

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

Η ΞΙΟΔΟΤ
 Α' ΣΚΡΑΪΟΤ
 ΤΑ' ΕΡΠΙΣΚΟΜΕΝΑ.
 Η Ε Σ Ι Ο Δ Ι
 Α Σ Κ Ρ Α Æ Ι
 QVÆ EXTANT.

Cum Notis, ex probatissimis quibusdam Authoribus; brevissimis, selectissimisque.

*Accedit insuper PASORIS Index, auctior
multo, & castigatior.*

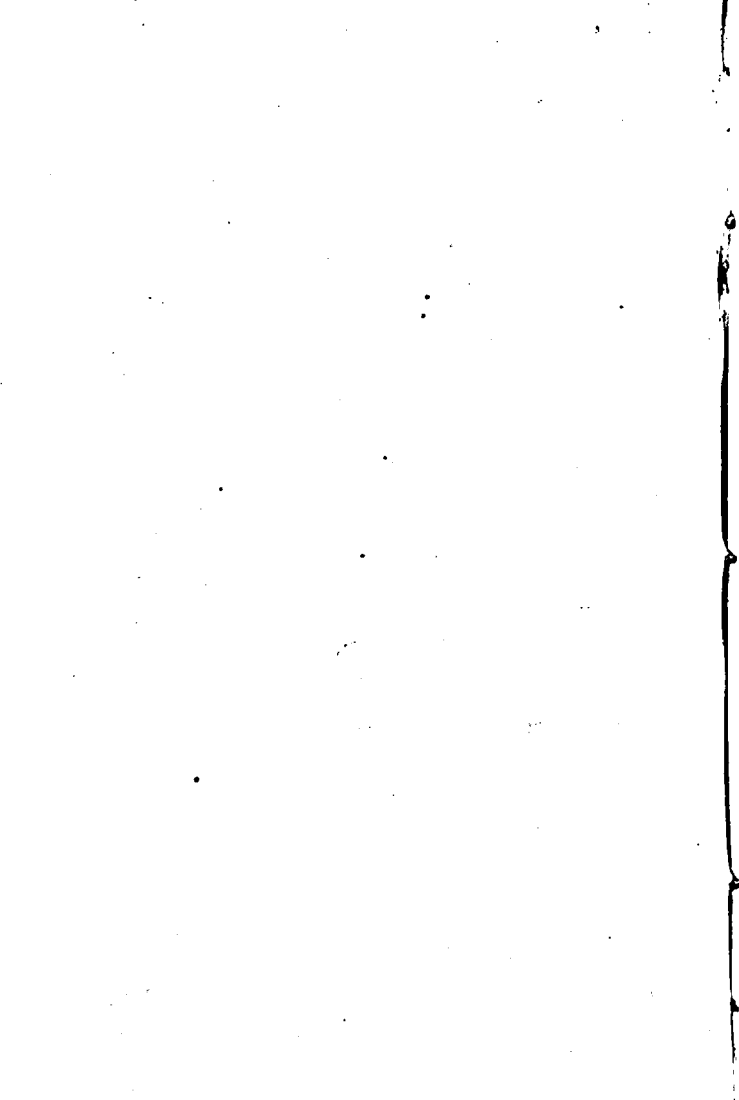
Opera & studio

CORNELII SCHREVELII.

LVGD. BATAVORVM.
 Typis FRANCISCI HACKII,

cl. b. l.
Sumptibus Societatis.

BENIGNO LECTORI.

Benigne Lector, cum in excudendis authoribus Typographi plus satis sudent, multique etiam inter illos sint, qui majorem glorie, quam pecunia famam aucupantes, immortale sibi nomen comparare studeant: Tamen non pauci etiam in electione Authorum satis incuriosi, quosvis sine discrimine arripiunt, lacerant; & quocunque modo eosdem in lucem proferant, parum solliciti, modo suis commodis studeant, lucro tantum intenti. Hinc illa lachryma! hinc est, quod Studiosi saepe numero non sine ratione conquerantur, quod multi, egregii alias authores, tam Graeci, quam Latini, tam vitiose, multisque mendis scatentes in lucem prodeant, & nihil æquè eorum studiis officere, quodque magis eorum animos turbare possit, quam vitiosa lectio, quæ omnia reddit confusa & turbata. Huic ergò incommodo obviam ut eatur, nulla commodior via est, quam ut in edendis authoribus, diligentia, studiumque majus, quam antehac, adhibeatur, nec ullis sumptibus parcatur, modo illi Authores, quos imprimendos suscipimus, correctissi-

rectissimi, nitidissimique prodeant, ut ea ratione, si fieri possit, ad lectionem bonorum authorum Studiosos alliciamus & invitemus: quod an hac editione praestitum sit, malim id alios judicare, quam propria laude sordere. Saltem hoc polliceri ausim, me nitidiorem, correctioremque authorem nunquam edidisse, vel à nemine editum fuisse. Insuper notas quasdam addidimus ex selectissimis quibusque authoribus, selectissimas, brevissimas. Præterea etiam Indicem Pasoris, in gratiam Studiosa juventutis & in usum Scholarum adjunximus; verum ita auctum, emendatum & mutatum, ut prorsus novus videatur, ex quo etiam Studiosi majorem procul dubio fructum, plusque utilitatis percepturi sunt. Hisce Vale, & conatibus nostris fave.

HESIODI VITA

Ex Lillii Gyraldi De Poëtarum Historia, Dialogo II.

DE Homero jam satis. A quo non longe absuit senex, rusticana agrestique facie. Iamdudum, inquit Piso, Hesiodum nobis affers. Ipsum, inquam, profecto Hesiodum, quem & aliquo tempore cum Homero floruisse accurati quidam prodidere scriptores, alicubi licet Cicero noster Homerum longe faciat antiquiorem. Vetus certe disceptatio inter Grammaticos, Gellio & Seneca & Pausania testibus, uter ætate præcesserit: quæ de re & dialogos duos Ponticus Heraclides scripsit, & Cyrillus libro primo contra Iulianum Cæsarem, centesimo, inquit, LX. & quinto anno post captam Trojam, Homerum & Hesiodum fuisse dicunt, & reliqua. Tum paulo post subdit idem Cyrillus: Tradunt autem quidam, quod Homerus non fuit coætaneus Hesiodi, sed in illis fuerit temporibus, regnantibus apud Hebræos Azaria & Ozia, apud Medos Arbace, apud Latinos autem Proca Sylvio, ante scilicet constitutionem Olympiadum. Quæ cum dixissem, Nos, inquit Piso, summopere avemus de te audire, quæ tu assidua lectione super hac re annotaveris. Quibus ego, Libenter sic agam, inquam, remque ideo altius aliquanto repetam. Porphyrius enim & plerique alii, Hesiodum Homero juniorem annis centum faciunt, atque ante primam Olympiadem: quam opinionem sequi videtur Solinus, qui ita scribit: Inter Homerum & Hesiodum poetam, qui in auspiciis Olympiadis primæ obiit, centum x x x anni interfuerunt. Alii eadem Homeri ætate floruisse scriptum reliquere. quam opinionem & Philostratus habuisse videtur, & Vellejus non damnandus historicus (tamen quidam insulse nullum fuisse Vellejum suspicantur) & M. Varro in primo de imaginibus, ut est apud Gellium, Non est, inquit, dubium, quin aliquo tempore eodem vixerint Homerus & Hesiodus:

idque ex epigrammate comprobatur, quod in tripode inscriptum fuerat, qui in Helicone Musis positus erat. Epigramma quod apud Dionem legi, & inter Græca epigrammata, tale est:

Hesiodus posuit Musis Heliconibus istum,

Cum cantu vicit divinum in Chalcide Homerum.

Græcum vero si mavultis, hoc est:

Ἡσιόδῳ Μῦσαις Ἐλικωνίαι τ' αὖ αἰθήρης,

Ὑμνῶν νικησας ἐν Χαλκίδι θεῖον Ὅμηρον.

Verum ubi in hunc sermonem incidimus, hanc vobis, utcumque meis verbis potero, historiam ex Plutarcho recitabo, qui eam tum in quinto Symposiacō attigit, tum in eo, quod Septem sapientum convivium inscribitur, copiose explicavit. Homerus, inquit, & Hesiodus in OElyci Thessali exequiis & Amphidamantis Chalcidensis, carminibus certarunt, qua in re dubia atque anceps judicium fuit sententia. Conversi, inquit, sunt ad hujusmodi interrogationes, & proposuerunt inanes, ut ajunt, quasdam nugas (si modo recte interpretamur, *ὡς φασὶ λέγας*, non *ὡς φησὶ λέγης*, ut passim legitur: non tamen decerno, conscius & Lesches nomen esse proprium Poëtæ Lesbii.) Homerus quidem sic:

Musa mihi referas, qua non unquam ante fuere,

Neve futura retro.

Tum vero ex tempore respondit Hesiodus:

Verum cornipedes quando Iovis ante sepulchrum

Festinantes propter palmam plaustra terebant?

Ob hoc ferunt Hesiodum maximæ omnibus fuisse admirationi, atque tripodis præmium assecutum. Sed Græca, inquit Piso, ipsa carmina audire cupio: dure enim admodum & incondite ea vertisse videris. Audite ergo ea Græce, inquam, non enim eo inficias quod ais. Homerus quidem ita:

Μῦσ' ἄ μοι ἔννεπ' ἐκείνα τὰ μὲντ' ἐξήοντο πάροιθεν,

Μήτ' ἔσται μετόπισθεν.

Sic vero Hesiodus:

Ἀλλ' ὅταν ἀμφὶ Διὸς τύμβῳ κραιναχίποδες ἵπποι

Ἀρματὰ σωλὲϊψαζὶν ἐπήρῃσθ' ὡς εἰ νίκης.

Porro ne & hoc vos lateat, judicem inter Homerum & Hesiodum Panidem Chalcidis regem fuisse, res usque in proverbium deducta

deducta ostendit, Πανίδης ψῆφος, Panidæ suffragium : quod in eos ferri solet, qui inerudite minusque sapienter judicant. Pulchre, inquit Piso, & sane simul monstrasti, eadem Homerum & Hesiodum ætate fuisse: sed nihil vetat quo minus eadem diligentia reliquam ejus Poëtæ vitam, ab Atticis usque literis (quod ajunt) nobis repetas. Faciam id libenter, inquam, quando parum hoc à nostris hætenus hominibus est, quod sciam, factum. Hesiodi igitur nomen, ut ab hoc incipiam, à caste & pudice loquendo deductum videtur, ἡδὴ τὸ ἥσιν ἔδωκε. Patria vero illi Cuma: quæ urbs inter Æolicas numeratur, ante Lesbum sita. Num tu, inquit Piso, Hesiodum Ascræum fuisse negas? eo enim nomine à Græcis & Latinis vocatur. Recte tu quidem, inquam, sed si me vos audire volueritis, qua id ratione factum intelligetis. Hesiodi quidem patria Cuma fuit Æolica, ut ab Herodoto, Strabone & Stephano traditum est. Valerius quoque Probus, non alium, quam Hesiodum intelligere Vergilium autumat illo carmine:

Ultima Cumæi venit jam carminis ætas.

quod scilicet Hesiodus Cumæus primus ætates ex metallis commentus est; ut liquido videtur in eo quod Εὔερα inscribitur poemate. Natus ergo Hesiodus Cumæ, patre Dio Ampelidis filio, qui ex Menalopo Ithagæno Critonis filio natus erat, matre vero Pycimede: qui utique parentes ære alieno oppressi, cum unde dissolverent nomina non haberent, in Ascræam Bœotiæ vicum demigrarunt, ubi est puer Hesiodus educatus, atque inde Ascræus cognominatus. Plutarchus ex Ephori Cumæi sententia refert, Attelen, Mæona, & Dion, Cumæos, fratres fuisse, quorum Dius, quem nauticam exercuisse comperi, ob eam quam attulimus causam in Ascræam migravit, ubi (ait) Pycimeden uxorem duxit, ex qua natum ferunt Hesiodum: qui dum paterna armenta puer custodiret, à Musis amatus fuisse perhibetur: quæ illi gustandam laurum dedere: eam enim lauri naturam esse scribit ipsius poëtæ interpres Proclus, & Isaacius Zezes, ut qui eam mandunt, vates fiant: unde & Lycrophon poëta ea causa Δαφνηφόρος, vatem nominat. Idem & in Cassandra Sophocles, & noster Tibullus agens de Sibylla:

Vera cano, sic usque sacras innoxia laurus

Vescar, & aeternum sit mihi virginitas.

Aphthonius quoque rhetor, laurum vaticinii symbolum esse prodidit: quare & laurum ipsam veteres *μαλκήν φύλην* appellavêre, hoc est, Vaticinam plantam. Et Claudianus ait:

Venturi praeſcia laurus.

Eadem ratione Apollini sacra dicitur, qui vaticinii Deus à gentibus est creditus. Quin & hujus arboris foliorum crepitu, dum cremantur, antiqui futura (utinam non & hoc nostro tempore) prædicebant: quod & philosophus Porphyrius credidit. Si enim magno strepitu in igne crepuissent, felicitatem significabant: si siluissent, unde & tacita laurus est dicta, infelicitatem. Et perinde de illa idem Tibullus:

Laurus ubi bona signa dedit gaudete coloni.

Et Propertius:

Et tacet extincto laurus adusta foco.

Lauri insuper folia si noctu pulvino subjecta fuerint, somniorum veritatem conciliare produntur. Dictam autem Daphnen prodit Eustathius, à *δα* particula intentiva, & *φωρία* verbo, quod voco & cano significat, quod laurus in igne posita crepet & sonet: unde fortasse & ipsi nos Latini Laurum deduximus, à *λα*, ut *δα*, particula intentiva, & uro, ut si non voce, at significatione conveniat. Si plura vero de lauro discere cupitis, præter ea quæ à nostris traduntur, legite Parthenii librum *Ερωτικῶν*, & Constantini librum *xi*. De re rustica, quo loco plura leguntur parum Latinis nota. Sed jam à lauro ad Hesiodum revertar, qui lauro gustata, haustaque Hippocrenes unda, repente poëta prodiit. Id cum alii, tum ipse de se in Theogonia cecinit. Quam rem ita Maximus Tyrius interpretatur, ut Hesiodum putet voluisse, quæ sui ingenii & artis esset fœtura, in Deas referre, ut se Musis gratum testaretur: ut si quis ærar iam calleat, Vulcano tamen sua assignet opera. Sed hac de re plura apud ipsum Maximum legetis. Delectatum quidem perigrinationibus Hesiodum legimus, sicuti & Homerum: quam rem tamen in somnium quidam retulere. Alii, quod qui peregre proficiscuntur, facilius prudentiam cæterasque virtutes comparare existimantur, quod mores scilicet hominum multorum videant.

deam. Uxorem quoque duxisse proditum est Ctemenen Phyligei filiam, & ex ea Stefichorum poetam natum. Alii non uxorem fuisse, & ob hanc ipsum Hesiodum occisum: Nam cum de se scitatum oraculum Delphos ivisset, eique responsum foret, ut Nemeæ Iovis templum vitaret, quod ibi esset vitæ finem habiturus, cumque ea causa Nemeam Peleponnesi fugeret, forte in Oëneonem Locridis pervenit, ubi Nemeæ Iovis templum fuerat, ut scribit Thucydides, quo in loco incautus ab Amphiphane & Ganetore Phyligei liberis interemptus est, quod ab eo vitiatam sororem Ctemenen crederent. Cadaver ab iis in pelagum projectum est: id quod cum occulte fecissent, ab Hesiodi cane facinus est proditum, ut scribit Plutarchus. Alicubi tamen non Phyligei filii, sed Ganyctoris Nauclerii dicti sunt, ut in illo est, cui titulus, Quænam animalia prudentiora, terrestriane an aquatilia. Paulanias quoque in Bœotiois, Hesiodi interitum ita recitat: Filii, inquit, Ganyctoris, Ctimenus & Antiphus, in Molycrian ex Naupacto fugerunt ob Hesiodi necem, ubi in Neptunum impii existimati sunt, de illisque est facta quæstio. & cætera quæ ille persequitur. Mortis Hesiodi causam Plutarchus sic in Dioclis convivio explicat. Cum Milesio, inquit, comite & Troilo puero Hesiodus apud quendam hospitatus est: noctu Milesius hospitis filiam vitiavit: rei conscium Hesiodum rati puellæ fratres, illum inter pascua cum puero occiderunt, & cadaver in mare proiecērunt: pueri vero corpus in littore reliquerunt, à quo & loco nomen inditum. Ferunt, inquit, Deorum voluntate à delphinis cadaver ad littus delatum, ubi tum forte Neptunalia celebrabantur. Id scelus ubi incolæ intellexerunt, interfectorum domos diruerunt; vivos ipsos, qui facinus admiserant, aquis suffocarunt. Alii post diem tertium à delphine in littus cadaver devectum tradunt. Re cognita, occisores navigatione sibi consulere volentes, vi coortæ tempestatis ad unum omnes deprehensi, naufragio periisse dicuntur. Post hæc Hesiodi corpus in Nemea Locridis sepultum perhibetur, qua de re extat Alcæi poetæ carmen. Dein vero oraculo monente, ejus ossa exportata ab Orchomeniis, & in medio foro, hoc addito elogio, tumulata:

Ἀσκη μὲν παῖς πολυλήϊος, ἀλλὰ γαρόντι

Ὅτ' αὖτε πλεῖστον γῆ Μινυῶν κρετέχῃ

Ἡσίοδῳ, ὃ πλεῖστον ἐν ἀνθρώποις κλέϊσι ἐστίν.

Ἀνδρῶν κεανομῶν ἐν βασάνῳ σφίγῃς.

Tum Pícus puer : Cur non & hos Latine, ut alios versus, nobis exprimis? Ut, inquam, noster Píso hos ipse convertat, & ego interea ad memoriam cætera revocem. Et Píso : Faciam equidem, inquit, utcunque potero : & non diu cunctatus, sic coepit :

Fertilis Ascrea quidem patria est : verum morientis

Pugnaces Minya condita membra tenent

Hesiodi, cujus supra omnes plurima laus est,

Spectatosque viros iudicio sophia.

Quos cum Píso recitasset, mirum est quanto sit rubore suffusus, quod animadvertens ego, causamque intelligens, statim subdidi. Legimus & Græcum alterum Pindari, quod ita noster Cælius Latine vertit :

Salve cui pubes, tumulusque bis obigit unus,

Tu sapias Hesiode, quantum homini sapere est.

Sed & Aldus ita prius :

Hesiode ante alios sophia præstantior omnes,

Salve bis quondam qui puer atque senex.

Græcum Pindari si vultis, sic habet :

Χαῖρε δὲς Ἡσίοδῳ, καὶ δὲς ἑφ' αὐτὸν πολλὰς

Ἡσίοδῳ, ἀνθρώποις μέγιστον ἔχον σφίγῃς.

Verum jam tempus est, inquam, ut quæ ab Hesiodo scripta sint, commemoremus, si tamen prius illud unum, quod in Græcis commentariis repperi, attulero, super ea in Ἐργῶν verba, μήτ' ἐμὸς υἱός. Filius, ajunt, Hesiodi Mnaseas est. Philochorus vero Stesichorum dixit ex Clymene: ego tamen legendum puto Ctemenem, ut jam ostendi. Alii tamen ex Archiepe : quo fit ut eos mirer, qui scribunt, Hesiodum præter Stesichorum & filiam habuisse Mnaseam nomine, quam Archiepen vocant alii. Porro sexdecim Hesiodi legitima feruntur volumina : in primisque Theogonia, à philosopho Zenone inter alios interpretata. Deinde Ἐργα καὶ Ἡμέραι, id est, Opera & Dies. In quo opere de re rustica præcepta tradit ad Persen fratrem, quem & ipsum

ipsum poetam aliqui scribunt. Sunt & qui putent *H' oías megalas*, sic vocata carmina, Hesiodi esse, ut Eunapius Græcus historicus, & in Bœoticis Pausanias. quo loco & alia Hesiodi opera commemorat, de quibus jam ante plane meminimus. Posthæc Astronomica scripsit, tum Hypothecas, quas tamen Fabius Quintilianus ex Aristophanis Grammatici sententia, Hesiodi esse negavit. At vero Aristoteles & Grammatici nonnulli, ut Hesiodi legitimum opus in medium afferunt. Scripsit item Heroüm & Heroïdum Genealogias: ad hæc & de mulieribus: quo in opere heroïdas multas induxit virorum fortium nuptias, ut ait Servius, optasse. Dion vero Chrysostomus ex Alexandri Macedonis sententia, Hesiodum ea causa de mulieribus scripsisse dixit, quod Homero concederet, qui de heroibus ante scripsisset. Et quidem Lucianus ait, Hesiodum mulierum virtutes concinuisse. Tradit Pausanias, Hesiodum vaticinandi artem ab Acarnanibus edoctum, de ea carmina scripsisse. Scribit Nicocles, quod & in Pindarum Grammatici notant, Hesiodum primum *ῥαψωδῆσαι*, hoc est, per rhapsodias carmina cecinisse. At vero Hesiodus ipse, se cum Homero, in Delo, in Apollinem hujusmodi versus primum concinuisse prodidit, dum sic cecinit, ut pridie diximus:

In Delo tum primum ego Maonidesque Poëta

Lusimus; inque novis carmen cantavimus hymnis

Auricomum Phœbum, quem Latona edidit alma.

Sed videte, rogo, quam ille dulcius suaviusque sua lingua:

Εἰς Δὴλα ὅτε παρθένον, ἐγὼ καὶ Ὀμηρὸς αἰοῖδον

Μέλαπρον, ἐν νεχροῖς ὑπνοῖς ῥαψωδῆσαι αἰοῖδον,

Φοῖβον Ἀπόλλωνα χρυσάρεον, ὃς τέκε Λητώ.

Scripsit item Hesiodus Pelei & Thetidis Epithalamium, sicuti priore sermone retulimus. Scripsit & de Dactylis Idæis. Item Epicedium in Batrachum amicum, & quod adhuc legitur poema inscriptum Herculis Scutum: quod tamen Aristophanes Grammaticus non Hesiodi esse suspicatus est, sed cujuspiam alterius, qui Homericum sit imitatus. Megacles autem Atheniensis, & Apollonius Rhodius, Stesichorusque, ipsius Hesiodi legitimū carmen esse censuere. Scripsit idem de medicina. qua de re Plutarchus in Symposio Dioclis. Hesiodus, inquit, in Medicina pluri-

plurimum valuit, quod manifeste apparet cum de victus ratione, de vini temperamento, de aquarum vi, de balneis, de foeminis, de temporum connexione, deque infantium statu differit. & hæc quidem Cleodemus medicus apud Plutarchum. Sunt & qui Hesiodum De herbis scripsisse tradant, quod ex Plinio colligitur. Nec desunt qui Hesiodum scribant autorem eorum apologorum qui Æsopi dicuntur. Quæ ego cum dixissem, Vide, inquit Piso, quam paucis carminibus M. Manilius in secundo Astronomicôn ista fere omnia Hesiodi opera complectatur. Nam cum Homerum laudasset, mox ita de Hesiodo subjunxit:

— Sed proximus illi

*Hesiodus, memorat divos divumque parentes,
Et chaos enixum terras, orbemque sub illo
Infantem, & primum titubantia sidera corpus,
Titanas juvisse senis cunabula magni,
Et sub fratre viri nomen, sine fratre parentis,
Atque iterum patris nascentem corpora Bacchum,
Omniaque immenso volitantia corpora mundo.
Quin etiam ruris leges cultusque rogavit,
Milisiamque soli, quod colles Bacchus amaret,
Quod fecunda Ceres campos, quod Pallas utrumque,
Atque arbuta vagis essent quod adultera pomis,
Sylvarumque deos sacraque numina nymphas,
Pacis opus, magnos natura condit in usus.*

Cum recitasset hos versus Piso. Si velim, inquam ego, quæcunque omnia de Hesiodo legi, vobis in præsentia recensere, in longum nimis noster sermo procederet: quædam tamen haud indigna relatu nequaquam præteribo. Scribit inprimis Dialogum Lucianus, qui Hesiodus inscribitur, in quo Hesiodum ipsum de se multa narrantem inducit, eumque ipse, ut solet, irridet. Sunt & inter Græca epigrammata, in Hesiodum multa. Extat & apud Græcos proverbium, de iis qui super senescunt, Hesiodia senectus: de quo & Pindari distichon legitur, quod ante ab Aldo & Cælio nostro interpretatū attulimus. Pythagoram scribit philosophus Hieronymus, cum ad inferos descendisset, Hesiodi animam vidisse ad columnam æream suspensam

penſam aſtrictamque adeo , ut ſtridere videretur & cum ea Homeri quoque animam ſerpentibus undique incinctam , ea videlicet ſolummodo cauſa , quod de Deis falſa ſuis carminibus confinxiſſent. Qua re factum puto , ut Ponticus Heraclides contra Homeri calumniatores librum illum ediderit , qui eſt inſcriptus, Allegoriæ in iis quæ de Deis ab Homero dicuntur, & reſponſiones in ejus calumniatores. Videri enim, inquit, poſſet Homerus , Salmoneus vel Tantalus , immoderatam atque intemperatam linguam habens, ſi quæ de Deis cecinit, ſub alia ſignificatione non intelligerentur. Et quidem de Homero Heraclides, quod & de aliis Poëtis bonis, ut heſterna die diximus , intelligi poteſt. Sed tamenſi excellentis ac prope divini ingenii fuerit Heſiodus , non tamen ideo obtreſcatoribus illum caruiſſe accepimus : ſiquidem iniquas adverſus eum controverſias exercuiſſe Cercopem legimus: in tantum excellentiſſimus quiſque aliquo detractore eſt vexatus. Homerus quidem , ut Zoilum mittam , à Siagro poëta laceſſitus , Pindarus ab Amphimane Coô, Simonides à Timocreonte. Nec Vergilio Horatioque noſtris , deſuere Parones , Mævii , Bavii atque Suffeni, aliiſque de quibus in noſtris his ſermonibus ſparſim, ut feret locus, plura dicemus. Sed & hoc Homeromastiſton genus noſtro hoc tempore non minus, quam pridem , viget. Plures quidem nunc Critici & Zoili quam verſificatores & Poëtæ. At de Heſiodo jam ſatis.

Η Σίδος Κυμαῖος υἱὸς τοῦ κομπεδεῖς ὑπὸ τοῦ πατρὸς Δίου, καὶ μητρὸς Πυγμαλίδης ἐν Ἀσκρα τῆς Βοιωτίας. Γενεαλογεῖται ὅτι εἶναι τοῦ Δίου τοῦ Ἀμπελίδου τοῦ Μελακιδέου. ὃν πατὴρ πνις τοῦ Ὀμήρου πατρὸς εἶναι πείπωσι, ὡς ἀνέψω. δὴ εἶναι Ἡσίοδου τὸ Ὀμηρον. ἐκτε-
ρεν δὲ λόγος τοῦ Ἀτλαντοῦ καὶ Ἀλκίονος. ποιήματα δὲ αὐτοῦ ταῦτα, Θεογονία, Ἔργα καὶ Ἡμέραι, Ἀσπίς, Γυναικῶν καὶ Ἀνδρῶν ἐπιγράμματα. Ἐπικύδιον εἰς Βάτραχον πνα ἐρωτικόν αὐτοῦ. Περὶ τῶν δακτύλων, καὶ ἄλλα πολλά. Ἐπὶ τῶν δὲ ὀπῶν τοῦ πατρὸς Ἀντίφω καὶ Κριτοῦ οἱ πικρὸν δόξαντες αἰσχεῖν φθορέα ἀδελφῆς αὐ-
τῶν, αἰετὸν τὸν Ἡσίοδον ἀκόντες. ὡς δὲ καὶ Ὀμήρου καὶ πνας περὶ τῶν καὶ δὲ ἄλλων, σύγχεον. Πορφυρίου καὶ ἄλλοι πλείους πότερον ἐκ τῶν ἰν-
αυτῶν ὀρίξουσιν.

Εκ τῆ Διονυσίου τῆ Ἀλικαρνασίου.

Η Σίδος καὶ γὰρ ἐφερόμενος ἡδονῆς, καὶ ὁνομασίαν λαμβάνει, καὶ συ-
νέτως ἡμιμυθῆς.

Hesiodus Cumæus. Cæterum à patre Dio & Pycimede ejus matre, in Ascra, trans-
latus eo, vixit. Genus ac familiam illius ab Ampelide Dio, Melanopi filio deducunt. Quem nonnulli Homeri abavum fuisse volunt. Ut Hesiodi consobrini filius fuerit Ho-
merus. Vtrumque autem ab Atlan- te volunt oriundum esse. Ejus au- tem hæc sunt poemata: Opera & Dies, Scutum, Mulierum Catalo-
gus, libris quinque. Epicedium Ba- trachi, quem in deliciis habuit. De Daſtylis Idæis. Alia item multa. Obiit autem, cum ad Antiphum & Crimenum hospes divertisset. Qui cum noctu sororis suæ stuprato-
rem, tollere se existimarent, Hesio- dum ignari sustulere. Fuit autem Homero, ut quibusdam videtur, antiquior. Alii eadem tempestate vixisse autumant. Porphyrius & alii, centum omnino post annis flo-
ruisse tradunt.

Ex Halicarnassensi Dionysio.

Hesiodo autem magna volupta- tis fuit cura, tum æquabilem dictionem accuratamque amat compositionem

Vellejus Paterculus Hist. lib. I.

Hujus temporis æqualis Hesiodus fuit, circa cxx. annos distinctus ab Homeri ætate, vir perelegantis ingenii, & mollissima dulcedine car-
minum memorabilis, otii quietisque cupidissimus. ut tempore tanto viro, ita operis auctoritate proximus. qui vitavit, ne in id, quod Homerus, in-
cideret: patriamque & parentes testatus est. Sed patriam, quia multatus ab ea erat, contumeliosissime.

Fabius lib. x.

Raro assurgit Hesiodus, magnaue pars ejus in nominibus est occu-
pata. tamen utiles circa præcepta sententiæ, lenitasque verborum & expositionis, probabilis: daturque ei palma in illo mediocri genere dicendi.

EPIGRAMMATA.

Δ Ἡμῆτε τείχεϊσι, σὲ μὲν πολυμηθία κερπέων
 Ἀλδαίνειν σοφίης εἰκός, ἅτε ταχύνων.
 Τὸν μὲν παῖς Δίοιο καὶ ἀγγεῖος Πυκιμηθῆς,
 Ἀσκηρὸς ἐναίετης, οἶδεν ἀμυστάρμῃ.
 Ζεὺς γάρ ὑπε θρησθεῖς μεγαλύνουσι, χεῖρ' δ' ἐχέτλην
 Τῇ μὲν ἀεθίζων, τῇ δ' ἢ μέγα δρέπαιον,
 Ἀέρον τ' ἐκπάδλωμον, αἰκία λιμὸν ἀμύνειν,
 Πανθίης κερυφίῳ δρέψατ' ἀπ' ἰδμοσυῆς.
 Τῶν δ' σὺ ἀγλαόκερπα θαλύζια δῶκε κερμίζειν,
 Μελπόμῃ γλυκερῆς ἔργα μνηποίνης.
 Σωφροσύνῃ δ' ἐδίδαξε, καὶ αἷς πλείον ἤμισυ παντὸς,
 Ἐκ Μουσίων σοφίης μίτρα διδασκόμῃ.
 Ἀλλὰ γέρον μέγα χάρι, πινύλβει σὺ δ' ἔνεγκε
 Πολλῷ καὶ πινυτῷ γαῖα φυλασσέμεν.

In eundem.

Δαφνοφάγῃ, γλυκυμυθῃ, ἀνὴρ φίλῃ ἐρατιδῆσι,
 Γῆς δρότας θείῃ δέικνυζιν Ἡσίοδῃ,
 Πιερίδων γείτων πολυώνυμῃ. ὦ πόποι, ὦ Ζεῦ,
 Ἡ γλαφυρῶς ταύτης ἀνάθε γατοίνης.

In eundem.

Πῆμα κεχῆς γείτων, ὅσοντ' ἀγαθὸς μέγ' ὄνειρε,
 Αἱ σελίδες θείας φαντό ποθ' Ἡσίοδου.
 Ταῦτ' ἄρα φροσάμῃ, γλυκερῆς φίλῃ ἤλιθα Μύσης,
 Γείτοίνης αὐτῶν ἔμμερε Πιερίδων,

In eundem.

ὦ μέγαρε, ὦ ξανθῆς Δημήτερ' ἔργα κερμίζων,
 Βέλυσ' Εἰρῆνης παῖ, γέρον Ἡσίοδου,
 Δαίμον' οἷ' ἦτορ, νέμειν ἐνὶ βίβησιν ὕλης.
 Ποίμνῳ ἡδὲ ἀγάλῃ τ' Ἐλικονιάδῃ.
 Ἔνθα σε βυκαλίοντα θῶν καλὰ τέκνα θένετο.
 Πηκῆσιν σὴ φίλῃ τευπάρμοι κερδίνῃ.

Ἡ τέχαι περιπαύζοντο βόας, καὶ μηλιάδας αἴγας,
 Ἡ τέχαι καὶ λεπτίες πηγάμῳ δονακάς,
 Ἔντε πόης λαλαγαύντα, καὶ αὐτοῖσι εἰαρηνοῖσιν,
 Οἷα φιλεῖ λιγυρῶν ἔθνη μελονόμων.
 Καὶ τοὶ σκηπτοῖν ἔδον Μυσίων βασιλῆα γηρίαλ,
 Αὐτοφύες θεῖον σῆμα δαημοσυνής.
 Χαῖρε, πάτερ, τοῖδ' ὅσσι, καὶ ἴλασθ' ἄμμι γήραιοι.
 Αἰπόλε μὲν ὥσπερ, νῦν δ' ἄρ' αἰοῖδ' ὀπίε.

In eundem.

Ὑψαζέων ποτ' αἰοῖδ' ἀναζητῶντ' Ἀρησθ',
 Ἡ φύξις δ' ἄρ' αἰὼν δεῖξας Μαιονίδην.
 Δεινὸς Ἀρης μὲν γ' ἔχαιρε, καὶ οἱ πτόλιμους τι μάχαι τι
 Κέκλετο, καὶ δ' ὄν μελπίδην Αἰακίδην.
 Τῷ δ' ἄρ' ἐν γομφίοιο πάλαι κλύε πότνια Δῆν,
 Βῆ δ' ἴδμεν ὑψηλῆς ἄγκυα Πιερίας.
 Ἔνθ' ἄρ' οἱ κλυτότοξος ἐναυγῆος ἦλθεν Ἀπόλλων,
 Ὡς μάλ' Ἀσκραῖον δεῖξας δ' Ἡσίοδον,
 Ἡσίοδον φιλόμυθον, οἷζυρῇ ἐνὶ κόμῃ
 Γενόμεον, Μυσῶν ἀγχ' Ἐλικωνιάδων.
 Ὡς ὁ μὲν ἦδ' ἐμὸν Πηληϊάδεω Ἀχιλῆϊ,
 Καὶ ὥσπερ ἐν ὁμοῖς καὶ μὲν ἡμῖν
 Αὐτὰρ ὁ γῆς δρότους, καὶ δρόσους τοῖσι μέγιστος
 Ἐκ Διὸς ἔρανος σήμας, ταῖς τ' ἔριδας.
 Ὡς εἰδὼν μεγάλων δισσὼν ἀνὰ γαῖαν ἱκσῶν,
 Ὡς γ' ἐπιμνηστὴν ἦεν, ὅς δ' ἀγαθὴν.

In eundem.

Χαῖρε θεῶν Ἀσκραῖε τοὶ ἔρανον ἄρ' ἔχοντες
 Μῆδεα καὶ πηληΐδα καὶ γῆρας ἐξανύσας.
 Μυσίων ἀποφῆται παλαιήνους. ἦτοι ἐκδύες
 Πολλὰ πάτερ θυμῷ δώματα καὶ προπύδας.
 Τείρεα πάντα μετῶν, πάτερ ἔρανος ἐσφάωνται,
 Καὶ Κρονίδα βελὰς, καὶ φάσθ' ἡλίμ,
 Τῷ τε Σειλῳαίης λιπαρὴν φλόγα, μυσίων δρόσης,
 Ἀγλαὸν δόρυ καὶ σῆμα φύσας ὀφείας.
 Ἀρχαῖες ἰληγίης. μὲν ὥσπερ ἰστέλλων ἔσκει
 Πάντα Σειλῳαίης γνῆς πόρον Ἡσίοδο.

ARGVMENTVM

IN

HESIODI
ASCRAEI OPERA
ET DIES.

ΗΣΙΟΔΟΥ.] *Super Homeri atque Hesiodi ætate, ait Gellius lib. 3. cap. 11. non consentitur uter natu prior. dubium tamen non est, quin aliquo tempore eodem vixerint.*

ΑΣΚΡΑΙΟΥ.] *Sacerdos fuit templi Musarum in Helicone monte Bæotia, in Ascra pago ad radicem ejus montis. Inde Virgilius, quia hunc Poëtam è tot Georgicorum scriptoribus imitatus est, dixit,*

Ascraümque cano Romana per oppida carmen.

Εἴρε καὶ ἡμεῖς.] *Non dubium est, quin idem Virg. initio Georgicorum, hanc inscriptionem expresserit, hoc versu,*

Quid faciat lætas segetes: quo sydere terram, &c.

Breviter autem summam rei complectitur hic titulus: nam per Opera significat agriculturam esse artem, quæ non inerti otio, aut alieno sumptu, sed ipsa actione peragatur. Per Dies autem innuit, suo tempore singula faciendæ esse. In priori igitur Operum libro, ad laborem adhortatur agricolam futurum. Obiter etiam alia atq; alia præcepta de moribus tradit, ad justitiam & pietatem colendam; injustitiam vero & ignaviam vitandam. In secundo autem artem agricultura tradit. Duo ergo agit, primum, ut voluntarium habeat agricolam; deinde, ut peritum.

ΗΉΣΙΟΔΟΥ ΤΟΥ ΑΉΣΚΡΑΪΟΥ

Εργα καὶ Ἡμέραι. •

Μοῦσα Πιερίην ἀοιδῆν κλείουσιν,
Δεῦτε δὴ συνέπιε, σφέτερον πατέρ' ὑμνεῖσθαι.
Ὅν τε Διὶ βροτοὶ ἀνδρες ὁμᾶς ἀφατοὶ τε φατοὶ τε,
Γῆτοί τ' ἄρρητοί τε, Διὸς μεγάλοιο ἔκηλ.
Γῆα μὲν γὰρ βελάει, ῥέα δ' βελάοντα χαλεπῆ. 5

Γῆα δ' ἀείζηλον μινύθει, καὶ ἄδελον αἰετῆ.

Γῆα δὲ τ' ἰθὺν σκολιόν, καὶ ἀγνώσθαι κέρδι

Ζῴης ὑψιθεμελίης, ὃς ὑπέρτατα δώματα ναίει.

Κλῶδι ἰδὼν αἶαν τε· δίκη δ' ἰδυει θέμιστας

Τιῶν· ἐγὼ δὲ καὶ Πέρσῃ ἐπήτομα μῦθησι μύω.

Οὐκ ἄρα μένον ἔλω ἐλδὼν γῆν, ἀλλ' ἐπὶ γαῖαν

Εἰσὶ δ' ὦ· τίω μὲν κεν ἐπαγνέσθαι νοήσας,

Ἡ δ' ἐπιμαμμητή. Διὶ δ' ἀνδρα θυμὸν ἔχουσιν.

Ἡ μὲν γὰρ πόλεμόν τε κακὸν καὶ δόξαν ὀφείλει,

Σχέλιον· ἔπς τίω γε φιλεῖ βροτὸς, ἀλλ' ὑπ' ἀνάγκης 15

Αἰγυπιάων βελήσιν ἔειν πᾶσι βαρεῖαν.

Τίω δ' ἐπέρω, περτέρω μὲν ἐγείνατο νύξ ἐρεβεννή,

Θῆκε

1. Μοῦσα.] Duplicem invocationem ponit: prior hæc ad Musas: posterior (vers. 8.) ad Iovem dirigitur, ut in Perse fratre docendo sit auxiliator.

2. Δεῦτε δὴ.] Δι legendum monet Eustachius: quem sequitur H. Steph. δὴ mihi magis probatur, & ita omnes legisse interpretes veteres manifestum: Proclum dico, Tzetzen, Moschopulum. & ita M. S. P. latinx Bibliothecæ. Sic Orpheus Hymnorum suorum initio, Μαθεῖσθε δὴ Μουσᾶν.

3. Ὅν τε Διὶ.] Enumerat pias

quasdam sententias de Deo. Porro in ὃν potest intelligi, inquit Tzetzes, τέρπον, more Attico; ut sit δὲ ὃν τέρπον, quomodo, cur: quod nonnulli interrogative; alii vero absque interrogatione intelligunt. Alii non minus commode exponunt, δὲ ὃν, vel καὶ ὃν Δία, secundum quem Iovem gubernantur homines. φατὸς & ρητὸς differunt, ut apud Latinos loquor & dico. est enim φατὸς, de quo magna fama est. ρητὸς, autem honoratus, & ad certam functionem & dignitatem assumptus.

4. Διὸς.]

HESIODI ASCRÆI

OPERA ET DIES.

MUsæ Pierides carminibus celebres,
 Agite, sane dicite, vestrum patrem laudantes,
 Et per quem mortales homines pariter obscurique
 sunt clarique,

Nobiles, ignobilesque, Iovis magni voluntate.
 Facile enim extollit, facile etiam clatum deprimit:
 Facile præclarum minuit, & obscurum adauget:
 Facileque corrigit incurvum, & superbum contrahit
 Iupiter altitonans, qui supremas domos incolit.
 Audi intuens & auscultans, & justitiam in judiciis sequere,
 Tu: Ego vero Persa vera monebo.

Non sane unum est contentionum genus, sed in terra
 Sunt duo. alteram quidem probaverit sapiens, (hunt.
 Altera vituperio est digna. in diversa autem animum distra-
 Nam hæc bellum exitiosum, & discordiam auget,
 Noxia: nullus hanc amat mortalis, sed necessario
 Immortalium consiliis litem colunt molestant.
 Alteram vero, priorem genuit nox obscura,

Posuit

4. Διός.] Musarum responsio. vel
 ut alii volunt, Poëta ipse responderet
 cæa à Musis edoctus.

5. Πῆμα μὲν.] Contractio est in
 voce πῆμα, ut Iliad. p. Virgil. quo-
 que dixit αἰθρία pro alvearia. Vide
 Guil. Canterum lib. 7. cap. 17. Æ-
 sopus (teste Laërtio) quum rogaretur
 quid ageret Deus, respondit:
 τὰ μὲν ὑψηλὰ ταπεινὰ τὰ δὲ τα-
 πεινὰ ὑψηλὰ.

9. Κλῦθι.] Invocatio ad Iovem.
 Δέμους vocat præcepta de mori-
 bus. Δέμους ἐν δαίμωνι, δέμους vero ἐν αἰ-
 θεράωνι.

11. Οὐκ ἔργα.] Duplicem narrat
 contentionem augendæ rei familia-
 ris; alteram vituperandam, quum
 per injuriam & scelus cumulantur
 opes: alteram dignam laude. ἐν,
 ἢν, pro ἐστίν, Attice.

15. Οὐ πῶς τὴν γὰρ φιλεῖ.] Ostendit
 non fieri per se, ut hæc contentio
 tantopere diligatur ab hominibus,
 cum tamen sit noxia: sed per acci-
 dens, quia scilicet non possint di-
 scernere à verè expetendis, ea, quæ
 falsò boni speciem præ se ferunt: id-
 que naturæ quodam fatò.

17. Περὶ τῶν.] Lege Περὶ τῶν.

Θῆκε δὲ μιν Κρονίδης ὑψίζυγος, αἵματα ναίων,
Γαίης τ' ἐν ῥίζῃσι, καὶ ἀνδράσι πολλὸν αἰμῖναι.
Ἥ τε ἐκ ἀπαλαμμόνως ὅμως ἐπὶ ἔρῳ ἐγείρει.

20

Εἰς ἕτερον γὰρ πῖς τε ἰδὼν ἔρῳ χαλίζων
Πλευσίον, ὃς ἀπὸ δὴ μὴν δρόμου μῆλα ἠδὲ φυλάειν,
Οἶκόν τ' αὖθις. Ζηλοὶ δὲ τε γέιτονα γέιτων
Εἰς ἀφ' ἑνὸς ἀπὸ δὲ δὲν. ἀγαθὴ δ' ἔστι ἠδὲ βροττοῖσι.

Καὶ κροαμύς κροαμύς κατέειπε, καὶ τέκτονι τέκτωνι,
Καὶ πτωχὸς πτωχῷ φρονέει, καὶ αἰοιδὸς αἰοιδῷ.

25

Ὡ Πέρση, σὺ γὰρ ταῦτα περὶ ἐνικητή τοιοῦτο
Μηδὲ σ' ἐρεῖ κακὸς χαλῖος, ἀπὸ ἔργου θυμὸν ἐρύκει
Νεῖκε' ἐπιπιδάσκοντ', ἀγροῦς ἐπακτὸν ἐόντα.

Ὡρῃ γὰρ τ' ὀλίγη πίλε' ἱερῶν τ' ἀγροῦν τε

30

Ὡς πνιμὴ βίος ἔνδον ἐπὶ πηλὸν καλῶνται

Ὡραῖος, τὴ γὰρ φέρει Δημήτηρ ἀκτῶν.

Τὸ κε κορεσάμενος, νεῖκεα καὶ δῆλον ὀφέλλεις
Κτήμασ' ἐπὶ ἀποδείξας. σὺ δ' ἐπὶ δότιον δότιον ἔσται

Ὡδ' ἔρδειν. ἀλλ' αὖθις ἀφ' ἐκείνου μετὰ νεῖκος

35

Ἰθύνει δίκαις, αἳ τ' ἐν Διὶ εἰσὶν ἀείδονται.

Ἡδὴ μὲν γὰρ κληρὸν ἰθαυσάμενος. ἀλλὰ τε πολλὰ

Ἀρπάζων ἐφόρεις, μέγα κινδάνων βασιλῆας

Δωροφάγας, οἱ τῶνδε δίκην ἐθέλεις δικάζουσαι

Νήπτοι,

19. Γαίης τ' ἐν ῥίζῃσι.] Interpretibus autem, qui verba illa ad Iovem referunt, non ad τὴν ἑρῶν, nescio quid in mentem venerit.

20. Ἀπαλαμμόνως.] Inertem, qui manus nulli operi admovent. παλάμη enim & manum & ipsum opus significat.

24. Ἀγαθὴ δ' ἔστι.] Probat artificum inter se emulationes. Hos duos versus Plato in Lyside, & Arist. 5. Polit. & 2. Rhet. & Galen. ad priorum noxiam contentionem referunt. Plutarchus autem bonae illi &

salutari cum Poëta nostro attribuit.

27. Ὡ Πέρση.] Alloquitur fratrem, & jam traditam doctrinam ad ejus emendationem accommodat: cumque dehortatur à contentionibus forensibus, quia infeliter circa eas versetur, cui singulis temporibus sui proventus non adfuerint.

28. Κακὸς χαλῖος.] Epitheton aptissimum inhonestae contentionis, quia malis gaudeat, vel quod malis ca gaudeant. ambigua enim hujus vocis significatio.

30. Ὡρῃ.]

Posuit vero ipsam Saturnius sublimis, in æthere habitans,
 Terræ in radicibus, hominibus longe meliorem.
 Hæc quantumvis inertem, tamen ad opus excitat.
 In alterum enim quispiam intuens otiosus
 Divitem, qui festinat arare atque plantare,
 Domumque recte gubernare, æmulatur vicinum vicinus,
 Ad divitias festinantem: bona ergo hæc contentio homi-
 nibus.

Et figulus figulo succenset, & fabro faber,
 Et mendicus mendico invidet, cantorque cantori.

O Persa, tu vero hæc tuo repone in animo :

Neque malis gaudens contentio animum tuum ab opere ab-
 ducat,

Lites spectantem, forique auscultatorem existentem.
 Parum enim ei temporis est, quod litibus & foro impendat.
 Cui non est victus domi in annum repositus,
 Tempestivus, quem terra fert Cereris munus.

Quo satiatus lites ac rixam moveas

De facultatibus alienis. Tibi vero non amplius licebit

Sic facere : sed in posterum discernamus litem

Rectis judiciis, quæ ex Iove sunt optima.

Nam nuper quidem patrimonium divisimus : alia autem
 multa

Rapiens ferebas, valde demulcens reges

Donivoros, qui hanc litem volunt judicasse,

Stulti :

30. Ὡρῃ.] Absque aspiratione, pro φερῆς. alii legunt ὥρῃ, id est, tempus.

33. Τῇ τε κοινῇ.] Concessio ironica: Quando ditatus es, & abundas jam re familiari, nec animus à malo revocari potest, age per me licebit litiges, quamdiu voles.

34. Σοὶ δ' ἐλάττω δόλῳ.] Anti-
 ti jui, cum strictè aliquem coge-

rent, unam conditionem propone-
 bant, cui adstringebant eum : cum
 minus cogerent, sed plus permit-
 terent, secundam statuebant, usi-
 tatâ formulâ, τῇ τε δόλῳ ἔστω : id
 est, si primum non placet, licebit &
 secundum. Δόλῳ ἔστω, nihil aliud
 est, quam ἐξῆς, & potentiam de-
 notat, seu licentiam potius.

38. Ἀρπαγῶν.] Βασιλῆας vocat præ-
 sectos singularum urbium, quem-
 admodum & Homerus.

Νήπιοι, ἐδ' ἴσαζιν ὅσα πλείον ἤμεζυ παντὸς,
 Οὐδ' ὅσον ἐν μάλαχῃ τε ἔασφοδ' ἔλω μίγ' ὄνειαρ.
 Κρύψαντες γὰρ ἔχουσιν θεοὶ βίαν ἀνθρώποιζι.
 Πῆιδίως γάρ κεν καὶ ἐπ' ἡμᾶς ἐργάσσοιτο,
 Ὡς τέ σέ κ' εἰς ἐνιαυτὸν ἔχειν, καὶ ἀεργὸν εἶδεναι.
 Αἰψὰ κε πηδάλιον μὲν ἔωξες καπνὲ καλᾷθεο,
 Ἐργα βεῶν δ' ἀπόλοιτο καὶ ἡμιόνων τελευτερῶν.
 Ἀλλὰ Ζεὺς ἐκρυψε χολωσαῖδμ' ὅφρ' οἱ ᾗσιν,
 Ὅτ' ἔμιν ἐξαπατήσει Προμηθεὺς ἀγκυλομήτης.
 Τῆνεκ' ἄρ' ἀνθρώποιζιν ἐμήσατο κήδεα λυγρὰ.
 Κρύψε δὲ πῦρ. τὸ μὲν αὖτις εὖς παῖς Ἰαπεθῖο
 Ἐκλεψ' ἀνθρώποιζι Διὸς ὄλβον μὴδέϊοι.
 Ἐν κοίλῃ νάρθηκι, λαθὼν Δία τρεπικέρευνον,
 Τὸν δὲ χολωσαῖδμ' ὡς πέφηνε φειλησέρε' Ζεὺς.
 Ἰαπεθονίδῃ, πάντων περὶ μὴδεα εἰδώς,
 Χαίρεις πῦρ κλέψας, καὶ ἑμὰς φρένας ἡσέσωσάρας;
 Σοῖτ' αὐτὰ μέγα πῆμα καὶ ἀνδραζὶν ἐκσφύμοιζι.
 Τοῖς δ' ἐγὼ ἀντὶ πυρὸς δώζω κακὰ, ὃ κεν ἀπαίσιος

40

45

50

55

Τέρ-

40. Νήπιοι.] Mediocriratem commendat ac redarguit iudices & gubernatores, qui indulgent suis cupiditatibus & à vitæ frugalitate digrediuntur ad πλεονεξίαν injustam: & ostendit primum ipsos ignorare vim & utilitatem justitiæ longè potiorem quam injustitiæ & πλεονεξίας: deinde etiam non considerare, quanta sit commoditas tenuis & frugalis victus. Intelligit ergo per ἡμῶν, medium inter lucrum & damnum, quod est iustum, & honestius atque utilius παντὸς, id est, toto: quo & sua pars retinetur, & alterius ad se pertrahitur. Plato 5. Polit. & 3. Legum, intelligit de mediocritate in statibus civilibus amplectenda.

42. Κρύψαντες γὰρ ἔχουσιν.] Pro-

κρύψαν, Atticè, occuluerunt. Causam hujus ignorantiae ostendit esse voluntatem Dei, qui voluerit abscondi ab intelligentia communi hominum, hanc faciliorem vitæ rationem.

43. Πῆιδίως.] Illius primæ & melioris vitæ rationem commendat, ita ut ostendat in ea servata, posse facile quemque non admodum industrium, vel unius diei labore efficere, quod sufficiat in integrum annum.

44. Ὡς τέ σέ κ' εἰς.] Vennstissimo idiomate, ὅ εἰς ἐνιαυτὸν ἔχοντες dicuntur οἱ πλεῖστοι, quibus opponebantur οἱ εἰς ἡμέραν ἔχοντες.

45. Πηδάλιον.] Quidam non pro navis gubernaculo, sed pro stiva, stivamque pro aratro accipiunt. Solent

lcn

Stulti: neque sciunt, quanto plus dimidium sit toto,
 Neque quam magnum in malva & asphodelo bonum.
 Occultarunt enim Dii victum hominibus:
 Facile enim alioqui vel uno die tantum operatus esses
 Ut in annum quoque satis haberes, etiam ociosus,
 Statimque temonem in fumo poneres,
 Opera vero bouum cessarent mulorumque laboriosorum.
 Sed Iupiter abscondit, iratus animo suo,
 Quia ipsum decepit Prometheus versutus.
 Quocirca hominibus paravit tristia mala.
 Abscondit vero ignem: quem rursus Iapeti puer
 Surripuit ad hominum usum, Iove inconfuso
 In cava ferula, fallens Iovem fulminibus gaudentem.
 Huncque indignatus affatus est nubicoga Iupiter:
 Iapetionide, omnium maxime versute,
 Gaudes ignem furatus, quodque animum meum deceperis?
 Quod tibi que ipsi ignis magnum erit malum, & posteris.
 Iplis namque pro igni dabo malum, quo omnes

Se

lent autem rustici instrumenta lignea super fumosa laquearia collocare, ut fumus ea corroboret & induret.

47. Ἀλλὰ Ζῆς.] Longam fabulam recenset de Pandora, qua docet Iovem iratum abdidisse ignem, id est, veritatem, quæ penitus abstrusa est in natura. Sed cum Prometheus ostendisset hominibus recta & honesta, misit Iupiter Pandoram, id est, voluptatem, quæ multis rebus opus habet, augetque quotidie sumptus, & quamvis multis modis abblandiatur, malorum tamen omnium, morborumque causa est. Prometheus autem, id est, sapiens aliquis monitor vel ratio, vetat recipere voluptatem: & Epimetheus, id est, sensus, non auscultans rationi, noxiam voluptatem incau-

tus recipit, sed sero recepisse poenitet. Nonnulli paulo aliter exponunt. Προμηθεύς, quasi προμνηστικός, prospiciens, solers, industrius, eoque nomine secundum quosdam intelligitur vis humani ingenii.

48. Ἀγκυλομήτης.] Lege Παικλομήτης. Sed alteram præfert Proclus, auctorem Plutarchum laudans.

50. Κρύψας.] Iupiter abscondit ignem, cuius beneficio fere omnes artes exercentur. Vel ignem, id est, mentis vim solertem, ut simplicius viverent homines.

52. Ἐν κείνῳ.] Ignem ferulis optime servari auctor est Plin. l. 13. c. 22.

55. Χάρις.] Est quædam τιμωρία approbatio. Pulchrè hic notatur ingeniosorum studium, & inconsiderata in successu suorum conatuum lætitia.

Τίρπων) καὶ θυμὸν, ἰὸν κακὸν ἀμφαραπῶντες.

Ὡς ἔφατ'· ἐκ δ' ἐγέλασε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·

Ἦφαιστον δ' ἐκέλευε πεικλυτὸν ὅτι παῖστα

60

Γαῖαν ὕδα φέρειν, ἐν δ' ἀνθρώπων θένειν αὐδῶν

Καὶ εἶναι· ἀθανάτους δὲ θεῶς ἐν ὧπα ἵσκειν

Παρθεναῖς καλὸν εἶδεν· ἐπὶ ῥαῖον αὐτὰρ Ἀθηνῶν

Ἔρτα διδάσκεισσι, πολυδαίδαλλον ἱστὴν ὕφαινειν·

Καὶ χάριν ἀμφιχρῆν κεφαλῇ χρυσῶν Ἀφροδίτῃν,

65

Καὶ πότον δρυαλίου, καὶ γυαχρὺς μελεδῶνας·

Ἐν δὲ θένει κύνας τε νόον καὶ ἐπικλοπὴν ἄβαν·

Ερμείῳ ἦνωγε Διὶ κλυτὸν Ἀρχαφόντιν.

Ὡς ἔφατ'· οἱ δ' ἐπίθοντο Διὶ Κρονίῳνι ἄνακτι.

70

Αὐτίκα δ' ἐκ γαίης πλάσσει κλυτὸς Ἀμφιγυήεις

Παρθένη αἰδομένη ἱκελόν, Κρονίδεω Διὶ βυλαί·

Ζῶντι δὲ καὶ κόσμῳ θεῶν γλαυκῶπις Ἀθλῶν·

Ἀμφὶ δὲ οἱ Χάριτες τε θεαὶ καὶ πότνια Πειθῶ

Ὅρμης χρυσείας ἔθεσαν χροῖ· ἀμφὶ δὲ πλῆναι

Ὀρεα καλῶν καὶ σέφον αὐτῶν εἰσαρνοῖν·

75

Πάντα δὲ οἱ χροῖ κόσμον ἐφάρμοξε Παλλὰς Ἀθλῶν,

Ἐν δ' ἄρα οἱ στήθεσσι Διὶ κλυτὸν Ἀρχαφόντιν

† 80 -

58. Εὖν κακὸν ἀμφαραπῶντες.] Ea ferè est humanarum rerum conditio, ut illæ ipsæ cupiditates, quæ omnis generis mala secum trahunt, nos delectent.

60. Ἦφαιστον.] Recenset jam quomodo Pandora condita sit, M. Garbitius sensum hujus fabulæ sic explicat. Hominem prius habuisse sinceriores & puriores naturam, simpliciusque vixisse. Postquam verò lascivia mentis ipsius contra voluntatem Dei sibi vendicavit ingenii & cognitionis vim exercitationem, inde quasi transformatum in aliam naturam & κακὴν corpoream, & illam quidem excellentem virtutibus cælestibus, sed quibus

corporea fecit contaminatis, mens humana & ipsa ex consortio contaminata, variè abutatur ad lasciviam & luxuriam variarum artium & inventionum: & hoc sub spe & specie boni & vitæ melioris; sed quam omnem industriam suam posteriori consideratione, & eventu stultorum magistro, experiatur contrariam esse suis effectis, solaquæ spe reliqua sustentetur in perpetua anxietate animi. Cæterum si de voluptate hæc porius libeat intelligere, dicemus Poëtam hic significare, non unum esse genus voluptatis.

62. Ἀθανάτους δὲ θεῶς εἰς ὧπα ἵσκειν.] M. S. Palat. Παρθεναῖς, id est παρθένα, ut habent glossæ.

66. Καὶ

Se oblectent animo, suum malum amplectentes.

Sic ait, risitque pater hominumque deumque.

Vulcanum vero insignem jussit quam celerrime
Terram aquæ miscere, hominisque imponere vocem,
Et robur, immortalibus vero deabus facie assimilare
Virginibus pulchram formam peramabilem. at Minervam,
Opera docere, ingeniose telam texere:

Et venustatem circumfundere capiti auream Venerem,
Et desiderium molestum, & membra fatigantes curas:
Imponere vero impudentem mentem, & fallaces mores
Mercurium jussit, nuncium Argicidam.

Sic dixit. illi autem obtemperarunt Iovi Saturnio regi.

Moxque ex terra finxit inclytus Ambiclaudus

Virgini verecundæ similem, Iovis consiliis.

Cinxit vero & ornavit dea glaucocula Minerva:

Circum vero Charitesque deæ, & veneranda Suada,

Monilia aurea imposuerunt corpori. ipsam porro

Horæ pulchricomæ coronarunt floribus vernis.

Omnem vero illius corpori ornatum adaptavit Pallas Mi-
nerva,

At in pectore illi nuncius Argicida,

Menda-

66. Καὶ πόθεν] Indefessam cupiditatem superandi alios: vel (secundum quosdam) desiderium vehemens, ut vehementer ametur. *γυμνάσει*, vox apta meditationibus & curis; quæ ad satietatem usque arrodunt & absument membra: sicut fere videre est ingeniosos, pallidos & extenuatos esse. Aliam etiam interpretationem addit Proclus, quam nonnullos assequutos non esse animadverto: *γυμνὰς μελίσθνας*, inquit, ὡς τὰ γυμνασμοῦ. τὸ γὰρ κοσμεῖν ἢ καλλιῶεν οἱ πάλαι κορεῖν ἔλεγον. de curatura, quæ bonam virginum naturam

corruptit ἐν τῷ καλλωπίζειν, Proclum agere existimo.

67. Εἰ δὲ δέμει.] Impudentiam intelligit, quæ utrique interpretationi quam attulimus, commodè applicari potest. Solent enim homines voluptatibus dediti, nullam prorsus honestatis rationem habere: itemque negotiatores & *πλεονεκται* variis artibus & dolis lucrum captare.

72. Ζῶα.] Hoc potest de bellicis dotibus intelligi.

73. Ἀμφι.] *Πειθῶ* dea eloquentiæ est.

Ψάδ' αὖθ' αἰμυλίης τε λόφους καὶ ἐπὶ κλοπῇ ἦθ' ὦ
 Τεύξε, Διὸς βελήσσι βαρυκτύπων. ἐν δ' ἄρα φωνίῳ
 Θῆκε θεῶν κήρυξ. ὀνόμηνε δὲ πλώδε γυναικῆα
 Πανδώραν, ὅτι πάντες ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
 Δῶρον ἑδωρήσαν, πῆμ' ἀνδράσιν ἀλφειήσῃ.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ δόλον αἰπὺν ἀμύχανον ἐξετέλεισεν,
 Εἰς Ἐπιμηθεῖα πέμπει πατὴρ κλυτὸν Ἀργαφόντιον,
 Δῶρον ἄγαντα, θεῶν παχύν' ἀγέλον. ἐδ' Ἐπιμηθεὺς
 Εὐφραίνεται ὥς οἱ ἔπειτα Προμηθεὺς, μή ποτε δῶρον
 Δείξααδ' αὐτὸν Ζηνὸς ὀλύμπια, αἰὲν ἀποπέμπειν
 Ἐξοπίῳ, μή πως τὴν κακὴν θνητοῖσι γλῆν).
 Αὐτὰρ ὁ δὲ ξέμεν' ὅτι δὴ κακὴν εἶχ', ἐνόησε.
 Πρὶν μὲν γὰρ ζῶισκον ἐπὶ χθονὶ φύλ' ἀνθρώπων
 Νόσφιν ἄτερ τε κακῶν, καὶ ἄτερ χαλεποῖο πόνοιο,
 Νέσων τ' ὀργαλίῳ, αἰτ' ἀνδράσι γῆρας ἑδωκάν.
 Αἴψα γὰρ ἐν κακότητι βροτοὶ καὶ ἀγνοήσκουσιν.
 Ἀλλὰ γυνὴ χεῖρεσσι, πῖθε μέγα πῶμ' ἀφελῆσε
 Ἐσέδαο· ἀνθρώποισι δ' ἐμήσατο κῆδεα λυγρὰ.
 Μένει δ' αὐτὸς Ἐλπίς ἐν ἀρήκτοισι δώμοισι
 Ἐνδον ἔμιμνε πῖθε ὑπὸ χεῖλεσιν, ἐδὲ θύραζε
 Ἐξέπιη. πρῶτον γὰρ ἐπέμβαλε πῶμα πίσιον,
 Αἰγέρεα βελήσιν Διὸς νεφεληγερέταο.

80

85

90

95

Α' κα

81. Πανδώραν.] Quidam (ut ante monuimus) voluptatem exponunt. Alii variam quandam ingenii & mentis industriam propositam, quam admirantur homines tantquam magnum suum bonum, cum sit ipsorum malum. Quod mirum est, cum mens humana tam divinis dotibus sit exornata: sed hoc fit per accidens, vicio naturæ.

82. Ἀγέρας.] Intelligit solertes, qui discedunt à simplicitatis rectitudine; & qui curiosi sunt.

85. Οὐδ' Ἐπιμηθεὺς.] Mittitur donum ad Epimethea & recipitur.

Nam pars inferior cupiditatum & affectionum, quæ est iste Epimetheus, id est, vis animi humani inconsiderata & præceps, non obsequitur plerumque parti superiori meliorique mentis & rationis, quæ est προμηθεὺς animi hominis. Ideoque specie hujus boni deceptus, postea noxium comperiens, sero recipisse pœnitet. Rectè ergo Horatius,

— Necetempta dolore voluptas.

91. Νόσφιν ἄτερ τε.] Hæc duæ particule quamvis idem denotent, intendunt tamen hic significationem.

93. Αἴψα.] Κακότης hic pro malo

Mendacia blandosque sermones, & dolosos mores
 Fecit Iovis consiliis gravistrepi. sed vocem illi
 Imposuit deorum præco. appellavit autem mulierem hancce
 Pandoram : quia omnes cœlestium domorum incolæ
 Donum contulerunt, detrimentum hominibus industriis.
 At postquam dolum perniciosum & inevitabilem absolvit,
 Ad Epimethea misit pater inclytum Argicidam
 Munus ferentem, deorum celerem nuncium. neq; Epimetheus
 Cogitavit quod illi præcepisset Prometheus, ne quando munus
 Susciperet à Iove Olympio, sed remitteret
 Retro, necubi mali quippiam mortalibus eveniret.
 Verum ille recepto eo, cum jam malam haberet, sensit.
 Prius namque in terra vivebant familiæ hominum
 Seorsim à malis & absque iis, & sine difficili labore,
 Morbisque molestis, qui hominibus senectam afferunt.
 Statim enim in afflictione mortales consenescent.
 Sed mulier manibus, vasis magnum operculum cum dimo-
 visset
 Dispersit, hominibus autem machinata est curas graves.
 Sola vero illic spes infracta in domo
 Intus mansit, dolii sub labris, neque foras
 Evolvit. prius enim injecit operculum dolii,
 Ægiochi consilio Iovis nubicogæ.

Alia

malo externo accipitur.

94. Α' καὶ γυνή.] Proverb. Γυναι-
 κὴν ἔλθεις. Mulier, id est, appe-
 titiva & feminea affectio, & pu-
 blice indulgentia *δημαγωγική* &
ψυχαγωγική atque *συρρετιώδης*, un-
 de laxatur disciplina severior. Hinc
 deinde sublata disciplina tanquam
 operculo Pandoræ, id est, corpo-
 ris & animi humani, statim quasi
 ex antro Æoli venti & Imperus af-
 fectuum,

*Qua data porta ruunt, & terras
 turbine perflant,*

& nusquam non pervadunt, & ni-
 hil non moliantur. Quod tamen
 spes remansit, significat neminem
 tam desperatis rebus esse, quin ali-
 quando speret. Ovid.

*Vixere spe vidi qui morituri
 erant.*

98. Περίδω γὰρ.] Ratio solius
 spei in pyxide relictæ. Magnum cer-
 te Dei donum spes, quo solo affe-
 ctu homines inter tot ærumnas
 sustentantur & aluntur, & sine cu-
 jus condimento omnia non solum
 fatua, sed etiam insuavissima sunt.

Bi

Ἀλλὰ ὃ μὲν λυγρὰ κατ' ἀνθρώπους ἀλάλη·
 Πλεῖν μὲν γὰρ γαῖα κακῶν, πλεῖν δὲ θάλασσα·
 Νῆροι δ' ἀνθρώποις ἐφ' ἡμέρη ἡδ' ἐπὶ νυκτὶ
 Αὐτόματ' ἀφ' οὐρανόθεν φέρονται φέρονται
 Σιγῇ, ὥστε φανῶν ἐξέλκτο μνηστὴρ Ζεὺς.
 Οὕτως ἔπ' αὖ καὶ ἐπὶ Διὸς νόον ἐξαλείψας.
 Εἰ δ' ἐθέλεις, ἑτέρον τοι ἐγὼ λόγον ἐκκαρπύσω
 Εὖ καὶ ἐπισπάρῃς. σὺ δ' εὖ φρεσὶ βάλαι σὸν ἦτορ.
 Ὡς ὁμοῦται γαῖα καὶ θεοὶ θνητοὶ τ' ἀνθρώποι,
 Χρῦσον μὲν πρῶτον γῆ· μερόπων ἀνθρώπων
 Ἀθανάτοισι ποίησας, δαύμνια δέματ' ἔχοντες.
 Οἱ μὲν ἐπὶ Κρόνῳ ἦσαν, ὅτ' ἔρχοντο ἐμὸς αἰὲρ
 Ὡς τε θεοὶ δ' ἔζων, ἀκηδία θυμὸν ἔχοντες.
 Νέσφιν ἄτερ τε πόνων καὶ εἰζύοντο ἑδὲ πάλιν
 Γῆρας ἐπ' αὐτοῖς, αἰεὶ δὲ πόδας καὶ χεῖρας ὁμοῖοι
 Τίρποντο δ' ἐν θαλίῃσι, κακῶν ἐκβαλόντες ἀπάντων·
 Θνητοὶ δ' ὡς ὕπνῳ δεδμημένοι· ἐσθλὰ δὲ πάντα
 Τοῖσιν ἔω· καρπὸν δ' ἐφ' ἑστέρας ζείδωροισιν ἄρυσεν
 Αὐτομέλει παλὸν τε καὶ ἄφθονον· οἱ δ' ἐτελημυγὶ
 Ἥσυχον ἔργα νέμεοντο, σὺν ἐσθλοῖσι πολλέουσιν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ κεν τῶν ἡρώων καὶ γαῖα κάλυψεν,
 Τοὶ μὲν δαίμονες εἰς Διὸς μεγάλας ἀφ' οὐρα
 Ἐσθλαί, ἐπιχθόνιοι, φύλακες θνητῶν ἀνθρώπων·
 Οἱ μὲν φυλάσσειεν δίκας καὶ χεῖλια ἔργα,
 Ἡέρεος ἀνέμφοι, πάντα φειτῶνες ἔω αἶσαν,
 Πλετοδότην καὶ τῶν γάρων βροσιλήϊον ἔχον.
 Δαύτερον αὖτε ἡρώων πολὺ χροότερον μετόπισθεν

A' p' p'.

106. Εἰ δ' ἐθέλεις.] Quinque a-
 tates jam fingit: quo commento si-
 gnificat naturam & mores subinde
 deteriores fieri, & vitia hominum
 augeri. Hanc descriptionem eta-
 tum omnes fere Latini Poëtae imi-
 tati sunt. ἐκκαρπύσω, significat ex-
 positionem ordine factam & inte-
 gram, neque tamen prolixam.

109. Χρῦστον.] Aureum, ut in-
 quit Plato, propter præstantiam na-
 turæ, morum & vitæ.

112. Ὡς τε.] Cognoverat fortas-
 se Poëta aliquid de vita primorum
 parentum in paradiso: & ideo re-
 spiciens eo, hæc dicit. Θεοὶ δ' ἔζων.
 Lege Θεοὶ ζῶσιν. Vt paulo ante
 v. 90.

Alia vero innumera mala inter homines errant.
 Plena enim terra est malis, plenumque mare.
 Morbi autem hominibus tam interdium quam noctu
 Ultro oberrant, mala mortalibus ferentes
 Tacite : nam vñcem exemit prudens Iupiter.
 Sic nusquam licet Iovis mentem evitare.
 Cæterum si voles , alium tibi sermonem paucis absolvam
 Belle ac scienter : tñ vero præcordiis imposito tuis.

Ut simul nati sunt dii, mortalesque homines,
 Aureum primo genus diversiloquentium hominum
 Dii fecerunt, cœlestium domorum incolæ.
 Et ii quidem sub Saturno erant, cum in cœlo regnaret :
 Et ut dii vivebant , securo animo præditi,
 Plane absque laboribus & ærumna : neque molesta
 Senectæ aderat : semper vero pedibus ac manibus similes
 Delectabantur in conviviis, extra mala omnia.
 Moriebantur autem ceu somno domiti : bona vero omnia
 Illis erant : fructum autem ferebat fertile arvum
 Sponte sua, multumque & copiosum : ipsique ultro
 Quietis partis fruebantur, cum bonis multis.
 Verum postquam hoc genus terra abscondit,
 Ii quidem dæmones facti sunt, Iovis magniconsilio,
 Boni, in terris versantes, custodes mortalium hominum :
 Qui quidem observant & iusta & prava opera,
 Caligine involuti, passim oberrantes per terram,
 Opum datores. atque hoc munus regale consecuti sunt.

Secundum inde genus , multo deterius postea

Argen-

115. Εὐδαίμονες.] Εὐραϊαῖς sacris
 epulis. Græci enim sæpenumero to-
 tam τὴν αἰσθητικὴν voce δαίμονα de-
 signant, quod Latini *Divinam epulas*
 dicunt.

111. Δαίμονες.] Hæc omnia non
 multum discrepant ab iis quæ sa-
 cra scriptura tradit de bonis An-
 gelis.

115. Πλατύνονται.] Dicitur sunt,
 Dii, qui τὴν ἐπιτηδεύουσαν promote-
 rent, & quocunque modo terræ
 præessent.

116. Ἀργυρεὺς.] Alterum secu-
 lum describit per suas circumstan-
 tias, quod Argenteum vocat : & eo
 deterius priore fuisse ostendit, quo
 argentum est vilius auro.

119. Ἀν.

Ἀργύρεον ποίησαν ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
Χρυσῶν ἔτε φυλὴν ἐναλίγκιον ἔτε νόημα.

Ἀλλ' ἱκατὸν μὲν παῖς ἔτεα παρὰ μητέρα κεδνὴ
Ἐπείφειτ' ἀπαλλαν, μέγα νήπιον, ὃς οὐκ οἶκον.

130

Ἀλλ' ὅταν ἡβήσῃ, καὶ ἦεν μέτερον ἱκιστῆ
Παυροδίον ζώσκον ἐπὶ χρόνον, ἀλλὰ ἔχοντες.

Ἀφραδίαις ὕδρην γὰρ ἀπατάλλον σὺν ἐδύναντο
Ἀλλήλων ἀπὸ πῦρ, καὶ ἀθανάτους περὶ πύλαις

135

Ἡέλον, καὶ ἔρδειν μακάρων ἱεροῖς ἐπὶ βωμῶν,
Ἡὶ ἡμῖς ἀνθρώποισι κατ' ἦτα. τὰς μὲν ἐπὶ τα

Ζῶς Κρονίδης ἐκρυψε, χαλκὸν μὲν ἔτεκε πῦρ
Οὐκ ἐδίδεν μακάρων θεοῖς, οἳ ὀλυμπον ἔχουσιν.

Αὐτὰρ ἐπεὶ τὴν γῆν καὶ γαῖαν κάλυψε,
Τοὶ μὲν ὑποχθόνιοι μακάρων θνητοὶ καλέοντο

140

Δούτεροι, ἀλλ' ἐμπης πῦρ καὶ τοῖσιν ὀπηδεῖ.

Ζῶς δὲ πατὴρ τέλειον ἄλλο γῆν μερόπων ἀνθρώπων
Χάλκον ποίησ', σὺν δόρυρ' ἔδεν ἑμῶν.

Ἐκ μελίων, δεινόν τε ὄμβρεσιν οἶον Ἀρηῶν
Ἔργ' ἔμελλε σπένδειν καὶ ὕδατος καὶ ἔστιν

145

Ἡδιστον, ἀλλ' ἀδύμηνον ἔχον κελερόφρονα θυμῶν.

ἈΨαλτοῖ· μεγάλη δὲ βίη καὶ χεῖρες ἀάπτει

Ἐξ ὧν ἐπὶ φύκον ἐπὶ σπαστοῖς μελίσσων.

Τοῖς δ' ἑὸν χάλκεα μὲν τέλεια, χαλκοὶ δὲ τε οἶον,

Χαλκῶ δ' ἐργάζονται· μέλας δ' σὺν ἔσκει σιδήρεον.

150

Καὶ τοὶ μὲν χεῖρεσσιν ὑπὸ σφετέρῃσι θαμνύουσιν

Βῆσαν εἰς οὐρανὸν δόμον κρυπτὴν αἰδαο,

Νώνυμοι· θάνατον δὲ καὶ ἐκπάλιν παρ' ἐόντας

Εἴλε μέλας, λάμπετον δ' ἔλιπον φάος ἡελίοιο.

Αὐτὰρ

129. Ἀλλ' ἱκατὸν μὲν παῖς.] Ἀλλὰ
elegantior hoc loco pro ἀλλ' ὅμως
ponitur.

131. Ἡβης μέτερον.] Vocat me-
diam aetatem, quae Graecis ἀκμή δι-
citur.

137. Ζῶς Κρονίδης ἐκρυψε.] Si-
gnificat propter impietatem & ne-

glectam religionem mortuos esse:
docetque ob id factum, ut non con-
verterentur quidem in divinos spi-
ritus, ut illi priores, sed tamen
essent beati, & sub terra degerent.

140. Ὑποχθόνιοι.] Lege Ἐπιχθό-
νιοι.

142. Ζῶς δὲ.] Tertium genus
homi-

Argenteum fecerunt coelestium domorum incolæ,
 Aureo neque corporis proceritate simile, neque intellectu.
 Sed centum annis puer apud matrem sedulam
 Nutriebatur crescens, valde rudis, domi suæ :
 Cum vero adolevisset, & pubertatis terminum attigisset,
 Pauxillum vivebant ad tempus, dolores habentes
 Ob stultitias. injuriam enim pravam non poterant
 A se mutuo abstinere, neque deos colere
 Volebant, neque sacrificare beatorum sacris in aris,
 Ut fas hominibus ex more. Hos quidem deinde
 Iupiter Saturnius abscondit iratus : quia honores
 Non dabant beatis diis, qui olympum habitant.

At postquam & hoc genus terra occultavit,
 Hi quidem subterranei beati mortales vocantur
 Secundi : sed tamen honor etiam hos sequitur.
 Iupiter vero pater tertium aliud genus hominum
 Æneum fecit, omnino argenteo dissimile,
 E fraxinis, vehemens & robustum, quibus Martis
 Opera curæ erant luctuosa, ac injuriæ : neque ullum cibum
 Edebant, sed ex adamante habebant durum animum,
 Feroces : magna vero vis & manus invictæ
 Ex humeris nascebantur in validis membris.
 His erant ænea arma, æneæque domus :
 Ære vero operabantur : nigrum enim nondum erat ferrum.
 Et hi quidem manibus propriis interfecti,
 Descenderunt amplam in domum frigidi inferni,
 Ignobiles : mors vero tametsi stupendi essent,
 Invasit atra, splendidumque liquerunt lumen solis.

Sed

hominum æri comparat, immane, bellicorum instrumentorum usum
 ferox, & omnino Martium, fortasse ferebantur.

Gigantes intelligit.

144. *Ἐκ μαινᾶν.*] Fingit natos
 ex arboribus, ut significet duri-
 tiem & feritatem animorum, utpo-
 te qui toto impetu ad armorum &

145. *Οὐδὲ τι σῖτον.*] Non fru-
 mentum ederunt, sed primi pecu-
 des laniant, & carne vesci cœ-
 perunt, quod aurea magnum ne-
 fas est creditum.

158. A. 7.

Αὐτὰρ ἐπεὶ κὶ τῆρ' ἦν γαῖα κέλευθε,
 Αὖθις ἔτ' ἄλλο τέταρτον ἐπὶ χθονὶ πελυσθεύειρη
 Ζῶς Κρονίδης πόινει δισημότερον κὶ ἄρειον,
 Ἀνδρῶν ἥρώων θείον γῆν, οἱ καλέον
 Ἡμίχιοι, ὡς τέρη γῆν κατ' ἀσείρονα γαῖαν.
 Καὶ τὺς μὲν πόλεμος· τε κηκὺς κὶ φύλοπις αἰνῇ,
 Τὺς μὲν ἐφ' ἐσθλὰ πύλα θῆκε Καδμηΐδι γαίῃ
 Ὡς (ὡς) μερναρδύας μῆλων ἔνεκ' Ὀδιδπόδιο·
 Τὺς δὲ κὶ ἐν νῆεσσιν ὑπὲρ μέγα λαΐτμα θαλάσσης
 Ἐς Τροίην ἀσχεῶν Ἐλίνης ἔνεκ' ἠνγκύμοιο.
 Ἐνθ' ἦτοι τὺς μὲν θανάτῳ τέλει ἀμφοτέρωθεν
 Τοῖς δὲ δὴ ἀνθρώπων βίον ἐν ἥτ' ὀπίσθας
 Ζῶς Κρονίδης κελίναςσι πατὴρ ἐς πέρας θάλασσης.
 Καὶ τοὶ μὲν ναίειν ἀκηδία θυμὸν ἔχοντες
 Ἐν μεσσηνίων νήεσσιν, παρ' Ὀκεανὸν βαθυδύνῳ,
 Ὀλβιοὶ ἥρωες· τοῖσιν μελιχθεῖα καρπὸν
 Τελὲς δ' ἔτρεψεν θάλασσα φέρει ζείδωρον ἄρουρον.

155

160

165

170

Μηκέτ' ἐπὶ τ' ὦφ' ἵλον ἐν πύμασι μετ' αἰῶνα
 Ἀνδράσιν, ἀλλ' ἢ ὡς ὅτε θανέιν, ἢ ἐπὶ τῇ γῆν.
 Νῦν γὰρ δὴ γῆν ἐπὶ σιδήρεον· ἐδὲ ποτ' ἦμαρ
 Πάυλον καμάτῳ κὶ οἰζύνῳ, ἐδὲ τε νύκτωρ
 Φθιμένοιοι χαλεπῶς δὲ θεοὶ δώσαντες μετρίωνας.
 Ἀλλ' ἔμπερ κὶ τοῖσι μεμνέειν ἐσθλὰ κακῶν.
 Ζῶς δὲ ὀλέσθαι κὶ τῆρ' ἦν μερόπων ἀνθρώπων,

175

Εὐτ'

158. Ἀνδρῶν.] Quartam æratem Heroicam appellat, quando Hercules, Iason & alii Argonautæ vixerunt, qui Heroës vocati sunt, quod virtute communi hominum naturæ præstarent: & semidei, vel quod altero tantum parente deo nati essent, vel quia in natura humana, virtute divina præditi essent.

161. Ἐσθλὰ πύλα.] Ad differentiam Thebarum Ægyptiarum, quæ dicebantur ἐκαστόν πύλοι, & illarum quæ dictæ sunt ὑποπλάταις,

à monte sub quo sitæ sunt in Cilicia.

162. Μῆλων.] Id est, propter regnum ac potentiam: nam prisci reges pecoribus divitias suas metiebantur. Etacles & Polynices filii Oedipi, monomachia de regno decertantes ambo mutuis vulneribus conciderunt.

169. Ἐν μεσσηνίων.] De fortunatis insulis vide Plinium lib. 6. c. 23. & Homerum Odysseæ δ'. Παρ' Ὀκεανὸν βαθυδύνῳ. Hesiodus hoc libro in ju-

Sed postquam & hoc genus terra operuit,
 Rursum aliud quartum in terra multorum altrice
 Iupiter Saturnius fecit, justius & melius,
 Virorum heroum divinum genus: qui vocantur
 Semidei, priori generatione, per immensam terram.
 Hos quoque bellumque malum & pugna gravis,
 Alios quidem ad septiportus Thebas, Cadmæam terram,
 Perdidit pugnantes propter oves Oedipi:
 Alios vero in navibus per ingentem maris vastitatem
 Ad Troiam ducens, Helenæ gratia pulchricomæ:
 Ubi mors quoque circumdedit ipsos.
 Iis autem seorsim ab hominibus victum & sedem tribuens
 Iupiter Saturnius pater constituit eos ad terræ fines.
 Et hi quidem habitant securum animum habentes
 In beatorum insulis, juxta Oceanum profundum,
 Felices heroës: his dulcem fructum
 Ter quotannis florentem profert fecunda tellus.

O utinam ego quinto non interesssem (natus.
 * Hominum generi: sed aut mortuus essem prius, aut postea
 Nunc enim genus est ferreum: neque unquam aut die
 Quiescent à labore & miseria aut nocte
 Corrupti: graves vero dii dabunt curas.
 Sed tamen & hisce admiscebuntur bona malis: (minum,
 Iupiter autem perdet etiam hoc genus varie loquentium ho-
 Post-

injustitiæ pœnam constituit & Ω-
 κλάν, tanquam necessarium, à quo
 etiam justos separat: quibus hoc
 præmium proponit, futurum, ut ne
 Oceano quidem opus habeant. Sic-
 ut enim ante ὠκεανὸν & τὸ ὠ-
 κυανόν, Oceanus ignotus erat,
 aut semotus: ita Heroum καὶ ἡμι-
 θεων ἀνιμῶν ultra Oceanum con-
 stituuntur, quod extra ὠκεανὸν
 sint; qua qui carent, βῆσα ζῶειν di-
 cuntur.

171. Τεῖς τὸ ἦν.] Elegantius
 Palatinus: Τεῖς ἦν, id est, πολ-
 λὰς, inquit interpretes.

172. Μικέρ.] Descriptio postre-
 mæ & ferreæ ætatis, quæ moribus
 est pessimis, impiis & depravatissi-
 mis, vitæque cursu calamitosissi-
 mo. vox ὠφειλὼν usurpatur adver-
 bialiter significatione optandi, &
 tamen formatur ut verbum, tribus
 personis.

Εὐτ' ἂν χιόρῳμοι πολιορκέτωφοι τελέτω(ιν.
 Οὐδὲ πύτῃρ παίδεσσιν ὁμοίῳ, ἐδὲ πὶ παῖδες,
 Οὐδὲ ξείνῳ ξινοδόκῳ, καὶ ἐταῖρῳ ἐταίρῳ,
 Οὐδὲ κασίγνητῳ φίλῳ ἑσσι), ὡς τὸ πάρῳ ὡς
 Αἴψα ἣ γρησκούζῳ ἀπμήσῳ(ι τοκῆς.
 Μέμψον) δ' ἄρα τὲς χαλεπῶς βάζοντ' ἐπέεσσιν
 Σχέτλιοι, ἐδὲ θεῶν ὅπιν εἰδότες. ἐδὲ μὲν οἴῳ
 Γηράντεσσιν τοκεῶσιν ἀπὸ γρησκήεσσιν δαῖον,
 Χιροδίνῳ. ἑτέρῳ δ' ἐτέρῳ πόλιν ἐξαλαπαξί.
 Οὐδὲ πῆς δούρῳ χαλῶς ἑσσι), ἔτε δικάῳ,
 Οὐτ' ἀγαθῶ. μῦθον ἣ κακῶν ῥεκλήεσσιν καὶ ὕδρῳ
 Ἀνέρεσσιν πμήσῳ(ι. δίκη δ' ἐν χερσὶ, καὶ αἰδώς
 Οὐκ ἔστι. βλάψῳ δ' ὁ κακὸς τ' ἀρεῖονα φάτω,
 Μύθοι(ι σκολιοῖς ἐνέπων, ἐπὶ δ' ὄρκον ὁμείτω.
 Ζῆλῳ δ' ἀνθρώποισιν οἰζυροῖσιν ἅπαρ(ιν
 Δυσκέλαδῳ, κακῶ χαρῶ, ὁμωρήεσσιν, συγερῶπῳ.
 Καὶ τότε δὴ ὡς ὄλυμπον ἀπὸ χιόνος ὀρυθαδέης,
 Λόκῳσιν φαρῆεσσιν καλυψαμένῳ χροῶ καλόν,
 Ἀθηναίων μὲν φῶλον ἵτον ὡς λιποντ' ἀνθρώπους
 Αἰδώς καὶ Νέμε(ις. πᾶ ἣ λείψῳ) ἄλλα λυφῶ
 Θνητοῖς ἀνθρώποισιν. κακῶ δ' ἐσσι ἑσσι) ἀλκή.
 Νῦν δ' αἶνον βασιλεῦσ' ἐρέω φρονέσ(ι καὶ αὐτοῖς.
 Ως δ' ἱρήεσσιν ὡς σείπῳ ἀνδρῶν ποικιλοδάρων.

180

185

190

195

200

ΥΨ

181. Οὐδὲ ξείνῳ.] Eleganter hunc locum expressit Ovid.

— Nec hospes ab hospite tutus,
 Non sacer a genero, fratrum quoque
 gratia rara est.

184. Βάζοντ'.] Ita M. S. Palat. βάζοντε ἀντὶ τῶ λαζόντες, dualis pro plurali, inquit Tzetzes: ut apud Homer.

Αἰδώς ὦ Λόκῳι, πόσε φάτατε
 νῦν δοῖς ἑσσι.

Alii, βάζοντες ἐπέεσσιν, & ira legisse videtur Moschopulus, qui alias in grammaticis istis observationibus nimius est. alii ἑπέεσσιν.

185. Θεῶν ὅπιν.] Ὅπιν Poëta usurpant pro intuitu, & præcipue Dei, & hominum in imperio constitutorum: hinc pro gubernatione divina: ex hoc pro metu, reverentia, & cultu. Hinc ergo illi erunt protervi, quia nulla reverentia erga Deum, nec parentes præditi sunt.

186. Γηράντεσσιν.] Athenis capitale fuit, θρησκεία non persolvere parentibus.

187. Χειροδίνῳ.] Violenti, quibus jus est in manibus, qui neque jus neque leges norunt.

189. ΥΨεῖν.]

Postquam facti circa tempora cani fuerint.
 Neque pater liberis similis, neque liberi patri,
 Neque hospes hospiti, neque amicus amico,
 Neque frater amicus erit, ut antehac :
 Statim vero senescentes dehonorabunt parentes.
 Incusabunt autem illos molestis alloquentes verbis
 Impii, neque deorum oculum veriti. neque hi sane.
 Senibus parentibus educationis præmia reddent,
 Violenti. alter vero alterius civitatem diripiet :
 Neque ulla pii gratia erit, neque iusti,
 Neque boni. magis vero maleficum & injurium
 Virum colent. Iustitia vero in manibus, pudor autem
 Non erit. Lædetque malus meliorem virum,
 Verbis injustis alloquens, perjurium vero jurabit.
 Livor autem homines miseros omnes
 Malos rumores spargens, malis gaudens, comitabitur, inviso
 Tum demum ad cælum à terra spatiosa, (vultu.
 Candidis vestibus tectæ corpus pulchrum,
 Deorum ad familiam abierunt, relictis hominibus,
 Pudor & Nemesis. relinquentur autem dolores graves
 Mortalibus hominibus. mali vero non erit remedium.
 Sed nunc fabulam à brutis desumptam regibus narrabo,
 quamvis ratione præditi.
 Sic accipiter affatus est lusciniam canoram, Alte

189. Ὅ γε ν.] Pro ὁ γε ν.] ut
 Latinis *scelus* pro *scelsto*.

193. Ζῆλον.] Iam redit ad pri-
 mam propositionem de litibus. Po-
 stea quam vero præclare affectum
 invidiæ, epithetis suis descripsit,
 fingit Pudorem & Nemesis deas,
 reliquissæ terras, id est, nec pudore
 bonos absterri amplius à turpi-
 tudine, neque improbos metu vin-
 dictæ. Nemesis enim hic significat
 iustitiam quæ ulciscitur malefacta
 flagitiosorum. Locus hic vere phi-
 losophicus etiam à Platone in Pro-

tagora tractatus fuit.

197. Ἰππὸν.] M S. Pal. Ἰππὸν.

200. Νῦν δὲ αἰὲν.] Narrat apo-
 logum, quo notat potentiorum
 mores adversus inferiores. αἰὲν
 fabulam ejusmodi significat quæ
 figurate & recte contineat admo-
 nitionem seriam & gravem, & ex
 usu vitæ petitam.

201. Ἀνδρά.] Per Lusciniam
 intelligit doctos homines & sa-
 pientes. vocat hanc aviculam, ποι-
 κιλὸς ἄγρον, gutture vario, propter
 soni & vocis varietatem.

Υἱε μάλ' ἐν νεφέεσσιν φέρον, ὀνύχασιν μεμμερπῆς·
 Ἡ δ' ἱλὸν, γναμπεῖσι πιπτεμένη ἀμφ' ὀνύχασιν,
 Μύρτερ, τὼ δ' ὅγ' ἐπικρατέως ὥτ' ἐμύθον ἔειπε·

Δαιμονίη, ἦ λάλαις, ἔχ' νῦν σε πολλὸν δρεῖων.
 Τῇ δ' εἰς ἣν ἂν ἐγὼ ὥς ἄνω καὶ αἰοιδὸν ἔσταν·

Δεῖπνοι δ' αἶκ' ἐθέλω ποιήσομαι, ἥε μεθήτω.
 Ἀφρων δ' ὅς κ' ἐθέλοι ὥτ' ἐκρείστοις ἀντιφεράζων·
 Νίκης περὶ σέρε', ὥτ' ἐξ αἰχλῆς, ἄλγος πάχῃ.

Ὡς ἔφατ' ὠκυπέτης ἱρήξ ταινυσιώτερ' ἄρ' ἐστις.
 ὦ Πέρση· σὺ δ' ἄκκε δίκης, μηδ' ὕβριν ὄφρα.

Ὑβρις γάρ τε κακὴ θάλαβ' βροτῶν· ἐδὲ μὲν ἐσθλὸς
 Ῥηϊδίας φερέμεν δυνάμει, βαρύνθ' ἐπὶ τῷ αὐτῇ,
 Ἐσκύρσας ἄτην· ὁδὸς δ' ἐτέρῃφι παρελθεῖν

Κρείστον ἐς τὰ δίκημα'· δίκη δ' ὥτ' ἔσται ὕβρις ἔχθρ·
 Ἐς τέλος ἐξαλειφθεὶς· πατὴρ δ' ἐπὶ τῇ γῇ ἔσται.

Αὐτίκα γὰρ τρέχ' ὄρεσ' ἄμ' ἀσκολιῇσι δίκην.

Τῆς δ' Δίκης ῥοθ' ἐλκόμενός ἢ κ' ἀνδρὲς ἄνωγ'·
 Δωροφάτοι, σκολιᾶς δ' δίκης κείνων ἡμίσιας.

Ἡ δ' ἔπειτα κλαίει πόλιν τε καὶ ἥθεα λαῶν.

Ἡ ἔρα ἰοσμενὴ, κακῶν ἀνθρώποις φέρουσα.

Οἱ τὲ μιν ἐξείλκε, καὶ σκιδέειν ἐνεμνεν.

Οἱ δ' εἰκας ξείνοισι ἐκ δόμων διδῶσιν

Ἰθείας, καὶ μὴ ἦ παρεκβαίνουσιν δεικνύς,

Τοῖσι τέθηλε πόλιν· λαοὶ δ' ἀντιέδον ἐν αὐτῇ.

Εἰρήνῃ δ' ἀνὰ γλῶττι κεροτόφῳ, ἐδὲ ποτ' αὐτοῖς

Ἀρμενίων πόλεμον τεκμαίρε' Ὀρύσπε Ζεύς·

205

210

215

220

225

Οὐδ'

205. Δαιμονίη, τῇ δ' εἰς.] Ty-
 rannica vox, plane proverbialis,
 de alterius vita pro libidine sta-
 tuentis.

208. Ἀφρων.] Epiphonema seu
 ἐπιμύθιον huius fabulæ, quod mo-
 net non esse reluctandum poten-
 tioribus.

211. ὦ Πέρση.] Primum præ-
 ceptum, quo fratrem ad iustitiam

colendam, & iniustitiam vitan-
 dam adhortatur. ὕβριν opponit ju-
 stitiæ, quia pro iniustitia universali
 hæc vox usurpatur: quamvis ta-
 men sæpius accipitur pro inso-
 lentia quæ comitatur divitias.

216. Πατὴρ.] Proverbialis locu-
 tio, quæ significat miserrimam esse
 prudentiam, quæ ex malis nostris
 perdiscitur.

217. Αὐτίκα-

Alte in nubibus ferens, unguibus correptam :

Illa vero misere, curvis confixa unguibus

Lugebat : eam autem violento ille sermone allocutus est.

Infelix quid strepis ? habet te multo fortior :

Hac vadis, qua te duco, licet sis cantatrix.

Utrum vero libet vel epulabor te, vel dimittam. (dere :

Imprudens autem, quicumque velit cum potentioribus conten-

Quippe victoria privatur, & præter convitia dolores patitur.

Sic ait velox accipiter, latis alis prædita avis.

O Persa, tu vero audi justitiam, neque injuriam fove,

Injuria enim perniciofa est misero homini. nam nec bonus

Facile ferre eam potest, gravaturque ab ipsa,

Quoties in damna incidit. Via vero altera perveniendi

Melior ad justa : Iustitia enim super injuriam valet,

Ad finem progressa : stultus vero cum malo suo discit.

Continuo enim sequitur perjurium injusta judicia. (xerint

Iustitiæ, vero strepitus excitatur tractæ quocunq; homines du-

Donivori, pravisque judiciis judicant causas.

Hæc vero sequitur deflens urbemque & mores populorum,

Caligine involuta, malum hominibus adferens

Quique ipsam expellunt, neque recte distribuunt.

At qui jura tam hospitibus quam popularibus dant

Recta, neque à justo quicquam exorbitant,

Iis viget urbs, populique florent in ipsa :

Pax vero per terram alma, neque unquam ipsi

Molestum bellum parat late cernens Iupiter,

Nec

217. *Αν' ἴκα.*] Commoratur in collatione justitiæ & injustitiæ, ut hominibus metum incutiat ne contra justitiam faciant. Per *ὄραν* intelligit omnem fidei violationem: per *δίκας σκολιάς*, lites iniquas quæ falso intenduntur per calumnias & fraudes.

218. *Π' ἐθ'.*] Tractus violentus, quo justitia ducitur coacta, pro

fraudibus accusantium, & judicium.

220. *Ἢ δ' ἔπειται.*] Subintelligendum fortassis *ἔτι ἡδὲ*, id est, cætus, conventus, statuta, & alia quæ sunt in consuetudine civili.

223. *Οἱ δὲ δίκας.*] Eruditissime insignia justitiæ præmia & comoda enumerat. Eadem fere recenset Homerus in clypeo Achillis.

Οὐδέ ποτ' ἰθυδὶ καί μετ' ἀνδράσι λιμὸς ὀπηδεῖ,
Οὐδ' αἴτη, θαλῆς ἢ μεμηλότα ἔργα νέμει.)

Τοῖσι φέρει μὲν γαῖα πολὺν βίον, ἔρχει ἢ ὄρεος 230

Ἀκρὴ μὲν τε φέρει βαλάντας, μέσση ἢ μελίσσας·

Εἰροπόκησι δ' οἷς μαλακοῖς καὶ ἁετοῖσι.

Τίκουσιν ἢ γυναικες ἐοικῶτα τέκνα γυνέδσιν·

Θάλασσαν δ' ἀγαθοῖσι Δαμπερές· ἔδ' ἐπὶ νηῶν
Νείεσσιν, κρητὸν ἢ φέρει ζειδωρὸν ἄρσεν. 235

Οἷς δ' ὕδατος τε μέμλε κακὴ καὶ χέτλια ἔργα,

Τοῖς ἢ δίκλῳ Κρονίδης τεκμαίρεται ὄρυσσι Ζεύς.

Πολλὰ κ' ἢ ξύμπα (αὐτὸς κακῶς ἀνδρὸς ἐπαυρεῖ,

ὅς τις ἀλλοτριῇ καὶ ἀπώδ' αὐτὰ μηχανάται.) 240

Τοῖσιν δ' ἐρρόθεν μέγ' ἐπήρασε πῆμα Κρονίων,

Λιμὸν ὁμοῦ καὶ λοιμὸν· ἀποφθινύθουσι ἢ λαοί.

Οὐδὲ γυναικες τίκουσιν· μινύθουσι ἢ οἶσι,

Ζήνους φραδομοσύνησιν ὀλυμπίῃς· ἄλλοι δ' αὖτε

Ἡ' ἔγωγε σφατὸν ὄρυον ἀπώλυσεν, ἢ ὅγε τεῖχε' 245

Ἡ' νείας ἐν πόντῳ Κρονίδης ἀπώλινυται αὐτῶν. 245

Ὡς βασιλεῖς, ὑμεῖς ἢ καὶ φραζέσθε ἐς αὐτοῖς

Τῶνδε δίκλῳ· ἐχρὺς γὰρ ἐν ἀνθρώποισιν ἐόντες

Ἀγνῶστοι λούσασθαι ὅσοι σκολιῇσι δίκῃσι

Ἀκλήες τρέφουσιν, θεῶν ὅπιν σὺν ἀλέγρητες.

Τρεῖς γὰρ μύθοι εἰσὶν ἐπὶ χθονὶ πολυβοδείρῃ 250

Ἀγνῶστοι Ζήνους, φύλακες θνητῶν ἀνθρώπων·

Οἱ γὰρ φυλάσσουσιν τε δίκας καὶ χέτλια ἔργα·

Ἡέρεα ἰσοδάμοι, πάντα φοιτῶντες ἐπ' αἶαν.

Ἡ' δέ τε παρθένοι ἐστὶ Δίκη, Διὸς ἐκμαῖνα,

Κυδνή τ' αἰδοῖ τε θεοῖς οἱ ὄλεμπον ἔχουσιν. 255

Καὶ ῥ' ὅπου· αὐτὸς μιν βλάπτῃ σκολιῶς ἐνοτάζων,

Αὐτίκα παρὲς Διὶ πατρὶ κατεζομένη Κρονίῳ

Γηρύετ' ἀνθρώπων ἀδίκον νόον, ὅφρ' ἀποτίσῃ

Δῆμο

229. Θαλῆς.] Vterque Palat.
v. 24. vet. c. Palat. Α' πύμα, quem-
admodum & Eustathius.

218. Πολλὰ κ'.] Hæc sententia
totidem fere verbis est in Ecclesia.

Itē: Sæpe universa civitas mali viri
repleta fuit. ἐπαυρεῖν, dicitur luere
peccata.

244. Ἡ' ἔγωγε.] Hæc & similia
procul dubio ab Hebræis & do-
ctrina

Nec umquam justos inter homines fames versatur,
 Neque noxa: fructus autem colligunt florentes. (cus
 Fert quippe iis terra multum victum: in montibus vero quer-
 Summa quidem fert glandes, media vero apes:
 Lanigeræ autem oves telleribus onustæ sunt:
 Pariunt verò mulieres similes parentibus liberos;
 Florentque bonis perpetuo, neque navibus
 Navigant: fructum vero profert fecundus ager.
 Quibus vero contra injuria mala curæ est, pravaque opera,
 Iis pœnam Saturnius parat late cernens Iupiter:
 Sæpeque universa civitas malum ob virum punitur,
 Qui peccat, & iniqua machinatur.
 Illis autem cælitus magnum adduxit malum Saturnius,
 Famem simul & pestem: intereunt vero populi,
 Neque mulieres pariunt, decrescuntque familiæ,
 Iovis Olympii consilio. interdum vero rursus
 Aut horum exercitum ingentem perdidit aut murum,
 Aut naves in ponto Saturnius punit ipsorum.

O reges: vos autem considerate etiam ipsi
 Iustitiam hanc. prope enim inter homines versantes
 Dii vident, quotquot pravis judiciis
 Se mutuo atterunt, nullam deorum reverentiam curantes.
 Ter enim decies mille sunt in terra multorum altrice,
 Dii Iovis, custodes mortalium hominum:
 Qui judicia observant, & prava opera,
 Caligine involuti, passim oberrantes per terram.
 Virgo autem est Iustitia, Iove prognata,
 Claraque & veneranda diis qui cœlum habitant.
 Et certe, cum quis ipsam læserit, injuste conviciando,
 Statim apud Iovem patrem confidens Saturnium,
 Conqueritur hominum iniquam mentem: ut luat

Popu-

Grina Moïsi & Prophetarum de-
 sumpta sunt, apud quos cre-
 bræ sunt hujusmodi comminatio-
 nes.

249. *Τελειωσι.*] Emphasis hu-

jus vocis significat ejusmodi odio
 inter se mutuo exasperari homi-
 nes ut potentior impotentiorum
 plane conterat, & ad nihilum re-
 digat.

Δῆμ' αἰπαδαλίας βασιλέων, οἱ λυγρὰ νοσίντες
 Ἀπὸ παρκλίνουσι δίκας, σκολιῶς ἐνέποντες.

260

Ταῦτα φυλασσέμενοι βασιλεῖς ἰθυίῃ μύθεα,
 Δωροφάτοι, σκολιῶν ἢ δικῶν ἐπιπαύχῃ λατρεῖτε,
 Οἱ αὐτὰ κακὰ τέρχ' ἀνὴρ ἄλλω κακὰ τέρχων.

Ἡ ἢ κακὴ βελὴ τῷ βελύσαντι κακίστη.

Πάντες ἰδὼν Διὸς ὀφθαλμὸς καὶ πάντα νοήσας,
 Καί νυ πῶδ' αἶψ' ἐβλήσ', ἐπιδέρε', ὅδε ἔλθῃ
 Οἴῳ δὴ καὶ τῶδ' ἐκείνῳ πόλις ἐντὸς ἔεργῃ.

265

Νῦν ἢ ἐγὼ μὲν αὐτὸς ἐν ἀνθρώποισι δίκην
 Εἴλω, μὲν ἐμὸς ἦός· ἔπει κακὸν ἄνδρα δίκην
 Ἐμμεναι, εἰ μείζον γε δίκῳ ἀδικώτερον ἔξῃ.

270

Ἀλλὰ τὰ γ' ἔγωγε λῦμα τελεῖν Δίῳ περικέραιον.

ὦ Πέρση, σὺ ἢ ταῦτα μὲν φρεσὶ βάλλας σῆσιν·
 Καί νυ δικῆς ἐπακκε, βίης δ' ἐπιλήθεο πάμπαν.

Τόνδ' ἦδ' ἀνθρώποισι νόμον δέταξε Κρονίων,

Ἰχθυόσι μὲν καὶ θηροῖς καὶ οἰνοῖς πίεσθ' οἷς,

275

Εὖθ' ἐν ἀλλήλῃς, ἔπει δ' εἰς δίκην ἐσὶν ἑὸν αὐτοῖς·

Ἀνθρώποισι δ' ἔδωκε δίκην, ἣ πολλὸν δόξῃ

Γίνε'. εἰ γάρ τις κ' ἐβλήῃ τὴν δίκην ἀγροῦσιν

Γίνωσκων, τῷ μὲν τ' ὄλβον διδοὶ δόρυοπα Ζεύς·

Ὅς δ' ἐκεῖ μαρτυρήσιν ἐκὼν ἐπίορχον ὀμῶσας

280

Ψύσει, ἐν ἢ δίκῳ βλάψας, νῆκεσιν αἰείδῃ.

Τῷ δ' ἐτ' ἀμαυρότερη γῆσιν μετόπισθε λέλῃσιν·

Ἀνδρὸς δ' εὐόρκου γῆσιν μετόπισθεν αἰμείνων·

Σοὶ δ' ἐγὼ ἐὼλὰ νοέων ἐρέω μέγα νήπιε Πέρση,

Τῷ μὲν τοι κακότης καὶ ἰλαδὸν ἐσὶν ἐλῆσθ'

285

Γῆιδίως· ὀλίγη μὲν ὁδὸς, μάλα δ' ἐχρήσθαι νοίει·

Τῆς δ' ὀρετῆς ἰδρῶτα θεοὶ ὠρεπύροιον ἔθηκασιν

Α' θ' α'

259. Βασιλέων.] Synizesis τῆ
 η καὶ τῶ ω. in Palat. supra η ad-
 scriptum erat ε.

261. Ταῦτα.] Principes dehorta-
 tur ab injustitia, tribus peculiaribus
 argumentis, quorum primum est.

263. Οἱ αὐτοί.] Quae sententia

mire convenit cum ista,

Incidit in foveam quam fecit.

Alterum, v. 22. à prudentia & ani-
 madversione divina. Tertium, v.
 24. ab absurdo, & indignitate rei.

272. ὦ Πέρση.] Denuo fratrem

ad justiciam colendam adhorta-
 tur,

Populus peccata regum, qui prava cogitantes
 Alio defleunt judicia, injuste sententiam pronuntiantes.
 Hæc caventes, ô reges, corrigite ea quæ dicitis,
 Donivori: injustorumque judiciorum prorsus obliviscamini.
 Sibi ipsi mala fabricatur vir, alii mala fabricans,
 Malumque consilium ei qui concepit, pessimum.
 Omnia videns Iovis oculus, omniaque intelligens,
 Et hæc (siquidem vult) inspicit: neque ipsum latet
 Qualem hoc quoque judicium civitas intus exerceat.
 Ego porro nec ipse nunc inter homines justus
 Sim, nec meus filius: quando malum est justum
 Esse: siquidem plus juris injustior habebit.
 Sed hæc nondum arbitror facturû Iovem fulmine gaudentem.

O Persa, cæterum tu hæc in animo tuo repone, (prorsus.
 Et justitiæ quidem animum adice, violentiæ vero obliviscere
 Namque hanc hominibus legem posuit Saturnius:
 Piscibus quidem & feris & avibus volucris,
 Se mutuo-ut devorent, quandoquidem justitia carent:
 Hominibus autem dedit justitiam, quæ multo optima
 Est. Si quis enim velit justa in publico dicere,
 Quæ novit, ei opes largitur late videns Iupiter:
 Qui vero testimoniis volens perjurium jurando (dicitur.
 Mentiatur, adversus justitiam delinquens immedicabiliter læ-
 Atque ejus obscurior posteritas postea relinquitur.
 Viri autem justi generatio apud posteros præstantior.
 Cæterum tibi ego bene cupiens dicam, stultissime Persa:
 Malitiam quidem cumulatim etiam capere
 Facile est: brevis quippe via est, & in proximo habitat.
 Ante virtutem vero sudorem dii posuerunt

Im-

tur, argumento sumpto à natura hominis.

284. Σοὶ δὲ.] In sequentibus Poëta laboris & industriæ fructus, incômoda vero & opprobria ignavix, variis argumentis declarat.

285. Κακότητα.] Hic pro malo

interno accipitur.

287. Τῆς δὲ.] Argumentum à natura virtutis. Ita enim laborem proponit, ut jungat cum virtute & justitia. Hunc locum imitatus est qui literam Pythagoræ descripsit.

Ἀθῆναι, μακρὸς ᾗ καὶ ὄρεθι²⁹¹ οἶμ²⁹¹ ἐπ' αὐτῷ,
καὶ τευχὺς τὸ πρῶτον· ἐπὶ δ' εἰς ἄκρον ἵκη),
Γῆιδίη δ' ἠπάτα πέλῃ, χαλεπὴ παρ' εὐδοῖα.

290

Οὗτ²⁹² μὲν πανάρεϊς²⁹² ὅς αὐτῷ πάντα νοήσῃ,
Φρυσάμην²⁹³ τε καὶ ἐπάτα καὶ ἐς τέλος²⁹³ ἦσαν ἀμείνω·
Ἐδολὸς δ' αὖ κακείν²⁹⁴, ὅς εὔ εἰπὼν²⁹⁴ πίθη).
Ὅς δέ κε μῆθ' αὐτῷ νοήῃ, μῆτ' ἄλλος ἀκάνων
Ἐν θυμῷ βάλλῃ), ὅδ' αὖτ' ἀρχή²⁹⁵ ἀνῆρ.

295

Ἀλλὰ σύ γ' ἡμετέρης μεμνημέν²⁹⁶ αἶν ἐφετμή²⁹⁶
Ἐργάζεσθαι, Πέρση, δεινὸν γῆ²⁹⁷, ὄφρα σε λιμὸς
Ἐκθαίρῃ, Φιλίῃ δ' εὐσέφαν²⁹⁸ Δημήτηρ
Αἰδίδῃ, βίοντες δ' ἐπὶ πύμῳ²⁹⁹ καλίστ²⁹⁹.

Λιμὸς γάρ τοι πύμῳ³⁰⁰ ἀεργῷ σύμφορ³⁰⁰ αἰδέει.

300

Τῷ δ' ἔτοι νημεσῶ³⁰¹ καὶ ἄνδρες, ὅς κεν ἀεργὸς
Ζῶῃ, κηφύωσσι κούροις ἵκελ³⁰² ὀρμῶν,

Οἳ τε μελίσσας³⁰³ καὶ μάλα³⁰³ τεύχεσιν³⁰³ ἀεργῶν
Ἐδόντες· σὺ δ' ἔργα φίλ³⁰⁴ ἔσω μέτρα κασμεῖν,
ὧς καὶ τοι ἀρετὴ βίοντες πλῆθωσι καλίστ³⁰⁵.

305

Ἐξ ἔργων δ' ἄνδρες πολύμηλοί τ' ἀφροίσιτε.

καὶ τ' ἐργάζομεν³⁰⁶, πολὺ φίλιον³⁰⁶ ἀθανάτοισιν

Ἐόσεια ἠδὲ βροτοῖς· μάλα γὰρ ευχόμεν³⁰⁷ ἀεργῶν.

Ἐργον δ' ἐδὲν ὀνειδ³⁰⁸· ἀεργίῃ δέ τ' ὀνειδ³⁰⁸.

Εἰ δέ κεν ἐργάζῃ, τάχα σε ζηλώσῃ ἀεργὸς

310

Πλευρόντα· πλεονεξία δ' ὄρετ³⁰⁹ καὶ κούδ³⁰⁹ ὀπηδεῖ.

Δαίμονι δ' οἶ³¹⁰ ἔησθαι· τὸ ἐργάζεσθαι ἀμείνον,

Εἰ κεν ἀπ' ἀλλοτρίων κλεάνων ἀεσίφρονα θυμὸν

Εἰς ἔργον τρέψῃς, μελεῖσθαι βίῃ ὧς σε κελεύω.

Αἰδώς

291. Οὗτ²⁹¹.] Tria hominum genera describit. Livius in Fabio & Minucio hunc locum pene ad verbum expressit: Sæpe ego audiui, milites, cum primum esse virum, qui ipse consulat quod in rem sit: secundum eum qui bene monenti obediat: Qui nec ipse consulere, nec alteri parere scit, cum extremi

ingenii esse.

298. Φιλίῃ δ' εὐσέφαν²⁹⁸.] Alii: Δίος εὐσέφαν²⁹⁸.

302. Κούδ³⁰².] Κούδ³⁰², ἀκούω, abscondo, & ὄρεα, cauda, quod aculeum non exerant fuci, vel propter ignaviam, vel quia non habeant: fucorum enim alii acu-
leos

Immortales ; longa vero atque ardua via est ad ipsam,
 Primumque aspera : ubi vero ad summum ventum fuerit,
 Facilis deinceps est, quantumvis difficilis fuerit.
 Ille quidem optimus est, qui sibi ipsi per omnia sapit,
 Cogitans quæcunque dein & ad finem usque sint meliora.
 Sed & ille bonus est, qui bene monenti paruerit.
 Qui vero nec sibi sapit, neque alium audiens
 Id in animum admittit, ille contra homo inutilis est.
 Verum tu nostri semper præcepti memor,
 Operare, ô Persa, divinum genus, ut te fames
 Oderit, amet autem pulchre coronata Ceres,
 Veneranda, victuque tuam impleat casam.
 Fames namque semper ignavo comes est viro.
 Atque eundem & dii oderunt, & homines, quicumque ociosus
 Vivit ; fucis aculeo carentibus similis studio,
 Qui apum laborem absumunt ociosi,
 Vorantes, tibi vero opera maxima obire gratum sit,
 Ut tibi tempestivo victu impleantur horrea.
 Ex laboribus autem viri evadunt pecorosi & opulenti.
 Et laborans, multo etiam charior jam immortalibus
 Eris, ac hominibus. valde enim oderunt ociosos.
 Operari autem non est dedecus, sed ignavia dedecus est.
 Quod si laboraveris, mox te æmulabitur & ociosus
 Ditescentem : divitias vero virtus & gloria comitatur.
 Deo autem similis fueris. Laborare inquam melius :
 Si quidem ab alienis facultatibus stolidum animum
 Ad opus convertens de victu sis sollicitus, sicut te jubeo.

Pudor

leos habent, alii non, ut Plato docet.

304. Σὺ δ' ἔργα φίλ' ἔσω μέγιστα κοσμεῖν.] Philosophi sæpe μέγιστον dicunt, id quod in unaquaque re bona, maximum est. Sic & apud Platonem μετρίως λέγειν, ubique est optime & verissime dicere: μέτρον σοφίης, multum sapientiæ. Id

enim quod optimum est, extra mediocritatem esse non potest, quia alias ad vitium deflecteret.

309. Ἐργον.] Est occupatio contra fratris & multorum stultam opinionem.

312. Δαίμων.] Occurrit objectioni de paupertate.

Αἰδώς.]

Αἰδῶς δ' ὅτε ἀγασθὴ κεχρημένον ἄνδρα κομίζῃ. 315
 Αἰδῶς ἢ τ' ἄνδρας μέγα σινεῖ ἢ δ' ὀπίσσει.
 Αἰδῶς τοι πρὸς ἀνολοίῃ, γάρ σ' ὃ πρὸς ὄλβῳ.
 Χρημέτω δ' ἐχ' ἀρπακίῳ· θεόσδο' αὖ πεπλὸν ἀμείνω.
 Εἰ γάρ τις καὶ χερσὶ βίη μέλαν ὄλβον ἔλῃ),
 ἢ ὅγ' ἀπὸ γλώσσης λήϊσσε), (οἷα τε πηλὰ 320
 γίνε), οὗτ' αὖ δὴ κέρδ' ἴσον ἐξαπατήσῃ
 Ἀνθρώπων, αἰδῶ δὲ τ' ἀναιδείῃ καλοπαΐζῃ)
 Γεῖα τέ μιν μαυρῶσι θεοὶ, μινύθει ὃ οἶκος
 Ἀνέρι τῷ, παῖδρον δὲ τ' ἐπὶ χρόνῳ ὄλβ' ὀπηδεῖ.
 Ἴσον δ' ὅς θ' ἰκέτῃω ὅς τε ξείνῳ κακὴν ἔρξῃ. 325
 Ὅς τε καὶ γιγνήτῳ ἰοδ' ἀνὰ δόμνῃα βαίνει.
 Κρουσθῆδης δύνῃς ἀλόχε, ὡρᾷ καίερα ῥέζων·
 Ὅς τε τοῦ ἀφραδῆς ἀλλήλοισι) ὀρφανὰ τέκνα.
 Ὅς τε γυνῆα γέροντα κακῶ ἐπὶ γῆρα εὐδα
 Νεικίῃ χαλεποῖ) καὶ πατρὸς ἐπίεσιν. 330
 Τῷ δὲ τοι Ζεὺς αὐτὸς ἀγασθὴ), ἐς ὃ πελοτύω
 Ἐργῶν αὐτ' ἀδίκων χαλεπὴν ἐπίτηκεν ἀμνηστῶ.
 Ἀλλὰ σὺ τ' ἢ μὴ πᾶμπαν ἔργ' αἰσιφρονα θυμῷ,
 Καδδύωαμιν δ' ἔρδειν ἔρ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν
 Ἀγῶς καὶ κατάρως, ἐπὶ δ' ἀσλαὰ μηρία καίεν. 335
 Ἀλλοὶ δὲ ἀπονδῆ) θύεσσι τε ἰλάσκεσθαι,
 ἢ μὴ ὅτ' ἀνιάζῃ, καὶ ὅταν φάσ' ἱερὸν ἔλθῃ·
 Ὡς καὶ τοι ἴλαον κραδίῳ καὶ θυμῷ ἔχωσιν·
 Ὅφρ' ἄλλων ἀνῆ κλῆρον, μὴ τ' πένι ἄλλ' ὦ.
 Τὸν φιλείοντ' ἐπὶ δαΐτῃ καλεῖν, τ' δ' ἐχθρὸν εἶσαυ. 340
 Τὸν ὃ μέλιστα καλεῖν, ὅς τις σέθεν ἐχθρὸς καί.
 Εἰ

315. Αἰδῶς.] Occupatio item est, non esse turpe laborare, praesertim egenti. Citatur hic versus proverbialiter, mendicos debere esse impudentes: verum haec nequitiam Hesiodi sententia est. Est enim duplex verecundia. Prodest in loco pudor: obest, si eo ignaviam nostram prae texamus. Pudorem er-

go inertium improbat, quos vocat Virg. *Degeneres animos.*

317. Ἀνολοίῃ.] Vet. Pal. ὀλοῖσθαι δὲ πρὸς ὄλβον. in altero tamen dandi casu.

319. Εἰ γάρ τις.] Duo genera injuriae facit. Sunt qui alienas facultates vi rapiant. Alii per fraudem & perjuriam ditescere cupiunt.

324. Παῦ-

Pudor autem non bonus indigentem virum tenet.
 Pudor qui viros valde & lædit & juvat.
 Pudor quidem paupertati adsit, audacia vero divitiis. (liores.
 Opes vero non rapiendæ: divinitus enim datæ, multo me-
 Si quis namque & manibus per vim magnas opes traxerit,
 Aut lingua spoliaret (qualia multa
 Fiunt, quam primum lucri amor mentem deceperit
 Hominum: pudorem vero impudentia expulerit)
 Facile & illum obscurant dii, minuuntur vero familiæ
 Viro illi: exiguum vero ad tempus divitiarum adsunt.
 Par est delictum, si quis supplicem & hospitem malo afficiat:
 Quique fratris sui cubilia ascenderit,
 Secreti causa lecti uxoris, scelerata patrans:
 Quique mala cujuspiam fraude deceperit orphanos liberos:
 Quique parentem senem misero in senectæ limine
 Probris affecerit, gravibus incessens verbis:
 Huic certe Iupiter irascitur. ad extremum vero
 Pro operibus iniquis gravem exhibet talionem.
 Verum tu quidem ab his omnino cohibe stultum animum.
 Pro virili autem sacra facito immortalibus diis
 Caste & pure, splendidaque femora adurito.
 Interdum certe libaminibus atque hostiis placea, (rit:
 Et quando cubitum ieris, & quando matutinum tempus vene-
 Ut benevolam erga te cor atque animam habeant,
 Ut aliorum emas sortem, non tuam alius.
 Amicum ad convivium vocato, inimicum vero relinque.
 Eum vero potissimum vocato, quicumque te prope habitat.

Si

324. Παῖσιν.] *Male partum, male disperit. Et, De male quasitis non gaudes tertium habes.*

325. Ἰσόν.] *Supplicem antiquitus nefas erat non solum lædere, sed & ope privare. Ius etiam hostiis sacrosanctum habebatur: unde Iupiter ξένου.*

328. Ἀλυσσάντων.] *In v. Pal. in alio ἀλυσσάντων.*

334. Καθδυσσάντων.] *Præceptum de cultu divino. Primus est, hostiarum femora pinguedine obducta cremare. Secundus, libare, cum vinum effunditur. Tertius, suffitu u facere.*

Εἰ γάρ τοι κῆ χρημ' ἐχέωλον ἄλλο γῆν),
 Γείτονες ἄζωσι· ἔκιοι, ζώσαντο δὲ πηοί.
 Πῆμα κακὸς γείτων, ὅσον τ' ἀγαθὸς μέγ' ὄνηαρ.
 Ἐμμορέ τοι πμῆς ὅς τ' ἔμμορε γείτονος ἐσθλῆ. 345
 Οὐδ' αὖ βῦς δόποιοιτ', εἰ μὴ γείτων κακὸς εἴη.
 Εὖ μὲρ μετρεῖαι τῷ γείτονος· εὖ δ' ἀποδύναι,
 Αὐτὰρ τῷ μέτρῳ, καὶ λῶιον, αἴκε δυνάει.
 Ὡς αὖ χρηρίζων κῆ ἐς ὕπερον ἄρκιον δόρυς.
 Μὴ κακὰ κερδαίνῃ· κακὰ κέρδεα ἴσ' αἴτησιν. 350
 Τὸν φιλέοντα φιλεῖν, ἔ τῷ προσίοντι προσείναι.
 Καὶ δούρην ὅς κεν δῶ, κῆ μὴ δούρην ὅς κεν μὴ δῶ.
 Δώτη μὲρ ἕς ἔδωκεν, ἀδότη δ' ἕτις ἔδωκεν.
 Δῶς ἀγαθὴν, ἄρπαξ δὲ κακὴν, θανάτοιο δότρυα.
 Ὅς μὲρ γάρ κεν ἀνὴρ ἐθέλων, ὅγε καὶν μέγα δόνη, 355
 Χαίρει τῷ δῶραι κῆ περπε) ὃν κτ. θυμῶν.
 Ὅς δὲ κεν αὐτὸς ἔλη) ἀναιδείῃφι πηΐσας,
 Καὶ τε σμικρὸν ἶον, τίτ' ἐπαχίωσεν φίλον κῆρ.
 Εἰ γάρ κεν καὶ σμικρὸν ἐπὶ σμικρὸν κατὰθεῖο,
 Καὶ θυμῷ τῶθ' ἔρδεις, τάχα κεν μέγα κῆ τὸ γῆνοιτ'. 360
 Ὅς δ' ἐπ' ἰόντι φέρει, ἐσθ' ἀλύξει) αἴθοπα λιμὸν.
 Οὐδὲ τόγ' εἰν οἴκῳ κατὰκείμενον ἀνέρας κῆδῃ.
 Οἴχοι βέλτερον εἶναι ἐπεὶ βλαβερόν τὸ γύρηφι.
 Ἐσθλὸν μὲρ παροῖν) ἐλέει, πῆμα δὲ θυμῷ
 Χρηρίζειν ἀπεινῶν), ἃ σε φράζειας ἀνωγα. 365
 Ἀρχομένους δὲ πίθε εἰ λήθων) κηρίσσειας,
 Μεσώδῃ φειδεας· δὴλ' αὖ δ' ἐνὶ πυθμῷ φιδώ.

Μισθός

342. Εἰ γάρ.] Hoc intelligendum de difficultatibus insuetis & improvisis. Ἐχέωλον ἄλλο. Elegantissimum est illud ἄλλο: quo hoc loco ea ratione usus est, qua frequenter scriptores Attici τῷ ἄλλω.

343. Ἀζώσι.] Id est, sine mora. Affines autem cunctantius adfunt, & non tam prompte.

345. Τιμῆς.] Id est, famam, honorem.

347. Εὖ μὲρ.] De gratitudine præcipit in referendo beneficio. μετρεῖαι, dimensum accipere, vel mutuo.

359. Ἐπὶ σμικρῷ.] Malim cum vet. & recentiore Palat. quum apud Platonem & Plutarchum ita legatur.

361. Αἴ-

Si enim res aliqua fortuita eveniat,
 Vicini discincti accurrunt, cinguntur autem cognati. (dum.
 Noxa tam magna est malus vicinus, quantum bonus commo-
 Nactus est bonum, quicumque nactus est vicinum bonum.
 Neque bos interierit, nisi vicinus malus sit. (redde :
 Recta quidem mensura à vicino mutuum accipe, rectaque
 Eadem mensura, & amplius, si quidem possis :
 Ut indigens, etiam in posterum promptum invenias.
 Ne mala lucra captes : mala lucra æqualia damnis.
 Amantem te ama, & juvantem te juva.
 Et da ei qui dederit, neque da qui non dederit.
 Datori namque est qui dat, non danti vero nemo dat.
 Donatio bona, rapina vero mala atque lethifera.
 Quicumque etenim vir sponte sua dat, etli multum dederit,
 Gaudet donando, & delectatur suo in animo.
 Qui vero ipse rapuerit, impudentia fretus,
 Quamvis id sit exiguum, tamen constringit charum animum.
 Siquidem enim parvum parvo addideris,
 Et frequenter istud feceris, mox magnum & hoc evaserit.
 Qui vero partis adjicit, is vitabit atram famem.
 Neque vero quod domi repositum est, virum lædit.
 Domi melius esse : quoniam noxium quod foris est.
 Bonum quidem de præsentī capere : noxa vero animo
 Egere absente : id quod te cogitare jubeo.
 Incipiente vero dolio & desinente, saturato te,
 Medio parce : fera vero in fundo parsimonia.

Merces

361. Αἰδοπα λιμόν.] Sic vocat
 famem ab effectu, quod nigrum
 aut luridum colorem inducat.

366. Ἀρχομένη.] Extrema libe-
 ralitatis fugienda monet, ut ne-
 que sis prodigus, neque sordidus.
 Vinum in summo tenuius est, quod
 sit proximum aëri: in imo seculen-
 tum est: in medio autem purū. Ex-

go in medio probatur parsimonia.

367. Δφλῆ.] Proverbium in eos
 qui omīssis demum occasionibus
 incipiunt sapere. Δεῖλῆ δ' ἐν πυθ-
 μένι φειδύ. Alii legunt δεινῆ. Sed
 sicut Poëtis δειλινὸν μετὰ πλο-
 νασμῶ Ἰωνικῆ est δειλινόν: sic δει-
 λὸν μετὰ συγκοπῆς, idem est, quod
 serum.

Μισθὸς δ' ἀνδρὶ φίλῳ εἰρημυῖα ἄρκει ἔστω.
 Καί τε χαρίγνητα γαλάσσας ἐπὶ μάρτυρα θέσθ.
 Πίστης δ' ἄρα ὁμῶς καὶ ἀπίστῃ ὤλεσαν ἄνδρες,
 Μηδὲ γυνὴ σε νόον πυρροῦλ' ἐξαπατάτω,
 Αἰμύλα κωλύσσει, τελευτᾶσα χαλινῷ.
 Ὅς ὃ γυναικὶ πίποιτε, πίποιθ' ὅρα φιλήτηρι.
 Μυροβρυχὴς ὃ πᾶσι σώζει πατρῴον οἶκον
 Φερβιμύρ· ὥς ἢ πλεῖστα ἀέξει ἐν μεγάροισι.
 Γηραιὸς ὃ θάνοις ἔττερον παῖδ' ἐπικαλεῖται.
 Γῆα δ' ἐκεῖ πλεονέεσσι πόροι Ζεὺς ἄσπετον ὄλβον.
 Πλείων μὲν πλεόνων μελέτη μείζων δ' ἐπιθήκη·
 Σοὶ δ' εἰ πλεῖστα θυμὸς εἰλδέει ἐν φρεσὶν ἤκειν,
 Ὡδ' ἐρδῆν· ἔρπον δέ τ' ἐπ' ἔργῳ ἐργάζεσθαι.

370

375

369. Καί τε.] Non temere ulli
 fidendum monet, ita ut etiam cum
 fratre jocans, testem adhibeas. Vel,
 secundum quosdam, ut etiam cum
 fratre caute agas, fide quadam in-

terposita, non aperte quidem, sed
 quasi per jocos, sine offensione
 fratris, & aliqua diffidentia tua in-
 dicatione.

371. Πυρροῦλ'.] De meretrice
 intelli-

Merces autem viro amico constituta sufficiens esto.
 Etiam cum fratre ludens, testem adhibeto:
 Credulitas pariter ac diffidentia perdunt homines.
 Ne vero mulier te animo nates succincta decipiat,
 Blande garriens, tuum inquirens tugurium.
 Qui namque mulieri confidit, confidit is furibus:
 Unicus vero filius servavit paternam domum
 Pascendo: ita enim opulentia crescet in ædibus.
 Senex autem moriaris, alium filium relinquens.
 Facile vero & pluribus præbuerit Iupiter ingentes opes:
 Major autem plurium cura, major quoque accessio.
 Tibi vero si opes animus appetit intra sese,
 Sic facito. operamque operæ subinde addito.

intelligit, quæ immodicæ elegantiæ cultus sit dedita.

375. *Παιδισὶν*.] Pueri *παιδισὶν* dicuntur, dum in tenera illa ætate sunt, qua crescunt, nutriunturque, ut & *βρέφουσιν*. Tum Heinſius vult,

ut sequens versus, huic antepo-
natur.

379. *Σὺ δ' ὅτι*.] Conclusio generalis, vel *παράκλησις* ad doctrinam sequentis libri.

B I B Λ I O N Β'.

Πηϊάδων Ατλαγνύων ἐπιτεμπορμάν
 Ἄρχοι' ἀμνησθ' ὄρετοιο ῥ', δυστορμάν.
 Αἰ δὴ τοι νύκτας τε καὶ ἡμέρας πιασσεύουσας
 Κεκυφά), αἴψης ῥ' ἀπειπορμάνε σίναισθ
 Φαίνοιν), πιασσεύει χαρτοστορμάνειο σιδήρου. 385
 Οὗτός τοι πιδίαν πλεῖ) νόμῳ, οἳ τε θαλάσσης
 Ἐχρύθη κατέβησ', οἳ τ' ἄλκιρα βροσθήντα
 Πόλλε κυμαίνοντι) ἀπόπασθι πόνα χῶρον
 Ναίε(ιν. γυμνὸν ἀτείρειν, γυμνὸν ῥ' βωβέειν,
 Γυμνὸν δ' ἀμύνει, εἴ κ' ὦρα παντ' ἐγγέλῃσσι 390
 Ἔρρα κηρύττει) Δημήτερ). ὥς τοι ἔγχεαι
 Ὄρε' αἰετῇ), μὴ πως πᾶς μίττω χαλῆζων
 Πτώσσης ἀλλοδαίης οἴκας, ἔμνηδ' ἀνύσσης.
 Ὡς καὶ νῦν ἐπ' ἐμὴ ἦλθες· ἐγὼ δὲ τοι σὺν ἐπιδάσω.
 Οὐδ' ἐπιμετρήσω. ἐργάζου νήπιε Πίερε 395
 Ἔρρα, πᾶς ἀνθρώποι) τοι διδουκμήσαντο.
 Μηπολε σὺν πυθέσσι γυναικί τε θυμὸν ἀχόων,
 Ζηλότης βίοτον κ' γέγονας· οἳ δ' ἀμειλῶ(ιν.
 Δις μὲν γὰρ καὶ τρεῖς πάρα τάδε εἰσι. ὧ δ' ἐπ' ἀνυπαῖς,
 Χρῆμα μὲν ἔπεσῇς, σὺ δ' ἐπύτῃς πόλιν ἀγορεύσας· 400

Ἀχρεῖ)

I N II. LIBR V M.

381. Πηϊάδων.] Hic secundus
 liber continet præcepta
 de agricultura & administratione
 rei familiaris. Hoc autem loco pri-
 mum per ortum & occasum Pleia-
 dum ostenditur tempus messis &
 arationis, tam pro locis maritimis,
 quam à mari remotis. Sunt autem
 Pleiades, 7. stellæ in tergo Tauri,
 Latini Vergilias vocant. Siderum
 autem ortum & occasum tribus

modis advertit agricola. Quod Soli
 orienti cooritur coocciditque, κο-
 σμῶς oriri) ἢ cadere dicitur.
 Quod Soli occidenti, χροικῶς.
 Quod autem Solis adventu abiru-
 ve occultatur aut emergit, ἀνακῶς.
 Quando igitur Pleiades mane ante
 Solis ortum conspiciuntur, quod
 fit mense Junio, messē inchoari
 vult. Quando autem mane sub ter-
 ram descendunt (quod fit mense
 Novembre) arationis tempus ad-
 esse dicit.

L I B E R I I.

Leiadibus Atlante natis exorientibus,
 Incipe messem, arationem vero occidentibus.
 Hæ quidem noctesque & dies quadraginta
 Latent: rursus vero circumvolvante se anno
 Apparent, primum ut acuitur ferrum.
 Hæc utique arvorum est regula: quique mare
 Prope habitant, quique valles flexuosas
 Mari fluctuante procul pinguem regionem
 Habitant. Nudus serito, nudusque arato,
 Nudus quoque metito: si quidem tempestiva omnia voles
 Opera ferre Cereris, ut tibi singula
 Tempestiva crescant, ne quando interim egens
 Mendices ad alienas domos, nihilque efficias.
 Sicut & nunc ad me venisti: ego vero tibi non amplius dabo,
 Neque amplius mutuo tradam. Labora stolide Persa,
 Opera quæ hominibus dii destinaverunt:
 Ne quando cum liberis uxoreque animo dolens
 Quæras victum per vicinos; hi vero negligent. (fueris,
 Bis enim & ter forsitan consequeris: si vero amplius molestus
 Rem quidem non facies, tu vero inania multa dices.

Inuti-

383. Αἱ δὴ.] Occultantur 40.
 dies & noctes propter vicinitatem
 Solis, Taurum & Geminos pera-
 grantis: quod est à Majo usque ad
 Iunium.

384. Περιπαροῦν.] Epith. anni,
 ἀπέρω, id est, existo: vel πολῶ,
 verro: vel ἀπεπλῶ.

387. Ἀγρία.] Palustrem terram
 significat.

389. Γυμνόν.] Vult ut hos la-
 bores perficiat mature & ante se-

vitiem hyëmis, atque sollicitè &
 festinanter, ad egestatem & ejus
 molestias vitandas. Hic versus
 in Homeri & Hesiodi certami-
 ne, ab H. Steph. edito, ita legi-
 tur, Γυμνόν τ' ἀμείνεν ὅταν ὥρια
 πάντα πέλονται. in M S. P. ἀμείνεν id
 est, συναθροίζην ἢ διερίζην. Εἰ χ'
 ὥρια πάντ'. Ὁρεον non est semper
 τὸ κατ' ὥραν, sed & τὸ ἐπὶ αἵματι in
 fructibus.

Ἀχρεΐα δ' ἔσται ἐπίων νόμος. ἀλλὰ σ' ἀνώγα
 Φραζέσθ' ἡρώων τε λύειν, λιμὸν τ' ἀλευρῶν.
 Οἶκον μὲν παρῶπται, γυναικὶ τε, βῆν τ' ὄρεσσι.
 Κλητὴν ἔχουσι γαμετὴν, ἥ τις καὶ βυσὶν ἐποιεῖ.
 Χρηματίζα δ' εἰν οἴκῳ πάντ' ἀρμυρὰ ποιήσας.
 405 Μὴ σὺ μὲν αἰτῆς ἄλλον, ὃ δ' ἐργάζεται, σὺ δ' ἐπὶ τῇ.
 Ἡ δ' ὥρῃ παρῶπται, μινύθει δὲ τοὶ ἔρπον.
 Μηδ' ἀναβάλλεσθ' ἐς τ' αὐτοῖς ἐς τ' ἐννηφιν.
 Οὐ γὰρ ἐπιβουλήσας ἀνὴρ πύμωπται καλῶν,
 Οὐδ' ἀναβάλλεσθ'· μελέτη δὲ τοὶ ἔρπον ὀφέλλει.
 410 Αἰεὶ δ' ἀμβολιστῆς ἀνὴρ ἄταιρι παλαίῃ.
 Ἡ μὲν δὲ λήγῃ μὲν ὄξει· ἡ δὲ λείοιο.
 Καὶ μὲν ἰθαλίμῃ, μετὰ πωρὸν ὀμβροσύνῃ.
 Ζῆλος ἐρατοῦν, μὲν δ' ἐπὶ βρότῃ χροῖς
 Πολλὸν ἐλαφρότερον (δὴ γὰρ τότε σείει· ἀστὴρ
 415 Βασιὼν ὑπὲρ κεφαλῆς χειρὶ τρεφίῳ ἀνθρώπων
 ἔρχεται) ἡ μὲν πύμωπται, πλεῖον δὲ τε νυκτὶς ἐπαυρεῖ.)
 Ἡ μὲν ἀδελφότητι πέλει· τρεφείσθαι σιδήρῳ
 ὕλην, φύλλα δ' ἔραζε χροῖς, πύμωπται πύμωπται.
 420 Τῇ μὲν ἄρ' ὑλοσύνῃ μεμνημένῃ αὐτοῖς ἔρπον.
 Ὀλμὸν μὲν τριπόδῳ πέμψῃ, ὑπὲρ δ' ἐπὶ τριπόδῳ.
 Ἀξονά δ' ἐπὶ τριπόδῳ· μέγα γάρ νύ τοι ἀρμυρὸν ἔστι.
 Εἰ δ' ἐκὼν ἐκ τριπόδῳ δάπνῃ καὶ σφύρῳ καὶ πέμψῃ,
 Τριπόδῳ μὲν δ' ἄρ' ἐκ τριπόδῳ δεκαδύο ἀμείβῃ.
 425 Πολλὰ ἐπὶ καμπύλῃ καλῇ· φέρῃ δ' ὕλην, ὅτ' αὖ ὄρεσιν
 Εἰς οἶκον, κατ' ὄρεσιν δὲ τριπόδῳ ἢ κατ' ὄρεσιν,
 Περίνοον. ὅς γὰρ βυσὶν ὄρεσιν ὀχυρώμενος ἐστίν·

Εὐτ'

401. Νόμος.] Alii fortasse me-
 lius νόμος legunt, id est, oratio
 vel series verborum ad persuaden-
 dum apposita: nonnulli etiam de
 modulis & cantu mendicorum in-
 telligunt.

404. Κλητὴν.] Famulam intel-
 ligit jure acquisitam: Aristoteles
 tamen initio Oeconomici sui ad

uxorem refert. Κλητὴν ἔ. Nota-
 runt jam olim viri docti Philoso-
 phum in Oeconomicis etiam τὴν
 κλητὴν pro conjuge sumere. In jure
 certe Attico etiam conjux inter
 τὰ κλητὰ numerabatur, & mari-
 tus ὁ κύριος appellabatur.

408. Ἐννηφιν.] Ab ἔτη, id est, po-
 stremus dies mensis,

Inutilis autem erit verborum copia. Sed te jubeo
 Cogitare debitiq[ue] solutionem, famisque evitationem.
 Domum quidem primum, uxoremq[ue] bovemq[ue] aratorem,
 Famulam non nuptam, quæ & boves sequatur :
 Utensilia vero domi omnia apta facito :
 Ne tu quidem petas ab alio, illeq[ue] recuset, tu vero careas.
 Tempus autem prætereat, minuaturq[ue] tibi opus.
 Ne vero differas inque crastinum, inque perendinum,
 Non enim laboris fugitans vir implet horreum,
 Neque procrastinator. Cura vero tibi opes auget.
 Semper autem dilator operum vir cum damnis luctatur.
 Quum itaque jam desinit robur acuti solis
 A calore humido, per autumnum pluyente
 Iove præpotente, mutatur humanum corpus
 Multo levius. (nam tunc Solis stella
 Paulisper supra caput fato obnoxiorum hominum
 Venit interdiu, magis autem nocte fruitur)
 Quando incorrupta est cæsa ferro
 Sylva, folia autem humi fundit, ab ramisque cessat :
 Tunc sane ligna secare, tempestivum esse opus memento.
 Mortarium quidem tripedale seca, pistillum vero tricubitale,
 Axemq[ue] septempedalem. valde enim certe conveniens sic.
 Si vero octopedalem & malleum inde sequeris, (curru.
 Trium palmorum curvaturam rotæ secato decem palmorum
 Multa præterea curva ligna : ferto autem dentale cum invene-
 Domum, sive in monte quærens, sive in agro, (ris,
 Ilignum. hoc enim bobus ad arandum firmissimum est :
 Nemepe

415. Σείρα.] Stella est in ore
 canis majoris, ad latus Austri, vi-
 cina Leoni, dicta quod nimio ca-
 lore exiccet & debilitet vires hu-
 manas.

417. Πλέιν.] Vbi sol accesserit
 Scorpion, Canicula maneat aliquan-
 tiſſer ante solem, ortu Heliaco,
 conspicitur: orto autem sole sta-

tim labitur sub terram.

421. Ὅλμοι τετράποδων.] Per ὅλμους
 τετράποδων. quidam intelligunt mor-
 tarium trium pedum, quo veteres
 usi sunt pro mola.

424. Δικαδάμω.] Α δικάμω, id
 est, palmus, quod munerum datio
 δικάμω appellatur: id autem geritur
 per palmam manus.

Εὖτ' αὖ Ἀθλιωαῖης δμῶδες οὐ ἐλύματι πήξας
 Γόμφοιζιν πλάζας παρσάρηρε) ἰσοδοῇ.
 Δοισὰ δ' ἱεῶς ἀροῖσθαι ποθησάμενον κ' οἶκον, 430
 Αὐτόζυον κ' πηκτόν· ἑπεὶ πολὺ λώϊον ἔστω.
 Εἴ χ' ἕτερον γ' ἄξαις, ἕτερόν γ' ἐπὶ βασιὶ βαλαιο.
 Δάφνης δ' ἢ πτελίδης ἀκισπύου ἰσοδοῆς.
 Δρυὸς ἔλυμα, πέλιν γούλω, βοῖ δ' οὐκ αἰτήρα
 Ἀρξενε κεκτῶας· ἥ γ' ὅθι οὐ σὺν ἀλαπαδίοις 435
 Ἡΐης μέτρον ἔχοντι· τὰ ἐργάζεσθαι δρῖστον.
 Οὐκ αὖ τὸ γ' ἐρίσωντες οὐ αὐλακὶ καμυδρῷ ἄροτρον
 Ἀξίαν, τὸ δ' ἔργον ἐτάζιον αὐτὶ λίποιεν.
 Τοῖς δ' αἶμα πασσαρηνόωντος αἰζηνὸς ἐπύθη,
 Ἀρξεν δαιπήζας τετρατέυφον, ὀκτώλωμον 440
 Ὅς κ' ἔρην μελιδῶν ἰθείαν αὐλακ' ἐλαυντοί,
 Μηκέτι παπταίνων μετ' ὀμήλικας, ἀλλ' ἐπὶ ἔργῳ
 Θυμὸν ἔχων. τῷ δ' ἔπινε νεώτερον ἄλλο· ἀμείνων
 Σπέρματι δάσσασθαι, κ' ἐπιπασορίναι ἀλίσσθαι.
 Κυρόπερον γ' αὐτῇ μετ' ὀμήλικας ἐσθίειν). 445
 Φεράζεσθαι δ' εὖτ' αὖ φωνίῳ μετὶν ἐπακμύνης
 Ὑψόθεν οὐ νεφίων ἐναιώζοντα κεκληγυῖναι·
 Ἡ τ' ὀροβόιο τι σῆμα φέρει, κ' χείμαλι· ὥρην
 Δεικνύει ὀμβρῶν· κραδίῳ δ' ἔδακ' ἀνδρὸς ἀδύπτω.
 Δὴ τότε φεράζον ἔλικας βοῖας ἔνδον ἐόντας 450
 Ῥηίδιον δ' ἔσθαι εἰπεῖν, βοῖ δὲς ἔσθαι αἶμαξαν·
 Ῥηίδιον δ' ἀπηνήνασθαι, ὥρην δ' ἔργα βοίσσιν.
 Φησὶ δ' ἀνὴρ φρένας ἀφινός πήξας αἶμαξαν.

Nε-

428. Α'θηνιῆνης.] Sic vocat Cere-
 rem, quod ipsa Athenienses, adeo-
 que omnes homines, de frugibus
 docuerit.

431. Αὐτόζυον.] Aratrum quod
 habet dentale solidum & adna-
 tum, non affixum: vel quod non
 sit plane elaboratum, sed usque ad
 dentale.

440. Ὀκτώλωμον.] Octo mor-

sum, à βλωμός: morsus, ita tamen
 ut unum frustum habeat binos
 morsus. Servum intelligit robu-
 stum, qui integrum panem in 4.
 partes divisum absumat in corna:
 vel cui opus sit pane, cujus qua-
 drantes octonis bolis seu partibus
 consent.

441. Ὅς κ'.] Etatis quam in ser-
 vo requirit, rationes addit admo-
 dum

Nempe quum Atticæ Cereris famulus temoni infigans
 Clavis adjunctum stivæ adaptaverit.
 Bina vero disposito aratra, laborans domi:
 Dentatum & compactum: quoniam multo optimum sic.
 Si quidem alterum fregeris, alterum bobus injicias.
 E lauro autem vel ulmo firmissimæ stivæ sunt. (nes
 E quercu temonem, & ilice dentale. boves vero duos noven-
 Masculos comparato (horum enim robur non imbecillum est)
 Adolescentiæ mensuram habentes. hi ad laborandum optimi:
 Non utique hi contententes in sulco aratrum
 Fregerint, opus vero imperfectum reliquerint.
 Hos autem simul quadragenarius juvenis sequatur,
 Panem cœnatus quadrifidum octo morsuum,
 Qui quidem opus curans rectum sulcum ducat,
 Non amplius respectans ad coætaneos; sed in opere
 Animum habens. Hoc vero neque junior alius melior
 Ad spargendum semina, & iteratam sationem evitandum.
 Iunior enim vir ad coætaneos evolat animo.
 Considera vero, cum vocem gruis audieris
 Alte ex nubibus quotannis clangentis,
 Quæ & arationis signum affert, & hyemis tempus
 Indicat pluvix: cor autem rodit viri bobus carentis.
 Tunc sane pascere curvos boves, domi detinens.
 Facile enim dictu est, par boum da & plaustrum:
 Facile autem recusare, & dicere boves occupati sunt. (currum.
 Constituit autem, homo qui opinione sua dives est fabricare
 Stultus.

dum graves, sentitque multum si-
 tum esse in maturitate ætatis.

444. Εἰς ἀροῖαν.] Quali super-
 seminatio, quæ usurpari solet cum
 prior sementis non est rite peracta.

446. Περὶ τὴν ἀροῖαν.] Tempus arandi
 indicat per clangorem gruum avo-
 lantium, idque (ut Poëtæ fingunt)
 in Ægyptum, ubi belligerantur
 cum Pygmæis.

449. Οὐκ ἐπὶ τῇ.] M S. Palat. &
 alii, ἐπὶ τῇ.

451. Πῶς ἴδωρ.] Occupatione ne-
 gligentiam & inscitiam rustico-
 rum taxat, qui non considerant
 quibus opus habeant, sed in alie-
 nam opem sunt intenti. Respondet
 ergo eadem opera posse aliquem
 petere & negare.

Νῆπι^Θ. ἐδὲ τὸν οἶδ', ἐκατὸν δὲ τε δέρεθ' αἰμάξῃς,
Τῶν παύειν μελέτω ἐχέμεν οἰκῆια θιάξ.

455

Εὐ τ' αὖ ᾗ παύειν ἄροισι θνητοῖσι φανεῖν,
Δὴ τότε ἐφορμηθῶμαι ὁμῶς δμῶες τε ἔαυτὸς
Αὐτὸν κ' διεκὼν δρόων, δρότοιο καὶ δ' ἄρην.
Πρῶτ' ἄλλα παύειν ἵα τοι πλῆθυσιν ἄρουραι.
Εἵαρε πολέιν· θύρε^Θ ᾗ νεώμεν ἔσ' ἀπαιτήσθ.

460

Νεῖον ᾗ παύειν ἐπ' κεφίρῃσιν ἄρουραι.
Νεῖος ἀλεξιάρη, πύδων δὲ καλῆς τε.

Εὐχέσθ' ᾗ Διὶ χθονίῃ, Δημήτερι δ' ἄγρη,
Ἐκτελεία βελέειν Δημήτερι^Θ ἱερὸν ἀκτῶν.

Ἀρχέμεν^Θ παύειν δρότους, ὅταν ἄκρον ἐχάτλης
Χεῖρ λαβὼν, ὀρηκα βοῶν ἐπὶ νῶτον ἱκησῇ

465

Ἐνδρυν ἐλκόντων μιστάδα· ὃ ᾗ τυτθὸς ὀπίσθιν
Δμῶος, ἔχων μακίλῳ, πόνον ἐνέτρεσσι πθεῖν,
Σπέρματι κακκρύπτειν. Δύστημοσύνῃ γὰρ δόρῃ
Θνητοῖς ἀνθρώποις κακοστημοσύνῃ ᾗ κακίῃ.

470

Ἰδὲ κεν ἀδροσύνῃ πύχους ἰαλοῖεν ἔραζε,
Εἰ τέλ^Θ αὐτὸς ὀπίσθιν Ολύμπι^Θ ἐδλὸν ὀπάξοι,
Ἐκ δ' αἰγῶν ἐλάσας δρόαχνα· καὶ σὲ ἔολπα
Γηθήσθιν, βιόβιο ἐρδύμενον ἔνδον ἐοῖ^Θ.

Εὐοχέων δ' ἔξαι πολλὸν ἔαρ· ἐδὲ πρὸς ἄλλας
Αὐγάζεαι· σίε δ' ἄλλ^Θ αὐτὴν κεχρημέ^Θ ἔσαι.
Εἰ δέ κεν ἡελίοιο τροπαῖς δρόης χθονα δῖαν,
Ἡμέρι^Θ αἰμήσας, ἐλίζῃ παρὶ χερσὲς ἑρῶν,

475

Αἴα

456. Εὐ τ' αὖ.] Docet diligentiam quæ est adhibenda in aratione. Addit versu 458. Signa & circumstantias, qualis terra sit aranda, sicca scilicet & humida, id est, non lutoſa, & tamen madefacta.

460. Εἵαρε.] Modus & ratio arandi traditur. Pingue solum ſolet quater arari, Qui vero tenuius solum habent, ter arant. Prima aratio est proſciſſio: ſecunda fit mense Iunio, quæ est iteratio: ter-

tia, cum ante ſementem aratur, quæ est tertiatio.

561. Νεῖον.] Concedendum est ſuum intervallum terræ, quo interquieſcat, ut deinde copioſiorem fructum ferat. Est autem Novale, ager qui alternis annis ſeritur. κεφίρῃσιν, id est, recens aratam, adhuc elevatam.

462. Αἰξιάρη.] Pellens execrationem. Solent enim agricolæ maledicere quando fructus ex ſententia non proveniunt, δὲ καλῆς τε, liberos

Stultus. & hoc nescit, centum esse ligna plaustrī.
 Horum ante curam habere oportet, domi reponendo,
 Cum primum igitur aratio mortalibus apparuerit,
 Tunc aggredere, simul & servi & tu ipse,
 Siccā & humidā arans, arationis ad tempus,
 Summo mane festinans, ut impleantur tibi arva.
 Vere vertito, æstate vero iterata non te fallat.
 Novalē vero serito adhuc levem terram.
 Novalis impræcationum expultrix, liberorum placatrix est.
 Supplica vero Iovi terrestri, Cererique castæ,
 Proventum ut impleant, Cereris sacrum munus.
 Ut primum incipias arare, cum extremum stivæ
 Manu capiens, stimulo boum terga attigeris
 Quernum temonem trahentium loro. juvenis autem pone
 Servus, ligonem tenens, negotium avibus facessat,
 Semina abscondens. Industria enim optima
 Mortalibus hominibus est; ignavia vero pessima.
 Sic quidem ubertate spicæ nutabunt ad terram,
 Si finem ipse postea Iupiter bonum præbuerit:
 E vasis autem ejiçies araneas: teque arbitror
 Gavisurum, victu potitum intus reposito,
 Lætus autem pervenies ad canum ver, neque ad alios
 Respicias. tui vero alius vir indigus erit.
 Si vero ad solis conversionem araveris terram almain,
 Sedens metes, paucillum manu comprehendens,

Ob-

liberos exhilarans, utpote quibus
 suppediret copiosum victum.

465. Α'ρχόμενος.] Quomodo sit
 arandum. ἰστὶνα, stivæ, quia αὐτῆς
 ἰστὶναι ὁ ἀφ' ἧς, quod eam manu te-
 neat arator.

467. Ἐνδρουν.] Καρδία δένδρου,
 xj τὸ μέσον, inquit Hesych. Ver. C.
 Palat. ἔνδρουν, id est, δένδρον, vel
 αὐτὴν τὸν ἰστὸκα. lignum esse di-
 cunt quod est proximum temoni.

473. Ἐκ δ'.] Quia scilicet o-

mnia sepulchra & vasa repleta
 sint.

474. Ἐρδόμενος.] Cum inquisi-
 tione & delectu capientem.

477. Εἰ β.] Improbatur hic ara-
 tionem dilatatam ad solstitium hy-
 bernum.

478. Ἡΰμας.] Ob culmorum
 breviterem scilicet & paucitatem.
 Singula verba significanter hic po-
 nuntur ad declarandum tristem e-
 ventum tardæ arationis.

Ἀνῆα δεσμούων κεινηιμύῳ, ἔ' μάλα χαίρων·
 Οἷσθε δ' ἐν φόρμῳ· παῦροι δὲ σε θεή(ον). 480
 Ἄλλοι δ' αἰλλοῖ· Ζῆνός τ' αἰγίοχου,
 Ἀργαλὶ· δ' αὐδρεσι κ' ὀνητοῖσι νοῆσαι.
 Εἰ δὲ κεν ὅψ' ὄρο(ης), τό δ' ἐν τοῖ φάρμακον εἴη·
 Ἡμῶ· κ' ἡκκυξ ἡκκυξί δρυὸς ἐν πίπλοισι
 Τὸ παῖτον, τέρπ' τε βροτῶς ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν, 485
 Τῆμῶ· Ζῶς νοῖ τρίτῃ ἡμέρῃ, μὴδ' ἀπολήρῃ,
 Μήτ' ἄρ' ἐπιρῶαδων βοὸς ὀπλῶν,· μήτ' ἀπολείπῃ·
 Οὐπὲ κ' ὀφάρότης παρῶτηότης ἰσοφαιεῖσι.
 Ἐν θυμῷ δ' ὅτ' πᾶν τοῦ φυλάσσει· μὴδ' ἐν λήθῃ
 Μήτ' ἔαρ γινώσκον πολιδί, μὴδ' ἄρ' ὅμδε· 490
 Πᾶρ δ' ἴδη χαλκίδον γῶγον κ' ἐπ' ἀλῆα λέγῶν
 Ὄρῃ χέμερῃ, ὅπῃ κρύ· αὐτῶς εἶρον
 Ἰχάει· ἔνθα κ' ἄκον· αὐτῶς μέγα εἶον ὀφείδει.
 Μή σ' ἐκεῖ χέμερ· ἀμνηστικήν κ' ἐμμερῆ
 Σὺν πινί, λιπὴν ὅτ' παχύν πόδα χεῖρ' πίεζας. 495
 Πολλὰ δ' αἰργῶς αὐτῶς, κινεῖν ἐπὶ ἰλπίδα μέμνον,
 Χρηζῶν βιότοις, κ' ἐκεῖ παρῶτῃ θυμῷ.
 Ἐλπίς δ' ὅτ' ἀγαθὴν κεχρημύον αὐτῶς κημεῖσι,
 Ἡμῶν ἐν λέγῃ, τὸ μὴ βί· ἄρ' αἰετῶ· εἴη.
 Δείκνυ· ὅτ' δμῶας, θέρους ἐπὶ μέσῃ ἰστίῳ, 500
 Οὐκ αἰετῶ· ἐσέεται, ποιεῖσθαι κηλῆας.

Μῆναι

481. Ἄλλοι.] Ἀνθυπορεῖ, & mitigatio precepti de tarda aratione, quod tempestates variae sint pro voluntate Iovis.

484. Ἡμέρ.] Pulchra Veris descriptio est.

491. Παρ' ὅτ' ἴδῃ.] Id est, παρὰ τῆς, παρέρχῃ, ut gloss. & Præter interpretandum, potius quam accede: licet utramque interpretationem Proclus admittere videatur. Monet enim diligentem agrico-

lam, ne vel tempus hibernum, more vulgi, ociosis & inanibus confabulationibus transigat, sed tum etiam rem familiarem promovere studeat. Per χαλκιδον δῶγον intelligit officinas ferrarias, in quas antiquitus in Græcia pauperiores & ociosi solebant convenire ad colloquutiones frivolas, sicut apud Romanos in tetrastinis. Pro ἐπ' ἀλῆα, ut constet versus, quidam legunt, ἐπ' ἀλῆα, neutro genere, in locis calidis,

ab

Obversim manipulans cum labore, nec valde gaudens.
 Ferens autem in sporta: pauci vero te suspicient.
 Alias vero alia Iovis mens Ægiochi:
 Sed mortalibus hominibus eam deprehendere difficile.
 Si autem sero araveris, hoc quidem tibi remedium fuerit:
 Quando cuculus canit quercus in frondibus
 Primum, delectatque mortales in immensa terra:
 Tunc Iupiter pluat triduo, neque desinat,
 Non utique supra bovis ungulam, neque infra:
 Ita & serotina aratio tempestivæ æqualis fuerit.
 Animo autem bene omnia reconde. neque te lateat
 Neque ver exoriens canum, neque tempestiva pluvia.
 Præteri autem æneam sedem, & calidam tabernam,
 Tempore hyberno, cum frigus homines vehemens
 Detinet: tunc sane impiger vir valde domum auget.
 Ne te malæ hyemis difficultas opprimat (mas.
 Cum paupertate: macilenta vero crassum pedem manu pre-
 Multa vero ignavus vir vanam ob spem expectans;
 Egens victus mala animum suum increpat.
 Spes vero non bona indigentem virum fovet,
 Sedentem in taberna, cui victus non sufficiens fit.
 Dic autem servis, æstate adhuc media existente,
 Non semper ætas erit, facite nidos.

Mensem

ab αἰῶς. doctiss. G. Canterus in αἰῶς uno verbo. quem vide lib. 5. c. 23. Αἰῶς quondam dicebantur conventicula Philosophorum: deinde quia inter ipsos plerunque de rebus levissimis agitabatur, factum est ut mendicorum conventus etiam hoc nomine vocarentur: atque inde etiam ipse nugæ αἰῶς dictæ sunt. Εἰς αἰῶς, Eustathii lectionem in αἰῶς, propter teporem, seu teporis captandi gratia, confir-

mat simile hemistichium infra.

495. Αἰῶς. Aristot. 1. sect. Probl. scribit fame diutina laborantibus pedes intumescere. Superiores autem partes eadem ratione extenuantur & macrescunt. Huc alludit Poëta cum jubet cavere, ne pedem tumefactum tenui manu demulcere oporteat.

496. Πολλὰ. Verissimum est Columellæ dictum, Homines nihil agendo, male agere discunt.

502. Μῆνα.]

Μῆν᾽ αἶψ' ἰὺ λήυαισιν, κακ' ἤματα, βῆδρε πάντα,
 Τῷτον ἀλδύααδ', κὺ παρὰ δας αἶτ' ἐπὶ γαῖαν
 Πνύσαντι⁵⁰² βορέαο δυσηλερές τελίδου⁵⁰⁵
 Ὅς τε Διὶ Θρήκης ἰσποτρώφω δῖρ' ἐπὶ πόλιν
 Ἐμπνύσας ὤρει, μέμυκε ἢ γαῖα κὺ ὕλη·
 Πολλὰς ἢ ὄρεος ὑψηλέμους ἐλάσας τε παχείας
 Οὐρε⁵⁰⁶ ἐν βῆσσης πλινθ' ἡδοι πυλυδοσίρην
 Ἐμπύπλιν, κὺ πᾶσα βοᾷ τότε νήρι⁵¹⁰ ὕλη.
 Θῆρες ἢ φερίωντο, ἔρως δ' ὑπὸ μέγ' ἔσαντ,
 Τῶν κὺ λάχνη δέρμα καλῶσιον· ἀλλὰ νῦν ἔσ' ἔ
 Ψυχρὸς ἰὼν Διὶ⁵¹¹ δουρῶν περ ἰόντων.
 Καὶ τε Διὶ⁵¹² ρινὴ βοὸς ἔρχε, ἐδ' ἔμιν ἔρχε.
 Καὶ τε δι' αἶγα αἶν⁵¹³ πενύτετα· πῶσα δ' ἔπ,
 Οὐνικ' ἐπιπύπλιν τελέας αὐτῶν, ἢ Διὶ⁵¹⁴
 Ἰς αἶμα βορέα. τρωαλὸν ἢ γέροντα πῆτα⁵¹⁵
 Καὶ Διὶ⁵¹⁶ παρθενικῆς ἀπαλόχο⁵¹⁷ ἢ Διὶ⁵¹⁸
 Ἡ⁵¹⁹ τε δέμων ἐνθάδε φίλη ὤρε⁵²⁰ μητίε⁵²¹ μέμυκε.
 Οὐ⁵²² πῶ ἔργ' εἰδῆ πολυχρῦ⁵²³ Ἀφροδίτης·
 Εὐ⁵²⁴ τε λοισσαμῆν πέρεια χροῶ, κὺ λίω⁵²⁵ ἐλαίᾳ
 Χειραμῆν, νυχτὴ καλῶλεξ⁵²⁶ ἐνδοθῶν οἶκον,
 Ἡ⁵²⁷ μάτε⁵²⁸ χιμερίῳ, ὅτ' αὐστ⁵²⁹ δὲ πόδα τένδ⁵³⁰
 Ἐν⁵³¹ τ' ἀπύρῳ οἴκῳ κὺ ἐν ἡ⁵³² λει⁵³³ λυσαλίο⁵³⁴
 Οὐ⁵³⁵ γάρ οἱ ἡέλι⁵³⁶ δέικνυ νομὸν ὀρμηθῶ⁵³⁷
 Ἀλλ' ἐπὶ κυανέων ἀνδρῶν δῆμόν τε πόλιν τε
 Στρωφάται, βορέδιον ἢ πανελλώεσσιν φαίνει⁵³⁸.
 Καὶ τότε δὴ κρεατοὶ ἔν⁵³⁹ κέρει ὕληκῶ⁵⁴⁰
 Λυγρὸν μυλιόωντες ἀνὰ δρύα βροσθέν⁵⁴¹
 Φεύγου⁵⁴²· κὺ πᾶ⁵⁴³ ἐν φρεσὶ τῶ⁵⁴⁴ μέμυκεν,

Οἱ

502. Μῆν᾽ αἶψ'.] Hyemis tempus, & mensē Boreali frigore gravissimum copiose & eleganter describit. Ἀπταῶν, mensis Ianuarius est. Lenza enim Bacchi ferax & Pythia sub id tempus agebantur, cum vini primitias libabant. Βῆδρε vocat frigora, quæ adurunt & exco-

riant, etiam ipsos boves.

505. Ὅς τε.] Naturam vini, effectus Borex prolixè declarat.

516. Τρωαλόν.] Inclinatam, contractam vel properantem in incessu, quamlibet alioqui tardum.

518. Ἡ⁵¹⁹ τε δέμων.] Curam virginum in honestioribus familiis exponit,

Mensem vero Ianuarium malos dies, bobus nocentes omnes,
 Hunc vitare: & glacies, quæ quidem super terram
 Flante borea, molestæ existunt,
 Qui per Thraciam equorum altricem lato mari
 Inspirans illud movet: remugit autem terra & sylva:
 Multas vero quercus alticomas abietesque densas,
 Montis in vallibus dejicit, ad terram multos pascentem,
 Incumbens, & omnis reboat tunc ingens sylva.
 Feræ autem horrent, caudasque sub pudenda ponunt:
 Eæ etiam quarum vellere cutis densa est. quas nihilominus
 Frigidus existens perflat, hirsuta licet pectora habentes.
 Quinetiam per bovis pellem penetrat, neque ipsum cohibet.
 Etiamque per capram flat hirsutam: ovium autem greges non
 Eo quod annui ipsarum villi sunt, non perflat (item,
 Vis venti boreæ. incurvum vero senem facit.
 Eæ per tenelli corporis virginem non perflat,
 Quæ in ædibus charam apud matrem manet,
 Nondum opera sciens aureæ Veneris:
 Beneque lota tenerum corpus, & pingui oleo
 Unctæ, noctu cubat intra domum (dit,
 Tempore hyberno, quando exossis *polypus* suum pedem arro-
 Inque frigida domo, & in habitaculis tristibus.
 Non enim illi sol ostendit pabulum ut invadat,
 Sed super nigrorum hominum populumque & urbem
 Vertitur, tardius autem universis Græcis lucet.
 Et tunc sane cornutæ bestię & incornutæ silvicubæ
 Misere dentibus stridentes per quercetum vallosum
 Fugiant, & passim omnibus id curæ est,

Quæ

ponit, quæ domi asservabantur, nec in publicum prodibant.

522. Οὐτ' αἰέτος.] Polypi hæc
 natura est, teste Plin. lib. 9. c. 19.
 ut fame laborans sibi pedes arro-
 dat; quo maxima hyemis sævitia
 notatur: & quia vehementer fri-
 gore læditur, latet plurimum in

antro suo. Vocat hanc speciem Po-
 lyporum αἰέτος, quod cartilagi-
 nem pro spina habeat.

525. Αἴμα ἰνι.] Sol tunc cum est
 in Sagittario, diutius versatur apud
 Æthiopas, qui sunt meridionales,
 quam apud Græcos.

Οἱ σκίπα μαρόμμοι πυκνὸς κούθμῳνας ἔχερι,
 Καὶ γλάφυ πιτῆεν· τό τε δὴ τρείποδι βροτῷ ἴσσι,
 Οὐ τ' ἐπὶ νῶπι ἔαγε, κάρη δ' εἰς ἔδας ὄρεται,
 Τὰ ἴκελοι φοιῶσιν, ἀλδούρμοι νίφα λούκῳ.
 Καὶ τό τε ἴσασαζ ἔρυμα χροῶς, ὥς σε κελεύει,
 Χλαῖνάν τε μελακλῶν κὺ περιμόσιντα χλῖονα.
 Στήμνι δ' ἐν παύρῳ ποκλῶ κρέκα μηρύσπασζ·
 Τῷ παρῖσασαζ, ἵνα τοι τείχεα ἀτρεμῖαι,
 Μηδ' ἐρβαὶ φρεῖσαςζιν, ἀειρόμμοι κ' σῶμα.
 Ἀμφὶ ᾗ πρὸς πέδιλα βοῶς ἴφι κταμένοιο
 Ἀρμόμα δήσπασζ, πόλοις ἐνδοθε πυκάζας.
 Πρωτοζῶν δ' ἐρίφαν, ὀπότεν κρύθ' ἄελον ἔλθη,
 Δέρμαζα συρράπτειν νόρῳ βοῶς, ὅφρ' ἐπὶ νῶτα
 ὕστερ' ἀμφιδάλη ἀλίεω. κεφαλῇφι δ' ὕψεζεν
 Πῖλον ἔχιν ἀσκηθόν, ἵν' ἔαζα μὴ κταδῶν·
 Ψυχρὴ γάρ τ' ἡὼς πέλεζ) βορέαο πεσσίθ·
 Ηἰθ' δ' ἐπὶ γαῖαν ἀπ' ἔραν' ἀστρόεσιθ·
 Ἀῆς πυροφόρθ τέπεζ) μακάρων ἐπὶ ἔρραις·
 Ος τε δρυσάμμοθ πῶμαζν δ' ἀναόλιων,
 ὕψ' ὑπὲρ γαῖης δ' ὀρθεῖς ἀνέμοιο θνέκῃ,
 Ἀλλοῖς μὲν δ' ὕψ' ποτὶ ἑσπερον, ἄλλοτ' ἀήρει
 Πυκνὰ θεηκίς βορέν νίφεα κλονέοσιθ·
 Τὸν φθάρμοθ, ἔργα τελέζας, οἶκόν δε νείαζ,
 Μήποτε σ' ἔρρονζεν σκοθεῖν νέφθ' ἀμφικαλύψῃ,
 Χρῶτά τε μυδαλέον θείῃ, κατὰ δ' εἰμαζὶ δάσῃ.
 Ἀλλ' ὑπαλδύαζ. μεῖς γ' ἡ χαλεπώταθ' ἔτθ·
 Χιμίεζθ, χαλεπὸς παρῶταῖς, χαλεπὸς δ' ἀνθρώποις.
 Τῇμθ δ' ὠμιζυ βεσ', ἐπὶ δ' ἀνέρε κὺ πῶλιον εἴη

Ἀρμ-

531. Γλάφυ.] Pro γλαφυρῇ. τρί-
 ποδι βροτῷ, homini seni, tertio
 jam pedi, nempe bacillo, innitenti.
 Vide proverb. *Bæotica epignota*.

535. Χλαῖναν.] Χιτῶν interior ve-
 stis erat, supra quam utebantur
 pallio.

536. Κρέκα.] Pro κροκίδα.

539. Ἴφι κταμένοιο.] Quem fuit
 difficile prosternere: vel qui fuit
 robustus cum prosterneretur.

543. Ὑψ'.] Ad pluviam propul-
 sandam: ut αἰὼν sit ab ἀλδύαζ.
 Gloss. M S. Palat. τὸ ὄμβρῳ περιθῆς
 αἰετωρῇ, ad propulsandam plu-
 viam. Quare expungenda erit illa
 inter-

Quæ recta inquirentes, densas latebras habent,
 Et cavernas petrosas, tunc utique tripodi homini similes,
 Cujus & humeri fracti sunt, & caput pavimentum spectat :
 Huic similes incedunt vitantes nivem albam.
 Et tunc induc munimentum corporis, ut te jubeo,
 Chlænamque mollem, & talarem tunicam.
 Stamine vero in paucis multam tramam intexere.
 Hanc circum induito, ut tibi pili non tremant,
 Neque erecti horreant, arrecti per corpus.
 Circum vero pedes calceos bovis fortiter occisi
 Aptos ligato, pilis intus condensans. (venerit,
 Primogenitorum vero hœdorum, cum frigus tempestivum
 Pelles consuito nervo bovis, ut super humerum
 Pluviæ arceas teporem. supra caput vero
 Pileum habeto elaboratum, ut aures ne humefiant :
 Frigida enim aurora est Borea cadente :
 Matutinus vero super terram à cœlo stellifero
 Aër frugifer extensus est beatorum super opera.
 Qui hauriens è fluminibus semper fluentibus,
 Alte supra terram levatus venti procella,
 Interdum quidem pluit ad vesperam, interdum fiat,
 Densas Thracio Borea nubes excitante .
 Hunc antevergens, opere perfecto domum redi,
 Ne quando te cœlitus tenebrosa nubes circumtegit,
 Corpusque madidum faciat, vestesque humectet :
 Sed evitato. mensis enim difficillimus hic
 Hybernus : difficilis ovibus, difficilisque hominibus.
 Tunc medium bobus, homini vero amplius adsit

Alimo-

interpretatio quæ habet ἀλῆν, *se-*
porem.

§ 47. Αἶθρ πνευρόν ☉.] Vapor ex
 terra in nubibus percussus & in
 aquam resolutus, decidit : hume-
 ctat autem aër sata & arva.

§ 55. Μείς γὰρ.] Repetit admo-
 nitionem de vitando hoc mense

Ianuario : cujus difficultates hæc-
 enus descripsit.

§ 57. Τῆμος.] Bobus dimidiam
 partem pabuli detrahendam, viro
 vero aliquid addendum : in noctem
 scilicet. Nam Græci homines tan-
 tum cœnabant, & largius qui-
 dem.

§ 58. Εὐ-

Ἀρχαλιῆς· μακρὰ γ' ἐπὶ ῥόδοι δ' ὀφρονάη εἰσί.
 Ταῦτε φυλασσόμεν' ὅτε τελευτῶντες εἰς ἐνιαυτὸν,
 Ἰσῶδ' ὑνέας τε καὶ ἡμέτε' εἰσάκειν αὐτῆς
 560 Γῇ πάντων μήτηρ καρπὸν σύμμικτον ἐνείκη.
 Εὖ τ' αὖ δ' ἐξηκοντὶ μετ' ἑσπέρης ἡελίοιο
 Χθιμερὶ ἐμτελέσῃ Ζεὺς ἡμέτε' ἡ δὴ ῥα τὸτ' ἀστήρ
 Ἀρκτὺρ, ἀστρολιπὼν ἱερὸν ῥόον Ὠκεανοῖο,
 565 Πρῶτον παμφαίνων, ἐπιτίλλει ἀρεσκέμεναι.
 Τόνδε μετ' ὀρθροῖν Πανδονίος ἄστρ' ἡλιδῶν
 Ἐς φάσιν ἀνθρώποις, ἔαρ' ἔνιον ἱσμερῶιο,
 Τὴν φθιμένην, οἶνας ἀνέμνενον ὥς γ' ἄμνον.
 Ἀλλ' ὅπου αὖ φερίοικ' ἀπὸ χθονὸς αὖ φυτὰ βαίνει
 570 Πληθιάδας φάσιν, τὸ τι δὴ σκάφ' ὀκέει οἰνέων.
 Ἀλλ' ἄρπας τε χαρκαστέμεναι, καὶ δμῶας ἐγείρειν.
 Φάσιν ἢ σκίρτος θύκας ἔκ' ἠὲ κῆτον,
 Ὄρη ἐν ἀμνητῷ, ὅτε τ' ἡλίου χροῶς κέρφῃ.
 Τημεῦτον ἀσπύδι, καὶ οἴκαδ' ἐκ καρπὸν ἀγείρειν,
 Ὄρη ἀνίσταμεν, ἵνα τοι βίῃ ἄρκεϊ εἴη,
 575 Ἡὼς γάρ τ' ἔρρηιο τρίτῳ ἀπομύειν αἶσαν.
 Ἡὼς τοι ἀσφείρ' ἔμ' ὁδῷ, ἀσφείρ' ἢ καὶ ἔρρη.
 Ἡὼς ἥτε φανείσῃ πολίᾳ ἐπέβηκε κελύδον
 Ἀνθρώπους, πολλοῖσι δ' ἐπὶ ζυγαῖ βεσὶ πῆνεν.
 Ἡμεῖς ἢ σκόλυμός τ' ἀνθεῖ, καὶ ἡ χίττα τίτλιξ
 580 Δειδρίῳ ἐφεζόμεν' ἰσχυρῶς κατὰ χόρτον αἰοιδῶν
 Πυκνὸν ὑπὸ πτερύγων, ἵερ' ἀμαλῶδες ὄρη,
 Τῆμετον

558. Εὐφρόνη.] Sic vocant Poë-
 tæ noctem, ὡς τὸ δ' ὀφρονάη ἡμέ-
 ρα αὐτῇ, vel, ὡς τὸ δ' ὀφραίνειν τὸ σῶ-
 ραι ὡς τῆς αἰσπαύσεως.

564. Ἀρκτὺρος.] Stella est sub zona
 Bootæ: oritur vespere initio veris.
 566. Πανδονίος.] Hirundinem
 intelligit: respicit autem ad fabu-
 lam de Progne & Philomela, Pan-
 dionis filiabus.

567. Ἐς φάσιν.] Poëta videtur

in ea opinione esse ut putet hiru-
 dines hieme latere quasi mortuas
 in suis nidis. Alii putant eas avo-
 lare in regiones tepidiores.

569. Ἀλλ' ὅπου.] Metis tempus
 describit. Per φερίοικον intelligit re-
 studinem, quod domum suam cir-
 cumferat. Alii aliud animalculum
 intelligunt, quod pro vitando So-
 lis aestu solebat ascendere plantas
 & virgulta.

Alimonix: longæ enim noctes succurrunt illis.
 Hæc observans perfectum in annum
 Equato noctesque & dies, donec rursus
 Terra omnium mater fructum omnigenum proferat,
 Quum autem sexaginta post versiones solis
 Hybernos perfecerit Iupiter dies, tunc sane stella
 Arcturus relinquens immensum fluctum Oceani,
 Primus totus apparens exorietur vespertinus.
 Post hunc mane lugens Pandionis prorumpit hirundo
 Ad lucem hominibus, vere nuper cœpto.
 Hanc prævertens, vites intidito: sic enim melius.
 At cum domi porta testudo à terra plantas ascenderit,
 Pleiades fugiens, tunc non amplius fodiendæ vites:
 Sed falcesque acuito servosque excitato.
 Fugito vero umbrosas sedes, & matutinum somnum;
 Tempore messis, quando sol corpus exiccat:
 Tunc festina, & domum fruges congrega,
 Diluculo surgens, ut tibi sufficiens sit:
 Aurora enim operis tertiam sortitur partem. (laborem:
 Aurora magis promovet quidem viam magisque promovet
 Aurora quæ apparens multos ingredi fecit viam
 Homines, pluribus vero iuga bobus imponit.
 Quum vero carduusque floret, & canora cicada
 Arbori insidens stridulum effundit cantum
 Frequenter sub alis, ætatis laborioso tempore;

Tunc

572. *Ὁδ' ἔν.*] Prohibet tempore
 messis somnum ad multam lucem
 protrahere. *Καὶ ἐν' ἡμῶν κοῖτον.* Vbi
 ut quinta versus regio spondæum
 habet pro dactylo, ita in superiori
 hemistichio anapæstum habet pro
 dactylo seu spondæo: quomodo &
 prima regio apud Homerum *βορέης
 ἢ ζέφυρος*: item, *Πλάονός κα' μετρη-*
ται: & apud Virgilium,
Fluviorum rex Eridanus.
 Quamquam & synizetis in illis po-

test statui; ut in Homericò illo,

*Θάρσας ἤλθεν δνίων ἀμυρὶ σὺ-
 πτεσσιν.*

Quade re monuit etiam Hephæ-
 stio.

580. *Ἡμεὶς δὲ σκόλυμος.*] Hesio-
 dus æstatem constituit *ὅττι σκόλυμος
 ἢ τέτλις*: ita loquuntur eleganter
οἱ χαρίεις, id est, *tempore cardui
 & cicada*, vel dum carduus & ci-
 cada est.

Τῆμ' πτόπαι τ' αἶγας κ' οἶν' ἄριστον.
 Μαχλότα' ὃ γυναικες, ἀφαιρόμενοι δὲ τε ἄνδρες
 Εἰσιν, ἐπεὶ κεφαλῶν κ' γένεα Σείρα' ἄζι, 585
 Αὐαλί' δὲ τε χρώς καὶ καύμαί'. ἀλλὰ τότ' ἤδη
 Εἴη περὶ σκίη κ' βύβλιν' οἶνον,
 Μᾶζα τ' ἀμολγαίη, γάλα τ' αἰγῶν σθεννυμνάων,
 Καὶ βοὸς ὑλοφώγιο κρέας μήπωρ τεύχεης,
 Πρωτογόνων τ' εἰφών' ἐπὶ δ' αἶθοπα πινέμεν οἶνον, 590
 Ἐν σκίῃ ἐζόμενον, κεκορημένον ἦτορ ἰδωδῆς.
 Ἀνέμεν δ' ἀνέμεν τρέψαντα πατρὶον,
 Κρῶν τ' ἀνέμεν κ' ἀπέρυτε, ἢ τ' ἀγρόλιν.
 Τεῖς δ' ὕδαί' ἀπὸ πηλῶν, τὸ δ' ἑτέρωθεν ἰεμένον οἶνον.
 Δμῶσι δ' ἐποτρυνώϊν Δημήτερ' ἱερὸν ἀκτῶν 595
 Δινέμεν, ὅτ' ἀν' ἀπὸ πηλῶν φανῇ δένον Ὀρίωνον,
 Χάρις ἐν δ' αἶεϊ, κ' ἀπὸ πηλῶν ἐν αἰῶνι.
 Μέτρω δ' ὅτ' ἀπὸ πηλῶν ἐν ἀγρῶν, ἀπὸ πηλῶν δὲ
 Πάντα βίον καὶ ἀπὸ πηλῶν ἐνδοθεν οἶνον,
 Θῆτα ἀπὸ πηλῶν ποιῶν, κ' ἀπὸ πηλῶν ἐλθον 600
 Δίξω δ' ἐλθον καὶ χαλεπὴ δ' ἀπὸ πηλῶν ἐλθον.
 Καὶ κινὰ καὶ χαρὸν ἀπὸ πηλῶν καμῶν. μὴ φείδεο σίτη.
 Μὴ ποτέ σ' ἡμερόκοι' ἀπὸ πηλῶν ἀπὸ πηλῶν ἐλθον.
 Χάρις δ' ἐκ κομίσσῃ κ' συρφετῶν, ὅφρα τοι εἴη
 Βασίς καὶ ἡμερόκοι' ἐπὶ πηλῶν. ἀπὸ πηλῶν ἐλθον 605
 Δμῶσι ἀπὸ πηλῶν φίλα γένεα, ἔβας λδοσιν.
 Εὐτ' ἀπὸ πηλῶν Ὀρίων κ' Σείρα' ἐς μέτρον ἐλθον

Οὐρα-

587. Βύβλινος.] Biblinum vinum dicitur à Biblia regione Thraciæ, ubi nobilissima vina sunt.

590. Αἶθοπα.] Vinum rubrum pinguius est, & magis alit, tenuiusque est, & facilius penetrat.

592. Ἀνέμεν.] Pro eo diserte Παλαξιδίου legit, & gloss. εἰδος ἀνέμεν.

594. Τεῖς δ' ὕδατος.] Græci nunquam merum bibere solebant. Athenæus hanc diluendi vini con-

suetudinem fuisse dicit, ut ad duos vini cyathos, quinque aquæ adderent: nonnunquam ad quatuor vini cyathos, duos aquæ.

596. Εὐτ' ἄν.] Id incidit in mensuram Augustum.

598. Μέτρω.] Monet mensurandas esse fruges, ut sciat agricola quantum ex agro redeat.

600. Θῆτα.] Venet. & Steph. exempl. edit, Θῆτ'. reponendum ex

Tunc pinguesque capræ, & vinum optimum,
 Salacissimæ vero mulieres, & viri imbecillissimi
 Sunt, quoniam caput & genua Sirius exccat,
 Siccum vero corpus ob æstum. Sed tunc jam
 Sit petrosoque umbra & Byblinum vinum, (tium;
 Libumque lacteum : lacque caprarum non amplius lanctan-
 Et bovis arborivoræ caro nondum enixæ,
 Tenerorumque hædorum. præterea nigrum bibito vinum,
 In umbra sedens, animo saturatus cibo,
 Contra temperatum ventum obverso vultu,
 Fontemque perennem, ac defluentem, quique illimis sit.
 Tertiam aquæ partem infunde, quartam vero misce vino.
 Famulis autem impera, Cereris sacrum munus
 Triturare; quando primum apparuerit vis Orionis,
 Loco in ventoso, & bene planata in area.
 Mensura vero diligenter recondito in vasis. sed postquam
 Omnem victum deposueris sufficientem intra domum,
 Servum domo carentem conducere, & sine liberis ancillam
 Inquirere jubeo : molesta est autem quæ liberos habet ancilla.
 Et canem dentibus asperum nutrito : nec parcas cibo :
 Ne quando tibi interdium dormiens fur facultates auferat.
 Fœnum autem importato, & paleas, ut tibi sit
 Bobus ac mulis annuum pabulum. sed postea
 Servi refocillent chara genua, & boves solvantur.

Quum vero Orion & Sirius in medium venerit

Cælum,

ex MSS. Palat. *Θῆρε τ'.* & ita
 legisse Moschopulum liquer.

602. *Καρχαρόδοντα.*] A sono sa-
 ctum videtur. Sunt autem canes
 asperissimis dentibus, & omnium
 firmissime tenent semel in fauces
 recepta.

603. *Ἡμεροκόπος.*] Furem in-
 telligit.

604. *Συρρίτον.*] Intelligit non

tantum paleas, sed & folia vitium,
 quercuum, tum vero herbas, alia-
 que id genus quæ pecoribus in hie-
 me possint esse non incommodum
 pabulum.

606. *Γενναῖα.*] Usuratum est
 Poëtis usurpare hoc vocabulum
 pro potentia, viribus, & robore.

607. *Εἶτ' αὖ.*] Tempus vinde-
 miæ describit.

Οὐρανὸν, Ἀρετῆρον δ' εἰσὶν ῥοδὸδᾶκτυλῳ Ἡώς,
 Ὡς Πέρην, τότε πάντας δ' ἰδὼρεπε οἴκαδ' ἐβότρυς.
 Δείξαι δ' ἡελίῳ δέχα τ' ἡμέτε' ἐ δέχα νύκτας.
 Πέντε ἢ συσκαίῃσαι, ἕκτ' δ' εἰς ἄλ' ἀφύσσαι
 Δώρε' Διωνύχῃ πολυγηγῆσθ' αὐτὰρ ἐπὶ δὴ
 Πλησιάδες θ' ὕαδες τε, τὸ τε δένῳ Ὠρίωνῳ
 Διώνῳ, τὸ τ' ἐπὶ δ' ὄροτε μεμνημῶσθ' εἶναι,
 Ὠρεῖα· πλεῶν ἢ κτ' χθονὸς ἀρμενῶσθ' εἶναι.
 Εἰ δέ σε ναυηλῆς δυοπεμφίλῃ ἡμερῶσθ' αἰρή,
 Εὐτ' ἀν' Πλησιάδες δένῳ ὄρεσθ' Ὠρίωνῳ
 Φάλαγγος πύλωσιν ἐς ἡεροειδέα πόντον,
 Δὴ τὸ τε παντοίων ἀνέμων θύελλῃ αἴηται.
 Καὶ τὸ τε μηκέτι νῆας ἔχον ἐνὶ οἴνοπε πόντῳ.
 Γλῶσθ' ἐργάζεσθ' μεμνημῶσθ', ὥς σε κελεύει.
 Νῆα δ' ἐπ' ἡπείρου ἐρύσσαι, πυκνῶσαι τε λίθοις
 Πάντοθεν, ὅφρ' ἴχθυσ' ἀνέμων μῶσθ' ὕπερ ἀνένται.
 Χείμαρον ἐξέρύχας, ἵνα μὴ πύθη Διὸς ὄμβρος.
 Ὅππῃ δ' ἐπαρμύμα πάντ' ἐγγαίητο οἴκαδ',
 Εὐχόμενος ἐλίσχας νηὸς πλεῶν πόντῳ πόροιο,
 Πηδάλιον δ' ἀεργὰς ὑπερῇα πνέ κρεμύσσεια.
 Αὐτὸς δ' ἀεργῶν μίμνειν πλεόν, εἰσέκειν ἔλθῃ.
 Καὶ τότε νῆα θολῶ ἄλλα δ' ἐλκέρει, ἐν δέ τε φόρῳ
 Ἀρμυρὸν ἐντύνει, ἵν' οἴκαδ' ἐκέρδῃ ἀρήναι,
 Ὡς ὅτ' ἐμός τε πατὴρ καὶ σὺς, μέγα νήπιε Πέρην,
 Πλωίσειςκεν νηυσὶ, βίη κεχρημῶσθ' ἐσθ' λού.
 Ὅς ποιε καὶ τῇ δ' ἡλθ', πελὶ δὲ πόντον ἀνύσας,

610

615

620

625

630

Κύμῳ

610. Δείξαι.] Hoc intelligunt nonnulli de quadam certi vini præparatione, in qua rationem faciendi uvæ passas complexus sit. Alii generale præceptum esse putant de modo vindemiandi pro temporibus & locis illis optimo.

615. Πλεῶν δὲ καὶ χθονός.] Ephemeris in operibus Hesiodi, non in diebus est; & ibi ineipit: Μῦθα δὲ λλωπιῶνα. Ita ut tota agricul-

turæ doctrina in Ephemeride designat. Hanc postquam cum anno terminavit, cujus doctrina ab hyeme incipit, in autumno desinit; totam simul Ephemeridem & agriculturæ doctrinam, tali clausula concludit: πλεῶν δὲ καὶ χθονός ἀρμενος εἶναι. quod interpretes Latini ineptissime vertunt, *Annus vero per terram accommodatus sit.* Multum corripit omnes illud καὶ χθονός, quæ verba absol-

Cælum, Arcturum autem inspexerit rosea digitis Aurora,
 O Persa, tunc omnes decerpe domum uvas :
 Exponito vero soli decem dies totidemque noctes.
 Quinque autem adumbrato, sexto in vasa haurito
 Dona lætitiæ datoris Bacchi. Sed postquam utique
 Pleiadesque Hyadesque ac robur Orionis
 Occiderint, tunc deinde arationis memor esto
 Tempestivæ. ita annus in opere rustico absolutus sit.
 Quod si te navigationis periculosa desiderium ceperit,
 Quando utique Pleiades robur validum Orionis
 Fugientes, occiderint in obscurum pontum,
 Tunc certe variorum ventorum strident flamina,
 Et tunc ne amplius naves habe in nigro ponto.
 Terram autem exercere memento, ita ut te jubeo.
 Navem vero in continentem trahito, munitoque lapidibus
 Vndiquaque, ut arceant ventorum robur humide flantium,
 Sentina exhausta, ut ne putrefaciat Iovis imber.
 Instrumenta vero congrua omnia domi tuæ repone,
 Recte contrahens navis alas pontigradæ.
 Clavum vero fabrefactum super fumum suspendito.
 Ipse autem tempestivam expectato navigationem dum veniat.
 Tuncque navem celerem ad mare trahito. intus vero onus
 Aptum imponito, domum ut lucrum reportes :
 Quemadmodum meusque pater, & tuus, stultissime Persa,
 Navigabat navibus, victus indigus boni.
 Qui olim & huc venit immensum pontum emensus,

Cuma

absolvunt agriculturæ præcepta, simulque ad navigationem viam præparant.

616. Εἰ δὲ σκ.] De navigatione præcepta quædam subjicit. Fuit enim illis familiare, devehere fruges & merces.

624. Χείμαρρος.] Clavum significat quo foramen in navis carina obstruitur, quo amoto naves in sic-

cum tractæ aquam in sentina collectam emittunt.

625. Εἰ γὰρ ἔσθ' αὖ.] M.S. εἰ γὰρ ἔσθ' αὖ.]

631. Ὡς πατὴρ.] Exemplum patris sui proponit, quem dicit ex patria profugisse non propter invidiam ex opibus conflata, sed propter paupertatem.

Κύμῳ Αἰολίδα' ἀεγλιπών, ἐν νηὶ μελαίνῃ·
 Οὐκ ἄφενθ' φεύγων, ἐδὲ πλεστόν τε καὶ ὄλβον,
 Ἀλλὰ κηκλὺ πηνίλῳ, τ' Ζεὺς ἀνδρείῳ διδούρι.
 Νάοσσερ δ' ἄγχι' Ἐλικῶνθ' οἰζυρῇ ἐνὶ κώμῃ,
 Ἀσκη, χεῖμα κηκῇ, θέρψ' ὀρσάλεη, ἐδὲ ποτ' ἐοτλή.

635

Τυνή δ', ᾧ Πέρρῃ, ἔργων μεμνημῆνθ' εἶναι
 Στροφίῳ πάντων, ἀεὶ ναυηλὴς ἢ μάλιστα.

640

Νῆ' ὀλίγῳ αἰνεῖν, μεγάλη δ' ἐνὶ φορτίᾳ θείας.
 Μείζων μὲν φόρτῳ, μείζων δ' ἐπὶ κέρδει κέρδῳ
 Ἔσσε, εἰ κ' ἄμειβί γε κηκαὶ ἀπύχον αἴψα.

Εὐτ' αὖ ἐπ' ἐμπορίῳ τρέψῃς ἀεσίφρονα θυμὸν,

645

Βύληαυ ἢ χρεῖα τε ἀεσφυγείν καὶ λιμὸν ἀπερπῇ,

Δείξω δὴ τοι μέτρα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,

Οὐτέ τι ναυηλὴς σελοφισμῶν, ἔτε π νηῶν.

Οὐδ' ἂν πάποτε νηὶ γ' ἐπέσλων ὀρέα πόντον,

Εἰ μὴ ἐς Εὐβοίαν ἐξ Αὐλίδῳ, ἥ ποτ' Ἀχαιοὶ

650

Μείναντες χημῶνα, πολλὰ σὺν λαὸν ἀγχεον

Ἐκαστῷ ἐξ ἱερῆς Τροίῃ ἐς κρηγιγυῖαινα.

Εὐθαδ' ἔγων ἐπ' αἰθλα δαίφρονθ' Ἀμφιδάμανθ'.

Χαλκίδα τ' εἰσεπέρησα. τὰ δ' ἀεσπεφροδμήα πολλὰ

Ἄθλ' ἔθεσαν παῖδες μετ' ἀλγότερος· ἐνθά με φημί

655

Ἵμνον νικήσαντα φέρειν τρείποδ' ὠπώντα.

Τὸν μὲν ἐγὼ Μάχῃσ' Ἐλικωνιάδου ἀνέθηκα,

Εὐθα με τοσφῶτον λιγυρῆς ἐπέσθησαν αἰοιδῆς·

Τόσόν τοι νηῶν γε πεπείραμα πολυζήμεφαν.

Ἀλλὰ καὶ ὡς ἐρέω Ζηνὸς νόον αἰγόχοιο.

660

Μῦσση γάρ μ' ἐδίδαξαν ἀγέσφατον ὕμνον αἰεῖδν.

Ἡμεῖς πεντηκοντα μὲν προσαὶ ἡελίοιο,

Ἐς τέλθ' ἐλθόνθ' ἡέρεθ' κρηματῶνδ' ὥρης,

Ἐρεῖθ' πῖλεθ' θνητοῖς πλόθ'· ἔτε κε νῆα

Καυάξαις, ἔτ' ἀνδρας ἀποφθίσκε θαλάσσαι,

E;

637. Νάοσσερ.] Describit nunc patriam suam Poëta.

641. Νῆ' ὀλίγῳ.] Mediocritatem tutiorem esse dicit.

647. Οὐτέ τι.] Removet à se re-

prehensionem ob imperitiam. Hic videmus σοφίαν primo usurpatum fuisse cum laude, pro docere, & tradere aliquid cruditiis præ aliis.

652. Ἀμφιδάμαντος.] Amphidamas

Cuma Æloide relicta, in navi nigra:
 Non reditus fugiens, neque opulentiam ac facultates,
 Sed malam pauperiem quam Iupiter hominibus dat.
 Habitavit autem prope Heliconem misero in vico
 Ascra, hyeme malo, æstate autem molesto, nunquam bono.

Tu vero, ô Persa, operum memor esto
 Tempestivorum omnium: navigationis vero maxime.
 Navem parvam laudato, magnæ vero onera imposito.
 Majus quidem onus, majus vero lucrum ad lucrum
 Erit. si quidem venti malos abstineant flatus.
 Quando autem ad mercaturam verso imprudente animo,
 Volueris & debita effugere, & famem inamcenam,
 Ostendam tibi opportunitates sonori maris:
 Esi neque navigandi peritus, neque navium.
 Nique enim unquam navi transmissi latum mare;
 Nisi in Eubœam ex Aulide, ubi quondam Græci
 Expectata tempestate, magnum collegerunt exercitum,
 Gæcia è sacra ad Trojam pulchris fœminis præditam.
 Illic ego ad certamina strenui Amphidamantis,
 Chalcidemque trajeci. prædeliberata vero multa
 Ceramina instituerunt juvenes magnanimi: ubi me glori-
 osius Carnine victorem tulisse tripodem auritum.
 Quen ego quidem Musis Heliconiadicis dicavi,
 Vbi ne primum sonori compotem fecerunt cantus.
 Tantum naves expertus sum, multos clavos habentes.
 Sed tamen dicam Iovis consilium Ægiochi:
 Musæ enim me docuerunt divinum carmen canere.

Diesquinquaginta post versiones solis,
 Ad finem progressa æstate laboriosi temporis,
 Tempestiva est mortalibus navigatio. nec certe navem
 Fregeris, neque homines perdiderit mare,

Nisi

damas rex Eubœæ in bello adver-
 sus Erythraos occisus fuit: in cujus
 obitum filii ejus certamina edixe-
 runt. Apparet sane Hesiodum Ho-
 mero posteriorem fere centum an-

nis fuisse: proinde cum eo in hoc
 certamine non certavit.

661. H^{er}αλα.] Tempus naviga-
 tionis commodissimum tradit, æ-
 stivum scilicet.

Εἰ μὴ δὲ παρ' ὅρων γε Ποσειδάων ἐνοσίχων
 Ἡ Ζεύς ἀθανάτων βασιλεύς ἐτέληεν ὀλίγοι.
 Ἐν τοῖς γ' ἔλ' ἔστιν ὁμῶς ἀγαθὸν τε καὶ καὶν τε.
 Τῆμ' δ' ὀκρυαῖες τ' αὖραι, καὶ πόλ' ἀπῆμων,
 Εὐκλειᾶ· τὸ τε νῆα θάλῃ ἀνέμοιζι πιθήσας
 Ἐλκέρει ἐς πόντον, φέρον δ' αὖ πάντα πῆταλ'.
 Σπάρδ' δ' ὅττι τ' ἔχεται πάλιν οἰκόνδε νέεσθ'.
 Μηδὲ μῦθον οἶόν τε νέον καὶ ὀπωρινὸν ἄμβροτον,
 Καὶ χιμῶν ἐπιόντα, νότοις τε δάναϊς ἀήτας.
 Ὅς τ' ἄρα γε θάλασσαν ὁμαρτήσας Διὶς ὁμῶρα
 Πολλὰ, ὀπωρινὰ· χαλεπὸν δὲ τε πάντα ἔηκεν.
 Ἀλλ' ὅτ' εἰσαλὸς πίλε' ὡλό' ἀνθρώποις·
 Ἡμ' δὲ τὸ παρ' ὅτων ὅσον τ' ἐπιβῶσα κερῶνη
 Ἰχθυὶ ἐποίησεν, τόσον πίτελ' αὐτὰρ φασεῖν
 Ἐν κερῶνι ἀκροάτη· τὸ τε δ' ἄμβροτός ἐστι θάλασσαν.
 Εἰσαλὸς δ' ἔτ' ὡλό' ὡλό'· ἔμιν ἔρωσε
 Αἰνῆμ'· ἔ' γ' ἐμὲ θυμῷ κεχαρισμέν' ἔστιν,
 Ἀρπακτός· χαλεπῶς κε φύγεις κερῶν. ἀλλὰ νῦ καὶ πᾶ
 Ἀνθρώποι ῥέζουσιν αἰδρεῖσθαι νόστοι.
 Χρημαῖα γ' ὦ ψυχὴ πίλε' δειλοῖσι βροθίοισιν
 Δεινὸν δ' ἐπὶ θανεῖν μὲν κύμασιν. ἀλλὰ σ' αὖτις
 Φρεζέσθαι τὰδε πάντα μὲν φρεσὶν ὅσ' ἀγροδία.
 Μηδ' ἐνὶ νηυσὶν ἀπαντα βίον κοίλῃσι πῆταλ'.
 Ἀλλὰ πάλιν λείπειν, τὰ δ' ἔμεινα φορέζεσθαι.
 Δεινὸν γ' ὅτ' ὡλό' μὲν κύμασι πῆματι κύμασιν.
 Δεινὸν δ' εἰ κ' ἐπ' ἀμφοτέρω ὑπὲρ βίον ἀχθῶ ἀείρας,
 Ἀξίον καυάζεαι, τὰ δ' ἔμεινα φορέειν ἀμφοτέρωθεν.
 Μέτρον φυλάσσεσθαι, καμρὸς δ' ἐπὶ πᾶσιν ἄρας.
 Ωρεῖσθαι δ' ὅτ' ἔστιν πᾶσι ποτὶ οἶκον ἀγῶν,

Μήτε

667. Ἐν τοῖς.] Proverbialis est hic versiculus & valde pius, quo admonemur, quidquid nobis adversum aut prosperum accidit, Deo ascribendum esse.

668. Εὐκρινίας αὐτοῦ.] Vocat fa-

ciles & leves flatus, ut sunt Etesii & similes placidi.

676. Ἄλλος.] Vernam navigationem describit; quam ipse quidem non probat, ut periculosa, sed quæ tamen est usitata hominibus

Nisi dedita opera Neptunus terræ quassator,
 Aut Iupiter immortalium rex velit perdere.
 Penes hos enim potestas est simul bonorumque malorumque.
 Tunc vero facilesque auræ, & mare innocuum,
 Tranquillum : tunc navem celerem, ventis fretus,
 Trahito in pontum. onus vero bene omne colloca.
 Propera autem quam celerrime iterum domum redire,
 Neque vero expectato vinumque novum, & autumnalem im-
 Et hyemem accedentem, notique molestos flatus, (brem,
 Qui concitat mare, secutus cœlestem imbrem
 Multum, autumnalem: difficilem vero pontum facit.
 Sed alia verna est navigatio hominibus :
 Nempe cum primum quantum incedens cornix
 Vestigium fecit, tantum folia homini appareant
 Summa in ficu. tum sane pervium est mare.
 Verna autem hæc est navigatio. non ipsam ego tamen
 Probo : neque enim meo animo grata est,
 Quia occasio ipsius invadenda : ægre quidem effugeris ma-
 lum. sed tamen & hæc
 Homines faciunt stultitia mentis.
 Pecunia enim anima est miseris mortalibus.
 Miserum vero est mori in fluctibus. Verum te jubeo
 Considerare hæc omnia in animo quæcunque tibi consulo.
 Ne vero intra naves omnem substantiam cavas pone :
 Sed plura relinquito : pauciora vero imponito.
 Miserum enim ponti in fluctibus in malum incidere :
 Miserum etiam, si quidem in currum prægrande onus im-
 Axem frægeris, onera vero intereant. (nens,
 Tempus observa : occasio vero in omnibus optima.
 Maturus autem uxorem tuam ad. domum ducito,

Ne-

bus ob cupiditatem pecuniæ.

686. Ο' αὖ, ἀγορεύω.] In uno ὡς
 αὖ ἀγορεύω. in altero, ὡς σι κελύω.

692. Μίτρα.] Epiphonemate ge-
 nerali concludit modum esse ser-
 vandum. Μίτρα, φύλασσεσθαι, Non

intellegerunt hæc interpretes. He-
 siodus μίτρα διαλάσσης vocavit &
 ὡρεῖον πλῆν.

693. Ωραῖος.] Tradit tempus
 conjugio maturum in mare & fe-
 mella.

Μήτε τριηκσίω ἐπὶ ὦν μάλα πολλὰ δ' ἀπλείπων,
 Μήτ' ἐπιθείς μάλα πολλὰ γάμοι δὲ τοι ὦρα ἔτ'. 695
 Ἡ δ' ὅ γινω ἔτι τοι ἡδὴ, πῶς τ' αὖτε γαμῶ.
 Παρθενικῶν δ' ὅ γαμῶν, ὥς κ' ἦγεα κεδνὰ διδάξῃς.
 Τῶν δ' ὅ μάλιστα γαμῶν ἥ τις σίθην ἐνὶ θυτὶ ναίῃ·
 Πάντα μὲν ἀμφὶς ἰδὼν, μὴ γένοιτο χαρμὰς γήμης,
 Οὐ μὲν γάρ γε γυναικὸς ἀνὴρ λήϊζέτ' ἀμείνον 700
 Τῆς ἀγαθῆς, τὴν δ' αὖτε κακῆς ὅριμον ἄλλοι,
 Δειπνολόχης ἢ τ' ἀνδρὸς καὶ ἰφθιμὸν παρ' ἑόντα
 Εὐδ' ἄτερ θαλάσσης, καὶ ὠμῶν γῆρας δῶκεν.
 Εὐδ' ὅτι ὅπιν ἀνθρώπων μακάρων πεφυλαγμένον εἶναι.
 Μηδὲ κακὴν γῆν ἴσον ποιεῖσθαι ἐταῖρον 705
 Εἰ δέ κε ποιήσῃς, μὴ μιν ὡς ἑτέρου κακὸν ἔρξῃς.
 Μηδὲ ψεύδεσσιν γλώσσης χάριν. εἰ δέ κεν ἄρχῃ
 Ἡ π' ἐπὶ εἰπὼν δόπημιον, ἢ καὶ ἔρξῃς,
 Δίς τόσσα πίνουσιν μεμνημένοι· εἰ δέ κεν αὖτις
 Ἡ γῆτ' ἐς φιλοπῆγαν, δίκῃ δ' ἐβέληται παρὰ θεῶν,
 Δέξασθαι. θεὸς τοι ἀνὴρ φίλον ἄλλοις ἄλλων 710
 Ποιεῖται, σὲ δ' ὅ μὴ ἔκ νόον καὶ λευγὰ χέτω εἶδος.
 Μηδὲ πολύξεινον, μηδ' ἄξεινον καλέεσθαι,
 Μηδὲ κακῶν ἑταῖρον, μηδ' ἐσθλῶν νεκροῦ ἑταῖρον.
 Μηδὲ ποτ' ἐλομυρίω πενίῃ θυμοφθόρον ἀνδρῶν 715
 Τέτλαθ' ὀφείδεις, μακάρων δόξαν αἰὲν ἐόντων·
 Γλώσσης τοι θησαυρὸς ἐν ἀνθρώποις ἄριστος
 Φειδωλῆς, πλείστη δ' ἡ χάρις καὶ μέτρον ἐσχέτης.

Ei.

694. Τριηκσίω.] Al. τριήκοντα. παρὰ καμὸν vocat & praeccocem.

696. Τέτλαθ'.] Pollux quatuordecim exponit. Plato & Aristot. constituunt puellae decimum octavum annum nubendi.

702. Δειπνολόχης.] Quae comestationibus clam indulget, & quae passim adit convivia.

703. Ἀπὸ θαλάσσης.] Sine face, id est, clam, etiam si foris nihil appareat. Et erudam senectutem, πῶν

704. Εὐδ' ὅτι.] De religione praecipit. ὅπως, in Deo significat inspectionem & gubernationem rerum, justamque indignationem contra impios: In homine autem respectum ad Dei metum & reverentiam.

705. Μηδὲ.] Praeceptum plenum humanitatis, nullam amicitiam praeponendam esse sanguinis conjunctioni.

709. Δίς

Neque triginta annis valde multum deficiens,
 Neque superans multum : nuptiæ vero tibi tempestivæ hæ.
 Mulier autem quatuor annos pubescat , quinto nubat :
 Virginem vero ducito, ut mores castos doceas.
 Eam vero potissimum ducito quæ te prope habitat : (ducas.
 Omnia diligenter circum contemplatus , ne vicinis ludibria
 Neque enim muliere quicquam vir sortitur melius
 Bona : rursus vero mala non durius aliud,
 Comessatrice : quæ virum, licet robustum,
 Torret sine face, & crudæ senectæ tradit.
 Bene vero reverentiam erga deos immortales observato.
 Neque fratri æqualem facito amicum.
 Quod si feceris, ne ipsum prior malo afficias.
 Ne vero mentiaris linguæ gratiam. Sin autem cœperis,
 Aut verbum aliquod locutus infestum, aut faciens,
 Bis tantum punire memineris. Sin vero rursus
 Redeat ad amicitiam, pœnam autem velit præstare,
 Suscipe. miser namque vir amicum alias alium
 Facit : te vero ne quid animo coarguat vultus.
 Ne vero multorum hospes, neve nullius hospes dicaris :
 Neve malorum socius, neque bonorum conviciator. (mini
 Neq; unquam miseram pauperiem animi consumptricem ho-
 Sustineas exprobrare, divorum munus immortalium.
 Linguæ certe thesaurus inter homines optimus
 Parcæ, plurima vero gratia, si modum servet.

Quod

709. Δὲς πόου.] Iubet offensio-
 nem amici duplici vindicta pensa-
 re, idque eo ut agnoscat delictum:
 & tum si in gratiam redire velit,
 benigne recipiendum docet. Alii
 sic intelligunt, ac si in genere dice-
 ret nullum peccatum impunitum
 relinqui.

712. Σὲ δὲ.] Tu vites omnia quæ
 in amicis improbantur, nec prodas

animum tuum minus quam con-
 veniat integrum. Vel, vide ne vul-
 tus tuus præ se ferat similitudinem,
 sed ex animo ejicias omnem pristi-
 narum injuriarum memoriam.

713. Μὴ δὲ πολὺ ξένον.] Vtraque
 extrema liberalitatis fugienda mo-
 net. Est autem hic intelligenda pri-
 sca illa hospitalitas, quæ erat sacro-
 sancta.

Εἰ δὲ κρεῖον εἴποις, τάχα κ' αὐτὸς μείζον ἀκούσῃς.
 Μηδὲ πολυδαίμων δαίμων δυνάμεφελος εἶναι, 720
 Ἐκ' κρινῶ. πλεῖστη δὲ χάρις, δαπάνη τ' ὀλιγίστη.
 Μηδὲ ποτ' ἐξ ἡῶς Διὶ λείδῃσι ἄλγος οἶνον
 Χερσὶν ἀνίστασθαι, μηδ' ἄλλοις ἀθανάτοισιν.
 Οὐ γὰρ τοῖγα κλύουσιν, ἀποπύουσιν δὲ τ' ὄραϊ.
 Μηδ' αὐτ' ἡελίοιο πέτραμυρῶν ὄρθος ἐμικχεῖν. 725
 Αὐτὰρ ἐπεὶ κε δύνῃ μεμνημυρῶν ἐς τ' αἰόνοισιν.
 Μῆτ' ἐν ὁδῷ μῆτ' ἐκτὸς ὁδῶ παρθένῳ ἐρήσῃς.
 Μηδ' ἀπογυμνωθεὶς μακάρων τοι νύκτις ἕασιν.
 Ἐξόμυρῶ δὲ ὅγα θεῶν αἴθερ πεπνυμμένα εἰδῶς,
 Ἡ' ὅγα παρὸς τοῖχον πλάσας ἄερέεσσι αὐλῆς. 730
 Μηδ' αἰδοῖα γυνῇ πεπαλασμένῳ ἐνδοθεν οἴκῳ
 Ἐστὶν ἐμπελαδὸν ὡχραφανέμεν, ἀλλ' ἀλέααδ.
 Μηδ' ἀπὸ δυσφύμοιο τάφῳ ἀπονοστήσαντα
 Σπερμαίνῃσι γυνεῶν, ἀλλ' ἀθανάτων ἀπὸ δαίμονες.
 Μηδὲ ποτ' αἰνάνων ποταμῶν καλλιρροὸν ὕδωρ 735
 Ποσσὶ περῶν, πρὶν γ' εὖξῃ ἰδὼν ἐς κεφαλὰ ῥέεσθαι,
 Χεῖρας νιψάμεν πολυηράτω ὕδατι λουκῶ.
 Οὐδ' ὡς ποταμὸν Ἀχαιοῦ, κακότητι δὲ χεῖρας ἀνιπτοῖ,
 Τῶδε θεοὶ νημεσύνει, καὶ ἄλλα δῶκον ἐπίσσω.
 Μηδ' ἀπὸ πενθεροῖο θεῶν ἐνὶ δαίτῃ θαλεῖν 740
 Αὖτον ἀπὸ χλωρῆς τάμεναι αἶθωνι σιδήρῳ.
 Μηδὲ ποτ' οἰνοχόῳ πηξέμεν κρητῆρῳ ὑπερθεῖν
 Πινόντων, ὁλοή γὰρ ἐπ' αὐτῷ μοῖρα τέτυκ'.

Μηδὲ

719. Κακὸν εἴποις.] V. C. Palat. κρεῖον γ' εἴποις : & mox ἀκούσεις. al. κ' εἴποις.

720. Δυναμέφελος.] Morafus, id est, non sis difficilis accessionis & collationis.

725. Μηδὲ αὐτῷ.] Non esse mingendum contra solem. Vel allegorice, contra magnos & honestos viros nihil proterve & irreverenter agendum.

726. Ἀνιόντα.] Al. Ἀνιόντα.

729. Ἐξόμενος.] Turcis etiam nunc hodie religiosum est ut sedentes mingant, & ingens flagitium designari credunt, si quis in publico cacarer aut mingeret.

731. Μηδὲ αἰδοῖα.] A congressu uxoris ne sacra accedas.

733. Μηδὲ ἀπὸ.] Ab hilarioris convivio, non à tristioribus sacris accedendum ad uxorem docet.

740. Μηδὲ

Quod si malum dixeris, forsan & ipse majus audies.

Neque in convivio publico gravem te præbeas

Quod communibus sumptibus instruitur : plurima enim gratia, sumptusque minimus.

Neque unquam mane Iovi libato nigrum vinum

Manibus illotis, neque aliis immortalibus.

Neque enim illi exaudiunt : respuunt vero etiam preces.

Neque contra solem versus erectus meito.

Sed ob occasu illius memor ejus rei usque ad ortum.

Neque in via neque extra viam progrediendo meas,

Neque denudatus : deorum quippe noctes sunt.

Sedens vero divinus vir, & prudens

Aut ad parietem accedens bene septi atrii.

Neque pudenda semine pollutus intra domum

Focum juxta revelato, sed caveto.

Neque ab ominoso sepulchro reversus

Seminato progeniem, sed deorum à convivio.

Nec unquam perennium fluviorum limpidam aquam

Pedibus transito, priusquam oraveris aspiciens pulchra fluentia,

Manus lotus amœna aqua limpida.

Qui fluvium transierit, malicia vero manus illotus,

Ei succensent Dii, & damna dant in posterum.

Ne vero à manu deorum in celebri convivio

Siccum à viridi refeca nigro ferro.

Neque unquam patinam libatoriam pone super craterem

Bibentium : perniciosum enim in ipso fatum est situm. Ne-

740. *Μηδὶ δὲ πρὸ πινυτοῖο.*] Vngues non esse præcidendos in convivio, præsertim solenni. *πινυτοῖο* vocat manum, quod quinque digitis tanquam ramis constet.

742. *Μηδὲ ποτ' εἰς οὐχὸν.*] Duplex potest esse sensus : vel, ut prohibeat parvum poculum supra craterem magnum collocari, ut ita potantibus inde haurire liceat quan-

tum velint : vel ut ne velit parvum poculum pro cratere apponere, atque ita prohibeat parum in comotationibus. Tertius allegorice sic interpretatur. Vbi agitur de republica, ne proprium commodum publico præposueris, neque partem toti : ex hoc enim infortunium sequitur. pretiosior enim crater quam trulla aut calix.

Μηδὲ δόμον παιδῶν, ἀνεπίξετον καὶ ἀλείψων,
 Μητοὶ ἐφεζομένη κρωζῇ λακέρυζα κρωώνη. 745
 Μηδ' ἀπὸ χυτροπόδων ἀνεπὶ ῥέκλων ἀνελόντα
 Ἔσθην, μηδὲ λόεας· ἐπεὶ καὶ τοῖς ἐνὶ ποινῇ.
 Μηδ' ἐπ' ἀκινήτοις καθίζειν (ὃ δ' ἄμεινον)
 Παιῖδα δυνάδεσθαι, ὅτ' ἀνὴρ ἀνύωσθαι ποιεῖ·
 Μηδὲ δυνάδεσθαι μύλον· ἴσον καὶ τῷ τέτυκτι). 750
 Μηδὲ γυναικείῳ λατρεῖν χροῖα φαιδρυνάσθαι
 Ἀνέροα. Λαζαλήν γ' ἐπὶ χροῖον ἔσ' ἐπὶ καὶ τῷ
 Ποινῇ. μηδ' ἐροῖσιν ἐπ' αἰθομένοισι κυρήσας,
 Μωμώειν αἰδήλα· θεὸς νύ τίς ἐπεμεσῶ.
 Μηδέ ποτ' ἐν αἰσχροῇ ποταμῶν ἀλαδὲ αἰσχροσύνην, 755
 Μηδ' ἐπὶ κελύεσσιν ἔρειν, μέλα δ' ἐξαλείψας·
 Μηδ' ἐναποψύχην. τὸ γ' ἔπειτα λώϊόν ἐστιν
 ὧδ' ἐρῶν· δένυν ἢ βροτῶν ὑπαλούσο φημί.
 Φῆμη γάρ τε κακὴ πέλει, κέφα μ' αἰείρει
 Γεία μέλα, δρυαλήν ἢ φέρειν, χαλεπὴ δ' ἀποφείας. 760
 Φῆμη δ' ἔπειτα πάνμπαν ἀπὸ πᾶν, ὧν ἴνα ποιεῖ
 Λαοὶ φημίζουσι. θεὸς νύ τίς ἐστὶ καὶ αὐτή.

T E' Λ Ο Σ.

H Σ I' O-

744. Μηδὲ δόμον.] Spartam quam natus es orna. In quocunque genere verferis, in illud incumbe, & in eo persevera.

745. Κρωώνη.] Fama sinistra & maligna potest intelligi. λακέρυζα, pro κελέρυζα.

746. Μηδ' ἀπὸ.] Ex ollis nondum sacrificatis & illibatis non capiendum esse cibum. Quidam per χυτροπόδας ἀνεπὶ ῥέκλις intelligunt ollas supra focum stantes, ex quibus cibi nondum rite patinis infusi,

mensis impositi atque consecrati sunt.

748. Μηδ' ἐπ' ἀκινήτοις.] Prohibet liberorum collocationem super sepulcra & morticina, (quæ vocat ἀκίνητα, quod non moveantur, vel non sint movenda,) quod prius infausum videbatur. Vel allegorice prohibet ignaviam, ocium & delicias in prole x i r. annorum. Μηδ' ἐπ' ἀκινήτοις καθίζειν. Pueri autem δυνάδεσθαι αἰδοὶ & δυνάδεσθαι μύλον, omnia communia cum matribus habere.

Neque domum faciens imperfectam relinquito,
 Ne forte insidens crocitet stridula cornix.
 Neque à pedatis ollis nondum lustratis rapiens
 Comedito, neque lavator : quia & hisce noxa inest.
 Neque super immobilibus locato (non enim bonum est)
 Puerum duodennem : quia virum inertem facit.
 Neque duodecim mensium : æquale & hoc est.
 Neque muliebri in balneo corpus abluito
 Vir : gravis enim ad tempus est & in hoc
 Pæna. neque in sacrificia accensa incidens,
 Reprehende arcana : Deus quippe & hæc indigne fert.
 Nec unquam in alveo fluviorum mare influentium,
 Neque super fontes meito : quin valde evitato
 Neque incacato. id enim nihilo est melius
 Sic facere. gravem vero mortalium evitato famam.
 Fama enim mala est, levis quidem levatu
 Facillime, molesta vero portatu, difficilisque depositu.
 Fama vero nulla prorsus perit, quam quidem multi
 Populi divulgant : quippe dea quædam est & ipsa

F I N I S.

H E S I O :

habebant, *Ἀγίταν, τερεήν, οἶκον*, id est, ipsum Gynæceum. Hesiodus ergo ne ejusmodi puerulos, matrum *λετερίσ* assuescere sinant, ex disciplina veteri, quia *Θηλυῖδ' αὖ τὰ σώματα* ex aquæ tepore existimabant, diligenter monet. Ibid. *ἔ' γὰρ ἄμεινον*. Vetus clausula, qua potissimum utebantur in interdictis suis principes, erat, *ἔ' γὰρ ἄμεινον*.

755. *Μηδ' ποτ'.*] Hi recte in fontes immingere dicuntur qui sacram doctrinam commaculant.

758. *Δειήν.*] Boni nominis præcipuam curam habendam esse vult, quia (versu sequenti,) nulla fama prorsus evanescat tanquam inanis, & non omnino de nihilo sit quod vulgo fertur. famæ enim vim quandam divinam etiam inesse. Ex hoc loco desumpsit Virgilius descriptionem famæ, 4. *Æneid. Fama malum, &c.*

762. *Φημιζουσ.*] Ita C. V. alii *φημιζουσ.* D. v. *πει.*

Περὲς.

Η' ΣΙΟ' ΔΟΥ Ξ' Α' ΣΚΡΑΙ' ΟΥ

Ημέραι.

ARGVMENTVM IN DIES.

Tradit discrimina dierum, qui fausti vel inauspicati sint, item alia aliis diebus licere. Quadam vero discrimina ad causas naturales referri possunt, quadam sunt ex superstitionibus. Sunt autem eatenus discrimina servanda, quatenus causa naturales cogunt. Superstitio vero prater causas naturales est, & ex impietate profecta. Effet vero insania, non habere

Π Μαζα δ' ἐκ δίῳθεν πεφυλαγμένης, ὅτι καὶ μετ' ἄν
Πεφευγμένῳ δμῶσι. τετρακάδα μὲν δὲ ἀέλει
Ἔρρα τ' ἐποπιδέειν, ἡδ' ἀρχαίῳ δαίμονι.
Εὐτ' αὖ ἀληθείῳ λαοὶ κείνοιντο ἄνωγιν.
Αἰδὲ γὰρ ἡμέραι εἰς Διὸς ὤφειλ' ἀμείβεσθαι.
Πρῶτον ἔην, πτερός πε, καὶ ἐβδόμεν, ἱερὸν ἡμέρῃ.
Τῇ γὰρ Ἀπόλλωνα χρυσάορα γένετο Ληταῖ.
Ὀγδοάτη τ' ἐνάτη πε δύν γε μὴ ἡμέρα μὲν δὲ

Ε' ξοχ'

2. **Π** Εφευγμένῳ δμῶσι. τριηκάδα μινός.] Orditur à tricessimamensis die, quam dicit optimam esse. Eo die exactiones debitorum & usurarum, ut patet ex Aristophane, similiter & forensia judicia Athenis fieri solebant. Conveniebat enim populus in feriis ut iudicaretur, doceretur de religione, & mores formarentur. Tum scenici ludi fiebant, qui vice concionum fuerant. Et hi ritus ad res politicas, non physicas, referendi sunt.

4. Εὐτ' αὖ.] Quidam Scholiastes hunc versum aliter intelligit, & ita interpretatur: ὅταν μὲν ἀληθείας

κείνοιντο οἱ ἄνθρωποι τὰς ἡμέρας· ἢ τοὶ ὅταν τὴν ἀληθὴν ἐπιστάναι σιώνδον, καὶ μὴ ἀρεθείας γινώσκον.

6. Πρῶτον ἔην.] Athenienses mensem, qui apud eos est 30. tantum dierum, in tres decades dividunt, quarum primam nominant ἱσαμίνας μινός, secundam μισθόν τ', tertiam φθινόγον. Deinde primæ decadis diem primam νεμύναν, secundam δευτέραν ἱσαμίνας, tertiam, τρίτην ἱσαμίνας, & ita deinceps usque ad δικάτην ἱσαμίνας. Secundæ decadis diem primam, πρῶτην ἐπὶ δέκα, secundam, δευτέραν ἐπὶ δέκα, usque ad εἰκοσὴν sive εἰκάδα, id

HESIODI ASCRÆI

Dies.

ARGVMENTVM IN DIES.

bere natura rationem, cum illa nobis usui sit, & nostra causa à Deo condita. Itaque discrimina dierum nata sunt aliqua ex parte, ex aspectibus quibus Luna intuetur Solem: nam quadrati aspectus cienti pugnam natura cum morbo: sed iuperstitiosa observatione aucta sunt. Nam inde apparet non esse certam rationem discriminis dierum apud Hesiodum, quod ait, aliis alios dies probari.

Dies vero ex Iove observans, bene secundum decorum
Præcipe servis, tricesimam mensis optimam
Ad opera inspiciendum, demensumque dividendum:
Nempe cum circa juris negotia & judicia populi versantur.
Hæ enim dies sunt Iove à prudente.
Primum, novilunium, quartaque & septima sacra dies:
Hac enim Apollinem ense aureo armatum genuit Latona.
Octavaque & nona ambæ dies mensis

Egrege

sa, id est, xx. diem. Tertia primam, πρώτῃ ἐνὶ εἰκάδι: vel Solonis inventu, numeros dierum ad Lunæ decrementum minuendo, εἰκάτῃ φθινορῷ, secundam, ὀγδόῃ φθινορῷ, tertiam, ἑξήκοντῃ φθινορῷ, usque ad τετρακάδα, id est, 30. diem, quam etiam ἑνὴν καὶ νῆα vocabant, id est, veterem & novam: quo nomine etiam instantis mensis prima dicebatur: itemque prima dies Lunæ jam apparentis, & tertia à coitu digressæ. Cæterum Hesiodus hic, nec singulatim omnes dies, aut ex ordine, nec iisdem etiam appellationibus commemorat, sed repetit

quosdam bis aut ter, nonnullis interim velut μεταδόσιον καὶ ἀνεγίαν prætermisiss: quod suo quoque loco notabimus. Ἐν igitur primus dies est, pro ἑνὴν καὶ νῆα, nempe metri causa. Hunc dicit esse sacrum: sunt enim omnia initia sacra: τετράς, pro τετάρτῃ, quartus dies, qui itidem sacer est, quia eo die prodit à coitu Luna, primumque tunc conspicitur.

8. Ὀγδόῃ φθινορῷ.] Præteritis 2. & 3. itemq; & 5. sexto, diebus, ut mediis, venit ad octavum & nonum, quos recte utiles dicit crescentibus: nam humores alit crescentia Lunæ.

Ἐξοχ' αἰετορμόσιο βροτήσια ἔργα πνέουσ',
 Ενδεκάτη τε δωδεκάτη τ' αἶψα γε μ' ἐσθλαί, 10
 Ἡ μὲν, οἷς πείκει, ἡ δ', ὄφρ' οὐρα καρπὸν ἀμύσσῃ.
 Ἡ δ' δωδεκάτη δ' ἐνδεκάτης μέγ' ἀμείνων.
 Τῇ γάρ τοι νεὶ νήματα αἰεσιπότητο δρώκεης
 Ἡμῶντο ἐκ πλείε, ὅτε τ' ἴδρας σωρὸν ἀμύσται.
 Τῇ δ' ἴσον σήσαιε γυνή, παρθάλοισ' τε ἔργον. 15
 Μίνως δ' ἰσαμῶν τελοσκαδεκάτιον ἀλίσσας
 Σπέρμαστο ἀρξάσθ'· φυτὰ δ' ἐνθρέψας δρίση.
 Ἐκτὴ δ' ἡ μέσση μάλ' ἀσύμφορός ἐστι φυθίσιν·
 Ἀνδρογῶντο τ' ἀζαθή· κῆρη δ' ἐ σύμφορόν ἐστιν,
 Οὔτε θηρία παρῶν, ἔτ' ἄρ' αἰμα ἀντιβολήσται· 20
 Οὐδὲ μ' ἡ παρῶν ἔκτῃ, κῆρη τε θηρία
 Ἀρμῶντο, ἀλλ' ἐρίφους τείνειν καὶ πῶσα μῆλων,
 Σηκόν τ' ἀμφιβαλεῖν ποιμνήϊον, ἥπιον ἡμάρ.
 Ἐσθλὴ δ' ἀνδρογῶντο φιλήει δέ κε κέρθμεν βάξειν,
 Ψύδδα δ' αἰμυλίαις τε λόγους, κρυφαῖς τ' ἀερισμούς. 25
 Μίνως δ' ὀγδάτη κείσσει καὶ βῆν ἐρμυκῶν
 Ταμνέμεν, ἔρῃας δ' δωδεκάτη τελαεργέας.
 Εἰκάδι δ' ἐν μεγάλῃ πλείε ἡμῶν ἴσους φάται,
 Γίναςθ'· μέσα γάρ τε νόον πεπνεσμενῶν ἐστίν.
 Ἐσθλὴ δ' ἀνδρογῶντο δεκάτη, κῆρη δέ τετραεῖ 30
Μέσση.

10. Ἐνδεκάτη.] Decimo præc-
 edito, undecimum & duodecimum
 varie laudat: quia Luna Solem tri-
 gono aspectu intueretur, quem bene-
 ficum vocant.

11. Ἡ μὲν, οἷς.] Per synæresin
 pro οἷας.

13. Τῇ.] Id est, ταύτῃ. αἰεσιπό-
 τητο, pro αἰεσιπότης, in aëre pen-
 dens.

14. Ἡμῶντος.] Quidam legunt
 ἐκπλείε, unico vocabulo, & dicunt
 ita vocari xxii. diem, quasi cumu-
 latum & adauctum.

16. Μηνός.] Ait xviii. diem sa-
 tioni obesse, nimirum propter im-

modicum humorem. vetant enim
 sementem facere in solo humidiorē
 iusto. Contra plantas serere præci-
 piunt pluviis etiam tempestatibus.
 Vocat autem hunc diem *πρὸς καδε-
 κάτην μίνως ἰσαμῶν*, qui dicitur
 alias *τρίτη ἐπὶ Στχα*.

18. Ἐκτῇ.] Præter vulgatum
 morem vocat 16. diem, *ἐκτῇ μέ-
 σση*, quum alias dicatur *ἐκτῇ ἐπὶ δέ-
 κα*. Est autem hæc dies, contra
 quam superior incommoda plan-
 tis, decrescēte nimirum Luna;
 utilis vero maribus gignendis: nam
 ex humido semine femellæ, ex sic-
 ciorē puelli nascuntur. Et decre-
 scēte

Egregie crescentis, ad curandum opera mortalium.
 Undecima vero duodecimaque ambæ quidem bonæ :
 Hæc quidem tondendis ovibus, illa lætis segetibus metendis.
 Duodecima tamen undecima multo melior.
 Hac enim net fila in aëre suspensus araneus,
 Die expleta, quum & prudens formica acervum colligit.
 Hac telam ordiatur mulier proponatque opus.
 Mensis autem inchoati decimatertia caveto
 Sementem incipere : plantis vero inferendis optima est.
 Sexta vero media valde incommoda est plantis :
 Viripara bona : puellæ vero non utilis est,
 Neque gignendæ primum, nec nuptiis tradendæ.
 Nec prima quidem sexta puellæ gignendæ
 Apta est, sed hædis castrandis, & gregibus ovium,
 Stabuloque circumsepiendo pastoralis, benigna dies est.
 Bona vero viripara, amatque convicia loqui,
 Mendaciaque & blandos sermones, & occulta colloquia.
 Mensis vero octava caprum & bovem valde mugientem,
 Castrato : mulos autem duodecima laboriosos.
 Vicesima vero in magna, plena die, prudentem virum
 Generato : valde enim bonæ est indolis.
 Bona autem viripara decima, puellæ vero & quarta

Media :

sciente Luna semen minus humidum est quam crescente.

20. Οὐτε γνίσθαι ἔτ' ἀφ' ἡμῶν ἀντιβολῆσαι.] Id est, non est utile puellis, ut cum contrahant nuptias, quia à plenilunio cœpit jam humor deficere. Addit deinde quadam pastoralia officia, quæ omnia ad quadratum aspectum pertinere videntur. *Ibid.* Γνίσθαι, MSS. Γίσσασθαι μίγλα.

27. Ταμνέμεν.] Hoc loco, ἄντ' ἕλξιν, non occidere, ut vulg. interpret.

28. Εἰκάδι.] Sic vocat vigesimum diem, quod summa dies sit

μηνὸς μεσσηντος, diebus τῷ φθίνοντος continuo insequentibus.

29. Γίνοσθαι.] Hic pro πινυασμῶν nonnulla exemplaria habent πινυμένους.

30. Ε'σθλῇ.] Τετράς, vocat diem 14. τετράδα μέσσην, qui puellæ gignendæ bonus est, quia Luna tum abundat humore, ejusque lumen est gelidum magis, & calor temperatior. quapropter etiam animantia, cum tunc propter humoris abundantiam mitiora sint, facilius cicurantur.

Μίση. τῇ δὲ τε μῆλα καὶ εἰλίποδας ἑλικας βύς,
 Καὶ κύνες καρχαρόδοντες καὶ ἑρῆας παλαεργές
 Πρηύνειν, ἐπὶ χεῖρας πθείς. πεφύλαξο ἧ θυμῷ
 Τείρεαι δὲ ἀλόσιας φθίνοντες θ' ἱεραμύς τε,
 Ἀλλὰ θυμοβορεῖν. μῆλα θεὶ τελεσμήμον ἤμαρ. 35
 Ἐν ᾧ πεφύκτη μύθος ἀγλαὸς εἰς οἶκον ἀκρίν,
 Οἰωνὸς κείνας οἱ ἐπ' ἑρμῆα τέτρε ἀεστοί.
 Πέμπων δὲ ἐξαλίκαδ, ἵππῃ χαλεπῷ τι καὶ αἰνῷ.
 Ἐν πέμπτῃ γὰρ φαίνεται Ἑρμῆας ἀμφιπολόειν,
 Ὄρεον πινυμῶρας τ' Ἑρῆς τέκε πῆμ' ἐπιόρησις. 40
 Μίση δὲ ἐπιδόματ' ἡ Δημήτερ' ἱερὸν ἀκτῶ
 Εὐμῶν δὲ ὀπιωλίδοντα εὐτροχάλα, ἐν ἀλωῇ
 Βάλλειν. ὑλοθόμεν τε ταμῆν θαλαμηγία δῶρα,
 Νῆϊά τε ξύλα πολλα, τὰ τ' ἄρμα νηυσὶ πέλον].
 Τείρεαι δὲ ἀεγλαὸς νῆας κήγνυαδ δρῶναι. 45
 Εἰναι δὲ ἡ μίση ἐπιδόμα λαΐων ἤμαρ.
 Πρωΐκη δὲ εἰναι παλαιπῆμων ἀνθρώποις.
 Ἐφ' ἣ μὲν γὰρ τ' ἡδὲ φύσει μὲν ἡδὲ γῆρας
 Αἶνεα τ' ἡδὲ γυναικί· καὶ ἔπειτα πάσχακον ἤμαρ.
 Παῦροι δὲ αὐτ' ἵσταται τελευτάδα μύθος ἀείδων 50
 Ἀρξασθαι τε πίθου, καὶ ἐπὶ ζυγὸν αὐχίνα δάειναι
 Βεσὶ καὶ ἡμίονοις καὶ ἵπποις ἀκυπόδεσσι.
 Νῆα πολυκλήϊδα θολῶν εἰς οἶνοπα πόντον

Εἰρυν-

34. Τετράδ' δ' .] Quartum diem à fine mensis & decimum quartum, vel (ut alii volunt) quartum & vigesimum quartum improbat: tum enim & oppositio & interlunium lædunt corpora. Qui laborant cholericis morbis, ad postremam quartam magis languent; phlegmatici contra.

38. Πέμπας.] Quintos dies monet fugiendos, nempe v. xv. & xxv. cujus rei nullam adfert rationem naturalem, sed eam quæ est de reli-

gione, nempe quod tunc furæ obambulænt, & prænās expectant à sceleratis hominibus.

41. Μίση δ' .] Monet Poëta fruges ventilandas à plenilunio, quia sub id tempus excitantur venti, & aura siccior est. Prodest autem importari frumentum siccius: nam madidum importatum statim corrumpitur.

43. Βάλλειν, ὑλοθόμεν.] Iubet secari ligna ad thalamos & naves, quod materia quæ cæditur decre-

scent

Media: hac vero & oves, & curvipedes retortis cornibus boves,
 Et canem asperis dentibus, mulosque laboriosos
 Cicurato, manum imponens. cautus vero esto animo,
 Ut quartam vites desinentis & inchoati mensis,
 Doloribus conficiendo animo. valde hæc accommoda est dies.
 Quarta autem mensis uxorem domum ducito,
 Observatis avibus quæ ad hanc rem sunt optimæ.
 Quintas vero evitato : quia difficiles sunt & graves.
 In quinta enim ajunt Furias obambulare, (juris.
 Perjurium vindicantes, quod malum contentio genuit per-
 Media vero septima, Cereris sacrum munus
 Diligenter inspiciens bene æquata in area
 Ventilato : roborumque sector incidito cubicularia ligna,
 Navalique ligna multa, & quæ navibus congrua sunt.
 Quarta vero incipito naves compingere hiantes.
 Nona autem media pomeridiana, melior dies.
 Prima vero nona prorsus innoxia hominibus.
 Bona siquidem est ad plantandum, & ad generandum,
 Tam viro quam mulieri : nec unquam prorsus mala dies.
 Sed pauci rursus sciunt tertium nonum mensis optimum
 Implendis doliis, & ad jugum collo imponendum,
 Bobus & mulis, & equis celeribus.
 Navem bene clavatam celerem in nigrum pontum

Tra-

sciente Luna, firmior sit; quæ vero
 crescente Luna, illico putrescat.

44. Νῆα.] In quibusdam exem-
 pl. interjicitur hic versus, τῇ με-
 σιόνη τοῦ πάλαι τμηθεῖσα σί-
 δηρος. Sed quoniam is supra habe-
 tur versu 419. abundare omnino
 viderur.

46. Εἰνάς.] Nona dies media,
 id est, xix. meridiana, melior est.
 ὁπιδείλα, adverb. plurals numeri,
 ut ὁπῶτα. Quidam legunt ἰπὶ δέλα-
 λα. Derivatur à δέλαος, crepusculū.

47. Πρῶτη.] Prima nona dies,
 scilicet à principio mensis, inno-
 cua est propter ter geminum aspe-
 ctum cum Sol abest à signis.

49. Ἀνίεθ' ὅποτε πάγκαλον.]
 Proverb. Nullus dies omnino ma-
 lus.

50. Παύει.] Loquitur de xix.
 die mensis, biduo nempe ante ἔτην
 ἡ νῆα.

51. Ἀρξάδω.] Græcismus pro a-
 perire dolum.

Εἰρύνην. παῦροι δὲ τ' ἀληθέα κικλήσκουσι.
 Τετράδι δ' οἷζε πίθον. ὥρ' ἐπὶ πάντων ἱερὸν ἤμαρ
 Μίση· παῦροι δ' αὖτε μετ' εἰσέδα μὲνός δόισιν,
 Ἡὺς γανορμῆς· ἐπιδείελα δ' ἐστὶ χερσίων.
 Αἶδε μὲν ἡμέραν εἶσιν ἐπιχθονίοις μέγ' ὄνησιν.
 Αἱ δ' ἄλλα, μετ' ἄσπετοι, ἀκήροισι, ἔπ' φέρουσι.
 Ἄλλ' αὖ δ' ἀλλοίην αἰνεῖ, παῦροι δὲ τ' ἴσασιν.
 Ἄλλοις μητρὸν πέλει ἡμέρη, ἄλλοις μήτηρ·
 Τάων δ' οὐδ' αἶμαν τι καὶ ὄλβον· ὅς περ πάντες
 Εἰδὼς ἐργάζηται ἀνάνητον ἀθανάτοισιν,
 ὄρνιθας κρέων, καὶ ὑπερθεσίας ἀλεείνων.

55

60

T E' Λ O Σ.

H Σ I O -

54. Εἰρύνην, παῦροι δὲ τ', &c.] Id est, pauci certe servant hoc die-
 rum discrimen, pauci norunt quis-
 nam dies præstet.

55. Τετράδι.] Diem XIII. in-
 telligit.

56. Μίση, παῦροι δ' αὖτε.] E'λεναι hic est: nam ad dies referri
 debet, ut sit sensus: Pauci post vi-
 gesimam mensis optimam probant
 sequentes dies. Nam & tempesta-

tum & corporum maxime muta-
 tiones fiunt principio postremæ
 quartæ.

58. Αἶδε μὲν.] Epilogus est præ-
 ceptorum. Est igitur consideran-
 dum quid religio præcipiat, deinde
 quid oriatur ex causis naturalibus.
 Quod enim secus se habet, supersti-
 tio est.

59. Αἱ δ' .] Μετὰ δ' ἔπον promi-
 scuum sonat, ἀκήροισι autem vide-
 tur

Trahit. Sed pauci vera intelligunt.

Quarta vero aperi dolium. præ omnibus sacra dies est

Media : pauci vero rursus post vicesimam mensis optimam,

Aurora vigente. pomeridiana vero est deterior.

Et hæc quidem dies sunt hominibus magno commodo.

Cæteræ autem incertæ, sine sorte, nihil ferentes.

Sed alius aliam laudat, pauci vero norunt.

Interdum noverca est dies, interdum mater.

De his beatusque & felix, qui hæc omnia

Sciens operatus fuerit, inculpatus diis,

Auguria observans, & delicta evitans.

F I N I S.

H E S I O -

eur Politianus vertisse emortuos dies. Et Hom. somnia vocat *αιδη-
εα*, quasi dicas inania.

60. Α' Μ Θ.] Hic videmus Hesiodum non ubique secutum certam rationem, sed in plerisque superstitionem & consuetudinem hominum.

61. Α' Μ Ω.] Proverb. Dies noverca & parens.

62. Τάων.] Bene, inquit, habebit qui servaverit discrimina rerum. Adjecit tamen correctionem, quod alii alias probent ac laudent. Verum iste inculpabilis est, id est, ille non peccabit, qui non violabit ea quæ religiose & utiliter constituta sunt. Nam Dii favent iis qui natura recte utuntur.

E 4

I. H' ο' η.]

Η' ΣΙΟ' ΔΟΥ Ξ Α' ΣΚΡΑΪΟΥ Α'ΩΠΙΣ Η' ΕΡΑΚΛΕΥΣ.

ARGVMENTVM IN SCVTVM HERCVLIS.

Inscribitur hoc Poëma proprio nomine Hercules scutum, quod ejus præcipua sit hic descriptio. Rei autem argumentum sic habet. Taphii facta expeditione in Electryonis boves, interemerunt fratres Alcmena qui armenta à vi illorum defendere conabantur. Cum autem Amphitryo cum ea coïre vellet, non prius promisit quam de fratricidis pœnas sumpsisset. Quamobrem ipse eo profectus illos interfecit. Eadem autem nocte cum ea coëunt & Jupiter & Amphitryo: hic reversus à præ-

Η οἷη ἀελλιωῖσαι δέμας ἢ παλῆϊδα γαῖαν
 Ἠλυσεν ἐς Θήβας, μετ' ὀρέϊον Ἀμφιτρυῶνα.
 Ἀλκμυῶν, θυγάτηρ λαοσότης Ἠλεκτρύων.
 Ἡ ῥα γυναικῶν φῶλον ἐγμυῖβη θηλυτράων
 Εἰδέει τε μέγ' αὖτε νόον γὰρ μὲν ἔπει' ἐλπί
 Τάων αὖθις θνητῶν θνητοῖς τέκον δυνθείῃσιν,
 Τῆς ἔδ' ἀπὸ κρήνης, βλεφάρων τ' ἀπὸ κυανείων
 Τοῖον ἄηδ' οἷον τε πολυχρύς Ἀφροδίτης.

Η' 3

1. **Η** οἷη.] Dubitari à multis so-
 let, quid sibi velit hoc ἀσπί-
 δος initium, quod & abruptum vi-
 detur, & obscurum, ideoque varie
 absurdeque à multis est expositum.
 Nos igitur ex G. Cantero declara-
 tionem ejus evidentem adferemus
 (cujus ille I. Auratum sibi aucto-
 rem esse profitetur) qua omnis o-
 mnino difficultas tolli videtur. Est
 autem res paulo altius repetenda.
 Hesiodus inter cætera quæ Pausa-
 nias in Bœoticis enumerat, scripsit
 etiam μεγάλας ἡστέας, ut vocat idem

Pausanias, & præterea Athenæus,
 & Apollonii, Pindari, Sophoclis
 interpretes: in quibus præclarissimas
 quasque mulieres & heroïnas per-
 petuo carmine celebravit, ut vel
 singulas pro exemplo nobis propo-
 neret, vel unam aliquam præcla-
 rissimam cum reliquis compararet.
 Hinc enim dictæ sunt ἡστέας, quod
 singulæ similitudines ab his vocibus,
 ἀ οἷη, inciperent: sicut & in
 Homeri Bœotia factum cernimus,
 & apud Hebræos in Pentateucho.
 Quocirca etiam contigit, ut ἡστέας
 post-

HESIODI ASCRÆI

Scutum Herculis.

ARGUMENTVM IN SCVTVM HERCVLIS.

à prælio, ille vero hominibus auxiliatorem generare volens peperit illa ex Amphitryone quidem Iphicium, ex Iove vero Herculem: qui cum auriga Iolao proficiscitur adversus Cygnum, Martis filium: qui decimas ducentes ad Pytho, depradabatur. Profectus igitur scuto per Vulcanum facto Trachinem abit ad Ceycem. Congressus cum Cygno, eum interimit, Martemque pro filio suo pugnantes in crure vulnerat. Atque ita venit ad Ceycem. Erat autem Cygnus gener Ceycis, ob filiam Themistoclen.

Vt qualis relicta domo ac patria tellure
Venit Thebas, secuta maritum Amphitryonem,
Alcmena, filia populorum dissipatoris Electryonis:
Quæ mulierum genus superabat fœminearum,
Formaque & proceritate. mente utique nulla cum ea certabat
Illarum quas mortales mortalibus peperere concumbentes.
Cujus & à vertice, & à palpebris nigris
Tale quiddam spirabas, quale & ab aurea Venere.

Atque

posteriores Poetæ, & inter alios Hermesianax Colophonius, Hesiodi fuisse amicam putarint, quam hoc modo celebraverit: ut & Homerus Penelopen, & alii alias. Earum igitur hoc fragmentum est, quod hodie extat, Scutum Herculis, quo una comparatio earum, quibus totum opus constabat quam plurimis, continetur: itaque & ab ætate, sicut etiam reliquæ, incipit. Et quamvis hoc opusculum magni sit operis fragmentum, proprio tamen ipsi dicitur nomine (ut antea

diximus) & scutum Herculis vocatur, quod ejus præcipua sit in hac comparatione descriptio, sicut apud nos Sonium Scipionis dicitur. Hæc igitur de ipsis vocabulis inquit. Orditur autem Poëta à commendatione Alcmenæ, quæ Amphitryonem patris interfectorem Thebas secuta est.

7. Κῶνιαν. Religio fuit in versu qui tam male haberet mutare quicquam viris doctis, quod ignorarent rationes poeticas. Legendum Κῶνιαν.

Ἡ δ' ἔκ' ἧς ὧς κ' ἔθ' ἑμὸν ἰὸν πίπσκεν ἀηρότιν,

Ὡς ἔπ' ὅς τις ἐπ' εἰς γυναικῶν θηλυπεράων.

10

Ἡ μὲν οἱ πατέρ' ἐσθλὸν ἀπέκλινεν ἱφί δαμφύσας,
Χωσαμένην ὡς βεσσι. λιπὼν δ' ὄγε παῖριδά γαῖαν

Ἐς Θήβας ἰκέτο δ' εἰς Φαιεσσάκτας Καδμείους,

Εἴδ' ὄγε δώματ' ἕνασι σὺν αἰδοίῃ ᾠδῇ κρηίδι.

15

Νόσφιν ἄπερ φιλότῃν ἐφίμερε. ἔ γάρ οἱ ἦεν

Πεῖν λεγῶν ἐπιβλῶν ἐὺσφύρε Ἡλεκτρυόνης,

Πεῖν γὰρ φόνον πύσσει καὶ ἰγνήτων μεγαθύμων

Ἡς ἀλόχευ, μαλερῶ δ' ἐκασφλίξαι πυρὶ κόμας

Ἀνδρῶν ἡρώων Ταφίων ἰδὲ Τηλεβοάων.

Ὡς γάρ οἱ δέκετο θεοὶ δ' ἐπιμαρτυροὶ ἦσαν,

20

Τῶν ὅγ' ἐπίζετο μῶν' ἐπαίρει δ' ὅτι τάχιστα,

Ἐκτελείσσει μέγα ἔργον, ὃ οἱ δίδυεν θέμις ἦεν.

Τὰ δ' ἄμφοι, ἱεῖροι πολέμοιο τε φυλόπιδος τε

Βοιωτὶ πλῆξιπποι, ὡτέρ σακίων ποσσίνες,

Λοκροὶ τ' ἀλχίμαχοι καὶ Φωκῆες μεγαθύμοι.

25

Ἐσσόντ'. ἤρχε δ' οὕτως εὖς πάϊς Ἀλφειοιο,

Κυδιδῶν λαοῖσι. πυτῆρ δ' αὐδρῶν τε θεῶν τε

Ἀλλῶ μῆτιν ὕφαινε μῦθ' φρεσιν, ὄφρα θεοῖσιν

Ἀνδράσι τ' ἀλφειῇσιν δρῆς ἀλκτῆρα φυτεύῃ.

Ὡς δ' ἂν ἐκὺμποιο δόλον φρεσὶ βουσοδμομένων.

30

Γμείρων φιλότῃν ἐὺζώνοιο γυναικός,

Εἰνύχῃ. τάχα δ' ἔξε Τυφόνιον, τόθ' αὖτις

Φίκιον ἀκρότατον ὠσεσέησ' ἀλφειῶ. Ζεύς.

Εἴητα κατεζόμεν, φρεσὶ μῆδ' ἄν' ἱστοῖα ἔρσ'.

Αὐτῇ μ' ἥδ' ἑνὶ παυσφύρε Ἡλεκτρυόνης

35

Εὐνῇ καὶ φιλότῃ μίγῃ, τέλειεν δ' ἄρ' ἔελδωρ.

Αὐτῇ

13. Ἐς Θήβας ἰκέτο δ' εἰς Φαιεσσάκτας, hoc loco, ξενίζων, μιστοκίριζοντα, διὰ βοήθειαν. ἰκέτο δ' εἰς Θήβας Καδμείους, nihil aliud est, quam eīs Θήβας ἐπὶ βοηθείᾳ πρὸς Καδμείους ἐπαγγέλλομαι: Thebanos auxilii causa petebat: Vel, Thebas, imploraturus auxilium Cadmeorum proficisce-

batur. Quae iactantia veteribus & ducibus erat usitatissima.

15. Νόσφιν.] Declarat occasionem suscepti belli ab Amphitryone.

22. Ὅ οἱ Διδύεν θέμις ἦεν.] Vox θέμις hic τὸ ἀναγκαῖον designat, sicut ex imitatione Graecorum apud Latini-

Atque hæc talis existens , tam animo suum colebat conjugem,
 Perinde ut nulla unquam coluit mulierum foeminearum,
 Quanquam ipsi patrem præstantem occidisset, vi domitum,
 Ira commotus propter boves. reliæta autem ille patria tellure
 Thebas venit, supplicans scutatis Cadmeis.
 Vbi idem habitabat cum veneranda conjuge,
 Seorsim absque concubitu desiderabili. Non enim licebat ipsi
 Ante lectum conscendere formosæ Electryonidis,
 Quam cædem ultus esset fratrum magnanimorum
 Sux conjugis , flagrantique combussisset igne vicos
 Virorum heroum Taphiorum atque Teleboarum.
 Ita enim constitutum ipsi erat, diique testes facti fuerant.
 Quorum ille verebatur iram, festinabatque quam celerrime
 Exequi magnum opus, quod ipsi divinitus incumbebat.
 Hunc autem una cupidi bellique præliique,
 Bæotii equitando insignes, supra clypeos animum gerentes,
 Locrique cominus pugnautes, & Phocenses magnanimi
 Sequebantur. ducebat autem eos præstans puer Alcæi,
 Gaudens tot populis. At pater hominumque, deorumque
 Aliud consilium texebat in animo, ut diis pariter
 Et hominibus rerum indagatoribus Martis depulsatorem
 plantaret.

Profectus autem ab Olympo est dolum alta mente volvens,
 Desiderans concubitum elegantis mulieris,
 Per noctem : celeriterque venit in Typhaonium, unde rursum
 Ad Phicium summum accessit prudens Iupiter,
 Vbi residens mente versabat divina opera,
 Nam eadem quidem nocte cum procera Electryonide
 In lecto concubitu mixtus est, perfecitq; desiderium: Ea-

Latinos sæpe & præcipue Hora-
 tium: *Quicquid corrigere est nefas,*
ἄνθρωπος διορθώσας ἀδύνατον, & per
 consequens, *ἄνθρωπος μὴ καθαρῶς δι-
 ορθῶν ἀνθρώπων ἔχει,* vel *ἀνθρώπων ἑστῶ-
 τῶν.* Cæterum vox *Διόδῳ* ad juramen-
 tum spectat quod præcesserat. Qui-
 cunque ergo juramento se obstrin-

git, illum urget *Διὸς θεῖμῃς*, aut
θεῖμῃς Διόδῳ: quare iusjurandum,
lovis iurandum dixerunt veteres.

29. *Ἀνθρώποι.*] Legitur etiam *φύ-
 τῶν.*

36. *Εὐνῇ.*] Sunt exempl. quæ
 habent *Εὐνῇ ἐν φιλότῃ.*

Αὐτῇ δ' Ἀμφιτρυῶν λαοσσόῳ ἀγλαὸς ἦρας
 Εκλείσας μάλα ἔργον, ἀφίκετο ὄνδρ' ἄμφοδιν.
 Οὐδ' ὅγ' ἐπὶ δμῶας κ' ποιμῆρας ἀχροῖάσας
 ἔειπ' ἵναμ', πρὶν γ' ἧς ἀλόχευ' ἐπιβήδωμ' ἀνῆς·
 Τοῖσ' ᾧ κεχαδῖλιν πῶθ' αἶνυτο ποιμῆρα λαόν.
 Ως δ' ὅτ' ἀνὴρ ἀπασι τὸν ὑπεκπεφύγη κακότητα
 Νέε' ὑπ' ἀρσάλης, ἧ κ' κελεύει ὑπὸν δισμοῖ.
 Ως ῥα τὸν Ἀμφιτρυῶν χαλεπὸν πόνοις ἐκβλήσας,
 Ἀπασίως τε φίλως τε ἐὼν δόμῳ εἰσαφίκανε.
 Παννύχ' δ' ἄρ' ἔλκετο σὺν αἰδοίῃ Πηλεΐδῃ,
 Τερπόμεν' ὀϊστοῖσι πελυγεύειν Ἀφροδίτης.
 Ἡ δ' ἱερὰ δμηθεῖσα κ' αἰεὶ πολλὸν δόισα,
 Θῆκε ἐν ἑσπερίῳ διδυμάονι γείνατο παῖδ',
 Οὐκ ἔθ' ὁμοφρονέοντε· (καὶ γινώτω γ' ἡμεῖς)
 Τὸν μὲν χροῖότερον, τὸ δ' αὖ μὲν ἀμεινοτά φάτα,
 Δεινὸν τε καὶ ἑρπύλλον τε, βίβω Ηρακλεΐδην.
 Τὸν μὲν ὑπεδμηθεῖσα κελαϊνεφεί Κρονίῳ,
 Αὐτὰρ Ἰφικλῆα γ' ὀδυσσοῖα Ἀμφιτρυῶνι,
 Κεκαμμένῳ χροῖόν· τὸ μὲν βροτῶν ἀνδρῶν μιν γαίῃ
 Τὸν δ' ἰδὲ Κρονίῳ, θεῶν στήθεσσι πάντων·
 Ὅς ἐ Κύνειον ἐπέφινε Ἀρηιᾶδην, μετάρημνον.
 Εὖρε γὰρ ἐν τετάρτῃ ἑκατηβόλῃ Ἀπόλλων·
 Αὐτὸν, κ' πατέρ' ὄν, Ἀρίων, ἄτον πολέμοιο,
 Τάχῃσι λαμπομόντας σέλας ὥς πυρὸς αἰθομένοιο
 Ἔσταόν τ' ἐν δίφρῳ. χθονὶ δ' ἐκλυπον ὠκίεις ἵπποι,
 Νύκτοισι χηλῆσι κύνες δὲ σφ' ἀμφιδεδέχθαι,
 Κοπτομένην περικεῖσθαι ὑφ' ἄρμασι· ἐ ποσὶν ἵππων.
 Ἄρματά δ' ἀποπνέει κ' αὐτοῖς ἀμφοτέρωθεν
 ἵππων ἱμῶν. κεχρήρη δ' Κύνεσ' ἀμύμων,
 Ἐλπόμεν' Διὸς ἦν δότιον, ἠνίοχον τε.
 Χαλκῶ δ' ἠνάσθαι, κ' ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δύσθαι.
 Ἀλλὰ οἱ φίχολιόν σφ' ἔκλυε Φοῖβ' Ἀπόλλων.
 Αὐτὸς γάρ οἱ ἐπὶ βίβῳ Ηρακλεΐδην.
 Πᾶν δ' ἄλλο· ἐ βωμὸς Ἀπόλλωνος Παῖσας
 Λάμπει ὑπαὶ δ' ἡνοῖο θεῶν τεύχεων τε κ' αὐτῶν.
 Πῶς δ' ὥς ὀφθαλμῶν ἀπλάμπει. ἥς κεν ὑκείνη
 Ἐτλη θνητὸς ἐὼν κελαινάχιον ὀρμηθῆναι,

Eadem autem & Amphitryo populorum dissipator, illustris
 Perfecto magno opere, rediit domum suam. (heros,

Neque ille ad famulos & pastores agrestes

Cœpit ire antea, quam suæ conjugis conscendisset lectum.

Tale siquidem corde desiderium ceperat pastorem populorum.

Sicut quando quispiam magno affectu effugit afflictionem

Morbo ex difficili, aut etiam validis ex vinculis:

Ita tunc Amphitryo difficili labore exantlato, (est,

Magnoque affectu, lubentique animo, domum suam reversus

Totaque nocte concubuit cum veneranda uxore,

Oblectando se muneribus aureæ Veneris.

Illam autem à deo pariter domitam, & ab homine longe optimo,

Thebis septem portas habentibus geminos peperit pueros,

Haud quaquam similes, quanquam fratres essent.

Alterum siquidem inferiorem, alterum autem longe præstan-
 savum ac validum, vim Herculanam: (tiorum virum,

Hunc quidem compressa à nubium offuscato Saturnio,

Iphicium autem, hastarum à concussore Amphitryone, (bens:

Diversa generatione: alterum quidē, cum viro mortali concū-

Alterum autem, cum Saturnio deorum imperatore omnium,

Qui & Cygnum occidit, Martis filium, magnanimum.

Invenit enim in luco longe jaculantis Apollinis

Ipsū, & patrem ipsius, Martem, bello insatiabilem,

Armīs fulgentes, ceu fulgor ignis ardentis,

Stantes in curru: terram autem pulsabant veloces equi,

Ferientes ungulis, pulvisque circa ipsos dividebatur,

Excitatus compactis à curribus & pedibus equorum. (bant,

Currus autem fabrefacti & rotarum ambitus circum resona-

Equis festinantibus. gaudebat autem Cygnus inculpatus,

Sperans se Iovis filium, Mavortium, aurigamque

Ferro interempturum esse, & inclyta arma despoliaturum.

Sed ipsius vota non exaudivit Phœbus Apollo.

Ipse enim contra illum concitavit vim Herculeam.

Totus vero lucus & ara Appollinis Pagasæi

Collucebat præ vehementis Dei armīs, & ipso,

Et quasi quidem ignis ex oculis effulgebat. Quis autem illi

Sustinuisset, mortalis existens, obviam sub conspectū prodire,

Præter

Πλὴν Ἡρακλῆς ἔκρυπτε Γόλας;
 Κείνων γὰρ μεγάλη τε βίη καὶ χεῖρες ἀσπασίαι
 Ἐξ ἄρκων ἐπέφυγον ἐπὶ πιδωροῖσι μέλεσσι.
 Ὅς ῥα τὸ θ' ἠνίοχον ὥρεσθαι κρατερὸν Γόλαον.

75

Ἡρώς, ὦ Γόλας, βροτῶν πολὺν φίλῃτε πάντων,
 Ἡ π' μετ' ἀθανάτους μάχεσθαι τοὶ Ὀλύμπου ἔχουσιν,
 Ἡ λῖβεν Ἀμφιτρυῶν, ὅτ' εὐσέφανον πολὺ Θήβην
 Ἡ λῆε, λιπὼν Τίρυνθον εὐκλήμῃον πηλοῖσιν,
 Κτείνας Ἡλεκτρυόνα, βοῶν ἐνεκ' Ὀρυσμείων.

80

Ἰκέσθ' εἰς Κρεῖοντα καὶ Ἡνιόχῳ πένυπιπλον,
 Οἱ ῥά μιν ἠπάσσοντο καὶ ἄρμα παῖτα παρήχον,
 Ἡ δὲ δίκη ἔδ' ἰκέτησι· τίον δ' ἄρα κηράδι μάλλον.

85

Ζῶε δ' ἀγαλλόμενος σὺν εὐσφύρῃ Ἡλεκτρυόνη
 Ἡ εἰλόχῳ· τίχα δ' ἄρ' ἐπιπλομήων ἐν αὐτῶν
 Γήνομαθ' ἔπε φυλὴν ἐναλίγκιοι ἔτε νόημα,

Σὸς τε πατὴρ καὶ ἐγὼ· ὅ μ' φρένας ἐξέλετο Ζεύς·
 Ὅς ὥρεσθαι σφέτερον τε δόμον σφετέρης τε τοκῆας,

90

Ὡχρε πμῆζον ἀλιτήμῃον Εὐρυδῆα,
 Σχετλί· ἥ τ' ἔτι πολλὰ μελετοναχέζετε ὀπίσσω,
 Ἡ ν' ἄτλιν ἀχέων· ἡ δ' ἔ' παλιμαρτοῖς ἐσιν.

Αὐτὰρ ἐμὲ δαίμων χαλεπὸς ἐπετίλλετ' αἰθέλας.

Ὡ φίλ', ἀλλὰ σὺ θῆστον ἔχ' ἠνία φοινικῶντα
 Γῶπων ἀκνυπόδων· μέγα γ' ὄρεσι θύρετ' αἰέων,

95

Ἰθὺς ἔχον θῶν ἄρμα καὶ ἀκνυπόδων ἀνέτ' ἰσπῶν,

Μηδὴν ὑποδδείας κλύπον Ἄρεος ἀνδροφόνοιο,

Ὅς νῦν κεκληγὼς ὤρεμαίμεν ἱερὸν ἄλ',

Φοῖβε Ἀπόλλων· ἐκλήθελίστα ἀνακλ'.

100

Ἡ μὲν καὶ κρητήρως ὥς ἐὼν ἀά) πολέμοιο.

Τὸν δ' αὖτε ὥρεσθαι ἀμώμητος Γόλας,

Ἡ θεί', ἡ μάλα δὴ π πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε

Τιμᾶ σὺν κεφαλῇ, καὶ ταύρῳ· Εἰνοσίγαιος,

Οἷ

90. Ὅς ὥρεσθαι.] Multa exemplaria & quaedam MSS. pro δῶμι hic habent δῶρε, non sine magno scædoque errore: cui tamen facili-

num erat mederi, vel eo modo quo nos fecimus, vel sic, Ὅς ὥρεσθαι δῶμι σφέτερον σφετέρης.

Præter Herculem & gloriosum Iolaum :

Illorum enim & vis magna, & manus invictæ

Ex humeris natæ erant, una cum robustis membris.

Is igitur tunc aurigam allocutus est fortem Iolaum.

O heros Iolaë, mortalium longe charissime omnium,

Nempe vere in immortales beatos, qui olympum tenent,

Peccavit Amphitryo, quoniam bene munitas ad Thebas.

Abiit, relicta Tiryntho, urbe bene fundata, (tes frontes:

Postquam occiderat Electryonem : propter boves latas haben-

Venitque ad Creontē, & Heniochem longis ornatam vestibus,

Qui ipsum ultro receperunt, & necessaria omnia præbuerunt,

Quatenus fas est supplicibus, colueruntque ex animo magis.

Vivebat autem exultabundus cum formosa Electryonide

Conjuge sua : moxque nos revoluto anno

Nati sumus, neque statura similes corporis, neque ingenio,

Pater tuus & ego : cujus quidem mentem sustulit Iupiter,

Qui relicta domoque sua, & suis parentibus,

Abiit veneraturus immaturo partu editum Eurystheum :

Infelix. certe multum ingemiscebat postea,

Noxam suam lugens : sed illa irrevocabilis est.

Mihi vero deus difficiles imperavit labores.

O amice, sed tu celeriter contine habenas rutilantes (lans

Equorum alipedum, magnamque mentibus fiduciam accumu-

Recta dirige celerem currum, & alipedum robur equorum,

Nihil veritus strepitum Martis, hominum occisoris, (mus

Qui nunc cum clangore circumquaque furit per sacrum ne-

Phœbi Apollinis, longe jaculantis regis. (bello.

Enimvero, etiam validus licet existat, tamen exsaturabitur

Hunc contra allocutus est iaculatus Iolaus :

O patruæ, quam multum vero pater hominum atque deorum

Honorat caput tuum, & taurinus Neptunus,

Qui

92. Σχῆλιθ.] Hic etiam pro
μέλα ē Palatin. cod. reposuimus
πολλά, ut constet versus.

94. Αὐτῶν.] Pro ἐπετάλατε le-

gitur etiam ἐπίπαιον. M. S. Palatin.
priori assentitur.

103. Η' θεῶν.] Ita C. Palat. Alii δ'

θεῶν.

Ὅς Θήβης κρήδεμνον ἔχῃ, ρύεται τε πόλιν α.
 Οἷον δὴ καὶ τὸνδε βροτὸν κρατερὸν τε μέλαν τε
 Σαῶς ἐς χεῖρας αἴψῃ, ἵνα κλέῃ ἐοδλὸν ἄρῃαι.
 Ἀλλὰ γε δύσσο τάχα δῶνῃα, ὄφρα τύχῃτε
 Δίφραξ ἐμπελάσωνις Ἀρήος θ' ἡμίτερόν τε
 Μαρνῶμεσθ'. ἐπεὶ ἔπ' ἀπαρσέθεν Διὸς υἱὸν
 Οὐδ' ἱφικλείδην διδῆξαι· ἀλλὰ μιν οἶον
 Φούξιας δύο παῖδας ἀμύμονα Ἀλκείδαο,
 Οἱ δὲ σφι χεῖδ' ἐῖσι. λιλαιόμοροι πολέμοιο
 Φυλόπιδας σῆσθ'· τί σφιν πολὺ φίλιον ἦν ἦν.

Ὡς φάτο· μείδῃεν ἢ βίη Ἡρακλεείη,
 Θυμῷ γηῆρας· μάλα γάρ νύ οἱ ἄρῃμα εἶπεν.
 Καὶ μιν ἀμύμονα ἔκπα πτερόεντα προσηύδα.

Ἦρως ᾧ ἴολαι, διοτρεφεῖς, σπῆκεν τῆλ' ἔ
 Ἰσμήνη τερχεῖα· σὺ δ' ὡς πάρος ἦντα δείφρων,
 Ὡς ἔ νύν μέλαν ἵππον Ἀρείονα κυανοχαίτῳ
 Πάντη ἀναστροφῇ καὶ δρηγέμῳ, ὥς κε δυνῆαι.

Ὡς εἶπεν, κνημίδας ὀρθοχάλαςιο φαεινῇ,
 Ἡφαίστου κλυτὰ δῶρα, πρὶν κνήμῃεν ἔθηκε.
 Δούπεροι αὖ θώρηκα πρὶν στήθεσιν ἔδωκε
 Καλὸν, χρύσειον, πολυδαίδαλον· ὃν ῥ' οἱ ἔδωκε
 Παλλὰς Ἀθήναια κέρη Διὸς, ὅππότε ἔμελλε
 Τοπρῶτον σπύρειν ἐφορμήσεσσι αἰθλας.
 Θήκετο δ' ἀμφ' ὤμῃεν δῶρε ἀλκτῆρος σίδηρον
 Διφρὸς ἀνῆρ· κρείων ἢ πρὶν στήθεσσι φαρύγγῳ.
 Καββάλετ' ἐξόπιεν· πολλοὶ δ' ἐνθάδ' ἐῖσι
 Γίγνηται, γενάσθιο λαδοφθόγοιο δοτῆρες.
 Πρὸσθιν μὲ θάνατον τ' εἶχον, καὶ δάκρυσι μέδον·
 Μῆστοι ἢ ξιστοί, πεινυμένους· αὐτὰρ ὅππῃεν

105

110

119

120

125

130

Mor-

105. Ὅς Θήβης.] Fuit & Thebe in Aegypto, à Busiride rege condita, ambitum centum quadrāginta stadiorum, centum portis insignis. Præterea etiam Thebe in Bzoria fuit à Cadmo Agenoris filio condita, quam Amphyon muris orna-

vit, Bacchi & Herculis patria.

114. Φυλόπιδας.] Palat. φέρτερος.

116. Θυμῷ.] Nonnulli codices habent μυθῷ.

118. ἴολαι.] Nomen peritissimi aurigæ, quasi dicas, ἴος τῷ λαῷ, jaculum

Qui Thebarum mœnia tenet, & tuetur civitatem :
 Quemadmodum & hunc mortalem, validumque magnumque
 Tuas in manus adducunt, ut gloriam magnam auferas.
 Sed age, induere arma Mavortia, ut quam celerrime
 Currus inter se committentes Martis & nostrum,
 Decertemus. Quoniam neque intrepidum Iovis filium,
 Neque Iphiclidem perterrebit : sed ipsum puto
 Mox fugiturum duos pueros inculpati Alcida,
 Qui prope adsunt, cupientes bello
 Certamen instituere. quæ res ipsis multo gratior quam epulæ.

Sic ait. arrisit autem fortis Hercules,
 Animo oblectatus, admodum enim illi grata dixerat.
 Atque ipsum, respondens, verbis volucris allocutus est :
 O heros Iolæ, Iovis alumne, non procul etiam hinc
 Pugna aspera. Tu vero quemadmodum antea fuisti bellicosus,
 Ita & nunc magnum equum Arionem nigricantibus setis obli-
 Quoquoversum converte, & auxiliare pro eo ac poteris. (tum

Sic locutus, ocreas ex Orichalco splendido,
 Vulcani inclyta dona, tibiis induxit.
 Mox & thoracem pectori induit
 Pulchrum, aureum, variegatum : quem ipsi dederat
 Pallas Minerva filia Iovis, tunc cum cœperat
 Primum luctuosa aggredi certamina,
 Posuit autem circa humerós nocumenti depulforium ferrum,
 Sævus vir : cavam autem circa pectora pharetram,
 Rejecitque in tergum. in hac multæ erant sagittæ
 Horrendæ, mortis vocem reprimētis darices.
 Hæ ab anteriori quidem parte mortem habebant præfixam,
 & lachrymis madebant :

Mediæ autem politæ erant, longæ : sed à tergo Ni-

culum seu telum populi.

112. Ο'ρεχάλκειο.] Orichalcum, æs montanum. Schol. Hesiodi scribit esse æs candidum quod in montibus invenitur, aut materiam quandam metallicam ære pretiosorem.

113. Η'ραϊς.] Vulcani, quæ vox quibusdam videtur orta ex *Tubalcain*, de quo Genes. 4. 22. sic dicta ab ἄπλω accendo, & ἄσθω destruo.
 130. Κελευστῆς.] Est alia lectio, quæ pro δὲ ἐν τῷ θεῷ, ut est in Palat. habet δὲ τοῖς ἰσχυρί.

Μαρφονίο φλεγύας καλυπτόμενοι πτερόγμοισιν
 ἦσαν. ὁ δ' ὄβριμος ἔγχετο ἀναχμήσιν εἴλετο χαλκῷ. 135
 Κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέῳ ἐντοκῶν ἔθηκε,
 Δαιδαλίῳ, ἀδάμειον, ἐπὶ προέφοις ἀσφραῖσιν,
 ἦτ' εἴρυε κάρη Ηρακλῆος θείοιο.

ΧΕΡΣΙ' γὰρ μὲν σπῆκετο εἴλη παναίολον· ἐδὲ περ αὐτὸ
 Οὐτ' ἐρήξει βαλὼν, ἔτ' ἰθλας, θῆμ' ἰδὲ λαῶν. 140
 Παῦρ μὲν γὰρ κύκλῳ πῶντα λούκῃ τ' ἐλὶ φανῇ,
 Ἡλέκτρα δ' ὑπολαμπὲς ἔλιν, χρυσῷ τε φαεινῷ,
 Λαμπομόρον· κυάνε' ἔξ' ἀφ' ἐπὶ πύργου ἡλῆλασεν.
 Ἐν μίση δ' ἀσφραῖσιν ἔλιν φόβῳ, ἔπ' φατρός,
 Ἐμπελιν ὄσοιζιν περὶ λαμπομόροιζι διδραχμαῖς. 145
 Τῷ κ' ὀδόντων μὲν πᾶσι τῷ λαούῳ θιόντων,
 Διῶν, ἀπλήτων, ἐπὶ ἔξ' βλοσυροῖς μετώποι,
 Διὸν ἔχεις πεπότητο, κρύουσα κλόναν ἀνδρῶν,
 Σχετλῆ, ἣ ῥα νόον τε καὶ εἶνα φρένας εἴλετο φωτῶν
 Οἱ πνις ἀντιβίῳ πόλεμον Διὸς ἦν φέροιεν. 150
 Τῶν κ' ψυχῇ μὲν χθόνα δύνοσ' ἀπὸ τοῦ εἶναι
 Αὐτῶν. ὅστις δὲ σφίσι πρὸς ῥινοῖο σπαρταίης,
 Σφείλει ἀζαλτοῖο κελαινῇ πύρῃ αἶν.
 Ἐν ἔξ' ἀσφραῖσιν τε παλινῶν τε πύργου
 Ἐν δ' ὀμφῇ τε, φόβῳ τ', ἀνδροκτασίῃ τε διδράχμῃ. 155
 Ἐν δ' ἔχεις, ἐν ἔξ' κρυπτοῖς ἐγόντων, ἐν δ' ὀλοῦ κῆρ,
 Ἄλλων ζῶν ἔχουσα νεκρῶν, ἄλλων ἀπὸ τοῦ
 Ἄλλων πεπότηται καὶ μέγαν ἔχει πεπότην.
 Εἶμα δ' ἐξ' ἀμφ' ἀμφὶ δαφνοῖσιν ἀμφὶ φωτῶν,
 Διὸν ἀσφραῖσιν, ἀναχμήσιν τε βίβρατο.
 Ἐν δ' ὀφίων κεφαλῇ δειῶν ἴσταν ἔπ' φατῶν 160

Δάδδ-

139. Χερσί.] Sequitur jam elypei Herculis elegancissima & admirabilis descriptio. In M S. Palatin. & fere eodem modo Ald. & Flor. editionibus praefixus est titulus huic versui, Ἀρχὴ τῆς ἑρκακλῆος, ἡ ἀσφραῖς, quasi vero praecedentia non pertineant ad idem opus.

143. Λαμπομόρον.] Alias κυάνε. 153. Σφείλει.] Quidam malunt, μελαίνη: eadem tamen signif. 154. Ἐν γ.] Est hic ὑποτύπωσις acerrimae pugnae ἀσφραῖς, q. d. persecutio, vel propersecutio. Interpret. in τῷ τῷ φανῇ καὶ ἀσφραῖς καὶ ὁποδοαῖς, ὅστις δὲ καὶ ἰσχυρῶς.

•Nigræ aquilæ contextæ alis

Erant. ille autem validam hastam præfixam ære corripuit.

Capiti vero ingenti galeam fabrefactam imposuit,

Variegatam, ferream, temporibus adaptatam,

Quæ tutum reddebat caput Herculis divini. (quisquam

At manibus clypeum accepit, varium totum, quem nemo

Neque perrupisset jaciendo, neque comminuiisset, mirum visu.

Nam totus quidem circumquaque gypso, candidoque ebore,

Et electro lucidus erat, auroque fulgido,

Splendens: cæruleis plicis fulgorem interfecantibus.

In medio autem draconis erat terror, haud quaquam effabilis,

Retro oculis igne lucentibus tuens.

Cujus & dentibus quidem repletum erat os candicantibus,

Sævis, inaccessis. super terribilem autem frontem

Sæva contentio devolitabat, accendens pugnas hominum,

— Tetra, quæ & mentem eximebat & præcordia viris

Quicumque bellum adversus Iovis filium gererent.

Quorum & animæ quidem sub terram eunt ad Orcum intro

Ipsorum: ossa autem ipsius, pelle circum putrefacta,

Sirio sub torrido in nigra putrescunt terra.

In eo autem & propulsatio, & viceversa persecutio factæ erant.

In eo tumultus, horror, & homicidium huc illuc ferebantur.

In eo contetio quoq;, & motus furebat: in eo perniciofa Parca,

Vivum alium tenens recens vulneratum, alium autem illæ-

Alium mortuum per pugnam trahebat pedibus. (sum,

Vestem autem habebat circum humeros cruentam sanguine

Sævum videns, clamoribusque ingravescentes. (virorum,

In eo autem & serpentum capita sævorum erant haud qua-

quam effabilium,

Duo-

σημέναι· καὶ γὰρ οἱ πολέμοι ποτὶ μὲν
διώκουσιν, καὶ καλεῖται τὸ το σαρδίως,
ποτὶ δὲ διώκονται, καὶ καλεῖται τὸ
το παλῖως. Igitur παλῖως est
quum ii qui fugerant, eos qui fu-
garant atque vicerant, versa Martis
alea insectantur. Huic loco similis
est ille apud Virgil. cum Trojana

pubes pugnae ciet simulacra sub ar-
mis:

Inde alios ineunt cursus aliosque re-
cursus

Adversis spatiiis. —

Et nunc terga fuga nudant, nunc
spicula vertunt

Insens, &c.

Δάδμε· τὰ φοβέσκειν ἐπὶ χθονὶ φύλ' ἀνθρώπων,
 Οἷππες ἀνέβιδω πόλεμον Διὸς ἥϊ φέροιεν.
 Τῶν κ' ὀδόνων μὲ κτανεὴ πέλει δὲτε μάχῃσι
 Ἀμφιτρωνιάδης· τὰ δ' αἰετο θωῦτα ἔργα. 165
 Σπύγματα δ' ὥς ἐπύφαντο ἰδεῖν θεοῖσι δράκων
 Κυανία κ' ἰῶτα, μελάνθηζαν δ' ἡλῖα.
 Ἐν δ' συὼν ἀγάλα χλῆτων ἔσαν ἠδὲ λεόνων
 Ἐς σφείας δεκχυμένων, κτερόντων τ' ἐμμένων τε.
 Τῶν κ' ὀμιληδὸν ἵχας ἦσαν· ἐδὲ νῦν τῶρα 170
 Οὐδῖτεροι πρέττω· φείσονται γὰρ μὲ αὐχίνας ἄμφω.
 Ἡδὴ γάρ σφιν ἔκφυ μέγας λῖς, ἄμφω δ' ἡρώεσι
 Δοιοὶ ἀπερρώμμοι ψυχὰς, κ' δὲ σφι κελευνὸν
 Αἶμ' ἀπελείβειτ' ἔραξ'. οἱ δ' αὐχίνας ἐξελεπόντες,
 Κεῖται πεθνηῶτες ὑπὸ βλοσυροῖσι λέεσι. 175
 Τοὶ δ' ἐπὶ μάλλον ἐγχείδω, κατέοιτε μάχαδ',
 Ἀμφότεροι, χλῆναί τε σύες, χαροποί τε λίονες.
 Ἐν δ' ὡς ὑσμίνῃ Λακωνίων αἰχμηζάντων,
 Κανία τ' ἄμφω ἀνακτα, Δρύαντα τε, Περσέον τε,
 Ὀπλία τ', Εὐαδίων τε, Φαληρόν τε, Εὐρόλοχόν τε, 180
 Μόψοντ' Ἀμπυκίδω, Τιταρήσιον, ὄζον Ἀρηῶ,
 Θησιάτ' Αἰγεῖδω, ἐπείκελον ἀθανάτοισιν·
 Ἀργῶρεσι, χρυσάα παρὶ χροὶ τάλαν' ἔχοντες.
 Κένταυροι δ' ἐτέρωθεν στανῶσι ἡγέροντο
 Ἀμφὶ μέγαν Πειραῖον, ἰδὲ Ἀσβολὸν οἰανισλῶ, 185
 Ἄρκον δ' Οὐρεὸν τε, μελαγχαιτῶν τε Μίμραντα,
 Καὶ δύο Πόσκειδας, Περιμήδεά τε, Δρύαλόν τε,
 Ἀργῶρεσι, χρυσείας ἐλάσας ἐν χερσὶν ἔχοντες.
 Καὶ τε στυαίεκτῶν ὡσεὶ ζωαί παρ' ἰόντες,
 Ἐγχεσὶν ἠδ' ἐλάτης αὐτοχεδὸν ὠρεγνάντων. 190
 Ἐν δ' Ἀρεῶ βλοσυροῖο ποδῶκεσι ἔστασαν ἵπποι
 Χρῦστοι· ἐν δ' κ' αὐτὸς σαρφόροσ' ἔλι· Ἄρης

Αἰκ-

165. Ἀμφιτρωνιάδης.]Sunt cum
 Palat. qui legant Παμμελῶ. Τὰ δὲ
 δαίετο θωῦτα ἔργα. Videtur legisse
 Diaconus, Παμμελῶ, quod glossa

sua satis declarat.

167. Κυανία.] Idem Palatin,
 &c quaedam alia exempl. habent
 Κυανίοι.

Duodecim, quæ perterrefaciebant super terrâ generâ hominū
 Quicunque bellum contra Iovis filium moverent. (gnabat
 Quorum & dentium quidem crepitus edebatur, quoties pu-
 Amphirryoniades. Hæc autem distincta erant miranda opera.
 Porro veluti puncta quædam apparebant videnda sævis draco-
 Cærulea per terga, denigratæque erant illis maxillæ. (nibus
 In eo autem & suum greges agrestium erant, atque leonum
 Mutuo sese aspicientium, irascentiumque & festinantium,
 Quorum etiam turmatim ordines incedebant; neque vero hi
 Neque illi alteros timebant, horrebant attamen colla ambo-
 Iuxta enim ipsos jacebat magnus leo, circum autem apri (rum.
 Duo, spoliati animas, deorsumque ipsis niger
 Cruor distillabat in terram, ipsi autem cervicibus dejectis
 Iacebant mortui sub terribilibus leonibus.

At illi magis etiam excitabantur, incensi ad pugnandum,
 Utrique agrestesque suos, trucesque leones.

In eo autem erat & pugna Lapitharum bellatorum,
 Cœneum circa regem, Dryantemque Pirithoumque,
 Hopleumque, Exadiumque, Phalerumque, Prolochumque,
 Mopsiumque Ampycidem, Titaresium, nothum Martis,
 Theseumque Ægeidem, similem immortalibus :

Argentei, aurea circum corpus arma habentes.

Centauri autem ex altera parte contra hos congregabantur,

Magnus Petrus atque Asbolus augur,

Arctusque, Huriusque, nigerque pilis Mimas,

Et duo Peucidæ, Perimedes, Dryalusque,

Argentei, aureas abietes in manibus habentes.

Atque impetum pariter faciebant, perinde ac si vivi essent,

Lanceisque atque abietibus cominus certabant.

Inter hæc autem Martis terribilis alipedes stabant equi

Aurei, & ibidem ipse quoque spoliator perniciosus Mars,

Mucro-

176. Τοι δ' .] Alii malunt κό-
 τόν τε, & irascebantur, seu incen-
 debantur. & ira Palat.

178. Εἰ δ' ἦν.] Alludit ad pu-

gnam Lapitharum cum Centauris
 in nuptiis Pirithoi.

186. Ἀπ' ἑνός.] Alia exempl. ha-
 bent ὁσέων τε.

Αἰχμὴν ἐν χεῖρεσσι ἔχων, περὶ λίσσῃ κελύων,
 Αἵματι φοινικθεῖς, ὥσπερ ζῶας ἐναείζων.
 Δίφρα ἱμεδιδάως. ὧρ' ἔν' Διμὸς τε Φόβος τε 195
 ἔστασαν, ἱέμενοι πόλεμον κατὰ δὴ δὴν αὐδῶν.
 Ἐν δ' Ἰδὸς θυγάτηρ ἀγαλήν Τελθυγόρα,
 Τῇ ἱέλη ὥσπερ τε μάχῃ ἐπὶ λυγρὰ κερύσσειν,
 Ἐγχεσ' ἔχουσ' ἐν χερσὶ χρυσείῃσι τε τρυφάλειαν,
 Αἰγίδα τ' ἀμφ' ὤμοις· ἐπὶ δ' ἄρ' ἔσθ' φύλοπις αἰνὴν. 200
 Ἐν δ' ἰὼ ἀθανάτων ἱερὸς χορὸς· ἐν δ' ἄρα μέσση
 Ἰμερόεν κητέρεζεν Διτῆς καὶ Διὸς υἱὸς
 Χρυσείῃ φόρμιγγι· θεῶν δ' ἔδ' ἄγνυτ' ὄλυμπος.
 Ἐν δ' ἀγροῇ, ὧρ' δ' ὅλ' ἀπειρεσί' ἐσφάωντο
 Ἀθανάτων ἐν ἄρῃ· θεῶν δ' ἐξῆρχον αἰοιδῆς 205
 Μῦσση Πιερίδης, λιγὺ μελπομένης εὐκῆα.
 Ἐν δ' λιμὴν δ' ὄρεσσι ἀμαμακίῳσι θαλάσσης
 Κυκλοπιδῆς ἐπέτυχε πάνιφθον κροσσιπύροιο,
 Κλυζορμήν' ἔκελ· ποταμὸν μὲ ἀμμύζον αὐτοῦ
 Δελφῖνες τῇ καὶ τῇ ἰθύνεον ἰχθυόοντες, 210
 Νηρηϊδοῖς ἔκελοι. οἷοι δ' ἀναφυζίσοντες
 Ἀργυροῖς δελφῖνες ἰθύνων ἔκαστος ἰχθὺς.
 Τῶν ὑπὸ χάλκῳ τῆσον ἰχθύες· αὐτὰρ ἐπ' ἀπέλ' αἶς
 Ἦτο ὤνερ αἰλιδὸς δειδομένη· εἶχε δ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ'
 Ἰχθυῖν ἀμφίβλητρον, δαπνέροντα ἰοικώς. 215
 Ἐν δ' ἰὼ ἡνέμευ Δανάης τέκος ἰππότην Περσίδης,
 Οὐτ' ἄρ' ἐπιψάων σάκε' ποσὶν, ἔθ' ἔσθ' αὐτοῦ.
 Θαῦμα μέγα φρεσὶ σάκε'· ἔπει δ' ἔδ' αὖτ' ἐσθ' αὖτ'.
 Τῶς γάρ μιν παλάμῃσι τεύχε' κλυτὰς Ἀμφιγυῆας
 Χρυσέον· ἀμφὶ δ' ποσὶν ἔχ' ἡλέρωντα πίδαλα. 220
 Ὡμοῖσιν δὲ μιν ἀμφὶ μελάνδρῳσι ἄσπερ ἔκ' αἶς,
 Χάλκεον ἐν τελαμώνι, ὃ δ' ἄς τε νόημ' ἐπέσθ' αἶς,

Παῦ

201. Ἰμερόεν.] Deest fortasse articulus, ὃ, vel simile quippiam, ad explendum versum. non aliter tamēn Palat.

203. Θεῶν δ' ἔδ' ἄγνυτ' ὄλυμπος.]

pos.] Scribendum omnino existimo: Θεῶν δ' ἔδ' αἶς ἄγνυτ' ὄλυμπος. Graecis ἀγνυτ', Latinis frangere, est, ἰχθὺ πνα ἀποσπείλιν, sonitum edere. Vnde *fracti fluitant* Horatio dicuntur.

Muëronem in manibus habens, milites exhortans,
 Sanguine cruentus, perinde atque vivos spolians,
 Currui infistens. juxta autem Pavorque Metusque
 Stabant, gestientes bellum subire virorum.
 Ibidem autem & Iovis filia prædatrix Tritogenia,
 Ei similis, quasi quæ pugnam vellet armare,
 Hastam habens in manibus aureamque galeam, (sævum.
 Ægidemque circum humeros : gradiebatur autem in prælium
 At erat in eo clypeo & immortalium chorus, in cujus medio
 Desiderabile quiddam personabat Iovis & Latonæ filius
 Aurea cithara. deorum autem sedes frangebatur Olympus.
 Ibi & forum, circum autem opulentia infinita, quasi in corona
 erat posita

Immortalium in certamine : Deæ autem incipiebant cantum
 Musæ Pierides, canorum quiddam canentibus similes.
 In eo autem & portus appulsu facilis immensi maris,
 Rotundus factus erat liquefacto è stanno,
 Inundanti similis : multi vero per medium ipsius
 Delphines hac atque illac ferebantur piscibus inhiantes,
 Natantibus similes. Duo autem sursum efflantes
 Argentei delphines, depascebant mutos pisces.
 Sub his ærei trepidabant pisces, sed in ripis
 Sedebat vir piscator observans; habebat autem manibus
 Piscium rete, projecturo similis.

In eo autem & pulchricomæ Danaës filius eques Perseus,
 Neque quidem contingens clypeum pedibus neque longe se-
 paratus ab illo :

Miraculum magnum dictu : quoniam nusquam nitebatur.
 Ita enim ipsum manibus fecerat inclytus Vulcanus,
 Aureum, circum pedes autem habebat alata talaria. (debat,
 Ex humeris autem circa eum vagina inclusus nigra ensis pen-
 Æreus de loro : ipse autem velut cogitatio volabat. To-

tur. Et ne quis dubitet, infra dici-
 tur, *ὅθεν δὲ σφιν ἀγρὺς ἵχθες*. ubi
 Diaconus interpretatur, *ἐκλάττω ἵ-
 χθες*, sicut hoc loco, *ἀγρὺς ὀλυμ-
 πος*, nihil aliud est.

216. *Εἰς δὲ τὸν*] Perseum clypeo
 antevolantem fingit.

222. *Χάλασεν*] Quædam exempl.
 habent, *νόημα ποταῖον*. Palat. *νόημα
 ἱππῶν*.

Παῦν ἧ μείζωφρενον εἶχε κάρη δῖνοιο πηλώρε,
Γοργυῆς· ἀμφὶ δὲ μιν κίσυρις ἦε, γαῶμα ἰδύαζ',

225

Ἀεγυρέη· θύσανοι ἧ κεληωρεύντο φαῖνοι·
Χρύσοιοι· δῖνῃ ἧ πῶε κροτάφοισιν ἀνακίϑω

Κεῖτ' Αἰδῶ κυνέη, νυκτὸς ζάφον αἶνον ἔχουσα.

Αὐτὸς ἧ πωδύδοντι κῆ ἑρρίγνῃ ἐοικώς

Περσίδος Δαναΐδης ἐπιταίνετο. ταῖ ἧ μετ' αὐτὸν

230

Γοργόνες ἀπληθὲς τε ἔε φαταὶ ἑρρώνοντο,

Ἰέρμαρ μακρὴν· ἐπὶ ἧ χλωρῇ ἀδάμαντιϑω

Βαινυσίων ἰάχεσσι στικϑω μεγάλα ὀρυμαγδῶ

Οὔρεα κῆ λιγύως· ἐπὶ ἧ ζώνῃσι δοσκηθῆς

Δοιοῖ ἀπλωρεύντ', ἐπικυρῶντες κερύωνται.

Λίχμαζον δ' ἄρα πύργῳ· μῦθ' δ' ἐχάρασσαν ὀδόντας

235

Ἄγρεα διεκρομῶν· ἐπὶ ἧ δῖνοισι κερύωντες

Γοργείοις ἐδονεῖτο μέγας φόβῳ· οἱ δ' ὑπὲρ αὐτίων

Ἄνδρες ἐμαρνάσθην, πολεμήϊα τάλχε' ἔχοντες.

Τοὶ μὲν δ' ἀπὸ σφετέρης πόλεω σφετέρων τε τοκῆων

Λοιγρὸν ἀμύνοντες· τοὶ ἧ πρῶτῃν μεμαῶτες.

240

Πολλοὶ μὲν κίεον, πλείονες δ' ἐπὶ δῆρειν ἔχοντες,

Μάρνανθ'· αἱ ἧ γυναιῶνες ἐϋδμήτων ἐπὶ πύργων

Χάλκειον ἐξυβόων, κῆ δ' ἐδρύσσοντο παρειαί,

Ζωῆσιν ἱκελαί, ἔρσα κλυτῇ Ηφαίστῳ.

Ἄνδρες δ' αἱ περσέθῃς ἔσαν, γῆρας τε μέμελλοντο,

245

Ἀθροὶ ἐκλῶθεν πυλίων ἴσαν, αὐτὸς ἧ θεοῖσι

Χείρας ἔχον μακάρεσσιν, πῶε σφετέροισι τέκεσσιν

Διδοῖτες· τοὶ δ' αὐτὲς μάχῃν ἔχον, αἱ ἧ μετ' αὐτὰς

Κῆρες κυάνεαι, λούκας ἀραξέουσαι ὀδόντας,

Δφίωποι, βλοσυροὶ τε, θαφεινοίτ', ἀπληθὲς τε

250

Δῆρειν ἔχον πῶε πύργωντων. πῶσιν δ' ἄρ' ἔειπε

Αἶμα μέλαν πίειν· ὃν ἧ πρῶτον μεμαῶποιεν

Κεῖωρον ἢ πίπτοντα νεκρῶν, ἀμφὶ μὲν αὐτῶ

Βάλλ' ὄνυχας μεγάλας. ψυχὴ δ' αἰδὸς δε κρατεῖν

Τάρε-

227. Κεῖτ'.] Orci galeam invi-
sibilem facit.

242. Μάρνανθ'.] Quidam le-

gunt δ' ἀπὸ πύργων.

245. Ἄνδρες.] Alii malunt, γῆ-

ρας τ' ἐμέμελλοντο.

Totum autem tergum ejus tenebat caput sævi monstri
 Gorgonis. circum ipsum autem pera ferebatur, mirum visu,
 Argentea, fimbriæque dependebant lucidæ
 Aureæ, sæva autem circum tempora regis
 Posita erat Orci galea, noctis caliginem gravem habens.
 Ipse autem properanti & formidanti similis
 Perseus Danaides extendebatur. post ipsum vero
 Gorgones inaccessæ & ineffabiles ruebant,
 Cupientes ipsum apprehendere : in viridi autem adamante
 Euntibus iplis resonabat clypeus magno strepitu
 Acutum & tinnulum quippiam. in zonis autem dracones
 Duo suspensi erant, attollentes capita.
 Lambebant autem illi, iraque infrendebant dentes.
 Crudele tuentes. supra sæva autem capita
 Gorgonum agitabatur magnus terror, ac supra ipsas.
 Viri pugnabant, bellica arma habentes.
 Hi quidem à sua civitate, suisque parentibus,
 Pestem depellentes : illi autem depopulari studentes. (nentes,
 Ac multi quidem jacebant, plures autem etiam pugnam te-
 Dimicabant. mulieres autem in bene constructis turribus
 Æreum acutum clamabant, lacerabanturque genas
 Vivis similes, opera inclyti Vulcani.
 Viri autem qui seniores erant, & senectutem assecuti erant,
 Conferti extra portas ibant, sursumque diis
 Manus tendebant beatīs, pro suis liberis (autem
 Metuentes. illi autem contra pugnam conferebant, post ipsos
 Parcæ nigræ candidis crepantes dentibus,
 Torvæ terribilesque; cruentæque, inaccessæque (bant
 Certamen habebant de iis qui cadebant. omnes enim cupie-
 Cruorem nigrum bibere. & quem primum forte ceperant
 Iacentem vel cadentem recens saucium, ei quidem
 Injiciebant unguēs magnos. animaque ad Orcum abibat,
 Tarta-

252. Αἴμα.] Legitur etiam μαρ- | μαρμαίρειν. & vers. 304. ἰέμερος
 ποίειν. sed cum μαρμαίρειν melius | μαρμαίρειν.
 fuit versus. Et supra etiam est ἰέ-

Τάρεθρον ἐς κρυόνθ'. αἶ ᾗ φρένας εὐτ' ὀρέσονται
 Αἶματ' ἀνδρομέει, τ' μὲν ῥέτωσιν ὀπίσσω,
 Ἀψ' δ' ὄμαδον κ' μῶλον ἐθύσιον αὔπης ἰῶσιν.
 Κλωθὴ κ' Λάχσις σφιν ἐφίταζαν· ἡ μὲν ὑφ' ἡσων,
 Ἄτρωσ', ἐπὶ πύλιν μεγάλη θεός, ἅπαν κ' ἔμπης
 Τῶν γε μὲν ἀλλὰ δὴν παρ' ἑσπερίης τ' ἰὼν ἀριστοβυταίη τε.
 Πᾶσιν δ' ἀμφ' ἐνὶ φωτὶ μέγ' ἰδμεν δερμείαν ἔστην.
 Δεινὰ δ' ἐς ἀλλήλας δόσκειν ὄμμασι θυμὸν ἔμελλεν,
 Ἐν δ' ὄνυχας χεῖρας τε θρασείας ἰσώσαντο.
 Πάρ δ' Ἀχλὺς εἰσῆκε ἐπισμυθεῖν τε κ' αἰνῇ,
 Χλωρὴν, αὐσάλην, λιμὸν καὶ πεπληνῆα,
 Γενοπαχίης· μακροὶ δ' ὄνυχες χεῖρας ἔσταν.
 Τῆς δ' αὖ μὲν ῥινῶν μύσας ῥέον, δὴ ᾗ παρειῶν
 Αἶμα ἀπυλίσσεται ἔρασι. ἡ δ' ἀπληθεὶς σελαρῆα
 Εἰσῆκε· πύλην δ' ἡγεῖτο κατενέωσθαι ὄμους,
 Δάκρυσι μυδαλέην· ὧσα δ' ὄνυχες πόλιν ἀνδρῶν.
 Χρύσεα δ' ἐμιν εἶχον ὑπερθεύοις ἀρσενῆα
 Ἐπὶ πύλαι. τοὶ δ' ἄνδρες δὲ ἀγλαΐαις τε χοροῖς τε
 Τέρωνται ἔχον. τοὶ μὲν γὰρ εὐσώματα ἐπ' ἀπλώης
 Ἦγοντ' ἀνδρὶ γυναιῆα, πολὺς δ' ὑμῶν ὀρέσσει.
 Τῇ δ' ἀπ' αἰδομένην δαΐδων σέλας εἰλύφαζε
 Χερσὶν αὖθις δαΐδων. ταὶ δ' ἀγλαΐη τεταλῆα
 Πρόδ' ἔκισον τοῖσιν δ' ἡγεῖτο χοροὶ πύζοντες ἔποντο.
 Τοὶ μὲν ὑπὸ λιγυρῶν σφαιρῶν ἰσάζαν αὐδῶν
 Ἐξ ἀπαλῶν σφαιρῶν, αὐτὰ δ' ἐσφίζον ἀγνυτο ἡχώ.
 Αἱ δ' ὑπὸ φορμίσσιν ἀνὰ χορὸν ἱμερόεντα·
 Ἐνθ' αὖ αὐτὰ ἰπέρωθε νόιοι κάμαζον ὑπ' αὐλῆ,
 Τοίγε μὲν αὖ πύζοντες ὑπ' ὀρχηθμῶν εἰς αἰοιδῇ,
 Τοίγε μὲν αὖ γελῶσιντες ὑπ' αὐλητῆρα δ' ἔκαστος
 Πρόδ' ἔκισον πᾶσαν δ' ἡγεῖτο πόλιν ἡγλαΐη τε χοροὶ τε
 Ἀγλαΐη τ' εἶχον. τοὶ δ' αὖ παρ' ἑσπερίης πόλιν
 Νῶθ' ἔσταν ἐπιβάντες ἐθύσιον. οἱ δ' ὀρεσσει
 Ἦσαν χθονὶ δῖαν, ἐπιστάδων δ' ἡγεῖτο

E' στί-

259. Ἀτρωσ'.] Vel, ἀλλ' ἄρα | 276. Χερσὶν.] Vel ἀγλαΐαις, ut
 ἦγε, ut Palat. | idem liber.

Tartarum in frigidum. illæ autem præcordia postquam exa-
tiascent

Sanguine hominis, ipsum quidem abjiciebant post tergum :
Retro autem in tumultum & stragem festinabant iterum ire.
Clotho & Lachesis ipsis astabant, atque paulo minor
Atropos : neque enim erat magna dea : sed tamen
Aliis quidem præstantiorque erat, & ævo grandissima.
Omnes autem circa unum virum pugnam acerbam institue-
rant :

Sævoque modo seipsas mutuo aspiciebant, oculis succensentes.
Inter se autem ungues manusque audaces exæquabant.
Iuxta autem & Caligo stabat, perustæ similis, & gravis,
Pallida, aridaque, fame exhausta, & compressa,
Crassis genibus : longique ungues à manibus prominebant.
Hujus quidem ex naribus mucus manabat, ex genis autem
Cruor destillabat in terram. ipsa autem terribiliter dentes
stringens,

Stabat, multusque pulvis constraverat ei humeros,
Lachrymis humida. juxta autem turratâ civitas hominum.
Auræ autem ipsam tenebant superliminaribus adaptatæ
Septem portæ : hominesque in voluptatibus & choreis
Oblectationem capiebant. Alii siquidem fabrefacto in curra
Ducebant viro uxorem, multusque hymenæus excitabatur.
Et procul ab ardentibus facibus fulgor resplendebat,
In manibus famulorum. Mulieres autem venustate florentes
Præibant, quas chori ludentes sequebantur.
Atque hi quidem canoris tibiis emittebant cantum.
Et tenero ore, circumque ipsos repercutiebatur sonus.
Illæ autem ad modulationem ducebant chorum amabilem.
Inde rursus ex alia parte juvenes comessabantur ad fistulam :
Alii quidem contra ludentes saltatione & cantu,
Alii autem contra ridentes. ante tibicinem autem singuli
Præcedebant, totamque civitatem lætitiæ choreæque
Voluptatesque tenebant. Alii autem rursus extra civitatem
Tergis equorum consensis currebant. aratores autem
Proscindebant terram bonam, ornateque tunicas

Ἐπάλατ'. αὐτὰρ ἔλω βαθὺ λήϊον· οἷα μὲν ἦμων
 Αἰχμῆς δ' ἐείη(εἰ) κορυμβόων(τα) πέτῃλα,
 Βελούμῃα στεχύναν, ὥσει Δημήτηρ(εἰ) ἀκτῖν. 290
 Οἱ δ' ἄρ' ἐν ἐκκεδανοῖ(εἰ) δῖον, ἔ'πιπλον ἀλωῶ.
 Οἱ δ' ἐπ' ὕγων οἶνας, δρεπάνας ἐν χερσὶν ἔχοντες·
 Οἱ δὲ αὐτ' ἐς παλάρῃς ἐφόρουν ὑπὸ τρυφήτρων
 Λοκκῆς ἔ' μέλανας βότρυας, μαγάλων ἀπὸ ὄρχων,
 Βελούμῃαν φύλλοι(εἰ) ἔ' δ' ὀρυκτῆς ἐλίκεσσιν. 295
 Οἱ δ' αὐτ' ἐς παλάρῃς ἐφόρουν. ὧρ(εἰ) δὲ σφι(εἰ)ν ὄρχ(εἰ)
 Χρύσι(εἰ) λῶ, (κλυτὰ ἔρ(εἰ)α παρ(εἰ)φρον(εἰ) Ἡφαίστ(εἰ)ο)
 Σειόμεν(εἰ) φύλλοι(εἰ) κ(εἰ) δ' ὀρυκτῆς ἐλίκεσσιν.
 Τῷ γὰρ μὲν ἐν παρ(εἰ)ζον(εἰ) ὑπὸ αὐλητῆ(εἰ) ἐκασ(εἰ)
 Βελούμῃ(εἰ) σφυλῆσι· μελάνθησάν γὰρ μὲν αἶδε. 300
 Οἷα μὲν ἐτρεφίον, τί δ' ἦρυν· οἱ δ' ἐμύχον(εἰ)
 Πύξ τε ἔ' ἐλκεθόν· τοῖ δ' ὠκύποδας λαγρῆς ἦρυν
 Ἀνδρῆς θηρῶντι, κ(εἰ) χερσὶν ὀδοντῇ κύνα παρ(εἰ),
 Γέμμοι μαπίν, οἱ δ' ἱέμμοι ὑπαλύξαι·
 Πὰρ δ' αὐτοῖς ἰωπῆες ἔχον πόνον, ἀμφὶ δ' αἰέθλοισ 305
 Δῆλον ἔχον κ(εἰ) μύχον· ἐὺπλεκέων δ' ἐπὶ δίφρῳ
 Ἡτίοι· βεβαῶντες ἐφίεζαν ὠκείας ἰωπῆς,
 Ῥυθ(εἰ) χαλαίνοντες. τὰ δ' ἐπικροτέον(τα) πέτοντ
 Ἀρμα(εἰ) κολλήεντ', ἐπὶ ᾧ πλήμναι μέγ' αὐτῶν.
 Οἱ μὲν ἄρ' αἰθῶν εἶχον πόνον· ὑδὲ πότῃ σφιν 310
 Νίκη ἐπ' ὠκύποδι, ἀλλ' ἀκρεῖον εἶχον αἰέθλον.
 Τοῖσι δ' ἔ' παρ(εἰ) κ(εἰ)τ' μίσας τρέπ(εἰ) ἐντὶς ἀγῶν(εἰ),
 Χρύσι(εἰ), κλυτὰ ἔρ(εἰ)α παρ(εἰ)φρον(εἰ) Ἡφαίστ(εἰ)ο.
 Ἀμφὶ δ' ἴττω ρέον Ωκεανὸς πλήθον(εἰ) εἰκοκῶς·
 Πᾶν δ' ὁ σπυγεῖ(εἰ) σπῆκ(εἰ) πολυδαίδαλον· εἰ δ' ἔ' κ(εἰ)τ' αὐτῶν 315
 Κύνοι αἰε(εἰ)σιπόται μεγάλ' ἦρυν· οἱ γὰρ γὰρ πολλοὶ
 Νῆσιν ἰσ(εἰ) ἀκρον ὕδωρ. πᾶρ δ' ἰχθυῖς ὀκλονόοντ,
 Θαύμα ἰδεῖν κ(εἰ) Ζητῇ βαρυκτύτῳ, ἔ' Ζη(εἰ) βελάς
 Ἡφαίστ(εἰ) ποικ(εἰ) σπῆκ(εἰ) μέγα τε σιθάρων τε,

Α' ῥοαί-

289. Αἰχμῆς.] Nonnulli codices habent κορυμβόωντα, q. d. falligatos culmos. Interpr. ραβδῶδη,

καὶ δὲ δεικνύοντες δόρυχα.

291. Οἱ δ' ἄρ' ἐν.] Πτοῖ πᾶλλον Palat, & alii legunt ἐπιπτον.

Succinctas habebant : sed erat profunda seges, ubi alii quidem
Mucronibus acutis rostrata folia, (metebant

Gravida spicis, veluti Cereris cibum.

Alii autem in manipulos ligabant & implebant aream : (tes.

Rursum alii vindemiabant vineas, falces in manibus haben-

Alii autem in calathis ferebant à vindemiatoribus acceptos

Albos & nigros racemos, magnis ex vitibus,

Gravidis foliis, & argenteis capreolis.

Alii rursus in calathis portabant, juxtaque ipsos vitis

Aurea erat (incluta opera prudentis Vulcani)

Agitata foliis, & argenteis perticis.

Inde quidem igitur ludunt ad tibicinem unusquisque,

Oneratus uvis, quæ ipsæ nigræ erant. (micabant

Alii quidem calcabant in lacu, alii hauriebant, alii autem di-

Pugnis, & luctando : alii vero alipedes lepores venabantur,

Viri venatores, & ferratis dentibus canes duos ante ipsos,

Cupientes assequi, illi autem cupientes effugere. (miis

Juxta ipsos autem & equites habebant laborem, proque præ-

Certamen habebant & pugnam. bene junctis autem curribus

Aurigæ stantes, immittebant velocēs equos,

Habenas laxantes. illi autem subsultantes volabant (bant.

Currus ferruminati, rotarumque modioli valde ex eo resona-

Illi quidem igitur perpetuum habebant laborem, neque enim
dum ipsis

Victoria completa erat, sed inde finitum habebant certamen.

Ipsis autem etiam propositus erat magnus tripus intra ago-

Aureus, incluta opera prudentis Vulcani. (nem,

Circa extremam autem oram manabat Oceanus, inundanti
similis. (autem

Totum autem continebat clypeum variegatum. per ipsum

Cygni altivolantes magnum clangebant, qui illic multi

Natabant in summa aqua. juxta autem pisces movebantur,

Mirum visu, etiam Iovi gravitonanti, cujus consiliis

Vulcanus fecit clypeum magnumque validumque, Arti-

293. Οἱ δ' αὖτ'.] In hoc & παλάστῳ.
quarto deinceps versu pro ἱε παλά- 304. Ἱεῖαιροι.] Legitur in Pala-
pse est in nonnullis codicibus, ἱε tin. ἀπαλίσσαι.

Ἀρσάνην παλάμῃσι, τὸ μὲν Διὸς ἄλκιμον υἱὸς 320
 Πάλλιν ἐπικρωτίως· ἐπὶ δ' ἰσπείης θύρῃ διφρε,
 Εἴκελ' ἀσπρωῇ πατρὸς Διὸς αἰχμόχοιο,
 Κύφα βίβας· τὸ δ' ἠνίοχον κρατερὸς Γόλαον
 Δίφρῃ ἐπιμυθεύσας ἰθύνει χαμπύλον ἄρμα,
 Ἀγχιμέλον δὲ σφ' ἤλθε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθλῶν, 325
 Καὶ σφίνας παρσύνει· ἐπὶα πτερόεντα πρῶτον δα·

Χαίρειτε Λυγῆον γλυκὴν τηλεκλήτοιο,
 Νδὲν δὲ Ζεὺς κροῖτον ὑμῖν διδοί, μακρότερον ἀνάσσειν,
 Κύκλον τ' ἐξαναρεῖν καὶ ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δόσσει.
 Ἄλλο δέ σφι ἔτι πῶς ἐρεῖν μέγα φέρεται λαόν· 330
 Εὖτ' αὖ δὴ Κύκλον γλυκερῆς αἰὼν ἀμείρῃς.
 Τὸν μὲν ἔπειτ' αὐτὴ λιπὴν καὶ τεύχεα τοῖο,
 Αὐτὸς δ' ἐβροχλοῖται Ἀρίην ἐπιόντα δοκασίας,
 Εἴη καὶ γυμνωθῆναι σπαρτὸς ὑπὸ δαιδαλίοιο
 Οφθαλμοῖσιν ἰδῆς· ἐνθ' ἐπὶ μὲν ὀξεί χαλκῷ· 335
 Ἀψ' δ' ἀναχάσσεται· ἔπειθ' ἐνὶ τοῖ αἰσμητῇ ἴην
 Οὐδ' ἰσπύς ἐλίου, ἔπειτα κλυτὰ τεύχεα τοῖο.

Ὡς εἰπὼς εἰς δίφρον ἐβήσας μέγα θεῶν,
 Νίκην ἀθανάτης χρῶσιν καὶ κύδον ἔχευε,
 Ἐστυμύνας· τότε δὲ ῥα διόγνητον Γόλαον 340
 Σμερδαλίον θ' ἰσποικίζον ἐκέλευε· τοὶ δ' ἔτι πῶς ἐμυκλῆς
 Γίμφ' ἔφερον θῶν ἄρμα, κρηπίδας ποδῶν.
 Ἐν γὰρ σφιν μὲν ἦκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθλῶν,
 Αἰγίδ' ἀνασπασσάσα· πρῶτον ἀνέχετο δ' αἰῶνα·
 Τοὶ δ' ἀμυδίς πρῶτον ἴκελοι πυρὶ καὶ θύμῃ, 345
 Κύκλον θ' ἰππόδαμον καὶ Ἀρης ἀκρότητον αὐτῆς.
 Τῶν θ' ἰπποὶ μὲν ἔπειθ' ὑπὸ νῶϊοι ἀλλήλοισιν
 Ὀξεία χρεμίσαν, πρῶτον δὲ σφιν ἄγνωτον ἦσαν.
 Τὸν πρῶτον πρῶτον βίη Ἡρακλεῖα·

Κύκλον πάντων, πῶς νῶϊν ἐπὶ χεῖρ ἀνέας ἰσπύς, 350
 Ἀνδρῶν, οἳ τε πόνη καὶ οἷζον ἰδμεὶς εἰρῆς;
 Ἀλλὰ πᾶσι καὶ διφρὸν ἐύχομαι, καὶ δὲ κελύθε

Εἴκο

326. Καὶ σφίνας.] Alias φωνήσαντες. | το δ' ἐπὶ τοῖς ἰσπείας.

330. Ἄλλο.] Legitur etiam, Ἄλλο. | 333. Αὐτὸς.] Quaedam exemplaria,

Artificiose expoliens manibus : quem quidem Iovis fortis si-
 Iactabat facile : equestrem autem assiliit in currum, (lius
 Similis fulguri patris Iovis, ægida tenentis,
 Leviter ingrediens. huic autem auriga fortis Iolaus,
 Bigis insistens regebat curvum currum.
 Prope autem ipsi advenit dea cæcis oculis Minerva,
 Atque ipsos confirmans verbis volucris alloquebatur :

Salvete Lyncei progenies longe inclyti,
 Nunc itaque Iupiter robur vobis dat, is, qui beatis imperat,
 Cygnumque interficere, & inclyta arma ejus despoliare.
 Sed tibi aliud verbum dicam, multo præstantissime populo-
 Postquam jam Cygnum dulci ævo spoliaveris, (rum:
 Illum quidem tum eodem loco relinque, & arma ipsius :
 Ipse autem hominum pestem Martem accedentem observans,
 Ubi nudatum clypeo variegato •

Oculis videris, ibi vulnera acuto ferro,
 Retroque te recipe, quoniam tibi fas non est
 Neque equos capere, neque inclyta arma illius.

Sic locuta, in currum ascendit diva dearum,
 Victoriâ immortalibus manibus & gloriâ tenens
 Certatim. Tunc igitur Iove natus Iolaus
 Horrendum equos increpuit. illi autem à comminatione
 Leviter ferebant celerem currum, pulverem cientes per cam-
 Nam ipsis animû addiderat dea cæcis oculis Minerva, (pum:
 Ægide concussa. ingemiscebat autem circumquaque tellus.
 Illi autem pariter procedebant, similes igni sive procellæ,
 Cygnus equûm domitor, & Mars insatiabilis bello.
 Horum equi deinde obviam sibi mutuo facti,
 Acutum hinnivere, circaque ipsos reverberabatur sonus.
 Atque hunc prior alloquebatur vis Herculeâ :

Cygne ignave, cur contra nos tenetis veloces equos,
 Viros, qui laboris & ærumnæ experti sumus ?
 In diversum tene currum bene politum, atque è via

Cede

plaria, inter quæ Palat, habent im] 344. Αἰγὶς.] Πνεύματα, idem
 vō ta, pro imōta. | cod.

Εἶκε πῆρεξ ἵεναί. Τρηχῖν δὲ τοι παρελαύνω
 Εἷς Κήνηα ἀνακτα. ὃ γὰρ διωάμει τε καὶ αἰδῶι
 Τρηχῖν παροΐεθαι, σὺ δ' εὖ μάλα οἶδα ἐ αὐτός· 355
 Τῷ γὰρ ὁπῶεις παῖδα Θημισονόλῳ κλανῶπιν.
 Ὡς πεπον, εἰ μὲν γάρ τοι Ἄρης θανάτοιο τελευτῶν
 Ἀρχίστ', εἰ δὴ νῶϊ στωισσόμεθα πλολεμίζειν.
 Ἡδὴ μὲν τέ ἐ φημὶ ἐ ἀλλοῖσι πηρηθλῶα
 Εὔχεσθ' ἡμεῖρες, ὅθ' ὑπὲρ Πύλῃ ἡμαρτοῖσι 360
 Ἀντὶ ἐστὶ ἐμεῖο, μήχης ἄμεινον μῦσταίνων.
 Τελὸς μὲν ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπείς ἡρέϊσσο γαίῃ,
 Οὐταμὲρ σάκεσσι· τὸ δ' ἐ τέτρατον, ἥλασσα μῆρον,
 Παντὶ μὲν ἀπὸ δόδων, Διὶ δ' ἐ μέγα σάκεσσι ἄραξα
 Περωνὴς δ' ἐν κονίῃσι χαμαὶ πέσον ἔρχεσθ' ὄρεμῃ. 365
 Εὐθα καὶ δὴ λωβητὸς ἐν ἀθανάτοισιν ἐτύχθη.
 Χερσὶν ὑφ' ἡμετέρῃσι λιπὼν ἔναρα βροθύντα.
 Ὡς ἔφατ'· ἐδ' ἄρα Κύνεσσι εὐμμελὴς ἐρμυῖνα
 Τὰ ἐπιπηγόμεν ἐχέμεν ἐρυσιέμεσθαι ἴππους.
 Δὴ τότε ἄπ' Ὀπλεκέων διφρῶν θόρον αἰψ' ἐπὶ γαῖαν 370
 Παῖς τε Διὸς μεγάλας, καὶ ἐναλίσιον ἀνακτα.
 Ἡνίοχοι δ' ἐπὶ πῶν ἔλασαν κακχίτεραις ἴππους·
 Τῶν δ' ὑποσδομάων κανάχιζε πόσ' ὄρεϊα χθῶν.
 Ὡς δ' ὅτ' ἀφ' ὑψηλῆς κορυφῆς ὄρεσσι μετ' αἰαίοις
 Πέτραι δ' ἀποθρῶσκον, ἐκ' ἀλλήλαις δ' ἴσσωσι, 375
 Πολλὰ δ' ὄρεος ὑψιχομοί, πολλὰ δὲ τε πύργου,
 Αἰγυροὶ τε πανύρριζοι ῥήγνυντο ὑπὸ αὐτῶν
 Ρίμφα κυλινδομένων, εἰς πεδίον δ' ἀφίκοντο·
 Ὡς οἱ ἐπ' ἀλλήλοισι πέσον μέγα κεκλήρητες.
 Πᾶσα δ' Μυρμιδόνων τε πόλις κλητὴ τ' Ἰαωλῆς 380
 Ἀρην τ' ἠδ' Ἐλίην, Ἀνθρά τε περὶ ἑσσαν
 Φωνῇ ὑπὸ ἀμφοτέρων μεγάλ' ἴαχον. οἱ δ' ἀλαλητὰ
 Θιασιόων συνείκον. μέγα δ' ἐκτυπε μῆκεσσι Ζεὺς,
 Κάδ' δ' ἄρ' ἀπ' ἐργασίῃ ψιάδας βάλεν αἰμαλῆστας,

Σῆμα

356. Τὸ γὰρ ὁπίσις παῖδα.] In
 Solonis legibus opponerantur. βί-
 πον (male legitur βεῖνεν) & ὁπίσις.
 Hesych., βίνεν, τὸ βία μίγνυσθαι.

τὸ δὲ κατὰ νόμον ὁπίσις.
 364. Παντὶ.] Notandum est hic
 σάκεσσι poni priore longa, ut & in-
 φα 461, quum tamen alibi so-
 leat

Cede prætergrediendo. Trachinem enim tendo
 Ad Ceycem regem. nam ille potestate pariter & majestate
 Trachini antistat. Tu vero satis hoc scis etiam ipse.
 Ejus enim connubio tenes filiam Themistonoem nigroculam.
 O ignave, non enim tibi neque Mars mortis exitium
 Prohibuerit, si nos inter nos congregiamur bellando.
 Iam ipsum quidem aio ante quoque aliquoties periculum fe-
 Hastæ nostræ, quando pro Pylo arenoso (cisse
 Adversus stetit mihi pugnam insatiabiliter optans.
 Ter siquidem mea hasta percussus sustinuit se terræ,
 Vulneratus clypeo: quarto autem transadegi femur ejus,
 Totis animis festinans, magnumque illius clypeum perforavi.
 Pronus autem in pulveribus humi prostratus cecidit hastæ im-
 Ubi etiam ignominia affectus inter immortales fuit, (petu.
 Manibus sub nostris relictis spoliis cruentis.

Sic dixit: at Cygnus bellicosus haudquaquam curabat,
 Huic obtemperans, retinere trahentes currum equos.
 Ac tunc à bene compactis bigis desilierunt celeriter in ter-
 Et Iovis filius magni, & Enyalii regis. (ram,
 Aurigæ autem propius egerunt pulchricomos equos.
 Illis autem irruentibus sonitu pedum concitata est lata terra.
 Ut autem ab alto vertice montis magni
 Rupes desiliunt, aliæ super alias cadentes:
 Multæque quercus, multæ item picæ
 Alnique totis radicibus refringuntur ab ipsis.
 Celeriter delabentibus, donec in campum perveniant:
 Ita & illi in se mutuo ruebant cum magno clangore:
 Tota autem Myrmidonum civitas celebrisque laolcus,
 Arneque, & Helice, & Anthea herbosa,
 Præ voce utriusque valde resonabant. Illi autem cum clamore
 Mirando congressi sunt. magnum autem intonuit prudens Iu-
 Et à cælo guttas dimisit sanguinolentas, (piter,
 Signum

leat Hesiodus alios Poëtas in cor-
 rumpenda illa syllaba sequi.

372. Η'νίοχης.] Scribe cum Pa-
 lat. ἡμωλιν.

374. ὧς δ' ἔτ'.] Comparatio
 hæc est Homero frequens.

384. Κλάδ' δ' ἔτ'.] Hoc Homero &
 Virgilio semper signum cladis est.

Σῆμα πθεῖς πολέμοιο ἰδὲ μεγαθαρόϊτι παυδί.
 Οἷο δ' ἐν βήσσης ὄρεο χαλεπὸς πασιδίαξ
 Κάπεο χαυλιόδων φρονέει θυμῷ μαχίσταος
 Ἀνδράσι θηρώτης, θῆγξ δὲ τε λαικὸν ὀδόντα
 Δοκμαθεῖς, ἀφρὸς ἧ παρὲς σῆμα μασιγῶντι
 Λαίβε, ὅσσι δὲ οἱ πυρὶ λαμπιτῶντι ἔκτινυ,
 385
 Οἷος δ' ἐν λοφιῇ φείσσει τέλχας ἀμφὶ τε δῆρυν.
 Τῷ ἔκελτο Διὸς υἱὸς ἀφ' ἱππέεσσι θορὴ δίφρε,
 Ἡμῶς ἧ χλοερῷ κυανόπλερο ἠχέτα πέτλιξ
 Οἷον ἐφειζόμεν θέρει ἀνθρώποισιν αἰείδην
 Ἀρχῇ, ὅς τε πόλιν καὶ βρωσις θῆλυς ἔειρε.
 390
 Καὶ τε πανημέριός τε ἐν ἡμῶς χεῖρ ἀνδρῶν
 Ἰδὲ ἐν αἰνοτάτῳ, ὅποτε χρόα Σειραῶν ἄρξῃ.
 Τῷ δὲ κίχρῳσι παρὰ γλῶσσεσσι τελέεσσι
 Τῶς τε θέρει παρῆρσιν, ὅτ' ὁμφακὴς αἰόλων,
 Οἷα Διόνυσος δῶκ' ἀνδράσι χεῖρμα ἐν ἄχθῳ.
 400
 Τῷ ὥρῳ μέγαντε, πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρε.
 Ὡς ἧ λείοντι δῶν ἀμφὶ κέκρυπτος ἐλάφοιο
 Ἀπῆλοις κηλίσσῃσι, ἐπὶ σφίεσσι ὀρμήτωσι,
 Δεινὴ δὲ σφ' ἰαχὴ ἄραβός θ' ἄμα γίνετ' ἐδοῖον.
 Οἱ δ' ὥς τ' αἰγυπιοὶ χαμψάνυχες ἀκυλοχεῖλας,
 405
 Πέτρη ἐφ' ὑψηλῇ μεγίστῃ κλάζοντι μαχέσθην
 Αἰγὸς ὀρεσσιόμοιο ἢ ἀγροτέρῃς ἐλάφοιο
 Πίσσῳ, ἡ δ' ἐν τ' ἐδάμασσε βαλὼν αἰζήϊτι ἀνῆρ
 Ἰδὲ ἀπὸ νύκτῃς, αὐτὸς δ' ἀπαλήσσει ἄλλα
 Χώρεσσι αἰδέας ἐνθ' οἱ δ' ὀρεσσιέως ἐνὸνσαν,
 410
 Ἐοσυμῶντι δὲ οἱ ἀμφὶ μάχῃ δαμῶντι ἔειρε
 Ὡς οἱ κεκληγόντες ἐπ' ἀπῆλοις ὄρεσιν.
 Ἐνθ' ἦτοι Κύκνῳ μὲν ὑπερμυέει Διὸς υἱὸν
 Κτηνέμῳ μεμῶς, σέκεν ἔμβαλε χαλκῶν ἔχῳ.
 Οὐδ' ἔρρηξεν χαλκῶν ἔρρηξ ἧ δῶρα θεοῖο.
 415
 Ἀμφιπερὶ νύκτῃς ἧ βίη Ἡρακλεΐῃ,
 Μισσηγὸς κέρυδος τε καὶ ἀσπίδος ἔχῃ μακρῇ

Αν.

399. Τῶς τε θέρει.] Σπειρόσιν Pa-
 latin.

401. Τῷ ὥρῳ.] Lege ὀρυμα-
 γδῳ.

Signum id ponens bello, suo multum confidenti filio.
 Qualis autem in vallibus montis acerbus aspectu
 Aper, dentes habens exertos fertur impetu ad pugnandum
 Cum viris venatoribus, acuitque candidum dentem
 Per obliquum actus, spuma autem circa os mandenti
 Destillat, oculique ipsi igni splendenti similes sunt,
 Rectis autem in vertice horret setis, circaque collum :
 Talis similis Iovis filius ab equestri defiliit curru.
 Quando autem viridi nigricans alis sonora cicada
 Ramo insidens, æstatem hominibus canere
 Incipit, cujus & potus & cibus mollis ros est,
 Atque per totum diem, & mane sub auroram fundit vocem
 Æstu in gravissimo, quando corpus Sirius exsiccat.
 Quando item & milio circum aristæ nascuntur,
 Quod æstate seminant, cum uvæ acerbæ colorem mutant,
 Qualia Bacchus dedit hominibus in lætitiâ & laborem ;
 Eo tempore pugnabant , multus autem tumultus excitabatur.
 Ut autem leones duo, pro occisa cerva
 Sibi mutuo irati, in seipsos impetum faciunt,
 Sævusque inter ipsos rugitus, strepitusque exoritur dentium.
 Atque ut vultures incurvis unguibus repandirostri
 Rupe in excelsa, magno clangore dimicant,
 Capræ montivagæ gratia, aut feræ cervæ
 Pinguis, quam interfecit jaculando juvenis vir,
 Sagitta è nervo emissâ : ipse autem vagatur alio loco
 Loci ignarus existens. at illi celeriter animadverterunt ,
 Certatimque pro ea pugnam acerbam instituerunt.
 Sic & hi duo cum clamore contra se mutuo irruerunt.
 Ibi sane Cygnus quidem potentis Iovis filium
 Occidere meditans, clypeo æream hastam adegit,
 Neque tamen perrupit æs : defendebant enim dona Dei.
 Contra autem Amphitryoniades, vis Herculeâ,
 Inter galeam & clypeum, hasta longa,

Cervi-

415. Οὐδ'.] Scholiastes Græ- | telligatur. nam scutum, inquit, non
 cus Tzerzes scribit Seleucum quen- | erat æneum.
 dam legere χαλκός, ut de hasta in-

Αὐχένα γαμψώθεν θοῶς ὑπένεργε γρυεῖς
 Ἥλας' ἐπιπράϊώς· ἀπὸ δ' ἄμφω κέρζε τίνοις
 Ἀνδραφόνῳ μελίη· μέγα γὰρ ὅτιν' ἐμπεξε φωτός. 420
 Ἡελπι δ', ὡς ὅτε πῖς δρύς ἤελπεν, ἥ ὅτε πέτρη
 Ἠλίσσας, πληγέισα Διὸς ψολοένῃ κεραυνῷ.
 Ὡς ἔελπ'. ἀμφὶ δὲ οἱ βράχε τάχα ποικίλα χαλκῶ.
 Τὸν μὲν ἔπειτ' εἶα(ε Διὸς τελαχφρεδι) ἦες,
 Αὐτὸς ᾧ βροθλοιστὴν Ἀρήν ἐπιόντ' ἀγκυλάσας, 425
 Δεινὸν ὄρων ὅσοι(ε, λένων ὡς σῶμα κύρζας,
 Ὅς τε μάλ' ἐνδυκίως ῥιπὸν κρατερῶς ἐνύχασσι
 Σχίσσας ὀπίσθις, μελίφρονα θυμὸν ἀπηύρα·
 Ἐμμενέως δ' ἄρα ᾧ γε κελευνὸν πίμπωλα) ἦτορ.
 Γλαυκίῳ δ' ὅσοις δεινὸν, πολυφρέας τε καὶ ὤμους 430
 Οὐρῇ μενέον, ποσσὶ γλάφει· ἐδὲ ἴς αὐτὸν
 Ἔτλη ἐς αὐτὰ ἰδὼν χεδὸν ἔλθειν, ἐδὲ μείχαλ.
 Τοῖ(ε) ἄρ' Ἀμφιτρυωνιάδης ἀγόρη(ε) αὐτῆς
 Ἀνί(ε) ἔση Ἀρή(ε)· σὺ φρεσὶ γάρ(ε) αἶξαν,
 Ἐστυμῶς. ὁ δὲ οἱ χεδὸν ἤλυθεν ἀκνύμεν(ε) κῆρ.
 Ἀμφότεροι δ' ἰάχοντες ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρεζαν.
 Ὡς δ' ὅτ' ἀπαὶ μεγάλα πέτρη περῶν(ε) ὄρε(ε),
 Μακρὰ δ' ἐπιθρώσκου(ε) κυλίνδε), ἥ δὲ τε ἦχι
 Ἐρχέ(ε) ἐμμεμαῖα, πά(ε) δὲ οἱ αἰτεβόλη(ε)
 Ὑψηλός, τῷ δὲ στυνέεικε), ἐνθά μιν ἰχθί. 440
 Τόσση ὁ μὲν ἰαχῇ βροταρμεστ(ε) ἔλι(ε) Ἀρης
 Κεκληγώς ἐπὶ πρῶ(ε)· ὁ δ' ἐμμενέως ὑπὲρκερ.
 Αὐτὰρ Ἀθηναίη κέρη Διὸς αἰγρόχοιο
 Ἀνί(ε) ἦλθεν Ἀρή(ε), ἐρεμνίῳ αἰγίδ' ἔχουσα,
 Δεινὰ δ' ὑπὸ δρεῖ ἰδὼς' ἐπτα πτερόεντα ὠροσηύδα. 445
 Ἄρες ἐπίχε μὲν(ε) κρατερὸν ἔ χειρὸς ἀάπτεις.
 Οὐ γάρ τοι ἴμις ἐστὶν ἀπὸ κλυτὰ τάχα δδου
 Ἡρακλῆα κτείνωντα Διὸς θρακηνάρδιον ἦον.
 Ἀλλ' ἄγε πάυε μάχης, μηδ' ἀντι(ε) ἴσσο' ἐμῖα.

Ως

423. Ἀμφὶ δὲ οἱ βράχε, &c.] Τάχα ποικίλα sunt, sicut Terentio velis varia, ἢ πολυτελὲς. Nec disce-

dit multum Diaconus, qui interpretatur κακῶς ποικίλα ἐν χαλκῷ.

Cervicem nudatum, celeriter, infra mentum,
 Percussit valde, amboſque detondit tendones
 Homicida lancea. magnum enim robur inciderat viri.
 Cecidit autem veluti cum quercus aliqua, aut cum rupes
 Excelsa, iſta Iovis fumanti fulmine : (ære.
 Sic cecidit. circum ipſum autem reſonabant arma variegata
 Atque hunc quidem ibi reliquit Iovis ærumnoſus filius.
 Ipſe autem occiſorem hominum Martem accedentem obſer-
 ſævum videns oculis, ut leo corpus forte nactus, (vans,
 Qui admodum accurate pelle validis unguibus
 Diſſecta, quam celerrime dulcem animum abſtulit :
 Alacriter autem huius nigrum expletur cor, (ros
 Ac cæſiſ intuitus oculis ſævum quiddam, coſtaſque & hume-
 Cauda flagellans, pedibus fodit ; neque quiſquam ipſum
 Suſtinet ex adverſa aſpiciens prope ire, neque pugnare.
 Talis igitur & Amphytryoniades inſatiabilis bello
 Contra Martem ſtetit, in præcordiis audaciam augens
 Certatim. Ille autem prope venit afflicto corde.
 Utrique autem cum clamore alter alterum invaſerunt.
 Ut autem, quando à magno rupes cacumine præcipitans,
 Et in longum delata ſaltu volvitur, fragorque
 Venit ſubito ingens, collis autem ipſi obviuſ ſit
 Altus, ad quem curſu deſertur, ubi ipſam retinet :
 Tanto ille fremitu, turruum gravator, pernicioſus Mars
 Vociferans irruit, ille autem prompte venientem excepit.
 Porro Minerva filia Iovis ægida tenentis
 Obviam venit Marti, tenebroſam habens ægidem.
 Sæva autem torve intuitus, verbis volucris allocuta eſt :
 Mars inhiſce animos ingentes & manus invictas.
 Neque enim tibi faſ eſt inclyta arma auferre,
 Hercule occiſo, Iovis magnanimo filio.
 Sed age, deſiſte à pugna, neque adverſus ſteteris mihi.

Sic

425. Αὐτίκ.] Aut retinendum
 ἐμὴν, ut ſupra, aut ἀντιόρτα, ut
 in Palatino.

431. Οὐραν.] Legitur etiam με-
 57247.

ὧς ἔφατ'· ἀλλ' εἰ καὶ Ἄρειος μεμλήτορα θυμῶν. 450
 Ἀλλὰ μέγα ἰάχων, φλογὶ εἴκελα τόλμα παλάν,
 Καρπαλίμως ἰπόμεναι βίην Ἡρακλεΐην,
 Κακῶϊδρα μεμνῶν· κῆρ' ἔμβαλε χάλκεον ἔγχυτο
 Σπέρχον, εἰς πυλὸς κλέων παρὰ πύργῳ,
 Ἐν σάκει μεσάλα. δῖπ' ἧ γλαυκῶπις Ἀθλίῃ 455
 Ἐγγυχοῖ ὀρεμνῶ ἔτραπ', ὀρεξαμένη δῖπ' ὀφρεν.
 Δειμὺ δ' Ἄρην ἄχχο· εἶλεν ἱρυσσάρητο· δ' ἄρα ὄξυ,
 Ἐστυτ' ἰφ' Ἡρακλεΐῃ κεκλιμένῳ· τ' δ' ἐπίοντο
 Ἀμφιπεμνιᾶδης δεινῆς ἀγορήτο· αὐτῆς,
 Μηρὸν γυμναζέμεναι σάκος ὑπὸ δαιδαλίῳ, 460
 Οὕτως ἐπικρατέως· δῖπ' ἧ μέγα σάκος ἄραξεν,
 Δέσσει νωμήσας, ἐπὶ ἧ χροὶ κἀόδαλε μίση.
 Τὰ δ' ἧ Φόβο· κῆ Δεῖμο· εὐτρεχαν ἄρμα κῆ ἵππους
 Ἥλασαν αἰψ' ἔχουσ, κῆ δῖπ' χροὶ δόρυδοις
 Ἐς δόφρον ἦσαν πολυδαίδαλον· αἰψα δ' ἐπύθε 465
 Ἰππας μασιτίῳ, ἵκοντο δ' μακρὸν Ὀλυμπον.
 Υἱὸς δ' Ἀλκμήνης κῆ κυδοίμετο Ἰόλαο,
 Κύκνον σκυλάσσαντες αὖ ἄμων τόλμα κελῶ
 Νόστοντ'· αἰψα δ' ἐπύθε πόλιν Τρηχῖν· ἵκοντο
 Ἰπποισι σκυπόδεσσιν· ἀπὲρ γλαυκῶπις Ἀθλίῃ 470
 Ἐξίκατ' Ὀλυμπον τι μέγαν κῆ δώματ' αὖ πύργου.
 Κύκνον δ' αὖ κῆρ' ἵκοντο, ἔλαδ' ἀπείρου,
 Οἱ δ' ἔχουσ νῆσον πόλιν· κλέτῃ βασιλῆϊ,
 Ἀντίω, Μυρμιδόνων τι πόλιν, κλέτῃ τ' Ἰωνῶν,
 Ἀργίῳ τ' ἠδ' Ἑλίκῳ πολλὰς δ' ἠγείρετο λαὸς, 475
 Τιμῶντες Κῆρ'· φίλον μακάρεσσιν ἦτοισι.
 Τῷ δ' ἧ πέφον κῆ σῆμ' αἰδὼς ποίησιν Ἀΐαυτο,
 Ὀμδρα χιμερίῳ πύργῳ. τὸς γὰρ μιν Ἀπόλλων,
 Ληϊδῆς ἦν ὧς, ὅπ' ῥα κλέτῃ ἐκθῆκε
 Ὅς ἦς ἄρα Πυθιδῇ, βίην σύλασκε δακτύλῳ. 480

T E Λ O Σ .

H Σ I O -

450. ὧς ἔφατ', ἀλλ' εἰ] Palat. Ἄρην.

458. Ἐστυτ'.] MS. Ἡρακλεΐ. c. diti quidem Ἡρακλεΐ.

Sic ait: sed non persuasit Martis magnanimi animo:
 Sed magno fremitu flammæ similia arma vibrans,
 Celeriter invasit vim Herculeam,
 Occidere festinans: & coniecit æratam hastam
 Acriter, ob suum filium irascens mortuum,
 In clypeum magnum. At procul cæssa Minerva,
 Hastæ impetum avertit, manu deflectens à curru.
 Acerbus autem dolor Martem cepit, extractoque gladio acuto
 Irruit contra Herculem magnanimum. at illum accedentem
 Amphitryoniades, sævo insatiabilis bello,
 Femore nudatum clypeo sub variegato
 Vulneravit valide: magnumque trajecit clypeum,
 Hasta vibrans. in terra autem prostravit media Martem.
 At illi Pavor & Metus agilem currum & equos
 Adegerunt celeriter propius, & à terra habente latas vias
 In currum posuerunt variegatum: atque inde celeriter
 Equos flagellis impulerunt, veneruntque in altum Olympum.
 Filius autem Alcmenæ & gloriosus Iolaus,
 Cygno despoliato, armis ab humeris pulchris detractis,
 Revertébantur. moxque exinde ad civitatem Trachiniam ve-
 Equis velocibus. At cæsis oculis Minerva (nerunt,
 Pervenit in Olympum magnum, & domus patris.
 Cygnum autem contra Ceyx sepelivit, & populus infinitus,
 Qui prope civitatem habitant inclyti regis,
 Anten, Myrmidonumque civitatem, celebremque Iolcum,
 Arnenque & Helicen. multus autem congregabatur populus,
 Honorantes Ceygem, charum beatissimis diis. (Anaurus,
 Sed illius sepulchrum & monumentum obscurum reddidit
 Imbre hyemali exundans. ita enim ipsum Apollo
 Latonæ filius iussit, propterea quod inclytas hecatombas
 Quicumque portaret Delphos, eum vi spoliabat insidiatus.

F I N I S.

Η ΞΙΟ΄ ΔΟΥ Ξ Α΄ ΣΚΡΑΙ΄ ΟΥ

Θεογονία.

Μουσιών Ελικωνιάδων ἀρχάμεθ' αἶδειν,
Αἰτ' Ελικῶν ἔχουσιν ὄρε' ἄλγεον τε.
Καί τε αἰεὶ κρήνῳ ἰοειδία πόσ' ἀπαλοῖσιν

Ὀρχεῖν), καὶ βωμὸν ἐριφενέου Κρονίωνου.

Καὶ τε λοσσάμεναι τέρενα χροῖα Περιμνηστοῖο,

5

ἢ Ἰσπεκρήνης, ἢ Ὀλμειῖς Ζητέσιοι,

Ἀκροτάτῳ Ελικῶνι χορὰς ἐνποιήσαντο

Καλὰς, ἡμερόεντας· ἐπερρώσαντο δὲ προσίν.

Εὐνὴν δ' ἀπενύμεναι, κεκαλυμμένην ἥετα πομπῇ,

10

Εὐνύχῃ σείχον ὠκευαῖα ὅσων εἴσται,

Υμνεῖσθαι Δία τ' αἰγιόχον, ἔπότηναι Ἡῶν

Ἀρτεῖναι, χρυσίοισι πεδίλοις ἐμδιδάμεναι,

Κέρῳ τ' Αἰγιόχοιο Διὸς γλαυκῶπιν Ἀθήνην,

Φοῖβόν τ' Ἀπόλλωνα, καὶ Ἀΐεριν ἰοχάουσαν,

15

Ἡδὲ Ποσειδάωνα γαλήρονον, ἐννοσίβιοι,

Καὶ Θέμιν αἰδιδύναι, ἐλικυδελέφαρόν τ' Ἀφροδίτην,

Ἡῶν τε χρυσόσθεφανον, καλῶν τε Διώνῳ,

Ἡῶ τ', Ἡελίῳ τε μέσαν, λαμπροῖν τε Σελήνῳ,

Λητώ τ' Ἰάπείῳ τε, ἰδὲ Κρόνον ἀσκυλομήτην,

20

Γαῖαν τ' Ὠκεανόν τε μέσαν, καὶ νύκτα μέλαιναν·

Ἄλῳ τ' Ἀθανάτῳ ἱερὸν γῆν αἶν' ἐόντων.

Αἱ νύ ποθ' Ἡσίοδον καλῶν ἐδιδάξαν αἰοῖδαι,

Ἄρνας ποιμνίσοντ' Ελικῶν ὑπὸ Ζητέσιοι.

Τόνδε δὲ με παρῴπισται γεαὶ ὡς μύθῳ ἔειπαι,

25

Μῆστον Ὀλυμπιάδες κῆρ' αἰγιόχοιο·

Ποιμνῆς ἀρχαῖοι, καὶ ἐλέγχεα γαστέρες οἶον,

Ἰδὺν ψάσδεα πομπὰ λήγῃ ἐτύμωσιν ὁμοῖα

Ἰδὺν δ' οὐτ' ἐτέλαμν' αἰληθεῖα μυθήσασθαι.

Ὡς ἔφασαν κῆρ' μεγάλα Διὸς ἀρκέπειαν·

Καὶ μοι σκῆπτρον ἔδδον, δαίφνης ἐριηλέου ὄζον,

30

Δρέ-

5. **Κ**ΑΙ ΤΕ.] In nonnullis exemplaribus est Τερμνηστοῖο. &c vers. sequenti quidam dividunt Ἰσπεκρήνης.

HESIODI ASCRÆI

Deorum generatio.

Musis Heliconi adibus incipiamus canere,
Quæ Heliconis habitant montem, magnumque divi-
numque :

Et circa fontem nigrum pedibus teneris
Saltant, aramque præpotentis Saturnii,
Atque ablutæ tenero corpore in Permessō,
Aut in Hippocrene, aut in Olmīo sacro,
Summo in Helicone choreas duxerunt,
Pulchras, amabiles, fortiterque tripudiarunt pedibus.
Inde concitatæ, velatæ aëre multo
Noctu incedebant, perpulchram vocem emittentes,
Celebrantes Iovemque ægida tenentem, & venerandam Iu-
nonem

Argivam, aureis calceamentis incedentem :
Filiamque Ægiochi Iovis, cæruleos oculos habentem Miner-
vam :

Auguremque Apollinem, & Dianam sagittis gaudentem,
Atque Neptunum terram continentem, terræ motorem,
Et Themīn venerandam, & nigris oculis Venerem,
Hebemque aurea corona decoram, formosamque Dionem,
Auroramque, Solemque magnum, splendidamque Lunam,
Latonamque, Iapetumque, ac Saturnum versipellem,
Terramque, Oceanumque vastum, & Noctem atram,
Aliorumque immortalium sacrum genus semper existentium :
Quæ olim Hesiodum pulchrum doctuerunt carmen,
Agnos pascentem Helicone sub divino.

Hoc autem me primum deæ sermone compellarunt,
Muxæ Olympiades filiæ Iovis Ægiochi :
Pastores in agris pernoctantes, mala probra, ventres solum,
Scimus mendacia multa dicere veris similia :
Scimus etiam, quando voluerimus, vera loqui.

Sic dixerunt filiæ Iovis magni veridicæ,
Et mihi sceptrum dederunt, lauri perviridis rami,

Δρεψαὶς θηλήν. ὀϊπνύσαν δέ μοι αὐδὴν
 Θείῳ, ὥς πε κλύοιμι παῖ τ' ἰοσόμην, πρὶν τ' ἰόντα.
 Καί με κέλονθ' ὑμνεῖν μακάρων γλῶσσοι, αἶεν ἰόντων,
 Σφαῖ δ' αὐτὰς παρῶτον τι καὶ ὕπερον αἶεν αἰεῖναι.
 Ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα περὶ ὄρνις ἢ περὶ πίτελις;

35

Τῶν Μουσῶν δρχόμεθα, ταῖ Διὶ πατρὶ
 Ὑμνεύουσι τέρεσσιν, μέγαν νόον ἐντὸς Ὀλύμπου,
 Εἰρδύουσι, παῖ τ' ἰόντα, πρὶν τ' ἰοσόμην, πρὶν τ' ἰόντα.
 Φωνὴν ὁμνέουσι, τῷ δ' ἀκρόματ' ῥέει αὐδὴ
 Ἐκ σωμαίων ἠδεῖα· γὰρ δέ τι δύναιτο πατέρος
 Ζηνὸς ἐργάζεσθαι θεῶν ὅπιν ἀφροσύνην
 Σκιδναυμένη· ἥξει δ' ἡγεῖται νομίζοντες Ὀλύμπου,
 Δώματα ἀθανάτων. αἱ δ' ἀμείβεσθαι ὅσων εἴσομαι,
 Θεῶν γλῶσσοι αἰδοῖον παρῶτον κλέουσιν αἰοῖναι
 Ἐξ ὄρχης, ὥς Γαῖα καὶ Οὐρανὸς Διὸς ἱέκλειν,
 Οἷτ' ὅσα τῷ ἐγχεῖν θεοὶ, δωτῆρες ἑών.

40

45

Δώτερον αὖτε Ζηνᾷ, θεῶν πατέρ' ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν,
 Ἀρχόμεθα δ' ὑμνεῖν θεῶν, λήγουσιν τ' αἰοῖναι,
 Ὅσων φέρεται ἐν θεῶν, κρατεῖ τε μέγιστος.
 Αὐτὸς δ' ἀνθρώπων τι γλῶσσοι κρατερῶν τι γλῶσσοι
 Ὑμνεύουσι, τέρεσσιν Διὸς νόον ἐντὸς Ὀλύμπου,
 Μῦθον Ὀλυμπιάδης, κύρουσι Διὸς αἰγιόχοιο
 Ταῖ ἐν Πιερίῃ Κρονίδῃ τέκε πατρὶ μισέει
 Μνημοσύνη, γυνοῖσιν Ἐλδιδῆρ' ἐμδύσα,
 Λημοσύνην τε κακῶν, ἀμπαυμένη τε μερμηρεῖαν.
 Ἐννέα γάρ οἱ νύκτες ἐμίστρε μνηστῆρα Ζῶς,
 Νόσφιν ἅπα' ἀθανάτων, ἱερὸν λήγουσιν εἰς ἀναβαλόντων.
 Ἀλλ' ἔτι δὴ ῥ' ἐν αὐτὸς ἔλιν, περὶ δ' ἔτρεπον ἄρα
 Μελῶν φθινόων, περὶ δ' ἡμέρας πολλὰς ἐτελείωθη,
 Ἢ δ' ἔτι καὶ ἐννέα κύβους ὁμόφρονας, ἥσιν αἰοῖναι

50

55

60

Μέμ-

32. Θείῳ.] Magis placeret altera lectio, ἵνα κλέοιμι, si cum ea stare posset versus, quod infra quoque Poeta utatur verbo κλείειν. Quid si vero legamus ὡς κλέοιμι.

48. Ἀρχόμεθα.] Altera lectio, λήγουσιν, videretur fortassis melius convenire, si mensura versus ferre posset. Sensus certe est manifestus. idem nempe qui est, § 34. Σφαῖς δ' αὐτὰς

Decerpere mirandum. inspirarunt autem mihi vocem
Divinam, ita ut scirem tam futura quam præterita :
Et me jubebant celebrare beatorum genus sempiternorum,
Se vero primo & postremo semper decantare.

Sed quo mihi hæc circa quercum, aut circa petram ?

O tu, à Musis ordiamur, quæ Iovi patri
Canendo oblectant magnum animum in Olympo,
Memorantes, & præsentia, & futura, & præterita,
Vocem inter se aptantes. illarum vero indefessa fuit vox
Ab ore suavis. rident autem domus patris
Iovis valde tonantis, dearum voce à suavi
Dispersæ. resonat vero vertex nivosi Olympi, (tes,
Domus immortalium, hæc vero immortalem vocem emitten-
Deorum genus venerandum in primis celebrant cantilena,
Ab exordio, quos Tellus & Cælum latum genuerunt,
Quique ex his prognati sunt dii, datores bonorum. (num,
Secundo rursus Iovem, deorum patrem atque etiam homi-
Incipientesque canunt deæ, & finientes carmen,
Quam sit præstantissimus deorum, & imperio maximus.
Porro & hominum genus, fortiumque gigantum
Celebrantes, oblectant Iovis mentem in Olympo,
Musæ Olympiades, filiæ Iovis ægida habentis :
Quas in Pieria Saturnio peperit patri mixta
Mnemosyne, fertilitati Eleutheris imperans :
Oblivionemque malorum, & solatium curarum.
Novem enim ei noctes mixtus est prudens Iupiter,
Seorsim ab immortalibus, sacrum lectum conscendens.
Sed cum jam annus exactus, circumvoluta vero essent tempora
Mensium decrescientium, diesque multi transacti essent,
Ipsa peperit novem filias concordēs, quibus carmen

Curæ

αὐτὰς πρῶτον τι καὶ ὕστερον αἰὲν αἰε-
δῆν· qui commodè effici non po-
test, si legamus λέγουσι, nisi ita ex-
ponamus: καὶ λέγουσι αἰοῦσθαι, sub.
αὐτὸν ὁμιλοῦσιν.

60. H' εἰ ἄκτν'.] Secundum
quosdam esset scribendum καὶ εἰς,
quod παρ corripiatur: sed non as-
sentiuntur veteres codices.

Μίμελαι), ἐν σήθεσσι ἀκηδέα θυμὸν ἔχουσας,
 Τυτθὸν ἀπ' ἀκροβάτης κορυφῆς υφίσταντο· Ὀλύμπῳ,
 Ἐνθά σφιν λιπαροὶ τε χοροὶ καὶ δῶματ' ἀγαθὰ.
 Πὰρ δ' αὐτῆς Κάριες, ἐ γ' Ἰμερῷ οἰκί' ἔχουσιν,
 Ἐν Ἰαλίδας ἐρατὴν ἢ Δῖα τέκε' ὅσων εἴσεται,
 Μέλπον) πάντων τε νόμους, καὶ ἤθεα κεινὰ
 Ἀθανάτων κλείουσιν, ἐπήρατον ὅσων εἴσται.
 Αἱ τὸτ' ἴσαν ὥσθ' Ὀλυμπον ἀγαλλόμεναι ὅπ' ἀγαθῶν,
 Ἀμβροσίη μελῶν· αὖτε δ' ἰαχε γαῖα μέλαινα
 Ὑμνοῖσσι, ἐρατὸς ἢ ποδῶν ὑπὸ δ' ἄρκτου ὁρώσῃ,
 Νησομένοισιν πατέρ' εἰς ὅν. ὃ δ' ἔρανον ἔμβασιλεύει,
 Αὐτὸς ἔχων βροντῇ καὶ αἰγυλοῦντα κεραιόεντα,
 Κάριεϊ νικήσας πατέρα Κρόνον. αὖτ' ἔκαστα
 Ἀθανάτοισι διέταξεν ὁμῶς, καὶ ἐπιφρονέει πᾶσι.
 Ταῦτ' ἄρα Μῦσσαι αἰδοῦν, Ὀλύμπῳ δῶματ' ἔχουσιν,
 Ἐννέα θυγατέρας μεγάλας Διὸς ἐκγαῖαναι,
 Κλυτὰ τ', Εὐτέρπη τε, Θάλια τε, Μελπομένη τε,
 Τερψιχόρη τ', Ἐρατώ τε, Πολύμνια τ', Οὐρανίη τε,
 Καλλιόπη δ'· ἡ δ' ὥσπερ ἀφροσύνη ἐστὶν ἀπειτέαν.
 Ἡ μὲν γὰρ βασιλεύουσιν ἅμ' αἰδοῖσιν ὅππῃ δέ.
 Οἴκῳ πᾶσι βασιλεὺς Διὸς κύρα μεγάλοιο,
 Γενόμενόν τ' εἰσδύει διατρεφίων βασιλῆων,
 Τῶ μ' ἐπὶ γλώσῃ γλυκερῶν χεῖρας αἰοῦνται,
 Τῷ δ' ἐπὶ ἔργῳ ἐκ στήθεσσι· ῥεῖ μείλιχα· οἱ δὲ νῦν λαοὶ
 Πάντες ἐς αὐτὸν ὁράσι Διὸς ἐκκλίνοντα θεμιστὰς
 Ἰθέειν δίκην. ὃ δ' ἀσφαλῆς ἀγροῖον,
 Αἰψὰ τε καὶ μέγα νεῖκε' ἐπιστρωμένος κατέπαυσε.
 Τύνην γὰρ βασιλῆος ἐχέφρονος, ἔνεκα λαοῖς
 Βλασφωμένοις ἀγροῖφ' ἐμὲ τρεομένην ἔργα τελεῖσθαι
 Ῥηϊδίως, μαλακῶσι ὡς ῥα φάμενοι ἐπίεσθαι.
 Ἐρχόμενον δ' ἀνὰ ἄστυ θεὸν ὡς ἰλάσκον)
 Αἰδοῖ μελίκην, μὲν δ' ἐπὶ ἀγροῖοι σίνουσιν,
 Οἷα τοι Μυσηῶν ἐρηθόσιν ἀνθρώποισιν.
 Ἐκ γὰρ Μυσηῶν καὶ ἐκ ἑσέως Ἀπόλλωνος

Α',

61. Μίμελαι.) Ald. edit. ha-
 bet μέλσαι; Germ. μέλσαι. Vener.
 μεμείλσαι. Sed notum est ex Ho-

mero, μεμείλσαι contrahi in μέ-
 λσαι.

Curæ est, in pectoribus securum animum habentibus,
Paululum à summo vertice nivosi cœli :
Ubi ipsi splendidiq; chori, & ædes pulchræ.
Iuxta vero eas Gratiæ & Cupido domos habitant,
In conviviis : amabilem autem per os vocem emittentes
Canunt, omniumque leges, & mores venerandos
Immortalium celebrant, amabilem autem per os vocem emittentes.

Istæ tum ibant ad Olympum exultantes voce pulchra
Immortali cantilena, undique vero resonabat terra atra
Canentibus hymnos: jucundus vero à pedibus strepitus excitabatur

Euntium ad patrem suum. ille autem in cœlo regnat,
Ipse habens tonitru, atque ardens fulmen,
Vi superato patre Saturno, bene autem singula
Immortalibus disposuit simul, & induxit honores.
Hæc sane Musæ canebant, cœlestes domos tenentes :
Novem filiæ magno è Iove prognatæ :
Clioque, Euterpeque, Thaliaque, Melpomeneque,
Terpsichoreque, Eratoque, Polymniaque, Vraniaque,
Calliopeque : hæc autem præstantissima est omnium.
Hæc enim & reges venerandos comitatur.

Quemcunque honoraturæ sunt Iovis filiæ magni,
In lucem editumque aspexerint à Iove nutritorum regum;
Huic quidem super linguam dulcem fundunt cantilenam,
Hujus verba ex ore fluunt blanda : cæterum populi
Omnes ad ipsum respiciunt, discernentem jus
Rectis judiciis. hic autem tuto cauteque loquens,
Statim etiam magnam contentionem scite diremit.
Propterea enim reges prudentes, quod populis
Damno affectis in foro res iterum integras restituunt
Facile, mollibus alloquentes verbis.

Incedentem vero per urbem, veluti deum placant
Reverentia blanda : eminet vero inter ipsos congregatos.
Tale Musarum ingens munus hominibus.
A Musis etenim, & eminus feriente Apolline,

Ἄνδρες αἰοῖδ' ἱάσιν ἐπὶ χθονά κ' κίππερσά·
 Ἐκ δ' Διὸς, βασιλῆες. ὃ δ' ὄλβι' ὄνῃνα Μῆσ' αὖ
 Φιλῆν· γλυκερὴ οἱ δ' ἀπὸ τόματ' ῥέει αὐδῆ.
 Εἰ γάρ ἕς κ' πενθ' ἔχων νεοκηδῆϊ θυμῷ
 Ἀζῆ) κραδίῳ ἀπαχήμεν', αὐτὴρ αἰοῖδ' εἰς
 Μυσίων θροῶπων κλειῖα παρτέρων ἀνθρώπων
 Ἰμνήσῃ, μέγαράς τε θεῶς οἱ Ὀλύμπου ἔχουσιν,
 Αἰψ' ὅτε δυσφρεσίων ἐπιλήθε), εἰδὲ τι κηδεῶν
 Μίμνῃ· πεχέως δ' παρέτραπι δῶρα θεῶν.
 Χαίρει τέκνα Διὸς, δοτὲ δ' ἡμερόεσσαν αἰοῖδ' αὖ.
 Κλειέτε δ' ἀθανάτων ἱερὸν γῆν' αἰὲν ἰόντων,
 Οἱ Γῆς ἐξεγέρσιν κ' Οὐρανῷ ἀστρόεντ',
 Νυκτὸς κ' διαφορῆς, ἕς δ' ἄλμυρὸς ἔτρεφε Πόντ'.
 Εἵπατε δ' ὡς παρῶναι θεοὶ κ' γαῖα γῆνοιντο,
 Καὶ πότμου, κ' πόντ' ἀπειρίτ' οἰδμεν ἔθων,
 Ἄστρα τε λαμπρόωντα, κ' ἔρρονος ἄρ' ὕψος ὕψιστον,
 Οἱ τ' ἐκ τ' ἐγγύοντο θεοὶ, δωτῆρες ἰάνων.
 Ὡς τ' ἄφην' δάσσαντο, ἔ' ὡς ἡμαῖ διέλοντο,
 Ἡδὲ κ' ὡς παρῶναι πολὺπλοον ἔχον Ὀλύμπου.
 Ταῦτά μοι ἱστοίε Μῆσ' Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσα,
 Ἐξ ἀρχῆς, κ' ἐπαδ' ὃ, ἡ παρῶν γῆν' αὐτῶν.
 Ἦτοι μὲν παρῶναι Χά' γῆν' αὐτὴρ ἐπέτρε
 Γαῖ' ἄρ' ὕψιστον, πάντων ἔδ' ἀσφαλὲς αἰεὶ
 Ἀθανάτων, οἱ ἔχουσι κέρη νιφόντ' Ὀλύμπου·
 Τάρεσθ' τ' ἡρόεντα μυχρὸν χθονὸς ἄρ' ὕψος ὕψιστον,
 Ἡδ' ἔρ', ὃς κ' ἡλίας ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι,
 Λυσιμελής, πάντων τε θεῶν πάντων τ' ἀνθρώπων
 Δαίμων) ἐν στήθεσσι νόον ἔ' ἐπίφρονα βελλῶν.
 Ἐκ Χαῖ' δ' ἔρ' εἰδὸς τε μέλαινα τε Νυξ' ἐγγύοντο.
 Νυκτὸς δ' αὐτ' Αἰθήρ τε κ' ἡμέρη ἐξεγέρσιν.
 Οὐς τέκε κροσσὸν, ἔρ' εἰδὸς φιλόπληκ' ἡμῖν.
 Γαῖα δ' ἐπὶ παρῶν μ' εἰδὸς ἔ' ἰαντῇ
 Οὐρανὸν ἀστρόεντ', ἵνα μιν παρῶν πᾶσι καλύπτοι,
 Ὄφρ' εἴη μακρῆσσι θεοῖς ἔδ' ἀσφαλὲς αἰεὶ.
 Γένων δ' ἔρ' εἰς μακρὰ, θεῶν καλόντων ἐναύλους
 Νυμφῶν, αἱ γαῖαν αὖ ἔρ' εἰς βροτοῖσιν.
 Ἡ δ' κ' ἀτρυγέων Πέλαγος τέκεν οἰδμεν ἔθων,

95

100

105

110

115

120

125

130

Πόν-

Viri cantores sunt super terram & citharædi :

Ex Iove vero reges. ille vero beatus, quemcunque Musæ

Amant : suavis ei ab ore fluit vox.

Quod si enim quis luctum habens recenti dolore saucio animo

Tristetur, animo dolens, cæterum Poëta

Musarum famulus res claras priscorum hominum (sunt;

Laudibus celebraverit, beatosque deos qui Olympum inco-

Statim hic sollicitudinum obliviscitur, nec quicquam dolo-

Meminit: cito enim deflexerunt eum alio dona dearum. (rum

Salvete natæ Iovis, date vero amabilem cantilenam,

Celebrate quoque immortalium divinum genus, semper exi-

Qui Tellure prognati sunt, & Cælo stellato, (stentium,

Noctæque caliginosa, quosque salus nutritiv Pontus.

Dicite insuper, ut primum dii & terra fuerint,

Et flumina, & pontus immensus, æstu furens,

Astraque fulgentia & cælum latum superne :

Et qui ex his nati sunt dii, datores bonorum.

Utque opes diviserint, & quomodo honores distinxerint,

Atque quomodo primum multis implicitū sphaeris tenuerint

Hæc mihi dicite Musæ, cœlestes domos inhabitantes (cælum.

Ab initio : & dicite quodnam primum fuerit illorum.

Primo omnium quidem Chaos fuit, ac deinde

Tellus lato pectore prædita, omnium sedes tuta semper

Immortalium, qui tenent juga nivosi Olympi,

Tartaraque tenebricosa in recessu terræ spaciøsæ :

Atque Amor, qui pulcherrimus inter immortales deos,

Solvens curas, & omnium deorum, omniumque hominum

Domat in pectoribus animum, & prudens consilium.

Ex Chao vero Erebusque, nigraque Nox editi sunt.

Ex nocte porro Ætherque & Dies prognati sunt :

Quos peperit ubi concepisset, Erebo amore mixta.

Tellus vero primum quidem genuit parem sibi

Cælum stellis ornatum, ut ipsam totam obtegat,

Utquæ esset beatis diis sedes tuta semper :

Genuit præterea montes altos, dearum gratas speluncas

Nympharum, quæ habitant per montes saltuosos.

Atque etiam infrugiferum pelagus peperit æstu furens,

Pontum,

Πόθον, ἄτερ φιλότλη· ἐφίμερα. αὐτὰρ ἐπεὶ
 Οὐρανὸν ἀνηθείσα, τέκ' Ὀκεανὸν βαθυδύνῳ,
 Κοῖον τε, Κρεῖόν θ', Ὑπερίονά τ', Ἰαπέον τε,
 Θέϊαν τε, Γείαν τε, Θέμιν τε, Μνημοσύνην τε,
 Φοῖβην τε χρυσοσφάρον, Τηθύν τ' ἑσπερίην.
 Τὺς δ' ἐμὲ δ' ὁπλοτάτην ἡμίτερ Κρόνον· ἀγκυλομήτης,
 Δεινότατον παίδων· θαλερὸν δ' ἤχθηρε τοκῆα.
 Γείνατο δ' αὖ Κύκλωπας ὑπέρβιον ἦτορ ἔχοντα,
 Βρόντιον τε, Στερόπιον τε, ἔ' Ἀργεῖον ὄσσε μῆτορ.
 Οἱ Ζηνὶ βροντῇ τ' ἔδοσαν, τεύχεά τε κεραυνόν.
 Οἱ δ' ἦ τοι ἔα μ' ἄλλα θεοῖς ἐναλίγκιοι ἦσαν,
 Μῶν δ' ὀφθαλμοῖς μέσσω ἐπὶ κέρ μετὰ πᾶν.
 Κύκλωπις δ' ὄνομ' ἦσαν ἐπώνυμον, ἔνεκ' ἄρα σφίων
 Κυκλοπιδῆς ὀφθαλμοῖς ἔς ἐνέκ' μετὰ πᾶν.
 Ἰχθὺς τ' ἠδὲ βίη καὶ μηχαναὶ ἦσαν ἐπ' ἔργois,
 Ἄλκοι δ' αὖ Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἐξεχθροὶ,
 Τρεῖς πᾶδες μεγάλοι ἔ' ὄσσε μῆτορ, σὺν ὀνομασί.
 Κοτῖός τε, Βελαρέως τε, Γύγης θ', ὑπερφύσσα τέκνα.
 Τῶν ἐκαστὸν μὲν χεῖρες ἀπ' ὤμων αἰώσαντο
 Ἀπλάσαι, κεφαλὰς δ' ἐκείσιν πεντήκοντα
 Ἐξ ὤμων ἐπέφυγον, ἐπὶ πίδαροισι μέλεισιν.
 Ἰχθὺς δ' ἀπλάται, κεραιερῆ, μεγάλα ἐπὶ εἶδη.
 Οὔσοι γὰρ Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἐξεχθροὶ,
 Δεινότατοι παίδων, σφετέρῃ δ' ἤχθοντο τοκῆι
 Ἐξ ὀρχῆς καὶ τ' ὅπως ἴς πρῶτα γήοιοι,
 Πάντας ἀποκρύπτουσι, καὶ ἐς φάσμα σὺν ἀνίσκει,
 Γαίης ἐν κόρυθῃ· κακὰ δ' ἐπείερετο ἔρση
 Οὐρανός. ἡ δ' ἐντὸς στυγερῆς Γαίης πελώρη,
 Στῆνομόρην δολίην δ' κακὴν ἐπεφρόσασα τέχνην.
 Αἶψα δ' ποιήσασα γῆν πολλὴν ἀδάμαντον,
 Τεύχε' ἔμελλε δρέπανον, καὶ ἐπίφραδον παρὰ φίλοιςιν.
 Εἶπε δ' ἰατρύνεσθαι, φίλον τέκνον, ἦτορ.
 Παιῖδες ἐμοὶ καὶ πατρὸς ἀποδοῦναι, αἳ κ' ἐβέλητε

135

140

145

150

155

160

Πείθε-

140. Βρόντιον.] Hæc lectio Latinorum Poëtarum testimoniis confirmatur. Altera autem ἀστερότην habet pro στερότην.

145. Κυ-

Pontum, absque amore suavi: cæterum deinde (bentem,
 Cælo concumbens, peperit Oceanum profundos vortices lia-
 Cœumque, Creumque, Hyperionemque, Iapetumque,
 Theamque, Rheamque, Theminq̃ue, Mnemosynenque,
 Phœbenque aureâ corona insignem, Tethymque amabilem.
 Hos vero post natu minimus natus est Saturnus vaser,
 Acerrimus inter liberos: floridum autem odio prosequabatur
 Porro genuit & Cyclopes superbum cor habentes, (parentē.
 Brontenque, Steropenque, & Argen forti animo præditum:
 Qui Iovi & tonitru dederunt, & fabricarunt fulmen.
 Qui sane per alia diis similes erant,
 Unus vero oculus media positus erat fronte.
 Cyclopes vero illis nomen è re erat, eo quod ipsorum
 Circularis oculus unicus inerat fronti:
 Roburque & vires, & molimina erant in operibus.
 Alii rursus è Tellure & Cælo prognati sunt
 Tres filii magni, & prævalidi, non nominandi,
 Cottusque, Briareusque, Gygesque, superba proles.
 Quorum centum quidem manus ab humeris impetuose mo-
 Inaccessæ: capita vero unicuique quinquaginta (uebantur,
 Ex humeris prognata erant, super robustos artus.
 Robur autem immensum, validum, ingenti in statura.
 Quotquot enim Tellure & Cælo procreati sunt,
 Potentissimi filiorum, suo vero infensi erant parenti
 Ab initio. & horum quidem ut quisque primum nascebatur,
 Omnes occultabat, & in lucem non emittebat,
 Terræ in latebris: malo autem oblectabatur opere
 Cælum. ipsa vero intus ingemiscebat Terra vasta,
 Arctata: dolosam vero malamque excogitavit artem.
 Statim vero cum procreasset genus cani ferri,
 Fabricavit magnam falcem: edixit vero charis liberis.
 Dixit autem animum addens, charo mœrens corde:
 Filii mei & patris nefarii, si volueritis

Pare-

145. Κυκλοπῆς.] Al. ὁὼν, al.
 εἶν. parer autem legendum esse εἶν.
 pro eis per diaresin.

158. Καθμῶνι.] Nomina ap-
 pellativa in ὁὼν & εἶν significant
 locum.

Παιῖταξ, πατέρῳ γε κηλήν παύειναι λάβειν
ἡμετέρῃ πατέρῳ ᾧ αἰκία μήλαρ ἔβαν.

165

Ὡς φάτο· τὸν δ' ἄρα πῦναις ἔλεν δέῳ, ὑδὲ ἴα αὐτὸν
Φθίγγεω· θαρσύνει δὲ μέλας Κρόνῳ ἀκυλομήτης
Ἄψ αὖτις μύθοις παρθένῳ κηλίστῳ κεδνῷ.

Μήτηρ, ἐγὼ κεν γὰρ γ' ὑποχόμενῳ τελέζαιμι
ἔργον· ἐπεὶ πατὴρ γε δυσανύμεν σὺν ἀλεγιζῷ
ἡμετέρῃ πατέρῳ ᾧ αἰκία μήλαρ ἔβαν.

170

Ὡς φάτο· γῆθησεν δὲ μέλα φρεσὶ Γαῖα πηλώρη.

Εἶτο δέ μιν κρέψαζα λόχῳ ἐνήθηκε δὲ χρεὶ
Ἀρπύ κερχαρόδοντα· δόλον δ' ἐπαθήκατο πῦναι.

175

Ἦλθε δὲ Νύκτ' ἐπείσεν μέλας Οὐρανός· ἀμφὶ δὲ Γαίῃ.

Γμείραν φιλόπαιῳ ἐπύχετο, καὶ ῥ' ἐπαυόθη

Πάντη· ὃ δ' ἐκ λοχόιο παῖς ἀρέξατο χρεὶ

Σκαίῃ, διέξερῃ δὲ πηλώρεον ἔλαβεν ἀρπύ.

Μακρὸν, κερχαρόδοντα, φίλῃ δ' ἀπὸ μῆδα πατρός

180

Ἐστυμνῶς ἤμελε, πάλιν δ' ἔρριψε φέρεαξ

Ἐξοπίσῳ· πῇ μ' ἔπ' ἐτάσια ἐκφυσε χερός·

Ὅσῃ ᾧ ρατῆμιχθις ἀπώσυσεν αἰματοόσῃ,

Πάσας ἀέχετο Γαῖα· περὶ πηλώρεον δ' ἐναιωτῶν,

Γείνατ' Ἐλενός τε κρητερὰς, μεγάλας τε Γίγαντας,

185

Τόλχοι λαμπομόντες, δόλιχ' ἔγχλα χερσὶν ἔχοντες,

Νύμφας δ' αἰ Μελίαις κηλίσσ' ἐπ' ἀπύρονα γαῖαν.

Μῆδαι δ' ὡς τοπιδῶν δόπτομῆσας, αἰδάμεντας

Κάδωαλ' ἐπ' Ἠπείρῳ πολυκλύσῃ σὺν πόσσῃ,

Ὡς φέρετ' ἀμπέλας πηλὴν χρόνον· ἀμφὶ δὲ λούχῃς

190

Ἀφρός ἀπ' ἀθανάτω χρόνῳ ἄρυντο· πῇ δ' ἐνὶ κέρῃ

Ἐθρήφθη· πρῶτον δὲ Κυθήροισι ζαθέουσιν

Ἐπώλει· ἔνθεν ἐπὶ τῷ ἀειρρύνῳ ἴκτο Κύνωρον·

Ἐκ δ' ἔθ' αἰδοίῃ κελῇ θεός· ἀμφὶ δὲ ποίῃ

Προσὶν ὑπὸ ραδινοῖσιν αἰέετο· πῶν δ' Ἀφροδίτῃν,

195

Ἀφροχρύσειαν· τε θεὰν καὶ εὐσέφανον Κυθήριαν

Κικλήσκουσιν θεὰ τε καὶ ἀνέρες, ἕνεκ' ἐν ἀφροῖ

Θεῖφ-

Parere, patris malam ulciscemur contumeliam
Vestri. prior enim sæva machinatus est opera. (illorum

Sic dixit: illos vero omnes invasit metus, neque quispiam
Locutus est. confirmato animo tandem magnus Saturnus ver-
E contra verbis compellavit matrem castam: (sutus

Mater, ego certe hoc in me recipiens peragam
Facinus. patrem enim inauspicatum nihil curo
Nostrum. prior enim sæva meditatus est opera.

Sic dixit: gavisa est autem valde animo Tellus ingens:
Collocavit autem ipsum celans in insidiis: indidit vero manu
Falcem asperis dentibus: dolo autem instruxit omni.

Venit autem Noctem adducens magnum Cœlum, undiq; vero
Cupiens amorem imminebat, & sane exterrum est (Telluri
Passim: ex insidiis autem filius petiit manu

Sinistra, dextra vero immanem cepit falcem,
Longam, asperos dentes habentem, charique genitalia patris
Festinanter demessuit, rursusque abjecit ut ferrentur

Pone. illa quidem non incassum elapsa sunt manu:

Quotquot enim guttæ proruperunt cruentæ,
Omnes suscepit Terra; circumvolutis autem annis,
Produxit Erinnyasque validas magnosque Gigantes,

Armis nitentes, longas hastas manibus tenentes:
Nymphasque, quas Melias vocant super immensam terram.

Testiculisque ut prius resectis, ferrum

Projecit circa Epirum undis agitatum in pontum. (alba

Sic ferebantur per pelagus longo tempore. circumcirca vero

Spuma ab immortalī corpore oriebatur: in ea puella

Innutrita est: primum vero ad Cytheras divinas

Vehebatur, inde tum circumfluam pervenit ad Cyprum.

Prodiit vero veneranda formosa dea: circum vero herba

Pedibus sub mollibus crescebat: Aphroditem autem ipsam,

Spuma prognatam deam & decoram pulchris fertis Cythe-

Nominant tam dii quam homines: eo quod in spuma (ream,

Nutri-

& in interpretatione Lat. pro fer- genitalibus omnino in elligenda
rum ferro, reponendum. Nam sunt. Ibidem q. Ἡρώεης πονη-
νός, & quæ sequuntur. de ipsis

Θρίφῃ· ἀπὲρ Κυθήρων, ὅπ' ἀσσεύευσσε Κυθήροις·
 Κυπαρίσσαν δ', ὅπ' ἤνυρ πολυκλῦσ' ἐνὶ Κυπῶν·
 Ἡ δὲ φιλομμηδία, ὅπ' μμηδῖαν ἐξεφαάνη.

200

Τῇ δ' Ἐρῶ ἀμάρτησε, καὶ Ἰμερῶ ἑσπερ κελός.
 Γῆνομήν τε παῖσσι, θεῶν τ' ἐς φύλον ἔστη.
 Ταῦτ' αὖ δ' ἐξ ἀρχῆς περικύβητος, ἢ ᾗ λείλοισ' αἶμα
 Μοῖραν ἐν ἀνθρώποισι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι,
 Παρθένους τ' ὄφρας, μεδήμεναι τ' ἐξαπαῖσαι τε,
 Τέρψαν τε γλυκερίῳ, φιλότῃ τε, μελιχίῳ τε.

205

Τῆς δ' πατὴρ Τιτίως ἐπικλήσιν καλίσσεν,
 Παῖδας ἠκείων μέγας Οὐρανός, ὅς τέλει αὐτός·
 Φάσκει δ' πρῶτοντας ἀπασταλὴν μέγα ῥέξαι
 Ἐρῶν, τοῖο δ' ἐπὶ τὴν τίειν μελόπιπδεν ἵστασθαι.
 Νῦξ δ' ἔτεκε συστρόν τε Μόρον καὶ Κῆρα μέλαιναν,
 Καὶ Θάνατον· τίκε δ' ὕπνον, ἐπὶ δὲ φύλον Οἰείρων·
 Οὐ πνι κριμνηθεῖσα θεὰ τίκε Νῦξ ἐρεβεννή·
 Διότ' αὖτε αὐτὴ Μῶμον, καὶ Οἰζύν ἀλγινόεσαν·
 Ἐσπερίδας δ', αἷς μῆλα πέτρῳ κλυθὲς Ὠκεανοῖο
 Χρύστα καλὰ μέλας, φέροντά τε δένδρεα καρπών·
 Καὶ Μοῖρας καὶ Κῆρας ἐΐναια νηλεοπίνας,
 Κλωθὴν τε, Λάχαιον τε, καὶ Ἀΐαπον· αἵ τε βροτῶσι
 Γῆνομήνοισι διδύσκον ἔχον ἀγαθὸν τε κακόν τε,
 Αἰτ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε ὠρυγασίας ἐφίπασσαν
 Οὐδ' ἐπὶ λήεσσι θεῶν δινούοι χόλοιο,
 Περὶ γ' ἀπὸ πρὸ δῶνσι κακὴν ὅπιν ὅς τις ἀμάρτη.
 Τίτλις δ' καὶ Νέμεσιν, πῆμα θνητοῖσι βροτοῖσι,
 Νῦξ ὅλην· καὶ τὴν δ' Ἀπάτην τίκε καὶ Φιλότῃ,
 Γῆρας τ' ἐλόμβρον, καὶ ἔσαν τίκε κατ' ἐπὶ ῥοῖον.
 Αὐτὰρ ἔπειτα συστρόν τίκε μὲν Πόνον ἀλγινόεσσαν,
 Λήθην τε, Λοιμὸν τε, καὶ Ἀλγέα δακρυόεσσαν,
 Ὑσμῖνας τε, Φόνους τε, Μάχας τ', Ἀνδροκτασίας τε,
 Νείκεά τε, ψεύδους τε Λόγους, Ἀμφιλογίας τε,

210

215

220

225

Δυσσέ-

209. Φάσκει.] Τίτλινοντας qui-
 dam exponunt nocentes. sed iudicet
 lector num potior sit interpretatio,

extendentes, scilicet manum.

227. Ἀλγέα.] Alii legunt λί-
 μόν, & fortasse non male. Sicut et
 ianī

Nutrita fuit : Cytheream autem quod appulit Cytheris :
 Cyprigenam vero quod nata sit undosa in Cypro.
 Atque amantem genitalia, quia ex genitalibus emerfit.
 Hanc vero Amor comitatus est, & Cupido sequebatur pulcher,
 Natam primum, & deorum ad cœtum euntem.
 Hunc vero ab initio honorem habet, atque sortita est
 Sortem inter homines & immortales deos,
 Virgineas confabulationes, & risus, & deceptiones,
 Oblectationemque suavem, & amicitiam, blanditiasque.

Illos vero pater Titanas cognomento vocabat,
 Filios objurgans, magnus Cœlus, quos genuit ipse.
 Dictitabat porro festinantes ex protervia magnum patrasse
 Facinus, cujus deinceps ultio in posterum futura sit.
 Nox præterea peperit odiosum Fatum, & Parcam atram,
 Et Mortem: peperit etiam Somnum. peperit vero agmen So-
 Quæ nulli mixta dea peperit Nox obscura. (mniorum :
 Rursum postea Mornum, & Ærumnam dolore plenam,
 Hesperidesque, quibus mala ultra inclytum Oceanum
 Aurea pulchra curæ sunt, ferentesque arbores fructus,
 Et fatales deas, & Parcas genuit immites,
 Clotoque, Lachesinque & Atropon : quæ mortalibus
 Nascentibus dant habendum bonumque malumque,
 Quæque hominumque deorumque delicta persequentes,
 Nunquam desinunt deæ à vehementi ira,
 Priusquam illi rependerint malam ultionem quisquis peccarit.
 Reperit præterea & Nemefin, cladem mortalibus hominibus
 Nox perniciofa : post hancq; Fraudem enixa est, & Amicitiam
 Seniumque noxium, & Contentionem peperit pertinacem.
 Cæterum Contentio odiosa peperit quidem Laborem mole-
 Oblivionemque, Pestemque, & Dolores lacrymabiles, (stum,
 Pugnasque, Cædesque, Præliaque, Stragesque virorum,
 Iurgiaque, mendacesque Sermones, Disceptationesque,
 Legum

iam & sequenti magis convenire
 videtur φῶξ quam φόβος, quia su-
 pra in Aspide vers. 155. conjunxit

etiam Poëta hæc duo φῶξ & ἀν-
 ἰσχυρία.

Δυσνομίῳ, Ἀτὴν τε, πωλήσας ἀλλήλοισιν· 230
 Ὄρεσιν δ', ὅς δ' ἄν' πλείους ἐπιχθονίους ἀνθρώπους
 Πημαίνῃ, ὅτε κιν' ἕς ἑκὼν ἐπίσκησιν ὁμόςῃ·
 Νηρέα τ' ἀΨύδεια καὶ ἀληθέα γείνατο Πόντος,
 Πρεσβύτερον παῖδων· αὐτὸς καλεῖσθαι γέροντα,
 Οὐνεκα νημερτὴς τε ἔ' ἦπ'· ἐδὲ θεμιστῶν 235
 Λήθη), ἀλλὰ δίκσιμα καὶ ἤπια δάμνα οἶδεν.
 Αὐτὸς δ' αὖθ' θαύμασθε μέγαν, καὶ ἀγνώσθω Φόρκυν,
 Γαίην μισγόμενον, καὶ Κητώ καλλιπάρην,
 Εὐρύδιον τ' ἀδάμαντον· σὺν φρεσὶ θυμὸν ἔχουσιν.
 Νηρῆον δ' ἐχθρόν τε μέγιστα τέκνα θεῶν, 240
 Πόντος δ' ἀτρυγέτης, καὶ Δωρεῖδ' ὑψόμοιος,
 Κέρης Ωκεανοῖο πλήθει· πῶμα μῖο,
 Πρωτὴν τ', Εὐκρετήν τε, Σαώ τ', Ἀμφιτρίτην τε,
 Εὐδύρην τε, Θίψιν τε, Γαλήνην τε, Γλαυκὴν τε,
 Κυμοδόην, Σπείω τε θεήν, Θαλίην τ' ἐρώεσσαν, 245
 Καὶ Μελίτην χαρίεσσαν, καὶ Εὐλιμήνην, ἔ' Ἀγαυήν,
 Πασίτην τ', Ἐρατώ τε, καὶ Εὐνείην ῥοδόπην τε,
 Δωϊά τε, Πρωϊά τε, Φέρκασί τε, Διωμαμένην τε,
 Νηλαιήν τε, ἔ' Ἀκταίην, καὶ Πρωτομήνην,
 Δωρεὶς, ἔ' Πανόπην, καὶ εὐειδὲς Γαλαττίαν· 250
 Ἰωποδόην τ' ἐρώεσσαν, ἔ' Ἰωπομένην ῥοδόπην τε,
 Κυμοδόκην δ', ἣν κύματ' ἐν ἑσπερίδι πόντῳ
 Πνοιάς τε ζαθέων ἀνέμων, σπῶν Κυματολήγην,
 Γεῖα πσηνύει, καὶ εὐσφύρην Ἀμφιτρίτην·
 Κυμώ τ', Ἠϊόνην τε, εὐσφρανός δ' Ἀλιμήνην· 255
 Γλαυκοδόκην τε φιλομενέδης, καὶ Ποντοπόρφειαν,
 Λαγαγόρην τε, ἔ' Εὐαγάρην, καὶ Λαομεδέειαν·
 Πηλιωμένην τε, καὶ Αὐτονόην, ἔ' Λυσιάνασσαν,
 Εὐάρετην τε φυλὴν τ' ἐρατὴν καὶ εἰδὲν ἄμωμον·
 Καὶ Ψαμμάδην χαρίεσσαν δέμας, δῖήν τε Μενίπην· 260
 Νησώ τ', Εὐτόμπην τε, Θεμιστῶν τε, Προϊόνην τε,
 Νημερτὴς δ', ἣ πατέρους ἔχει νόον ἀθανάτας.

Αὐτὰρ

238. Κητώ καλλιπάρην.] Alii le- | λήγειν εἰς θυσίαν ἰσχυρότατα, ὅττα
 gunt Κητώ, ἐν πόντῳ γὰρ τὰ κήτη καὶ ὀμίγηται.

Legum contemptum Noxamque, familiares inter sese:
 Iuramentumque quod plurimum terrestres homines
 Lædit, quando quispiam volens peieraverit:
 Nereumque alienum à mendacio, & veracem genuit Pontus,
 Maximum natu filiorum. sed vocant senem,
 Eo quod verus atque placidus, nec juris & æqui
 Obliviscitur, sed iusta & mansueta consilia novit.
 Deinde rursus Thaumantem magnum & fortem Phorcyn,
 Terræ commistus, & Ceto pulchris genis præditam,
 Eurybiamque, ferreum in pectore animum habentem.
 Ex Nereo porro prognati sunt perquam amabilis soboles dea-
 Ponto in infructuoso, & ex Doride pulchricoma, (rum
 Filia Oceani rotundi fluvii,
 Protoque, Eucrateque, Saoque, Amphitriteque,
 Eudoraque, Thetisque, Galeneque, Glauceque,
 Cymothoë, Spioque velox, Thaliaque jucunda,
 Et Melita gratiosa & Eulimine & Agave,
 Palætheaque, Eratoque, & Eunice roseis lacertis prædita,
 Dotoque, Protoque, Pherusaque, Dynameneque,
 Nefæaque, & Actæa, & Protomedia,
 Doris, & Panope, & speciosa Galatea,
 Hippothoëque lepida, & Hippone roseis lacertis prædita,
 Cymodoceque, quæ fluctus in obscuro ponto,
 Et status divinorum ventorum, una cum Cymatolege
 Facile mitigat, & cum pulchros talos habente Amphitrite:
 Cymoque, Eioneque, pulchreque coronata Halimede,
 Glauconomeque hilaris, & Pontoporia,
 Liagoreque, & Euagore, & Laomedia,
 Polynomeque, & Autonoe, & Lylianastra,
 Euarneque tam indolis grata, quam inculpatæ formæ.
 Et Psamathe decora corpore, divinaque Menippe.
 Nesoque, Eupompeque, Themistoque, Pronoeque,
 Nemertesque, quæ patris habet animum immortalis.

Hæ

240. Μεγέστα.] Alii legunt μέγα-
 ρα τέκνα id est, μεγάλα, ἐπὶ ἑστῇ,
 ἢ ὑπεργήρανα τέκνα, ἀπὸ τοῦ κάλλος.

241. Πρωτότ' .] Quædam ex-
 emplaria habent Εὐκράτην.

Αὐτὰρ μὲν Νηρῆος ἀμύμονος ἐξερχόμενος
 Κῆρας πεντήκοντα, ἀμύμονα ἔργ' εἰδῶσι.
 Θαῦμας δ' Ὀκeanοῖο βαθυρρεΐταιο θύγατρα
 165 Ἠχάρατ' Ἠλέκτερον. ἣ δ' αἰεὶ αὖτε τέκεν ἔσαν,
 Ἡὐκόμενος δ' Ἀρωγῆας, Αἰθώ τ' Ὀκυπύτερον τε,
 Αἶψ' ἀνέμων ποιεῖσι καὶ οἰανοῖς αἶμα' ἔπον),
 Ὀκείης περὺ νῆας μετὰ χροῖαι γδ' ἴαλλον.
 Φόρκυι δ' αὖ Κητώ Γεργίας τέκε καλλιπαρῆος,
 270 Ἐκ χροῖας πολιὰς, ἧς δὲ Γεργίας καλεῖσιν
 Ἀθιναῖοί τε θοοί, χαμχαὶ ἐρχόμενοι τ' ἀνθρώποι.
 Πιφρηδῶ τ' εὐπιπλόν, Ἐνυώ τε κροκόπιπλόν,
 Γοργῆς δ' αὖ ναιέει πέτρῳ κλυτῷ Ὀκeanοῖο,
 275 Ἐχάκῃ σφῶς νυκλὸς ἴν' Ἐσπερίδες λιγύφανοι,
 Σθῆναί τε, Εὐρυάλη τε, Μίδωσά τε, λυγρὰ παῖδες.
 Ἡ μὲν ἔτι θνητὸν, αἶψ' δ' ἀθάνατοις ἔα γάμον
 Αἱ δύο· τῇ δ' μὲν παρέλξετο Κυανοχαίτης,
 Ἐν μαλακῷ λημέωνι, καὶ αὖτε σιν εἰαροῖσι.
 280 Τῆς δ' ὅτε δὴ Περσῶς κεφαλῇ ἀπιδρομέουσαν,
 Ἐξείδατο Χρυσώϊα τε μέλας, καὶ Πηγάς ἱππῶ.
 Τὰ μὲν ἱκανομῶν ἴω, ὅτ' αἶψ' Ὀκeanὸς παρὶ πηγῶν
 Γαίηνδ', ἰδὲ ἄσπερον χροῖον ἔχον μετ' ἁρσὶ φίλῃσι.
 Χ' αἰ μὲν ἀποπτόμενοι, σελιπῶν χθονὶα μητέρῃ μελάν,
 285 Ἰκτεῖς εἰς ἀθανάτους· Ζήνους δ' ἐν δώμασι ναιέ,
 Βροντῶν τε στροπῶν τε φέρων Διὶ μελῶσιν.
 Χρυσάϊα δ' ἔτεκε τελευτήλων Γηρυονῆα,
 Μιχθῆς Καλλιρόῃ κέρη κλυτῷ Ὀκeanοῖο.
 Τὸν μὲν αἶψ' ἐξανάσσει βίῃ Ἡρακλῆϊα,
 290 Βυσὶ πάρος εἰλιπύδοσι, σελιπύτῳ αἶν' Ἐρυθίῃ·
 Ἡμέτερά τ' ὅτε σφῶς ἤλασιν Ὀρυμειτώπας
 Τίρωδ' εἰς ἱερῶν, Διφθαῖά πόρον Ὀκeanοῖο,
 Ὀρῶν τε κλέτας, ἔβηκόλον Εὐρύπλονα,

Σταθ-

269. Ὀκείης.] Alias, καλλιπαρῆος,
 Ματαχόνια. In cælum volabant:
 cælum enim etiam χροῖον dici an-
 notat Schol. Sed sunt qui legant
 μεχθόνια, ut sit relicta terra.

288. Μιχθῆς.] Versus hic in o-
 mnibus exemplaribus collocatus
 reperitur 9. versib. superius, post il-
 lum Ἐν μαλακῷ, cum tamen eo
 pertinere nullo modo possit. Nam
 tres

Hæc quidem ex Nereo inculpato procreata sunt
 Filia quinquaginta, inculpata opera callentes.
 Thaumās vero Oceani profundiflui filiam
 Duxit Electram. hæc autem celerem peperit Irim,
 Pulchricomāque Harpyias, Aëllouque, Ocypetenque,
 Quæ ventorum flamina, & aves assequuntur
 Pernicibus alis. in cælo enim degentes volitant.
 Phorco post hæc Ceto Græas peperit pulchris genis præditas,
 A partu canas, quas ob id, Græas, vocant.
 Immortalesque dii, humique incedentes homines.
 Pephredoque pulchro peplo, Enyoque croceo peplo,
 Gorgonesque, quæ habitant celebrem Oceanum,
 In extrema parte ad noctem: ubi Hesperides argutæ,
 Sthenoque, Euryaleque, Medusaque gravia perpeffa.
 Ipsa erat mortalis, ast alia immortales, & senio non obnoxia
 Duæ: cum una concubuit cærulea cæsarie Neptunus
 In molli prato & floribus vernis.
 Ejus autem Perseus caput cum amputasset,
 Exiliit Chrysaor magnus, & Pegasus equus.
 Huic quidem cognomentum erat, quod Oceani apud fontes
 Natus esset: cæterū hic ensē aureum tenebat manibus charis;
 Et ille quidem cum avolasset, relicta terra matre pecorum
 Pervenit ad immortales. Iovis vero in domo habitat,
 Tonitruque & fulgur ferens Iovi prudenti.
 Chrysaor porro genuit tricipitem Geryonem,
 Mixtus Calliroæ filia nobilis Oceani.
 Illum quidem armis exiit vis Herculana,
 Boves apud flexipedes circumflua in Erythia.
 Die illo cum boves egit latas frontes habentes
 Tirynthum in sacram, emensus iter Oceani,
 Orthoque interfecto, & bubulco Eurytione,

Stabu-

tres tantum traduntur Gorgones,
 Stheno, Euryale, & Medusa, ne-
 que in his recensetur Callirhoë.
 Quocirca nos G. Canterum sequi-
 mur, versum illum huc transtulimus.

Nam hoc cum historia plane con-
 venit, quæ tota reperitur *Κάρα δὲ
 Ωκεανῷ*. supra in Aspide, vers.
 142.

Σταθμῶ ἐν ἡρόεσσιν, πύλῳ κλυτῷ Ὠκεανῶ.
 Ἡ δ' ἐπὶ ἄλλο πύλωρον, ἀμύχανον, ἐδὲν εἰσὶν
 295
 Θνητοῖς ἀνθρώποις, ἐδ' ἀθανάτοις θεοῖσι.
 Σπῆτι ἐνὶ γλαφυρῷ, θεῖον κελεύροφρον' Ἐχιδνα,
 Ἡμῖν ῥ' ὡς νύμφῳ ἐλικώπιδι, κακὸν πάρον,
 Ἡμῖν δ' αὖτε πύλωρον ὄφιν, ἀνὰ τε μέσσω τε,
 Ποικίλον, ὠμησὺν, ζαθέης ὑπὸ κούρῃ γαίης.
 300
 Εὔστα δὲ οἱ αὖτις ἐπὶ κώπῳ, κρείλη ὑπὸ πίττει,
 Τηλεῖ αὖτ' ἀθανάτων τε θεῶν θνητῶν τ' ἀνθρώπων.
 Εὖθ' ἄρα οἱ δάκτυλοι θεοὶ κλυτὰ δώματα ναίων.
 Ἡ δ' ἔρυτ' εἰν Ἀέριοις ὑπὸ χροῖα λυγρῇ Ἐχιδνῃ,
 305
 Ἀθανάτ' ὡς νύμφῃ καὶ ἀγέῃ ἤματι πύλῳ.
 Τῇ δ' Τυφάονα φασὶ μινυῖναι ἐν φιλοπότῃ,
 Δεινὸν δ' ὑβρασὺν τ' ἀνερῶν, ἐλικώπιδι κύρῃ.
 Ἡ δ' ὑπεκυσσάμεν, τέκετ' κελεύροφρονα τέκνα.
 Οἷον ῥ' ἔπειτα κύνες γαῖαν Γηρυονῆϊ.
 Δούπερον αὖτις ἐπὶ κύνεσσι ἀμύχανον ἔπι φατῶν,
 310
 Κέρβερον, ὠμησὺν, αἰδέων κύνεσσι χαλκιδόφωνον,
 Πεντηκοντοχάρωνον, αἰαυδία τε κελεύρονα πύλῳ.
 Τὸ τρίτον, ὕδριν αὖτις ἐγαῖον, λυγρῇ εἰδυῖαν,
 Λερναίῳ, ῥ' ἔπειτα θεῖα Λαρκώλειον Ἡρή,
 315
 Ἀπληθὲν κούρῃ βίῃ Ἡρακλεῖ.
 Καὶ πῶς μὲν Διὸς υἱὸς ἐνέχετο νηλεῖ χαλκῷ
 Λιψιπρυοναῖος, σὺν δὲ νηϊφίλῳ Γολαῶ,
 Ἡρακλῆος, βυλῆσιν Ἀθηναίης ἀφελείας.
 Ἡ δ' Ἰχθυόεν ἐπὶ κύνεσσι, πύλῳ ἀμυμυκῶν πύλῳ,
 320
 Δελφῶν τε, μεσάλῳ τε, πεδοναίῳ τε, κελεύρῳ τε.
 Τῆς δ' ῥ' ὡς τρεῖς κεφαλαί· μία ῥ' ἡ χαροπῶ λίοντι.
 Ἡ δ' Ἰχθυόεν ἐπὶ κύνεσσι, πύλῳ ἀμυμυκῶν πύλῳ,
 Πρύονος λίαν, ὅππῃ δ' ἐν δόκῳ, μέσση δ' Ἰχθυόεν,
 Δεινὸν ἀπενεῖκα πύλῳ μὲν αἰσχρομύον.
 325
 Τῶν μὲν Πύλῳ εἴλετο ἐκ δόκῳ Βαλαιοφόντης.
 Ἡ δ' ἄρα Σφιγγῇ ὀλοῶν τέκετ' Καδμείοισιν ὄλεθρον,
 330
 Οἷον

297. Σπῆτι.] Alii rectius legunt
 σπῆτι σπῆτι, 199, τῷ αντρον.

321. Χαροπῶ.] Χαροπῶς, lætitiæ
 cordis vultu prodens. Peculiari-
 ter

Stabulo in obscuro, ultra inclytum Oceanum.

Ipsa insuper peperit aliud monstrum, perplexum, nihil simile Mortalibus hominibus, neque immortalibus diis,

Specu in concavo, divinam animo infracto Echidnam:

Dimidio nympham, nigris oculis, pulchris genis, (que,

Dimidio item ingentem serpentem horrendumq; , magnum-
Varium, crudivorum, divinæ sub cavernis terræ.

Illic vero ei specus est in imo, cava sub petra,

Procul ab immortalibusque diis mortalibusque hominibus:

Ibi sane ei destinarunt dii inclytas domos incolere.

Atque coërceretur in Arimis sub terra tetra Echidna,

Immortalis nympha & senii expers diebus omnibus.

Huic Typhaonem ajunt mixtum esse amore, (puellæ.

Vehementem & violentum ventum, nigris oculis decoræ

Illa vero gravida facta, peperit fortes filios,

Orthum quidem primo canem peperit Geryoni.

Iterum secundo edidit partu immensum, minime effabilem,

Cerberum crudivorum, Plutonis canem ærea voce,

Quinquaginta capitum, impudentemque, fortemque.

Tertio, Hydram rursus genuit abominabilem,

Lernæam, quam enutrivit dea albis ulnis Iuno,

Insatiabiliter indignans virtuti Herculanæ.

Ac illam quidem Iovis filius occidit sævo ferro

Amphitryoniades, cum bellicoso Iolao,

Hercules ex consiliis Minervæ prædatrix.

Tum ipsa Chimæram peperit, spirantem terribilem ignem,

Trucemque, magnamque, pernicemque, validamque.

Illius erant tria capita: unum quidem terribilis leonis,

Alterum capellæ, tertium vero serpentis robusti draconis:

Ante leo, pone vero draco, in medio autem capra.

Horrende efflans ignis robur ardentis.

Hanc quidem Pegafus cepit, & strenuus Bellerophontes,

Illa sane Sphingem exitialem peperit, Cadmeis perniciem,

Ab

ter autem χρῶμα quoddam dicitur | vel cæruleus, vel etiam fulvus: ut
χαερον, & χαερονι, qui eo sunt | hic pro fulvo leone sumitur.
præditi. Is color putatur esse cæsius

Οἷον ὑποδμηθεῖσαι Νεμεαῖον τε λείοντα,
 Τὸν ῥ' Ἡρῆ θρήνησεν Διὸς κυδὴν ὠχρὰ χεῖρας,
 Γαυοῖσιν κλέμεναι Νεμείης, πῆμ' ἀνθρώποις·
 Ἐν δ' αἶψ' ὄγ' οἰκίαν, ἐλεφαίρερ φθλ' ἀνθρώπων,
 Κοιρανίαν τρηβίῳ Νεμείης ἠδ' Ἀπίσαντο.
 Ἀλλὰ εἰς ἐδάμεναι βίης Ἡρακλειαίης.
 Κητὼ δ' ἐπλόττειν, Φόρκυι φιλότῃ μεῖεσθαι,
 Γίγαιον, δὴν ὄφιν, ὃς ἐρεμνῆς κούρῃσι γαίης,
 Πείραζεν ὦ μέγαλοις πατρυύστα μῆλα φυλάσσῃ.
 Τῶν μ' ἐκ Κητῆς καὶ Φόρκυος γῆρας ἐπὶ.
 Τηρὺς δ' Ὀκεανῷ ποταμὸς τίει διττήν τε,
 Νέειον τ', Ἀλφειὸν τε, καὶ Ἡελδαῖον βαθυδύνῳ,
 Στυμόνα, Μαίανδρόν τε, ἔϊπον χαλκίρετρον,
 Φάειν τε, Ῥῆσιν τ', Ἀχαιῶν δ' Ἰστροδύνῳ.
 Νέστον τε, Γοδιὸν δ', Ἀλκίον τε, Ἐπὶ πόρον τε,
 Γελῶν τε, καὶ Αἴσηπον, θεῶν τε Σιμωνίαν,
 Πλώϊον τε, καὶ Ἐρμον, ὑδρείϊτῳ τε Καίῳ,
 Σαχάρειον τε μέλαι, Κασσιανῇ τε, Παρτηϊῶν τε,
 Εὐλῶν τε, ἔκ Ἀρδηναι, θεῶν τε Σαρπηνοῖον.
 Τίει δ' Ἰουλίῳ ἱερὸν γῆρας, αἷ' ἔκ γαίης
 Ἀνδρας κελεύειν, Ἀπόλλωνι ζωῶν ἀνδρῶν,
 Καὶ ποταμοῖς. πάντῃ δ' Διὸς ὠχρὰ μεῖρα ἔχουσιν,
 Πέσῳ τ', Ἀδμήτῃ τε, Γαυῇ τ', Ἠλέκτρῃ τε,
 Δωρεῖ τε, Πρυμνῷ τε, καὶ Οὐρανίῃ θεοδῆς,
 Ἰσπῶ τε, Κλυμένη τε, Γοδία τε, Καλλιρῶν τε,
 Ζελῶν τε, Κλυμένη τε, Γοδιᾶ τε, Πασίδῃ τε,
 Πληξαύρῃ τε, Γαλαξαύρῃ τε, ἱερῇ τε Διώνῃ,
 Μηλόδοις τε, Θόῃ τε, ἔκ Διὸς Πολυδῶρ.
 Κερκῆς τε Φυλῇ ἱερῇ, Πλατῶν τε βοῶπις,
 Πεσῆς τ', Ἰάντῃ τε, Ἀκῆῃ τε, Ξάντῃ τε,
 Πιτρυῇ τ' ἱερῇ, Μενιδῶν τ', Εὐρώπῃ τε,
 Μῆνις τ', Εὐρυμῶν τε, Τελιδῶν τε κροκόπεπλῳ.

Κοι-

345. Εὐκων.] In nonnullis exemplaribus est Ἀλδισκῶ, pro Ἀρδισκῶ.

356. Ἀκῆν.] Ab ἀκάζω acuo. ac-
centus retrahitur discriminis cau-
sa, ἀκάστος, ἢ, ὅγ, sic ἱερᾶς ἀμυ-
βλῆς.

Ab Ortho subacta : Nemeumque leonem,
 Quem Iuno cum enutrivisset, Iovis veneranda uxor,
 In locis fertilibus collocavit Nemeæ, cladem hominibus:
 Ibi sane hic commorans decipiebat tribus hominum,
 Imperans cavernosæ Nemeæ, atque Apesanti.
 Sed ipsum robur domuit virtutis Herculanae.
 Ceto vero minimum natu, cum Phorco amore mixta,
 Peperit gravem serpentem, qui obscuræ in latibulis terræ
 Finibus in amplis prorsus aurea mala custodit.
 Hoc quidem ex Ceto & Phorco genus est.
 Tethys autem Oceano flumina peperit vorticosa, (bentem;
 Nilumque, Alpheumque, & Eridanum profundos vortices ha-
 Strymonem, Mæandrumque, & Istrum pulcherrimum,
 Phasinque, Rhesiumque, Acheloiu argentivorticem,
 Nessumque, Rhodiumque, Haliacmonemque, Heptaporu-
 Granicumque, & Æsopum, divinumque Simoënta, (que
 Peneumque, & Hermum, amœneque fluentem Caicum,
 Sangariumque magnum, Ladonemque, Partheniumque;
 Euenumque, & Ardescum, divinumque Scamandrum.
 Peperit quoque filiarum sacrum genus, quæ per terram
 Viros à teneris educant, una cum Apolline rege,
 Et fluminibus : hanc vero à Iove sortem habent,
 Pirhoque, Admeteque, Iantheque, Electraque,
 Dorisque, Prymnoque, & Urania forma deam referens:
 Hippoque, Clymeneque, Rhodiaque, Calliroëque,
 Zeuxoque, Cythiëque, Idyiaque, Pasithoëque,
 Plexaureque, & Galaxaure, amabilisque Dione,
 Melobosisque, Thoëque, & venusta Polydora,
 Cerceisque indole amabilis, Plutoque bovinis oculis;
 Perseisque, Ianiraque, Acasteque, Xantheque,
 Petraque lepida, Menesthoque, Europaque,
 Metisque, Eurynomeque, Telestoque croceo peplo :

Crisic-

lis : at quum est nomen viri terra-
 hitur accentus *ἔρως*, Rom. 16. 23.
 vel ab *ἄκρως*, *ἡ, οὔ*, non ornatus,
ἄκρως, orno, Ioh. Tzetzēs, *ἀκρόν ἡ*

ἄκρως sanatio, *ἀκρόν*, medicor.
ἀκρόν, *ἡ, οὔ*, Medicus. Verum primū
 Erymon convenientius videtur.

Κελσίνη τ', Ἀσίη τε, ἔϊμερόεσσα Καλυψώ.
 Εὐδύρη τε, Τύχη τε, καὶ Ἀμφιρῶ, Ωκυρόη τε· 360
 Καὶ Στύξ, ἣ δὴ σφέων ὠρεσφαιρεσάτη ἐστὶν ἀπασιών.
 Αὐτὰρ δ' Ὀκεανὺς ἔτηθεν ἐξερχόμεν
 Πρεσβύτα) κῆρυγ, πολλὰ καὶ γὰρ ἰδὺν εἰσι καὶ ἄλλα.
 Τρεῖς γὰρ χίλια εἰσὶ πανύσφυροι Ὀκεανίαι,
 Αἱ ῥα πολυαερίες χαῖαν ἔβηντα λίμνης 365
 Πάντη ὁμῶς ἐφίπυρι, θεῶν ἀγλαὰ τέκνα.
 Τόσσοι δ' αὖθ' ἕτεροι ποταμοὶ κραιναὶ δὲ ῥέοντες,
 Ὑῖες Ὀκεανὺς, τὺς γαῖαν πότνια Τηθύς.
 Τῶν ὄνομα ὄρκαλέον πάντων βροτὸν ἀνδρα ἐνίσσῃ·
 Οἱ δ' ἕκαστοι ἴσασιν οἱ αὖ περὶ ναυσέβασσι· 370
 Θεία δ' Ἡελίον τε μέλαν λαμπερὰν τε Σελήνην,
 Ἡὼ θ', ἣ πάντεσσιν ἐπιχθονίοισι φαείνη,
 Ἀθανάτοισι τε θεοῖς τοι ἕρπον δόρυ ἔχουσι.
 Γαῖαν θ', ὑπὸ νηθεῖσ' ὕπερειον ἐν φιλότῃ.
 Κεῖα δ' Εὐρυεῖη τέκλει φιλότῃ μιγῆσαι, 375
 Ἀσφαλίον τε μέλαν, Πάλλαντα τε, ἄλγ' ἑῶν
 Πέρσιν θ', ὃς καὶ πᾶσι μετέπειπεν ἰδμοσυώησιν.
 Ἀσφαλίῳ δ' Ἡὼς ἀνέμους τέκε κραιροθύμους,
 Ἀργεῖόν τε Ζέφυρον, Βορέην τ' αἰψήροκ' ἑλάνθηον,
 Καὶ Νότον, ἐν φιλότῃ θεῶν θεὰ δύνηθεῖσα. 380
 Τὺς δ' μετ' ἀστέρων τέκλει ἑσπέρων ἡερῶν
 Ἀστρα τε λαμπρῶντα παῖ τ' ἕρπονδ' ἐσφάνω).
 Στύξ δ' τέκε Ὀκεανὺς θυγάτηρ, Πάλλαντι μιγῆσαι,
 Ζῆλον ἔ Νίκην κραιδίσφυρον ἐν μεσάρσι,
 Καὶ Κροῖον, ἥ δ' ἐ Βίβλιν, ἀειδείκετ' αἰνὰ τέκνα, 385
 Τῶν σὺν ἔσ' ἀπάνδρη Διὸς δόμον, ἔδ' ἐ πρὸς ἔδρη,
 Οὐδ' ὁδὸς, ὅσπῃ μὴ κείνοις θεὸς ἤρμενον ἔσθ'·
 Ἀλλ' αἰεὶ παρ' Ἑλῶι βαρυκτύπῳ ἰδρυμένων.
 Ὡς γὰρ ἐβόλοντο Στύξ ἀφ' ἧς Ὀκεανίην,

Ἡμῶν

370. Οἱ δ' ἕκαστοι.] Legitur etiam ὅσσι περὶ ναυσέβασσι.

375. Κεῖα.] Omnino legendum est & corrigendum, Κρεῖα δ' Εὐρυ-

βίη: ut sit sensus, Eurybiam peperisse Creon, &c. Nam vir Creus recensetur supra in catalogo filiorum Caeli & Terræ, vers. 134. Eurybix autem

Criseëque, Asiaque & amabilis Calypso :
 Eudoreque, Tycheque, & Amphiro, Ocyroëque,
 Et Styx, quæ ipsarum excellentissima est omnium.
 Atque hæ Oceano & Tethyde prognatæ sunt,
 Grandiores natu filia. multæ quidem sunt & alia :
 Ter mille enim sunt celeres filia Oceani,
 Quæ sane dispersæ terram, & profunditates lacus,
 Passim pariter incolunt, dearum splendida proles.
 Tot rursus alii fluvii cum strepitu fluentes,
 Filii Oceani, quos peperit veneranda Tethys : (qui :
 Quorum nomina difficile omnium mortalem virum prolo-
 Sed singulatim noverunt quicumque circumhabitant.
 Thia præterea Solemque magnum, lucentemque Lunam,
 Auroramque quæ omnibus terrestribus lumen præbet,
 Immortalibusque diis qui cælum latum tenent,
 Genuit, congressa cum Hyperione in amore.
 Crio autem Eurybiæ peperit, per amorem mixta,
 Astræumque magnum, Pallantemque, præstantissima dearum,
 Persenque, qui etiam omnes præcellebat peritia.
 Astræo vero Aurora ventos peperit magnanimos,
 Argesten, Zephyrum, Boreamque rapidum,
 Et Notum, in amore cum deo dea congressa.
 Post hos vero Aurora stellam genuit Luciferum mane genita,
 Astraque fulgentia quibus cælum cinctum est.
 Styx vero peperit Oceani filia, Pallanti mixta,
 Zelum & Nicen, pulchros talos habentem in ædibus,
 Et Robur atque Vim præclaros genuit filios,
 Quibus non est seorsim à Iove domus nec ulla sedes,
 Neque via, qua non illis deus præit :
 Sed semper apud Iovem graviter tonantem sedem habent.
 Sic enim consuluit Styx incorruptibilis, Oceani filia,

Die

autem mulieris fit mentio. ὧς. 239.
 Εὐρυβία ubi ex Ponto & terra pro-
 gnata dicitur. Porro in hoc versu
 pro τίκειν, legitur etiam τίκειν ἐν γῇ.
 Δότιτι.

377. Πέρωνι δ'.] Legitur etiam
 ὧς πάσαισι.

379. Ἀργίστην.] Alias λευφύου-
 μέλῳ δον.

Ἡμεῖς τὰ ὅτε πάντας Ὀλύμπι' ἀστροπηγῆς
 390 Ἀθανάτους ἐπ' ἀλάστοι θεὸς ἐς μακρὸν Ὀλυμπον.
 Εἶπε δ' ὅς αὖ μ' εἰς θεῶν Τιτῆ' (μάρτυρ,
 Μῆ, πν' ἀπορρίσσειν μετ' αὐτῶν, πρὶν ἢ ἔλθωσιν
 Ἐξέμην ὡς τοπάρ'· γε μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι.
 Τὸν δ' ἔφαθ' ὅς τις ἄμ' ὑπὸ Κρονὸς ἦδ' ἀγέρας,
 395 Τιμῆς ἔ μετ' αὐτῶν ἐπισησέμεν ἢ ἡμεῖς ἐσσι.
 Ἡλθε δ' ἄρα παρθῆ Στυγ' ἀφ' οὗτο· ἔλυμπόνδ' ἔ
 Σὺν σοφίᾳ παύεισθαι, φίλῃ δ' ἔμεναι πάντας.
 Τὴν δ' ἔ Ζεὺς τιμῆς, παρὰ δ' ἔδωκε ἔδωκεν.
 400 Αὐτὴν μ' ἦδ' ἔθηκε θεῶν μέγαν ἐμμεναι ὄρεσιν.
 Παῖδας δ' ἦμεν πάντας εὖς μετ' ἀνθρώπων εἶναι.
 Ὡς δ' αὐτὸς πάντας ἀλμυροῖς, ὡς αὖτε ὑπὸ σπῆ,
 Ἐξεπέλει' αὐτὸς δ' ἔμεναι κεφαλῇ ἦδ' ἀνάσσει.
 Φοίβῃ δ' αὖ Κεῖν πολλὰ ἔμεναι ἦλθεν ἐς δύνω.
 Κουσαμένη δ' ἦπτε θεῶν θεῶν ἐν φιλότῳ
 405 Λητὴν κυανόπτερον ἐφείνατο μείλιχον αἰεῖ,
 Ἡπιοι ἀνθρώποις καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι,
 Μείλιχον ἐξ ὄρεσιν, ἀθανάτοισιν ἐντὸς Ὀλύμπου.
 Γαῖαν δ' Ἀστὴρ ἔμεναι δῶκεν, ὡς πᾶσι Πέσης.
 Ἡ γάρ γε ἐς μέγα δῶκεν, φίλῃ κεκλῆσθαι ἀκρίν.
 410 Ἡ δ' ὑποκουσαμένη Ἐκάτῳ τέκε, τὴν παρὰ πάντων
 Ζεὺς Κρονίδης τιμῆς· πόρην δ' οἱ ἀγλαὰ δῶκεν,
 Μοῖραν ἔχει γὰρ τῆς καὶ ἀστὴρ γέτοιο θεῶν ἀλάστοις.
 Ἡ δ' ἔ καὶ ἀστὴρ ἐστὶν ὑπὸ ἔργον ἐμμεναι τιμῆς,
 415 Ἀθανάτοισι τε θεοῖσι τελέμεν ἐπὶ μετ' αὐτοῖς.
 Καὶ γὰρ ὅν ὅτε περ τις ἐπιχθονίῳ ἀνθρώπων
 Ἐξέδωκεν ἔργον κεφαλῇ καὶ νόμον ἰλάσκει),
 Κεκλήσκει Ἐκείνῳ· πολλὰ γὰρ οἱ ἔσται τιμῆς
 420 Ἐῖς καὶ μέγα, ὡς παρὰ θεῶν γε θεῶν ὑποδέξει· ὡς καὶ·
 Καὶ οἱ ὄλβον ὀπάροις ἐπεὶ διώκεις γε πάρεσιν.
 Ὅσσοι γὰρ Γαῖης τε καὶ Οὐρανοῦ ἐξεργάζονται,
 Καὶ πρὶν ἔλαχον, τέτων ἔχει αἶσαν ἀπάντων,

Οὐδ'

393. Μῆ, πν'.] Α' ἀπορρίσσειν repro- | secuti. Videtur autem hic capi vox
 summus pro ἀπορρίσσειν, Helychium filia pro vi spoliare, vel simpliciter
 pro

Die illo, quando omnes Olympius fulgurator
 Immortales vocavit deos ad altum cœlum. (nes pugnet,
 Dixit autem, quod quisquis una secum deorum contra Tita-
 Nulli se adepturum præmia, sed honorem quemque
 Habiturum, quem antea inter immortales deos. (immunis,
 Illum etiam dixit qui honoris expers fuerit sub Saturno &
 Ad honores ac præmia provecturum, ut fas est.
 Venit autem prima Styx incorruptibilis ad Olympum
 Cum suis filiis chari per consilia patris.
 Ipsam vero Iupiter honoravit: eximia quoque dona dedit.
 Ipsam enim constituit deorum magnum ut sit iuramentum,
 Filii autem diebus omnibus sui cohabitatores ut sint.
 Similiter etiam omnibus prorsus sicuti pollicitus erat,
 Perfecit. ipse autem præpotens est, atque regem agit.
 Phœbe porro Cœi peroptabilem venit ad lectum.
 Gravida vero facta deinde dea dei in amore,
 Latonam cæruleo peplo peperit blandam semper,
 Mitem hominibus atque immortalibus diis,
 Suavem ab initio, in primis hilarem intra Olympum.
 Genuit insuper Asteriam claram, quam olim Perses
 Duxit in amplam domum, chara ut vocetur uxor.
 Illa autem gravidata Hecaten peperit, quam super omnes
 Iupiter Saturnius honoravit: dedit vero ei splendida dona,
 Potestatem ut habeat terræque & infrugiferi maris.
 Imo etiam stelligero sub cœlo sortita est honorem,
 Immortalibusque diis honorata est maxime.
 Etenim nunc quando alicubi aliquis terrestrium hominum,
 Faciens sacra honesta ex lege expiat,
 Invocat Hecaten: ingens vero eum sequitur honor
 Facillime, cuius beneyola dea suscipit preces:
 Et illi divitias largitur; nam facultas ipsi adest.
 Quotquot enim Terra Cœloque prognati sunt,
 Et honorem sorte acceperunt, istorum habet sortem omnium.
 Neque

pro adimere. Sunt tamen qui ma- | 417. Εἰδωλ.] Vel Πῆλιν.
 lunt pro carere, accipere.

Οὐδὲ τί μιν Κρονίδης ἐβίη(αυτ' ὑπὸ τ' ἀπηνύρα
 Ὅσ' ἔλαχεν Τιτῆ(ι μετ' αἰετῆροι(ι θεοῖσιν,
 Ἀλλ' ἔχ' ὡς τυχεύων ἀπ' ἀρχῆς ἔπαλερ διασμός. 424
 Οὐδ' ὅπ' μνηστῆρος, ἥσων θεὰ ἔμμεγε πμῆς,
 Καὶ γέρας ἐν γαίῃ τε ἔ' ὑρανὶ ἠδὲ θαλάσῃ·
 Ἀλλ' ἐπ' ἣ πολὺ μῶλλον, ἔπει Ζεὺς πίπτει αὐτῷ.
 Ωἷ δ' ἐτέλει μεγάλας ὠχραγίνε(ι, ἠδ' ἐνίνη(ιν.
 Ἐν τ' ἀγορῇ λαοῖ(ι μεθ' ἀπείρητον, ἥ κ' ἐτέλη(ιν 430
 Ἡ δ' ὅπότες ἐς πόλεμον φθισμένοισι γυρῆστον)
 Ἀνέρες, ἔνθα θεὰ ὠχραγίνε(ι οἷς κ' ἐτέλη(ι,
 Νίκῃω ἀεφρονέως ὀπασσάμ' ἣ κύνῃ ὀρέξαι.
 Ἐν τε δίκῃ βασιλεύσει παρ' αἰδοῖοι(ι καθεζέ(ι,
 Ἐὼλῃ δ' αὖθ' ὅπότες ἄνδρες ἀγῶνι ἀεθλεύω(ιν, 435
 Ἐνθα θεὰ ἔ' τοῖς ὠχραγίνε(ι, ἠδ' ἐνίνη(ι.
 Νική(ας δ' βίη ἣ κέρει κελὸν αἶθλον
 Ῥεῖα φέρει, χαίρων τε τυχεύοντι κούρῃ ὀπαί(ι.
 Ἐὼλῃ δ' ἐκπῆσαι παρεστώμ' οἷς κ' ἐτέλησι,
 Καὶ τοῖς οἱ γλαυκῶν δυαυέμφελον ἐργάζον(ι), 440
 Εὐχον(ι δ' Ἐπρώτῃ ἣ ἱερὰ τῷ πῶ Ἐννοσιγίαια,
 Ῥηίδεως δ' ἀγέλω κυδὴν θεὸς ὅπασ(ι πομπῇ,
 Ῥεῖα δ' ἀφείλετ φαινομένην, ἐτέλεσά γε θυμῷ.
 Ἐὼλῃ δ' ἐν σταθμοῖσι σὺν Ἑρμῇ ληῖδ' αἶψαν,
 Βυκτολίας τ', ἀγέλας τε, ἣ ἀπόλεια πηλατὶ αἰγῶνι. 445
 Παίμνας τ' εἰροπόκων γ' οἶον, θυμῷ γε θέλυσ(α,
 Ἐξ ὀλίγων βραδεί, καὶ κ' πομπῶν μέγιστα γῆκεν.
 Οὕτω τοι ἣ μνηστῆρος ἐκ μητρὸς ἔγχεα,
 Πᾶσι μετ' ἀθανάτοι(ι τίμιμῃ) γαστέροι.
 Θῆκε δέ μιν Κρονίδης κυροττόφον, οἱ μετ' ἐνείκῃω 450
 Ὀφθαλμοῖσιν ἴδοντ' φά(ε πολυδερκέ(ε Ἡῶς.
 Οὕτως ἐξ ἀρχῆς κυροττόφ(ε· αἶδ' ἐπ' ἐπ' αἶψα.
 Ῥεῖη δ' αὖ δμνηθεῖσα Κρόνῳ τέκε φαιδόμενα τέκνα,
 Ἰσίδην, Δήμητρα, ἣ Ἡρῶν χρυσωπιδίλον,

Γφθ-

430. Ἐν τ' ἀγορῇ.] Hic pro ἐνθ' τοῖς pro τοῖσι, aut pro ὠχραγίνεται
 repositum est ἐν τ', & pro ὅν κ', ὡν κ'. aliud verbum reponendum vide-
 436. Ἐνθα.] Aut legendum est, τῇ: certe τοῖσι παρὶς ταῖς τῇ
 aptissim-

Neque quicquam ipsi Saturnius per vim ademit, neq; privavit
Eorum quæcunque sortita est Titanas inter priores deos.

Sed habet sicut prius ab initio facta est distributio.

Nec quia unigenita, minorem dea sortita est honorem,

Et potestatem tam in terra ac cœlo, quam in mari :

Sed insuper multo magis, quoniam Iupiter honorat ipsam,

Cui vero vult, magnifice præsto est, atque iuvat.

Inque concione inter homines eminet, qua scilicet voluerit.

Atque quando ad bellum perdens viros armantur

Viri, tum dea adest quibus voluerit;

Victoriam prompte ut præbeat, & laudem porrigat.

Inque iudicio reges apud venerandos sedet.

Bona insuper quando viri in certamine colluctantur ;

Ibi dea & illis præsto est, atque iuvat.

Qui vero vicerit virtute & robore, pulchrum præmium

Facile fert, lætusque parentibus gloriam dat.

Bona item equitibus, adesse quibus voluerit :

Et his qui glaucum *mare* tempestuosum secant,

Votaque faciunt Hecatæ, & valde sonanti Neptuno.

Facile etiam prædam inclyta dea dedit copiosam,

Facile vero abstulit apparentem, volens saltem animo.

Bona præterea in stabulis cum Mercurio pecus augere,

Armenta que boum, gregesque, & greges latos caprarum,

Gregesque lanigerarum ovium animo saltem volens,

Ex paucis fecunda facit, & ex multis pauciora reddit.

Adeo sane licet unigenita ex matre existens,

Omnibus inter deos honorata est muneribus.

(sam

Fecit autem ipsam Saturnius alumnam juvenum, qui post ip-

Oculis aspexerunt lumen multa contuentis Auroræ.

Sic ab initio nutriens filios : atque hi sunt honores.

Rhea antem compressa à Saturno, peperit illustres liberos,

Vestam, Cererem, & Iunonem aureis calceamentis gaudente

For-

aptissimum esset.

438. P'ia.] Quidam malunt,
φίσει χαίρειν το, τοκιδισί 3 πωδ.

445. Βυκολίας.] Fortasse pro βυ-
κόλια metri causa repositum.

Ἰφθίμῳ τ' Αἰδῶν, ὅς ἑπὶ χθονὶ δῖμ' ἔταί, 455
 Νηλεὺς ἤτορ ἔχων· κὺν ἐράκλυτον Ἐννοσίγαιον,
 Ζῆν' ἀ τε μενέοντα, θεῶν πατέρ' ἠδὲ κὺν ἀνδράν.
 Τῷ κὺν ἑπὶ βροτῆς πελεμίζε' Ὀρέϊα χθον'·
 Καὶ τὰς μὲν κατέπινε Κρόν'· μέγας, ὅς τις ἔχασθε
 Νηδύ' ἐξ ἱερῆς μητρὸς πατρὸς γένεαδ' ἴκησε. 460
 Τὰ φρονέων, ἵνα μή τις αἰσάνων ἀθανάτων
 Ἀλλ' ἐν ἀθανάτοισιν ἔχη βασιλῆϊδα πρῶτον.
 Πότ' ἔτε γὰρ Γαίης τε κὺν Οὐρανὸν ἀστερόεντα,
 Οὐνεκ' οἱ πίπτεον ἑῷ ἑπὶ παγὶ δαμνῶσαι,
 Καὶ κρατερῶν παρ' ἰόντι, Διὸς μέγας ἀφ' βυλαί· 465
 Τῷ ὅγε σπὺν ἀλαοσκοπιῶν ἔχον, ἀλλὰ δοκῶν
 Παῖδας ἔκτε κατέπινε· φίλῳ δ' ἔχα πίνθ' ἄλλαν.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ Δι' ἔμελλε θεῶν πατέρ' ἠδὲ κὺν ἀνδράν
 Τίξασθαι, τότε ἔπειτα φίλος λίγανός τε κῆρας
 Τὺν αὐτῆς, Γαῖάν τε κὺν Οὐρανὸν ἀστερόεντα, 470
 Μῆτιν συμφροσάσας ὅπως λειλάτ' τεκέσθαι
 Παῖδα φίλον, πῶς τε δ' ἐρανὸς πατρὸς ἰοῖο,
 Παῖδων ἔς τε κατέπινε μέγας Κρόν'· ἀκυλομήτης.
 Οἱ δ' ἔθυσαν φίλῳ μέγα μὲν κλύον ἠδ' ἐπίθοντα,
 Καὶ οἱ πιφροδέτιν ὅσα παρ' πίπτεον ἡϊόας 475
 Ἀμφὶ Κρόνον βασιλῆϊ κὺν ἡϊί κρατεροθύμῳ.
 Πέμπσαν δ' ἐς Λύκον, Κρήτης ἐς πίονα δήμον,
 Ὅππότε ἄρ' ὁπλόπτερον παῖδων ἤμελλε τεκίεσθαι,
 Ζῆν' ἀ μέγαν· τὸ μὲν οἱ ἰδέεον Γαῖα πελώρη
 Κρήτη [ἐν] Ὀρέϊα τεφρέμεν ἀπ' ἀμείβεσθαι τε. 480
 Εἴη μὲν ἴκτο φέρεσθαι ἰδῶν ἀφ' οὐκ' ἀμείβανται,
 Πρώτῳ ἐς Λύκον· κρύψει δ' ἐκ χειρὸς λαβῶσα
 Ἀντὶς ἐν ἡλιβάτῳ, Ζαφίης ὑπὸ κόρυϊ γαίης,
 Ἀργαίῃ ἐν ὄρῳ πεπυκασμένη ὑλῇ.
 Τῷ δ' ἀπαργασίεσθαι μέγαν λίθον ἐκφύαλιξεν 485
 Οὐρανίδη μὲν ἀνακτῆ, θεῶν πατέρων βασιλῆϊ.
 Τὸν τότε ἰδὼν χεῖρας ἐνὶ ἔχαστ' ἰδῶν,
 Σχίτλιθε· ἐδ' ἐνέηκε μὲν φρεσὶν ὥς οἱ ὀπίσσω

Αντ

Fortemque Plutonem, qui sub terra domos incolit,
 Immite cor habens, & valde sonantem Neptunum,
 Iovemque sapientem, deorum patrem atque hominum,
 Cujus & à tonitru concutitur lata terra.
 Atque istos quidem deglutiebat Saturnus magnus, quicumque,
 Ex utero sacro matris ad genua venerat :
 Hæc agitans, ne ullus clarorum filiorum Cœli
 Alius inter Immortales haberet regium decus.
 Audierat enim ex Terra & Cœlo stellis micante,
 Quod sibi fatale esset proprio à filio domari.
 Quantumvis robusto existenti, Iovis magni per consilia.
 Ideoque hic non cæcæ speculationem habuit, sed insidias
 struens

Filios suos devorabat : Rheam autem tenebat luctus gravis.
 Sed quando jam Iovem erat deorum patrem atque virorum
 Paritura, jam tum charis supplicabat parentibus
 Suis, Terræque, & Cœlo stellato,
 Consilium ut suggererent, quo pacto lateret pariens
 Filium charum, possetque ulcisci furias patris sui
 Contra filios, quos devorabat ingens Saturnus versutus.
 Illi vero filiæ dilectæ auscultaunt & morem gesserunt,
 Et ei commemorarunt, quæcunque fati constitutum esset
 fieri

Circa Saturnum regem, & filium magnanimum.
 Miserunt autem in Lycum, Cretæ ad pinguem populum,
 Cum minimum natu filiorum esset paritura,
 Iovem magnum. hunc quidem ipsi suscepit Terra vasta
 In Creta lata, ad educandum & enutriendum ab infantia.
 Tum quidem pervenit ferens celerem per noctem nigram,
 Primum ad ipsam Lycum : abscondit autem ipsum manibus
 prehensum

Antro in excelsis, divinæ sub latebris terræ,
 Argæo in monte denso sylvestro. (dedit
 Huic autem fasciis involutum magnum lapidem in manus
 Cœli filio, præpotenti deorum priori regi.
 Quem tum arreptum manibus, suam condidit in alvum,
 Miser, nec cogitavit animo quod sibi in posterum.

Ἀντὶ λίθῳ ἰὸς ὕδρ' αἰνέησι⁹ καὶ ἀκηδῆς
 Λείπειτ', ὃ μιν τάχ' ἔμελλε βίη καὶ χερσὶ δαμνάσας, 490
 Τιμῆς ἐξελάσας, ὃ δ' ἐν ἀθανάτοισιν ἀνάξει.
 Καρπαλίμως δ' ἄρ' ἔπειτα μῦθον καὶ φαίδιμον γῆα
 Ἡὔξει· τῷα ἀνακλῖ⁹· ἐπιπλομήν δ' αἰαυτοῦ
 Γαίης ἐνεσίησι πολυφροσύνῃσι δολαθεῖς,
 ὅν γ' ὅντο ἀψ' ἀνέηκε μῖσας Κρόν⁹ ἀφύλομήτης, 495
 Νικηθεὶς τέχνησι βίηφί τε παῖδός ἰοῖο.
 Πεδῶτον δ' ἐξήμαρτε λίθον, πύμαθ' ἡρατῶνων·
 Τὸν μὲν Ζεὺς στήθεϊ καὶ χερσὶ δόρυ δαείης
 Πυθὶ ἐν ἡρατῇ, γυάλοις ὑπὸ Παριησσοῖο,
 Σῆμ' ἔμην ἐξοπίσω, γαῖμα θνητοῖσι βροτοῖσι. 500
 Λύσε δ' πατρὸς αἰγινήτης ὀλοῶν δ' ἀπὸ δεσμῶν
 Οὐρανίδας, ἔς δ' ὅσι πατὴρ αἰσιφροσύνησιν,
 Οἱ οἱ ἀπιμνήσαντο χάριν δαερμασίαν,
 Δάκων δ' βροντῶν, ἡδ' αἰθαλαίνοντα κεραυνῶν,
 Καὶ στροπῶν· τῶν δ' ἐν πελάρῃ Γαῖα κικλῶθι· 505
 Τοῖς πίσω⁹, θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀνάσσει.
 Κέρων δ' Ἰαπετὸς κακίσφυρον Ωκεανίην
 Ἠγάσθη Κλυμῶνιν, καὶ ὁμὸν λείχον εἰσπνέδανεν.
 Ἡδὲ οἱ Ἀτλαντὶ κατὰ κράτος γένεσσιν ἀνείχετο
 Τίτλιν δ' ὑπερκύδαντα Μεινοίππον, ἡδὲ Προμηθεῖα 510
 Ποικίλον, αἰολόμην· ἀμφερέοντ' Ἐπιμηθεῖα,
 ὅς κ' ἄνδρ' ἐξ ἀρχῆς ἦν ἀνδράσιν ἀλφειήσιν·
 Πρῶτ' ὅ γάρ ῥα Διὸς πλάσσω ὑπὸ δεικῷ γυναικῶν
 Παρθέων· ὑβρισὶν δ' Μεινοίππον δόρυ σπῆκε Ζεὺς
 Εἰς ἔρεβον κατέπεμψε, βαλὼν ψολόοντα κεραυνῷ, 515
 Εἵνεκ' ἀπειθαλίης τε καὶ ἰσορῆς ὑπερόπλου.
 Ἀτλας δ' ἐβρῶν δόρυ δ' ἔχ' ἀκαμάτοισιν ἡρέεσσι,
 Πείρασιν ἐν γαίῃς, ἀσπάρξας Ἐπειρῶν λιγυφάνων
 Ἐσθλῶς, κεφαλῇ τε καὶ ἀκαμάτοισιν ἡρέεσσι.
 Ταῦτ' ὅ γάρ οἱ μοῖρ' ἐδίδασκεν μῆτιρ Ζεὺς, 520
 Δῆσε δ' ἀλκυονίδῃσι Προμηθεῖα πικριλόδοτον,

Δεσ-

493. Ἡὔξειτο.] Nonnulli codices habent ἐπιπλομήων δ' αἰαυτῶν. | 503. Οἱ οἱ.] Pro ἀπιμνήσαντο legitur & ἐπιμνήσαντο.

Pro lapide suus filius invictus & securus
 Superesset, qui ipsum mox esset vi & manibus domitum
 Ex honore expulsurus, ipseque immortalibus esset imperaturus.
 Celeriter autem deinde robur & fortia membra
 Crescebant illius regis: revolutaque anno,
 Terræ consilio astuto circumventus,
 Suam sobolem iterum emisit magnus Saturnus versutus,
 Victus artibus ac vi filii sui.

Primum vero evomuit lapidem, ultimo devoratum.
 Illum quidem Iupiter firmiter defixit in terram spaciosam
 Pytho in divina, jugis sub Parnassi,
 Monumentum ut sit in posterum, miraculum mortalibus hominibus.

Solvit vero patruos noxiis à vinculis
 Cœligenas: quos vinxerat pater ex amentia.
 Qui ipsi retulerunt gratiam beneficiorum,
 Dederuntque tonitruum, atque candens fulmen,
 Et fulgur, quæ antea immanis terra occultaverat:
 Quibus confusus, mortalibus atque immortalibus imperat.
 Filiam porro Iapetus pulchros talos habentem Oceanidem
 Duxit Clymenen, & eundem lectum conscendit.
 Ipsa vero ei Atlantem magnanimum peperit filium.
 Peperit præterea gloria præsignem Menœtium, atque Prometheum

Varium, versipellem: stultumque Epimetheum,
 Qui noxa statim ab initio fuit hominibus inventoribus rerum.

Primus enim Iovis fictam suscepit mulierem,
 Virginem. injurium vero Menœtium late videns Iupiter
 In Erebum detruxit, feriens fuliginoso fulmine,
 Propter improbitatem & fortitudinem insolentem.
 Atlas vero cœlum latum sustinet dura ex necessitate,
 Finibus in terræ, è regione Hesperidum argutarum
 Strans, capiteque & indefessis manibus.
 Hanc enim ipsi sortem destinavit prudens Iupiter.
 Ligavit. vero inevitabilibus compedibus Promethea versutum,

Διςμοῖς δ' ἄγαλ' αἰεὶ μέσσον Διὸς κλον' ἱλάσσαι.
 Καὶ οἱ ἐπ' αἰετὸν ἄρσεν πυνύσιον· αὐτὰρ ὄγ' ἤπαρ
 ἦΐδιον ἀγνάνειν, τὸ δ' αἰετὸν ἴσον ἀπάντη
 Νυκτὸς, ὅσον ὥσπερ ἤμαρ ἔδει πυνύσιον ὄρνις. 525
 Τὸν μὲν ἄρ' Ἀλκμήνης κρητισφύρεσσι ἄλκιμον ἦος
 Ἡρακλῆος ἔκτενε, κρητὺ δ' ἄπο νῆσον ἀλαλκεν
 Γαπίωνίδην, ἔκλυσε δὲ δυσφροσυνῶν.
 Οὐκ' αἰκλή Ζηνὸς ἀνυμπίεσσι ὑψιμέδοντι,
 Ὀφρ' Ἡρακλῆος Θηβαίῳ κλέος εἴη 530
 Πλείστον ἔτ' ἢ τοπαίροιεν ἐπὶ χθόνα πυλυβοτόχου.
 Ταῦτ' ἄρα ἀζώμεν· τίμα ἀεδρεῖσθαι ἦεν.
 Καὶ πρὸ χροῖον, παύση χόλε, δὲ πρὸν ἔχουσιν
 Οὐνεκ' ἐρέζετε βυλαὶ ὑπερμενί Κρονίονι.
 Καὶ γὰρ ὅτ' ἐκείνοισι τοῖσι θνητοῖσι τ' ἀνθρώποισι
 Μηκρόν, τότε ἔπειτα μέλαινα ὥσφροσι θυμῷ
 Δασυώμεν ὥσφρηκε, Διὸς νόον ἔξαπατίσαν. 535
 Τὰ μὲν γὰρ σπέρμας τε ἔπειτα πίονι θυμῷ
 Ἐν ῥίπῃ κατέθηκε, καλύψας γαστέρι βοείῃ.
 Τὰ δ' αὖτ' ὅστις λούκῃ βοδὲ δολίῃ ἐπὶ τέχνῃ
 Εὐχέσθας κατέθηκε, καλύψας δόρπτι θυμῷ. 540
 Δὴ τότε μιν ὥσφρηκε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
 Γαπίωνίδην, πάντων ἀεδρεῖσθαι ἀνάκλειν,
 ὧς πίον, ὡς ἱπποπόλεως διεδόξασαο μεσέας.
 Ὡς φάτο κερθόμεν Ζεὺς ἄφθιτος μῆδεα εἰδώς. 545
 Τὸν δ' αὖτε ὥσφρηκε Προμηθεὺς ἀκυλομήτης,
 ἦκ' ἐπιμήδης, (δολίης δ' ἔλπετο τέχνης)
 Ζεὺς κύδιε, μέγιστε θεῶν αἰζηνοτάτω,
 Τῶν δ' ἔλδω ὅσποτ' ἔλδω σε ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἀνέη.
 Φῆ ῥα δολοφροσύνῃ. Ζεὺς δ' ἄφθιτος μῆδεα εἰδώς 550
 Γινώσκει ἔδ' ἡγήνηται δόλον· κρητὺ δ' ὅσποτ' ἔλδω
 Θνητοῖσι ἀνθρώποισι, πᾶσι καὶ πλείστοις ἔμελλεν.
 Χερσὶ δ' ὄγ' ἀμφοτέρωθεν ἀνείλετο λούκοις ἄλφειρα.
 Χωσάτω δ' ὄφρ' ἔσται, ἀμφὶ χόλον δὲ μιν ἔκτε θυμὸν,

Ως

537. Δασυώμεν.] Finis hujus edition. Ζηνὸς νόον ἔξαπατίσαν.
 verius sic legitur in Ald. & Flor. ubi Ζηνὸς nullo modo ferri potest.
 de

Vinculis duris mediam per columnam adigens.
 Et ei aquilam immisit expansis alis : cæterum hæc epar
 Comedebat æternum, quin ipsum crescebat tantum ubique
 Noctu, quantum toto die edisset extentas alas habens avis.
 Hunc quidem Alcmenæ pulchros talos habentis fortis filius
 Hercules occidit, malum vero morbum profligavit
 Ab Iapetionida, & liberavit ab ægritudine :
 Non invito Iove Olympio in alto imperante,
 Quo Herculis Thebis geniti gloria esset
 Major etiam quam antea super terram multos pascentem.
 Ob id itaque veneratus honorabat præclarum filium.
 Et, licet succensens, remisit iram, quam prius habuerat,
 Eo quod contendisset consilio cum præpotenti Iove. (nes
 Etenim quando disceptabant inter se dii mortalesque homi-
 Meconæ, ibi tum magnum bovem volente animo,
 Divisum proposuit, Iovis mentem fallens. (adipe
 Nam hac quidem parte carnesque & intestina cum pingui
 In pelle deposuit, tegens ventre bovino :
 In altera rursus ossa alba bovis, dolosa arte,
 Rite disponens recondidit tegens candida arvina. (que,
 Iamque tum ipsum allocutus est pater hominumque deorum-
 Iapetionida omnium illustrissime regum,
 O amice, quam inique partitus es portiones !
 Sic dixit latenter eum carpens Iupiter immortalis.
 Hunc vicissim alloquutus est Prometheus vaser,
 Tacite arridens (dolosa autem non immemor erat artis)
 Iupiter gloriosissime, maxime deorum sempiternorum,
 Harum elige utram tibi in pectoribus animus suadet. (sciens
 Dixit sane dolosa cogitans. Iupiter autem æterna consilia
 Cognovit certe nec ignoravit dolum. mala autem concipiebat
 Adversus homines mortales, quæ & perficienda erant. (animo
 Manibus vero hic utrisque sustulit album adipem.
 Irascebatur autem mente : ira vero ejus occupabat animum,
 Ut

de ἱκανότητος autem (quod tan- [detur]) lectori iudicium relinqui-
 quam ab ἱκανότητος deductum vi-] mus.

Ὡς ἴδεν ὅσῃα λούκῃ βοὸς δολίῃ ἐπὶ τέχνῃ.
 Ἐκ τῷ δ' αἰθανάτοισιν ἐπὶ χθονὶ φύλ' ἀνθρώπων
 Καίεσ' ὅσῃα λούκῃ θηέντων ἐπὶ βωμῶν.
 Τὸν δ' αὖ μὲν ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 Γαπίκοιδή, πάντων αἰεὶ μῆδεα εἰδώς,

555

Ὡς πίπον, οὐκ ἄρα πωδολίης ἐπιλήθεο τέχνης.

560

Ὡς φάτο χροῖον Ζεὺς ἀφ' ἧτος μῆδεα εἰδώς·

Ἐκ τῆς δ' ἤπειτα, δόλε μεμνημένος αἰεὶ
 Οὐκ εἰδὼς μελίοισι πυρὸς μῦθον ἀκαμάτοιο
 Θνητοῖς ἀνθρώποις, οἳ ἐπὶ χθονὶ ναιετάουσιν.

565

Ἀλλὰ μιν ἐξαπάτησαν εὖς παῖς Γαπίοιο,
 Κλέψας ἀκαμάτοιο πυρὸς τηλέσκοπον αὐγλῷ
 Ἐν κούρῳ νάρθηκι. δάκεν δ' ἄρα νεῖοιθ' ἑμὸν
 Ζῆν' ὑψιβρεμέτιν, ἐχόλωσε δὲ μιν φίλον ἦτορ.
 Ὡς ἴδεν ἀνθρώποισι πυρὸς τηλέσκοπον αὐγλῷ.

Αὐτίκα δ' ἀπὸ πυρὸς τόξε' ἑκατὸν ἀνθρώποισι.

570

Γαῖης γὰρ σὺμπαλασσε περικλυτὸς Ἀμφιγυῖαις
 Παρθένῳ αἰδοίῃ ἱκελον, Κρονίδεω δ' ἄβυλαί.

Ζῶσι δ' ἔκ κρῆμνι θεὰ γλαυπαῖς Ἀθηνῇ
 Ἀργυρεῖ ἰοθήπῃ· καὶ κρῆν' ἢ καλὴν ἔργῳ

Δαιδαλίῳ χεῖρεσσι κατέχευε, γαῖμα ἰδέσθ'.

575

Ἀμφὶ δὲ οἱ σφάντες νεοθηλίας ἄνθησι πόθης

Γέμειν παρέθηκε καρήνῃ Παλλὰς Ἀθηνῇ.

Ἀμφὶ δὲ οἱ σφάντῳ χρυσίῳ κεφαλῇφιν ἔθηκε,

Τῷ αὐτὸς ποίησε περικλυτὸς Ἀμφιγυῖαις,

Ἀσκήσας παλάμῃσι, χαλκὸν δ' αὖτε Διὶ πατρί.

580

Τῇ δ' αὖτε δαιδαλα πολλὰ τεύχεα, γαῖμα ἰδέσθ'.

Κινῶν δ' ὅς' ἤπειτα πολλὰ τέφρ' ἢ δὲ γέλασσα.

Τῶν ὅγα πόλιν εὐέθηκε· χεῖρας δ' ἀπελάμπετο πολλὰ,

Θαυμάσιη, ζωοῖσιν ἰοκῆται φωνήεσσιν.

Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τόξε' ἑκατὸν ἑκατὸν ἀντ' ἀγαθῶν,

585

Ἐξάγαγ' ἐνθά περ ἄλλοι ἔσαν θεοὶ ἢ δ' ἀνθρώποι,

Κόσμον ἀγαθομυρίῳ γλαυκάπιδ' ὀφειλοπάτης.

Θαῦμα

576. Αμφι.] Pro νεοθηλίας qui-
 dam reponunt νεοθαλί, ut jun- | gatur cum πατρί.

Ut vidit ossa alba bovis, dolosa arte.

Ex illo tempore diis super terram genus hominum

Adolent ossa alba odoratis in aris.

Hunc autem valde contristatus allocutus est nubicogus Iu-
piter,

Iapetionida, super omnes sapiens,

O amice, nondum sanē dolosæ oblitus es artis.

Sic dixit ira percitus Iupiter æterna consilia sciens.

Ex illo tempore deinceps doli memor semper,

Non dabat miseris ignis robur indefessi

Mortalibus hominibus, qui super terram habitant :

Sed ipsum decepit bonus filius Iapeti,

Furatus indomiti ignis eminus apparentem splendorem,

In concava ferula momordit vero imo animo

Iovem in alto tonantem, ad iram vero ipsius animum com-
movit,

Ut vidit inter homines ignis longe apparentem splendo-
rem.

Protinus autem pro igne struxit malum hominibus.

E terra enim conformavit per quam celebris Vulcanus

Virginis pudicæ simulachrum, Saturnii consilio.

Cinxit vero & adornavit dea cæsis oculis Minerva,

Candida veste : à capite vero calyptram

Ingeniose factam manibus detinebat, mirum visu.

Circum vero eiserta recens florentis è floribus herbar,

Optata imposuit capiti Pallas Minerva :

Circumque ei coronam auream caput posuit.

Quam ipse fecerat inclytus Vulcanus,

Elaborans manibus, gratificans Iovi patri.

In hac artificiosa multa cœlata erant, mira visu,

Belluæ quas continens plurimas alit, atque mare,

Ex illis multas in ea posuit. gratia vero resplendebat ma-
gna,

Mirabilis, animantibus enim similes erant vivis.

Cæterum postquam effecit pulchrum malum pro bono,

Eduxit ubi alii erant dii atque homines,

Ornatu gestientem cæsiæ Palladis forti patre progeneræ.

Θάμνος δ' ἔχ' ἀθανάτας τε θύε· θνητός τ' ἀνθρώπος,
 Ως εἶδον δόλον αἰσιῶν, ἀμύχανον ἀνθρώποισιν.
 Εκ τ' ἦδ' ἡλύθη ἐπὶ γυναικῶν θηλυτέρων.
 Τῆς ἦδ' ἐλαίῳ ἐπὶ ἡλύθη· καὶ φύλα γυναικῶν
 Πῆμα μέγα θνητοῖσι μετ' ἀνδράσι ναυέεσσι,
 Οὐλομένης πνίγης ἐ σύμφορος, ἀλλὰ κέρειο.
 Ως δ' ὅσῳτ' ἐν σμύναςσι κατηρεφέεσσι μέλισσαι
 Κηφύνας βόσκουσι, κακῶν ζωήνοας ἔργον,
 Αἱ μὲν τε πρῶτον ἔμμεν ἐς ἥλιον καὶ ὠκυμένῃ
 Ἡμέραι παύσονται, πῶς τε κηρία λούσῃ,
 Οἱ δ' ἐνθάδε μύροντες ἐπιρριφίαι καὶ σίμβλας,
 Ἀλάστοροι καὶ μέγα σφιδέρων ἐς γαστέρ' ἀμύνῃ,
 Ως δ' αὖτως ἀνδρῶσι κακὸν θνητοῖσι γυναικῶν
 Ζῶς ὑψιδοιμήτης θῆκε, ζωήνοας ἔργον
 Ἀργαλίαν. Ἐπεὶ δ' ὅριον κακὸν αὐτ' αἰσάτοιο·
 Ος κε γάμον Φύλων καὶ μέμμερος ἔρφα γυναικῶν,
 Μὴ γῆμας ἐθέλῃ, ἐλαόν δ' ἐπὶ γῆρας ἴκη.
 Χυτὴ γροσχόμοιο, ὅδ' ἐ βίοντι ἐπιδόνης
 Ζῶς, ἀποφθιμένης δ' ἀλφ' κτῆσι δατίον·
 Χρησταί. ὃ δ' αὖτε γάμος καὶ μέγας ἡλύθη,
 Κεδνὴ δ' ἔχον ἀγκύλῃ, δρᾶσαν περσίδεσσιν.
 Τῷ δ' αὖ αἰὼν κακὸν ἐσθλὸν ἀνέφρεϊζεν
 Ἐμμεναι· ὃς δὲ κε τίτμη ἀπερὶ φροῖο ἡλύθη,
 Ζῶς ἐνὶ στήθεσσι ἔχον ἀλίσσιν ἀνίλῃ
 Θυμῷ καὶ κραδίῃ, ἐ ἀνέκασιν κακὸν ἔστιν.
 Ως οὐκ ἐπὶ Διὸς κλέψας νόον ὑδὲ παρελθεῖν.
 Οὐ δ' ἦδ' Ἰαπιδονίδης ἀγκύλῃ Προμηθεὺς
 Τοῖο γ' ὑπεξήλυξε βαρυὺν χόλον, ἀλλ' ὑπ' ἀνάγκης
 Καὶ πολυῖδαν ἐόντα μέλας καὶ δισμῶς ἐρύκε·
 Βελάριον δ' αἰς πρῶτον πατὴρ ἀνδράσιν ἔθηκε,
 Κότιν τ' ἠδὲ Γύγην, δῖος κρατερῶς ἐνὶ δισμῷ,
 Ἡγορέην ὑπερόπλον ἀνέμμερον ἠδὲ ἐσθλόν,

590

595

600

605

610

615

Καί

593. Οὐλομένης.] Mendose prorsus legitur hic versus in nonnullis exempl. cum injuria tam metri quam sensus ipsius, hoc modo: Οὐ-

λομένης πνίγης ἀσύμφορος, ἀλλ' ἀκέραιο. Perperam etiam σύμφορος exponitur in vulgat. interpr. Com-moda, cum significet, comitantia,

ut

Admiratio autem cepit immortalesque deos mortalesque homines,

Ubi viderunt dolum arduum, inexplicabilem hominibus.

Ex illa enim genus est mulierum foeminearum.

Illius enim perniciosum est genus, & sexus mulierum,

Nocumentum ingens mortales inter homines habitant,

Perniciosa paupertatis non comites sed luxus.

Ac veluti cum in alveariis testis apes

Fucos pascunt, malorum participes operum :

Illæ quidem per totum diem ad solem occidentem

Diurnæ festinant, & faciunt favos albos :

At illi intus permanentes coopertis in alveariis,

Alienum laborem suum in ventrem metunt :

Similiter viris rem malam mortalibus mulieres

Iupiter altitonans dedit, participes operum

Molestorum. aliud vero præbuit malum pro bono.

Qui nuptias refugiens, & laboriosa opera mulierum,

Non uxorem ducere velit, gravem vero attigerit senectam,

Carens senectutis suæ fomento, si non sine opibus

Vivat; mortui possessionem inter se dividunt

Remoti cognati. cui vero nuptiarum conditio contigerit,

Pudicam vero habuit conjugem, sapientem,

Huic perpetuo malum cum bono certat,

Esse. Qui vero adeptus fuerit nocentis generis foeminam:

Vivit in pectore gestans perpetuum mœrorem.

Animo & corde, & immedicabile malum est.

Adeo non licet Iovis fallere mentem neque præterire.

Neque enim Iapetionides nullo malo dignus Prometheus

Illius evitavit gravem iram : sed necessario

Quavis multiscium existentem, magnum vinculum coërcet.

Briareo vero ubi primum pater iratus est animo,

Cottoque atque Gygæ, ligavit forti vinculo,

Fortitudinem immanem admiratus, atque etiam formam,

Et

ut in illo ejusdem Poëtæ loco in Ep. vers. 300. *Αἰμὸς γὰρ τοῖς πάμπαν.* *stantur paupertatem, sed luxus sunt affectus.*
 &c. Est ergo sensus : quæ non se-

- Καὶ μίεθ'· κατένασσε δ' ὑπὸ χθονὸς ἄρυοδείης· 610
 Ἔνθ' οἶγ' ἄλγ' ἔχοντες ὑπὸ χθονὶ ναιετάοντες,
 Εἴατ' ἐπ' ἐξαλήν, μεγάλης ἐν πέριφ'· γαίης,
 Δητὰ μάλ' ἀχινύμμοι, κραδίη μίση πίθ'· ἔχοντες.
 Ἀλλὰ σφείας Κροῖδης τε καὶ ἀθανάτοιο θεοὶ ἄλλοι,
 Οὓς τέκεν ἠὺρομ'· ῥεῖη Κρόνος ἐν φιλότῃ, 625
 Γαίης φρεσὶ μεσσηνέσιν ἀνέγαγον ἐς φά' αὐτῆς.
 Αὐτὴ γάρ σφιν ἀπαύει δόλωκέως κατέλεξε,
 Σωὶ κείνοις νικῶν τε ἔ' ἀγλαὸν εὖχ'· ὀρέσθ'·
 Δηρὸν γ' ὀφείναντο, πόνοι θυμολγέ' ἔχοντες,
 Τιτῶν τε θεοὶ καὶ ὄφιοι Κρόνος ἐξεγλήοντο, 630
 Ἀνθὸν ἀπὸ λήλοιο, δὴ κρατερὰς ὑσμῖνας·
 Οἱ μ' ἀφ' ὑψηλῆς Ὀθρύ'· Τιτῶν αἵματος,
 Οἱ δ' ἀφ' ἀπ' ἐλύμποιο θεοὶ δωτῆρες εἰών,
 Οὓς τέκεν ἠὺρομ'· ῥεῖη Κρόνος δύνθειςτα·
 Οἱ ῥα τότ' ἀπὸ λήλοιο μάλ' ἄνω θυμολγέ' ἔχοντες, 635
 Σαυεχίως ἐμάχοντο δέκα πλείους ἐνιαυτοῖς.
 Οὐδ' ἔς κ' ἔειδ'· χαλεπῆς λύζης εὐδὲ πλάσθ'·
 Οὐδέτεροις, ἴσων ἢ τέλ'· τέταρτο πῦλόμενιο.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ κείνοιο παρέχετον ἄρμυρα πάντα,
 Νίκωρ τ' ἀμβροσίῳ τε, πάφ'· θεοὶ αὐτοὶ ἔδουσι, 640
 Πάντων ἐὼ σήθασιν αἴετο θυμὸς ἀγλῶρε.
 Ὡς νίκωρ δ' ἐπάσαντο καὶ ἀμβροσίῳ ἐρατὴν ἰνῶν,
 Δὴ τότε τοῖς μετέπειτα πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
 Κέκλυτέ μεν Γαίης τε ἔ' Οὐρανῷ ἀγλαὰ τέκνα,
 Ὄφρ' εἴπω πᾶσι με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει. 645
 Ἦ δὴ γ' ὀφείλαντο δὴρὸν ἐπὶ λήλοιο ἀπὸ λήλοιο
 Νίκωρ καὶ κρατερὸν· πᾶσι μαρνάμεθ' ἡμεῖς πάντα,
 Τιτῶν τε θεοὶ καὶ ὅσοι Κρόνος ἐκχέμεσθαι.
 Ὑμεῖς ἢ μεγάλῳ τε βίῳ ἔ' χεῖρας ἀάπτεις
 Φαίνετε Τιτῶν ἐσιν ἰανθῶν ἐν δαΐ λυγρῇ, 650
 Μνηστῆρες φιλότῃ· ἐνέη·, ὅσα παρθένας
 Ἔς φά'· ἀψ' ἀφίκεσθε δουλεῖν δὴ δόλοιο,

Ημε-

650. Φαίνετε.] Pro ἰανθῶν potest etiam ὑπὸ : & fortasse rectius, ut etiam legi ἰανθῶν.

652. Ἔς φά'·.] Pro ὑπὸ legitur syllabam.

Et magnitudinem : collocavit autem sub terram latam,
 Ubi illi dolores habentes sub terra agentes,
 Sedent in extremitate, magnæ in finibus terræ,
 Usque valde mœrentes, corde magnum luctum habentes.
 Sed ipsos Saturnius atque immortales dii alii
 Quos peperit pulchricoma Rhea Saturni in amore,
 Terræ consiliis reduxerunt in lucem iterum.
 Ipsa enim eis cuncta prolixè recensuit,
 Cum illis victoriamque & splendidam gloriam accepturos.
 Diu enim pugnarunt, laborem animam cruciantem habentes.

Titanesque dii, & quotquot è Saturno nati sunt.
 Contra sese mutuo per validas pugnas :
 Hi quidem ab alta Othry, Titanes gloriosi,
 Illi vero ab Olympo, dii datores bonorum,
 Quos peperit pulchricoma Rhea Saturno concumbens.
 Illi sane tum inter se pugnam animum excruciantem habentes,

Continue pugnant, decem totos annos.
 Neque ullus erat contentionis gravis exitus, neque finis
 Neutris : æqualiter autem extendebatur bellum.
 Sed quando jam illis apposuit congruentia omnia,
 Nectarque ambrosiamque, quibus dii ipsi vescuntur,
 Omnium in pectoribus augebatur animus superbus.
 Ubi vere nectar comederunt & ambrosiam amabilem,
 Iam tum ipsos sic affatus est pater hominumque deorum,
 que :

Audite me Terræque & Cœli inclyti liberi,
 Ut dicam quæ me animus in pectoribus jubet.
 Iam enim admodum diu adversi nobis mutuo,
 Pro victoria & imperio pugnavimus dies omnes,
 Titanesque dii, & quotquot è Saturno sati sumus.
 Vos vero magnamque vim & manus invictas
 Ostendite Titanibus contrarii in pugna gravi,
 Memores amicitiae placidæ, quibus perpeffis
 Ad lucem redieritis molesto à vinculo,

Ἡμετέραις Δὲ βυλαί, λῶν ζόφου ἡρώεσι.

Ὡς φάτ· ἥ δ' ἐξαυτῆς ἀμείβετο Κόπῃ· ἀμύμων,

Δαιμόνι· σὺν ἀδάηθ' πιφάσκειαι· ἀλλὰ καὶ αὐτὴ

655

Γῶν δ' ὅπ' αὖτε μὲν προπίδες, αὖτε δ' ἐστὶ νόημα,

Ἀλκτῆς δ' ἀγνιαύοιζιν δ' ὅς τις γῆρας κενερεῖο.

Σῆς δ' ὑπερφραδμοσυνῆζιν λῶν ζόφου ἡρώεσι.

Ἀψορρόν δ' ἐξαυτῆς ἀμείβετο λῶν δισμῶν

Ἡλύθωρ, Κρόνυ καὶ ἀναξ, ἀνείλωθ' παθόνισα.

660

Τῷ καὶ νῦν ἀπενεῖ τε νόα· ἐπὶ φρονι βελῇ

Γυνομένη κατὰ· ὑμῶν ἐν αἰνῇ δηϊοτήτι,

Μαρνάρηροι Τιτῇζιν ἀνὰ κρατερὰς ὑσμίνας.

Ὡς φάτ· ἐπήνησαν ἃ θεοὶ δωτῆρες εἰσὼν,

Μόθην ἀκύσαντες, πολέμῳ δ' ἐλκελαίετο θυμὸς

665

Μῶλλον ἔτ' ἢ τοπαίροιτο· μάχῃ δ' ἀμείβαντο ἔλθον

Πάντες, Πηλεΐδαι καὶ καὶ ἄλλοι, ἡμεῖς κενῶν,

Τιτῶνες τε θεοὶ, ἐὼς Κρόνυ ἐξεγέρσαντο,

Οὓς τε Ζεὺς ἐρέδουσφι ὑπὸ χθονὸς ἦκε φόνος δι,

Δεινοὶ τε κρατεροὶ τε, βίῃ ὑπέρωπλον ἔχοντες.

670

Τῶν, ἐκείνῳ μὲν χεῖρες ἀπ' ὤμων αἰώσαντο

Πᾶζιν ὁμῶς, κεφαλὰς δ' ἐκείνῳ πεντήκοντα

Ἐξ ὤμων ἐπίφυκον ἐπὶ σιδεροῖσι μέλεισιν.

Οἱ πῦτε Τιτῶνες κατέστανον ἐν δαίῳ λυγρῇ,

Πέτραις ἡλιβάτους σιδαρῆς ἐν χερσὶν ἔχοντες.

675

Τιτῶνες δ' ἐπέρωθεν ἐκάρτυνατο φάλαγγας

Προφρονέας, χερῶν τε βίης δ' ἄμφω ἔρπον ἔφαινον

Ἀμφοτέροισι, δεινὸν δ' ἀδείαχε πόνῃ· ἀπείρων.

Γῇ δ' ἢ μὲν ἐσμεραγνῆζιν ἐπέστη δ' ἔρπον δεινὸς

Σειόμενος, πεδῶν δ' ἐπινάσσετο μακρὸς ὄλυμπος.

680

Γῶν δ' ὑπὸ ἀγνιαύων. ἔνδοξος δ' ἔκαστος βαρεῖα

Τάξεντο ἡρώεσσι, πεδῶν αἰσεία τ' ἰωή

Ἀπείτετο ἰωχμοῖο, βοalaίων τε κρατερῶν.

Ὡς ἄρ' ἐπ' ἀλλήλοισι ἴσαν βέλεια συνένεον.

Φωνή

658. Σῆς δ'.] Est & alia lectio, Σῆς δ' ὅπ' αὖτε προσυνῆζιν.

Et cum precedenti voce ἀψορρόν, ut videlicet sit adverbium motus,

659. Ἀψορρόν δ'.] Coniunximus

non autem conjunctio δ', quae jam est

Nostra per consilia à caligine obscura.

(bis :)

Sic dixit : illum vero rursus excepit Cottus irreprehensi-
Venerande , non ignota loqueris : sed & nos
Scimus quod excellunt quidem tibi præcordia, excellens vero
est & intellectus,

Depulsor immortalibus damni fuisti horrendi.

Tua vero prudentia ab caligine opaca

Retro iterum acerbis à vinculis

Venimus, Saturni fili rex, quæ nollemus passi.

Ideoque nunc intento animo, & prudenti consilio,

Vindicabimus vestrum imperium in gravi conflictu,

Pugnantes cum Titanibus per acria prælia.

Sic dixit : collaudarunt vero dii datores bonorum,

Sermone audito, bellum vero cupiebat animus

Magis etiam quam antea : pugnam vero arduam excitarunt

Omnes, foeminaeque & mares, die illo,

Titanesque dii, & quotquot Saturno prognati sunt,

Quosque Iupiter ex Erebo sub terra milit ad lucem,

Acres robustique, vires immensas habentes.

Horum centum quidem manus ab humeris promanabant

Omnibus simul. capita vero unicuique quinquaginta

Ex humeris enata erant in robustis artubus.

Qui tum Titanibus oppositi sunt in pugna luctuosa,

Saxa prærupta validis in manibus gestantes.

Titanes vero ab altera parte confirmabant phalanges,

Alacriter, manuumque viriumque simul opus ostentabant

Utrique. horrende vero insonuit pontus immensus.

Terra vero valde stridebat : ingemiscebat vero latum cælum

Quassatum, è fundo vero concutiebatur amplus Olympus

Impetu à deorum. concussio vero venit gravis

Ad Tartarum tenebricosum, & pedum altus fragor,

Immodici tumultus, ictuumque fortium.

Ita sane in sese mutuo jaciebant tela gemebunda.

Vox

est in præcedenti versu.

• 675. Πίτρε.] Pro σκαπῆς, Steph.

editio σκαπῆς, quæ minus placet.

vide vers. 715.

Φωτὴ δ' ἀμφοτέρων ἔκετ' ἔρανον ἀστερόεντα,
 Κεκλωμένον. οἱ ᾗ ζωίσαν μεγάλα ἀλαλητὰ.
 Οὐδ' ἄρ' ἐπὶ Ζῷος ἔχεν ἰὸν μῦθον· ἀλλὰ νῦν ἔγωγε
 Εἶπαρ μὲν μῦθον πᾶσι φρένες, ἐν δὲ τι πᾶσιν
 Φαῖνε βίβω. ἄμυδις δ' ἄρ' ἀπ' ἔρανον ἢδ' ἀπ' ὀλύμπου
 Ἀστροφίων ἔσχηκε σπουδαῖον. οἱ ᾗ κεραυνοὶ
 Ἰκλῶν ἀμφοτέρωθεν τε καὶ ἀστροπῇ ποτιόντο
 Χερὸς δ' ἀπὸ σιδεράης, ἱερὴν φλόγα δ' εἰλυφώνιες
 Ταρφεῖς. ἀμφὶ δ' γαῖα φερέσβιον ἰσχυράμεινον
 Καιομένη. λάκε δ' ἀμφὶ πυρὶ μεγάλῃ ἀσπεῖον ὕλη.
 Ἐξέει δ' ἡλὸν πᾶσα, καὶ ὦκεανόιο ρέεθρα,
 Πόσιον τ' ἀτρυγέον· τὰς δ' ἀμφοτέρωθεν θερμὰς αὐτμῆς
 Τιτῶνας χθονίους· φλόξ δ' ἥερα δῖαν ἔκρινεν
 Ἀσπεῖον· ὅσπερ δ' ἀμφοτέρωθεν ἐφθίμων παρ' ἰόντων
 Αὐγὴ μαρμαίρουσα κεραυνῶν τε στροπῆς τε.
 Καδμῶς δ' ἡσπείσιον κράτεον χάσιν· εἶσατο δ' αὖτε
 Ὀφθαλμοῖσιν ἰδεῖν, ἢδ' ἔαζεν ὅσων ἀκῆσται.
 Αὐτῶς ὡς ὅτε γαῖα καὶ ἔρανος δῖρὺς ὑπῆρθε
 Πίλνατο. τοῖον γάρ κε μέγιστον δῆτον ὀρώρε
 Τῆς μὲν ἱερῆς πομπῆς, ἔπειτα δ' ὑψόθεν ἐξελεπτοῖον.
 Τόσων δῆτον ἔλκον θεῶν ἔειδε ξυνοίῳιν.
 Σὺν δ' αὐτῶν ἐνοσίν τε κόνιν τ' ἐσφαράμαζον,
 Βροντῶν τε, στροπῶν τε, καὶ αἰθαλόεντα κεραυνὸν,
 Κῆλα Διὸς μεγάλοιο. φέρον δ' ἰαχὴν τ' ἐνοπλῶν τε
 Ἐς μέγαν ἀμφοτέρων· ὅτοσόν δ' ἀπληθὺς ὀρώρε
 Σμερδαλέης ἔειδον· κῆρ δ' ἀνέφαίνετο ἔργων.
 Ἐκλήθη δ' μάχη. πρὶν δ' ἀπὸ πᾶσι ἐπὶ χθονίους,
 Ἐμμενέας ἐμάχοντο ἀπὸ κρατερὰς ὑσμίνης.
 Οἱ δ' ἄρ' ἐνὶ παρῶντι μάχην δαμνέαν ἔλκον,
 Κόπτον τε, Βελάρειάς τε, Γύγης τ' αἶατο πολέμοιο.
 Οἱ ῥα τελεγκασίας πίττας σιδεράων δ' ἀπὸ χερῶν
 Πέμπον ἐπ' αὐτοῦσιν· καὶ δ' ἐσπίασαν βελίεσσιν

Τιτῶν

703. Πίλνατο.] Legitur hic et-
 iam, μέγας ὑπὸ δῆτον, aspiratione
 praepositionis fulcimente ultimam
 syllabam praecedentis dictionis, ut
 jam antea vidimus vers. 652. Εξ

Vox autem utrorumque pervenit ad cœlum stellatum
 Adhortantium. at illi congregiebantur magno cum clamore.
 Neque sane amplius Iupiter cohibebat suum robur, sed ipsius
 Statim robore implebantur animi, & omnem
 Exeruit vim. simul etiam à cœlo atque ab Olympo
 Fulgurans incedebat confertim : fulmina autem
 Celerrime una cum tonitru & fulgure volabant
 Manu à robusta, sacram flammam circumvolventia
 Crebra. circum vero terra alma reboabat
 Ardens : crepitabat vero undique igne valde magna sylva.
 Fervebat vero terra tota, & Oceani fluentia,
 Pontusque immensus. circumdedit autem calidus vapor
 Titanes terrestres : flamma vero ad aërem divinum pervenit
 Magna. oculos vero visu privabat quantumvis fortium
 Splendor radians fulminisque fulgurisque.
 Incendium autem immensum occupavit Chaos: videbatur au-
 Oculis aspicere, ac auribus vocem audire. (tem coram
 Itidem ut cum olim & terra & cœlum laetum superne
 Appropinquabat : talis enim maximus strepitus excitabatur,
 Hac quidem diruta, illa autem ex alto diruente.
 Tantus fragor erat diis pugna confligentibus.
 Simul quoque venti motumque pulveremque cum strepitu
 Tonitruque, fulgurque, & ardens fulmen, (excitabant
 Tela Iovis magni. ferebant autem fremitum, clamoremque,
 In medium utrorumque : strepitus autem ingens excitabatur
 Stupendæ pugnae : robur autem exerebatur operum.
 Inclinata vero est pugna. prius vero sibi mutuo imminentes,
 Fortiter pugnant in forti prœlio.
 Illi vero inter primos pugnam acrem excitarunt,
 Cottusque, Briareusque, Gygesque insatiabilis belli.
 Hi sane trecentas petras robustis è manibus
 Mittebant frequentes. obumbrarunt autem jaculis

Tita-

706. Σὺν δὲ.] Quidam ma-
 lunt ἰσχυροῦς, quam dictionem
 Helych. exponit ἰσχυρῶς, id est, ja-

ciabant, ciebant, movebant. Sed
 viderint quo pacto ita constet ver-
 sus.

Τιτλίωας· κὴ τὰς μὲν ὑπὸ χθονὸς Ὀρυοδείης
 Πέμψαν, κὴ δομογί·(ν) ἐν δρυαλείοι·(ν) ἔδη·(ν) αὖ,
 Νικησώτες χερσὶν, ὑπερβύμεας παρ' ἰόντας,
 Τόσπον ἔπειθ' ὑπὸ γῆς, ὅσων ἔρανος ἔς' ἀπὸ γαίης. 720
 Ἴσταν γάρ τ' ἀπὸ γῆς ἐς Τάρταρον ἡρόεντα.
 Ἐννία γὰρ νύκτας τε ἐ' ἡμέρας χαλκεῖ· ἀκμων
 Οὐρανόθεν κελῶν, δεικνύτη ἐς γαίαν ἵκηται·
 Ἐννία δ' αὖ νύκτας τε κὴ ἡμέρας χαλκεῖ· ἀκμων
 Ἐκ γαίης κελῶν, δεικνύτη ἐς Τάρταρον ἵκηται. 725
 Τὴν παρ' ἡμέρας ἔκ·(ν) ἡμέρας δ' αὖ μιν νύξ
 Τραυνοὶ κίχυν· παρ' αἰετῶν. αὐτὰρ ὕψι·(ν) ἔστιν
 Γῆς ῥίζαν πεφύσκει κὴ ἀτρύγετοιο θαλάσσης.
 Ἐνθα θεοὶ Τιτλίωας ὑπὸ ζόφῳ ἡρόεντι
 Κακρύφα·(ν), βεβῆσι Διὸς νεφεληγερέταο. 730
 Χάρα·(ν) ἐν δρυαίνῃ, πελώρης ἔχαστα γαίης.
 Ταῖς οὖκ ἐξίτον ἔστι· πύλας δ' ἐπέθηκε Προδῶν
 Χαλκείας· τεῖχ'·(ν) παρ' αἰετῶν δ' αὖ μφοτέρωθεν.
 Ἐνθα Γύγης, Κότι·(ν) τε, ἐ' οὐρανῷ μεγίστῳ
 Ναίει·(ν), φύλακες πιστὸν Διὸς αἰγιόχοιο. 735
 Ἐνθάδε γῆς διοφερῆς, ἐ' Ταρτάρῳ ἡρόεντι·(ν),
 Πόιντε τ' ἀτρύγετοιο, κὴ ἔρανον ἀσπρόεντι·(ν),
 Ἐξείης πάντων πηγῶν ἐ' πείρατ' ἔα·(ν),
 Ἀρμαλὶ, δρυαίνῃ, πᾶσι τε συγέει·(ν) θεοὶ παρ'
 Χασμῶ μέγ'· ὑδὲ κε πάντα τελεσφόρον εἰς οὐρανὸν
 Οὐδας ἵκηται, εἰ παρῶντε πυλῶν ἔντοσθε γήϊον. 740
 Ἀλλὰ κιν ἔνθα ἐ' ἔνθα φέροι παρ' ἡμέρας θύελλα
 Ἀρμαλίην· δεινὸν τε κὴ ἀθανάτοισι θεοῖσι
 Τῶν τέρας· κὴ νυκτὸς ἐρεμνῆς οἰκία δεινὰ
 Ἔσθκει, νεφέλης κεκαλυμμένα κυανέησι. 745
 Τῶν παρῶν· ἱαπείθῳ πάντες ἔχον· ἔρανον δρυαίνῃ
 Ἔσθκει, κεφαλῇ τε ἐ' ἀκρομάτησι χέρεσσιν
 Ἀστειφῶς, ὅθι Νύξ τε ἐ' ἡμέρας ἀμφὶς ἰῶσιν
 Ἀλλήλας παρῶν·(ν), ἀμφόδοιμα μέλαν ὑδὸν.
 Χαλκίον· ἢ μὲν ἔστω κελῶσσι·(ν), ἢ δ' ἵκεται
 750
 Ἐρῶ·(ν)

Titānas : atque hos quidem sub terram longe patentem
Miserunt, & vinculis molestis alligarunt,
Vincētes manibus, magnānimos licet existētes :
Tantum infra sub terram, quantum cœlum distat à terra.
Par enim spācium à terra in Tartarum caliginosum.
Novem enim noctes ac dies ferrea incus
Cœlitus delapsa, decimo die ad terram perveniret :
Novem rursus noctes & dies ferrea incus
Ex terra descendens, decimo die ad Tartarum perveniret.
Quem circa ferreum septum ductum est. circum vero ipsum
nox

Triplici ordine fusa est circa collum. sed superne
Terræ radices creverunt, & infructuosi maris.
Illic dii Titānes sub caligine opaca
Absconditi sunt, consiliis Iovis nubicogi,
Loco in squalido, vastæ ultima terræ.
His non exitus patet : portas vero imposuit Neptunus
Ferreas : murus etiam circumdatus utrinque.
Illic Gyges, Cottusque, & Briareus magnānimus
Habitant, custodes fidi Iovis ægida habentis.
Ibidem terræ tenebricosæ, & Tartari opaci,
Pontique infructuosi, & cœli stelligeri,
Ex ordine omnium fontes & fines sunt,
Molesti, squalidi, quos oderunt etiam ipsi dii :
Hiatus ingens. nec vero toto integro anno
Solum attingeret, ubi primum portas intra venerit :
Sed sane huc & illuc ferret impetuosa procella
Molesta : horrendumque etiam immortalibus diis
Hoc monstrum : & noctis obscuræ domus horrenda
Stans, nubibus obtectæ nigris.
Has ante Iapeti filius sustinebat cœlum latum,
Stans, capiteque & indefessis manibus
Firmiter, ubi Noxque & Dies circum cuntes
Sese mutuo compellabant, alternis subeuntes magnum li-
men,

Ferreum. hæc quidem intrat, illa vero foras

Ἐρχέῃ, ἐδὲ ποτ' ἀμφοτέρως δόμῳ ἐντὸς ἔερχε'
 Ἀλλ' αἰεὶ ἐτέρη γε δόμων ἐκθῶθεν ἔησσε,
 Γαῖαν ἐπιστρέφεῖ. ἡ δ' αὖ δόμους ἐντὸς ἔεσσε,
 Μίμνῃ τλήν αὐτῆς ὥρην ὁδῷ, ἔς' αὖ ἱκῇ).
 Ἡ μὲν, ἐπιχθονίοισι φάτο πολυδερεκὲς ἔχουσα. 755
 Ἡ δ' ὕπνοι μὲν χροσὶ, κασιγνήτων Θανάτοιο,
 Νυξ ὅλην, νεφέλῃ κακκαλυμμένη ἤεροφδεῖ.
 Ἔνθα δὲ Νυκτὸς παῖδες ἐρεμνῆς οἰκί' ἔχουσιν,
 Ὑπνῶν κὺ Θανάτων, δῖοι θεοί· ἐδὲ ποτ' αὐτὰς
 Ἡέλιος φαέων ἐπιδέρεε) ἀκλίνεσσιν,
 Οὐρανὸν εἰζανιών, ἐδ' ἔρσανόθεν κατὰ βαΐων.
 Τῶν ἑτέρῳ μὲν γλῶττι κὺ δόρυα νῶτα θαλάσσης.
 Ἡ συχῶ ἀντρέφεῖ) κὺ μείλιχ' ἀνθρώποισι.
 Τῷ δὲ σιδηρῇ μὲν κραδίη, χαλκίῳ δὲ οἱ ἦτορ.
 Νηλεὺς ἐν στήθεσιν· ἔχῃ δ' ἐν πρεσβυτέρῳ λαΐῳ
 Ἀνθρώπων· ἐχθρὸς δὲ κὺ ἀθανάτοισι θεοῖσιν. 765
 Ἔνθα θεὸς χθονὶς παρῶθεν δόμοις ἡγήετο
 Ἰφθίμῳ τ' Ἀΐδῳ κὺ ἑπαμῆς Περσεφονείης
 Ἔστασαν. δῖος δὲ κύων παρὰ πύροις φυλάσσει,
 Νηληΐδης, τέχνῳ δὲ κακῷ ἔχῃ. ἐς μὲν ἰόντας
 Σαῖνδ' ὁμῶς ἐρῇ τε ἔστασαν ἀμφοτέροισιν.
 Ἐξελθεῖν δ' ἐσθ' αὐτὸς ἐὰν πάλιν, ἀλλὰ δοκῶν
 Ἐδιδί' ὅν κε λαΐῳ πυλῶν ἐκθῶθεν ἰόντα
 Ἰφθίμῳ τ' Ἀΐδῳ ἔπαμῆς Περσεφονείης.
 Ἐνθάδ' ἐναιετάει συστῆρ' ἱερὸς ἀθανάτοισι,
 Δεινὴ Στύξ, θυγάτηρ ἀψορόρου Ωκεανοῖο
 Πρεσβυτέρῃ. νέσφιν δὲ θεῶν κλυτὰ δώματα ναΐδ'
 Μακρῆσι πέτρῃσι καίηρεφί· ἀμφὶ δὲ πάντῃ
 Κίοισιν ὀργυρίοισι παρὲς ἔρσαν' ἐστήσαν).
 Παῦρα δὲ Θάωμνι' θυγάτηρ πόδας ὠκία Ἴεος, 780
 Ἀγχιλίη πωλεῖται ἐσθ' ὀρέα νῶτα θαλάσσης,
 Ὅππότε ἔρεος κὺ νεῖκος ἐν ἀθανάτοισιν ὄρη).
 Καὶ ῥ' ὅς τις ψαῖδῃ) ἐλύμπια δώματ' ἰχόσῃσι,

755

760

765

770

775

780

Zd's

764. Τῷ δὲ.] Σιδηρῇ scribendū, | 781. Ἀγχιλίη.] Alii malunt Ἀγχι-
 sed per συνίησιν legendum σιδηρῇ. | λίνης : quod videretur tum in femi-
 nino

Egreditur, neque unquam utrasque domus intus cohibet:
 Sed semper altera saltem domos extra existens,
 Terram super movetur: altera rursus in domo existens,
 Expectat ejusdem horam itineris, donec veniat.
 Hæc quidem terrestribus, multa cernens lumen habens,
 Illa vero Somnum in manibus fratrem Mortis,
 Nox noxia, nube tecta atra.
 Ibi autem Noctis obscuræ filii domus habent,
 Somnus & Mors, graves dii. neque unquam eos
 Sol lucidus intuetur radiis,
 Cælum scandens, nec cœlitus descendens.
 Horum alter quidem terramque & lata dorsa maris
 Quietus percurrit & placidus hominibus.
 Alterius vero ferreum quidem cor, æreum vero ei pectus
 Crudele in præcordiis. habet autem quem primum arripuerit
 Hominum: hostis vero etiam immortalibus diis:
 Illic dei inferi in anteriore parte ædes resonantes,
 Fortisque Plutonis, & gravis Proserpinæ,
 Stant. Horrendus autem canis pro foribus custodit,
 Sævus: artem autem malam habet. introeuntes quidem
 Adulatur pariter caudaque & auribus ambabus:
 Exire vero non iterum permittit denuo, sed observans
 Devorat, quemcunque prenderit portas extra euntem
 Fortisque Plutonis & gravis Proserpinæ.
 Ibidem habitat abominanda dea immortalibus,
 Horrenda Styx, filia reciprocantis Oceani,
 Maxima natu. seorsim vero à diis inclytas ædes incolit
 Ingentibus saxis superne tectas. circum vero quaque
 Columnis argenteis ad cælum firmatæ sunt.
 Raro vero Thaumantis filia pedibus velox Iris,
 Nuncia versatur super lata dorsa maris,
 Quando lis & contentio inter deos exorta fuerit:
 Et sane quisquis mentiatur cœlestes domos tenentium,

Iupiter

nino genere poni, (quod durum | κα. Quid si vero ἀρχαίης legere-
 esset) aut supinelligendum in. mus?

Ζῶς δὲ τε ἴεον ἔπεμψε θεῶν μίξαν ὄρεον ἐνείκη
 Τηλοῖεν ἐν χερυσίνῃ παρθένῃ πολυνύμφῃ ὕδαρ,
 Ψυχρὸν, ὃ, τ' ἐκ πίττης καὶ ἀλείβει) ἡλιδατοιο
 Ὑψηλῆς. πολλὸν ἔτι ὑπὸ χροῖος ἀρυοδείης
 Ἐξ ἱερῆ ποταμοῖο ρέει ἀλφειὺς μέλαιναν,
 Ὡκυανοῖο κέρας. διηγάτη δ' ἐπὶ μετρεῖ διδάσκει.
 Ἐννέα μὲν παρὶ γῆν τε ἔδωκεν ὕδατα θαλάσσης
 Δίης δ' ὀρυγνῆς ἐπὶ γῆν εἰς ἄλλα πίττει,
 Ἡ δ' ἐμὴ ἐκ πίττης παρὶ γῆν, μέγα πῆμα θεοῖσι,
 Ὅς κεν τῶν ἐπὶ γῆν ἀπολείψας ἐπομῶσθαι
 Ἀθανάτων οἱ ἔχουσι κῆρα νιφός) Ὀλύμπῳ,
 Κεῖται νῆϋτμ) πειλοισμῶν εἰς ἐνιαυτὸν.
 Οὐδὲ ποτ' ἀμβροσίης κ' ἐκχεῖ) ἔρχεται ἄσπετον
 Βρώσ) , ἀλλὰ τε κεῖται ἀνάπαις) κ' αἰσῶν)
 Στενωτοῖς ἐν λαχίσ) , κῆρ) δ' ἐπὶ κῶμα καλύπτει.
 Αὐτὰρ ἐπὶ γῆν πείσῃ μέλαιναν εἰς ἐνιαυτὸν,
 Ἀλλ' οὐδ' ἐξ ἄλλης δίχεται) καλεσώμεν) ἀθλ).
 Ἐννέα πᾶντ' ἔπειτα διηγάτη δ' ἐπὶ γῆν εἰς
 Εἰρίας ἀθανάτων οἱ Ὀλύμπῳ δώματα ἔχουσι.
 Τοῖον ἄρ' ὄρεον ἔχοντ' ἱεροὶ Στυγὸς ἀφ' ὧν ὕδαρ,
 Ὠρόχον. τὸ δ' ἐπὶ γῆν καὶ ἀφ' ὧν ὕδαρ.
 Εἴηκε ἔτι γῆς διανοῖας ἔδωκεν ἱεροῖσι),
 Πόντε τ' ἀπ' ὧν ὕδαρ κ' ἐκχεῖ) ἀπ' ὧν ὕδαρ,
 Ἐξείης πᾶντ' ἔπειτα διηγάτη δ' ἐπὶ γῆν εἰς
 Ἀθανάτων οἱ Ὀλύμπῳ δώματα ἔχουσι.
 Εἴηκε δὲ μαρμαίρει) τε πύλας, κ' χαλκί) κ' ἄλλας
 Ἀσπερῆς, ρίξῃ) διλωκί) δ' ὀρυγνῆς,
 Αὐτοφύης. παρὶ γῆν ἔδωκεν ἱεροῖσι),
 Τετάρτῃς νῆσ) , πῆμα καὶ) ζοφεροῖο.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ μαρμαίρει) Διὸς κλέπτει) ἐπὶ γῆν
 Δώματα καὶ) πῆμα καὶ) ζοφεροῖο.

785

790

795

800

805

810

815

Κόπ))

793. Ὅς κεν.] Α' πολείψας, ab ἀπο- | deducunt, & relinquentes exponunt.
 λείψω. Quidam tamen ab ἀπολείψω | 811. Εἴηκε δὲ.] Legitur & λατ))

Iupiter tum Irim mittit, deorum magnum jusjurandum ut
ferat

E longinquo in aureo gutturnio celeberrimam aquam,
Frigidam, quæ è petra destillat alta,

Excelsa. multum vero subtrus terram spaciosam

E sacro flumine fluit per noctem nigram,
Oceani cornu. decima vero pars attributa est.

Novem quidem circa terramque, & lata dorsa maris

Vorticibus argenteis intortus in mare cadit,

Una vero ex petra profluit, magnum damnum diis.

Quisquis perjurium libens juraverit

Immortalium qui tenent verticem nivosi Olympi,

Iacet spiritus expers integrum per annum :

Neque ambrosiæ & nectaris accedit propius

Cibum : sed jacet non respirans, & mutus,

Stratis in lectis, malus autem veternus obtegit,

Sed postquam morbo defunctus est magnum per annum,

Alia ex alia excipit molestissima ærumna.

Novennio autem à diis relegatur sempiternis,

Neque unquam ad consilium ineundum cum iis versatur, ne-
que ad epulas

Novem totis annis. decimo tandem versatur iterum

Cum cœtibus immortalium, qui cœlestes domos incolunt.

Tale itaque juramentum constituerunt dii, Stygis perennem
aquam,

Antiquam istam, quæ tranat aridum locum.

Ibi autem terræ caliginosæ & Tartari obscuri,

Pontique infructuosi, & cœli stellati ;

Ex ordine omnium fontes & fines sunt,

Molesti, squalidi, quos oderunt etiam dii ipsi,

Illic splendidæque portæ, & æreum limen

Immotum, radicibus longis compactum,

Sua sponte natum. ante illud vero extra omnes deos

Titanes habitant, ultra Chaos caligine obductum.

Cæterum valde tonantis Iovis inclyti auxiliarii,

Domus incolunt in Oceani fundamentis,

Κρότῳ τ' ἠδὲ Γούγῃ. Βελάρεται γὰρ μὴ ἡνὶ ἰόντῳ,
 Γαμβρόν ἰὸν ποίησι βαρύκλυπῳ Ἐννοσίφειῳ.
 Δῶκε δὲ Κυμοπόλῃαν ὁπῆεν, Ἰυσάτερε ἴω.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ Τιτῶας ἄπ' ἕρην ἐξέλασε Ζεὺς, 820
 Ὀπλοτάθην τέκε παῖδα Τυφώϊα Γαῖα πλάρῃ,
 Ταρτάρῳ ἐν φιλότῃῃ, Διὶ χρυσῶν Ἀφροδίτῃ.
 Οὐ χεῖρες μὲν ἔασι ἐπ' ἰχθυὶ ἔρματ' ἔχουσι,
 Καὶ πόδες ἀκρόμαθι κρατερὸν θεοῦ. ἐκ δὲ οἱ ὤμων 825
 Ἦν ἐκπτόν κεφαλῇ ὄφει, δεινοῖο δράκοντος,
 Γλώσσησι δνοφερῇσι λελεχμύπτε, ἐκ δὲ οἱ ὄσων
 Θισπεισῆς κεφαλῇσιν ἔω' ὄφρυσι πῖρ ἀμύρουσε.
 Πασίων δ' ἐκ κεφαλῇων πόρ κρείετ δειρομήμοιο,
 Φαναὶ δ' ἐν πάσῃσιν ἴσων δεινῆς κεφαλῇσι
 Πανθίλῳ ὅπ' ἰεῖται, ἀγασφαθῶν. ἄλλοτε μὲν γὰρ 830
 Φθίγχετ' ὥς τε θεοῖσι στυγέμεν, ἄλλοτε δ' αὐτὲ
 Ταῦρς ἐλδρύχων, μὲν αἰχλῶν ὄσαν, αἰσῶρ.
 Ἄλλοτε δ' αὐτὲ λείοντ' αἰανδέα θυμὸν ἔχοντ',
 Ἄλλοτε δ' αὐτὲ σκυλάκεσσιν εἰσχύτα θάμνατ' ἀκῶται.
 Ἄλλοτε δ' αὐτὲ ροῖζαχ', ἔω δ' ἦχεν ἕρκα μακροῖ. 835
 Καὶ νῦν κεν ἔπλετο ἔργον ἀμύχανον ἥματι κείνῳ,
 Καὶ κεν ὅτ' ἐνθῆσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀνάζει,
 Εἰ μὴ ἄρ' ὅξυ νόησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
 Σκληρὸν δ' ἐβρόντησε καὶ ὄβριμον. ἀμφὶ δὲ γαῖα
 Σμερδαλίον κρηάδῃσι, ἔ' ἕρηνος δόρυς ὑπῆξεν, 840
 Πόντῳ τ' Ὀκεανῷ τε ροαὶ καὶ τρέφαται γαίης.
 Ποσσὶ δ' ἔω' ἀθανάτοισιν μέσας πελεμίζετ' Ὀλυμπῳ.
 Ὀρενμήροιο ἀνάκτῳ· ἐπισπινάχζε δὲ γαῖα.
 Καύμα δ' ἔω' ἀμφοτέρων κατέχεν ἰοειδέα πόντον,
 Βροτῆς τε στροπῆς τε πυρὸς ἀπὸ τοῖο πλώρη, 845
 Πρηστήρων τ' ἀνέμων τε κεραυνῶν τε φλογέοντος.
 Ἐξέει δὲ χθὼν πάσα, ἔ' ἕρηνος ἠδὲ θάλασσα.
 Θδε δ' ἄρ' ἀμφ' ἀκῶα, πῶς τ' ἀμφὶ τε κύματ' μακροῖ
 Ρεωῇ ἔω' ἀθανάτων· ἔνοσι δ' ἀσβείσῃ ὁρώρη.

Τρίων'

Cottus atque Gyges. Briareum quippe bonum existentem,
Generum suum fecit graviter fremens Neptunus.
Dedit autem Cymopoliam, ut ducat in uxorem filiam suam.
Ast ubi Titanes è Cœlo expulit Iupiter,
Minimum natu peperit filium Typhoeum Terra magna,
Tartari in amore, per auream Venerem.
Cujus manus quidem sunt ob robur operibus aptæ.
Et pedes indefessi robusti dei : ex humeris vero ei
Erant centum capita serpentis horrendi draconis,
Linguis nigris lambentes, præterea ex oculis ei
Admirandis in capitibus sub superciliis ignis micabat :
Omnibus autem ex capitibus ignis flagrabat cernentis,
Voces quoque in omnibus erant horrendis capitibus,
Omnigenum sonitum emittentes, ineffabilem. interdum
enim

Sonabant, ut diis intelligere liceret, interdum rursus
Tauri valde mugientis, robore insuperabilem vocem, fer-
rocis :

Interdum rursus leonis impudentem animum habentis :
Interdum rursus catulis similia, mira auditu :
Interdum vero stridebat, resonabantque montes alti.
Et sane evenisset res inevitabilis die illo,
Atque ipse mortalibus & immortalibus imperasset,
Nisi statim intellexisset pater hominumque deorumque.
Graviter autem intonuit atque fortiter. circum vero terra
Horrende edidit fragorem, & cœlum latum superne,
Pontusque & Oceani fluxus, & infima loca terræ.
Pedibus vero sub immortalibus magnus contremuit Olym-
pus

Insurgente rege, ingemiscebat autem tellus.
Ardor autem ab utrisque occupabat nigrum pontum,
Tonitruque, & fulguris igne ab isto immani,
Igneorumque turbinum & fulminis ardentis.
Fervebat autem terra omnis, & cœlum, atque mare.
Æstuabant etiam circum litora, circaque & circum fluctus,
Impetu deorum : concussio autem sedatu difficilis oriebatur,

Expa-

- Τρίσσι' αἰδῆς δὲ ἐνέροιζι καθαφθιμῶροιζιν ἀνάσσαν,
 Τιτῶν δ' ὑποβρυχάριοι, Κρόνον ἀμφὶς ἐόντες,
 Ἀσβεστὴ πελάδιο καὶ αἰνῆς δηιοτῆτο.
 Ζεὺς δ' ἔπει ἔν' ἡρβυωεν ἐὼν μῆρο, εἴλετο δ' ὅπλῃ.
 Βροστιῶ τε στροπύῳ τε καὶ αἰθαλόεντι κερκυνόν,
 Πλῆξεν ἅπ' ἐλύμπιο ἐπάλυμνο. ἀμφὶ ἧ παύσας
 Ἐπείζεσι θωπεσίαις κεφαλὰς δεινοῖο πειλῶρη.
 Αὐτὰρ ἔπει δὴ μιν δάμαζε πλεηγῆζιν ἰμοῖστας,
 Ἦρει γυναικὲς, στυάχζε ἧ γαῖα πειλῶρη.
 Φλόξ ἧ κερκυνώϊετο ἀπίσσαντο τοῖο ἀνακλῶ,
 Οὐρίοιο βήσσηζιν αἰδοῆς παυπαλοῖστας,
 Πληγῆζι. πολλῇ ἧ πειλῶρη κρείετο γαῖα
 Ἀτμῇ θωπεσίῃ, ἔϊτ' ἡκετο κασιτέρῳ ὄϊ,
 Τέχνη. ὑπ' αἰζηνῶν ὑπὸ τ' ὀτρύνετο χυαῖοις;
 Θωλφθεῖς, ἥε σίδηρο, ὅπως κρατερῶτατος ἐπιν,
 Οὐρίοιο βήσσηζι δαμαζόμηντο περὶ κηλῇ,
 Τῆκε δ' ὅς κ' ἔστιν δὴ, ὑφ' Ἠφαίστου παλάμηζιν.
 Ὡς ἄρα τῆκετο γαῖα σέλα πυρὸς αἰθιμῶνιο.
 Εἶπε δὲ μιν θυμῷ ἀνείχων ἐς Τάρταρον ὄρω.
 Ἐκ ἧ Τυφώϊοιο ἔσ' ἀνέμων μῆρο ὑγρὸν αἰντῶν,
 Νόσφι Νότῃ, Βορέῳ τε, καὶ δρυγίστῳ Ζεφύροιο.
 Οἱ γὰρ ῥῥοι ἐν θεόφιν ἡλυῆ, θνητοῖς μείγ' ὄνειαρ.
 Αἰ δὲ ἄλλα μὲν αὐτῶν ἐπιπνέουσιν ἡλίαςαν,
 Αἰ δὲ τοὶ πύλωσται ἐς ἡεροειδέα πύλον,
 Πῆμα μίχα θνητοῖσι, κακῇ γυνῆζιν αἰάλη.
 Ἀλλοτε δὲ ἄλλα ἀνῆζι, Διόσκιδνασὶ τε νῆας,
 Ναύτας τε φθείρουσι κακῇ δὲ ἔστιν ἀλκή.
 Ἀνδράζιν οἱ κείνοισι στυαυτῶσιν καὶ πόρον,
 Αἰ δὲ αὖτ' ἐκ γαῖαν ἀπείρουν ἀντιμῶστας
 Ἐργ' ἐφ' ἧ φθείρουσι χαμαὶ γλοῖαν ἀνθρώπων,
 Περὶ πλοῦσται κενὸς τε καὶ δρυγίαις κρολοουρῶ.
 Αὐτὰρ ἔπει ῥα πόνον μετὰρες θεοὶ ἐξετέλεισαν,

Τιτῶν

850. Τρίσσι'] Melius fortasse sic
 quam ut alia exempli. habent,
 Τρίσσι δὲ αἰδῆς; cum qua lectione
 versus constare non potest.

870. Νόσφι.] Malim Ζεφύρου
 τε cum plerisque aliis. Nam superius
 vers. 379. separavit quoque Ze-
 phyrum ab Argeste. Aut igitur hic
 legem.

Expavit autem Pluto inferis mortuis imperans,
 Titanesq; sub Tartarum detrusi, à Saturno seorsim existentes,
 Ob inextinguibilem fremitum, & gravem conflictum,
 Iupiter vero postquam excitavit suum robur, sumpsitq; arma,
 Tonitruque, fulgurque, & coruscans fulmen,
 Percussit ab Olympo insiliens. circum vero omnia
 Combussit ingentia capita sævi portenti.
 Cæterum ubi ipsum vicit ictibus percutiens,
 Cecidit mutilatus: ingemiscebat autem terra vasta.
 Flamma autem fulmine icto profiliebat à rege,
 Montis in saltibus opacis asperis,
 Percussi. multa autem ac vasta ardebat terra,
 Ardote ingenti, & liquecebat stanni instar.
 Quod arte juvenum, & à fabrefacto catino
 Calefactum, & ferrum, quod solidissimum est,
 Montis in saltibus, victumque ab igne quod omnia comburit,
 Liquescit in terra divina sub Vulcani manibus:
 Sic sane liquecebat terra fulgore ignis ardentis.
 Abjecit autem ipsum animo mœstus, in Tartarum latum.

Ex Typhæo autem est ventorum vis humide flantium:
 Excepto Noto, Boreaue, & celeri Zephyro.
 Qui sane ex diis sunt nativitate, hominibus magna utilitas.
 Ast alii sine usu venti inspirant mare,
 Qui utique incidentes in obscurum pontum,
 Clades magna hominibus gravi rapiuntur turbine,
 Nuncque hi nunc illi flant, dissipantque naves,
 Nautasque perdunt. mali autem non est remedium
 Viris qui illis occurrerint in ponto.

Iidem rursus per terram immensam floribus ornatam
 Opera jucunda corrumpunt humo prognatorum hominum,
 Replentes pulvereque & molesto palarum strepitu.

Sed postquam sane laborem dii beati perfecerunt,

Cum

legendum Ζεύς τε, aut superius
 conjungenda hæc duo Ἀργύη &
 Ζεύς τε.

872. Αἱ δ' ἄλλαι.] Multa ex-

empl. habent καὶ αὐταί, quod vo-
 cabulum Hesych. exponit, αἱ με-
 τὰ αὐτὰν, ἢ καὶ αὐταί.

Τιτύνεσσι ἃ πρῶτον κείναντο βίηφι,
 Δή ῥα τότ' ὠτρυνον βασιλευμένῳ ἠδὲ αἰάσσειν,
 Γαίης φρεσθμοσύνησιν, ὀλύμπιον δ' ὕρυσσιν ἑλῶ,
 Ἀθανάτων. ὃ δ' αὖ τοῖσιν ὦ διεδόσσατο πρῶτα. 885
 Ζεὺς δ' ἱεῶν βασιλὸς πρῶτον ἄλογον ἦτο Μῆπιν,
 Πλεῖστα ἱεῶν εἰδῶσαν ἰδὲ θνητῶν ἀνθρώπων.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἤμελλε θεῶν γλαυκῶπις Ἀθήνη
 Τέξεαθ', τότε ἔπειθε δάλα φρένας ἐξαπατήσας
 Αἰμυλίοισι λόγοισιν, ἐλῶ ἱσκάτῃτε νηδιῶ, 890
 Γαίης φρεσθμοσύνησι, καὶ Οὐρανῷ ἀστερόεντι.
 Τῶς γὰρ οἱ ἐφροσάτῃω, ἵνα μὴ βασιληΐδα πμῶ
 Ἀλλ' ἔχη, Διὸς αὐτῇ, θεῶν αἰγχεύων.
 Ἐκ γὰρ τ' εἰμαρτο ἀειφρονα τέκνα γυναικῶν.
 Πρῶτον γὰρ κέρην γλαυκῶπιδα Τειρεχίην 895
 Ἰσον ἔχουσαν πτερεὶ μῦθῳ καὶ ἐπίφρονα βελών.
 Αὐτὰρ ἔπειτ' ἄρα πῶδα θεῶν βασιλῆα καὶ ἀνδρῶν
 ἤμελλεν τέξεαθ', ὑπερβίον ἦτορ ἔχουσα.
 Ἀλλ' ἄρα μιν Ζεὺς σφάσσει ἐλῶ ἱσκάτῃτε νηδιῶ,
 ὧς δὴ οἱ φροσάσσαντο θεῶν ἀγαθόν τε κακόν τε. 900
 Δούπερον ἠγάσεν λιπυρὴν Θέμιν, ἣ τέκεν Ὠρέας,
 Εὐνομίην τε, Δίκην τε, καὶ Εἰρήνην πεπαιγμένην.
 Αἶτ' ἔργ' ὠρεάεσσι κατὰ θνητοῖσι βροττοῖσι.
 Μοίρας δ' ἥς πλείεσιν πμῶ πόρε μητίετα Ζεὺς,
 Κλωθὴν τε, Λάχαιον τε καὶ Ἀΐετον· αἳ τε διδύσι 905
 Θνητοῖς ἀνθρώποισιν ἔχον ἀγαθόν τε κακόν τε.
 Τρεῖς δὲ οἱ Εὐρυνομῆ Χάριτες τέκε καλλιπαρήγες,
 Ωκυμένη κέρη πολυήρατον εἰδῶ ἔχουσα,
 Ἀγλαΐην καὶ Εὐφροσύνην, Θαλίην τ' ἐρατὴν λίμν.
 Τῶν ἐλποὶ βλεφάρων ἔρῳ εἶδον δερκηνόμαον 910
 Λυσιμελήεσσι καλὸν δὲ ὡς ἀφρύει δερκίων.
 Αὐτὰρ ὁ Δήμητρ' πολυφόρης ἐς λέχῳ ἦλθεν,
 ἣ τέκε Περσιφόνην λυκώλενον. ἣ δ' Ἀΐδωνος
 ἤρπασεν ἥς ὦρ' ἔμνησός· ἰδὼκε δ' ἠμυρῶ Ζεὺς.

Μνημο-

884. Γαίης.] Versus hic est hypermeter. In nonnullis tamen exemplis est αἰεὶ Ζῆνα.
 903. Αἶτ'.] Quidam scribunt ὠρεάεσσι.

Cum Titanibus autem pro honore pugnarunt vi,
 Iam tum jubebant regnare atque imperare,
 Ex Terræ consilio Olympium late cernentem Iovem,
 Immortalibus. Hic vero inter illos rite distribuit munia.
 Iupiter autem deorum rex primam uxorem suam fecit Metin,
 Plurimum ex diis edoctam, & mortalibus hominibus.
 Sed cum jam esset deam cæliis oculis Minervam
 Paritura, tum demum dolis animo decepto,
 Blandis sermonibus, in suam condidit alvum,
 Telluris consiliis, & Cæli stellati.
 Sic enim ei consuluerunt, ne regium honorem
 Alius haberet Iovis loco, deorum sempiternorum.
 Ex hac enim in fatis erat prudentes liberos nasci. (nitam,
 Primam quidem, virginem cæliis oculis apud Tritonem ge-
 Par habentem patri robur, & prudens consilium :
 Cæterum deinde sane filium deorum regem & virorum
 Erat paritura, magnum animum habentem :
 Sed illam sane Iupiter ante in suum condidit ventrem,
 Ut nempe ei indicaret dea bonumque malumque.
 Postea duxit splendidam Themis, quæ peperit Horas,
 Eunomiamque, Dicenque, & Irenen florentem :
 Quæ opera matura faciunt mortalibus hominibus :
 Parcasque, quibus maximum honorem dedit prudens Iupiter,
 Clothoque, Lachæsinque, & Atropon : quæ dant
 Mortalibus hominibus habere bonumque malumque.
 Tres vero ei Eurynome Gratias peperit pulchras genas ha-
 Oceani filia, peroptabilem formam habens, (bentes,
 Aglaïam & Euphrosynen, Thaliâque amabilem,
 Quarum & palpebris amor destillat contuentium
 Solvens membra : jucundum vero sub superciliis aspiciunt.
 Porro hic Cereris multa nutrientis ad lectum venit,
 Quæ peperit Proserpinam pulchris ulnis, quam Pluto
 Rapuit sua à matre : dedit autem consiliarius Iupiter.

Mnemo-

ἀπαύστος, spiritu leni : nonnulli et- | faciunt : quod nimirum Horæ di-
 iam exponunt, *decorant*, speciosa | cantur pulchritudinis Dææ.

Μητροσύνης δ' ἰξάωνις ἐρῶσάσθι χαλκὸν ἄριστον, 915
 Ἐξ ἧς αἱ Μῦσαι χρυσάμπυκες ἐξεργάζονται
 Ἐνία, τῇζιν ἄδον θαλίην κ' ἑρπύς ἀοιδῆς.
 Αἷτ' αὖ δ' Ἀπόλλωνος, κ' Ἀρτεμίδος ἰοχάρων,
 Ἑμμερόεντα γόνον ὥρεϊ πάντων ἑσπερίωνων,
 Γαίαντ' ἄρ', αἰγέροιο Διὸς Φιλότῃ μιγεῖσθαι. 920
 Λοιοδωρῶν δ' Ἡρώ θαλερῶ ποιήσαςτ' ἀγκυλῶν.
 Ἡ δ' Ἡρώ, ἑ Αἴρη καὶ Εἰλείθυαν ἔπλετο,
 Μιχθεῖσ' ἐν Φιλότῃ θεῶν βασιλῆϊ καὶ ἀνδράσιν.
 Αὐτὸς δ' ἐν κεφαλῇ γλαυκῶπις Τελχιδόταν,
 Δανίῳ, ἐρεκύνδομον, ἀγέροισιν, ἀστευτῶν, 925
 Πόττιον ἢ Κίλαδι περὶ ἄδον πόλεμόν τε, μήχαν τε.
 Ἡρὴ δ' Ἡφαιστον κλυτὸν ἐν Φιλότῃ μιγεῖσθαι
 Γαίαντ' (καὶ Ζαμφρόν, καὶ Ἡρακλῆα ὃν Ὀδυσσεύς)
 Ἐκ πάντων τέχνην καὶ κρησμάρον ἑσπερίωνων.
 Ἐκ δ' Ἀμφιτέρας καὶ ἱερὸν ἑνὸς ἑνὸς ἑνὸς, 930
 Τρίτων Δουρῆος γόνον μέγας ὅς τε θαλάσσης
 Πυθῶν ἔχων, ὧς καὶ μῆλα φίλη καὶ παῖδες ἀνέκλιν
 Ναὶ χρυσά δῶ, δεινὸς θεός. αὐτὰρ Ἀρῆ
 Γίνοτορ' Κυθήρεια Φόβος καὶ Δεῖμον ἔπλετο
 Δεινῆς, οἳ τ' ἀνδράν πυκινὰς κλονέουσι Φάλαγας 935
 Ἐν πολέμῳ χρυσάσθι, σὺν Ἀρῇ πελοπύργῳ.
 Ἀρμονίῳ δ', ὡς Κρόνος ἐπὶ ἑρμῇ καὶ Ἡρῇ.
 Ζῶν δ' ἄρ' Ἀτλαντὶς Μαίη τέκε κύνδομον Ἑρμῇ
 Κήρυκα ἀθανάτων, ἱερὸν λέχον ἰστανάσασθαι,
 Κρόνῳ δ' ἄρ' οἱ Σεμέλη τέκε Φαίδιμον υἱόν, 940
 Μιχθεῖσ' ἐν Φιλότῃ, Διῶντον πελοπύργῳ.
 Ἀθανάτων δ' ἑνὸς ἑνὸς ἑνὸς ἑνὸς ἑνὸς.
 Ἀλφειῶν δ' ἄρ' ἔπλετο βίῳ Ἡρακλεῖν,
 Μιχθεῖσ' ἐν Φιλότῃ Διὸς νεφεληγερέτοιο,
 Ἀγλαίῳ δ' Ἡφαιστον ἀγακλῆος ἀμφιγυῖας, 945
 Ὀπλοδωρῶν Χαρίτων, θαλερῶ ποιήσαςτ' ἀγκυλῶν.
 Χρυσόχομος δ' Διῶντον ἑσπερίῳ Ἀετῶν,
 Κρόνῳ Μίνῳ, θαλερῶ ποιήσαςτ' ἀγκυλῶν.

Τῶν

Mnemosynem vero deinceps amavit pulchricomam,
Ex qua Musæ aurea mitra revinctæ natæ sunt
Novem, quibus placent convivia, & oblectatio cantus.
Latona autem Apollinem & Dianam sagittis gaudentem,
Desiderabilem prolem præ omnibus cœlicolis,
Peperit sane, Ægiochi Iovis amori mixta.
Postremam vero Iunonem floridam duxit uxorem.
Hæc autem Heben, Martem & Lucinam peperit,
Mixta amore deorum regi & hominum.
Ipse vero ex capite, cæcis oculis præditam Tritogeniam,
Aërem, tumultum excitantem, ducem exercitus, indo-
mitam,
Venerandam: cui clamoresque placuerunt, bellaque pu-
gnæque.
Iuno autem Vulcanum inclytum, amori indulgens,
Peperit (& vires intendit, & contendit cum suo marito)
Præ omnibus, artibus ornatum, cœlicolis.
Ex Amphitrite autem & graviori Neptuno,
Triton late potens natus est magnus: qui maris
Fundum tenens, apud matrem charam & patrem regem
Incolit aureas ædes magnus deus. sed Marti
Clypeos diffecanti, Venus Timorem & Metum peperit,
Graves, quique virorum densas turbent phalanges
In bello horrido, una cum Marte urbes devastante,
Et Harmoniam quam Cadmus magnanimus duxit uxorem.
Iovi vero Atlantis filia Maja peperit gloriosum Mercurium,
Præconem deorum, sacrum lectum conscendens.
Cadmi filia vero ei Semele peperit clarum filium,
Rem cum eo habens, Bacchum hilarem,
Immortalem mortalis, nunc vero ambo dii sunt.
Alcmene vero peperit vim Herculanam,
Mixta in amore Iovis nubicogi.
Aglaïam vero Vulcanus percelebris, utroque pede claudicans
Minimam natu è Gratiis, floridam duxit uxorem.
Sed aureo crine conspicuus Bacchus flavam Ariadnen,
Filiam Minois, floridam fecit conjugem:

Τῶν δ' οἱ ἀθάνατον κ' ἀγῶν ᾗκε Κροτών.
 Ἡ δ' οὖν δ' Ἀλκμυλῆς καλλισφύρεσσι ἄλκιμος ἦεν,
 Ἰς Ἡρακλῆος πελίζας σπένοντάς αἰθέλας,
 Παῖδα Διὸς μέγαλοιο κ' Ἡρῆς χρυσοπεδίλους,
 Αἰδοίῳ γέτ' ἀγκῖν, ἐν Οὐλύμπῳ νιφόντι.
 Ὀλβιος, ὃς μέσα ἔρπον ἐν ἀθανάτοισιν ἀνύσας,
 Ναίῃσιν ἀπῆμαντο κ' ἀγῶνα ἤματι πάντεσσι.
 Ἡ δ' οὖν δ' ἀκράμαντε τέκε κλυτὰ Λεωνοῖν
 Περσηΐς Κίρκῳ τε, κ' Αἰήτῳ βασιλῆα.
 Αἰήτης δ' ἦεν Φαισισμδρότεσσι Ἡλείοιο,
 Κέρῳ Λεωνοῖο τηλεεινῷ ποταμῷ
 Τῆμι, θεῶν βελῆσιν, Ἰδῆας καλλιπάρησι.
 Ἡ δ' οὖν δ' Μήδῃσιν εὐσφυρον ἐν Φιλότῃ
 Γείνατο ὑποδμηθεῖσαι ἄλκιμον χρυσῶν Ἀφροδίτῳ.

950

955

960

Ἰμεῖς μὲν οὖν χαίρετ' Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
 Νῆσσι τ', ἤπτεροι τε, κ' ἀλκυονίδες ἐνδοθι πότι.
 Νῦν δ' ἰδὲ θεῶν φύλον αἰεταῖς ὑδνέσμεν
 Μῦσιν Ὀλυμπιάδῃσιν, κέρῳ Διὸς αἰγιόχοιο,
 Ὅσων δ' ἴσθ' ἴσθ' παρ' ἀνδράσιν ἀνιηθεῖσιν
 Ἀθῆναι, γένεσθαι θεοῖς ἐπιείκελα τέκνα,
 Δημήτρε μὲν Πλῆτον ἐγγεῖναρ, δῖα θεῶν,
 Ἰασίῳ ἥρωϊ μιχθεῖσ' ἐρατῇ Φιλότῃ,
 Νεῖδ' ἐνὶ Τρωάδι, Κρήτης ἐν πίονι δήμῳ,
 Ἐὼλῳ δ' ἐπὶ γυνὴν τε κ' ὀρέα ἰώπεσσι θαλάσσης,
 Πᾶσαν τὴν δ' ἐν Τυχόνῃ, κ' ἔκ' ἐς χεῖρας ἴκη,
 Τόν δ' ὠφειδὸν ἔθηκε, πολὺν τέ οἱ ὄπασιν ὄλβον.
 Κάδμῳ δ' Ἀρμενίῃ θυγάτηρ χρυσοῦς Ἀφροδίτης,
 Ἰνῷ κ' Σεμέλῳ, κ' Ἀγαυῶν καλλιπάρῃσιν,
 Αὐτοπόλῳ δ' ἰὺ γῆρ' Ἀριστῶν βασιλεύοντι,
 Γένεσθαι, κ' Πολύδωρον εὐσφάνῳ ἐν ᾧ ἦεν.
 Κέρῳ δ' Ὀλεονοῖο Χρυσόστομον καλεροῖον
 Μιχθεῖσ' ἐν Φιλότῃ πολυχρῦσιν Ἀφροδίτης,
 Καλλιρόῃ τέκε πῦδα βροτῶν καλεῖσθαι ἀπάντων,

965

970

975

980

Γηρυον-

954. Ὀλβιος.] Legitur quoque ἀθανάτοισι πελίζσαι.

961. Ἡ δ' οἱ.] E in particula

de sustentatur aspiratione sequentis dictionis.

Hanc vero ei immortalem expertemque senii fecit Saturnius.

Heben autem Alcmenæ pulchros talos habentis fortis filius,
Vis Herculis, peractis luctuosus certaminibus,
Filiam Iovis magni, & Iunonis aureis calceamentis utentis
Pudicam duxit uxorem in Olympo nivoso:
Felix, qui magno facinore inter deos confecto,
Habitat illæsus & expers senii omnibus diebus.
Soli autem indefesso peperit inclyta Oceanis
Perseis, Circenque & Ætem regem.

Ætes autem filius lucem hominibus dantis Solis,
Filiam Oceani perfecti fluvii
Duxit, deorum ex consiliis, Idyiam pulchris genis præditam.

Hæc autem ei Medeam pulchros talos habentem in amore
Peperit, subacta per auream Venerem.

Vos quidem nunc valet, cœlestes domos tenentes,
Insulæque & continentes terræ, & falsus intus Pontus.
Nunc autem dearum cœtum cantate blandiloquæ
Musæ Olympiades, filiæ Iovis Ægiocchi,
Quæcunque mortales apud viros cubantes,
Immortales, pepererunt diis similem prolem.
Ceres quidem Plutum genuit, præstantissima dearum
Iasio heroi mixta jucundo amore,
Novali in ter profcisso, Cretæ in pingui populo,
Bonum: qui vadit super terram, & lata dorſa maris,
Omnem: qui vero obviam fuerit, & cujus ad manus venerit,

Illum locupletem fecit, multamque ei præbuit fœlicitatem.
Cadmo præterea Harmonia filia aureæ Veneris,
Ino & Semelen, & Agaven pulchras genas habentem,
Autonoënque, quam duxit Aristæus densa cæsarie præditus,
Peperit, & Polydorum, mœniis pulchre cinctis in Thebis.
Filia vero Oceani Chrysaori magnanimo
Mixta amore abundantis auro Veneris.

Calliroë peperit filium mortalium præstantissimum omnium

Γηρυονῆα, τ' κλεῖνε βίη Ἡρακλεΐη.
 Βοῶν' ἐνec' εἰλιπόδων ἀμφιρρύττω εἰν Ἐρυθείη.
 Τιθωνὶ δ' Ἡῶς τέκε Μέμνονα χαλκρογρύττω,
 Αἰθίοπων βασιλῆα, καὶ Ἡμυδῖονα ἀνὰ κτλ. 985
 Αὐτὰρ τοι Κεφάλῳ φυτῆσσι φαίδιμον υἱόν,
 Ἴφιδμον Φαίδοντα ποῖς ἐπιείκελον ἀνδρα.
 Τόν ῥα νῖος τέρεν αὐτῷ ἔχοντ' ἐκκυδῖν ἥδης
 Παῖδ' ἀπαλά φρονέοντα φιλομειδῆς Ἀφροδίτῃ
 Ὄζρ' ἀνερψαμένη, καί μιν ζαχνοῖς ἐνὶ νηοῖς. 990
 Νηοπόλον νύχρον ποιήσας, δαίμονα δῖον.
 Κέρλῳ δ' Αἰήτιο διοτρεφέει βασιλῆῳ
 Αἰσωνίδης, βελῆσι θεῶν αἰσχυριπέων
 Ἦμα παρ' Αἰήτε, τελέας συνόντας αἰθλας.
 Τὴς πομπῆς ἐπίπλεε μίγας βασιλῆος ὑπερλώωρ, 995
 Ὑβρατὴς Πιλῆς, καὶ αἰγυθῶν, ὄβριμοι γῆρας.
 Τὴς τελέας ἐς ἰαλὴν ἀφίκετ, πομπὰ μνηστῆρας,
 Ὡκείης ἐπὶ νηὸς ἄγων ἐλικώπιδα κέρλῳ,
 Αἰσωνίδης, καί μιν θαλερῶ ποιήσας ἀγχιπν.
 Καί ῥ' ἦμα δμηθεῖα ὑπὸ ἱήσωνι ποιμνὶ λαόν, 1000
 Μῆδον τέκε παῖδα, τ' ἔρρεν ἔπειθε Χείρων
 Φειδυρίδης· μεγάλας δ' Διὸς νότον ἐξείλεϊτο.
 Αὐτὰρ Νηρῆον κῆρυα αἰλίοιο χέροντ',
 Ἦτοι μὲν Φάων Ὑαμάχη τέκε δῖα θεῶν,
 Αἰακὴ ἐν φιλότῃ, Διὶ χερσὶν Ἀφροδίτῃ. 1005
 Πηλεὶ δ' ὀμηθεῖσα θεὰ Θέτις δόρυρόπεζα
 Γένεατ' Ἀχιλλῆα ρηξιδόρον, θυμολέοντα.
 Αἰνεῖαν αὖ ἐπείκεν εὐστροφῶν Κυθήρα,
 Ἀγχίστην ἥρωϊ μιγείσ' ἐρατῇ φιλότῃ,
 Ἰδης ἐν κορυφῇ πολυπύχῃ, ὑψηλῆς. 1010
 Κίρκῃ δ' Ἠελίς θυγάτηρ Ὑπεριονίδα,
 Γένεατ' Ὀδυσῆα παλασίφροντα ἐν φιλότῃ,
 Ἀγχιον, ἡδὲ Λαπῆτιο ἀμύμονά τε, κρατερὸν τε,

1003. Αὐτὰρ.] Reperitur etiam
 Νηρηίδης.

1013. Ἀγχιον.] In nonnullis

codicibus hæc duo verba, ἀμύμονα,
 καὶ κρατερόν, scribuntur ut propria
 nomina,

Geryonem, quem interfecit vis Herculana,
 Boves propter flexipedes circumflua in Erythea.
 Tithono vero Aurora peperit Memnona ærea galea mun-
 nitum,

Æthiopum regem, & Emathionem regem.
 Verum Cephalo peperit inelytum filium,
 Fortem Phaëthontem, diis similem virum,
 Quem sane juvenem tenerum florem habentem gloriøse pu-
 bertatis,

Puerum juvenilia sapientem, amans risus Venus,
 Incitavit, abripiens, & ipsum in templis
 Ædituum nocturnum fecit, dæmonem divinum.
 Filiam vero Ætæa à Iove nutriti regis
 Æsonides, voluntate deorum sempiternorum
 Abduxit ab Ætæa, peractis suspiriosis certaminibus,
 Quæ multa imperabat magnus rex superbus,
 Injurius Pelias, & impius, fortium facinorum patrator.
 Quibus peractis ad Iolcum rediit, multa perpeffus,
 Veloci in nave vehens nigris oculis præditam puellam,
 Æsonides, & ipsam floridam fecit uxorem.
 Et sane hæc domita ab Iasone pastore populorum,
 Medeam peperit filium, quem in montibus educabat Chi-
 ron

Phillyrides: magni vero Iovis voluntas perfaciebatur.
 Cæterum Nerei filia marini senis,
 Phocum quidem Psamathe peperit, præstantissima dearum
 Æaci in amore, per auream Venerem.
 A Peleo autem subacta dea Thetis argenteos pedes habens,
 Peperit Achillem prorumpentem per viros, leonis animo præ-
 ditum.

Æneam porro peperit pulchre coronata Cytherea,
 Anchisæ heroi mixta jucundo amore,
 Idæ in verticibus, habentis multos anfractus, sylvosæ.
 Circe vero, Solis filia, filii Hyperionis,
 Peperit Ulyffis ærurnosi in amore,
 Agrium, atque Latinum inculpatumque, fortemque,

Οἱ δὲ τοὶ μάλ' αὖ τῆλε μυχῶν νησῶν ἱερῶν,
 Πᾶσιν Τυροσινώϊσιν ἀγακλυθῶσι ἀνάσσειν.
 Ναυσίφρον δ' Ὀδυσῆϊ Καλυψῶ δῖα θεῶν
 Γείνατο, Ναυσίφρον τε, μιγείσ' ἐρατῇ φιλότῃ.

Αὐτὰρ μὲν θνητοῖσι παρ' ἀνδράσιν δυνεθείσσι,
 Ἀθάνα) γείνατο θεοῖς ἐπιείκελα τέκνα.
 Νῦν δ' ἔγωγε γυναικῶν φῶλον αἰεΐσσω, ἡδυνέσσω
 Μῦσσην Ὀλυμπιάδης, κῆρα Διὸς αἰγιόχοιο.

1015

Τέλει δ' Ἡσίοδος Θεογονίας.

Qui sane valde procul in recessu insularum sacrarum ,
Omnibus Tyrrhenis valde inclytis imperabant.
Naufithoum vero Ulyssi Calypso excellentissima dearum
Peperit, Naufinoumque, mixta grato amore.

Hæ quidem mortales apud viros cubantes
Immortales pepererunt diis pares filios.
Nunc vero fæminarum agmen cantate suaviloquæ
Musæ Olympiades, filiæ Iovis Ægiochi.

Finis Theogonia Hesiodi.

De quorundam versuum dimensione, nec non de aliis.

Non contracta legenda sunt ceu contracta, metro id postulante. Verbi gratia. ε. 5. *ῥέα μὲν δ' βραδεία, ῥέα δ' βραδείῃ χαλῖπτῃ.* Hic prius *ῥέα* proferendum *ῥά. ε. 30. ὥρῃ γὰρ τ' ὀλίγῃ πέλει* νείκων τ' αἰσoriών τε. Hic metrum postulat, ut pro νείκων dicas νείκων, & pro Ionico αἰσoriών, αἰσoriών. Iones nimirum non contrahunt. Et pro νείκων in dimensione (quam alii scanfionem vocant) legendum νείκῃ. In dimensione inquam, secus non. ε. 109. *χεύουσιν μὲν παρ' ὅππῃ μῦθον.* Legendum hic *χεύουσιν*. & sic in aliis. ε. 129. *ἔπεια*, ubi τὸ ἄλφα per se breve in cæsura producitur. Cæsura vocalem reddit ancipitem. Sic Ovid. *Si nihil attuleris, ibis Homere foras.* ubi ultima in attuleris propter cæsuram est anceps. Sic ε. 5. *εἰδὲι τι μεγάρῃ τε* ubi prius *τι* producitur, & est quasi cæsura, *τι* enim prius, cum εἰδὲι cohæret, tanquam pars illius vocis conjunctæ. ε. 458. pro *ἡρεκλήῃ* lege, scilicet in dimensione *ἡρεκλέῃ*. ε. 93. pro *μυστίων*, lege *μυστών*. pro *αἰψιδύων*, lege *αἰψιδύῃ*, nimirum in dimensione. Secus Ionismus passim retinendus, & singula legenda, sicut sunt scripta. ε. 169. pro *κυπαρρύων*, lege *κυπαρρύῃ*. Sed inquires, cur ita legimus? Resp. Poëtarum morem esse, ut vocem perspicuè proponant, dimensionem lectori relinquentes. Sic *ἱλιάδ. α. 1. πληγιάδων ἀγχι*. Hic non legendum *πληγιάδων* sed *πληγιάδων*, vel *πληγιάδων* per syncopen *πληγιάδων*. Scilicet tanta est Poëtarum licentia, ut pro *πληγιάδων* *πληγιάδων* (*πληγιάδων*) dicant per Ionicam *πληγιάδων*, *πληγιάδων*, *πληγιάδων*, & per novam *πληγιάδων*, *πληγιάδων*. pro *πληγιάδων*. Ionicè verò *πληγιάδων*. Tantopere luxuriantur *πληγιάδων*, adeo ut idcirco Græcanica seu Graja Poësis omnium facilissima, & Poëta judice, Musas videatur habere faventiores. Tum observandum Hesiodum usum esse Dialecto Ionica, & quæ illi dialecto propria sunt, accuratè è Grammaticis petendum, ex. gr. *α*, mutant in *η*, dativum pl. formant à nominativo plurali, *ἑργῶν*, pro *ἔργων*. rejiciunt fere ubique augmenta verborum, & alia similia, quæ usu facilius quam præceptis addiscuntur.

Tum in Indice brevitatis ergo, literis quibusdam usi sumus, ut p. præteritum designat. a, aoristum, f. futurum. m. medii. f. g. fœminini generis. ε. *ἔργα καὶ ἡμέρας* designat. *α. αἰσoriών*, seu scutum, ε. *ἡσυχίαν*.

INDEX VOCABVLORVM,

QVÆ IN

HESIODO

OCCVRRVNT.

A, *Quæ*, nom. pl. n. g.
ab ἃ, quod : articulus
postpositivus.

Ἀσπίς, ἀσπίς, ab ἀσπίς, ὅ, ἡ non tangendus, ex α priv.
& ἀσπίς vel ἰάσπίς, & per
pleonasmum ἔα, ἀσπίς.
lædo, noceo. f. ψω. ε. 147.

Ἀάσθω 3. sing. a. i. pass. ab ἄσθω.
lædo. f. ἄσθω. quod fit ex ἀάω,
hinc a. i. ἀάσθω, pro ἡσθω.
tollitur augmentum & α
poëticè reduplicatur. Th.
ἀπείω, ὦ, f. ἡσθω, *lædo*, noceo.
ε. 281.

Ἀάσθω, flant. 3. pl. ab ἄσθω, flo,
ut ἰσθω, ἰσθωσι. Th. ἄσθω, flo,
spiro.

Ἀάσθω saturatur. 3. person. ab
ἄσθω. in pass. ἄσθωμαι expleor.
saturor, ad formam ἔἰσθω-
μαι. Th. ἄσθω, f. ἡσθω. flo, spi-
ro. α. 101.

Ἀάσθω, ὅ, ἡ, ἰσθω, insatiabilis,

innocius. Th. ἀπείω, ὦ, f.
ἡσθω. *lædo*. 9. 714.

Ἀέκτω genit. Ionicus pro ἀ-
έκτω, ab ἀέκτης, ὅ, bōvius ca-
rens. ex α priv. & βές, βοός ὅ
ἡ vacca, bos, taurus. ε. 449.

Ἀζαῖν, part. a. 2. Attice pro
ἀζών, ab ἄζω. duco. f. ἄζω. p.
ἡζα, a. 2. ἡζαν, Att. ἡζασθω.

Ἀζαῖν, ἡ, ὄν. bonus, a, um. dat.
pl. ἀζαῖνσι. paragoge Ioni-
ca, pro ἀζαῖνσι. comp. ἀμεί-
νων, βελώνων, κρείστων, δρείων,
λωίων. Superl. βέλτερον, κρε-
ίτερον, ἀλίστερον, λώτερον. ε. 24.

Ἀζαῖν, 3. perf. ind. ab ἀγαί-
μαι, ἰσθω, invideo. ε. 331.
Th. ἀζαῖν, ὦ, f. ἡσθω, demiror.

Ἀζακλυτός, adject. ex ἄζαν τι-
μίς & κλυτός celebris, ἀκλύω,
pro quo etiam κλῶμι audio,
ἀζακλυτῶσι, dat. pl. Ionic.
9. 1015.

Ἀζακλυτός, superl. ab ἀζαῖνσι,
L 5. ἡ, ὄν.

α, ὁ. placidus, ex α epitatico & γαν, ε, τὸ, lætitia, gaudium. §. 408.

Α'γαλλόμεν, præf. part. passiv. ab α'γαλλω. f. λα, p. κα, orno, α'γαλλομαι exulto: ad formam ἑ α'γαλλόμεμαι, exulto, ab Hebræo ἡγῃ α'γαλλόμεμαι. præf. part. f. g. pl. num. α. 86.

Α'γανή, nomen fœminæ splendide, à masculino α'γανίς admirabilis, splendidus. Thema α'γαν miror. §. 246.

Α'γανός, ε. ὁ. nobilis, admirabilis. ab α'γαίωμαι admiror. α'γαίω. gen. pl. §. 462.

Α'γανή, nomen mulieris. vide paulò ante α'γανή. §. 976.

Α'γανῆ, ferocis, gen. sing. Th. γανῆ, ε, ὁ, superbus, elatus: α'γανῆς valde superbus. α non est privativum, sed intensivum, §. 832.

Α'γίς pro α'γία, vasa, nom. pl. n. g. α'γίς. dat. pl. Them. α'γίς, ε, τὸ, vas quodlibet. ε. 611.

Α'γίλος, ε, ὁ. nuntius. ε. 45. α'γίλη, proprie res quæ nuntiat. ab α'γίλλω, nuntio. f. λα, p. ἡγίλα. α. I. ἡγίλα.

Α'γίσι, vide paulo ante α'γίς. ε. 475.

Α'γέ, Adverb. hortantis, ab α'γέ. a. 2. imperat. act. verbi, α'γέ, ago. α. 449.

Α'γέων, 3. pl. a. I. act. Ion. pro

ἡγέων, ab α'γείρω, congrego, poetæ metri causa tollunt augmentum. f. ρῶ. p. ἡγερεα, Att. α'γήγερεα. α. I. ἡγέω. ε. 650.

Α'γίλα, pl. num. greges. ἡ α'γίλη, grex, ab α'γέ. Grex agitur. sic Latine agmen ab agendo, proprie pecudes aguntur, homines vero ducuntur. α. 168.

Α'γλείη. pro α'γλεία, ας, ἡ. Ionice, pradatrix. ab α'γέ & λεία ας, ἡ. prada. α. 197.

Α'γέρας, ε, ὁ, ἡ. immunitis, premio carens, ex α privat. & γέρας, τ, τὸ, præmium, munus. §. 396.

Α'γούξ, præf. inf. pro imperat. verbi α'γέ, duco. f. α'ξω, p. ἡγέ, a. 2. ἡγέ. ε. 693.

Α'γέρας, ε, ὁ, ἡ. dux exercitus, Minervæ epitheton. ab α'γέ, duco, & γέρας, ε, ὁ, exercitus. §. 925.

Α'γλώρεα, acc. sing. fortem. ab α'γλώρε or, ὁ, strenuus. compositum ex α'γαν valde & ἀνῆε vir. ε. 7.

Α'γέα, ε, ὁ, ἡ, senii expers, μη γηγέσων. compositum ex α privat. & γήρας, α, τὸ, senectus. §. 305.

Α'γῆρα, accus. singul. 4. simplicium, ab α'γῆρας, α, ὁ, ἡ, senii expers. Et α'γῆρα, nominativ. plur. 4. simpl. ex α privat.

privat. & ἡρεσε, αἰ@. τὸ, se-
nectus. §. 949.

Ἀγκισα, pl. num. *vallēs*, ab ἄγ-
κ@, ε@, τὸ, *vallis*. ε. 387.

Ἀγκυλομήτης, κ, ὁ, versipellis,
qui profert obliqua, non re-
cta consilia. compositum ex
ἀγκύλ@ obliquus, & μέτης,
ως, ἡ, consilium, ὁ ἀγκύλα,
τυτέσι, σκολιὰ βελδύμδος.
ε. 48.

Ἀγκυλοχεῖλα, nom. pl. *repan-
di rostri*, ex ἀγκύλ@ infle-
xus, curvus, & χεῖλ@, ε@,
τὸ, *labrum*, à nominativo
singulari ἀγκυλοχείλης κ ὁ.
pro quo etiam legitur ἀγ-
κυλόχλ@, *curva habens
labra*. α. 405.

Ἀγλαίη, nom. pl. *voluptates,
gaudia*. ab ἄγλαία. splen-
dor, ornatus. Th. ἀγλαός, ε,
ὁ, splendidus. 285.

Ἀγλαός, ε, ὁ, splendidus, ἀ-
γλαά, *splendida*. Th. αἴγλη,
ης, ἡ, *fulgor*, splendor. ε. 335.

Ἀγνή, dat. sing. ab ἀγνός, ε, ὁ,
castus. ε. 463.

Ἀγνυτ' pro ἀγνυτ@, 3. singul.
imperf. passivi, ab ἀγνυμι
frango, pro quo etiam dici-
tur ἀγνύω. Thema est ἄγω.
F. ἄξω, &c. *frango*. α. 279.

Ἀγνώς, caste, adverb. ab ἀγνός
castus. ε. 335.

Ἀγρί, *portaret*, praef. act. opt.
ab ἄγω, porro, ἄγρίω, acc.

sing. praef. part. act. vide su-
pra ἀγρίων. α. 480.

Ἀγρίδιον, f. δῶν, p. δονα. pu-
blice ε@ in foro dico, & per
syn. speciei, ε. 278. aperte dico.

Ἀγρίον, κς, ἡ, forum, ab ἀγείρω
congrego. in praet. med. ἡγρίον,
quia in foro homines con-
gregantur. ε. 686.

Ἀγρίων, Genitivus pl. Ionice
pro ἀγρίων. ε. 30. à nomine
ἀγρίον ἡ forum. Th. αἰείρω
congrego ut supra, & ἀγρίη,
Ionice pro ἀγρίον. ἀγρίῳφι,
in foro, φι est paragoge poë-
tica, & reddit vocem ἄ-
κλιδον. θ. 89.

Ἀγρίων, ruri seu in agro
pernoctantes: Epitheton pa-
storis. compositum ex ἀγρός ε,
ὁ, *ager*, & αἰλή ἡς ἡ, *atrium*,
h. c. locus subdialis, apertus
& vacuus ante ipsas aedes, τὸ
ὑπαγρον. item *stabilum*, so-
ritum. hinc αὐλίζομαι *stabu-
lor*: item *pernocto*, unde est
ἀγροκλήω *ruri pernocto*. θ. 26.

Ἀγρίον, Ionice pro ἀγρίον, ab
ἄγρια, κς, ἡ, *captura, venatio*.
§. 442.

Ἀγρίον, neutrum plural. poni-
tur pro Adverbio. Th. ἀ-
γρίος, ε, ὁ, *ager*.

Ἀγρίον, accus. est nomen pro-
prium viri. ἀγρίον, κ, εἰ
§. 1013.

Ἀγρίων, accus. pl. ab ἀγρίων-
της.

της, u. δ. *agrestis, agricola*,
pro ἀγρότης. Th. ἀγρός, ὤ, ὁ.
rus. α. 39.

Α' γεκύνδοιμ, u. ὁ. *qui in agris*
tumultuatur. ab ἀγρός, ὤ, ὁ,
ager, & κύνδοιμ, ὤ, ὁ, tu-
multus. θ. 925.

Α' γεορμύοιζιν, dat. pl. part. præf.
pro ἀγρορμύοις. Syncope. ab
ἀγείρω *congrego*. f. ἑρῶ. p.
ἡγερεα & Attic. ἀγῆγερθε. α. ι.
ἡγερεα. θ. 92.

Α' γεοπτης *ferax*, gen. cas. f. g. ab
ἀγρόπρ, vel ἀγροπέρ, ὤ,
substantiva quandoq; etiam
comparantur. Th. ἀγρός, ὤ,
ὁ. ager. α. 407.

Α' γχ', pro ἀγγι *prope*. con-
struitur cum Genitivo: est
Adv. ε. 637.

Α' γχημαχι, pl. num. *cominus*
pugnantes, ex ἀγγι *prope* &
μαχημα, pugno, f. μαχήσο-
μα. p. μαμαχημα. α. 25.

Α' γχίμελον, adverbialiter hic
accipitur hoc neutrum, ex
ἀγγίμελ, u, ὁ κῆ, ἡ, ἔ
propinquo veniens, ex ἀγγι
prope & μέλιω, seu μέλω, ve-
nio. α. 325.

Α' γχίση, dativus singul. ab ἀγ-
χσης u. ὁ. nomen viri. ex
ἀγγι & ἴσ, q. d. ἀγγι ἴ-
σῃ. θ. 1009.

Α' γώιδμ, præf. part. pass. verbi
ἀγάζομαι, ὤμαι, *demiror*. Th.
ἀγάζω, ἡσθ. idem θ. 619.

Α' γων, *vehens*, part. præfens, ab
ἄγω *duco, veho*. vide ἀγα-
γών. θ. 998.

Α' γω, *duco*. f. ἄξω, p. ἡγα. α. ι.
ἡξα. α. 2. ἡγῶν. ε. 206.

Α' γῶνι, dat. sing. ab ἀγών, ὤν, ὁ,
certamen. θ. 435.

Α' γῶσιν, 3. pl. subj. ab ἄγω *duco*,
veho, traho. f. ξω.

Α' δάηω, *indocta*, acc. pl. n. g.
ab ἀδάη, incognitus. Th.
δαίω, scio, disco. θ. 655.

Α' δάμασθον, pro ἀδάμασθω. De-
clinatur duobus modis, vel
ἀδάμασθι, u. vel ἀδάμας,
αῖ, ὁ, nomen clarissimæ
gemmæ, per metaph. poni-
tur pro ferro, ἀδάμαντ,
genitivus ab ἀδάμας αῖ, ὁ.
ὁ. ex α quod hic idem valet
quod δυο, & δαμῶω *domo*.
θ. 188.

Α' δηκτεπάτη, ε. 418. est super-
lativus, à positivo ἀδηκτ,
u. ὁ ἡ. proprie *morsui non ob-*
noxius: hic vero *cariem mi-*
nime sentiens: à δάκνω *mor-*
deo: f. δήξομαι. α. 2. ἔδα-
κον. p. δέδακα. unde etiam
est nomen δηξ *vermis*, qui
lignum corrumpit, ἰψ (ab
ἰπῶ *noceo*) *vermis* qui cor-
nua lædit. ἱξ (ab ἱκῶ *adve-*
nio) *vermis*, qui palmitibus
obest. σῆς (à σῆπω *putrefa-*
cio) *vermis* qui vestes deprava-
vat. τρώξ (à τρώω) qui
vitiat

vitiat legumina. ψῶν qui ficus arrodit, &c.

Αἰηλ, α, ο, κ, η. non manifestus, obscurus. Th. δῆλ, α, ο, manifestus. ε. 6.

Αἰδικ, α, ο, κ, η. injustus. αἰδικάπερ, comp. Th. δίκη, η. justitia. ε. 258.

Αἰδήτης, nomen mul. q. d. indomita, ἀ δαμῶν, domo. θ. 349.

Αἰδω, pro ἡδω 3. pl. a. 2. act. ab αἰδῶ. placeo, f. ἦσω, p. ηγε. at Αἰδω, saturo, expleo. θ. 917.

Αἰδοσύη, η. ubertas, copia. ab αἰδός, α, ο, divēs, crassus, magnus. ε. 471.

Αἰδωτη, dat. sing. αἰδῶτης α. ο. qui nihil dat. Ratio compositionis plane insolens, ex α priv. & αἰδῶτης, α, ο, qui dat. Th. δίδωμι, do. ε. 353.

Αἰθλον, α, τὸ. certaminis præmium, ab αἰθλα, seu αἶθλα, α, ο, certamen. ε. 652.

Αἰθλαδύων, colliuctantur. 3. pl. præf. subj. act. ab αἰθλαδύω, f. αἶσω. p. ηγε. idem quod αἰθλίω, pugno, dimico, vide αἰθλον. θ. 435.

Αἰ, adverb. semper. θ. 388.

Αἰγιόγεων, Genit. pl. Æolicus, ab αἰγιόγετης α. ο. sempiternus. ex αἰ & γιόγος, qui genitus est. Th. γένομαι, nascor. f. γήγρομαι. a. 2. m. ἰγρόμεν. θ. 548.

Αἰδν. præf. inf. αἰδν, 3. pl. imperf. act. pro ἡιδν, ab αἰδν cano. Metri causa abjicitur augmentum: in prosa αἰδω, f. αἶσω. p. ηγε. ε. 660.

Αἰρω, a. i. act. infinit. ab αἰρω tollo. f. αἶρα. a. i. ἡρω. hinc αἰρώς. a. i. part. act. αἰρόμεν, pl. part. præf. f. g. ε. 759.

Αἰκία, acc. sing. ab αἰκν, α, ο, ο, η, durus, asper. Them. εἰκν, cedo, f. ξω. θ. 166.

Αἰκν, non invito, adverb. ab αἰκν invitatus. Thema. εἰκν οἶ, ο. spontaneus. θ. 529.

Αἰσάς, 2. pl. a. i. act. imperat. ab αἰσά, f. σω. p. ηγε. canto. θ. 965.

Αἰαν, dat. sing. ab αἰαν, α, ο, η, turba, procella, ex αἶω spiro & εἰλίω convolvō, θ. 874.

Αἰαν, nomen mul. q. d. procellosa. θ. 267.

Αἰαντων, gen. pl. in nom. αἰαντων, οἶ, perpetuo fluens, alii legunt αἰαντων, οἶ. ex αἰ semper & ανω, fluo. Th. ναίω, habito. ε. 548.

Αἰαν, genit. g. f. ab αἶνα, perennis. Poët. pro αἶνα. ex αἰ semper & ανω fluo. αἶαντων, gen. pl. ε. 593.

Αἶντων, gen. pl. part. præf. activi, ab Αἶν, flo, ad formam πθεις, οἶ. Sed quia est ab αἶν, potius juxta ἰσημι esset flecten-

flexendum. Notetur ergo hæc exceptio. ε. 623.

A'εξί, 3. præf. ab α'εζω augeo, pro quo in prosa, αυξάνω & αυξω. f. ήσω. p. ήυξηκα. ε. 6. α'εζομαι, pass. α'εζε, α'εξε. imperf. α'εζομύοιο. gen. Ion. part. præf. ε. 771.

A'εργός, ε, ο. iners, α'εργός, dat. hinc α'εργία, inertia, Ionicè, pro α'εργία, ας, η. pigritia ab α'εργός pro qua in prosa εργός. Th. εργον, opus. Prosa dicitur quasi profusa. oratio vero ligata, quæ certis numeris astricta est, quale est poema. ε. 301.

A'ερεπός, nom. pl. alte volantes. Epitheton cygnorum, compositum ex α'ερα, in altum tollo, & πέτομαι, volare. declinatur duobus modis. α'ερεπότης, ε, ο. Prim. simplic. & in quinta simplicium, α'ερεπότης, ητ, ο, ο. in aëre suspensus. α. 316.

A'εισφρονα, acc. sing. stolidum. ε. 313. à nominativo α'εισφρων, ον, ο, η. ex α'ω, flo, & φρῶν, ενός, η, mens, qui ventosa mente præditus, inconstans & temerarius est & proinde stultus. hinc α'εισφροσύνη, dat. pl. Ionic. pro α'εισφροσύναις, ab α'εισφροσύνη, stultitia.

A'ζαλίω. α. 153. Genitivus Ion.

pro α'ζαλίς, ab α'ζαλί, ε, ο, aridus, torridus. Thema est α'ζω torrefacio, arefacio.

A'ζῆ, 3. pers. præf. verbi α'ζω, sicco. α. 397. hinc

A'ζῆ, præf. sub. tristetur, ab α'ζομαι, proprie exaresco: per metaph. cura ε' mærore conficior. α. 585. θ. 99.

A'ζω, cum aspero spiritu veneror. σέβομαι. θ. 532.

A'ζωσι, pl. num. discincti, scil. ut eo sint expeditiores: ex α privativo & ζωτός cinctus, quod est à ζωνύω vel ζώννυμι, cingo. in fut. ζώσω, in præf. ε'ζωκα. in passivo præf. ε'ζομαι vel ε'ζωσμαι. in 3. sing. ε'ζωσαι, hinc est ζωτός, cinctus, ζωτήρ, ηρ, ο, η. cingulum, baltheus. ε. 343.

A'ηδονα, acc. sing. ab α'ηδῶν, ὄν, ο, η. luscinia, ab α'είδω cano, pro quo in prosa α'δω. ε. 201.

A'ηθ', pro α'ηθε, spirabat. imperfect. abjecto ο μικρα per apostrophum, & τ mutato in θ, propter seq. aspiratam. Thema est α'ω flo, f. ήσω. unde formatur α'ηται & pass. α'ημαι. α. 8.

A'ηε, α'επ, ο. α'ερ. ab α'ω, in f. g. significat caliginem. ε. 547.

A'ησι, 3. sing. ab α'ημι flo. hinc A'ῆσι, flans 3. plur. ut ισημι, ισῆσι. Th. α'ω flo. ε. 514. θ. 875.

A'ηται,

A' ἦτες, acc. pl. à sing. ἡτης, υ, ò, *flatus*. in nom. pl. ἡται, *flamina*. Th. αω, *flo.* ε. 643.

A' ἡνία, pl. num. f. g. θ. 968. Græci non dicunt ἄνητ, sed ἄναιατ, ò, η̃ η̃. ex α negativo & ἡναιατ. Sic in Novo Testamento αἰώνι, υ, ò, η̃. & αἰώνι. in f. g. αἰωνία. Regula. *Adjectiva composita nec non quandoque derivata sunt generis communis.* ἄθανάτης, pro ἄθανάτης, Ionice: & ἄθανάτοιο, pro ἄθανάτη. ut & ἄθανάτοι, in, dat. pl. pro ἄθανάτοις. ε. 307.

A' ἱεσφας, υ, ineffabilis. compositum ex α privativo & ἱεσφατ pro ἱεσφατ, à Deo pronuntiatus: prout dicimus ἱεσοδοτ, divinitus *datus*. ἄἱεσφατ etiam idem quod *nesandus*. Sed sapius in bonam partem accipitur, & tum α non est privativum sed intensivum, ut ε. 66. ἐδίδαξαν ἄἱεσφατον ὕμνον αἰείδον, docuerunt *divinum* carmen canere. ε. 660. ex φανης dicendus, hoc à φάω, dico. idem quod φημι. θ. 830.

A' Ἰωαίη, ης, η̃. *Minerva*. Dicitur etiam Ἀθῶν, quasi Ἀθήλη, ex α privat. & ἡλή *papilla*, *materna apex*, quod *Minerva* prognata ex cere-

bro Iovis (uti fabulantur) non fuerit alita aliorum more. Ἀθῶν ὦν αἱ Athenæ, acceperunt nomen, à Minervæ fictitii hujus idoli æde & cultu. Ἀθῶν alio nomine ἀκτῆ, ἥς, η̃ *litus*, quod in litore maris fuerit condita, unde πολῆς ἀττικῆ (pro ἀκτικῆ) *civis attica*. α. 126.

Ἄθλ', pl. num. pro ἄθλα, à singul. ἄθλον, υ, τὸ *præmium certaminis*, sed ἄθλ, υ, ò, est ipsum certamen. Vide supra ἄθλ, υ. ò. ε. 754.

A' ὁλωλ, υ, *illimis, limpidus*, ex α privat. & ὁλός, ὤ, ò *limus, fax, sordes*: unde est ὁλώω turbo: ὁλωλς turbatus. ε. 593.

A' ὁρό, υ, ò, *confertus*, in unum collectus. α. 246.

Αἰ, art. præpos. ab ἡ, hæc. ò, τὸ.

Αἰ artic. postp. ab ἡ, ὅς, ò, quæ, quid, quod. θ. 268.

Αἰακῆ genit. ab αἰακός ὤ. ò. ab αἰαξ αἰακ, ò, vel αἰας αἰαν, ò, quæ idem significant, nomen herois, *Ajax*. θ. 1005.

Αἶαν, pro γαῖαν, terram, Poëtice, à γαῖα, seu γαῖη, η̃. ε. 124.

Αἶζα accusat. ab Αἶξ, αἶζος, ò, ἡ *caput, capra*. ε. 514.

Αἰγείδω, acc. à nominativo, αἰγείδης, υ, ò, ab αἰγός, ò, ò, nomen viri. αἰγείδης ergo est

- est patronymicū, sicut à *πη-
λός* dicitur *πηλείδης*. α. 182.
- Αἰγροί*, pl. nom. à sing. *Αἰγρ-
ρ* ♂, υ, η. *populus nigra*. Alii
etiam vertunt *alnum*, ἀπὸ τῆς
ἐγρίσεως. α. 377.
- Αἰγίδ*, acc. sing. pro *αἰγίδα* per
apostrophum, α abjicitur, ab
αἰγίς, *ιδ* ♂, η *pellis caprina*.
munimentum pectoris. Alii
putant *scutum* fuisse pelle
ista obductum. Thema *αἰξ*,
αἰγὸς, ο, η. *capet* vel *capra*.
α. 344.
- Αἰγίοχοιο*, gen. Ionic. pro *αἰγίο-
χου*, à nominativo *αἰγίοχ* ♂
υ ο, epitheton Iovis. Sic di-
ctus, quod generatus, in
Creta nutritus fuerit à capra
(ὄχρ sonat alimentum) ut
lateret patrem Saturnum,
qui pueros mares devorabat.
ε. 481.
- Αἰγυπιοί*, ab *αἰγυπὸς*, ε ο, *vul-
tur*, avis prædatrix & rapax.
à *γύψ*, *γυπὸς*, ο, *vultur*. α.
405.
- Αἰ εἰ*, sunt duæ voces. *αι* est
artic. præpositivus, *εἰ* per
apostr. pro *ἵ* vero.
- Αἶδω*, Genitivus Æolicus pro
αἶδω, à nominativo *αἶδης*, υ,
ο. *orcus*, *inferni*. q. d. *αἰδὴς*,
ε ♂, *obscurus*. ex α & *εἶδω*,
non video. ε, 152.
- Αἶδς*, à nominativo *αἶδς*, η δς,
αἶδς. ε. 820.
- Αἶδης*, *obscurum*, adject. generis
neutrius, ab *αἶδης*. ε ♂. The-
ma, *εἶδω*, video. f. *εἶσομαι*.
α. 2. *εἶδον* & *ἶδον*. α. 477.
- Αἶδω*, Genit. Ionicus pro *αἶδω*
ab *αἶδης*, υ. ε. *infernus*, in
prosa dicitur, *αἶδης* υ, *orcus*,
tartarus. θ. 311.
- Αἶδηλα*, acc. pl. arcana, ab *αἶ-
δηλα* ♂ *tenebricosus*. Th. *αἶ-
δης*, υ, ο. *infernus*. 754.
- Αἶδιον*, ab *αἶδι* ♂, *perpetuus*.
Th. *αἶει* semper. α. 310.
- Αἶδῆς*, dat. pl. Ionic. *αἶδῆς*, η,
ον, *tenebricosus*. Th. est *εἶδω*,
video. θ. 860.
- Αἶδῃ*, dativ. sing. *reverentia*,
ab *αἶδω*, ο ♂ η. *pudor*. hinc
- Αἶδῆα*, πρ. *puenda*. α. 354. ε. 731.
- Αἶδῃη*, ης, η. *veneranda*. *αἶδῃ-
οι* ♂, dat. pl. Ionic. Th. *αἶ-
δης*, ο ♂, η, *pudor*. ε. 255.
- Αἶδω*, genit. sing. ab *αἶς* αἶ-
δ ♂. ο. *orcus*. idem quod
αἶδης, υ, ο. vide supra. *αἶδῆς*
δς, *ad orcum*. α. 151.
- Αἶδρῃη* ♂. ε. 683. dat. pl. Ion.
pro *αἶδρῆας*, ab *αἶδρῆα*, η
inscitia, ab *ἰδρῆς*, *εως*, ο κ η.
sciens. Th. *ἵσθμι*, *scio*. hinc
- Αἶδρῆς*, *ignarus*, vide Thema,
ἵσθμι *scio*. α. 105.
- Αἶδω*, *pudorem*. accus. sing. *αἶ-
δω* αἶδω, ab *αἶδης*, *pudor*.
ε. 322.
- Αἶδωνεύς*, ε ♂, ο. idem quod *αἶ-
δης*, υ, ο. *Pluto*. θ. 913.

Αἰδώς, pudor. ex α priv. & εἶδω video. quorum nos pudet, ea non aspiciamus. s. 190.

Αἰετῶν, θ. 893. *sempiternum*. gen. pl. Ἄολ. p. αἰετῶν. ab αἰετῆρος, α, ο. *sempiternus*, ab αἰ, *semper* & γείνομαι, nascor. θ. 893.

Αἰεὶ pro αἰ *semper*, poetice. & αἰέν. s. 114. & 296.

Αἰτὼν, *aquilam*, pro αἰτὼν metri causa, αἰτὼς, ε, ο. θ. 523.

Αἰζήσῃ, *juvenilis*, ab αἰζήσος, ε, ι. *juvenis*, q. d. αἰεὶ ζῶν, *semper feruens*, α. 408.

Αἰζῶν, *juvenum*, genit. pl. ab αἰζήσος, ε, ο, pro quo & αἰζήσος, *juvenis*. θ. 863.

Αἰήτω, Ἄολice pro αἰήτω, ab αἰήτης, α, ο, nomen viri. θ. 992.

Αἴη, dat. Ion. ab αἴα, pro γαῖα, *terra*. α. 153.

Αἰήτης, αἰήτω. Vide Αἰήτω. θ. 958.

Αἰῶ, *quæ* pro αἶτε *quæque*, ab αἶς, η, ο. articuli postp.

Αἶψά, *ardens*, αἶψα, acc. sing. ab αἶψω, uro, *incendo*. θ. 72.

Αἶψη, ἐρῶ. αἶψη, ο. *aether*. s. 18.

Αἰθίοπων, gen. pl. ab αἰθίοψ, οπῶ, ο. *aethiops*. q. d. αἶψων πῶ ὄψιν. ab ὄψ, vultus th. ὄπθωμαι, video, & αἶψω, uro. *imperf. ἦγον*, ardebant. θ. 985.

Αἶθροισι, *ardentis*, præf. part. gen. Ion. ab αἶθω, ἀράω, αἶθροισι, αἶθρων, gen. pl. part. præf. α. 60.

Αἶθρων, dat. ab αἶθων, ων, ο, νι-ger. th. αἶθω, uro, s. 741.

Αἶθρα, acc. sing. ab αἶθρῳ, οπῶ, ο, κ, η, *niger*. ab αἶθω, uro & ὄψ, vultus. th. ὄπθωμαι. f. ὄφθωμαι, præf. ὄμμα. s. 36.

Αἶκ, pro αἶκς. Dorice pro εἰδρῶ. αἶκς δύναι si quidem possis, Αἶμα, αἶμ', pro αἶμα, τῶ, τὸ, *sanguis*.

Αἶμα, αἶμα, *cruenta*, pl. num. ab αἶμα, αἶμα, οἶμα, οἶν. The-
ma est αἶμα, ατῶ, τὸ, *sanguis*. θ. 183.

Αἶμυλίσσι, dat. pl. Ion. αἶμυλῶ, ο, η, *blandus*, αἶμυλι, idem. s. 78. hinc αἶμυλλω.

Αἶναι pl. f. g. αἶνός *gravis*. dif-
fert ab αἶν, laus, accentu. s. 800.

Αἶνει, *laudat*, ab αἶνέω, laudo, f. ἦσω. vel ἴσω. p. ἦναι. aor. 1. ἦναι. aor. 1. imperat. αἶνεσον. th. αἶν, α, ο, laus. s. 822.

Αἶνείας, α, ο, *Æneas*. θ. 1008.

Αἶνημ', pro αἶνημι, *probo*. & hoc pro αἶνέω, laudo. f. ἴσω, vel ἦσω. p. ἦναι. Thema αἶν, laus. s. 681.

Αἶνον, acc. fabulam. ab αἶν, α, ο, s. 200.

Αἶνη, *gravis*. à masculino, αἶ-
νός, η, ον. *gravis*, *horribilis*.

- ε. 160. hinc αἰνοπέτω. dat. sing. superlat. α. 397.
 Αἰνυθ, 3. singul. imperf. medii, à Themate αἰνυμαι, capio. α. 41.
 Αἰολίδα, acc. sing. ab αἰολίς, ἰδθ. nomen regionis, ab αἰολθ, ε, ὀ. varius. hinc, αἰόλων vario. ε. 634.
 Αἰόλων, 3. pl. ind. præf. pass. ab αἰόλων, vario. f. λθ. p. κθ. th. αἰολθ, ε, ὀ. varius. α. 399.
 Αἰπόλιον, ε, τὸ. grex caprarum. ab αἰπόλθ, ε, ὀ. caprarius. ὦεἰ τὰς αἰγὰς πολῶν. Them. πολῶν verso, propriè qui verfatur circa capras. Nam αἰ prima syllaba est ex αἰε αἰ- 295, η. capra. θ. 446.
 Αἰπυῶ, acc. sing. ab αἰπύς, εἰθ, ὀ, αἰπύς. f. η αἰπεία, τὸ αἰπύ. ε. 83.
 Αἰεῖ, ceperit. 3. singul. præf. act. subj. ab αἰεῖω capio. f. ἦω. p. κθ. α. 2. εἰλω. ε. 616.
 Αἰς, quibus, dat. pl. ab αἰ, quæ.
 Αἰσα, η, parca, fors: item fatum, officium, quati αἰσίση, semper equalis. θ. 422.
 Αἰσηπος, nomen fluvii. θ. 342.
 Αἰσιμον, αἰπμθ, ε, ὀ. fatalis, ab αἰσα fatum: idem quod μέ- 319, η. αἰσθ, ε, ὀ. α. 336.
 Αἰσινίδης, Filius Æsonis, cognomen viri. θ. 993.
 Αἰσωνθ, 3. pl. imperf. med. à verbo αἰσῶ impetu feror, agitor, f. ξα. p. ρα. θ. 671.
 Αἶχισον, dat. pl. ab αἶχθ, εἰθ, τὸ. turpitudine. ex α privat. & ἶχθ contineo. Qui se non continent, sunt turpes. ε. 209.
 Αἶτῆς, 2. person. sub. ab αἰτέω. peto. f. ἦω. p. ἦτκθ. ε. 406.
 Αἶχμη ἦς, η. cuspis. Die spitze. αἶχμῆς, dat. pl. Ionicè pro αἶχμαῖς. α. 289.
 Αἶχμητῶν, gen. pl. Æolicè pro αἶχμητῶν, ab αἶχμητῆς, ε, ὀ. bellator. th. αἶχμη, η. cuspis. α. 178.
 Αἶψ' pro αἶψα celeriter. α. 370.
 Αἶψηροκέλευθ, θ. 379. epithe- ton Boreæ. αἶψηροκέλευθθ, ε, ὀ, η. celeriter viam confi- ciens, ex αἶψηρὸς velox. th. αἶψα, cito. & κέλευθθ, ε, η. via.
 Αἶω, præf. part. verbum poëti- cum, ab αἶω audio. ε. 9.
 Αἶωθ, gen. sing. ab αἶων ὦνθ, ὀ, ευνυ. item in f. g. η αἰὼν via. α. 331.
 Αἰγάμηνθ, dat. sing. ab αἰγάμας αἰθθ, ὀ, indefessus. compo- situm ex α privativo, & γάμηνω defatigor, f. γαμῶ, p. κέκμη- 295. α. 2. ἦγαμν. θ. 956.
 Αἰγάματος, θ. 824. ε, ὀ, η. indefessus. αἰγάμαθιο pro αἰγά- 319, η. μῆτθ, gen. Ion. αἰγάμητῆς, dat. pl. Ionic. f. g. th. γάμηνω.
 Αἰγῆ, nomen mulieris, ab αἰ- 319, η. γῶ acuo. Them. αἰγῆ, ἦς, η. cuspis. θ. 356.

Α' ἀγαχιδρ , ex animo dolens. præsentis med. part. ab ἀγαχιδρ pro ἀγαχιδρ , tristitia afficio. Thema ἀχ , ε , τ , dolor. θ. 99.

Α' ἀγαχιδροι , α. 135. acutam. part. præter. pass. ab ἀγαχιδρ acuo. ἀγαχιδρ pro ἀγαχιδρ . augmento abjecto & syncope facta ἀγαχιδρ . th. ἀχ , η , ης , η , cuspis, vel ἀχ , ε , dolor. α. 135.

Α' ἀγχα , animo mæstus. ab ἀγχα dolore afficio, ex Thematē ἀχ , ε , τ , dolor. θ. 868.

Α' ἀηδης , ε , ο , η , negligens. ex a privat. & ἀηδ , ε , τ , cura. θ. 489. ἀηδία , acc. sing. ε. 112.

Α' ἀηχοι , pl. sine sorte. ex a priv. & ἀηχ , η , fors, fatum. ε. 821.

Α' ἀκινήτοι , dat. pl. Ion. ab ἀκίνητος , qui non movetur. Sepulcra non sunt movenda & refodienda , sed corporibus mortuorum concedenda quies. th. κινέω , f. ήσω , moveo. ε. 748.

Α' κισώτε , firmissimæ, pl. num. & superl. grad. ab ἀκί , in- corruptus , ex a priv. & κίς , κίς , ο , vermis , qui in ligno oritur , illudque rodit. Vide supra ἀδελφότης , ε. 334.

Α' ἀκίττω , acc. ab ἀκίτης , ε , ο .

maritus , α. 9. ἀκίτην , ab ἀκίτης , ε , ο . marita , ex a quod est non privativum, sed conjunctivum , ab ἀκί , simul , una , & , κίτη , ης , η , lectus , à κίμαι jaceo , cubo. ε. 798.

Α' ἀκίτη , apud Poëtas idem quod ἀκίτης infatibilis , cum genit. ex privativa part. α , & κίτης , à κίτω , pro quo etiam dicitur κίτην , ύω , fatio. α. 346.

Α' ακε , audi, præf. imperat. ακεσας , 2. sing. aor. 1. act. opt. audiveris , ε. 719.

Α' ακούω , pl. num. a. 1. part. verbi ακούω , audio, f. ακούω . p. ακούω . m. ακούω & Att. ακούω . θ. 695.

Α' ἀκρη , Ionicè pro ἀκρη summa, neut. ἀκρη . ἀκρηταιν , in superl. ε. 665. θ. 7.

Α' ἀκρη , ε , ο , η , anceps, dubium. th. κρη , secerno, judico. α. 311.

Α' ἀκρηφαι , vespertinus. comp. ex ἀκρη , α , ο , summus , & κρηφαι , α , τ , caligo. item crepusculum. ε. 565.

Α' ἀκρη , nomen proprium mulieris. θ. 249.

Α' ακη , litus. ακηταις , dat. pl. litonibus. ab ακη frango , quod ibi fluctus frangantur. & ακηταις , munus , donum. ε. 32.

Α' ακηταις , dat. pl. poeticus, ab

ἀκτὴν, ἢ ἡ, radius solis. ab ἀγρυμὶ *frango*. radiorum solarium est refractio. §. 760.

Ἀλα, acc. sing. *mare*, ἢ ἄλς, mare: ὁ ἄλς, sal. solo genere differunt. §. 791.

Ἀλαδ' pro ἄλα δὲ *ad mare*. ὃ propositum accusativo, valet ad. i. 629.

Ἀλάλη, *errant*. 3. singul. verbi passivi, à verbo ἀλάσμαι, ὤμαι, *vagor, erro*, pro quo etiam dicitur ἀλημι ἀλημαι, & per reduplicationem ἀλάλημι, in passivo ἀλάλημαι, σαι, ται. i. 100.

Ἀλαλητῶ, dat. sing. ab ἀλαλητὸς, ὅ, clamor militum, dicentium ἀλαλή. Gallice *alarme*, Th. ἀλαλή, ἡς, ἡ, ἀλαλα. κ. 382. differt ab ἀλάλη, ἡ, inenarrabilis.

Ἀλαλκεν *profligabat, arcebat*, imperf. Ionic. ab ἀλάλκω. Thema est ἀλκή, ἡς, ἡ. robur, vires. §. 527.

Ἀλασκοπιῶν, *speculationem*, proprie *cacat speculationem*. comp. ex ἀλαός, *cacus*, & σκίπτομαι, f. ψομαι, *circumspicio*. unde est σκοπή & σκοπία, αῖ, ἡ, *specula*. §. 466.

Ἀλαπαδὸν, *imbecillum*. ab ἀλαπαῖζω, *diripio, vasto*. Thema, λαπαῖζω, & λαπάσσω, *evacuo*. i. 435.

Ἀλασος, υ, ὅ, κ, ἡ, *gravis, non*

oblivioni tradendus, Doricè, pro ἄλασος, à λήθω, f. σω. *la-teo*. §. 467.

Ἀλγ᾽, pro ἄλγος, ab ἄλγος, τὸ, *dolor*, unde Latinarum *algeo, frigeo*. i. 132.

Ἀλγόνειος, acc. sing. ab ἀλγόνειος, ἐν, ὅ, *molestus*. Thema ἄλγος, τὸ, *dolor*. ἀλγόνειος, f. g. acc. cas. §. 226.

Ἀλῆα, ας, ἡ, Ionicè ἀλήη, ης, ἡ, *calor*, seu tepor qui est ex Sole. i. 491.

Ἀλῆαος, *vitare*. a. i. med. infinit. pro ἀλῆσσαι, pro quo ἀλῆσας & ἀλῆαος, per geminam syncopen (sic Rom 3. v. 15. ἐκχέαι pro ἐκχεσθαι.) ab ἀλῆω *molio* f. εἶναι, p. εἶναι. item *vito, caveo*, i. 491. pro ἀλῆω dicitur etiam ἀλῆσῶ, itemque ἀλῆσῶ, effugio. i. 826. est versus ultimus.

Ἀλῆζω, f. σω, p. κω. *cura*, hinc ἀλῆζον. genit. cas. §. 171.

Ἀλῆσῶ, *evito, vide* in ἀλῆαος. Ἀλῆω. vide paulo ante ἀλῆα.

Ἀλῆσις, *imprecationum expultrix*, ex ἀλῆξω vel ἀλῆσις *arceo, depello*, & ἀρῆ, ας, ἡ. *dira imprecatio*. est vox media, quæ modo in bonam partem accipitur & vertitur *precatio*, modo in malam, ut hic. i. 462.

Ἀλῆφαρ, αἰ, τὸ, *pinguedo*, ἀλῆφω.

- λείψω. f. ψω. α. 2. ἡ λειψον. θ. 553.
 Α' λείψαζ, vide paulo ante α-
 λείαζ. ε. 503.
 Α' λείσσομαι, vide in α' λείαζ.
 Α' λειωρῆ, Ionicè pro α' λειωρῆ, αῖ,
 ἡ. *evitatio*. Th. α' λῖω, vito.
 ε. 402.
 Α' ληΐα, acc. sing. ab α' ληΐης, *ve-*
rus. hinc α' ληΐίλω, Ionicè,
 pro α' ληΐεαν. θ. 28.
 Α' λιάμωνα, acc. sing. ab α' λιάκ-
 μων, ον, ο, nomen fluvii, ex
 α' λς, αἶλς ἡ. mare, & α' κμῆ,
 ἡς, ἡ, cuspis, vigor, incre-
 mentum. θ. 343.
 Α' λιάσς, α, ο, κῆ ἡ, non desinens.
 Thema, λιάζω, f. σω. agito.
 θ. 611.
 Α' λιάς, ι, ο, ὁ, *piscator*, proprie
 qui in mari piscatur. per syn.
 spec. *piscator qui vivit*, Th. α' λς,
 αἶλς, ἡ, mare.
 Α' λιμήν, nomen mul. q. d. *qua*
cunq; mare. ex α' λς αἶλς, ἡ,
 mare, & μῆν, ι, ο, τὸ, cura.
 θ. 255.
 Α' λίσιο, poëtice, pro αἰλῖς, ex
 αἰλῖ, ο, *marinus*. Th. αἰλς.
 Α' λιτημῶρον, part. præt. pass. Io-
 nic. ab αἰλιτίω, *pecco*. α. 91.
 Α' λιτσαίνε, 3. præf. pass. *male*
agit, ab αἰλιτσαίνω, *pecco*,
 quod est ab αἰλιτρός, *pecca-*
tor. Thema est αἰλιτίω, *pec-*
co, f. ἦσιν, vel αἰλείτω, *cujus*
zor. 2. ἡ λῖον. ε. 239. & ε. 328.
 Α' ληκίσι, Ion. pro α' ληκίς, ab

- α' ληκί, α, ο, nomen viri.
 Thema est αἰλκῆ *robur*. α. 26.
 Α' λκείδας, pro αἰλκείδας, Æoli-
 ce, à nominativo αἰλκείδης, α,
 ο, nomen viri ab αἰλκῆ, *ro-*
bur, α. 112.
 Α' λκιμος, α, ο, κῆ ἡ, *robustus*,
fortis. Th. αἰλκῆ, ἡς, ἡ, *robur*.
 Α' λκμῶν, nomen fœminæ, q.
 d. *robur Luna*. Luna singu-
 lares habet influxus in *fœmi-*
nam, nec non in *oceanum*,
 qui est quasi *mundi uter*.
 α. 3.
 Α' λκτῆρ, acc. sing. ab αἰλκτῆρ, ἡ-
 ρ, ο, *defensor*, *propugnator*.
 Thema αἰλκω, ab αἰλκῆ, un-
 de αἰλάλκω *profligo*. α. 29.
 Α' λκ', pro αἰλκ', ε. 37.
 Α' λκα, nom. pl. ab αἰλκῆ, ali-
 Α' λκων, *aliarum*, pro αἰλκων, Æo-
 lice, α. 260.
 Α' λκῶν, gen. pl. αἰλκῶσι
 dat. pl. Ion. pro ἐν αἰλκῶ-
 σιν inter se. αἰλκῶας, acc.
 pl. Flectitur tantum per Ge-
 nitivum, Dativum & Accus.
 pluralem, idque in tribus ge-
 neribus. ε. 134.
 Α' λκοίλω, acc. ab αἰλκ. ε. 822.
 Α' λκοῖ, α, ο, *diversus*, ab αἰλ-
 λ, alius. ε. 481.
 Α' λκ, αἰλκῆ, αἰλκ, alius, a. um.
 Α' λκοτε, *interdum*, *alias*, adverb.
 Α' λκότε, α, ο. Thema est αἰλ-
 λ, alienus, non proprius.
 Α' λκυρός, α, ο, *salsus*, epitheton
 M 3 oceanī.

oceanī, Thema ἄλς αἰλός, ἡ mare.

Α' λοχός, α, ἡ. uxor. ἄλοχον, dat. ex α conjunctivo, quod est ex ἄμω & λήχῃ, εῶ, τὸ λεῖπς, quod sit in eodem lecto cum marito. §. 886.

Α' λ(εῶ, εῶ, τὸ lucus. ex ἄλμω salio, quod arbores veluti ē terra profiliant. α. 70.

Α' λυκῶ πίδασι, dat. pl. Ion. ab ἀλυκῶ πίδα, vinculum indissolubile, q d. ἀλυκίῳ πίδα, indissolubilis pedica, ἀλυκ-τῶ, metri causa, pro ἀλυ-τῶ, ex α privat, & λύν, dissolvo. §. 520.

Α' λυξί, vitabit, fugiet. fut. i. med. ab ἀλύσκω vito. F. ξω. Thema est ἀλίω molo: item vito. ε. 361.

Α' λφειον, ab ἀλφειῶ, α, ὁ. nomen fluvii. §. 338.

Α' λφησι, dat. pl. poetice & Ionicè pro ἀλφησις, ab ἀλφησις, α, ὁ, inuentor. ab ἀλφίω inuenio. Th. ἄλφα, primæ alphabeti Græci litteræ nomen. ε. 82.

Α' λωῇ, ἥς, ἡ Thema. ἄλως, α, ἡ area. Spiritus mutatur in ortu. ε. 804.

Α' μ', pro ἄμω, καὶ, cum Dat. ἄμω βροντῇ cum tonitru. ἄμυδς Æolice pro ἄμυδς. idem quod ἄμω, simul. θ. 689.

Α' μαιμυκίτιο, indomiti. ἀμαι-

μυκίῳ, α, ὁ, ex α intensivo. quod est ex ἄζαν, valde, & μαιμύω, vehementer cupio, impetu feror, qui animo est in praelia admodum pronus. ἀμυμυκίον πῦρ. Th. μύω, cupio. α. 207.

Α' μῆξα, ἥς, ἡ, currus, plaustrum, quasi dicas ἄμω ἄξονι, cum axe. ε. 324.

Α' μάρτη, peccaverit. 3. sing. a. 2. act. subj. ab ἀμαρτάνω pecco. f. ἀμαρτήσω, p. ἀμαρτήσω. 2. ἡμαρτον. ex α. priv. & μάρτω, assequor.

Α' μαρτίῳ, cuius mens est prava, ex ἀμαρτάνω pecco, & νόῳ, ὅς, mens, qui mente peccat. §. 511.

Α' μέρουσι, imperf. pro ἡμέρουσι, splendebat, verbi ἀμαρύνω, f. ξω. fulgeo, splendo, ex ἀεπίφλκω, & μαίρω splendo. §. 917.

Α' μῆαζ, præf infinitivi medii, metere. Thema est ἀμύω. f. ἡσω meto. Metere instar formicæ, nihil aliud est, quam colligere, comportare. Est assiduitatis magistra. Prov. 6. ε. 776.

Α' μυροστέγη, Ionicè pro ἀμωροστέγη, obscurior. ab ἀμωροσ, α, ὄν, obscurus. ex α priv. & μαίρω splendo. ε. 282.

Α' μυρωθείη, intereant, a. i. opt. pass. verb. ἀμωρεύω, ὦ, ob-

- obfusco, obscuro. Th. ἀμαυρός, ὅ, obscurus, ε. 691.
- Ἀμβάλῳ, pro ἀναβάλλας, scanfiliis, peruius. sic ἀμβάλλω, pro, ἀναβάλλω, Thema est βάλλω. eo, f. βήλομαι. α. 2. ἔδω. ε. 679.
- Ἀμβολιερῶς, ὅ, dilator operum, ex ἀναβάλλομαι, differo, procrastino. μηδὲν ἀναβάλλομαι, & ἔργον, τὸ οὖν. ε. 411.
- Ἀμβροσίῃ, dat. sing. Ionicè pro ἀμβροσία. ἀμβρόσιῳ immortalis, ex α privat. & βροτός ὁ mortalis. καὶ ἐπὶ ἡμεῖς ὅτι μὴ πρόπῳ ὅτι τὰ εἰς σίγμα. θ. 69.
- Ἀμβροσίῳ, α, immortalis pro ἀβροσίῳ. Th. βροτός, mortalis. θ. 43.
- Ἀμύαλος, ardua, invidia carens. Thema μυαίω, invidio. θ. 666.
- Ἀμειβόμενῳ, præf. part. respondens, ἀμειβόμεναι, mutantes. ab ἀμείβω f. ψω. commuto. In dialogis verba commutamus. construi solet cum Accus. α. 117.
- Ἀμειλίχῳ, gen. pl. ab ἀμείλιχ-τῳ, α, ὁ καὶ ἡ, asper, durus. Th. μειλίσσας, mellitum reddo. θ. 659.
- Ἀμεινον, melius, comparativus ab ἀγαθός, bonus, Cetero quin ἀμείνων ex α epitatico & σι-οῦ robur: sic ὀρεῖναι est ex ὀρεῖς. ἀμείνω, ἀμείνω, acc. sing.
- m. g. α. 51. ε. 19. Vide ἀγαθός.
- Ἀμελῶσι, 3. pl. sub. negligent- ab ἀμελία. negligo, hinc ἀμελής, ex α priv. & μέλει cura est. ε. 398.
- Ἀμείρεται, 2. sing. a. i. act. subj. à verbo ἀμείρω, privo. f. σὺ. ἀμείρεται pro ἡμείρεται, imperf. Ion. Th. μείρω. σὺ. privo. α. 331.
- Ἀμνηστία, Ionicè, pro ἀμνηστία difficultas, ab ἀμνηστία minime cautus, perplexus. ex α priv. & μηχανή, machina. ἀμνηστία, inexplicabilem. ε. 494.
- Ἀμνήσει, f. i. ind. ab ἀμνῶ, meto. Vide paulo ante ἀμνῶται. ε. 438.
- Ἀμνήσει, ὅ, messis tempus: sed ἀμνήσει, α, ὁ, messis, ab ἀμνῶ meto. ε. 382.
- Ἀμμῶς, pro ἡμεῖς, Æolice, nos. ab ἐγώ, ego. α. 87.
- Ἀμμεζον, pro ἀνὰ μέσον, in medio. α. 209.
- Ἀμμιῶν, talionem, proprie, mutationem, ab ἀμείβω mutuo. F. ψω. præf. med. ἡμμιῶν. ε. 332.
- Ἀμολαίη, lactea. ab ἀμείλω f. ξω. mulgeo, ἵδη μελαε. ἀμολαίη ὅ, tempus, quo mulgentur vaccæ. ε. 588.
- Ἀμύρῳ, adverb. insatiabiliter, incessanter. ex α priv. & μύρῳ, ὅ, linteum carptum quod vulneribus inditur. α. 361.

Ἀμπαιμα, *solatium*. pro ἀνὰ-
παιμα, αἰ. n. g. ab ἀνὰ πᾶν-
μα. quiesco. Th. παύω. fi-
nio, cesso. a. 2. ἔπαον. 9. 55.

Ἀμπέλαγ, *per pelagum*, per
syncopen, pro ἀνὰ πέλαγ. ἡ
θάλασσα mare. sed πέλαγ
τὸ, maris profunditas.

Ἀμπυκίδω. acc. à nominativo
ἀμπυκίδης, u. o. Ἀμπυκί-
δης, u. o. ἰδὲν quod τὸ
καλῶντος, *caliendum*, *reti-
culum matliebre*. ab ἀμπύχ-
ω *circumdo*. a. 181.

Ἀμυδῆς, Æolic. Adverb. idem,
quod ἄμω, *simul, cum*. a. 345.

Ἀμύμνη, acc. sing. ab ἀμύμων
ω, o. ἡ. irreprehensibilis
idem quod ἀμώμη. & va-
let idem quod ἄμωμω, qui
nihil commisit & μυγμῆς h.
e. derisione dignum. à μύζω,
ξω. *derideo*. Sic dicitur per
syncopen ἡ γάμω pro ἀ-
μύμων. 9. 264.

Ἀμύνους, præf. part. ab ἀμύνω.
jμνο : item arceo, *propello*. f.
νῶ, a. I. ἡμύω p. γκα. a. 140.

Ἀμφ' pro ἀμφὶ idem quod πε-
ρὶ, circa. i. 203.

Ἀμφαζαπῶντες, præf. part. pl.
num. ab ἀμφαζαπῶν. ex ἀμ-
φὶ & ἀζαπῶν *valde diligo*.
i. 58.

Ἀμφαράβιζον, imperf. Ion. *cir-
cumstrepebant*. ab ἀμφαρά-
βιζω. *circumstrepo*, compo-

situm est ex ἀμφὶ & ἀράβι-
ζω, quod est à Themate ἀρά-
βω, u. o. *streperitus*, a. 64.

Ἀμφεκάλυψι. a. i. act. ab ἀμ-
φικαλύπτω *circumtego*, ex
ἀμφὶ *circa*, & καλύπτω, *tego*.
f. ψω, p. φα, a. 2. ἐκάλυβον.
i. 165.

Ἀμφεπίτῳ, imperf. med. verbi
ἀμφέπομαι, *circa quidpiam*
versor, foveo, agito. ἀμφεπι,
3. imperf. act. Ion. verbi ἀμ-
φίπω, *persequor*. foveo. Th.
ἔπω, *operor*, sequor. 9. 696.

Ἀμφὶ præpositio *circa*, per τμή-
σιν *separatum circum*. i. 73.

Ἀμφὶς Adverb. i. 699. *circum-
seorsim*.

Ἀμφιβάλλῃ, aor. 2. med. subj.
ab ἀμφιβάλλω. *circumjicio*,
circundo. f. λῶ. p. βέβληκα.
a. 2. ἔβαλον. p. m. βέβολα. Th.
βάλλω, *jacio*. i. 543.

Ἀμφι--βάλλ', a. 253. per τμή-
σιν, βάλλ' pro ἔβαλλε. Imperf.
Ion. Th. βάλλω. a. 255.

Ἀμφίβλητρον, u. τὸ, rete quod à
duobus utrimque projicitur
in aquam. ex ἀμφὶ, *circum*,
& βάλλω, *jacio*. a. 215.

Ἀμφιγυῖεις, εἰθ, o. utroque
pede claudus, Vulcani epi-
thetum. ex ἀμφὶ utrimque,
& γῶιον, u. τὸ, *membrum*. qui
claudicat ex utroque pede.
ἀμφοτέρους γόλους ἢ πρὸς γο-
λός. i. 70.

Ἀμφι-

Ἀμφιδάμων, genit. ab ἀμφιδάμας, nomen viri q. d. qui utrimque domat. ex ἀμφι & δαμάζω, domo. ε. 652.

Ἀμφιδέδης, est 3. sing. plusq. perfecti medii, à δαίω divido, convivor, scio, comburo. in a. 2. act. ἰδίων. Hinc est præter. med. δέδης. Sicut à γάλλω τέτληα, à κείω κέκηκα, &c. α. 62.

Ἀμφικαλύψη, 3. sing. a. 1. act. subj. ab ἀμφικαλύπτω. Th. καλύπτω tego, f. ψω, p. φα, a. 2. ἀκαλύβον. ε. 553.

Ἀμφιλογίας, acc. pl. disceptationes, quæ fiunt verbis, ab ἀμφιλογία, ubi ex utraque parte contenditur, ex ἀμφι & λέγω, dico. 9. 229.

Ἀμφιποδών, f. δών. obambulo, comitor. Th. πολεύω, verso; pro quo Poëtice ποδών, versor. ε. 801.

Ἀμφιῖρύτα, dat. ab ἀμφιῖρύτῳ, circumstans, ex ἀμφι & ῖρύω pro ῖέω fluo, f. δών, p. ῖρδω. 9. 983.

Ἀμφίρῳ, nomen mulieris. 4. contractorum. ex ἀμφι & ῖέω, fluo, &c. 9. 360.

Ἀμφιτείτῳ, nomen mulieris, ex ἀμφι & τείζω strido, Fut. τείσου. à circumstrependo. 9. 243.

Ἀμφιτέων, Nomen viri, ex ἀμφι circum & τέων, attoro,

macero, vexo, τέων proprie foramen. item veterator. α. 37. hinc

Ἀμφιτρωνιάδης, υ, ò, filius Amphitryonis. per epenthesin 9 α metri causa pro ἀμφιτρωνίδης, υ, ò. α. 165.

Ἀμφιχάω, a. 1. act. infinit. ex ἀμφι & χέω fundo. F. χέσω. Æol. aorist. 1. act. ἔχδωσι. & per syncopen 9 σ, ἔχδωσι & per novam 9 υ syncopen, ἔχα. p. κίχδωσι. perf. pass. κίχυμαι. a. 1. pass. ἐχύθην. ε. 65.

Ἀμφοτέρῳ, α, ον. ambo. dat. pl. ἀμφοτέροισιν, Ion. α. 177. hinc

Ἀμφοτέρωθεν, utrinque, adverb. Th. ἀμφω, ambo. 9. 733. α. 171.

Ἀμώμη, inculpatus. ἄμωμῳ, qui est absque omni labe. ex α priv. & μώμῳ, υ, ò, probum, dedecus. item derisor. ab Hebr. מוּמָא macula. Hinc verbum μωμίομαι, ἔμαι, cavillor. proverb. paronomasticum. ῥᾶν μωμείομαι ἢ μωμείομαι. α. 102.

Ἀμῶν, 3. pl. ind. pass. verbi ἄμω, ᾤ. f. ἦσιν, meto. 9. 599.

Ἀν, vocula seu particula potentialis. Poëtæ alioquin pro ea ponunt κε, κεν. ε. 179.

Ἀνὰ, præpositio, pro diversa significatione varios casus regens.

Αἰαβάλλω, præs. inf. differre, procrastinare, Th. βαλλω, f. λῶ. jacio. s. 408.

Αἰάγκη, ης, ἡ, necessitas. ὡς αἰάγκης necessario. s. 15. §. 517.

Αἰάζον, ducebant, 3. pl. imperf. Poëtice, pro αἰνήζον. ab αἶζω ducō. f. ζω. p. ἤζα, a. 2. ἤζον. a. 280.

Αἰάλαπτα pl. insperata, ab αἶλ- πω, insperatus. Th. ἐλπες, ἰδω. ἡ. §. 660.

Αἰαδέα, ex α priv. & αἰδώς, ὅ, ἡ, pudor. §. 312. αἰα- δής, ἐ, ὅ, καὶ ἡ. αἰα- δείη, dat. sing. Ionice ut & αἰαδείηφι. φι enim per paragogen additur, ab αἰαί- δεια, imprudentia. hoc ab αἰαι- δής ἐ, ὅ, ἡ, impudens, ex α priv. & αἰδώς, ὅ, ἡ, pudor. αἰδώς verò ex α priv. & ἰδω video, ab intuendi fuga. s. 357. & 322.

Αἰαίπτο, inculpatus. ex α priv. & αἰπία. ἡ. causa. s. 825.

Αἰαλω, acc. sing. ab αἶαξ, rex. αἶαλι. a. 179.

Αἰάξειν, fut. 1. act. infin. ab αἰάσω, regno. F. αἰάξω. p. χα. a. 1. ἡάξα. & Ionic. αἰάξα. Distinguitur ab αἰάσω F. αἰάξω ex sola contextus serie. §. 491.

Αἰάπνως. non respirans, ex

α priv. & πνέω, spiro, f. πνέσω. §. 797.

Αἰάσθ, præs. ind. vide αἰάξιν.

Αἰασείσασα, quatiens, est f. g. part. a. 1. act. Poët. ab αἰασείω, quatio, Thema est, σείω, πορεύο. f. σείω, p. σείσας. a. 344.

Αἰασω, Ion. & Poëtice pro, ἡάσων, 3. pl. imperf. act. ab αἰάσω, regno. vide αἰάξιν. §. 1015.

Αἰαστροφῶν, converte. præs. in- fin. act. pro imperativo. Hel- lenismus. ab αἰαστροφάω. verto. Thema est στρέφω. ver- to. f. ψω. p. ἐστρέφα. a. 2. ἔστρε- φον. hinc στροφή, ἡς, ἡ ver- sio, flexus, & hinc στροφάω verso, circumago, Poëtice στροφάω, idem. a. 121.

Αἰαυδω, α, ὅ, ἡ, mutus, idem quod ἄφωνο. Th. ἡ αἰδὴ, vox. §. 797.

Αἰαυρω, nomen viri, sine aura, ventro. Th. αἰεα, aura, ven- tus. item torrens &, tum est ex α valde & αἶω fluo. a. 477.

Αἰαχάσασα, a. 1. med. infinit. Poëtice, pro αἰαχάσαια, ab αἰαχάζω, recedo. Them. χαί- ζω. F. αἶσω. recedo. a. 336.

Αἰαφυζιάωνις, præs. part. vide- tur oriri à φυζία, inflo, hinc φύσαι, ης, ἡ, follis, bias-balg. Thema φυσάω sufflo. Sed esse à φυσία, anhele patet ex de- clina-

- clinatione hujus part. Nam pro ἀναφυσσάντες, dicunt Poët. ἀναφυσσώντες, ab ἀναφυσσάω ὦ : Poëtice ἀναφυσσάω : sicut pro ὀρέω ὀρώ dicunt ὀρώω, ubi ο μικρὸν præponunt præcedente syllaba brevi, ω vero præcedente syllaba longa. ἀναφυσσώντες vero ab ἀναφυσσάω, contracte ἀναφυσσώντες, neque ω habet, neque ο ante se ferre potest. α. 211.
- Ἀναψύξαί, α. 1. act. infin. ab ἀναψύχω refocillo, recreo. Sicut ventus æstuantem reficit, ita quies laboribus exhaustum. Th. ψύχω, f. ξω, refrigero. ε. 606.
- Ἀνδιχα, pro ἀνάδιχα, divisim, Adv. à διχα dupliciter. Thema. δις bis. ε. 13.
- Ἄνδρα, acc. sing. ἀνδράσι, dat. pl. ut & ἀνδρεσι, sed hic est Poët. & Ion. ab ἀνῆρ, ὁ, vir, g. ἀνδρὸς. ε. 269.
- Ἄνδρογόνῳ, viripara, quæ parit masculinum. Sermo est de tempestate seu de die Lunæ. Componitur ex ἀνῆρ, ὁ, vir, & γείνομαι, nascor, quod in præt. med. habet γέγονα. inde γόνῳ, generatio. ε. 781.
- Ἄνδρουκλασίας, accus. pl. strages seu cades virorum, ab ἀνδρουκλασία, ας, ἡ, in dat. ἀνδρουκλασίῃ, Ion. ab ἀνῆρ, vir,
- & κλείνω occido. F. κλεινῶ. P. act. ἐκλάσκει. præt. med. ἐκλάνα. θ. 228.
- Ἄνδρομέις, genit. ab ἀνδρόμεῖς, virilis, per syn. speciei, ἡμῆταις, idem quod βρότεῖς, ἀνθρώπινῳ. Th. ἀνῆρ, ἀνδρὸς, vir, α. 256.
- Ἄνδροφόνος, gen. Ion. ab ἀνδρόφονῳ, qui virum occidit. ab ἀνῆρ, vir, & φίνω. occido, quod in præt. med. πέφονα, α. 98.
- Ἀνέηκε, perf. Act. pro ἀνῆκε, Attice. ab ἀνίημι. remitto, relaxo, f. ἀνῆσα. α. 2. ἀνῆλῃ. Th. ἵημι. mitto. θ. 495.
- Ἀνέθηκα, α. 1. act. ab ἀνατίθημι, impono, dico. Th. τίθημι, pono. ε. 656.
- Ἀνελόντε, acc. part. α. 2. act. ab ἀναιρέω aufero, tollo. in α. 2. act. ἀνείλον, in part. α. 2. act. ἀνελών, ὄνῳ, ὁ, ἀνείλετο, sustulit. α. 2. med. ab ἀναιρέομαι ἔμα, aufero. Th. αἰρέω, ὦ, capio, f. ἦσα, p. ἤρηκα. α. 2. εἶλοι. ε. 746. θ. 553.
- Ἄνεμῳ, ε, ὁ, ventus. ἀνέμοιο. gen. Ion. ἀνέμοισι, dat. pl. Ion. ε. 643.
- Ἀνέπιξες, ε, ὁ, ἡ, impolitus, imperfectus, ab ἐπιξέω, in superficie rado, seu scalpo; inde ἀνέπιξες, scalpendo aut dolando non perfectus. Thema ξεία

μα ξίω, rado, polio. F. ξίσω.
ε. 744.

Ἀνεπὶρίκτων, gen. pl. *nondum confectis*, vel libatis, h. e. in mensa appositis. ab ἐπὶρίκτω, sacrifico. Thema, ῥέζω, facio. F. ῥέξω, & ἔρξω. p. ἔρριχα. præt. pass. ἔρρεγμα, &c. a. i. part. ῥιχθεὶς. p. m. ἔρριχα & ἔρριχα. ε. 746.

Ἀνέρε', acc. pro αὐτέρε. vide in αὐτέρε. ε. 749.

Ἀνερειψαμένη, abripiens, a. i. med. part. à verbo ἀνερειπόμεναι, ex ἀνὰ & εἰρῆπω, everto, attraho. f. ψω. θ. 990.

Ἀνεφαίνετο, imperf. ab ἀναφαίνομαι, appareo, manifestus reddor. Th. φαίνω, f. αὐῶ, in lucem profero, p. πύφαγχα, a. i. ἔφηναι, a. 2. ἔφανον. p. m. πύφηναι. θ. 710.

Ἀνήγαγον, 3. pl. a. 2. Att. subduxerunt, pro ἀνῆγον, verbi ἀνᾶγω, subduco, f. ἀνᾶξω, p. ἀνῆγα, a. i. pass. ἀνήχθην. Th. ἄγω. duco. θ. 626.

Ἀνήκετο, ε, ο, κ, η, ab ἀκίω fano, vel ἀκίωμα, ἔμα, f. ἔστωμα, & ἦστωμα. θ. 612.

Ἀνήνερε, acc. sing. ab ἀνήνερε, iners, ex ἀ priv. & ἀνὴρ vir. ε. 749.

Ἀνὴρ, vir, ἀνδρὶς, ἀνδρὲ, &c.

Ἀνθεῖ, 3. person. præs. ab ἀνθῆω, floreo, f. ἦσθω, p. ηχα. ab αὐθῶ, εῶ, τὸ, flos. ε. 580.

Ἀνθεα, η, nomen proprium loci. α. 381.

Ἀνθεμέσσαν, acc. sing. f. g. ab ἀνθεμέσας, εσσα, εν, floridus. ab ἀνθῆμι, ε, τὸ, flos. Th. αὐθῶ, εῶ, τὸ, flos. θ. 878.

Ἀνθεῖν, dativ. pl. ab αὐθῶ, εῶ, τὸ, flos. ε. 75.

Ἀνθεῖσι, 3. person. pl. ind. Dorice pro ἀνθεῖσι, & hoc pro ἀνθῆμι, florent, ab ἀνθῆμι, α, f. ἦσθω. floreo. Th. αὐθῶ, εῶ, τὸ, flos. ε. 252.

Ἀνθη, ης, η, nomen urbis. α. 474. quidam scribunt Ἀντη.

Ἀνθρωπος, ε, ο, κ, η, homo. apud Platonem in Cratylo, ἐπιμυθολογῶμαι, quasi αἰς ἀνθρώπῳ ἀὶ ὅπως, attente considerans, quæ vidit. vel ita dictus, ὡς τὸ ἀνὰ ἀνθρῶπι, à fursum aspiciendo. ε, 470.

Ἀνίσκει, Poëtice, pro ἀνίη, 3. perf. imperf. ex ἀνὰ & ἵημι: in imperf. ἀνίλω, ης, η. & Poëtice, ἀνίσκον ες, ε, ut ἐτύπισκον pro ἐτυπῶν. Sicuti pro λῶeram Poëtæ dicunt, ἵσκον, ες, ε. Th. ἵημι, vel ἵω, mitto, f. ἦσθω. p. εἴηγα. aor. 2. λῶ. aor. 2. imperat. ἵε. θ. 157.

Ἀνίλω tristitiam, acc. ab ἀνία, Ionice ἀνίη, η, mæror. θ. 611.

Ἀνίκητος, ε, ο, κ, η, invictus. à νίγω vinco, f. ἦσθω. p. νενίκηχα. a. i. ἐνίκησα. θ. 489.

Ἀνίκητος,

Α'νιόντω, aor. 2. part. proprie *sursum euntem*, h. e. *orientem*, ab ἀνίημι: ex ἀνά, ἄνω & εἶμι, eo, seu ἵημι, idem quod εἶμι. hinc a. 2. act. ἴω, εἰ, s. tanquam ab εἶω, sicut à λείπω est ἔλιπον, &c. s. 726.

Α'νιπύλλω, dativus pl. Ion. ab ἀνιπύλλω, ὅ, ὃ κὴ ἡ, ex α priv. & νίπλω, ψω. lavo. s. 723.

Α'νιστάμεν, præf. part. ab ἀνίσταμαι, exurgo. Th. ἵσημι, sto, f. σῆσω. p. ἕσηκα, a. 2. ἕσω. s. 575.

Α'νολβή, dat. Ionice pro ἀνολβία, miseria. ex α priv. & ὀλβή, beatus. Th. ὀλβή, ὡ, οἱ felicitas. q. d. ὀλβή. s. 317.

Α'νός, inossis, ex α priv. & ὀσίων, ὤν, τὸ, os, ossis. s. 522.

Α'ντρέφω, pro ἀνατρέφω, percurrit. ab ἀνά, & τρέφω, verito, f. ψω. p. φα. a. 2. ἔτραφον. 9. 763.

Α'ντ', pro ἀντὶ, è regione. & proinde accentus in prima non debet esse. s. 725.

Α'ντ', contra. Adv. Poët. item coram. hinc ἀντὶ, obviam venio, f. ἦσω. ἀντίον, idem quod ἀντ'. α. 432.

Α'ντιβάλλω, a. i. act. ab, ἀντιβαλέω, occorro, item pasciscor, cum Genit. F. ἦσω. præf. ἀντιβάλλω. Th. βάλλω, jacio, percutio, α. 439.

Α'ντ', præpositio. pro, loco.

Α'ντὰ. Adverb. è regione, idem quod ἀντίον. ab Adj. ἀντί, α, ον, ex adverso stans. Th. ἀντ', pro. s. 479.

Α'ντιβίω, obviam, Adv. ab ἀντιβίω, adversus. ex ἀντὶ & βία, ας, ἡ. νῦν. α. 150.

Α'ντιβόλησθαι, a. i. act. infinit. vide ἀντιβόλησθαι.

Α'ντί, Ionice pro ἀντὶ, ex ἀντί, adversus. Th. ἀντί.

Α'ντιφείδω, præf. inf. proprie obvium se offerre, item contendere, f. ἴσω. p. κω. ex ἀντὶ, & φέρω, fero. f. οἶσω. a. i. ἡνεγκω. 9. 609.

Α'ντρον, dat. sing. ab ἄντρον, ὡ, τὸ, antrum. 9. 483.

Α'ντρες, pl. num. ab ἀντρεῖς, ὡς, ἡ. proprie, ambitus rota in curru: item orbita. α. 64.

Α'νύσας, part. a. i. act. pro ἀνύσας, Poët. ab ἀνύω vel ἀνύτω & ἀνύτω, perficio. a. i. ἡνύσα. Notetur τμήσις ἀνύσας pro ἀνύσας metri causa, emensus. s. 633.

Α'νωγα, i. sing. præf. med. ab ἀνώγω jubeo. f. ἀνώγω, a. i. ἠνώγα. præf. med. ἠνώγα seu ἀνωγα. s. 365.

Α'ξαις, 2. sing. a. i. act. opt. ab ἄγνυμι, seu ἄγω, frango. F. ἄξω. a. i. ἡξω. ἄξειαι. 3. pl. a. i. act. opt. Æolic. ἄξειαι, αἱ, s. in 3. pl. ἄξειαι, pro ἄξαιμαι, αἱ,

αις,αι, in 3. pl. ἄξαιιν, ε. 432.
& 438.

Ἀξεν, ε. Poëticè pro ἄξει-
ν, sine hospite. Th. ξί-
ν, ε, ὁ, hospes, peregrinus.
ε. 713.

Ἀξονα, acc. sing. ab ἄξων,ον, ὁ,
axis, circa axem rota agi-
tur, & circumagitur, axe
immoto manente. ε. 422.

Ἀοιδῆ, ἦς, ἡ, cantus. à præter. med.
ἦοιδα. Thema. αἰδῶ cano.
αἰοιδῆσι, dat. pl. Ion. ε. 1.

Ἀοιδῆς, ῆς, ὁ, cantor. Vide supra
αἰοιδῆ. ε. 26.

Ἀοικος, ε, ὁ κὴ ἡ, domo carens.
ex α priv. & οἶκος, ε, ὁ, domus.
ε. 600.

Ἀον, ε, ὁ κὴ ἡ, impiger. ex α
priv. & ὀν, ε, ὁ, pigritia, ex
ε & κινῶ μουσο, quia pigri
sunt veluti trunci, & vix se
movent. ε. 483.

Ἀορ, ἄος, τὸ, ensis. ab αἰείρω
tollo, suspendo. α. 221.

Ἀστος, ε, ὁ, illæsus. ab εἰπίω,
vulnere. f. ἦσω. α. 157.

Ἀπ', pro ἀπ', ab ε. 28.

Ἀπα, præposit. pro ἀπ', sic-
ut ἀπαί pro ἀπαι, &c. poë-
tice. Alia exemplaria habent
ἀπ', α. 409.

Ἀπαλά, mollia. h. e. juvenilia.
ab ἀπαλός, ε, ὁ κὴ ἡ, mollis,
quasi ἀφάλος ab ἀφῆ tactus,
quia mollia facile tangun-
tur, hinc ἀπαλόισιν, dat. pl.

Ion. pro ἀπαλόις, θ. 9. &
989.

Ἀπαλαμν, iners. pro ἀπα-
λάμν, ex α priv. & πα-
λάμη, ἡ, unde Latinorum
palma, manus. ε. 20.

Ἀπαλήσεται, vagabitur. fut. 1.
med. ab ἀλῆμι vel ἀλάομαι,
ᾤμα, vagor, erro. in fut. ἀ-
λήσμαι. & in compos. ἀπα-
λήσι. α. 409.

Ἀπαλόχρo, genit. ab ἀπαλό-
χρoς, ο, ὁ κὴ ἡ, quæ tenel-
lum seu molle corpus habet,
ex ἀπαλός, ε, ὁ, tener, mollis,
& χρoς, ὅς, ὁ, cutis. Thema
χρoα color. ε. 517.

Ἀπανδῶτε, adverb. idem quod
ἀνδῶ, sine, absque θ. 386.

Ἀπανήσας, recusare. a. 1. med.
infinit. ab ἀπαναίνομαι recu-
so. a. 1. ἀπῶλυμι μὲν ex ἀπὸ
& ἀναίνομαι recuso, quod est
ab αινέω, laudo; item assen-
tior. ε. 452.

Ἀπαν, acc. sing. ab ἄπαι, ἄπα-
σαι, ἄπαν, omnis, & in ge-
nit. ἄπανι, ἀπάσης, ἄπαν-
ι, &c. gen. pl. ἀπαισίων,
Ionicè pro ἀπαισῶν, dat. pl.
ἄπαισιν. ex ἄμα, simul, &
πᾶς, omnis. ε. 687.

Ἀπάντη ubique. adverb. πᾶς,
ὁ, omnis. θ. 524.

Ἀπαπῶν, gen. pl. Ion pro ἀπα-
σῶν, Vide in ἄπαν. θ. 79.

Ἀπάτη, ἡ, fraus. ex α priv. &
παίτ, ε,

πατ^Θ, υ, ο. *via*, quum à vera via abducimur, th. ἀπατῶ, decipio. hinc, ἀπατῶν, ὠν^Θ, ὁ, impostor. θ. 224.

Α' πατῆσαι, f. i. verbi ἀπατῶ, fallo, f. ἦσω. p. ἡπάτηκα. ε. 46.

Α' πειροῦμαι, carui, attraxi, a. i. aet. indicat. ex δ' ἀπο & πειροῦμαι cervicem abscindo. ex δ' ἔξη, seu ὀλεῖται, ἦς, ἡ. cervix, collum & τέμνω feco, in præt. med. πέτομαι, rescui. θ. 280.

Α' πείραστος, υ, infinitus. α priv. & πείρας, αἶ^Θ, τὸ. finis. α. 204.

Α' πείρομαι, acc. sing. ab ἀπείρων, ὠν^Θ, ὁ, ἡ. infinitus. ex α priv. & πείρας, αἶ^Θ, τὸ. terminus. ε. 159.

Α' πικραίνει, 3. sing. a. 2. aet. indic. ab ἀπακτείνω, occido. Th. κτείνω. occido, f. κτείνω. p. ἐκτελα. α. 1. ἐκτείνω. α. 2. ἐκτενον. p. m. ἐκτενα. α. 111.

Α' πλάμπει, impf. pass. th. λάμπω, splendo. f. ψω, p. φα. α. 1. ἔλαμψα. α. 72.

Α' πλείβει, 3. sing. imperf. med. ab ἀπολείβομαι, destillo. Th. λείβω, libo, fundo. f. ψω. p. λείψα. α. 174.

Α' πμνήσκω, 3. pl. a. i. med. ab ἀπομνησκω, recordor, seu ἀπομνάομαι, th. μνάομαι, memoro, f. μνήσμαι, p. μίμημαι, α. 1. ἐμνήσθην. θ. 503.

Α' πόνι^Θ, gen. part. pro ἀπόνι^Θ,

Ionice, ab ἀπείμι, absum. part. ἀπών, ἔσαι, ὄν. ε. 365.

Α' πόνι^Θ, ab ἀπίζας, αἶ^Θ, ὁ. nomen viri. q. d. qui non cecidit. θ. 331.

Α' πόνι^Θ, 3. plur. a. i. pass. Æolice vel Bæotice pro ἀπίζευσαν, proruperunt. sic ἐτυφην pro ἐτύφηναι Æolice, poetice σ duplicatur & ε abjicitur. Th. σείω, vel σεύω, moveo, agito. f. σω. p. κω. α. 1. ἔσδα. θ. 163.

Α' πόνι^Θ, 3. sing. plusq. perf. pass. pro ἀπίζευσέ, ἀσείω in præt. pass. σείζομαι, poetice ἔσυμαι, item ἔσυμαι. θ. 859.

Α' πίνωσι, omittant, abstineant. 3. pl. præt. sub. ab ἀπίνω, abstineo. f. ἀφίξω. Th. ἔχω, habeo. ε. 643.

Α' πῆμαι^Θ, ὁ κὶ ἡ. illæsus. Th. πῆμα, τ^Θ, τὸ. ποκα. unde πημίσω, αἶ^Θ, ποceo, hinc & ἀπῆμων, ὠν^Θ, ὁ, κὶ, ἡ, illæsus. θ. 955. ε. 668.

Α' πῶ -- ἡμῶσι demessuit, a. i. Ind. ab ἀμῶ. f. ἦσω. Vide in ἡμῶσι. θ. 180.

Α' πλώης, ἔ^Θ, ὁ, ἡ. immitis, ex δ' ἀπο & ἡνία, habena. π non mutatur in φ. more Æolum, qui fugiunt aspirationem. α. 273.

Α' πύρε, abstulit. 3. sing. imperf. aet. ab ἀπυρέω eripio. Th.

αἴθερα, *aura. ἀπαυραῖω* ergo est quasi τὴν ἀνάπνοσιν ἀφαίρῃμαι, *aufero respirationem.* h.e. occido. α. 428.

Α' πῆχευ' , pro ἀπῆχευ' , suspensi erant , pl. imperf. med. indic. Doricè pro ἀπῆχευ' , ab ἀπαιρέω, ὦ, ex sublimi dependeo. Thema est αἰωρεῖω ὦ. *sursum tollo.* f. ἦσω. α. 234.

Α' πίσις, ἡ, diffidentia. ἀπίσις, fides. th. πείθω, σω, persuadeo. ε. 370.

Α' πλάσος, pro ἀπίλασος, cui appropinquare tutum non est, ἀπίλας, adverb. prope. *intractabilis.* Alii vertunt, *ineffigiatius, informis*, ex α priv. & πλάσος *fictus*, ἀπλάσσω, *singo.* & Att. πλάττω. ε. 147. θ. 151.

Α' πλάτος, Doricè pro ἄπλητος, * & hoc pro ἄπλητος magnitudine immensus, inaccessus. per synacopen Ἔσ. Thema. πλήθω, πλέω, plenus. vel quidam ἄπλάω, idem esse dicunt cum ἄπλάτος, cui appropinquare tutum non est. Th. πίλας (adverb.) prope. θ. 153. & 709.

Α' πὸ, ἀ, ab, praepositio, genit. regens. ἀπὸ δαιτὸς, ἀconvivio, h.e. *post convivium*, ἀπ' ἀρχῆς. ab initio.

Α' πογυμνωθεῖς, part. a. i. pass. ab

ἀπογυμνῶν, *nudo.* f. σω. Them. γυμνός, ἔ, ὁ. *nudus.* ε. 728.

Α' ποδῆναι, a. 2. act. infinit. ab ἀποδίδωμι, *reddo*, th. δίδωμι, do, f. δῶσω, p. δέδωκα, a. 2. ἔδην. ε. 347.

Α' πόριπι, praef. imperat. *decerpe.* ab ἀπορίπω, *decerpo.* f. ψω. hinc ὀρίπανον, α, τὸ. *falx.* ε. 609.

Α' πὸ -- δύνω, *exuere, spoliare*, a. i. act. infinit. ab ἀποδύνω *exuo.* Thema, δύνω. Linea haec -- solet τμήσιν notare. Vide in δύνω. α. 329.

Α' πὸ -- ἔλη, 3. sing. a. i. med. subj. ab ἀφαιρέωμαι. Vide in ἔληται.

Α' ποθίω, a. 2. med. infinit. ab ἀποτίθημι, *depono.* th. τίθημι. ε. 760.

Α' ποθῶσκωσιν, *defiliunt.* 3. pl. praef. subj. Thema θῶσκω *salio.* α. 375.

Α' ποθύμιον, *invisum, alienum ab animo.* ex ἀπὸ & θυμός, ἔ, ὁ, *animus.* ε. 708.

Α' πὸ -- κείρε, *incidit.* 3. sing. a. i. act. ab ἀποκείρω *detondeo*, item *decutio, spolio*, Th. κείρω. F. κείρω. & κέρσω. Vide in κείρε.

Α' ποκρύπτωσι, vel ἀποκρύπτωσι Ion. pro ἀπ' ἐκρύπτω, 3. sing. imperf. act. i. α, pro ε, *αἰνώμελον.* ab ἀποκρίπτω, *occulto*, *abscendo*, f. ψω, p. κέκρυ-

κίκρυφα, a. 2. ἔκρυβον. Th.
κρύπτω, abscondo. θ. 157.

Α' πολείψας, part. a. 1. act. ab
ἀπολείπω, relinquo, f. ψω, p.
φα, a. 2. ἔλιπον, p. m. ἔλειπον.
θ. 793.

Α' πολήγω, 3. sing. præf. act.
opt. ab ἀπολήγω, desino. Th.
λήγω, cessare facio. ε. 486.

Α' πόλλω, 3. person. sing. ab
ἀπόλλυμαι, pereō, a. 2. med.
ἀπώλλομαι, perii. th. ὄλλυμι,
perdo, f. ὀλέσω, p. m. ὤλα &
Att. ὅλωλα, a. 2. m. ὀλόμην.
ε. 761.

Α' πόλλων, ὄ, Sol. co nota-
tur, pro ut Latini dicunt,
Non semper videt Apollo. Pla-
to in Cratylo derivat ὄρεα
τὸ ἀπολύειν, quod nos liberet
à malis, nempe à frigore, &
sterilitate, quæ Soli tribui
queunt, ceu Dei organo. α.
68.

Α' πόλοιτ', 3. sing. a. 2. med. optat.
vide paulo ante ἀπέλλομαι, ε.
46.

Α' πό-- λύω, a. 1. act. infinit.
verbi λύω solvo, vide λύω.

Α' πομείρε, fortitur, 3. præsent.
Thema, μείρω, partior, seu
potius μείρομαι. præf. med.
ἐμμερα, pro μέμερα. præf.
pass. μέμαρμαι, & Att. ἐ-
μμερμαι. ε. 576.

Α' ποισήσονται, acc. part. a. 1. act.
ab ἀποισίω, alicunde rever-

tor. Thema, ποισίω, redeo.
ἔσω. ε. 733.

Α' ποτίμπην, remittere. præf.
inf. Th. πέμπω, mitto. f. ψω.
p. φα. ε. 87.

Α' ποπνείσκει, part. præf. f. g.
ab ἀποπνέω, pro πνέω poetice
πνέω, f. πνύσω, flo, spiro. θ.
324.

Α' πόπρωθι, adverb. procul. The-
ma πρῶθι, ante. ε. 388.

Α' ποπτόμαι, a. 2. med. part. ab
ἀφίπτομαι, avolo, ex ἀπὸ δε
ἵπτομαι volo, αἰ, f. πτήσομαι,
a. 2. ἔπλω. a. 2. m. ἐπτόμην,
part. πτόμαι. θ. 285.

Α' ποπύουσι respuunt, 3. pl. ind.
præf. Th. πύω, spuō. f. πύ-
ω, p. ἔπυκα, a. 1. ἔπυσαν.
ε. 724.

Α' πορνύμαι, concitatur, præf.
pass. part. f. g. pl. num. Th.
ὀρνυμι, ὀρνυμαι, pro ὀρω, exci-
to, f. ῥώ, vel ῥω. θ. 9.

Α' πορράζειν, fut. 1. act. inf.
ab ἀπορράϊω, destruo. item ca-
reo. Thema, ραίω, profligo,
destruo. f. σω. p. ἔρρακα. θ. 393.

Α' πορρίψοντε, projecturo. dat.
sing. f. i. part. Th. ρίπω, pro-
jicio, f. ψω, p. φα, p. m. ἔρριπυ.
α. 215.

Α' πορρύττει, gen. sing. ab ἀπορρύ-
ττει, deorsum fluens, ἀπορρύω.
Them. ρύω idem cum ρέω.
fut. ρέσω, fluo. ε. 593.

Α' πό-- πέμνω, 2. sing. a. 2. med.
N opt.

opt.ab δαπτέω. Vide in πεί-
μιο. ε.423.

Α' ποτίνυται, 3. person. sing. à
τίνυμι & πνυμαι, idem quod
Thema τίνω, *punio, honoro*. f.
σω. ε.245.

Α' ποτί(η), luat. a.i. sub. 3. persf.
Th. τίνω, *punio*. ε.258.

Α' ποτμήξαι, part. a. i. act. ab
δαπτμήγω, abscindo, f. ξω, a. 2.
pass. ἐτμήγην. pro δαπτίμνω,
Thema, τειμνω, *seco*. ε.188.

Α' πωρεῖσθαι, *privati*, per syn-
copen pro ἀπωρεῖσθαι, *privati*,
part. a. i. med. à verbo ἀπυ-
ρεῖω, *proprie abduco in mon-
tem*, Ionice pro ἀφορεῖω.
extermينو. ab ὄρε, ε, *ter-
minus*, vel ἀπ' ὄρε, ε, τὸ,
& Ionice ἄρε, ε, τὸ, *mons*.
α.173.

Α' ποφθιμῆς, gen. sing. part.
præf. δαποφθιμῆς, *mortuus*,
per syncop. pro δαποφθιό-
μῆς, verbi δαποφθίω, *perdo*.
à φθίω, *ισω*, *perdo*. Th. φθίω,
corrumpo. θ.606.

Α' ποφθινύθαι, 3. pl. præf. ind. à
φθινύθω, *perdo*. Th. φθίω. ε.
241.

Α' ποφθίσαι, *perdidit*, 3. sing.
a. i. act. opt. Æolicè pro
δαποφθίσαι. à φθίω, *perdo*, pro
quo etiam dicitur, φθινύθω,
Th. φθίω. ε.664.

Α' πύρῳ, dat. sing. ἀπύρῳ οἶκος,
frigida domus. Th. πῦρ, *urbs*,

τὸ, *ignis*. ε.523.

Α' πῶλασεν, *perdidit*, a. i. act. in-
dic. Th. ὅλωμαι, *perdo*. f. ὀλί-
σω, p. ὀλέσθω. Att. ὀλώληκα. a. 2.
m. ὀλόμην. p. m. ὀλόα, Att.
ὀλώλα. ε.244.

Α' ρ, per metathesin pro ρά, par-
ticula expletiva, *ceterè*, uti-
que. θ.838.

Α' ρ pro ἄρα. Differunt ἄρα, *ut i-
que*, ἄρα an, & ἄρα, *ut*, ἡ.
precatio: item *imprecatio*. sæ-
pe redundat, & est μῶρον
συμπληρωματικόν. Vide ε.49.

Α' ρα, *execratio*, *noxa*, *damnum*.
Ionice δ'ρη, ἥς. θ.657.

Α' ραδῖνται, pl. num. part. præf.
f. g. *concutientes* non sine
stridore, Doricè pro δ'ραδῖ-
σαι, ab δ'ραδῖω, ὦ, *streptuum*
seu fragorem edo. f. ἴσω. p. ἴω.
Th. ἄραδῖ, ε, ὦ, *streptus*,
proprie armorum cadentium
in terram. δ'ραπῖ, *sonus cor-
porum*, aut *fragor aquarum*
delabentium. φλοῖον, *so-
nus fluctuum in mari*. ἡχῖ,
sonus reciprocus. φθῖγῖ, *so-
nus vocis humanæ*. βρόμῖ,
sonus ignis crepitantis, τόνῖ,
sonus fidium. κτύπῖ, *so-
nus ex percussione ortus*, &c.
α.249.

Α' ραιαί, acc. pl. f. g. ab δ'ραῖος,
α, ὄν, *rarus*, a. m. ο. c. πυκνός
densus. ε.807.

Α' ραζα, a. i. Ion. pro ἡραζα, &
α. ραζειν

ἀρᾶζειν pro ἡρᾶζειν a. i. ind.
Ion. ab ἀράσσω. f. ξω. amputo,
abscindo.

Α'ραρεῖα, g. f. pl. num. part. med.
ab ἄρω αρτο. fut. Æolicum est
ἄρω (pro δῶ) unde ἄρσας,
δῶσά μιν, in præt. med. ἡρα
& facta reduplicatione ἄρη-
ρα, poetice ἄραρα, a. lapratis
fui. α. 271.

Α'ραχνης, α, ὁ, araneus, & ἀρά-
χνιον, tela araneorum. ε. 473.

Α'ραί, η, ον, Argæus, ab ἄ-
ρα, α, η, nomen urbis in
Peloponneso. θ. 484.

Α'ραλί, pro δῶραλία, ab δῶρα-
λί, α, difficilis pro ἀλα-
λί, ab ἀλγ, ε, τὸ, do-
lor, priori λ mutato in ρ, ad
vitandam κακωφώνιαν. Th. ἔ-
ργον, opus. ε. 739. θ. 880.

Α'ργείω, vide paulo ante δῶ-
γαί. θ. 12.

Α'ργειφόνης, Argi occisor, epi-
theton Mercurii. ex ἄργ, α,
nomen canis & φόνης per
syncopen pro φωνήης, occisor,
ἀ φωνία occido, ὅπ' ἄργον τ' κύ-
να ἀκείλει, τὰ πῆσι πε λυσάδην
& ἀπακτεῖ σὺν θυμῷ. Est in-
terpretatio Tzetzis, quia
Argum canem sustulit h. e.
cogitationes furiosas. The-
ma, φένω occido. ε. 77.

Α'ργίστω, Genit. Ionicus pro δῶ-
ρίστω, ab δῶρίσσης, α, ὁ, piger,
ab δῶρίσ, α, ὁ κῆ, ὁ, otiosus.

idem quod ἀεργός, ex eoque
factum per cratin, Th. ἔργον.
opus. θ. 870.

Α'ερίη, dat. sing. ab δῶρίσ, ἐτ, α,
ἐπ, ἐπ, per μελαβολῶν & συ-
σπλῶν dicitur pro δῶρίη, ab
δῶρίσ, ἦτ, α, ὁ, candidus.
Thema δῶρίσ, albus.

Α'ερίω, ἀ nominativo ἀερίσ, α,
ὁ. nomen proprium Cyclo-
pis. θ. 140.

Α'εργός, ἐν, εον, argenteus, ab
ἀεργ, α, argentum; ab δῶ-
ρίσ, est album metallum. δῶ-
ρίσ, dat. pl. Ion. pro, δῶ-
ρίσ, α. 225.

Α'εργοδίνω, acc. ἀ δίνη, ης. ἡ.
vortex, gurgēs, h. e. argen-
teos vortices habentem, &
ἀεργ, α, ὁ, argentum.
θ. 340.

Α'εργοπίζα, ης, ἡ, argenteos pe-
des habens. ex ἀεργ, α, ar-
gentum, & πίζα, Doricè pes,
vel malleolus pedis. θ. 1006.

Α'εργαί, dat. sing. contractè pro
δῶρίσ, ab ἀεργ, α, ὁ, ar-
gentum. ε. 143.

Α'εργοφεί, pro δῶργοφεί, dat. sing.
ab δῶργ, α, pro ἀεργ, α, ar-
gentum, & φεί, ὁ, alba textura constans. ex δῶ-
ρίσ, albus, & ὁ φή, ὁ, alba textura, ab
ὁ φάινω, vel ὁ φάω, ὁ. texo.
θ. 574.

Α'ερισ, α, ὁ, nomen fluvii.
θ. 345.

Α'ερίων, comp. n. g. ab ἀρείων,
N 2 masculu-

- masculino, *melior in pralio*, ab ἄρης, ♂, ὁ, Mars, Th. ἀγαθός, bonus, ἀρείων, ἀει-
ς. ε. 157.
- Ἀρεός, gen. sing. ab ἄρης, Mars, varie flectitur. in Genit. ἀρεος & ἄρηος, item ἄρης, ἄρε, Ionicè ἀρεω. ἄρες, vocativi casus, ubi η mutatur in ε in 1. contractorum. α. 93.
- Ἀρείωνος, 3. pl. a. 1. med. ab ἀρίστω, placeo. F. ἀρίστω, a. 1. act. ἤρισται, placeo, item placeo. P. ἤριστα. δρέσκομαι in a. 1. med. ἤρεσάμην & poetice δρέσάμην, u. placavi. α. 255.
- Ἀρείω, a. 2. med. inf. ab αἶρω, tollo, capio. f. αἶρω. P. ἤρω. a. 1. ἤρω. a. 2. ἤρον. a. 1. pass. ἤρθην. f. 1, pass. δρέχομαι. 9. 628.
- Ἀρετή, η, virtus. quasi ab δρέσκω, quia per virtutem placeamus. ε. 311.
- Ἀρή, pro ἄρηα, acc. ab ἄρης, ♂, ὁ, Mars. α. 477. 9. 922.
- Ἀρηαί, ε. 630. α. 107. 2. person. sing. a. 2. med. Ionicè pro ἄρη. ἄρωμαι, ἄρη, ἄρη. pro ἄρη secunda pers. ἄρηαί. Thema αἶρω. ε. 630. α. 107.
- Ἀρηγέτης. Ionicè pro ἀρήγην, ab ἀρήγω, *auxilior*. α. 121.
- Ἀρηί, dat. sing. ab ἄρης. Ἀρηίφιλος bellicosus. ab ἄρης, Mars, & φίλος, amicus. 9. 317.
- Ἀρήϊα, acc. pl. adject. *Mauortia*. ab ἄρης, ♂, ὁ, Mars. α. 108.
- Ἀρῶ, pro ἄρηα. Sic in N. T. legimus σὺ δέ μιν pro σὺ δὲ μιν. Vide Lexicon N. T. α. 59.
- Ἀρηώς, p. med. ab ἄρε. Vide supra ἀρεωῆς. 9. 812.
- Ἄρης, Mars, gen. ἄρηος, &c. ἀρεῖ τὸ ἀρεῖν, à tollendo, Teutonice trieg von triegen. Vide in ἄρεος. α. 192.
- Ἀρεῖς, gen. Ionic. pro ἀρεῖς, ab ἀρεῖ, πῖ, η, *dira*, damnum: item preces. α. 29.
- Ἀρηιῶν, ab ἀρηιῶν, π, ὁ, nomen patronymicum. α. 57.
- Ἀρεῖς, a. 1. pass. part. ab αἶρω, tollo. f. ἄρω. P. ἄρω. a. 1. ἄρω. ε. 549.
- Ἀρειδίη, acc. ab ἀρειδίη, ης, η, nomen mulieris. 9. 947.
- Ἀρειδίς, acc. pl. ex δρι in compositione valet *valde*, & δείκω pro δεικνύω, ex δεικνύμι ostendo, δριδείκτεον, *præclarum*, ἀρεδείκτε vocat: pro ἀρεδείκτε. 9. 385. 543.
- Ἀρεῖς, quem valde, æmulamur, ex δρι, valde & ζήλος, π, ὁ, æmulatio. Sunt tamen qui malint pro δριδής accipere, verso δ, in ζ, clarus, præclarus. ε. 6.
- Ἀρεμύς, dat. pl. Ion. nomen loci, Ἀρεμύ. 9. 977.
- Ἀρεμύς, nomen viri. 9. 977.

- Ἀλῆσ**, superl. proprie *bellicosissimus*, per syn. sp. vero *optimus* in re quavis, ab ἄλῆος, bonus. in comp. δρείων, melior. Th. ἀρης, Mars. s. 695.
Ἀρκεσθ, *arcebit*, f. i. ab ἀρκίω, f. ἴσω. propulso. p. ἤρκεα. α. 358.
Ἀρκι, α, ὁ κὲ ἦ, *promptus, utilis, sufficiens*, ab ἀρκίω. s. 368.
Ἀρκῶν, acc. ab ἀρκίῳ, α, ὁ ἦ, *ursa*. per metony. adj. pars mundi borealis. α. 186.
Ἀρκίῳ, α, *ursa cauda*, ab ἔρεω, αῖ, ἦ, *cauda*, & ἀρκίῳ, α, ἦ, *ursa*. s. 608.
Ἀρμα, τῷ, τὸ *currus*, ab ἄρῳ, *adapto*. α. 97.
Ἀρμαλίων, acc. sing. Ionice, ab ἀρμαλία, αῖ, & Ion. ἀρμαλῆς, ἦ, *cibus, demensum*. Thema, ἄρῳ, *adapto*. s. 765.
Ἀρμῶν, apta, pro δρόμῳ, sic & ἀρμῶν, in f. g. pro δρόμῳ, ab ἄρῳ, apto, fut. ἄρσω & δρῶ. Sic ἰκμῶν pro ἰκθῶν, ἰκμῶν ubi est syncope & spiritus mutatio Æolica. s. 405.
Ἀρμῶν, compages, ab ἀρμῶν, f. ὦν, *concinnum reddo*. vide Th. ἄρῳ. §. 937.
Ἀρνας, acc. pl. ab ἀρς, δρῶς, ὁ κὲ ἦ, *agnus*. §. 23.
Ἀρνη, nomen urbis, ἀρνήν. α. 475.
Ἀρνήν, pro δρῶν, 3. singul. præf. med. subj. ab δρῶν, f. ἴσω, recusio, nego. s. 406.
Ἀρξα, a. i. med. infin. ab ἀρχῶ, incipio. f. ξω. p. ἤρξα. a. i. ἤρξα. s. 779.
Ἀρῶς, οἷς, 2. sing. præf. act. subj. ab δρῶν, ὦ, aro. in fut. δρῶν, p. ἤρῶν, a. i. ἤρῶν. s. 477.
Ἀρῶν, Poët. pro δρόμῳ, hoc Doricè, pro δρόν, *anare*, præf. inf. ab δρῶν, aro. f. ὦν. s. 22.
Ἀρῶν, a. i. act. subj. ab δρῶν, aro. F. ὦν. a. i. act. ἤρῶν. s. 483.
Ἀρῶν, ἦρῶν, ὁ, arator. Th. aro. s. 403.
Ἀρῶν, genit. Poët. pro δρόν, ab ἀρῶν. α, ὁ, *aratio*: sed δρῶν, ὦ, ὁ, *tempus arandi*. Th. δρῶν, aro. s. 382.
Ἀρῶν, pl. n. g. ab ἀρῶν, α, τὸ, *aratum*. Th. δρῶν, aro. s. 430.
Ἀρῶν, præf. inf. pro δρῶν, extra crāsin, δρῶν, præf. part. ab δρῶν, aro. s. 427.
Ἀρῶν, ἦ, *arvum*, h. e. *terra arata, culia*, Th. δρῶν, aro. s. 117.
Ἀρῶν, præf. part. ab ἀρῶν, *rapiō*. f. ὦν. & Dor. ξω. p. ἤρῶν. a. i. ἤρῶν. hinc ἀρῶν, raptus, rapax. s. 38. & 682.

Ἀρπαξ, αἰϙ; ὁ, rapax. Th. ἀρπαῖζω, hinc per metathesin, est Latinorum rapax. s. 354.

Ἀρπας, acc. pl. ab ἄρπη, ης, ἡ, falx, idem quod ἀρπανον. Th. ἀρπαῖζω, rapio. s. 571.

Ἀρπαγ, rapaces quædam deæ. ab ἀρπαγ, ας, ἡ, raprix. hoc ab ἀρπαῖζω, rapio. θ. 267.

Ἀρρηκῶς, infractis, dat. pl. Ion. ab ἀρρηκῶ infractus. Th. ῥήσσω vel ῥήγνυμι, frango, f. ξω, 2. ῥήγας, p. m. ῥήγας. s. 96.

Ἀρρηῶς, pl. num. obscuri, qui non sunt in ore hominum, ex ἀ priv. particula, & ῥητός. Th. ῥέω, dico, f. ῥήσω, p. ῥήρηας. s. 4.

Ἀρσάμην, Æolic. pro δρᾶμην, part. a. i. med. ab ἄρω, apto. f. ρῶ, 2. i. ἡρα. α. 320.

Ἀρσες, masculos. dualis numeri, ab ἄρστω, vel ἄρρῳ mas. ἄρσες. θ. 667.

Ἀρτεμις, ιϙ, ἡ, Diana, ab ἄρτεμις, ιδϙ, ἡ, nomen Idoli, q. d. δρτεμής perfectus. vel, ut alii volunt, ἄρτεμις τὸ ῥ' αἰετοῦ τέμνει. θ. 14.

Ἀρλεπῆς, ex ἀρπῶ perfectus, integer, & ἔπος, sermo. Th. ἔπω, dico. δρλεπής, ιϙ, ὁ, ἡ, verborum concinnator. Sic & ἡ δρλεπῆς, veridica dicitur. θ. 29.

Ἀρῶ, α, ὁ, panis. s. 440.

Ἀρυσάμην, part. a. i. med. ab ὀρύσμαι, haurio. Th. ὀρύω, vel ὀρύτω, f. σω, haurio. s. 548.

Ἀρῶ, impero, f. ξω. p. ἡρῶ. Ἀρῶμαι, incipio, imperf. ἡρῶμαι. perf. ἡρῶμαι. a. i. ἡρῶθην. a. i. m. ἡρῶμαι. Ἀρῶμαι, pro ἄρῶμαι, incipe. Hellenismus, ubi In-

• finitivus præf. ponitur pro imperativo. Ἀρῶμαι. præf. sub. med. pro δρῶμαι. Th. Ἀρῶ, ης, ἡ, principium. s. 382. & 707.

Ἀς, acc. pl. ab ὅς, ἡ, ὅ, qui, quæ, quod, Art. subjunct. α. 6.

Ἀσβεῖς, ὁ κῆ, qui extingui nequit. ex α priv. & σβεῖς, ex σβέννυμι. F. σβεῖς, extinguo, p. ἔσβεγα, 2. i. ἔσβεσα. θ. 849.

Ἀσβολ, α, ὁ, nomen proprium auguris. α. 185.

Ἀσιν, limosa, Ionice, pro ἀσία, ας, ἡ, ab ἄσις, εως, ἡ, limus. θ. 361.

Ἀσκητός, ἡ, ὄν, nomen verbale, exercitatus, elaboratus, ab ἀσκήω exerceo. s. 544.

Ἀσκη, dat. pro ἄσκη Ionice. nomen proprium pagi montani, in quo Hesiodus fuit educatus. ἄσκη, ας, ἡ, quercus sterilis. s. 638.

Ἀσος, Adverb. propius, pro ἰγυς,

ζός, prope, in comparativo
ἰσίων, & ἰσων, quod etiam
dicitur ἄσων. in neutro ge-
nere ἰσων & ἄσων. θ. 796.

Ἀπασίως, Adverb. libenter, cum
amplexi: ab ἀσπάζομαι. f.
ἀσπμα, amplector. α. 45.

Ἀπασῆς, ὅ, ὁ, amplectendus,
optatus, ab ἀσπάζομαι, am-
plector. α. 42.

Ἀπειδ, υ, ὁ κὴ ἦ, quem asse-
qui nequeas, immensus. ut
ἀπαισιν ὄλσον, ingentes oves.
ex α priv. & ἰσπομαι, pro ἰπι-
μαι, sequor, consequor, asse-
quor. ε. 377.

Ἀπειδ, gen. ab ἀπαις, ἰδ, ἦ,
scutum, hinc scuto defen-
do. α. 417.

Ἀσμεφής, φεί, ὁ, ἦ, pro ἀσμε-
φής, immotus: utrumque est
usitatum. Th. σμεφω, assidue
moveo. item contumelia af-
ficio. hinc ἀσμεφίως firmi-
ter. θ. 812. 878.

Ἀσέρε, accusat. ab ἀσῆρε, ἱρ, ὁ,
etn stern. θ. 381.

Ἀστέλλω, ης, ἦ, nomen mulie-
ris proprium, q.d. Stellatam.
θ. 409.

Ἀσπερόν, pro ἀσπερόν, stellis
ornatum, θ pro τ ob sequen-
tem spiritum asperum, ab
ἀσπερόεις, ἰσων, εν, stellis ple-
nus, α, um. θ. 127.

Ἀσπροῦ, dat. sing. ab ἀσπροπῆ.
fulgur. Poëtis idem quod

ἀσροπῆ, ab ἀσροπῆ, fulgu-
re. F. ψω. in a. 2. ἡσροπον.
præt. med. ἡσροπα. Hinc est
ἀσροπῆ, & Poëtice ἀσροπῆ,
& ἀσρωπητής, fulgurator. ab
ἀσροπῆ. α. 322. θ. 390.

Ἀσῆρε, ἱρ, ὁ, Stella ε. 419.

Ἀσῆρε. pl. ab ἀσρον, τὸ, astrum,
sydus. Th. ἀσῆρε, ἱρ, ὁ,
Stella: θ. 120.

Ἀσῆρε, υ, ὁ, nomen pro-
prium viri. θ. 378.

Ἀσῆρε, τὸ, urbs, quintæ sim-
plicium. Hinc Latinorum
astutus. hinc ἀσῆρε, ele-
gans, bellus, scitus. θ. 91.

Ἀσῆρε, incommodus, no-
xius, ἀ σῆρε, commodus.
Th. φῆρε, f. αῖω, fero.
ε. 780.

Ἀσφαλῆς, tutum. n. g. hinc
ἀσφαλῆς, tutò. Adverb.
Th. σφαλλω, everto. θ. 128.

Ἀσφοδύλ, dat. ab ἀσφοδύλ, ὁ,
genus planta. ε. 41.

Ἀσῆρε, acc. ab ἀσῆρε, υ, ὁ,
qui coerceri non potest. ex α
priv. & ἰχω seu ῥῆω, conti-
neo, coerceo. Th. ἔχω, habeo.
θ. 832.

Ἀσῆρε, dat. pl. Ion. pro ἀσῆρε,
ab ἀσῆρε, ης, ἦ, damnum, ab
ἀσῆρε, lado. ε. 411.

Ἀσῆρε, præf. part. ab ἀσῆρε,
cresco, delicate more pueri
alor. Th. ἀσῆρε, υ, ὁ, tener,
juvenilis. ε. 130.

Α'περ, conjunctio, vel αὐπερ
Poëtice, idem quod in prosa
ἀλλὰ sed, vel δι. α. 470.

Α'περηρὲς, noxius, pro ἀτηρὲς,
ἔ. ὁ, per pleonasmum syl-
labæ περ. Thema ἄτη, da-
mnum, & hoc ab ἀπείω, ὦ,
f. ἦσω, lædo. θ. 610.

Α'πέρηλον, intrepidus, à περ-
βίω, perterrefacio. Th. περ-
βον, εον, π, terror. α. 110.

Α'πιδάλον, α, ὁ καὶ ἡ, im-
probus, ὅπως θύμας ἡ ἄτη, ubi
viget noxa. hinc ἀπιδαλία,
peccatum, protervia, stulti-
tia. εἶνεκ' ἀπιδαλίας pro-
pter improbitatem. θ. 996.
ε. 259.

Α'πενί, intento, ab ἀπινής, in-
tentus, ex α intensivo, quod
est ex ἄζαν valde, & τείνω,
tendo, f. πῶ, p. τίτω. θ. 661.

Α'πικνον, ὁ καὶ ἡ, carens sobole.
à τέκνον, α, proles. Th. τίκνω,
f. πῆξω, pario. α. 2. ἔτερον, p.
m. τίτω. ε. 600.

Α'περ, sine, absque, idem quod
ἀνδρ, χωρίς, δίχα. ε. 91.

Α'περη, acc. sing. ab ἀπερηής,
εον, ὁ ἐν ἡ, injucundus. Th.
τέρπω, delecto. ε. 645.

Α'τη, ης, ἡ, non tantum da-
mnum significat, ut est pro-
verb. ἰσχυρὰ ὥρῃ δ' ἄτη,
sponde præsto noxa est: sed
etiam peccatum. ἱλιάδ. ἰωῖα.
v. 115. ἄτη. dat. pl. Ion.

pro ἀταις. Th. ἀπείω, ἦσω,
lædo. ε. 219. & 214.

Α'πμήσουσι, dehonorabunt, ab
ἀπμάω, f. ἦσω. hoc ab ἀπ-
μω, inglorius. quod est à
πῶ, honoro. F. πῶ, præf.
act. τίπη. præf. pass. τίπ-
μαι, unde est πμή. ε. 185.
θ. 395.

Α'πλάκιδον, Dorice pro ἀπ-
πλάκον, per epenthesein π,
ἀπλάκον, præf. inf. delicate
nutrire. vide paulo ante ἀ-
πλάκων. θ. 480.

Α'τλαχθίων, genit. pl. ab ἀτλα-
χθης, εον, ὁ, ἡ. Atlante na-
tus, ab ἀτλας, ἀν, ε, & γεί-
νομαι, nascor. θ. 509. ε. 381.

Α'τλανίς, δον, ἡ, filia Atlantis.
θ. 938.

Α'τμή, dat. sing. ab ἀτμή, ἡ,
vapor. Th. ἀτμός, ἔ, ὁ, fla-
tus. ab ἀσπῖρο. epenthesis
literæ τ. θ. 862.

Α'τρεμίων, 3. pl. præf. subj. ab
ἀτρεμίων, immotus maneo. f.
ἦσω. Th. τρέω. f. τρέω. tre-
mo. ε. 537.

Α'περ, Nomen proprium
Parcæ. quæ sic dicitur à mi-
nime parcendo κατ' ἀνίφρα-
ζιν. ex α priv. & τρέπω ver-
to, quod non possit verti &
averti. α. 259.

Α'περγάτοις, gen. Ionic. pro ἀ-
περγάτοις. ἀπεργάτοις, sterilia,
non fructuosus, ex α priv. &
περγά,

ἄρογῃ, *tritium, vindemia*, ubi nullus est fructuum proven-
 tus. §. 413.
 Ἀ' *ἄρπινη*, idem quod ἄτρης,
 ἢ ἄτρη, indomita, q. d.
nullis laboribus exhausta: E-
 pitheton Minervæ. Th. *ἄρην*,
 tero. §. 925.
 Ἀῦ, iterum, adverb. s. 293.
 Ἀυαλί, *α, ὁ*, siccus, idem
 quod αῦ. Th. αῦ, sicco.
 s. 586.
 Ἀυγάσαι, respicies. Ionice pro
 αὐγάση, 2. sing. fut. 1. med.
 indic. ab αὐγάζομαι, video,
 illustror. Thema, αὐγή, ἥς,
 ἡ, splendor, lux. s. 476.
 Αὐδῇ, ἥς, ἡ, vox, quasi ab αῦν,
 clamo. §. 39.
 Αὐλῶ, acc. ab αῦ, *η, ον, siccus*.
 Th. αῦ, sicco. s. 458.
 Αὐθ', pro αὐθι, rursus, ab αῦ,
 rursus, αὐθις, idem quod αῦ-
 θι, *iterum*. Attice scribitur
 per §. Ionice vero per τ. α.
 181. s. 50.
 Αὐλακ', acc. sing. pro αὐλακῶ,
 ab αὐλαξ, *ακ, ἡ, sulcus*. Do-
 ricè αῦλαξ. s. 441.
 Αὐλαῖς, gen. sing. ab αὐλή, ἡ,
caula, domus, aula. s. 730.
 Αὐλητῆρι, dat. sing. ab αὐλητῆρ,
 ἥρ, *ὁ, tibicen*, ab αὐλός, ὅ,
tibia. α. 283.
 Αὐλίδ, genit. ab αὐλῆς. No-
 men loci, αὐλίω, *tibia capio*.
 s. 649.

Αὐλῷ, genit. sing. ab αὐλός, ὅ,
tibia. α. 181.
 Αῦον, acc. sing. Vide αῦλῶ. s.
 741.
 Αῦρα, nom. pl. ab αῦρος, *ας, ἡ*,
 aura, ventus levior. s. 668.
 Αὔριον, *cras*, adverb. *μεῖζον*
perendis. s. 408.
 Αὔραλην, *secca*, idem quod αῦη,
 vide paulo ante, α. 265.
 Αὔρι, adverb. *rursus*, αὔτ' pro
 αὔτε, *iterum, porro*. αὔρις, *ru-*
rus, Thema est αῦ, rursus. §.
 47. s. 295. §. 654.
 Αὔρι, pl. num. f. g. ab αὔρις,
 αὔρι, *τῆς, hic, hæc, hoc*. §.
 263.
 Αὐτίρ, sed. Vide supra ἀτίρ.
 s. 63.
 Αὔρι, pro αῦ, rursus, adv. s. 126.
 Αὔρις, pro αὔρις. *resonans*.
 Doricè 3. pl. imperf. act. ab
 αὔρις, clamo. ab αὔρις, ἥς, ἡ,
clamo. Thema, αῦ, clamo.
 α. 309.
 Αὐτίς, Ionicè pro αὐτίς, in f.
 g. ab αὔρις, ille, τῆς, τῷ.
 Αὔρις, Ionicè pro αὐτίς. α.
 237. §. 64.
 Αὔρις, genit. sing. ab αὔρις,
clamo. Th. αῦ, clamo. α.
 446.
 Αὐρίως, adverb. *statim*. Th. αῦ-
 ρίς, ipse. s. 70.
 Αὔρις, adverb. rursus, Th. αῦ,
rursus. s. 384.
 Αὐρίον, *α, τῷ*, est pars aratri,
 N § quod

quod vocatur *dentale*. est lignum, cui *Vomer* includitur. *Vomer* est qui terram scindit, & liras ducit. *Buris* est curvamen aratri, quod vomerem excipit: *stiva* vero est aratri manica. cæteroquin *dentale* est etiam veluti *cratis dentata*, qua semina arvo injecta obruuntur, liræque æquantur. Th. γῶα & γῆα, ας, ἡ, arvum. ε. 431.

Αὐτόθι, *ibi*, adverb. ab αὐτός, ipse. ε. 96.

Αὐτομάτη, sc. ἀργεῖα, *spontaneum arvum*, h. e. ager inaratus ferebat fruges, αὐτόματι spontaneous, ex αὐτός & ματῶ, frustra, temere. item *sine consilio*, quod sponte sua provenit. αὐτομάτῃ, non accersiri, sponte venientes, ε. 103. 118.

Αὐτόνομη, nomen mulieris. Latine *libera, sui juris*. θ. 258.

Αὐτονόω, acc. ab αὐτόνοη, nomen mul. q. d. *qua ipsa intelligit*. à νόω, ἤς, mens. θ. 977.

Αὐτός, ipse. ε. 268.

Αὐτοχεδόν, *prope*, idem quod χεδόν. Adv. α. 190.

Αὐτοφυής, εἶδος, ἤ, οἰ, ἡ, *sua sponte enatus*. ex αὐτός & φύω, gigno. θ. 813.

Αὐτῷ, dat. sing. ab αὐτός, ipse.

Αὐτῷ pro ἰαυτῷ, ε. 56.

Αὐτως, Adv. *frustra*, item *similiter* pro ὁσώτως, Th. αὐτός, ipse. θ. 403. 600.

Αὐχένα, acc. sing. ab αὐχῆν, ἐν, οἰ, *cervix*. ε. 813.

Αἶψ', pro ἀπὸ, ab. α. 374.

Αἶψαι, pl. num. non clari, qui non volant per ora virorum. ex α priv. & ψαῖς, dicendus, φημι, dico. ε. 3.

Αἶψαρότεροι, *imbecillimi*, Th. ἀψαυρός, ἤ, οἰ, imbecillis. ε. 584. φαδρῶ Doricè pro φαδλῶ *vilis, nullius pretii*. Atticè φλαδρῶ, α est intensivum ἐπιφάδρῳ ex ἄγαν.

Αἶψαίτε, abstulit 3. sing. a. 2. med. ab ἀφαίρεμα, aufero. hinc Αἶψαῖσα, f. g. part. a. 2. ἀκτ. ab ἀφαίρειν, aufero. Th. αἰρέω, capio, f. ἦσα, p. ἤρηκα, a. 2. ἦλον. θ. 443. ε. 94.

Αἶψα, ὁ, vel τὸ, *divitia ex uno anno collecta*, πλῆτ' ex multis annis. ε. 24. 635.

Αἶψαί, incorruptibilis, idem quod ἀφθαλῆ, Th. φθίω, f. ἦσα, vel φθίω corrupto. hinc ἀφθίῃ μὴδ' α perpetua consilia. θ. 545. 389.

Αἶψα, ε, *invidia carens, copiosus*. Th. φθόνος, ε, οἰ, *invidia*. ε. 118.

Αἶψαί, rediit, 3. sing. a. 2. med. & ἀψικεῖ, 2. pl. a. 2. med. sic ἀψικων, 3. pl. a. 2. med. subj. verb. ἀψικνέομαι. perve-

pervenio. Th. *ἐκτίομαι*, venio, f. *ἔξομαι*, præf. *ἔγμαι*, a. 2. med. *ἰσθμῶ*. α. 38.378.

A'φρεῖος, dives, poetice pro ἀφρεῖος, Th. ἀφειν, divitiæ. ε. 453.

A'φραδίας, stultitiis, ab ἀφραδής, inconsultus. Hinc regulariter ἀφραδέα, pro quo Ionicè ἀφραδία & ἀφραδὴ, imprudentia, inopia consilii. Thema φραζω, dico. ε. 133.

A'φροσύειαν, ex spuma prognata, ab ἀφρός spuma, & ἴν, hoc à γένεσθαι, nascor. Epitheton Veneris. Sed omnino metrum videtur postulare ut sit ἀφροζανή. §. 196.

A'φροδίτη, ης, ἡ, Venus, ita dicta quod è maris spuma ortum habuerit. ε. 65.

A'φρός, ὤ, ὁ, spuma, α. 389.

A'φραν, ον, ὁ, ἡ, amens. ex a priv. & φρω, ens, ἡ, mens. ε. 208.

A'φύσας, pro ἀφύσας, a. 1. act. infinit. ab ἀφύω haurio, f. σω. pro quo etiam dicitur ἀφύσσω, ξω. ε. 611.

A'χαιοί, Achivi, quasi ab ἄχ, ε, π, mæror, sollicitudo. ε. 649.

A'χλωί, υ, ὁ, nomen fluvii. §. 340.

A'χδων, præf. part. dolens. ab ἀχδω, idem quod ἀχέω, f. ἦσω, doleo. Th. ἄχ, ε, π,

dolor. ε. 397.

A'χέω, præf. part. ab ἀχέω & ἀχδω, idem significant. α. 93.

A'χθ, ε, π, pondus. ε. 690.

A'χλῆα, pro ἀχιλλεία poetice, ab ἀχιλλεύς, Achilles. q. d. ἄχ, ε, λ, ε, sollicitudo pro populo. θ. 1007.

A'χλός, υ, ἡ, caligo. α. 264.

A'χύνω, part. præf. ab ἀχύνω idem quod ἀχέω, doleo. Th. ἄχ, ε, π, dolor, mæror. α. 435.

A'χ, ε, π, dolor. α. 457.

A'χεῖ, inutiles. Th. χρεία, ας, ἡ, necessitas, utilitas. ε. 401.

A'χεῖ, pro ἀχεῖ poetice, facta dialyli τῶν εἰ in ἡ. ε. 295.

A'ψ, retro: item statim. Adv. ἀψίνα, retroire. α. 257.

A'ψάδω, acc. sing. ab ἀψάδω, ε, ἡ, mentiri nescius, verus. Them. ψάδω, fallo, facio mentiri. f. σω. propter dimensionem metri hic legendum est ἀψάδω. θ. 233.

A'ψαν, acc. sing. ab ἀψι, ε, ἡ, curvatura in rota. Th. ἄπλω, necro. ε. 424.

A'ψορρο, reciproci, refluxus, ab ἀψορρο. Dicitur etiam ἀψορρο, ex ἀψ, adverbio rursus, & ρο fluxus à verbo ρέω fluo. in fut. ρεύσω. in præterito medio ῥροα, unde est ρο, υ, ὁ, & contractè ῥς, fluxus.

fluxus. ῥοή, ῥῆς, ῆ. *idem.* item
fluentum. θ. 776.

B.

Β ἄζοντ', præf. part. alloquen-
tes, pro βάζοντε, & hoc
pro βάζοντες, à βάζω, loquor.
f. σω & ξω, p. χα. atque ita po-
nitur accusativus dualis pro
accusativo plurali. Sed videri
posset mendum, quia præ-
cedit τῆς, non τῶ. Tum pro
ἐπίσσι esse potest ἐπίσσι, quod
æque usitatum est, confer
Ὀδυσ. δ. 597. Nulla est hîc
huius anomalix necessitas. ε.
184.

Β αθῦς, εἶα, ὕ, profundus, a, um.
Th. βάθ^ς, ε^ς, τὸ, profun-
ditas. α. 288.

Β αθυδίνω, acc. sing. βαθυδίνης,
α, ὀ. *habens vortices profun-
dos.* Th. δίνη, ης, ῆ, aquarum
vortex, gurgēs, & βαθῦς,
profundus. ε. 169.

Β αθυρρείτω, Æolicè pro βαθυ-
ρείτω, à βαθυρείτης, α, ὀ, pro-
funde fluens. ex βαθῦς, pro-
fundus, & ρέω, fluo, f. ῥέ-
ω.

Β αθυχαίτης, α, ὀ, *qui densam ha-
bet casariem.* à χαίτη, ης, ῆ,
propriè juba in equo. per
metaph. coma, casaries. &
βαθῦς, εἶα, ὕ, profundus, den-
sus. θ. 977.

Β αῖνος, asceperit, præf. opt.

verbi βαίνω, eo. f. βήσομαι, p.
βέσσηται, a. 2. ἔβλω. ε. 326.

Β αινυσίν, euntibus, Ionicè pro
βαινεσῶν, gen. pl. part. præf.
f. g. à βαίνων, εσσι, βαῖνον. Th.
βαίνω. eo. α. 232.

Β αῖον, paulisper, à βαιός, ὤ, ὀ,
παυσι. prov. χάρις βαιοῖσιν
ἐπηδεί, gratia compendiosa
consequitur, confer ε. 141. h.
c. brevia sunt grata. ε. 416.

Β αλάνης, acc. pl. à βάλλαν^ς, α, ὀ,
glans. ε. 231.

Β αλει, demisit. 3. sing. a. 2. act. à
βάλλω, jacio. f. λῶ, p. βέ-
σσηται, a. 2. ἔβαλον. & βάλειο,
3. sing. a. 2. med. opt. βάλλ-
ειο, præf. imperat. pass. pro
βάλλε, Ionicè. p. m. βέσσηται.
α. 384.

Β αρείαν, accus. sing. à βαρὺς, εἶα,
ὕ, gravis. Th. βάρε^ς, ε^ς, τὸ,
pondus, onus. ε. 16.

Β αρυθί, gravatur. à βαρύθω, idem
quod βαρύνωμαι, gravor. à
βαρὺς, gravis. Th. βάρε^ς,
onus. ε. 213.

Β αρύκτυπ^ς, α, ὀ, gravistrepus,
graviter fremens. à κτυπίω,
factum ex τυπίω, resono. Th.
τύπω, verbero. ε. 79.

Β ασιλδύμω, præf. inf. Ionicè
pro βασιλδύειν. à βασιλδύω,
impero. f. σῶ. Th. βασιλδύς,
εἶα, ὀ, rex. θ. 388.

Β ασιλδύς, εἶα, ὀ, rex, q. d. βάσις
ἔλας, fundamentum populi,
βασι-

- βασιλῆς**, poëtice pro βασιλῆος, θ.886.
Βασιλῆιον, regale, pro βασιλείον, poëtica dialylī, à βασιλῶς, tex. ε.125.
Βασιληίδα, acc. sing. à βασιληίς, ἰδῶ, ἡ. regius, a, um. adjectivè capitur. θ.462.
Βισαῶτες, stantes. à βᾶω (pro βαίνω, eo) præt. βίβαινα. part. præt. βισαῶς per syncopen ἔκασπα, vel crasin, pro βίβηκας. Vide in βαῖνοι. α.307.
Βισελγία, ingravescens, præt. med. part. g. f. βελγω, sum gravis, F. βελγω, præt. med. βίβελγα. α.160.
Βίλεια, tela. acc. pl. à βίλῶ, εῶ, τῶ, telum. θ.684.
Βίλπερον, melius, à βέλπεω poëtice pro βελπίων, comp. ab ἀγαθῶ, bonus. superl. βέλπεω, optimus. ε.363.
Βιλλεροφόντης, fuit Glauci regis Ephyræ filius, inclyto decore conspicuus, & virtute maxima. Vide supra ὄρκοφόντης. θ.325.
Βίντεια, acc. pl. à βίνθῶ, εῶ, τῶ, profunditas, Th. βᾶθῶ, εῶ, τῶ, idem. θ.365.
Βῆσαν, descenderunt, pro ἔβησαν, 3 pl. a.2. aet. à βαίνω, eo. Vide βαῖνοι. ε.152.
Βήσσης, vallibus, & βήσσησιν, dat. pl. Ion. Th. βήσσαι, αἱ,
- vallis. hinc βησσηίς, ἐνίῶ, ὁ, saltuosus. ε.508.387.
Βίβαις, ingrediens. part. a.2. aet. à βίβημι. Th. βαίνω, eo. Vide βαῖνοι. α.323.
Βίβλιν οἶνον, vinum Biblium, posset vidèri vinum Theologicum. Tzetzes ait, γὰρ βιβλίας ἀμπέλους θρακίας, à vite Thraciæ, quæ dicta fuit βιβλία. ε.587.
Βίη Ionicè pro βία, vis, fortitudo. Fortitudo Herculis, h. e. fortis Hercules. βίηφι, φη est paragoge poëtica & reddit vocem ἀκλιτον, quamvis in dativo ἰώπη subscriptum maneat. ε.147. θ.480.
Βίῶ, βίω, ὁ, vita, ε.31.
Βιότοις, victus, gen. Ion. pro βιότῃ, à βίω, εῶ, ὁ, vita. Th. βίῶ, vita. ε.474.
Βλαβερὸς, εἶ, ὁ, noxius, à βλάπτω, ψω, lædo. ε.363.
Βλάβη, 3. pers. præf. sub. verbi βλάπτω, f. ψω, lædo, noceo. p. φα. a.2. ἔβλαβον. a.1. ἔβλαψα, hinc a.1. part. βλάβας. ε.256.
Βλεφάρων, gen. pl. à βλέφαρον, ε, τῶ, palpebra. α.7.
Βλοσυροῖο, terribilis, gen. Ion. pro βλοσυρῷ, à βλοσυρὸς, εἶ, ὁ, terribilis aspectu, ὁ τὸ βλέμμα ὑποσύρων, Th. σύρων, ῶ, traho. α.147.
Βοᾶ, reboat, nempe echo in-syl-

- va. 3. sing. præf. à βοῶν, f. ἦτω, clamo. ε. 509.
- Βοιωτοί, Bœotii, nomen gentile, à βοιωτὶ ραῖζιν. α. 24.
- Βολάων, *ictuum*, gen. pl. Æol. à βολή, ἥς, ἡ, ictus. Th. βόλλω, jacio. 9. 683.
- Βορέας, pro Βορέξ, Æolice, à Βορέας, Latine, *Boreas*, Nordwind. & βορέω, Ion. pro βορέξ, acc. βορίω, pro αω, ε. 504.
- Βόσκω, pascunt, à βόσκω, f. ἦσω, p. βέσσω. 9. 595.
- Βότρυς, υῶ, ὁ, botrys, uva, acc. pl. βότρυας. ε. 609.
- Βυκάλω, υ, & Doricè βωκάλω, bubulcus, ex βῦς, bos, & κάλον, τὸ, cibus.
- Βυλάδω, dat. sing. a. i. part. à βυλάω, *consilium do*, f. ὤσω. Th. βυλή, consilium. ε. 364.
- Βύλας, 2. sing. præf. medii. Iones formant secundam singularem à tertia βέλη) extrito τ. atque ita pro βέλη usurpant βύλας, à βέλωμαι, βύλῃ, volo, f. ἦσωμαι, p. βέβηλωμαι, a. i. pass. ἐβέληθην. ε. 645.
- Βυλήσιν, βυλήσι, dat. pl. Ion. à βυλή, ἥς, ἡ, consilium. ε. 16.
- Βῦς, Doricè, βῶς, ὁ, ἡ, bos, vacca, g. βοῶς, acc. βῦν, bovem, dat. pl. βυσίν, & βοέσιν. gen. pl. βοῶν, pro una syllaba, acc. pl. βῦς & βῶς. ε. 346.
- Βῶν, clamabant, pro ἐβῶν, 3. pl. imperf. act. à βοῶν, ᾧ. clamo. f. ἦσω. α. 243.
- Βοῶπις, ιδῶ, ἡ, cui bovini sunt oculi & magni, ideoque venusti. ex βῦς & ὠψ, ὠπός, ὁ, oculus. Th. ὠπτομαι, video. p. m. ὠπτα. 9. 355.
- Βοώλειν, præf. inf. à βοωπία, bo- bus agitaris aro. à βῦς, βοῶς, bos, & ἄγω, f. ἦσω, & εἶσω, trudo, pello. ε. 389.
- Βραδίων, tardius, à βραδύς, εἶ, ὁ, tardus. Comp. βραδύνω & βραδύων pro βραδίων. Superl. βραδυτάτω & βραδυτάτω. ε. 326.
- Βράχε, 3. sing. a. 2. act. à βράχω, *sonum*, & *strepitum edo*, verbum ἀνομαζομένην. α. 423.
- Βραχί, 3. perf. ind. verb. βράω, f. αἶσω, robustum reddo, potens sum. ε. 5.
- Βραχέως, ω, ὁ, Attice pro βρά- ρεω, υ, ὁ, nomen viri, quartæ simplicium ex βρα particula intensiva valde, & ἄρης mars. q. d. valde martius. 9. 149.
- Βεῖθαι, implere, vide supra βε- βεῖθα. βεῖθω, ab eo- dem verbo derivatur. ε. 464.
- Βεσάρμας, υ, ὁ, qui gravat currum, ex βείω, gravo, & ἄμα, τῶ, τὸ, currus. α. 441.
- Βροντή, ἡ, tonitru, βροντῆς, ἡ, ὁ,

Ἔ, ὁ, nomen viri, vel Cyclo-
pis. hinc βροτῶν, ἥτω, tono.
§. 72. 458.

Βρόπι, υ, humanus, hinc &
βροτῆσι, idem. Th. βρο-
τὸς, ἔ, ὁ, mortalis. ε. 15. 414.

Βροτῆν, acc. sing. à βροτῆς,
sanie respersus, à βρότ, sanies, tabum, cruor, quod
est mutato accentu ob mu-
tatam significationem à βρο-
τὸς, quod sapius legitur in
plurali numero βροτῆ, mortua-
les. α. 367.

Βροτλοισ, hominum pestem, à
λοις, ἔ, ὁ, peritias, pestis,
& βροτὸς, υ, ὁ, mortalis.
α. 333.

Βρώσις, εως, ἡ, cibus: à βρώσκω,
βιβρώσκω consumo, comedo.
F. βρώσω. p. βιβρώσκω. præt.
pass. βιβρώσκω. unde est βρώ-
μα ἀλικόν. hofferitum. à βί-
βρωσις est βρώσις, ε, ἡ, esca.
item tineæ. βρώσις. θ. 797.
α. 395.

Βυσοδομῶν, mentibus altis
meditans. à βυσοδομῶ
proprie profunde struo, fun-
damenta probe facio, quod
inprimis architecti faciunt
in locis palustribus. Deinde
per metaph. profunde cogito,
machinor. compositum ex
βυσσός, ἔ, ὁ, Ionice pro βυ-
θός, ἔ, ὁ, fundum, pars ima.
& δομῶ pro δομῶν adifico.

Thema, δῖμα struo in præt.
med. δίδωμι, unde est δῖμα,
υ, ὁ, domus, &c. α. 30.

Βωμός, ἔ, ὁ, ara ab Hebr. נזח
altare in excelsis extructum
ab idololatriis. prov. φίλ-
μιχρὶ βωμών, amicus usque
ad aras. α. 70.

Γ.

ΓΑΐ, pro γαῖα, seu γαῖη, ἡ,
terra, tellus. genit. γαῖης
Ionice pro γαίας. §. 117.
ε. 19.

Γαίηοχ, υ, ὁ, terram conti-
nens. Dicitur & pro eodem
contractè γαιῶχ, & γαι-
χ. ex γαῖα, terra, & ἔχω,
contineo. §. 15.

Γάλα, γαλακί, τὸ, lac. ε. 588.

Γαλαξάρη, nomen proprium
mul. §. 353.

Γαλάττα, nomen mul. §. 250.

Γαλλῶν, nomen mul. §. 244.

Γαμβρόν, acc. sing. à γαμβρός,
ἔ, ὁ, gener. θ. 818.

Γαμήν, præt. inf. verbi γαμῶν,
f. ἥσω, uxorem duco. ε. 697.

Γαμήν, uxor, νύμφη, at γαμή-
της, υ, ἡ, maritus. Th. γαμῶν,
ω. uxorem duco. ε. 404.

Γαμήν, γαμήν, γαμήν, νύ-
μφη. præt. opt. pass. à γαμῶν.
ε. 696.

Γάμος, γάμος, ὁ, vel γάμος, οἱ,
nuptiæ. ε. 69.

Γαμψώνυχες, nom. pl. à γαμ-
ψώνυξ,

- ψάνυξ, cui curvi sunt ungues. ex καμψός, idem quod καμψός, incurvus, inflexus. Th. κάμπτω, f. ψω, p. φα, flecto, incurvo, & ὄνυξ, υἱός, ὅ, unguis. α. 405.
- Γάρ, enim, nam, namque. Con- junct. ε. 5.
- Γαστήρ, ἐρ, ἡ, γαστέρες, ventres fruges consumere nati. θ. 26.
- Γ', pro γ, quidem, certe, syllabica adjectio. ε. 736.
- Γεγάυρι, 3. pl. præt. med. à γάω. in præt. med. γέγαα. Th. γένομαι, gignor. ε. 108.
- Γείνατ', pro γείνατο, produxit. a. 1. med. in prima persona, ἐγ- νάμεν. & γείνασθ, a. 1. med. infinit. γένόμεθ' & γείνεθ' im- perf. med. Them. γένομαι, nascor. θ. 185. & 82.
- Γείτων, ον, ὁ κῆ ἡ, quasi ex γία, terra, & ἑτης, ε, ὅ, sodalis, amicus. q. d. γείτονες, sodales ejusdem telluris, acc. sing. γεί- τωνα, & γείτοσι, dat. pl. ε. 23. 699.
- Γελά, 3. pers. præs. à γελάω, ri- deo, f. άσω. γελώντες, pl. num. præs. part. Poëtice pro γε- λῶντες. posito o ante ω. & re- tracto accentu. θ. 40, α. 283.
- Γενεή, generatio, ἡ, Ionice pro γένεα. Th. γένομαι, gignor. ε. 282.
- Γενέθλη, ης, ἡ, idem, & ab eo- dem themate derivatur. θ. 610.
- Γένο Ionice pro γένεα, & hoc pro ἐγγένεα, a. 2. med. fuisti, ab ἐγγένεον, ε, εφ. Th. γένομαι, sum, nascor, f. 2. pass. γένε- σμαι. p. γένημαι. a. 1. m. ἐγγένεον. θ. 657.
- Γένδα, acc. pl. à γένειον, ε, τὸ, mentum, maxilla. Th. γένους, ον, ἡ, mentum a. 167.
- Γένετ', pro ἐγγένετ, fuerit, a. 2. med. ἐγγένεον. Th. γένομαι, sum, nascor. θ. 115.
- Γένοιτε, 3. sing. a. 2. med. opt. γένετ, pro γένετ, a. 2. m. & hoc pro ἐγγένετ, metri causa abjicitur augmentum, γένον- το, 3. person. pl. a. 2. m. verb. γένομαι, θ. 199.
- Γενετή, ἧς, ἡ, partus, generatio. Th. γένομαι, nascor.
- Γένη, fieret, a. 2. med. subj. γένεσθ, a. 2. m. inf. à γένο- μαι, sum, fut. 1. pass. γένηθισα- μαι, p. m. γένηα. ε. 88.
- Γέν, ε, τὸ, genus. à γένο- μαι, nascor. ε. 11.
- Γερέεωσι, dat. pl. Ion. & Poët, à γέρας, γέρασι, α, & ως, τὸ, munus. θ. 449.
- Γέραν, ε, ἡ, grus. ε. 446.
- Γέρας, ατ, α, & ως, τὸ, do- num, munus. gen. pl. γεράων. ε. 125.
- Γέροντι, genit. & acc. γέροντα, à γέρων, ον, ὁ, senex. θ. 1003.
- Γῆ, gen. γῆς, ἡ, terra, ex γία, circum-

circumflectitur in omnibus casibus, & in prosa usurpatur pro terra. §. 679.

Γηΐη(ας, a. i. part. à γηΐω, f. ήτω, gaudeo, lætor. Doricè γαΐω, unde Latinorum gaudeo. hinc γήη(αν, a. i. ind. act. Ion. α. II 6. θ. II 7.

Γῆμε, duxit. 3. sing. a. i. act. indic. γῆμα, γῆμας, γῆμε. Ion. & Poët. ab ἔγημα, pro ἐγάμησα. Them. γαμείω, ήτω, uxorem duco. γῆμα, a. i. act. infin. γῆμης, a. i. sub. §. 960. ε. 699.

Γηραιός, ὅ, ὁ, senex, à γῆρας αἰθ, αθ, ως, τὸ, senectus. ε. 376.

Γηράνπτωσι, dat. pl. Poëticus, à γῆρας, γῆραιθ, senescens, vel γῆρας, est, a. i. part. pro γηρά(ας à γηραίω, senesco, unde ἐγήρα(α, est & hinc per syncopen ἔγηρα, sicut pro ἐγάμησα, ἔγημα. Th. γῆρας, αἰθ, τὸ, senectus. ε. 186.

Γῆρας, ατθ, τὸ, senectus, ἐπὶ γῆρας ἰκτάθ, ad senectutem pervenire, dat. γῆραι. ε. 703. 92.

Γηροσπόνδεις, senescentes, acc. pl. præf. part. à γηράσκω, consenesco, f. αἶσω, p. γαγήσκη. γηροσπὼν δὲ αἰεὶ πολλὰ διδασκόμεθα. Them. γῆρας, αἰθ, τὸ, senectus. ε. 183.

Γηροκῆριον, genit. Ion. à γηρο-

κῆριον, qui curat & alit aliquem in senectute, à γῆρας, αἰθ, τὸ, senectus, & κημείω, ὦ, f. ήτω, curam gero. §. 605.

Γηρυονῆα, acc. sing. à γηρυονεύς, εἰθ, ἰ, nomen viri. §. 288.

Γηρύετ', conqueritur, pro γηρύςθ, à γηρύομαι, conqueror. Them. γῆρυς, εἰθ, ἡ, vox, guttur. ε. 258.

Γιγάντων, g. pl. à γίγας, αἰθ, ὁ, gigas. §. 50.

Γίγνεται, imperf. pass. Ion. à γίνομαι, vide γίγνεται. α. 414.

Γίγνεται, præf. inf. active capitur, generare scil. debet. Alii legunt γίγνεται, a. i. m. inf. à γίνομαι, gignor. vide γίγνεται. ε. 791.

Γιγνώσκεις, γινώσκων, præf. part. à γίνομαι, nascor. ε. 819.

Γινώσκω, cognosco, f. γνώσκω. p. ἔγνωκα. a. 2. ἔγνω, ως, ω. a. 2. imperat. γνώθι. præf. pass. ἔγνωσμαι. ε. 279.

Γλαυκῆ, nomen proprium mul. §. 244.

Γλαυκῶν, acc. sing. ab Adj. γλαυκός, ἡ, ὄν, caesus, glaucus. θ. 440.

Γλαυκίον, Poëtice pro γλαυκίον, præf. part. à γλαυκίον, ὦ, & Poëtice γλαυκίον, glaucis oculis terribiliter intueor, sicut pro ὀρέω ὀρά, Poëtice dicitur ὀρέω,

Th. γλαυκός, ὤ, ὁ, glaucus, cæsius. α. 430.

Γλαυκρόμη, nomen proprium mul. θ. 256.

Γλαυκῶπις, ἰδῶ, ἡ, cæsius habens oculos, epitheton Minervæ, ex γλαυκός, cæsius, & ὠψ, ὠπός, ὁ, *ulius*, acc. γλαυκῶπι, & γλαυκῶπιδα.

Th. ὁπῶμαι, video. ε. 72. θ. 13.

Γλάφ, 3. præf. ind. verbi γλάφω, f. ψω, cavo, excavo. α. 431.

Γλαφυρός, ὤ, ὁ, cavi. à γλάφω, f. ψω, cavo, excavo. θ. 297.

Γλάφυ pro γλαφορὸν, antrum. Th. γλάφω. ε. 531.

Γλυκερός, ἡ, ὁ, dulcis. à γλυκύς, ἔῶ, ὁ, dulcis. θ. 97.

Γλώσση, & Att. γλώττη, lingua, ἡ, dat. pl. Ion. γλώσσησι, pro γλώσσαις. θ. 83. & 826.

Γναμπῶσι, dat. pl. Ionic. à γναμπῶς, incurvus, hoc à γνάμπῳ, incurvus. Them. γνάμπω, flecto. ε. 203.

Γνώ, pro ἔγνω, cognovit. 3. perf. a. 2. ind. à γνώσκω, cognosco, f. γνώσκω, p. ἔγνωκα, a. 2. ἔγνω. θ. 551.

Γόμοφοισιν, dat. pl. Ion. à γόμεφῶ, α, ὁ, cuneus, clavus. ε. 429.

Γονεῦσιν, dat. pl. à γονεὺς, ἔῶ, ὁ, parens. γονῆ, dat. sing. à γονῆ, ἡς, ἡ, genitura. Th. γείνομαι, gignor. ε. 233. & 731.

Γόνῶ, α, soboles, generatio.

Th. γείνομαι, gignor. θ. 495.

Γοργεύς, acc. pl. à γοργεύς, ὤ, ὁ, veloc. θ. 274.

Γοργεύς, gen. sing. pro γοργέῳ, à γοργῶ, ὄῶ, ἡς, ἡ, nomen mul. α. 224.

Γοργόνες, dictæ sunt Phorci filiz, Medusa, Sthenyo & Euryale, à γοργών, ὄνῶ, ὁ, nomen animalis noxii in Africa. α. 230.

Γέναια, acc. pl. & γέναι, pro γέναια, à γένυ, τὸ, genu. in genit. τῇ γένυ & γέναι, & γένος. ε. 585. θ. 460.

Γενοῖσιν, dat. pl. à γένος, fertilis, Ionica epenth. pro γένῳ, hoc à γονῆ, ἡ, genitura. Th. γείνομαι, gignor. θ. 54.

Γενοπαχὺς, ἔῶ, ὁ κὴ ἡ, genua pinguis, ex γένυ genu, & παχύς, ἔῶ, ὁ, crassus. α. 266.

Γραΐας, nomen mul. à γραΐα, ας, ἡ, anus, vetula, idem quod γραῖς, αὐδς, ἡ. θ. 270.

Γυάλοις, dat. pl. jugis. à γυάλον, α, τὸ, cavitas. θ. 499.

Γύγης, ἡ γύγη, nomen mul. θ. 149.

Γύλῳ, dentale, à γύης, α, ὁ, dentale in aratro. at γῶα seu γύη, Ion. jugerum. ε. 425.

Γυῖα, pl. num. membra, à γυῖον, α, τὸ, membrum. θ. 592.

Γυόχερῶ, α, ὁ, membra depascens, ex γυῖον, α, τὸ, membrum,

brum, & χορέω item χορέω-
νυμι, *satio*, item *depascor*. Qui
depascitur, ille satiatur. ε. 66.

Γυνώθεις, mutilatus a. i. part. pass.
à γινώω, f. ὄσω, claudum red-
do, membra frango. Th.
γῆον, ε, τὸ, membrum. θ. 838

Γυμνόν, acc. à γυμνός, ε, ὁ, nu-
dus. ε. 389.

Γυμνωθῆναι, acc. sing. a. i. part.
pass. à γυμνώω, *denudo*. Th.
γυμνός, ε, ὁ, nudus. α. 334.

Γυναικεία, muliebri, dat. sing. à
γυναικεῖον, ε, ὁ, muliebris:
hinc & γυναικεῖον, ε, τὸ, gy-
naecium, locus interior in
ædibus, in quo solæ mulie-
res versabantur. Th. γυνή, ἡ,
mulier.

Γυνή, ἡ, *mulier*, *adolescentula*,
genit. γυναικός, dat. γυναι-
κι, acc. γυναική, voc. ᾧ γυνῶι,
dat. pl. γυναιξί. ε. 94. 700.

Δ.

Δαῖ, dat. sing. pro δαίδι per
apocopen, à δαῖς, ιδ, ἡ,
pugna. Thema est δαίω,
uro. θ. 650.

Δαίδαλέοιο, Genit. poëticus pro
δαίδαλέα, à δαίδαλεον, ar-
tificiosus; derivatur à Δαίδα-
λον, ε, ὁ, qui fuit ingeniosis-
simus & scientissimus Cre-
tensium artifex. Videtur no-
men accepisse à δαίω, *scio*.
α. 334.

Δαίδων, gen. pl. à δαῖς, ιδ, ἡ
fax. Th. δαίω proprie uro.
α. 275.

Δαίω, imperf. Ion. à δαίωμα, di-
vido, partior. Th. δαίω, divi-
do. α. 165.

Δαίμων, εν, ὁ κὶ ἡ, Deus. quasi
δαήμεν. α. 94. hinc δαίμο-
νιον, venerandus, & δαίμονια,
pro δαίμονια, Ionicè. θ. 655.

Δαῖτα, acc. sing. à δαῖς, δαίτης,
ἡ, *cibus*, *epulum*. δαῖτι, in acc.
pl. δαῖτας. à δαίω, *epulum*
præbeo. ε. 340. θ. 802.

Δαΐφρων, prudens, bellicosus. gen.
δαΐφρονος, ex δαίω, *disco*, vel
divido, & φρῶν, εὐός, ἡ, *mens*,
α. 119.

Δάκνεν, 3. sing. a. 2. Ion. pro ἔδα-
κνεν, momordit. à δάκνω, mor-
deo. f. δήξομαι. p. δέδηχα.
a. 2. ἔδακνεν. a. i. pass. ἐδήχθην,
a. 2. pass. ἐδάκην. θ. 567.

Δάκρυσι, dat. pl. à δάκρυ, υ, τὸ,
lacryma. hinc δακρυόεις, εν-
7, lachrymosus. α. 132. θ.
227.

Δαλῆ, genit. à δαλός, ε, ὁ, *titio*.
Th. δαίω, uro. ε. 703.

Δαμαζόμενον, præf. part. à δα-
μῶζω, *edomo*, δαμῶσας, poë-
tice pro δαμῶσας, part. a. i.
act. Th. δαμῶω, *domo*. θ. 765.

Δάμοσι, a. i. Ion. à δαμῶω, *do-*
mo, f. ἄσω. ε. 857.

Δαμῶντες, part. a. 2. pass. *domiti*.
à δέμω vel δάμνω, pro δα-
μῶω,

μῶν. δαμῆναι, a. 2. pass. infin.
δαμναται. præf. à δάμναμαι.
Th. δαμῶν, domo. ε. 151. θ.
464.

Δανάης, ἡ δανάη, ης, nomen
mul. α. 216.

Δαναΐδης, filius Danaï. Nomen
patronymicum. Filii à patri-
bus sua acceperunt nomina, à
δανάος, Danaus. α. 229.

Δαπάνη, ης, ἡ, sumptus. Th.
δαπανῶμαι, ᾧ, f. ἦσω, consumo.
ε. 721.

Δάσαντος, 3. pl. a. 1. med. indic.
poëtice pro ἐδάσαντος. aug-
mentum abjicitur & σῆμα
duplicatur. à δάζομαι, divi-
do, f. σμαί, α. 1. m. ἐδασάμην.
hinc δασαίμην & δάσσαλ.
hinc δασμός, distributio. item
tributum, quod penditur ab
hostibus, brand-schatzung. Th.
δαίω, divido. θ. 112. 537. 425.

Δαυτέρων, gen. pl. à δαυτέρω-
ς, ὅ, hirsutum pectus habens,
ex δαυὲς densus, & ἑρῶν, pe-
ctus, ε, τι. ε. 512.

Δαΐταλς, præf. inf. pass. dividi,
pro δαΐταλς, exemplaria ha-
bent δαΐταλς, α. pro ε. à δα-
τίομαι, divisor, Them. δαίω,
divido. ε. 765.

Δάφνης, genit. à δάφνη, ης, ἡ,
laurus. ε. 433.

Δαφνίς, valde funestus, ru-
ber, seu δαφνίδος, ἡ, ὄν, cadis
avidus, ex δα, particula per

se nihil significans, sed in
compositione augens, & φέ-
νω, occido. α. 159. & 250.

Δ' vel δέ, autem, vero. Sæpe
subjungitur particulæ ἢ, vim
adversativam habens. ε.
10.

Δέδασται, attributa est, perf. pass.
ind. à δέζομαι, divido, par-
tior. F. δάζομαι. præf. pass.
διδασμαι. Th. δαίω, divido.
θ. 789.

Δεδήλ, ardebat. 3. sing. plusq.
perf. med. pro ἐδεδήλ, à δαίω,
uro. præf. med. δέδῃα. pl. perf.
ἐδεδήλν. α. 155.

Δειδέσται, perterrebit. 3. sing.
fut. med. poët. à δέδιστομαι,
terreo. f. ἔξομαι. Th. δαίω. f.
σω. timeo. α. 111.

Δεδμημένοι, præf. part. pass. do-
miti, à δέμω domo. F. δέμω. p.
δεδμηται, præf. pass. δέδμημαι.
aor. 2. ἐδάμην. hinc in infi-
nit. δαμῶμαι, & δαμήμηναι.
ε. 116. Th. δαμῶν, domo.

Δειδότες, metuentes part. præf.
med. à δαίω timeo, præteri-
to med. δέδια & δαίδια, poë-
tice, unde part. δαιδώς. α.
248.

Δεδοκηνῶς, observans. à δοκῶ
observo. f. ἦσω. Th. δονάζω, f.
ασω, observo. α. 214.

Δεδρκαίς, intuens, præf. med.
part. à δέρκαω, video. f. 2. δερ-
κάω. aor. 2. ἔδραγον, α. 1. pass.
ἐδέρ-

- ἰδιρχθῶ. p.m. δίδρχα. α. 145.
 Δεικνύ, 3. indicat. δεικνύ, per
 apocopen pro δεικνύσι. 3.
 perf. sing. ind. à δεικνύμι, idem
 quod δεικνύω. f. δείξω p. χα.
 ε. 449. 524.
 Δειλός, ὤ, ὅ, *timidus*. ε. 711.
 Δεῖμ, ὤ, ὅ, nomen viri à δειδύ
 timeo, α. 195.
 Δεινός, ἦ, ὄν, *terribilis, gravis*.
 δεινέο poëtice pro δεινῷ, δει-
 νοῖσι, dat. pl. Ion. hinc δεινό-
 πῆλ, acerrimus, superlat.
 α. 129. ε. 367. α. 71. θ. 138.
 Δεινωποί, nom. pl. *graves aspe-*
ctu, ex δεινός *gravis*, & ὤψ
 ὠπός, ὅ, *facies*. Th. ὀπτομα,
 video. At ὀψ, ὀπός, ἦ, *vox*. α.
 250.
 Δείξω, f. i. δέιξα, a. i. inf. à
 δεικνύμι, ostendo, f. ξω. p.
 χα. ε. 646.
 Δειπνή(ας), a. i. part. à δειπνέω,
 cenō. f. ἦσιν. Th. δειπνόν, ὤ, τὸ
 cæna. ε. 440.
 Δειπνολόχης, *comeffatricis*, gen.
 sing. g. f. pro δειπνολόχῃ.
 Adjectiva enim composita
 sunt g.c. δειπνολόχῃ, ὤ, ὅ, ἦ,
 proprie *qui convivii insidia-*
tur, h. e. qui accurate illa
 observat, aut loco suo curat.
 ex δειπνόν cæna, convivium,
 & λόχῃ, ὤ, ὅ, *insidiæ* ε. 702.
 Δειρῶ, acc. sing. à δειρῆ, ἦς, ἦ,
collum, vel δειρῆ. α. 391.
 Δείχο, unde est δειχά, *deci-*
mus. in f. g. δειχά, ε. 610.
 792.
 Δεικνύω, dat. sing. à δεικνύω-
 ρ, qui decem palmorum
 est, ex δειγ, *decem*, & δῶρον,
 ὤ, τὸ, *palmus*, donum. ε. 424.
 Δελφῖνες, nom. pl. à δελφίν,
 seu δελφίς, ἰν, *delphin*. α.
 210.
 Δέμω, corpus, τὸ ἀκλίον, &
 indeclinabile. 9. 260.
 Δέμνια, τὸ, *cubilia maritorum*,
 à δέμνιον, ὤ, τὸ, *stratum*, le-
 ctus. ε. 326.
 Δένδρεα, pl. num. ab δένδρον, ὤ,
 τὸ, *arbor, lignum*. poëtice pro
 δένδρον. sic ἀδελφίδες pro ἀ-
 δελφός, *frater*. 9. 216.
 Δέξατο, a. i. med. Ion. pro ἰδέξα-
 το, à δέχμα, *recipio*, f. δέ-
 ξομαι. p. δίδεχμα. a. i. m.
 ἰδέξαμην. 9. 185.
 Δεξιτερός, ὤ, ὄν, Δεξιτερῇ, dat.
 sing. pro δεξιτερῇ Ionicè à
 δεξιὰ, *dextra manus*: ὠρῶ
 τὸ δέχμα. fut. δέξομαι. 9. 179.
 Δεί, δέ, τὸ, *timor*. Th. δεί-
 δω, f. σιν. timeo. p. δειδίκα,
 δέδια, δέδια. 9. 167.
 Δείον, 3. pl. imperf. act. pro
 ἔδειον, *ligabant*, à δέω, *vincio*.
 f. ἦσιν. α. 291.
 Δερκιδών, pro δερκιδών, *aspi-*
ciunt, à δερκιδόμα, ὠμα, &
 poëtice δερκιδόμα. Th. δέ-
 κω, video. α. 236. 9. 910.
 Δερκομύρ, *tuentes*, præf. part.
 dualis

dualis numeri, à *δρεγομῶ* Θ. *δρεγομῶ*ιο, gen. Ion. *δρεγομῶ*ων, f. g. pl. num. Æolice pro *δρεγομῶ*ων, à *δρεγομῶ*η, præf. part. idem quod *δρεω*, seu *δρεγομαι*. video. 9. 911.

Δέρμα, αἰ Θ. τὸ, *cutis*, à *δέρω*, excorio. Th. *δέρμας*, αἰ Θ. τὸ, pellis, corium. ε. 511.

*Δισμῶ*ων, manipulans, præf. part. à *δισμῶ*ω, idem quod *δισμῶ* & *δισμῶ*ω, ligo. à *δισμῶς*, ὅ, ὁ, vinculum. Th. *δῖω*, ligo. ε. 479.

Δισμῶ, genit. sing. à *δισμῶς*, ὅ, ὁ, vinculum, & in pl. *δισμοὶ* vel *δισμῶ*. hinc *δισμῶ*ω vincio. Thema, *δῖω*, ligo. α. 43.

Δύση, 3. sing. a. 1. act. subj. à *δύω*, humecto, rigo, f. *δύω*. ε. 554.

*Δύε*τε, huc, agite, adverb. hortantis, à sing. *δέξο*, huc, hunc in locum. ε. 2.

Δύπε Θ. ε, ὁ, secundus. ε. 26.

Δίχη, 3. sing. à *δέχομαι*, capio, f. *δέχομαι*, p. *δέδωκα*. θ. 800.

Δὲ, *sane*, *jam*, in carmine modo postponitur, modo præponitur. ε. 2. θ. 643.

Διῆ, diu, adverb. à *δῖω*, diu. 9. 623.

*Διῶ*τῆ Θ. genit. à *διῶ*τῆς, ἡ Θ. ἡ, pugna. à *διῶ* Θ. *hostilis*: & hoc à *δαῖω*, uro. 9. 662. 852.

Διμήτηρ, ἡ, nomen idoli, q. d. γῆ μήτηρ, Ceres. *Διμήτε* Θ. *διμήτε*α, *δήμητε*α. 9. 454. ε. 298.

Διμῶς, ε, ὁ, *adeps*, pinguedo. Vide in *δῆμῶς*, ε, ὁ, populus. 9. 538.

Δῖμος Θ. ε, ὁ, *populus*.

*Δήν*α, acc. pl. *consilia*, à *δῆν* Θ. ε Θ. τὸ, *consilium*, *vasframentum*. Chaldaice *dēna*, meditari. alii habent *μήδ*α. 9. 236.

Δῆεν, acc. sing. à *δῆεις*, ε Θ. ἡ, *lis*, *contentio*. hinc *δῆεῖα*, *ρηγνο*. ε. 14.

Δηρὸν, diu, adverbialiter usurpatur pro *δῖω*. 9. 629.

Δῆσι, a. 1. ind. Ion. pro *ἔδῃσι*, *ligavit*, *δησαῖ*, a. 1. med. infinit. à *δῖω*, ligo. 9. 618.

Δηῶσιν, fut. 1. act. infinit. à *δηῶ* *populor*, *occido*. pro quo Poëtæ etiam *δηῖω*, à *δῆι* Θ. vel *δαῖ* Θ. *hostilis*. Thema est *δαῖω*, uro, *vastō*. α. 67.

Δῖα, *Iovem*, acc. sing. à *Ζεύς*, δῖος, δῖι, δῖα, vocat. *Ζεύς*, *Iupiter*. ε. 52.

Διὰ, præpositio, *διὰ βελῶς*, ex consiliis, *διὰ θρηκῆς*, per Thraciam. ε. 13. 9. 398.

Δῖα, *divina*, h. e. præstantissima. à *Ζεύς*, δῖος, *Iupiter*. α. 338.

Διαβάς, part. a. 2. act. *emensus*, à *διὰ βαίνω*, transeo, f. *βῆσμαι*,

μαγ, p. βέθηκα, a. 2. ἔβην, a. 2. part. βάς. §. 292.

Διαβῆ, tranſierit, a. 2. act. ſubj.

Διὰ βῆ. Th. βαίνω, eo. s. 738.

Δίαηϛι, 2. perf. ind ſing. perſ. flat. ex διῆ, & ἄημι, flo. Th. ἄω, ἦσιν, flo, ſpiro. s. 512.

Διὰ κλεϛ, u, o, nuntius. Dicitur etiam διῆ κλωρ, ορϛ, o, a διῆζω, traduco, transmittō. s. 77.

Διακρινάμεθα, 1. perf. pl. præſ. ſub. à διῆκρινω, diſcerno, Th. κρῖνω, f. ὠδ, ſecerno, judico, p. κέκρικα, a. 1. ἔκρικα, s. 35.

Διαμπερεῖς, adverb. perpetuo, ex διῆ, ἀνὰ, & πέρας, αἶϛ τὸ, terminus, q. d. penitus (διῆ intendit ſignificationem) ad finem. s. 234.

Δῖαν, acc. à δῖϛ, a, os, divinus, bonus. Th. ζῶς, δῖος, Iupiter. a. 287.

Διασκιδαῖσι, diſſipant. 3. pl. præſ. act. à διῆσκιδῆμι, diſſipo, ad formam ἵσημι. Thema eſt, σκιδάω; σκιδάζω, & σκιδάννυμι diſpergo, f. ἄσιν. §. 875.

Διδάξης, a. 1. ſub. à διδάσκω, doceo, f. διδάξω, p. διδδάχα, a. 1. ἐδδάξα, a. 1. paſſ. ἐδδάχθην. s. 697.

Διδασκῆσαι, a. 1. act. infinit. verbi διδάσκω, idem quod διδάσκω, doceo, s. 64.

Διδῶ, dat. pro δίδωσι, à διδῶ. Th. δίδωμι, do, f. δῶσω, p. δέδωκα, a. 2. ἔδωκ, ως, ω, α. 328.

Διδυμόνι, geminos, dualis num. à διδυμόν, ονϛ, pro διδυμϛ, u, i, κῆ, i, geminus. a. 49.

Διεδάσας, diſtribuit, 3. ſing. a. 1. med. à διῆδάζω, ο poëtica duplicatur. ſic διεδάσας, diſtribuiſti, 2. ſing. a. 1. med. pro διεδάσων. Ionice ω mutatur in α. Th. δαίω, divido. §. 544.

Διέκειϛ, conſtitutum erat, imperf. med. à διῆκειμαι, conſtitutus ſum. Th. κείμαι, f. κείσομαι, jaceo. a. 20.

Διέλονϛ pro διείλονϛ 3. pl. a. 2. med. a διαιρέω, ὠδ, divido, f. ἦσιν, p. διήρηκα, a. 2. διείλον. Th. αἵρεω, eligo. §. 112.

Διερεῶ, humidam, acc. à διερεῶς, humidus. Th. διαίνω, f. ἀνῶ, humecto. s. 458.

Διέταξι, diſpoſuit, a. 1. ind. verbi διῆτάσσω, vel τίω, ordino. Th. τάσσω, vel τίω, f. ξω. p. τέταχα, a. 1. ἔταξα. s. 274.

Διέκμησανϛ, deſtinaverunt. 3. pl. a. 1. med. à διῆεκμῆναι, certis ſignis probo, f. κερῶ, a. 1. ἐτέκμησα. Th. τέκμαρ, αἶϛ, τὸ, ſignum. s. 395.

Διίζωϛ, inquirere, præſ. med. infinit. à διίζημαι, quaero, fut.

- διζήσομαι. Th. διζω, quero. ε. 601.
- Δία, divina, à ζῶς, Iupiter. 9. 260.
- Διλιεκέων, longis, dativ. pl. poëticus, à διλιεκής: ex Δίῃ & ἡλικής, ἐϑ, ὁ κὶ ἡ, perperius, διλιεκέως, prolixè. θ. 627.
- Δί, dat. sing. à ζῶς, vide suo loco. ε. 69.
- Διχαίστερον, justius, comp. à δίχαϑ, justus. Th. δίκη. ε. 211, 157.
- Δίκας, acc. pl. à. Th. δίκη, ἡ, jus, fas, δίκῃσι, dat. pl. pro δίκαις, inde δίχαϑ, κ, justus. & δίκῃ per apocopen, pro δίκαια. ε. 123, 278, 217.
- Διχόσται, a. i. act. infin. pro διχόσαι, à διχάζω, jus dico. Them. δίκη, jus, ἡ. ε. 39.
- Διείδω, vertere, præf. inf. Ion. pro Æolico διείδω, communiter διείν, à διένω, moveo, f. ἦσαι, à δινῃ, ης, ἡ, vortex. ε. 596.
- Δινηέας, acc. pl. à δινηέας, εἶσα, κ, vorticosus, a, um, à δινῃ, ης, ἡ, vortex, gurgès. θ. 337.
- Δίνης, dat. pl. pro δίναις, à δινῃ, vortex 9. 791.
- Διόθεν, adverb. è loco, à Iove, Th. ζῶς, διός, Iupiter. ε. 763.
- Διός, Iovis. genit. à ζῶς, Iupiter, vocat. ὁ ζῶ. α. 4.
- Διὸρ, διϑ, δια, divus, α, um. Th. ζῶς. 9. 891.
- Διόγνηϑ, à Iove generatus, generosus, ex διός & γνῆτὸς pro γνῆτὸς. Thema, γινώσκω, nascor, f. γνήσομαι, p. γνήσομαι. α. 340.
- Διοτρεφίϑ, à Iove nutriti, à διοτρεφής, ἐϑ, ὁ κὶ ἡ, ex διός, & τρέφω, alo, f. ψω, p. τίτρεφα, α. 2. ἔτρεφον, p. m. τίτρεφα. 9. 992.
- Δίς, bis, adverb. ε. 709.
- Δίφεκ, gen. sing. à δίφεϑ (q. δίφορϑ) κ, ὁ, locus in curru, ubi auriga & parabates sedebant. per syn. memb. currus. α. 321.
- Διφῶσα, inquirens, præf. part. à διφάω, quero, f. αἶσω. ε. 372.
- Δίχ', pro, δίχα seorsim. Thema est δις, bis. ε. 166.
- Διώνυσϑ, Bacchus, quia, quum nasceretur, femur διός ἔνυξεν, ut habet fabula gentilis, propter metrum τὸ σ duplicatur & σ mutatur in ω. α. 400.
- Διώνη, nomen Idoli Ethnici, q. d. διός ἀνάσσα, Iovis regina. 9. 353.
- Διμηθεῖσαι, a. i. part. f. g. domita, à διμω (pro δαμάω, domo.) Fut. διμῶ. præf. act. διέμνηκε. præf. pass. διέμνημαι, σαι, ται. Hinc a. i. pass. ἐδμήθην, ης, η. vide supra δαμίτης. α. 48.
- Δμῶας, acc. pl. à δμῶς, αὐς, ὁ, servus

servus domitus, in dat. pl. *δμῶσι* & *δμώσσι*. & *δμῶς*, *ῶ*, *ὅ*, idem quod *δμῶς*. Thema est *δαμῶν* *domo*. ε. 57, 428, 595.

Διόφερος, *ή*, *ὄν*, tenebrosus. *διοφερήσι*, dat. pl. (Ionice) *ἀ διόφ*, *υ*, *ὅ*, tenebræ, caligo. 9. 107, 736, 807.

Δοῖα, & *δδῶ*, & *δδῶι*, pluralis & dual. numeri tantū, Poëtice pro *δύο*, vel *δύω*, *duo*. ε. 430.

Δοῖν, 3. pl. a. 2. opt. pro *δδῶν*, *ἀ διδῶμι*, f. *δῶσω*, do. ε. 186.

Δοῖν dual. num. vide *δδῶ*. α. 234.

Δοκῶν, infidiatus, part. præf. verbi *δοκῶ*, observo, f. *δῶσω*. Th. *δοκῶζω*, f. *δῶσω*, observo. α. 480.

Δολίω, acc. sing. *ἀ δόλι*, *δολῖος*. *δολίη* ἐπὶ τέχνη, *dolosa arte*. Th. *δολ*, *υ*, *ὅ*, *dolus*, *fraus*. 9. 160, 540.

Δόλιχ', longas, per apost. pro *δολιχά*, acc. pl. n. g. *ἀ δολιχῆς* *ή*, *ὄν*, longus. θ. 186.

Δολοφρονίω, f. *ήσω*, *cogitans fraudes*, *ἀ δόλ*, & *φρῶν*, mens. θ. 550.

Δόλω, dat. sing. *ἀ δέλ*, *υ*, *ὅ*, *dolus*. θ. 889.

Δολωθεῖς, a. i. part. *ἀ δολῶν*, *dolos machinor*, circumvenio. θ. 494.

Δόρμ, a. 2. act. infinit. Ionice, pro *δόρμαι* *Æolice*. Iones tollunt solum *αι*, relicto accentu, pro *δύναι*. Them. δι-

δρμι, do, f. *δύσω*, p. *διδωγε*, a. 2. *ἴδων*, *ως*, *ω*. ε. 352.

Δόμος, *υ*, *ὅ*, *domus*, *ἀ δέμεμα*. *edifico*. præf. med. *δέδομ*. θ. 386. hinc *δόμον* *δε*, *domum* versus. α. 38.

Δορυσώω, hastarum concussori, *ἀ δορυσώ*, ex *δору*, lancea, & *σῶ*, *ἀ σείω*, quatio, moveo, qui lanceam vibrat. α. 54.

Δός, a. 2. imperat. ut & *δότε* *dare*, *ἀ διδῶμι*, do, f. *δύσω*. a. 2. *ἴδων*. ε. 451. hinc *δόσις*, *δότην*, munus. θ. 93.

Δότηρα, datrix, *ἀ δότης*, *ήρ*, *δατορ*, *ὅ*. Th. *διδῶμι*. α. 131. ε. 354.

Δῦπ, *υ*, *ὅ*, *fragor*, *strepitus*. θ. 70.

Δῦρα, ligna, acc. pl. pro *δύρα*, per apocopen, & hoc pro *δύρα*, *ἀ δορυ*, *δύρα*, & *δύρ*, *λίγνυ*, *dat.* *δύρα*, *δύρα*. ε. 805. α. 362.

Δοχμαθεῖς, sese obliquans, a. i. part. pass. *ἀ δοχμῶν*. Th. *δοχμῆς*, *ή*, *ὄν*, *obliquus*. α. 389.

Δράκων, genit. *ἀ δράκων*, *ὄν*, *draco*. α. 144.

Δράκων, aspiciabant, pro *ἴδρακων*, 3. pl. a. 2. act. *ἀ δέκω*, video, in a. 2. *ἴδαρκων*, facta metathesi *ἴδρακων*, p. m. *δέδρακ*. α. 262.

Δράκων, *ὄν*, *draco*. α. 233.

Δράκων, *ὄν*, *draco*, dat. pl. *δράκων*. 9. 323. α. 166.

Δρεπάνας, acc. *falces*, à δρεπά-
νη. idem δρέπανον, & τὸ, à
δρέπῳ, *carpo*, F. δρέψω. hinc
δρέψαο, a. i. med. inf. α. 292.
§. 31.

Δερμῆαν, *acerbam*, à δερμῆς,
ῆα, ὃ, *proprie acris gustu sem*
sapore. per metaph. gravis,
molestus. α. 261, 457.

Δρύαλον, acc. à δρύαλῳ, est
nomen viri, *qui quercuum*
satis habet. α. 187.

Δρύαλῳ, acc. sing. à δρύας, α-
τῷ, ὁ, nomen viri, à δρύς,
ὄς, ἡ, *quercus. tam durus ut*
quercus. α. 179.

Δρύς, ὄς, ἡ, *quercus*, in acc.
δρύῳ. hinc δρύα, acc. à δρύον,
& τὸ, *nemus, quercetum,*
ε. 230. 528.

Δυναμῆ, ἡς, ἡ, nomen pro-
prium mul.

Δυναμῆς, ἡς, ἡ, *potentia.* dat.
δυναμῇ, à δύναμαι, *possum.* in
2. sing. δύνασαι ad formam
κρίμαται, f. διωήσονται. δύ-
νηαι, Ionice pro δύνη, 2. sing.
præf. med. subj. usitate δύνη.
a. i. pass. ιδυνάσθω. §. 420.
ε. 348.

Δύνει, 3. pers. ind. præf. pro
δύνει, *ingrediuntur*, à δύω,
δύω, & δύμι, subeo, f. δύσω,
p. διδύω, a. 2. ἔδω, υς, υ.
α. 151.

Δύη, 3. pers. præf. sub. verb.
δύη, subeo. ε. 726.

Δύω, communiter, δύο, δύω at-
tice. genit. dual. δυοῖν, f. δυῖν,
duarum, dat. pl. δυσὶ, a. 112.

Δύσαι, a. i. inf. act. verbi δύω,
subeo, f. σω, διδύω. a. i. ἔδυ-
σα. a. i. inf. act. δύσαι, pro
ἀποδύσαι, per τμήσιν. α.
329.

Δυσηλεγῆς, *molestæ.* num. pl.
à δυσηλεγῆς, ἐϋ, *molestus.* ex
δυσ, quæ particula in com-
positione tantum legitur,
significatque *difficiliter*, &
ἀλέγειν, *curo*, f. ξω. ε. 504.

Δυσκίλαδῳ, & ὁ, ἡ, *raucus.*
Th. κίλαδῳ, & ὁ, *sonus, vox.*
ε. 194.

Δυστομίω, acc. Ion. à δυστο-
μία, Ionice α mutatur in η,
proprie *mala legum institu-*
tio. item *licentia*, qua qui
utuntur *difficiliter* se legibus
subjiciunt, *jugum legum*
excutunt. ex δυσ & νόμος,
lex, hoc à νόμος, *tribuo.*
§. 230.

Δυσπέρφω, *gravis accessor,*
proprie *trajectu difficilis.* ex
δυσ & πέριφος, verbi πέριψω,
f. ψω, *mitto.* ε. 720.

Δύσσει, induere, Poëtice pro
δύσσει, Ionice, & hoc pro
δύσσει, ἔδω præf. med. impe-
rat. à δύω. Fut. med. δύσ-
μαι, unde formant novum
verbum, δύσμαι, *induo.* ἔδυ-
σάμην, & εἰς, *induebam.* Th.
δύνω,

δύνα, vel δύω, subeo. α. 108.

Δυσκορμίων, gen. pl. Æolice, g. f. pro δυσκορμίων, præf. part. à δύσσομαι, mergor. idem quod δύνα & δύω, subeo. ε. 382.

Δυσφήμιος, ominoso, gen. sing. Ion. à δύσφημιος, mali ominis, ex δύσ, & φάω, vel φημι, dico. ε. 733.

Δυσφρονέων, præf. part. à δυσφρονέω, animum abjicio, ægrè fero. ex δύσ, & φέρω, ενός, mens. ζ. 102.

Δυσφροσυνάων, genit. pl. Æolic. à δυσφροσύνη, animi ægritudo, ex δύσ, & φέρω, ενός, η, mens, animus. θ. 528.

Δυσανύμης, gen. sing. à δυσάνυμος, inauspicatus, ex δύσ & άνομα, nomen, cui est infastum nomen. ζ. 171.

Δωδεκάτη, duodecima, δωδεκάτης, duodecimus. & duodecim annorum, à δωδεκάτης, duodecimus. ex δύο, & δέκα, decem. ε. 789.

Δωδεκάμελον, ex δωδεκά, duodecim, & μέλι, μέλις, ο, mensis. ε. 250.

Δωδ, (δω δός, δός) 3. sing. a. 2. act. subj. à δίδωμι, do. ε. 352.

Δωδέκα, duodecim. Th. δέκα, decem. α. 162.

Δωή, dederit, Attice, pro δωή, a. 2. opt. act. à δίδωμι, do, vide δώρη. ε. 355.

Δωκ', dedit, pro δώκε, & hoc pro ἔδωκε, apocope Poëtica, δώκεν, pro ἔδωκεν, 3. pl. a. 1. act. indicat. ab ἔδωκε. Th. δίδωμι, do. α. 400.

Δωμα, αἶμα, τὸ, domus, pro δήμεμα, à δέμα, exstruo. ζ. 410.

Δωρεα, acc. pl. à δῶρον, ε, τὸ, donum, δώροις, dat. pl. ε. 612.

Δωρεῖς, δωρεῖδος, η, nomen mul. ζ. 230.

Δωροφάγος, acc. pl. à δωροφάγος, donivorus. Duo turpissima vitia in iudice η δωροφάγια καὶ η δωροσποληψία. dicitur δωροφάγος, qui devorat dona, qui bovem habet in lingua. Active capitur, & proinde acutus est in penultima. Tzetzes intelligit τὰς ἐκ τῆ λαμβάνειν δώρων ἀφαιρῶντες, qui ex illis largitionibus vivunt, ad quam pestem è medio tollendam stipendia erant constituenda illis iudicibus digna. ex δῶρον, donum, & φάγω, edo, comedo. ε. 39.

Δωές, donum, indeclinabile Poët. idem quod δός. Th. δίδωμι, do. ε. 354.

Δώσω, dabo, fut. 1. act. à δίδωμι, vide in δώρη. ε. 57.

Δώτη, datori, dat. cas. usitatus δότης, ε, ο, dator. Th. δίδωμι, do. ε. 353.

- βηκα, a. i. med. ἐβησάμην.
 εκ δ' ἐβη, pro ἐξέβη, per
 tmesin. θ. 194.
- Ε' β' αλ(ε, a. i. ind. à βελάω,
 consilium agito. f. σω. Th.
 βελή, consilium. θ. 389.
- Ε' β' οντι(ε, a. i. ind. à βροντάω,
 tonno. Them. βροντή, tonitruu.
 θ. 839.
- Ε' χυά λει(εν, 3. sing. a. i. act. in-
 dic. ab ἐχυσάλιζω, f. ισω, vel
 εξω, in manus do, à χύαλον, χ,
 τὸ, *cavitas manus*, seu *vola*.
 idem quod ἐγχυέλλω. θ. 483.
- Ε' χυς, & ἐχύσι, Poët. comp. ἐγ-
 χύπε(ε, superl. ἐχύπαι(ε,
 proximus. ε. 247.
- Ε' χύον(ε, 3. pl. imperf. à χύο-
 μαί, gignor, nascor. ἐχύναι(ε,
 3. sing. a. i. med. a. 2. m.
 ἐχύνω, χ, 3. pl. ἐχύνον(ε.
 θ. 46.
- Ε' χύει(ε, excitat. 3. pers. præf.
 ind. ab ἐγείρω, excito. ἐχρέ-
 οίω; 2. dual. imperf. pass.
 Poëtice augmento abjecto
 pro ἐχρέοίω, f. ερώ. p. ἡχέ-
 ρα, & Attice ἐγῆχερα. a. i.
 ἡχέρα. ε. 20.
- Ε' γκα(ε, τὰ, *intestina*. θ. 537.
- Ε' γκαί(ε, condidit, per syn-
 copen, pro ἐγκατέτε(ε. 3. pers.
 sing. a. 2. m. verbi ἐγκατα-
 τίημι, condo, depono, in
 Th. τίημι, pono. a. 2. med.
 ἐτίμην, σσ, τσ. θ. 487.
- Ε' γκα(ε λείπων, relinquens, præf.
 part. Th. λείπω, linquo, f.
 ψω, p. φα, p. m. λέλαιπα,
 a. 2. m. ἐλιπόμην. ε. 376.
- Ε' γκύρ(ε, illapsus, a. i. part.
 ab ἐγκύρω, incido, f. ἐγκύρω,
 a. i. activ. ἐνέκυρσα. Th. κύ-
 ρω, f. Æol. κύρω, incido.
 ε. 214.
- Ε' γνω, 3. pers. ind. a. 2. *sapuit*.
 tanquam à γνώμι. Thema,
 γνώσκω, fut. 1. γνώσομαι. a.
 2. ἔγνω, ως, ω, p. ἔγνωκα.
 ε. 216.
- Ε' γχ(ε, ε(ε, τὸ, *lancea*, dat.
 ἐγχῆ, dat. pl. ἐγχεῖν. α. 135,
 190.
- Ε' γχέριον, domesticum, in eo
 loco ubi habitas, ex ἐν, &
 χῶρ(ε, χ, ὁ, locus. ε. 342.
- Ε' γῶ, ego, ἔγωγε, Atticè, & ἐγὼν,
 Dorice. ε. 652, 10.
- Ε' δακ', rodit, pro ἔδακε, 3. sin-
 gul. a. 2. act. à δάκνω, rodo,
 mordeo, f. δάξομαι, p. δέδηχα,
 a. 2. ἔδακον. ε. 449.
- Ε' δάμα(ε, a. i. act. Poët. pro
 ἔδαμα(ε, à δαμάω, domo.
 α. 408.
- Ε' δασάμεθ', divisimus, 1. plur.
 aor. 1. m. pro ἔδασάμεθα,
 Poëtæ duplicant σ metro id
 postulantē. à δάζομαι, divi-
 do. ἔδασα(ε, destinavit. Th.
 δαίω, divido. ε. 37. θ. 520.
- Ε' δέξα(ε, suscepit, a. i. med. à
 δέχομαι, capio, f. δέξομαι, p.
 δέδεξμαι. θ. 479.

Εἴησαν, alligarunt, a. 1. à εἶω, ligo, f. εἶσω, & εἶσω, præf. pass. εἶδεμαι, θ. 718,

Εἰδεδίξαν, docuerunt, 3. perf. pl. a. 1. act. verbi εἰδίσκω, doceo, f. εἶω, p. εἰδεδίχα, a. 1. εἰδεδίξα. ε. 660.

Εἰδὲν, 3. perf. pl. imperf. pro εἰδιδόντων, à εἰδόν, pro εἰδόμενι, do. Vide εἰδόμενι. ε. 138.

Εἶδον, pro εἰδόντων, a. 2. 3. pl. à εἰδόμενι, do. θ. 30,

Εἰδονεῖν, agitabatur, imperf. pass. Th. εἰδόν, f. ἦσω. α. 237,

Εἶθε, εἶθε, τὸ, sedes. Th. εἶζομαι, f. εἰδόμενι, sedeo. α. 203.

Εἶδον, edunt, præf. ind. εἶδω, edo, p. εἰδόμενι, cætera tempora non sunt in usu. θ. 640.

Εἶρη, Ionice pro εἶρεα, sella, η. Thema, εἶζομαι, sedeo. θ. 386.

Εἶδοντες, sedem habent, 3. pl. ind. pass. pro εἰδόμενι, ab εἰδόμενι, ω, Poëtice εἰδόμενι. Th. εἶζομαι, f. εἰδόμενι, sedeo. θ. 388.

Εἶδοντες, 3. pl. imperf. à εἶδοναι, possum. vide supra εἶδοναι. ε. 133,

Εἶδοντες, imperf. induit, à εἶδον. Vide in εἶδοντες.

Εἶδοντες, genit. sing. ab εἶδον, cibus. Th. εἶδω, edo. ε. 591.

Εἶδοντες, dedit, a. 1. verbi εἰδόμενι, do, f. εἶσω, p. εἰδόμενι. a. 2. εἶδον, ω, ω. ε. 277.

Εἰδόμενι, a. 1. ind. à εἰδόμενι, f. ἦσω. dono. Th. εἰδόμενι, ε, τὸ, donum. ε. 81.

Εἶπε, a. 1. vel 2. pro εἶπε prosthesis poetica. Them. εἶπε. dico. a. 1. εἶπα. a. 2. imperat. εἶπε. ε. 86.

Εἶς, unus, pro εἷς, per εἰς. εἶς. εἶς. poëticam, f. μία, n. εἷς. θ. 145.

Εἶδον, appetit, præf. ind. verb. εἶδοναι, cupio. hinc εἶδον, τὸ, desiderium. ε. 379.

Εἶργον, præf. imperat pro, εἶργον, cohibe, ab εἶργον, pro εἶργον, acco, f. εἶω. ε. 333.

Εἶρεν, pro εἶρεν, ros. α. 395.

Εἶρεν, fervebat, 3. perf. imperf. act. à εἶρεν, ferveo. θ. 695.

Εἶρεν, sedentem, part. præf. verbi εἶρεν, sedeo. f. εἶδόμενι. ε. 591.

Εἶρεν, vivebant, 3. pl. imperf. act. à εἶρεν, poët. pro εἶρεν, ω, vivo, f. εἶρεν. p. εἶρεν. ε. 112.

Εἶρεν, erat vel fuit, poët. pro εἶρεν, imperf. verbi εἶρεν, sum.

Εἶρεν, suam, acc. ab εἶρεν, η, ον, suam, a, ut. ab εἶρεν, sui. θ. 487,

Εἶρεν, poetica prosthesis, pro εἶρεν, & hoc pro εἶρεν, & est. a. 2. sub. εἶρεν, ης & poët. εἶρεν, ης. εἶρεν est Æolica paragoge, Th. εἶρεν, sum. ε. 132.

Εἶρεν, pro εἶρεν, ob seq. aspiratam. Et est adverb. significans, adhuc. α. 50.

Ἐθέλω, vel θέλω, volo, f. θέλη-
σω, p. πείληκα. ἐθέλωθα, 2.
perf. præs. sub. pro ἐθέλης per
paragogen Ἄολι. ἐθέλησι, vel
ἐθέλησι, 3. perf. sing. sub.
præs. Ionicè pro ἐθέλης. s. 207.
266. 666.

Ἐθελῶς, voluntarius, ab ἐθέλω.
volo. s. 118.

Ἐθελῶ, ponunt, 3. pl. a. 2. m.
ἐθέμην, σσ, τσ. ἀ πύθηναι, pono.
s. 510.

Ἐθέλω, 3. pl. a. 2. ind. ἀπ' ἐθλῶ,
posui, ἐθήκα, a. 1. ind. ἀ πύθη-
μαι. s. 74. 287.

Ἐθλασσε, comminuit, a. 1. ind.
3. perf. sing. ἀ θλάω, ἄσσω.
frango. a. 140.

Ἐθάλων, depascebat, 3. pl. imperf.
ἀ θάλων, epulor. f. ἤσων. Th.
θάλων, ης, ῆ, epulum. a. 212.

Ἐπείφθη, inqutrita est, a. 1. pass.
pro ἐπέφθη, quia formatur ἀ
πύθω) alioqui τ scribitur,
quoties sequitur litera aspi-
rata, prout in voce ἐπείφω
videre est. ἀ πέφω, alo, f.
ψω. p. φω. a. 2. ἐπέφωρον. p. m.
πέπεφα. θ. 192.

Ἐπύον, furebat, imperf. ἀ πυ-
νέω. idem quod Thema πυν,
impetu feror. f. ὕσων. a. 210.

Εἰ, si. s. 106.

Εἶασι, vere. dat. sing. pro ἔασι,
ab ἔαρ, ρσ, τσ, ver. s. 460.

Εἶασις, vernus, a, um. dat. pl.
εἶασις, ab ἔαρ, ver. s. 680.

Εἵασι, reliquit, a. 1. act. ab εἶασι,
fino. f. εἶασι. p. εἶασι. a.
424.

Εἵα) pro ὡ) Ionicè, sedent. 3.
pl. ind. præs. verbi ἤμαι, ἤ-
σαι, sedeo. Imperf. ἤμην, ἤσο.
623.

Εἵε) distillat. 3. præs. ind.
Poëtice pro λείε). Thema
λείεω, f. ψω. libo, fundo. θ.
910.

Εἶδσ, εσ, τσ, forma, dat. εἶ-
δει, εἶδη. Th. εἶδω, video, f.
εἶσμαι, aor. 2. εἶδον, & ἴδον.
s. 63. a. 5.

Εἶδως, εἶδῃ, pro εἶδῃ, ἤα,
perf. part. act. εἶδῃ, vel εἶ-
δῃ, scio, f. εἶδῃ. p. εἶδῃ.
s. 54, 519.

Εἶλω, εἴης, εἴη, præs. opt. ab εἶμι,
sum. s. 259.

Εἶθαρ, statim, adverb. Poëti-
cum. θ. 688.

Εἰκοδι, viginti, dat. sing. Th.
εἴκοσι, viginti, unde est εἴ-
κως, ἀδσ, ῆ, numerus com-
plectens viginti, acc. εἰκοδι,
s. 790, 818.

Εἴκ, præs. imperat. cede, ab
εἴκω, similis sum. item, cedo.
f. ξω. a. 353.

Εἴκ, siquidem. s. 643.

Εἴκελσ, ε, ὁ, similis sum. Th.
εἴκω, f. ξω, similis sum. εἴκην
pro εἴκην, 3. dual. imperf.
act. ab εἴκω, f. ξω, similis
sum. a. 390.

Εἰκίλλω, similes sunt, Poëtica
pro εἰκίλλω, & εἰκῆαι, similes.
part. præt. act. g. f. ab εἰκω.
F. εἰζω. (pro εἰχα.) inde εἰ-
κώς, ῥα, ὅς. α. 206.

Εἴλε, cepit. a. 2. act. ab αἰρέω,
capio, f. ἦσω, p. ἤρηκα, a. 2.
εἴλον, a. 2. med. εἰλόμην, &
ἔρη. ε. 135, 154.

Εἰλείθυα, ας, ἡ, Lucina, dea
quæ parientibus opituletur.
eadem etiam vocatur εἰλυ-
θῶ, ab εἰλυθῆναι, venio. θ. 922.

Εἰλιγρόθυμος, intortus, perf. part.
ab εἰλίπτω, volvo. Th. εἰλίω,
f. ἦσω, verso. θ. 791.

Εἰλίποδες, curvi pedes, ab εἰλί-
πυς, ὀδῶ, flexipes, ex ἔλω
pro quo usitatum αἰρέω fle-
cto, & πῶς, ποδὲς, pes, dat.
pl. εἰλιπόδεσσιν, Ion. ε. 793,
θ. 290.

Εἰλύφαζε, resplendebat, im-
perf. ab εἰλυφάζω, verso.
Dicitur etiam εἰλυφάω, ὦ,
circumvolvo, involvo, εἰλυ-
φώνεις Poëtica pro εἰλυφών-
τες, & hoc pro εἰλυφάοντες.
Th. εἰλίω, verso. α. 275.

Εἰμαρτο, fato decretum erat,
3. perf. pl. perf. pass. Att. ἀ-
μείρω, divido, partior, f. μερῶ.
p. μέμαρκα. præt. pass. μέ-
μαρμαι, Att. εἰμαρμαι cum
spiritu aspero, quæ suum
cuique distribuit. in plusq.
perf. εἰμάρμεν, σο, το. hinc

εἰμαρμή, ης, ἡ, fatum.
θ. 894.

Εἴμω, αἴω, το, vestis, ab ἐννυμι,
vel ἰω, induo. α. 159.

Εἰρῆρ, sumus, pro ἰσρῆρ, Poëtica,
1. pl. ab εἰρῆ, sum. α. 351.

Εἶν, in, pro ὦν, Poëtica. ε. 362.

Εἶναι, præf. inf. esse, ab εἰρῆ,
sum. ε. 363.

Εἰναίς, pro ἐναίς, ἀδῶ, ἡ, nona-
rius numerus. Hesiodo est
nona dies mensis. Th. ἐναία,
novem. ε. 808.

Εἵνεκα, pro ἐνεκα, propter, causa,
εἵνεκ' ἀπαθείας, propter im-
probitatem. θ. 515.

Εἶο, pro εἰ Poëtica, κτ' εἶο, se-
cum. θ. 392.

Εἶπεν, dixerat, 3. perf. sing. a. 1.
vel 2. ind. verbi ἔπω, dico.
α. 116.

Εἴπατε, a. 1. imperat. ἔπω, dico,
ἔπαθ', pro εἴπατε. θ. 108, 115.

Εἴργω, coercens, præf. part. n. g.
ab εἴρω, f. ξω, arceo. i. 492.

Εἰρέας, acc. pl. catus, concio-
nes, ab εἰρή, ης, ἡ, concio,
catus, ab εἶρω νεῖτο, vel po-
tius dico. θ. 804.

Εἰρῆσαι, enumerantes, pro ἰρῆ-
σαι, Dorice & pro εἰ, præf.
part. f. g. pl. num. ab εἶρῶ,
dico, quod est ab εἶρω, in fut.
εἶρῶ, unde suppallulavit no-
vum verbum εἶρῶ, Poëtica
εἶρῶ, dico. θ. 38.

Εἰρηδρῶ, constituta, perf. part.
αἰρῶ,

ἀ ῥήσω. F. ῥήσω, dico, præf. pass. ῥήρημαι, & Atticè, εἰρημαί. ε. 368.

Εἰρηνή, ης, ῆ, πακ. ε. 226.

Εἰροπόκων, lanigerarum, πίκων, vel πίκων, πέκτο, f. ξω, p. m. πίκων. hinc πόκω, ε, ε, υσλινω, & εἰρω, εω, τὴ, lana. ε. 222. θ. 446.

Εἰρύρημαι, præf. inf. Dorice pro εἰρύειν, trahere ab εἰρύω, traho, pro quo etiam dicitur εἰρύω. Sic & εἰρύω, 3. singul. plusquam perf. pass. ε. 816. α. 138.

Εἰς, ad, ἵκερ δ' εἰς κρείοντα, venitque ad Creontem. θ. 71.

Εἰστανάβαιναι, conscendens, præf. part. m. g. εἰστανάβαιναι, a. 2. part. act. f. g. verb. εἰστανάβαιναι. Th. βαινω, incedo, f. βήσωμαι, p. βέβαιω, a. 2. ἔβην, a. 2. opt. βαίλω. θ. 57, 939.

Εἰστανών, scandens, a. 2. part. Them. εἰμι, eo. θ. 761.

Εἶσατο, videbatur, a. 1. med. ab εἶδω, video, f. εἶσωμαι, a. 2. εἶδον, & ἴδον. θ. 700.

Εἰσπείκειν, reversus est, ex εἰς δάσ & ἵκναι, venio. Th. ἵκναι, venio. f. ἔξομαι, vel ἵκω. ἔξω, venio. α. 45.

Εἶσι, a. 1. ind. act. verbi εἶω, colloco, induo, f. εἶσωμαι, a. 1. m. εἰσάμην, p. εἶμαι.

Εἶσ', pro εἶσι, Vadit, ab εἶμι, eo. θ. 972. εἶσι, cuncti (ut vertunt)

ab εἶμι, eo, vado. quamvis hoc in loco commode εἶσι ab εἶμι esse possit. Nam εἶμι eo, in 3. pl. non format εἶσι, sed in tertia singulari. α. 113.

Εἶσι, sunt. ε. 12.

Εἰσενήσοι, transivi, ab εἰσενήσω. Th. περὶω, transeo, f. ἤσω, & αἶσω. ε. 753.

Εἴσομαι, assimulare, præf. inf. pro εἴκω, Poëtice. Th. εἴκω, f. ξω, similis sum. ε. 62.

Εἰσόκεν, donec, ex εἰς, vel ἐς, ad, & ὅτε. ε. 560.

Εἰστήκει, stabat, 3. singul. plusq. ab ἵστημι, sto. F. ἵσσω. p. ἕστηκα, ubi spiritus asper ex præf. senti repetitur ceu initialis litera. α. 2. ἔστω. α. 264.

Εἶσω, pro εἶσω, intra, Poëtice cum Genit. Th. εἰς, vel ἐς, ad. α. 151.

Εἶχε, habebat, imperf. verbi ἔχω, f. ἔξω, & ἔχῃω, p. ἔχηκα. α. 2. ἔχον. α. 214.

Εἶως, Poët. pro εἰως, donec, Adverb. Th. ὥς, sicut. α. 378.

Ε'κ, ex, præposit. regit. genit. ε. 70.

Ε'κείνου, superabat, imperf. à κείνυμι. Th. κείνω, proprie occido. item vinco. per syn. speciei. α. 4.

Ε'κείνοισι, vocavit, a. 1. pro ἐκείνοις Poëtice, à κείνω. f. ἔσω. p. κέκληκα. θ. 391.

Ε'καστόναι, confirmabant, 3. pl.

α. 1. med. ἀκαρδίον, confir-
mo. Th. καρδίον, & per me-
tathesin καρδίον, εἶον, τὸ, ro-
bur. θ. 676.

Εἰκός, *procul, longe, cum Genit.*
α. 217.

Εἰκός, singuli, ἐκαστον, ἐκαστα,
ἐκαστα. α. 283.

Εἰκός, *Hecate*, nomen mul.
θ. 406.

Εἰκατεβόλον, α, ο, *qui procul
tela ejaculatur.* Epitheton
Apollinis, ab ἐκός, *procul*, &
βάλλω, *jacio*. α. 58.

Εἰκατεβιλέτω, genit. *Æolice*,
pro ἐκατεβιλέτω, ab ἐκατεβι-
λέτης, α, ο, ex βέλ, εἶον, τὸ,
telum, & ἐκός. Adv. *procul*.
α. 100.

Εἰκατόμβας, ἐκατόμβη, ης, ἡ,
sacrificium solenne, constans
centum bobus, h. e. centum
nummis argenteis, in quibus
bos pictus erat, ex ἐκατόν,
centum, & βῆς, *Dædice βῶς*,
bos, ο, ἡ. α. 479.

Εἰκατόν, centum. ε. 129.

Εἰκαταῖα, *prognata, præmed.*
part. f. g. ab ἐκατάω, *præmed.*
med. verbi ἐκαταίω, pro ἐκα-
γίγνομαι, *enascor*. Th. γίνομαι,
gignor. f. 2. γήνησμαι,
p. γήνησμαι, α. 2. m. ἐγνήμεν,
α. 1. m. ἐγνήμεν. p. m. γέ-
γεννα. θ. 76.

Εἰκλήνομεθα, *nati sumus*, α. 2.
m. pl. num. Ion. pro ἐξεγλήνο-

μεθα. Th. γίνομαι, α. 648.

Εἰκ--ἐγέλασσι, α. 1. Ion. pro
ἐγέλασι, ἀ γαλάω, *video*. ε. 59.

Εἰκείν, dat. ab ἐκείν, η, ον,
Ille, α, ud. α. 72.

Εἰκέρ, *jacebat, imperf.* ἀ κείμαι,
jaceo, f. κείσομαι. α. 172.

Εἰκέλιτο. *acclamavit*, seu *accla-
maverat, imperf.* ἀ κέλομαι,
pro κέλομαι, *cum clamore ju-
beo*. α. 341.

Εἰκέρω, α. 1. ind. ἀ κέρω,
jubeo, f. έρω. Th. κέλω, *ju-
beo*. ε. 60.

Εἰκηβόλον, α, ο, *eminus jacu-
lans*, ab ἐκός, *procul*, *emi-
nus*, & βολή, *jactus*, *mutato*
α in η. Thema, βάλλω, *jacio*.
θ. 94.

Εἰκή, *dativus*, qui Poëtice po-
nitur *Adverbialiter*. Them.
ἐκών, οἶον, ο, *voluntarius*.
ε. 4.

Εἰκίον, *imperf.* ἀ κίω, εο, *accu-
ro*, ex ἴκω per metathesin.
α. 277.

Εἰκορυφώσω, *summam & bre-
viter perstringam*, f. 1. verbi
ἐκκορυφώω, f. ώσω. Th. κορυ-
φή, ἥς, ἡ, *vertex*, q. d. *sum-
ma capita indicabo*. ε. 106.

Εἰκλεψ', pro ἐκλεψι, *surrupit*,
α. 1. ind. verbi κλέπτω, *fu-
ror*, f. ψω, p. κέκλεφα, p.
med. κέκλοπα. ε. 51.

Εἰκλίθη, *inclinata est*, α. 1. ind.
pass. verbi κλίνω, *inclino*,
f. κλῖν,

- f. γὰρ, p. κέκλιχα, a. i. ἔκλινα,
 p. m. κέκλινα. §. 711.
 Ε'κλοντόν, imperf. pass. à κλο-
 νείω, κομπούνοο, f. ἦσω. Them.
 κλόν, u, o, motus. a. 317.
 Ε'κλυε, imperf. à κλύω, audio,
 f. ὕσω. a. 68.
 Ε'κπᾶγλας, stupendos, pro ἐκ-
 πλάγλας, per metath. ab ἐκ-
 πλώσω, f. ξω, p. χα, αποπι-
 tum reddo, in a. 2, act. ἐξι-
 πλάζον. s. 153.
 Ε'κπλήεις, expleto, gen. ab ἐκ-
 πλεῖ, pro ἐκπλεῖ. Them.
 πλεῖ, plenius. s. 776.
 Ε'κρίνοντε, litigabant, imperf.
 pass. eodem sensu accipi-
 tur hoc verbum, 1 Cor. 6. i.
 Th. κρίνω, judico, f. γῶ, p.
 κέκρικα. §. 535.
 Ε'κρυψι, abscondit, a. i. ind.
 verbi κρύπτω, occulto, f. ψω,
 p. κέκρυφα. a. 2. ἔκρυβον.
 s. 47.
 Ε'κπρία, proventum, acc. ab
 ἐκπρία, ἐ, o, ἦ, perfectus.
 Th. πρία, o, τὸ, finis.
 s. 464.
 Ε'κρίσει, perfecit, a. i. sub.
 verbi ἐκρίνω, perficio. Th.
 πρία, finis. s. 563.
 Ε'κτενε, occidit, a. i. act. à κτε-
 νίω, occido, f. κτενέω, p. ἔκτε-
 νε. a. 2. ἔκτενον. §. 527.
 Ε'κτη, sexta, ἐκ, u, o, sextus.
 Th. ἔξ, sex. s. 780.
 Ε'κθάρησαι, a. i. part. à θάρ-
 ησῶ. Th. τάρησα, ης, ἦ, au-
 dacia. Alii legunt ἐκθάρη-
 σαί, quæ lectio est me-
 lior. Thema, τάρησα, ης, ἦ,
 lana carpta, & pexa, & operi
 parata. a. 44.
 Ε'κτός, vel ἔκθρον, extra. Th.
 ἐκ, vel ἐξ, ex. s. 727.
 Ε'κτυπι, intonuit, a. 2. à κτυπέω,
 resono. à κτύπω, u, o, fragor.
 sicut à φιλέω ἑφίλον. Them.
 τυπώ. f. ψω, verbero. a. 383.
 Ε'κφυγε, elapsa sunt, a. 2. ind.
 pro ἐξέφυγε, ab ἐκφύγω, ef-
 fugio. F. ἐκφύγομαι. p. m.
 ἐκπιφύγα. Thema, φύγω.
 §. 182.
 Ε'κὼν, ὀν, o, voluntarius.
 §. 232.
 Ε'λαία, dat. sing. ἐλαία, ἦ, olea.
 nomen arboris, ἔλαιον, u, τὸ,
 fructus, oleum. s. 570.
 Ε'λασση, Ion. pro ἤλασαν, 3. pl.
 a. i. ab ἐλάω, agito, incito, pro
 quo usitatum, ἐλαύνω, f. ἐλά-
 σω. ἐλάσας, a. i. Æol. opt.
 ἐλάσας, adigens, part. a. i.
 act. pro ἐλάσας metri causa.
 §. 522. a. 372. s. 475.
 Ε'λάτης, pro ἐλάταις, dat. pl. Ion.
 ἦ ἐλάτη, abies. sic dicta à
 ventorum agitatione. s. 507,
 a. 190.
 Ε'λάφοιο, gen. Ion. ab ἔλαφο, o,
 o ἦ, cervus, quasi ἐλαφρός,
 cervus est levis. a. 402,
 Ε'λαφρότερος, levius, comparat.

ab ἐλαφός, εἰς, ὁ, levis. ε. 415.
 E'λαῖνοι, ducat. præf. opt. ab
 ἐλαύνω, F. ἐλάσω, agito. ε.
 441.

E'λαχεν, sortita est, à λαγχάνω,
 fortior. in a. 2. act. ἔλαχεν,
 f. λήξομαι, λάξομαι, & κλη-
 ρώσομαι. perf. Att. ἐλήχαι.
 p. med. λέλογχα. θ. 424.

E'λεγχω, εἰς, τὸ, probrum,
 dedecus. Th. ἐλέγχει, ξω, ar-
 guo. θ. 26.

E'λέειν, capere, pro ἐλεῖν, dialys.
 Ionica. a. 2. inf. ab αἰρέω, ca-
 pio. α. 337.

E'λεκε, 3. sing. plusq. perf. pro
 ἐλέκετο, concubuerat, verbi
 λέγωμαι, cubo, f. ξομαι, p.
 λελεγμαι. α. 46.

E'λεν, invasit, a. 2. ind. pro ἔ-
 λεν, ab αἰρέω, capio. Vide
 ἐλέαξ. θ. 167.

E'λήνης, genit. ab ἐλένη, ἡ, no-
 men speciosissimæ mulieris.
 ε. 164.

E'λεόν, pro ἐλεεινόν, per synco-
 pen, misere. ἐλεεινός, miser.
 ἐλεέω, misereor. Thema,
 ἔλει, ε, ὁ, misericordia.
 ε. 203.

E'λέαξ, capere, a. 2. med. infi-
 nit. ab αἰρέομαι, f. 1. αἰρεθή-
 σομαι, p. ἤρημαι, a. 2. med. εἰ-
 λόμέλω. ε. 285.

E'λω, elige, Dorice pro ἐλεῖ ad
 formam τυπεῖ, ἐδω, a. 2. med.
 imp. ab αἰρέομαι. θ. 549.

E'λωθήρ, ἐλωθήρ, ἡρ, ἡ,
 nomen proprium urbis in
 Boeotia. θ. 54.

E'λεφαίρετο, imperf. decipiebat.
 Thema, ἐλεφαίρω, decipio.
 θ. 330.

E'λέφαντι, ebore, dat. sing. ab
 ἐλέφας, αἰς, ὁ, elephas.
 α. 141.

E'λήλας, ductum est, 3. sing.
 præf. pass. ab ἤλασεν, in præf.
 pass. ἤλαμαι, & facta Atti-
 ca reduplicatione ἐλήλαμαι.
 Th. ἐλαύνω, agito, f. ἐλάσω,
 p. ἤλασα. θ. 726.

E'λη, 3. sing. ab ἐλωμαι, η, η, θ,
 a. 2. med. subj. ab αἰρέομαι,
 capio, f. 1. pass. αἰρηθήσομαι.
 p. ἤρημαι, a. 2. m. εἰλόμελω.
 ponitur & ἤλη, per τμη-
 σιν pro ἀφήλη. ε. 319, & 603.

E'λθαι, a. 2. opt. act. venerit,
 ἔλθης, subj. ἐλθεῖν, inf. ἐλθόν-
 ται, genit. part. ab ἄρχομαι,
 venio. f. ἐλδύσομαι. a. 2. ἡ-
 λυθον, & per syncopen ἡλθον,
 ες, ε. p. m. ἡλυθη, Att. ἐλ-
 λυθη. ε. 541.

E'λικας, acc. pl. ἐλίκασιν, dat.
 pl. κυρτας, q. d. anfractu-
 sas, ab ἐλεξ. Th. εἰλέω, ver-
 bo. ε. 450.

E'λίχη, nomen urbis. α. 475.

E'λικυβέφαρος, ε, ὁ, ἡ, cui
 palpebræ sunt volubiles, tor-
 tiles aut nigra, ab ἐλικύς,
 εἰς, volubilis, hoc ab ἐλίσσω,
 volvo.

- volvo. Them. εἰλίω, verso, & βλίφαρον, u, τὸ, palpebræ. §. 16.
- Εἰλικὼν, ὦν, ὁ, nomen montis, qui nomen habuit ab anfractuosis viis. i. 637. θ. 2. 23. hinc
- Εἰλικωνιάδης, Musæ, εἰλικωνιάδου, dat. pl. Ion. i. 63. θ. 1.
- Εἰλικῶπι, dat. ab εἰλικῶπις, ἰδ, ἡ, *limis oculis contuens*. ex ἑλίζ, quæ vox etiam Adjective capitur, pro, *intorto*. hoc ab εἰλίω, verso, & ὦψ, oculus. Them. ὠψομαι, video. §. 307.
- Εἰλιπον, liquerunt. 3. pl. a. 2. act. à λέπω, linquo, f. ψω. p. φω. p. m. λείλοιπα. i. 154.
- Εἴλετο, trahebat, imperf. Ion. pro εἴλετο, ε, ε, ab ἔλκω, traho, f. ἔλξω. α. 158,
- Εἰληδόν, Adverb. *luctando*, at- trahendo, ut supplantetur, vel sublimis sternatur. Th. ἔλκω, ξω, traho. α. 302,
- Εἴλαβεν, a. 2. ind. Poët. pro ἔλαβεν, verb. λαμβάνω, capio, f. λήψομαι, p. λείληφα. & Attice, εἴληφα, α. 2. ἔλαβεν, ε, ε. §. 179.
- Εἴλαδ, genit. ab εἴλας, ἄδ, ἡ, Græcia. i. 651.
- Εἴλαδανοῖσι, dat. pl. Ion. *manipulis*. Th. εἰλίω, convolvo. α. 291.
- Εἴλοπα, *mutos*, acc. pl. q. d. εἰς ἐκείνη, ἡ ὦψ, quos deferit vox, ab ἔλωψ, οπ, qui vocem edere nequit, ab ὦψ, ὀπός, ἡ, vox, & λέπω, linquo. α. 212.
- Εἴλπις, ἐλπιδ, ἡ, spes. i. 96.
- Εἴλομαι, sperans, præf. part. ab ἔλομαι, Poët. pro ἐλπίζω. Th. ἐλπίς, ἰδ, ἡ, spes. α. 66.
- Εἴλυμα, τ, τὸ, *temo*, ab ἔλω, traho. Thema, εἰλίω, verso. i. 434.
- Εἴλυσε, liberauit, a. 1. med. à λύω, solvo, f. σω, p. λείλυκα. §. 528.
- Εἴμε', pro ἐμὲ, acc. ab ἐγὼ, ego. i. 394.
- Εἴμενον, 3. dual. imperf. med. à μέναμαι, pugno. α. 238.
- Εἴμεν, acc. pl. f. g. ab ἐμὸς, ἡ, ὦν, meus, a, um. i. 55.
- Εἴμενον, dimicabant, imperf. verbi μάχομαι, pugno, f. μαχήσομαι, p. μεμαχημαι, α. 301.
- Εἴμασε, conjicit, 3. imperf. pro ἐνέμασε. Th. βάλλω, λῶ, jacio, p. βέβληκα, a. 2. ἐβάλον, p. m. βέβολα. α. 453.
- Εἴμασιλδον, ε, ε, imperf. pro ἐνέμασιλδον, verbi ἐμβασιλδῶ, regno in. Th. βασιλδῶς, ἰ, ὁ, rex. θ. 71.
- Εἴμεσας, insistent, ἐμείσασα, P 3 f. g.

- f. g. pl. perf. part. act. per-
crasin, pro ἐμθεσθῆκως, verb.
ἐμβάινω, ingredior. Them.
βαίνω, co. α. 195.
- Ε'μείο, Ion. & poet. pro ἐμέο, &
hoc pro ἐμῷ, ab ἐγώ.
- Ε'μῆδε, imperf. à μῆδω, f. μελ-
λήσω, futurus sum. α. 126.
- Ε'μελε, imperf. à μέλει, im-
person. cura est, p. μεμέληκε.
ε. 145.
- Ε'μῶν, Ionicè pro εἶναι, præf. inf
ab εἶμι, sum. 9. 500.
- Ε'μμοίνα, curabat, imperf. à
μμοιναίω, curo. Th. μδρῶ,
εῶ, τὸ, animus. α. 368.
- Ε'μῆσαθ, paravit, a. i. m. à
μῆδω, F. ἥσομαι, cogito,
machinor. à μῆδῶ, εῶ, τὸ,
cura. ε. 49.
- Ε'μειμε, mansit, imperf. à μί-
μω, maneo. Th. μένω, εῶ,
maneo. ε. 97.
- Ε'μίσγῃθ, imperf. pass. verb.
μίσγωμαι, idem quod μίγνυ-
μαι, misceor. f. i. μιχθήσο-
μαι, præf. perf. μέμιγμαι, a. i.
ἐμίχθω, a. 2. ἐμίγλω.
- Ε'μίσχπῆς, adverb. dicto citius,
q. d. ἄμα τῷ ἐπὶ, ab ἐπῶ,
εῶ, τὸ, verbum. Th. ἔπω,
dico. α. 442.
- Ε'μμεμαῖα, f. g. p. m. part. à
μῖω, cupio. α. 439.
- Ε'μῆμαι, esse, Æol. pro ἔμμαι,
Dor. pro εἶναι, ab εἶμι, sum.
ε. 270.
- Ε'μῆρως, fortiter, adverb. μί-
νῳ, εῶ, τὸ, robur. 9. 712.
- Ε'μμορε, sortitus est, per meta-
thesin pro μέμορε, præf. med.
à μείρω, divido, sortior, præf.
pass. μίμωρεμαι & Att. εἰμωρε-
μαι. ε. 345.
- Ε'μῶς, ἡ, ὃν, meus, a, um, ab
ἐμῷ. Th. ἐγώ, ego. ε. 269.
- Ε'παλιν, retro, adverb. Them.
παλιν, rursus. α. 145.
- Ε'μπελαδδῖ, juxta. Adverb.
Them. πῖλας, prope. ε. 732.
- Ε'μπελάσαντες, inter se com-
mittentes, a. i. part. pl. num.
ab ἐμπελάζω, appropinquo.
Th. πῖλας, prope. α. 109.
- Ε'μπισ, inciderat, pro ὀπίσκει,
a. 2. ab ἐμπίπτω, incido. Th.
πίπτω, cado, f. πῶμαι, p.
πίπτωκα, a. 2. ἐπίσκει, a. 2.
part. πῶν. α. 420.
- Ε'μπης, tamen, Ionicè pro ἔμ-
πης. ε. 141.
- Ε'μπῶλλω, prope, adverb. ab
ἐμπελάζω, appropinquo. Th.
πῖλας, prope. α. 371.
- Ε'μπνέσας, inspirans, a. i.
part. Th. πνέω, flo, spiro, f.
πνέσω, p. πῖπνυκα. ε. 506.
- Ε'μπερῶν, acc. Ion. ab ἐμπε-
ρία, ἡ, mercatura. Th. πείρω,
transco, p. m. πῖπορα, unde
est ἐπῶ, ε, ὃ, via. hinc ἐμ-
πορῶ, mercator. ε. 644.
- Ε', in, præposit. regit dat. pro
ὅθι, ibi. α. 204.

- Ε'ναι, *habitabat*, imperf. à νάω, habito. α. 14.
- Ε'ναλίγκιον, *similem*, ex ἐν & ἀλίγκιον, *similis*, q. ex α & λίγω refono, non absonus, vel q. d. ἄλλος ἔστιον. ε. 128.
- Ε'ναυτοί, *hostes*, ab ἄντικ, adversus. Th. ἀντὶ, pro. α. 184.
- Ε'ναποψύχην, *alvum exonerare, excernere*, præf. inf. ex ἐν, ἀπὸ & ψύχω, f. ξω, refrigero. ε. 757.
- Ε'ναρκα, τὰ, *spolia*, ab ἐναίρω, occido. α. 367.
- Ε'ναρίζω, f. ξω, idem quod ἐναίρω, occido. α. 194.
- Ε'ναρφόρε, *spoliator*, pro ἐναρρηφόρε, *spolia ferens*, ab ἐναρκα, τὰ, *spolia*, & φέρω, fero. α. 192.
- Ε'νάτη, poetice pro ἐνάτη, *nona*, ab ἐνία, *novem*. ε. 770.
- Ε'ναυλ, α, ὁ, *stabulum*, Them. αὐλή, ἡ, *aula*, *atrium*. θ. 129.
- Ε'νδεκάτη, *undecima*, ab ἐν, *unum*, & δέκα, *decem*. ε. 772.
- Ε'νδήμοισι, *popularibus*, dat. pl. Ion. ab ἐνδημι, qui in populo est. hinc ἐνδημι, νῆσος est morbus cuidam populo peculiaris. Th. δῆμι, α, ὁ, *populus*. ε. 223.
- Ε'νδν, *intus adverb.* hinc ἐνδοθεν, *ex interiori loco*, ἐνδοθεν, *intus*. θ. 964. ε. 31.
- Ε'νδυνκίως, *adverb. valde accur-*
- rate*, ab ἐνδυνκῆς, εἰς, ὁ, ἡ, *promptus, accuratus*. α. 427.
- Ε'νδρουν, α, τὸ, *cor & medulla arboris*, καρδιά & δένδρον καὶ τὸ μέσον, *der Kern vom Holz* / Th. δρῶς, υἱός, ἡ, *quercus*. ε. 467.
- Ε'εῖθημι, α. 1. ind. verbi ἐπέθημι, *impono*, f. θήσω, p. τέθεικα, α. 2. ἐθλω. θ. 174.
- Ε'είκη, *ferat*, α. 1. sub. ἐνείκα, α. 1. act. infinit. ab ἐνείκα, idem quod ἐνέγκω, vel à φέρω, *fero*, f. οἶσω, α. 1. λῶνέκα, Poëtice λῶνέκα, & abjecto augmento, ἐνέκα, ας, ε. ε. 561. θ. 784.
- Ε'είμεν, *distribuerunt*, α. 1. ind. ἀνέμω, f. μῶ, *tribuo*, præf. νενέμηκα, α. 1. ἐνέμω, p. med. νένομα. ε. 222.
- Ε'εῖνε, *propter, causa, adverb.* ε. 162.
- Ε'νέκει, *inerat*, 3. sing. imperf. ab ἐγκειμαι, f. κείσομαι. Th. κείμαι, *jaceo*. θ. 145.
- Ε'νέπνδσαν, α. 1. act. ab ἐμπνέω. *inspiro, aspiro*. Th. πνέω, f. πνέσω, *flo, spiro*. α. 131.
- Ε'εποιήσαντο, *duxerunt*, α. 1. med. verbi ἐμποιέω, *facio in*. Th. ποιέω, ὦ, *facio*. θ. 7.
- Ε'νέπων, *alloquens*, præf. part. Th. ἔπω, *dico*. α. 1. εἶπα. ε. 192.
- Ε'νερθε, *infra, adverb.* Th. ἔρε, ας, ἡ, *terra*. θ. 720.
- Ε'νέροις, *inferis*, dat. pl. Ion. idem

- idem quod *καταχθονίας*. Th. *ἔρα, ας*, terra. §. 850.
- Ἐτη, ης*, *η*, novilunium. Th. *ἔτ*, seu *ἔν*, annus. s. 768.
- Ἐνι*, placidæ, genit. ab *ἐνῆς*, *ἔ*, *ο*, bonus, placidus. Thema est *ἐνς*, *ἔ*, *ο*, bonus. §. 65.
- Ἐνερῆς*, a. i. m. ab *ἐναιρῶ*, occido. f. *αἰρῶ*, a. i. *ἐνερῶ*. §. 316.
- Ἐνθα*, hic, ibi. s. 493. hinc *ἐνθα*-*περ*, idem quod *ἐνθα*. §. 586.
- Ἐνθαδὲ*, hic, huc, adverb. Th. *ἐνθα*. s. 652.
- Ἐνθεν*, hinc, adverb. de loco. Th. *ἐνθα*, hic, illic. α. 285.
- Ἐνθεῖναι*, inferere, a. i. inf. m. ab *ἐντέφω*, alo in. Th. *τέφω*, alo. f. *ἡτέφω*. p. *τέφω*. a. 2. *ἔτρωφον*. p. m. *πέτρωφα*. s. 779.
- Ἐνι*, in, poet. pro *ἐν*. α. 276.
- Ἐνιαύσια*, quotannis, ab *ἐνιαύσιος*, *ε*, *ο* *κῆ* *η*, annuus. Th. *ἐνιαύσιος*, annuus, q. d. *εἰς* *ἐνιαυτὸν* *ἐπαυλῶν*. s. 447. θ. 58.
- Ἐνκατθεο*, repono, pro *ἐγκατέθετο*, 2. sing. a. 2. med. imperat. ab *ἐγκατέθημι*. Th. *πύθημι*, pono s. 27.
- Ἐνίσταιν*, proloqui, præf. inf. pro *ἐνίπην*. Thema *ἔπω*, dico. a. i. *εἶπω*. §. 369.
- Ἐννιάτες*, novennio, *ἐννιάτης*, novennis. Th. ab *ἐννέα*, novem, & *ἔτ*, *ε*, *ο*, *τὸ* annus. §. 801.
- Ἐννατήρ*, dual. num. ab *ἐνναέτης*, *ε*, *ο*, *πεννηνίς*, ab *ἐννέα*,

- & *ἔτ*. s. 434.
- Ἐννέα*, *οἱ*, *αἱ*, *τὰ*, novem, *ἀκλίβη*. §. 56.
- Ἐνέπιτε*, poet. dicite, pro *ἐνέπιτε*, præf. imperat. ab *ἐνέπω*. Th. *ἔπω*, dico. a. i. *εἶπα*, a. 2. *εἶπον*. s. 2.
- Ἐνείσι*, dat. pl. Ion. & poet. pro *ἐνείσιαις*, ab *ἐνεία*, *confilium*, sicut *σύνεισις*, *intelligentia* est, à *σύνειμι*, ita *ἐνείσις* ab *ἐνείμι*, immitto. Th. *ἔω*, mitto. §. 494.
- Ἐννηφιν*, perendinum, ab *ἐνῆ*, seu *ἐνῆ*, vel *ἐνῆ*, seu *ἐνῆ*, vetus, (sub. *ἡμέρα*.) *φί*, est parage poetica. Th. *ἔν*, seu *ἔν*, annus. s. 408.
- Ἐννεσίγαμος*, Neptunus, ab *ἐνός*, moveo, & *γαία*, terra. α. 104.
- Ἐννύχ*, *η*, *οι*, seu *ἐννυχ*, nocturnus, adject. Th. *νύξ*, *κῆς*, *η*, nox. §. 10.
- Ἐννόησις*, sentit, ut & *ἐνόησαν*, a. i. ind. à *νοέω*, cogito. Th. *νόος*, *νῆς*, mens. s. 89.
- Ἐνοπλῶ*, clamorem, ab *ἐνέπω*, dico. Th. *ἔπω*, dico. θ. 708.
- Ἐνοσις*, *εως*, *η*, *μοίσις*, ab *ἐνός*, moveo. Th. *εἷς*, *ἐνός*, unus. §. 681.
- Ἐνείχθων*, terræ quassator, ex *ἐνός*, moveo, inde *ἐνοσις*, *μοίσις*, & *χθών*, terra, quod terram moveat Neptuni Epitheton. s. 665.
- Ἐντός*, intus, adverb. s. 267.

Εἴποθεν, & ἔνποθεν, idem quod
ἐν τῷ. ε. 540. 518.

Εἴνυνασθαι, a. i. med. infinit. ab
ἐντύνεσθαι, αρρατο. Th. ἄντεα
ἐν τῇ, πῶ, αρτα. ε. 630.

Εἴνυαλις, gen. Ion. ab ἐνυά-
λι, ε, ὁ, Mars. Th. Εἴνυω,
ἡ, Bellona. α. 37.

Εἴνυω, ὁ, ἡ, Bellona, ab ἐνύω,
ρενιτο. 9. 273.

Εἴξ, ex, præposit. reg. genit.
ε. 148.

Εἴξιδι, ε, ὁ, nomen viri.
α. 180.

Εἴξαιλαπάξει, diripiet, f. i. Th.
λαπαίζω, five λαπαίω, f. ξω.
evacuio. ε. 187.

Εἴξαιλασθαι, evitare, a. i. med.
infinit. Vide supra αἰλασθαι. ε.
105.

Εἴξαιμείβοτο, imperf. Ion. abje-
cto augmento, verbi ἔξαιμεί-
βομαι, immuto. Th. αἰμείβω,
f. ψω, commuto.

Εἴξαιπάτης, blanditias, acc. pl.
ab αἰπάτη, dolus. Th. αἰπα-
ίω, decipio. 9. 205.

Εἴξαιπάτησι, pro ἐξηπάτησι. a. i.
ind. Th. αἰπαίω, f. ἦσω. de-
cipio, proprie πᾶν αἰπάω,
à via aliquem abduco in de-
via, hinc ἐξαπατή(η), a. i.
sub. ε. 321.

Εἴξαιπαπίσκων, fallens, poet.
idem quod ἐξαπαίω. 9. 537.

Εἴξαιπης, denovo. Adv. Thema est
αἰ, τῆς. 9. 915.

Εἴξαιγόνος, procreati sunt, a. 2.
m. cum Genit. verbi ἐκγίνο-
μαι, enascor. hoc à γείνομαι,
nascor. Vide in γείναλο. 9.
124.

Εἴξαιθες, a. 2. act. ab ἐκθρίω,
prosilio, Th. θύρω, vel θρίω,
salio 9. 281.

Εἴξαι, habebit, f. i. Them. ἔχω,
habeo. a. 2. ἔχον. ε. 270.

Εἴξαιης, poetice pro ἐξῆς, dein-
ceps, ordine. 9. 809.

Εἴξαιήκοντα, sexaginta. ε. 562.

Εἴξαιλάων, poetica ὕα επενθε-
σι, pro ἐξελάν: ab ἐξελάω, f.
άω, expello, p. ἐξήλασα. Th.
ἐλαύνω. f. άω. agito. 9. 491.

Εἴξαιλάουσι, expellunt. præf. ver-
bi ἐξελάω, ἐξέλασι, a. i. act.
verbi ἐλάωω, f. άω, p. κω.
ε. 222. 820.

Εἴξαιλέω, exemit. a. 2. m. ab ἐκα-
ρῶμαι, Th. αἰρίω, capio. f.
ἦσω, p. ἦρη. a. 2. εἰλον. ε. 104.

Εἴξαιλθεῖν, exire, a. 2. inf. ἐξελ-
θῆσαι, a. 2. part. Th. ἔρχομαι,
venio, f. ἐλθούμαι. a. 2. ἦλ-
θον. p. med. ἐλήλυθα. 9. 772.

Εἴξαιέω, f. i. inf. pro ἔξειν Ionice,
Th. ἔχω, habeo, f. ἔξω, p.
ἔχηκα. a. 2. ἔχον. 9. 394.

Εἴξαιάρεξαι, a. i. ind. verbi ἐξε-
ναείζω, f. ξω. Th. ἐναίρω, oc-
cido. 9. 289.

Εἴξαιπῆ, ε. 98. a. 2. indic. act. ab
ἐξίπτειν. F. ἐκπλήσω, a. 2. act.
ἐξίπτω.

Ε'ξιράποντες, a. 2. part. act. Th. *ἐρείπω*, f. ψω, *cado*. in a. 2. aet. *ἤραπον*. α. 174.

Ε'ξερύσας, a. 1. part. ab *ἐξερύνω*, extraho. Th. *ἐρύω*, f. ύσω, *traho* s. 624.

Ε'ξετέλεισεν, & *ἐξετέλειος*, pro *ἐξετέλειος*, *perfecit*, a. 1. ab *ἐκτελείω*, *perficio*. *ἐξετελείτο*, imperf. pass. Th. *τέλω*, *finis*. s. 83. θ. 1002.

Ε'ξιφαάνθη, *emerfit*, a. 1. pass. ab *ἐκφαίνω*, *emergeo*. pro *ἐξεφαάνθη*, per epenthesein *Ἔ* α. Th. *φαίνω*. f. ιῶ. p. *πίφαγχα*. a. 1. *ἰφλωα*. ostendo. θ. 200.

Ε'ξήμησε, a. 1. ind. *evomuit*, ab *ἐξεμίω*. F. *ἔσω*. Th. *ἐμίω*, ῶ, f. *ἔσω*, *vomo*. θ. 497.

Ε'ξῆρχον, *incipiebant*, *duces erant*. 3. pl. imperf. act. ab *ἐξάρχω*. Th. *ἄρχομαι*, *incipio*. α. 205.

Ε'ξίκετ', *pervenit*, a. 2. med. *ἐξικέμεν*, ε, ετο. verbi *ἐξικνέμαι*, *pervenio*. Th. *ἰκνέομαι*, *venio*, f. *ἔχομαι*, p. *ἔγμαι*, a. 2. med. *ἰκόμεν*. α. 471.

Ε'ξίτον, *verbale*, οἷς *οὐκ ἐξίτον ἐστ*, quibus non exire licet. ab *ἐξείμι*, *exeo*. Th. *εἴμι*, *eo*. θ. 732.

Ε'ξόπιθεν, *poët.* pro *ἐξόπιθεν*, *adverb.* à *tergo*. Th. *ὀπίζω*, *retrosum*, *retro*. α. 130.

Ε'ξοχ', *adverb.* pro *ἔξοχα*, *excellenter*, ab *ἐξέχω*, *excellō*. Th.

ἔχω, f. *έξω* & *χέσω*, *habeo*. s. 771.

Ε'οικώς, ὅτ, part. *præt. med.* ab *εἰκω*, *similis sum*. hinc *εἰοχη* dicitur pro *οἶκη*, sicut *ἐωρεχη* pro *ὠρεχη*. α. 215.

Ε'όλπα, *præt. med.* *spero*, ab *ἐλπομαι*. Th. *ἐλπς*, *ἰδ*, ἦ, *spes*. s. 473.

Ε'όν, *ἰόν*, *ἰόντα*, *gen. dat.* & *acc.* ab *ἔων*, *poët.* pro *ὦν*, ab *εἰμί*, *sum*. s. 474.

Ε'ός, *suus*, hinc *genit.* *Ion.* *εἰός*, pro *ἐξ*. θ. 472.

Ε'ὔστε, *præs. part.* f. g. ab *εἰμί*, *sum*. s. 290.

Ε'π', pro *ἐπὶ*, in, *præposit.* s. 33.

Ε'παίρω, *adduco*. f. *ἄξω*, p. *ἤξα*, a. 2. *ἤζην* & *Atticè ἤζαζην*. Th. *ἄζω*, *duco*, θ. 176.

Ε'παινέσεις, *probaverit*, a. 1. act. opt. *Æol.* ab *ἐπαινέω*. Th. *αἶν*, ε, ὁ, *laus*. s. 12.

Ε'παινῆς, *genit.* ab *ἐπαινή*, *gravis*. Th. *αἶν*, ε, ὁ, *laus*. θ. 768.

Ε'πάκυσ, *animum adice*, *præs. imperat.* ab *ἐπακέω*, f. *έσω*, *præt.* *ἐπήκεα*, a. 1. *ἐπήκεσαι*, hinc in *sub.* *ἐπακέσω*, *ης*, *η*, p. m. *ἐπήκηα*. s. 273.

Ε'πάλμυ, *infiliens*, *præs. part.* ex *ἐπὶ* & *ἀλλόμεν*, *poëtice ἀλμυ*, sic *ἰκμυ*, *ἄρμυ*, pro *ἰχόμεν*, *δρόμυ*. Th. *ἀλλόμεαι*, f. *έμαι*, *salio*. θ. 815.

Ε'παίρ-

Ε' παράρμον, sufficientem, præf. part. vide ἄρρμον. ε. 599.

Ε' πῶσαι, 3. pl. a. i. med. comedunt, à πῶς, vel πῶμαι possideo, vescor. præf. pass. πῶμαι. θ. 642.

Ε' παυρεῖ, fruitur, ab ἐπαυρέω, Th. αὔρω, ας, ἡ, qui fruitur aura, qui respirare potest. θ. 238.

Ε' πᾶχωνσεν, a. i. ind. vexavit, constrinxit. Th. πᾶχνη, ης, ἡ, pruina. unde παχύνω, ὦ. ε. 358.

Ε' πῖ, pro ἔπια, acc. pl. ab ἔπῳ, εῳ, verbum, ab ἔπω, dico. α. 117.

Ε' πῆσσε, ingredi fecit. a. i. act. activè capitur, verbi ἐπιβαίνω, ex ἐπὶ & βαίνω, co, f. βήσομαι, p. βέσσηκα, a. 2. ἔβλιν. ε. 578.

Ε' πῆσσι, dat. pl. Ion. pro ἔπῳ, ab ἔπῳ, εῳ, τὸ, verbum. Th. ἔπω, dico. ε. 184.

Ε' πῆσεν, a. i. verbi ἐπιθήμι, impono. f. ἦσιν, ἔθλιν, a. 2.

Ε' πῆ, postquam, quoniam. ε. 120.

Ε' πείγῃ, festinabat, imperf. Them. ἐπείγω, urgeo, f. ξω.

Ε' πείγῃ, deinde, Th. εἴπε, postea. ε. 614.

Ε' πῆκετο, imperf. verbi ἐπιθεῖμαι, jaceo super, impositus sum. f. κείσομαι. Th. κείμαι, jaceo. θ. 143.

Ε' πέμεθαλε, injecit, a. 2. act. pro ἐπνέθαλε, ab ἐπεμβαίλω, superinjicio. Th. βάλλω, αλλῶ, jacio, p. βέβληκα, a. 2. ἔβαλον, p. m. βέβολα. ε. 98.

Ε' πέμψῃ, misit, a. i. ind. verbi πέμπω, mitto, f. ψω, p. φα. θ. 784.

Ε' πέπων, ας, ω, πᾶσι, 1. sing. a. 2. act. vel imperf. ab ἐπιπλωμι, pro ἐπιπλέω, ad formam ἔδων, ας, ω, vel ἐδίδων, ας, ω, à δίδωμι, do. Th. πλέω, f. πλώσω, navigo. ε. 648.

Ε' πέρρωσαι, 3. pl. a. i. med. indic. ab ἐπέρρυννυμι. Them. ρῶννυμι, confirmo, corroboro. f. ρῶσω. p. ἔρρωκα. a. i. ἔρρωσα. θ. 8.

Ε' πῆσσε, imperf. à σενάχῃ, f. σινάχῃ, Them. σενός, ἔ, ὁ, angustus. θ. 843.

Ε' πῆσσε, ingemiscibat, imperf. à σῆνω, gemo, f. ὦ, Th. σῆνῃ, ας, ὁ, angustus, arctus, θ. 680.

Ε' πῆσσε, 3. sing. a. 2. med. ab ἐπῆσω, animum attendo, f. ἐφίξω, a. 2. ἔπεχον. Th. ἔχω, habeo. f. ἔξω & ἔχῃσω. p. ἔχηκα. a. 2. ἔχον. θ. 177.

Ε' πῆ, sequitur, præf. ind. Th. ἔπομαι, vel ἔπω. ε. 220.

Ε' πῆσσε, imperabat, imperf. act. ut ἐπιτέλλετο, imperf. pass. Th. τέλλω, inusitatum verbum. θ. 995.

- Ε' *πῑτέρπω*, imperf. verbi *ἐπι-
τέρπομαι*, delector. Th. *τέρπω*,
f. *ψω*. delecto, θ. 158.
- Ε' *πῑφάνω*, apparebant, 3. pl.
plusq perf. poet. pro *πῑφασ-
μένοι ἦσαν*, à *φαίνωμαι*, appa-
reo. f. 2. *φανήσομαι*, præt. pass.
πῑφασμαι, & Att. *πῑφασμαι*,
a. 2. *ἐφάνην*. α. 166.
- Ε' *πῑφνι*, occidit, imperf. à *πί-
φνω*, idem quod *φίνω*, occi-
do, p. m. *πῑφον*. α. 57.
- Ε' *πῑφράδω*, a. 2. ind. act. *ἐπι-
φράζω*, induco, indico, f. σν.
p. ης. a. 2. *ἐφραδον*, p. m. *πί-
φραδα*. Th. *ἐφράζω*, dico,
memoro. θ. 74.
- Ε' *πῑφράζομαι*, excogito, *ἐπι-
φραστός*, a. 1. m. Poët. pro
ἐπιφραστὴς. θ. 160.
- Ε' *πῑφυγι*, *enata erant*, imperf.
verbi *πῑφύκω*, idem quod
φύω, nascor. θ. 673.
- Ε' *πῑφυγι*, *prognatae erant*, 3.
pl. imperf. à *πῑφύκω*, εις, ει,
quod verbum est à *πῑφυγε*.
Th. *φύω*, gigno, nascor, f. σν.
p. ης. a. 2. *ἐφυν*. α. 76.
- Ε' *πῑχειν*, abstinere, præt. inf.
Th. *ἔχω*, f. *ἔξω*. α. 134.
- Ε' *πῑών*, gen. pl. ab *ἐπ*⊙, ε⊙,
τὸ, *verbum*. Th. *ἔπω*, dico.
α. 401.
- Ε' *πῑήγαγε*, adduxit. Atticè pro
ἐπῑγα, præt. m. vel a. 2. Th.
ἄγω, duco, f. *ξω*. α. 240.
- Ε' *πῑηλῶς, ῶ, ἔ, annuus*, Th. *ἔτ*⊙,
ε⊙, τὸ, annus. α. 31.
- Ε' *πῑῶ*, *aderat*, imperf. ab *εἰμῑ*,
sum. α. 114.
- Ε' *πῑῶ*, *postquam*, ex *ἐπὶ* & *ἦ*, pro
ἄν, & hoc pro *ἰών*.
- Ε' *πῑήνησαν*, *laudaverunt*, aor. 1.
Poëtice, pro *ἐπῑήνεσαν*, ab
αἰνέω. Th. *αἶν*⊙, laus. θ. 664.
- Ε' *πῑωύθη*, completa erat. a. 1.
pass. ind. ab *ἐπαιύω*, *expedio*.
Them. *αἰνύω*, item, *αἰνύτω*,
perficio. α. 311.
- Ε' *πῑήγας*, amabilis. Th. *ἐρώω*,
ἀσώ, amo. α. 63.
- Ε' *πῑηρεφίαι*, coopertis, ab *ἐπῑηρε-
φῆς*, tectus. & hoc ab *ἐρίφω*,
ψω, *tego*, θ. 598.
- Ε' *πῑ*, præposit. regit gen. dat.
& acc. α. 250.
- Ε' *πῑβήμας*, conscendere, a. 2.
inf. Æolic. pro *ἐπῑβῆναι*, *ἐπι-
βησέμεν*, Ionicè pro *ἐπῑβῆσθαι*,
f. 1. inf. *ἐπῑβάντες*, *ἐπῑβῶσθε*,
aor. 2. part. ab *ἐπῑβαίνω*, con-
scendo, f. *βῆσομαι*, p. *βίβη-
τε*, aor. 2. *ἔβην*. α. 40. θ. 396.
- Ε' *πῑδείλα*, adverb. post meri-
diem, à *δείλη*, ης, ἡ, tempus,
pomeridianum, q. à *δῖω* &
ἔλη quum solis splendor de-
ficere incipit. Malo *ἐπὶ δέει-
λα*, circa pomeridianum
tempus. α. 808.
- Ε' *πῑδέρκε*, inspicit, præt. ind.
Th. *δέρκω*, video. f. 2. *δερεκῶ*,
a. 2. *ἔδερεγν*. α. 266.
- Ε' *πῑδώσω*, dabo, f. 1. verbi *δί-
δωμι*,

- δομι, do, a. 2. ἰδων, ως, ω.
ε. 394.
- Ε'πιείκλ⊙, similis. Th. εἰκω,
ξω, similis sum. α. 182. θ. 207.
- Ε'πιθεις, imponens, a. 2. part.
act. Th. τίθημι, pono, a. 2.
ἰθλυ. ε. 695.
- Ε'πιθήκη, ης, ή, accessio, addi-
tio. Th. τίθημι, pono. ε. 378.
- Ε'πίθοντο, obtemperarunt, 3. pl.
a. 2. med. à πίθουμαι. assen-
tior, a. 2. m. ἐπιθόμενω, p. m.
πίπτουμαι. præt. pass. πίπτουμαι,
f. 1. pass. πτόθησμαι. ε. 69.
- Ε'πί--θόρε, a. 2. act. à θορέω,
salio. α. 321.
- Ε'πιθρώσκειν, infiliens, præt. part.
f. g. Th. θρώσκω, salio. α. 438.
- Ε'πίκληζιν, acc. ab ἐπικληζεις,
cognominatio, ab ἐπί, &
κωλίω, f. ήσω, voco. θ. 207.
- Ε'πίκλοπ⊙, furax. Th. κλί-
πιω, ψω, furor, p. m. κέκλο-
πα. ε. 67.
- Ε'πίκυροι, auxiliarii, ab ἐπικυ-
ρ⊙, υ, ό, auxiliator. θ. 815.
- Ε'πικρεπίοντα, pl. part. præt. ab
ἐπικρεπία, praevalco. Them.
κρεῖτ⊙, robur. α. 308.
- Ε'πικρεπίας, Poët. pro ἐπικρε-
πίω, adverb. validè. Them.
κρεῖτ⊙, ε⊙, πὲ, robur. ε. 204.
- Ε'πικυρπίοντα, attollentes, Poë-
tice dualis num. part. præt.
ab ἐπικυρπίω, α̃, incurvo. Th.
κυρπὲς, υ̃, ό, curvus. α. 234.
- Ε'πιλήθω, obliviscere, Ionice
- pro ἐπιλήθω, præt. imperat.
verbi ἐπιλήθουμαι, obliviscor.
Th. λήθω, f. σω, lateo, a. 2.
ἰλαθον, p. m. λέληθα. ε. 273.
- Ε'πιμαρτυροι, testes. Th. μαρ-
τυρ, ⊙, ό κ̃ ή, testis. α. 20.
- Ε'πιμίδηζας, aridens, a. i. part.
act. Them. μειδίαω, f. ήου,
rideo leniter. θ. 547.
- Ε'πιμεθός, nomen viri. ε. 85.
- Ε'πιμετρήσω, mutuo dabo, f. r.
ab ἐπιμετρία, in mensura ad-
do. Them. μέτρον, τὸ, men-
sura. ε. 395.
- Ε'πιμίσσει, commiscetur, præt.
ind. à μίσσω, pro μίγνυμι,
miscuo, f. ξω. θ. 802.
- Ε'πιμωμητή, vituperabilis, ή.
Them. μῶμ⊙, υ, ό, dede-
cus. ε. 13.
- Ε'πίοντα, accedentem, a. 2. act.
part. ab ἐπίμι, accedo. Th.
εἰμι, co. ε. 673.
- Ε'πίορκον, perjurium. Th. ὄρ-
κ⊙, υ, ό, jusjurandum. ε.
280.
- Ε'πιπύγχῳ, prorsus, adverb.
● πύγχῳ, pro πύνῳ, valde.
ε. 262.
- Ε'πιπρόθυμ⊙, obtemperans,
præt. part. à πείθουμαι, vide
in ἐπίθοντο. α. 369.
- Ε'πιπλορόμοιο, gen. Ion. volven-
te, ἐπιπλόρομ⊙, pro ἐπιπι-
λόρομ⊙. Thema, πίλομαι,
sum. α. 87.
- Ε'πιπλον, implebant, 3. pl. a.
2. act.

2. act. à πωλάω, pro πμ-
 πλάω, vel πμωπλημι, im-
 pleo, a. 2. ἐπιπλων, sicut à
 πμώω ἐπιμην. Th. πλέω, υ,
 ό, plenus. α. 291.

Ε' πιπνέω, inspirant, præf. ind.
 Them. πνέω, f. πνύσω, spiro.
 θ. 872.

Ε' πύρροσι, ex ἐπὶ & ῥόθω, υ, ό,
 undarum fremitus, ἐπύρρο-
 θω, υ, ό, η, auxiliator, uti-
 lis. ε. 558.

Ε' πισμυγρή, ætumnosa, η. Th.
 σμύχην, uasto, f. ξω. α. 264.

Ε' πιασορέω, iteratam sationem.
 Them. αείρω, f. ερώ, fero.
 ε. 444.

Ε' πιστερόως, scienter, adverb.
 ab ἐπισταμαι, scio, ex ἐπὶ &
 ἴσημι, scio. α. 107.

Ε' πιστάδω, Adverb. ornate,
 succincte. Th. σίλω, mitto.
 item, orno, f. σελῶ, p. ἔσελ-
 ης, α. 1. ἔσηλα, p. m. ἔσελα.
 α. 287.

Ε' πρίφει, convertitur, præf.
 ind. à πρίφω, verito, f. ψω, p.
 ἔσριφα, α. 2. ἔσρεφον. θ. 753.

Ε' πύχε, præf. act. imperat. co-
 hibe, inhibeo, ab ἴχω, pro
 ἴχω, inhibeo. α. 446. hinc
 ἐπύχετον, in dual. 350.

Ε' πιπύει, exoritur, præf. ind.
 hinc ἐπιπυλορμύων, Æolice,
 pro ἐπιπυλορμών, part. præf.
 genit. pl. g. f. Them. πύλω,
 verbum inusitatum. ε. 565.

Ε' πύφρονα, acc. sing. ab ἐπύφρον,
 ον, ό, η, prudens. Them.
 φρέω. θ. 122. ἐπιφροσύνη, ci,
 dat. pl. Ionice, pro ἐπιφρο-
 συάας, ab ἐπιφροσύνη, pru-
 dentia. θ. 661.

Ε' πύχθονιοι, in terris versantes.
 idem quod ἐπύχοι, οὐ ἐπὶ τῇ
 χθονὶ οντες. ἐπύχθονιοσι, dat.
 pl. Ion. ex ἐπὶ & χθών, ονδς,
 η, terra. ε. 122.

Ε' πύψαύων, præf. part. ab ἐπι-
 ψαύω, contingo. Th. ψαύω,
 idem quod ψάω, tango. α.
 217.

Ε' πύλεθ, per syncopen, pro ἐπί-
 λειθ, facta est, à πύλομαι, sum.
 item, ἔπλεθ, imperf. pro
 ἔπλεθ. θ. 425.

Ε' μύλω, Adverb. prope, ab ἐμ-
 πιλάζω, appropriatio. Th.
 πύλας, prope. α. 372.

Ε' πύουσιν, α. 1. ind. ἴχου ποιεῖν,
 vestigium facere. à ποιέω,
 facio. ε. 678.

Ε' πομύσση, 3. sing. α. 1. act. subj.
 Poëtica, pro ἐπομύσση jura-
 verit, ab ἐπόμνυμι. f. ἐπιμύ-
 σω. Them. ὀμνυμι, juro, f.
 ὀμύσω, p. ὀμυκα. θ. 793.

Ε' πον, 3. pl. præf. ἐπονθ, se-
 quebantur, pro ἐπονθ abje-
 cto augmento, imperf. Ion.
 αὐ ἐπον, sequor. α. 277.

Ε' ποπύδω, inspicio. Them.
 ὀπύμαι, video, p. m. ὀπύα,
 α. 1. ὀφθίω. ε. 756.

Ε' πό-

- Ε'πόρευ(εν, a. i. ind. *irruit*, ex ἐπὶ, & ὀρέω, f. σω, *impetu feror*. Th. ὄρω, f. ρῶ, vel ρσω, *concito*. α. 442.
- Ε'πῶ, εἶπω, πῶ, verbum. Th. ἔπω, dico. ε. 451.
- Ε'ποῦται, *volabat*, 3. sing. imperf. med. à ποῦομαι, *volare*, à ποτή, ἥς, ἡ, *volatus*. Th. πίτομαι, vel πιθόομαι, *volo*. α. 222.
- Ε'ποτρύνω, instigare, præf. inf. act. Them. ὀτρύνω, f. ὠῶ, *incito*, p. γκα. ε. 595.
- Ε'πρη(ε, a. i. ind. pro ἐπρη(ε, à πρη(ῶ, *incendo*. 9. 856.
- Ε'πτά, septem. α. 272.
- Ε'πταπόδω, septem pedalem, acc. ab ἐπταπόδης, ex ἐπτά, & πῶς, ποδός, *pes*. ε. 422.
- Ε'πτάπορον, acc. sing. nomen fluvii, q. d. *habens septem vias*. 9. 341.
- Ε'πτάπυλῳ, septem portas habens, à πύλη, ἥς, ἡ, porta, & ἐπτά, septem. ε. 161.
- Ε'πτείνῃ, evolat, 3. sing. præf. pass. à πτείνω, Poëtice πτείω, *terrefacio*, *attonitum reddo*. πτείομαι, *attonitus sum*. item, *animo specto attento*, quæ significatio huc quadrat. ε. 445.
- Ε'πυνυμνῶ, ε, πῶ, nomen è re impositum, ex ἐπὶ, & ὄνομα, ᾧ, πῶ, nomen. 9. 144.
- Ε'πῶρε(ε, concitavit, 3. sing. a. i. act. ab ἐπόρω, *concito*. Them. ὄρω, ρῶ, & ρσω, *concito*. α. 69.
- Ε'ρῶζ', pro ἑρῶζι, Adverb. ad locum, *in terram, humi*. Th. ἑρῶ, ερῶς, ἡ, terra. α. 174.
- Ε'ρῶζις, humi. in prosa χαμῶι, adverb. ε. 419,
- Ε'ρῶσται, a. i. m. *amavit*, pro ἑρῶσται Poëtice; ab ἐρῶω, amo, f. ᾠσω. hinc ἑρῶτος, *amabilis*, *jucundus*, & ἑρῶτην, *amabilis*. 9. 915.
- Ε'ρῶται, ὅ, ἔς, ἡ. *Erato*, nomen mulieris vel Musæ, ab ἐρῶω, amo. ἑρῶτη, *amabilis*. 9. 78, 247.
- Ε'ρῶζοντο, operantur, ἑρῶζοντο, imperf. pro ἐρῶζοντο, abj. augmento, ἑρῶζου, pro ἑρῶζω. Dorice, præf. imperat. ἑρῶστω, a. i. med. opt. p. pass. ἐρῶσμαι. Th. ἑρῶν, opus. ε. 150, 297.
- Ε'ργμῶν, operi, dat. sing. pro ῥεγμῶν, per metathesin à ῥέζω, ῥέξω, & per metathesin ἑρῶω, facio. 9. 823.
- Ε'ργον, opus, ἑργία, gen. Ion. pro ἑργα, ἑργ', pro ἑργα. ε. 20. 21.
- Ε'ρῶν, facere, præf. inf. ab ἐρῶν, idem quod ῥέζω. ε. 35.
- Ε'ρεβῶ, εἶπω, πῶ, *Erebus*, est nomen gehennæ, *caligo*, ἐρεβόσφιν, ex orco, pro ἐρεβός, φιν, est paragoge Poëtica, ἐρε-

- ἑρεβινῆ, *caliginosa*, ab ἑρεβῶ, εἶ, τὸ, *caligo*. *ῥ*. 123. ε. 17.
- Ἐρῆπορος, *diruta*, *præf. part. pass.* ab ἐρεῖπω, *diruo*, *f. ψω*. *ῥ*. 705.
- Ἐρεμνῆς, *genit. sing. quasi ἐρεβινῆς*, ab ἐρεμνῇ, *obscura*. Thema, ἑρεβῶ, εἶ, τὸ, *orcus*.
- Ἐρδύμρον, *per syncopen*, pro ἐρδυνόμρον, *vel potius pro ἐρδύμρον*, à Themate ἐρδύω, *investigo*. Vide Them. ἐρδύω, *f. ξω*, *ructo*, *a. 2. ἥρυζαν*. Alii ἐρδύμρον, *Doricè*, pro ἐρδύμρον, ab εἶρω, *seu ἐρίω*, *dico*. ε. 474.
- Ἐρίω, *dico*. Th. εἶρω, *dico*. ε. 200.
- Ἐρεβρύχω, *valde mugientis*, *Ionice* pro ἐρεβρύχῃ, ab ἐρεβρύχης, ε, ὀ, *valde mugiens*, *ex ἑε* quod in compositione *valet valde*, & βρύχω, ξω, *strideo*, *frendo*. *ῥ*. 832.
- Ἐργάπιο, *gen. Ion.* ab ἐρίγδω, ε, ὀ, ἡ, *Poëtice* pro ἐρίδω, *valde sonas*. Th. δῆπ, ε, ὀ, *sonitus*. *ῥ*. 41.
- Ἐεζι, *certabat*, *imperf. pro ἥεζι*, ab ἐεζω, *certo*. Th. ἑε, *lis. α. 5*.
- Ἐεθλητής, εἶ, ὀ, ἡ, *Ionice* pro ἐεθλητής, *valdè virefcens*, *ex ἑε*, *intensiva particula* & θάλλω, *vireo*. *ῥ*. 30.
- Ἐεθῶ, ἡ, *ancilla, famula*, ab εἶρω, εἶ, τὸ, *lana*. *hinc ἑεθῶ*, ε, ἡ, *ancilla, quala-nificium exercet*. ε. 600.
- Ἐεῖλυπον, *valde sonantem*, *ex ἑε* *valde* (quæ est particula in compositione tantum usitata, intendens significationem) & ex κτύω, ε, ὀ, *sonus pulsu factus*, *per prosthesis ἡ γήπαι*, à τύω, ε, ὀ. Thema, τύπω, *pulso*, *verbero*. *ῥ*. 456, 930.
- Ἐεκυδής, εἶ, *valde gloriosus*. Th. κύδης, ε, ε, τὸ, *gloria*. *ῥ*. 988.
- Ἐεμυγον, *valde mugientem*, à μυγίω, *mugio*. *boum proprium*. ε. 788.
- Ἐευνύς, ὕ, ἡ, *Furia*, *peccatorum ultrix*, *in acc. pl. ἑευνύας*. ε. 801.
- Ἐεπ', *cecidit*, *a. 2. Ionic.* Th. ἐρείπω, *evertō*, *f. ψω*, *item, cado*. α. 423.
- Ἐεσπῶ, ἡ, *lis. acc. τὴν ἑεδα*, & ἑεπ. ε. 11, 28.
- Ἐεσωνίς, *antecedentes*, *a. 1. part.* ab ἐεζω, *f. ἴω*, *contendo*, *certo*. Them. ἑπς, ἰδῶ, ἡ, *lis. ε. 437*.
- Ἐεσθενής, εἶ, ὀ, ἡ, *valde potens*, ab ἑε, *particula in compositione tantum usitata*, *intendens & augens significationem eorum quibuscum componitur* : & εἰνῶ, εἶ, τὸ, *robur*, *vis*. Th. εἰνῶ, *valeo*, *possum*. ε. 414.
- Ἐεσ-

- Ἐσπομαχάγιο, gen. Ion. *valde tonantis*. Th. σμαχάγίω, ἦσω, *magnos strepitus edo*.
- Ἐείπων, gen. pl. ab ἑίλω, α, ὁ, *hadius*, q. ἑαλει φανόμην, quod vere nasci solet. ε. 541.
- Ἐρμῆ, dat. sing. ab ἑρμῆς, ᾧ, ὁ, Mercurius, ab εἶρω, *dico*, *punctio*. ἑρμεῖω, acc. Ion. pro ἑρμεῖαν, ab ἑρμείας, dicitur etiam ἑρμῆς. Poëtice, pro ἑρμῆς. 9. 444. ε. 68.
- Ἐρξῆ, f. i. ab ἐρξω. Them. ῥέξω, f. ῥέξω, & per metathesin, ἑρξω. hinc ἑρξας, a. i. part. ε. 325.
- Ἐρώσα, f. g. in masc. ἐρώεις, εἶλω, *amabilis*, ἔρω, α-τω, ὁ, in malam partem accipitur. ἔρω vero in bonam. Thema, ἐρώω, *amo*. 9. 245, 120.
- Ἐρῶ, α, ὁ; Amor. Th. ἐρώω, *amo*. 9. 120.
- Ἐρρήξει, perripit, a. i. act. à ῥήσω, vel ῥήγνυμι, *frango*, f. ξω, a. 2. ἑρρηξω, p. m. ἑρρηξα. α. 140.
- Ἐρρίγων, formidanti, præf. part. act. ab ἑρρίγω, *formido*, quod est ab ἑρρίξα, præf. med. verbi ῥέξω. Th. ῥίξω, ε, π, *rigor*, *frigus*. α. 228.
- Ἐρρίψα, a. i. indicat. verb. ῥίπτω, *abjicio*, f. ψα, p. ἑρρίψα, a. i. ἑρρίψα, a. i. part. ῥίψας, a. 2. ἑρρίπον, p. m. ἑρρίπα. θ. 181.
- Ἐρρώοντο, *ruebant*, 3. pl. plusq.
- Poëtice, pro ἑρρώντο, à ῥών-
νυμι, *roboro*; f. ῥάσω, à ῥάω,
hujus passivum ῥώμαι, *ro-
boror*. item fluo, ruo, in
imperf. ἑρρώοντο, *festinabant*,
ruebant. α. 230.
- Ἐρυνείη, dat. sing. nomen pro-
prium loci, ab ἐρυνεία, ας, ἡ.
9. 290.
- Ἐρύχοι, *abducat*, præf. act. opt. ab
ἐρύχω, *inhibeo*, f. ἐρύξω. ε. 28.
- Ἐρύσαι, a. i. act. infinit. poni-
tur pro imperativo, ἔρυσ, pro
ἐρύσε, & ἔρυσ; pro ἔρυσ, ab
ἐρύομαι, quod idem est
cum ῥύομαι, *libero*. hinc ἔρυ-
μα, τω, τὸ, *munimentum*, ab
ἐρύομαι, *custodio*. ε. 534, 622.
- Ἐρυσάμεναι, *currum trahen-
tes*, pro ἐρυσσάμεναι, per me-
taplasium, ut ait Eusta-
thius, in Γλίαδ. π. ex ἐρύω,
ἐρύσω, *traho*, & ἄεμα, τω,
τὸ, *currus*. α. 369.
- Ἐρυσάμεναι, *extractus*, Poëti-
ce, pro ἐρυσάμεναι, a. i. part.
med. ab ἐρύω, f. ὕσω, *traho*.
α. 457.
- Ἐρξαί, præf. ind. ἑρχομαι, *venio*;
f. ἐλδύσσομαι, a. 2. ἤλθον, p. m.
ἤλυθα. ε. 417.
- Ἐς, Poëtice, pro εἰς, *in*, εἰς φάω,
in lucem. θ. 626.
- Ἐσαν, 3. perf. pl. imperf. per
systolen Poëticam, ab εἰσι, *sum*. α. 161.
- Ἐσθῆν, præf. inf. ab ἐσθω, *coma-
do*, &

- do, & hinc εἰδῶ, *idem.* i. 276.
 Εὖλδης, ἡ, ὄν, bonus, a, um. dat.
 pl. Ion. εὖλοισιν. s. 212. 119.
 Εἰσὶδῃ, inspexerit, poëticae pro εἰ-
 σίδῃ. 3. singul. a. 2. act. subj.
 ab εἰσείδω, *insueor.* Th. εἶδω,
 video, f. εἶσομαι, 2or. 2. εἶδον,
 & εἶδον. s. 608. 9. 82.
 Εἰσάτθετο, condidit, pro εἰσκα-
 τίθετο. a. 2. m. 3. perf. sing.
 verbi εἰσκατέθημι, Th. τί-
 θημι, pono. a. 2. m. εἰθέμι,
 σθ, το. 9. 890.
 Εἶσε, poëticae pro ἦ, erat, ab
 εἶμι, sum. s. 150.
 Εἰσέδασ', dispersit, pro ἔσκε-
 δασε, a. 1. ind. à Them. σκε-
 δάω, vel σκεδάινυμι, *diffuso,*
 f. σκ. s. 95.
 Εἰσκομίζω, importare, a. 1. inf.
 act. à κομίζω, porto. Th. κο-
 μίω, curo. s. 604.
 Εἰσμεράζουσιν, *stridunt,* a. 1. act.
 à σμεράζω, fragorem edo.
 & ἔσμεράζω, imperf. à
 σμεράζω. Th. σμεράζω.
 9. 679, 693.
 Εἰσπερίδες, Hesperides, ab ἑσπε-
 ρος, ε, ὁ, *vesper, Hesperides,*
 h. c. Zete interprete *vesper-*
tina hora. quibus curæ sunt
 poma, h. c. *quo tempore stellas*
in calo videmus, tanquam po-
 ma. 9. 215.
 Εἰσπερῶ, poëticae pro εἰπερῶ, se-
 quebatur, imperf. pass. ab εἰ-
 πομαι, *sequor.* poëticae pro

- ἔπομαι, ἑσπερῶ, pro ἔπειπε, præt.
 imperat. verb. ἔπω, dico. 9.
 201. 114.
 Εἰσαμύρη, a. 1. m. part. f. g.
 ἡέρα εἰσαμύρη, *aëre involuta,*
 pro εἰσαμύρη, τὸ σῆγμα, poë-
 tice duplicatur. ab ἔννυμι, F.
 ἔσω, induo. Th. ἔω, induo.
 s. 221.
 Εἴσεται, erit, & εἰσέσται, pro
 ἔσται, f. i. ex εἶμι, sum. s.
 182. 501.
 Εἰσέμεμα, & εἰσομεμοίσι, fut. i.
 part. verbi εἶμι, sum. s. 56.
 Εἰσμεμῶς, certatim, cum im-
 petu, adverb. pro σεισμεμῶς,
 per metathesin. Them. σείω,
 σάω, poëticae σύω, concutio.
 a. 340.
 Εἴσουτ', perf. pass. pro ἔσουτ'),
 ἔννυμι, pro σέουτ'), per meta-
 thesin. à σέω, F. σέουσι, P.
 σέδωκα, præt. pass. σέδω-
 κα, ubi abjecto ε & facta
 metathesi est ἔσουμαι. Th.
 σείω, f. σείω, concutio. a. 458.
 Εἴσαι, erit. per syncopen pro
 ἔσαι, f. i. verbi εἶμι, sum.
 s. 34.
 Εἰσέλατ', succinctas habebant,
 pro εἰσέλατ'), 3. pl. præt. rit.
 pass. Ionice, pro εἰσαμύροα
 εἰσι. Them. σέλω, orno. σέ-
 λομαι, *vestibus ornor,* f. 2.
 σέλω, p. ἔσελω, a. i. ἔσελα.
 præt. pass. ἔσελμαι, p. m. ἔσε-
 λα. a. 288.

Ε' *σταῖ*τ', pro *ἐσταῖ*οντι, stantes, part. act. dualis num. ab *ἵστημι*, sto. F. *στήσω*. præt. *ἔστακ*α. in part. præt. *ἐστακ*ώς, & per syn-copen, *ἔ*κ, *ἐστα*ώς, *ὅτ*⊙. pro quo *ἵστη*ώς, *ῥ*. 519. item *ἐσ*ώς, *ὦτ*⊙. α. 61.

Ε' *στα*ζων, stabant, 3. pl. imperf. act. ab *ἵστημι*, sto. α. 196.

Ε' *σῶ*σι, stant, 3. pl. præf. act. ab *ἵστημι*, quod poëtis idem est cum *ἵστημι*, sto. *ῥ*. 796.

Ε' *σφαίν*ω), cinctum est, præt. perf. pass. *ἐσφαίν*ωμαι, *σαι*, *ται*. hinc in pl. perf. *ἐσφαίν*ωτο, à *σφαίν*ω. Th. *σεί*φω, coronio. *ῥ*. 382. α. 204.

Ε' *ση*, stetit, a. 2. ab *ἵστημι*, f. *στή*-σω, p. *ἔστη*κα. α. 361. *ῥ*. 745.

Ε' *σί*εαι), firmatae sunt, 3. sing. præt. hinc *ἑσεί*εαιτο, in pl. perf. à *σεί*εζω, f. *ξ*ω, statuo. *ῥ*. 779. α. 218.

Ε' *σί*η, dat. Ionicè, pro *ἑσία*, ab *ἑσία*, ας, *ῆ*, focus. item *Vesta* quæ vox hinc orta est. Dicitur & Ionicè *ἑσῆ*. ε. 732.

Ε' *σι*, *ἑσῆ*, *ἑσῆ*ν, est, licet ab *εἰμί*, sum, ε. 36.

Ε' *σφαρμά*ζων, sonum excitabant, imperf. verbi *σφαρμά*-ζω. Thema *σφαρμά*ζω, *ς*, *ὀ*, sonus. *ῥ*. 706.

Ε' *χα*ῖη, dat. ab *ἑχα*πᾶ, extremitas rei alicujus. Th. *ἑχα*-τ⊙, *ς*, *ὀ*, ultimus. *ῥ*. 277.

Ε' *χο*ν, obtinuerint, a. 2. ab *ἔχω*,

habeo, f. *ξ*ω. *ῥ*. 113.

Ε' *σω*, esto, 3. sing. præf. impe-rat. ab *εἰμί*, sum. ε. 368.

Ε' *παῖ*ρ⊙, amicus, acc. *ἑπαῖ*ρον, & *ἑπα*ρον, poëtice. ε. 181. 714.

Ε' *πα*νύθη, extentum est. a. 1. pass. à *πα*νύω. f. *σ*ω. *π*ικα. Th. *τε*ίνα, tendo. *ῥ*. 177.

Ε' *πε*α, acc. *ἑ*της, pro *ἑ*π⊙, ge-nit. singul. ab *ἑ*τ⊙, *annus*. ε. 129. 171.

Ε' *τε*κ', pro *ἑ*πτε, a. 2. act. verb. *πέ*κτω, pario. f. *πέ*ξομαι, a. 1. pass. *πέ*χθω. p. m. *πέ*πτεκα. *ῥ*. 60. 211.

Ε' *π*ερίθη, 3. person. a. 1. pass. à *πέ*λειω, ad finem perduco. f. *ἥ*σω. Th. *πέ*λ⊙, *ς*⊙, finis. *ῥ*. 59.

Ε' *πε*ροζήλω, *inique*, adverb. ab *ἑ*περόζηλ⊙, qui alio zelo ducitur, ab *ἑ*πτε⊙, alius, diver-sus, & *ζή*λ⊙, *ς*, *ὀ*, æmulatio. *ῥ*. 544.

Ε' *πε*ρ⊙, *ἑ*τέρη, alter, alius. *ἑ*τέ-ρηφι, pro *ἑ*τέρη, nominat. f. g. *φι* per paragogen addi-tur ε. 214. 187.

Ε' *τέρ*ωθε, *θεν*, ex altera parte, ad-verb. ab *ἑ*πτε⊙. α. 184.

Ε' *πέ*πτετο, factus erat. 3. sing. plusq. perf. poëtice, pro *ἑ*πέ-τρετο à *πέ*πτε. F. *ξ*ω. fabri-cor. α. 208.

Ε' *τή*κετο, liquefcebat, imperf. verbi *τή*κω, & Dor. *πέ*κω, f.

- ξω. liquefacio. p. med. τίτη-
 κε. 9. 862.
- Ε'τήτυμα, vera, pro ἔτυμα, per
 poetice epenthesin syllabæ
 τη. Th. ἔτυμα, verus. s. 10.
- Ε'πλιν, genuerunt, imperf. verb.
 πλώ, pario, f. πέξομαι. a. 2.
 ἔπην. a. 2. sub. τίκω. a. 1. pass.
 ἐπχθλώ. p. m. τίτομαι.
- Ε'π, adhuc. s. 156.
- Ε'πνάσσετο, concutiebatur, im-
 perf. à πνάσσω, quatio, f. ξω.
 9. 680.
- Ε'πει, coluit. a. 1. ind. à πώ, ho-
 noro. a. 10.
- Ε'πτείνετο, extendebatur, imperf.
 à πτείνω, quod à τείνω, tendo,
 f. νώ, p. τεπειν. a. 229
- Ε'τλη, sustinisset, 3. sing. a. 2.
 à τλήμι, tolero, f. τλήσω, p. τί-
 τληται, a. 2. ἔτλιν. Th. τιλάω,
 άσω, suffero, hinc per syn-
 copen τλάω & τλήμι. a. 73.
- Ε'τραπ', evertit, a. 2. act. à τρέ-
 πω, verito, a. 2. ἔτραπν, f. ψω,
 p. φα, p. m. τίτροπα. θ. 58.
- Ε'τρώπιον, imperf. ννας calcā-
 bant, à novo verbo τρώπω,
 formatum à fut. 2. τραπώ,
 ver. τρέπω, verito. a. 301.
- Ε'τρεφε, nutrit, imperf. act.
 ἐτρέπειτ', pro ἐτρέπετο, imperf.
 pass. à τρέφω, F. θρέψω, αλο,
 p. τίτρεφα, a. 2. ἔτρεφον, p. m.
 τίτρεφα. θ. 107.
- Ε'τρέγων, vindemiabant, 3. pl.
 imperf. pro ἐτρέγουσαν, à τρέυ-

- γώω. Thema τρέγουσι, η, tri-
 ticum, vindemia. a. 292.
- Ε'τύμισι, veris, dat. pl. Ion. ab
 ἔτυμα, s, ο, η, verus. Vide
 paulo ante ἐτήτυμα. θ. 27.
- Ε'τύχη, fuit, a. 1. pro ἐπύχη
 Poët. à Th. πύχω, f. ξω, sum,
 fio; p. pass. τίτυμαι. a. 366.
- Ε'τύσια, inania, acc. pl. ab
 ἐτύσι, hoc ab ἐτός, Adverb.
 frustra. Th. εἰμι. s. 438.
- Ε'τωσιεργός, qui incassum labo-
 rat, ab ἐτύσιον, inane, & ἐρ-
 γον, opus. s. 409.
- Εὖ, belle, adverb. ab εὖς, bonus.
 s. 107.
- Εὐαγγέλιον, nomen mul. 9. 257.
- Εὐαί, dat. sing. ab εὐαίης, εἰ, ο, η, qui bene à ventis persfla-
 tur. Th. αἶω, vel αἶμι, spiro.
 s. 597.
- Εὐάριον, nomen mul. 9. 259.
- Εὐβόια, Eit nomen loci, ex εὖ
 bene, & βώω, pasco. s. 649.
- Εὐδαίμων, beatus, hinc εὐδαι-
 μονία, felicitas. Th. δαίμων,
 ον, ο, η, Deus. s. 823.
- Εὐδμήτων, gen. pl. ab εὐδμη-
 τ, bene edificatus. Thema
 δέμω, f. δέμα, præf. δέδμη-
 κε. a. 242.
- Εὐδύζην, nomen mul. 9. 244.
- Εὐδ, torret. præf. ind. idem quod
 φλογίζει, ab εὖω, vel εὖω,
 ura, f. σω. s. 703.
- Εὐειδής, εἰ, ο, η, speciosus. ex
 εἶ, & εἶδ, εἰ, ο, η, forma.
 Th. εἶ-

- Th. *εἶδω*, video. 9. 250.
- Εὖεργς*, fabrefactum, n. g. ab *δύεργς*, bene fabricatus. Th. *ἔργον*, opus. s. 627.
- Εὖεργασιάν*, *Æolice* pro *δύεργασιάν*, ab *δύεργασία*, *ας*, ἡ, *beneficentia*. Th. *ἔργον*, opus. 9. 503.
- Εὖεργς*, *ἔ*⊙, ὁ *εἰ* ἡ, bene septus, ab *ἑπτ*⊙, septum. Th. *εἴρω*, includo. s. 730.
- Εὕηνος*, nomen fluvii.
- Εὐθεσί(ας, αὐ)*⊙, ὁ, a. i. part. qui rite disposuit, ab *δύθειζω*, *concinne dispono*. Thema, *τίθημι*, pono. f. *θήσω*. 9. 541.
- Εὐθυμοσύνη*, concinna rerum dispositio, quæ cadit in industrios, ab *δύθήμεν*, *ον*⊙, *concinnus*. Th. *τίθημι*, pono. s. 669.
- Εὐκλήτης*, placatrix, à *κληίω*, ἥσω, mulceo. s. 462.
- Εὐκλή*⊙, tranquillus, ex *εὐ* & *ἑκλή*⊙, mitis, pacificus. s. 669.
- Εὐκμίσα*⊙, *bene recondere*. a. i. med. infin. Them. *κρμίω*, unde *κρμίζω*. s. 598.
- Εὐχόμεως*, adverb. concinne, recte. Th. *χόμ*⊙, *ς*, ὁ, ordo. s. 626.
- Εὐκραί*⊙, genit. ab *δύκραής*, *ἔ*⊙, ὁ, ἡ, temperatus. Th. *κράννυμι*, f. *άσω*, misceo, vel *δύκραής*, per syncopen pro *δύκρατής*. s. 592.
- Εὐκράτης*, nomen mul. θ. 245.
- Εὐκρανίς*, pl. num. sunt *venti etesii*, q. d. puri non confusi, ubi nullæ sunt nebulæ, ab *δύκρανής*, purus, liquidus. Th. *κράνω*, discerno. s. 668.
- Εὐκρίδρον*, *bene extructum*, perf. part. pro *εὐκρίδρον*, à *κρίζω*, f. *ίσω*, condo. a. 81.
- Εὐλιδρή*, nomen mul. *bonus portus*. θ. 246.
- Εὐμελίας*, *ς*, ὁ, *Ionice* pro *δύμελίας*, *ς*, ὁ, fraxini peritus. Thema, *μελία*, *ας*, ἡ, *fraxinus*. a. 368.
- Εὐνάζη*, cubitum ieris, præf. sub. pass. ab *εὐνάζω*, *sopio*, f. *άσω*. Th. *δύνη*, ἡς, ἡ, cubile. s. 337.
- Εὐνείκη*, nomen mul. *bene litigans*. θ. 247.
- Εὐνηθεῖα*, concumbens, a. i. part. pass. f. g. ab *δύναω*, f. ἥσω, *sopio*. Th. *δύνη*, ἡς, ἡ, cubile, *εὐνή*, *εὐνώ*. a. 6. s. 327.
- Εὐνομίω*, nomen mul. *legitima*. θ. 902.
- Εὐξή*, oraveris, 2. sing. a. i. med. subj. *εὐξωμαι*, ἡ, ἡ, ab *εὐχομαι*, precor, f. *εὐχομαι*, p. *εὐγμαι*. s. 736.
- Εὐξοον* *bene rasam, politam, dolatam*, idem quod *εὐξέ*⊙. Thema, *ξίω*, polio, f. *ίσω*. a. 352.
- Εὐόρκ*⊙, qui jusjurandum religiose colit. Th. *όρκ*⊙, *ς*, ὁ, *juramentum*. s. 188.

Εὐόρμ[⊙], *tutus*. ab ὄρμ[⊙], *u, o*,
statio navium. α. 207.

Εὐπῆλον, Th. πῆλ[⊙], *u, o*,
perlum, vestis muliebris. θ.
 273.

Εὐπλεκίων, gen. pl. ab εὐπλε-
 κῆς, ἐ[⊙], *o, i*, bene junctus.
 Thema πλέκω, ξω, plecto,
 necto. α. 306.

Εὐπίη[⊙], fabrefactæ, nom. pl.
 n. g. ab εὐ, & ποίω, facio.
 α. 64.

Εὐπόμμη, nomen mul. ἡ μετ' με-
 γάλῃς φασγίας. θ. 261.

Εὐπυργ[⊙], bene turrata. à πύρ-
 γ[⊙], *u, o*, turris, cin burg. α.
 270.

Εὕρε, invenit, 3. sing. a. 2. αἶ.
 ab εὐρίσκω, invenio, f. εὐρή-
 σω, p. εὐρήσῃ, a. 2. εὕρον. inde
 in sub. εὕρω, ης, ἡ. α. 58.

Εὕρρειπης, *u*, ex εὐ & ῥέω, *fluo*,
 f. ῥέω, p. ῥέω. θ. 343.

Εὐευάλῃ, nomen proprium
 mul. θ. 276.

Εὐρυβίης, Ionicè pro εὐρυβίας,
u, o, *cujus vis se late extendit*.
 Hinc εὐρυβίη, nomen pro-
 prium mul. εὐρυβίη, ex εὐ-
 ρύς, ἐ[⊙], *o*, *latus*, & βία, *as, i*,
vis. θ. 932. 375.

Εὐρυμέτω[⊙], *u*, *latam fron-*
tem habens. à μέτωπον, *u, to*,
frons. Th. ὀφθαλμῶ, video. α.
 82.

Εὐρυμένη, nomen mul. θ. 368.

Εὐρυοδείης, genit. Ion. *spatiosa*.

ex εὐρύς, εἶα, *latus*, & ὀδὸς
via. εὐρυόδει[⊙], *o, i*, & in fi-
 g. etiam εὐρυοδεία, Ionicè
 vero εὐρυοδείη. ε. 195.

Εὐρύοπα, *late sonans*, vocat. cas.
 ab εὐρύοπης, *u, i*, Th. ὀψ,
 ὀπός, *i*, *vox*, & εὐρύ, *latè*.
 Poëtice vocativus ponitur
 pro nominativo. Item ac-
 centus nominativi manet in
 vocativo. Alii scribunt εὐ-
 ρύοπα. ε. 227.

Εὐρύοπα, accus. casus ab εὐ-
 ρύωψ, οπ[⊙], *latum habens*
oculum, ab ὀψ. Th. ὀφθαλμῶ,
video. θ. 884.

Εὐρύς, *latus*, εὐρείη, Ionicè pro
 εὐρεία, εὐρύ. θ. 45. 480.

Εὐρυεῖα, acc. pro εὐρυοεία,
 Poëtice; ab εὐρυοεὐς, ἐ[⊙], *o*,
 nomen viri, *cujus robur lon-*
ge lateque patet. α. 91.

Εὐρύσπερ[⊙], qui habet *latum*
pectus. à σπῆρον, *u, to*, *pectus*,
 &c. εὐρύς, εἶα, *o*, *latus*, a, um.
 θ. 117.

Εὐρυτίων, nomen viri. εὐρυτίω-
 να, acc. θ. 293.

Εὐρώει[⊙], *amplam*, ab εὐρώει,
squmidus. ab εὐρώς, ὤτ[⊙], *o*,
caries, mucor. ε. 152.

Εὕς, ἐ[⊙], *o*, *bonus*. ε. 50.

Εὐεῖφαν[⊙], bene coronatus,
 ex εὐ & εἶφω, *corono*, f. ψω.
 ε. 298.

Εὐεφυρ[⊙], ὁ κ' ἡ, *cui est elegans*
pedum forma, à σφύρασι, ἡ
mal-

πάλλειος, hinc σφύρον, ὅ, τὸ, *πάλλεολις*. item *pes*, qui habet pulcros talos. α. 16.

Εὐσώτης, genit. ab εὐσώτης, ὅ, ἡ, bene servans. Th. σώζω. α. 273.

Εὐτ' pro ὅτε sequente ἀν. ὅτ' ἀν, postquam, adverb. temporis. ε. 179.

Εὐτίρη, nomen mul. & Μυζα, ab εὖ bene, & τίρω, delecto. θ. 77.

Εὐτετής, bene perforatus, Poët. εὐτετής, accipitur & pro εὐτετής, lato ore hians. Th. πτερό, perforo, terebro, f. τετήσω. θ. 863.

Εὐτεροχάλω, dat. ab εὐτεροχάλω, bene currens, æquabilis, planus, ἀ τεροχάλος, citus, p. Th. τείχω, curro, f. ἡρέξω. p. διδραμίη, α. 2. ἑδραμῶν, p. m. διδραμῶν. ε. 597.

Εὐτεροχ, agilis. ab εὖ & τείχω, curro. α. 463.

Εὐτεχνίς, bene fabricatam. Th. τεχνίς, fabricor. α. 136.

Εὐφρων, ὄν, hilaris. Th. φέρω, εὖ, mens. ε. 773.

Εὐφροναί, ποῖες, ἀ nomin. ἡ εὐφρονη, nox. ὡς τὸ διφροναῖ, oblectari. Th. φέρω, mens. ε. 558.

Εὐφροσύνη, ἡ, ἡ, lætitia. Th. φέρω, mens. θ. 909.

Εὐχὰς, acc. pl. ab εὐχῇ, ἡ, ἡ, precatio, hinc & εὐχῶν, ε, ὅ,

τὸ, honor, Th. εὐχόμεν, f. εὐχομαι, p. εὐχομαι. θ. 419.

Εὐχομαι, precor, εὐχομαι, præf. inf. hinc εὐχολέων, Ionicè pro εὐχολῶν, ab εὐχολῇ, idem quod εὐχῇ, precatio. Th. εὐχομαι, precor. θ. 447. α. 68.

Εὐωνυμῶν, ὅ, clara, quæ bene audiebat. Th. ὄνομα, αἰ, nomen. θ. 409.

Εὐωχίαν, convivans, lætus, præf. part. ab εὐωχίῳ. Th. εὐωχία, ἡ, convivium. ε. 475.

Εἴφ', pro ἐπὶ, præposit. in, super. ε. 161.

Εἴφ' pro ἑφ' αἰ, τ mutato iā θ ob seq. aspir. 3. singul. α. 2. med. ad formam, ἐπὶ μῶν, ἑπασσ, ἑπαστο. ε. 59.

Εἴφ' φανον, ostendebant, imperf. ἀ φαίνω, f. φανῶ, p. πέφηναι. α. 2. ἑφ' φανον, α. 1. ἑφ' φανον, f. 2. pass. φανήσομαι, θ. 667.

Εἴφ' φασιν, dixerunt, pro ἑφ' φασιν, Doricè 3. pl. α. 2. verbi φημί. Vide ἑφ' φασιν. θ. 29.

Εἴφ' φεζόμεν, infidens, præf. part. ab ἑζομαι, sedeo, f. ἐδῆμαι. ε. 581.

Εἴφ' πεσι, incolunt, 3. person. sing. ab ἑπι, ἑπομαι, sequor. hinc ἐφ' πεσι, præf. part. θ. 366.

Εἴφ' φερον, ε, ε, ferebam. Th. φέρω, f. οἶσω, α. 1. ἡνευγα. ε. 117.

Εἴφ' φετασιν, instabant, 3. pl. imperf. act. ab ἐφ' ἑστημι pro ἐφ' ἑ-

σημι, *insto, urgeo*. f. ἐπισήσω, p. ἐφίσηκα, a. 2. ἐπίσω. α. 258.

Ε'φειτμῆς, genit. ab ἐφειτμῆ, præceptum. ab ἐφίημι, immitto. Th. ἔω, mitto. s. 296.

Ε'φήρμυσε, adaptavit, a. i. ind. ab ἐφαρμύζω. Th. ἄρω, αρτο. ε. 76.

Ε'φίεσαν, immittebant. 3. pl. imperf. ab ἔημι. Th. ἔω, mitto. α. 307.

Ε'φίμερῶ, ε, ὁ, amabilis, ab ἴμερῶ, desiderium. Th. ἴμερῶ, desidero. α. 15.

Ε'φόρεις, ferebas, imperf. à φορέω, fero. Th. φέρω. Differunt proprie, φέω, fero, & φορέω, gesto. ε. 38.

Ε'φόρειω, ferebant, imperf. Doricè pro ἐφόρουν. à φορέω. Th. φέρω. α. 293.

Ε'φορμήσασθαι, aggredi, a. i. m. inf. ab ὀρμίζω, impetu feror. hinc ἐφορμηθῆναι, a. i. inf. Th. ὀρμή, impetus. α. 127.

Ε'φράσασθαι, cogitavit, a. i. m. ind. à φράζω, eloquor, cogito, consulto, f. σμ. ε. 85.

Ε'χ', contine, pro ἔχ. præf. imperat. ab ἔχω, teneq, habeo. f. ἔξω. α. 95.

Ε'χαράσσαν, infrendebant, 3. pl. imperf. à χαράσσω, ξω, sculpo. α. 235.

Ε'χουσι, pro εἶχ, imperf. Poëticum ab ἔχω. s. 533.

Ε'χέτη, ης, ἡ, stiva, ὡς τὸ ἔχασθαι, quia manu tenetur. ε. 465.

Ε'χέφρονες, pl. ab ἐχέφρων, οἱ, ὁ, cordatus. Th. φρέν, mens, & ἔχω, habeo. θ. 88.

Ε'χθαίρειν, oderit, præf. sub. ab ἐχθαίρω. Th. ἔχθῶ, εἶ, ο. dium. ε. 298.

Ε'χθρὸς, hostis, ab ἔχθῶ, εἶ, ο. τὸ, odium. θ. 766.

Ε'χιδνα, vipera, in masc. ἔχιδνα, εἶ, & ἔχιδνα, nomen mul. θ. 304. 297.

Ε'χλώσει, ad iram commovit. a. i. ind. act. à χολώω. Thema χολή, bilis. s. 568.

Ε'χω, habeo, possum, habito. Imperf. εἶχον, & Ion. vel Poëtice ἔχον, f. ἔξω & χήσω, p. ἔχην, a. 2. ἔχον, a. 2. sub χῶ. Præf. inf. ἔχῃ, & Ionicè, ἐχῆμ. ε. 205. 455.

Ε'δ, suo. dat. ab εἶς, ἡ, ὃν, suus, a, um. α. 385.

Ε'ὦν pro ὦν, ens. Ionica prosthesis, ab εἰμὶ, sum. ε. 512.

Ε'ωσφόρον, luciferum, ab ἔως, ω, ἡ, 4. simpl. aurora, & φέω, assero. phosphorus hinc dicitur. Thema est, ἡ ὥς, ὁ, εἶ, ἡ, aurora, q. d. aurea aura, θ. 381.

Ζ.

ΖΑγίσι, genit. Poëtice pro ζαγίσι, à ζαγί, εἶ, valde divinus,

nus, admirandus, ζα particula in compositione intendit significationem. Th. θεός, Deus. θ.6.

Ζαμάρησι, a. i. Ion. vires intendit. à ζαμάρια, quod est à ζαμάρης, εἶ, vehemens, & hoc ex ζα & μάρ, εἶ, τὸ, robur. θ. 928.

Ζεῖδωρ, fertilis, pro ζήδωρ, ubertim proferens ad vitam sustentandum, ex ζη, quod est ζῆν, & δῖρον, munus. ε. 117.

Ζεύς, ὁ, ἡ, nomen proprium mul. q. d. conjugans. à ζεύγνυμι, jungo. θ. 352.

Ζεύς, Iupiter, genit. διός, διῖ, διὰ, vocat ζεύς. Dicitur & ζῶ, ζῶνς, ζῶνι, ζῶνα, & Dor. ζῆν, ζανός, &c. ε. 8. 47.

Ζεφύροιο, Genit. Poët. pro ζεφυρῶ, ζεφυρεῖ ex ζέω, caleo, & φέρω, fero. Est ventus humidus & calidus, qui facit ut plantæ germinant. θ. 870.

Ζηλοῖ, 3. sing. præf. à ζηλόω, amulor. Th. ζῆλος, livor, invidia. ε. 23.

Ζηνός, genit. à ζῶ. Vide Ζεύς, Iupiter. ε. 86.

Ζητεύς, quæras, præf. subj. Poëtice pro ζητέω dicitur ζηπύω. ε. 398.

Ζόφω, κ, ὁ, caligo, inde Ζοφεροῖς, gen. Ion. a Ζοφερός, ὤ, ὁ, caliginosus. α. 227. θ. 814.

Ζυγός, jugum, in plurali numero, ζυγά. Th. ζεύγνυμι, f.

ζεύω, jungo. ε. 579.

Ζῶε, vivebat, 3. sing. imperf. à ζῶω Poëtice pro ζάω, ζῶ. ζώισον, imperf. Poëtice, pro ἔζων. θ. 90. 606.

Ζῶη, vivat. (differt à ζῶῃ vitæ) 3. sing. præf. subj. Vide in Ζῶε.

Ζώνησι, dat. pl. pro ζώναις, Ionice, ἰῶται in fine est paragoge Ionica. à ζώνη, ἡ, zona. Th. ζωννύω, f. ζώσω, cingo. α. 233.

Ζωός, ζῶη, ζῶν, vivus, α, um. ζῶῃσιν pro ζῶασιν, Ionicè, dat. pl. Th. ζάω, vivo. α. 157.

Ζῶσι, a. i. Ion. cinxit, pro ἔζωσι, à ζώννυμι, cingo. ζῶσαντες, cinxerunt se. 3. pl. a. i. med. pro ἐζώσαντο. ε. 72. 343.

H.

H Art. præpos. ut, ὁ, ἡ, τὸ, hic, hæc, hoc. ε. 13.

H^a art. postp. ut ὅς, ἥ, ὅ, qui, quæ, quod. α. 4.

Hⁱ, cui, quatenus. α. 85.

Hⁱ, sequente μὲν, profecto tamen, adverb.

Hⁱ, erat, 3. imperf. ab εἰμι, sum.

Hⁱ κ' dixit, & ἦ pro φῆ, φῆ pro ἔφη, duplex aphæresis. α. 2. ind. à φημι, dico.

H^a, aut. ε. 173.

H^oη, ἡ, pubes. ab Hebr. Ef. viror. quod flos est in arbore

revirescente, id pubes in homine. est & ἡβη, Dea pubertatis. s. 131. θ. 17,

Ἡβήτης, annos pubertatis attigisset, 3. sing. a. 1. Æol. opt. ab ἡβάν, ῶ, & Poëtice, ἡβών. Them. ἡβη, ης, ἡ, pubes. s. 131.

Ἡβήη, 3. sing. præf. act. opt. Attice, communiter ἡβῶσι-
μι, ῶμι, Attice, ἡβῶλω, ης, η,
ab ἡβάν, f. ἡσώ, pubesco.

Ἡγάγην, duxit, (3. sing. a. 2. med. pro ἡγην est ἡγάγην, per Atticam reduplicationem) ἡγάγην, pro ἡγάγην, duxit, verb. ἄγω, duco, f. ἄξω, p. ἡγα, a. i. ἡξα, a. 2. ἡγην, & Att. ἡγάγην. θ. 901.

Ἡγάγη, divina, ἡγάγε, q. d. ἄλυν θεία. Th. θεός, Deus. θ. 499.

Ἡγα, a. 2. act. indic. abduxit. Attice, ἡγάγε, ab ἄγω, f. ἄξω. θ. 994.

Ἡγεμονείω, præeo, sum dux. Th. ἡγέομαι, f. ἡγήσομαι, duco. θ. 387.

Ἡγείοντο, congregabantur, 3. pl. imperf. pass. indic. ab ἡγεύομαι, Poëtice, pro ἡγεύομαι, congregor, hinc imperf. ἡγείοντο, a. 475. Them. ἡγείω, congrego, f. ἡγείω, p. ἡγεύω. a. 184.

Ἡγῆ, 3. sing. præf. med. subj. pro ἡγῆται, praeveniat. (pro

προηγῆται) si precibus te antevertat, præf. pass. ἡγῆμαι.

Ἡγνοίη, ignoravit, a. i. act. ab ἡγνοίω, Poëtice, ἡγνοίω, ex α, & νό, νῆς, mens. θ. 551.

Ἡγνόν, pro ἡγνόν, ducēbant, (3. sing. imperf. med.) ab ἄγω. α. 274.

Ἡδὲ, θ. s. 22. tum ἡδ', pro ἡδδ'. s. 316.

Ἡδεῖα, f. g. ab ἡδύς, suaviter, neut. ἡδύ. Comp. ἡδιων, Superl. ἡδισθ. θ. 40.

Ἡδῆ, adverb. nuper, tum. a. 172.

Ἡδυίπαι, suaviloqua, ab ἡδύ, & ἵπαι, dico.

Ἡε, aut, pro ἦ. s. 207.

Ἡέλιος, sol, Poëtice, pro ἥλιος, Hebr. Hel, splendor, Græc. ἥλη, German. hell. ἡελίοιο, Poëtice pro ἡελίω. s. 154.

Ἡῆ, erat, scil. licitum, pro ἡῆ, ἥς, ἡ, Poëtice, ἡα, ἡας, ἡς, ab εἰμι, sum. α. 15.

Ἡῆα, dat. pro αἶρα, aëre, caligine, in mascul. genere aër, sed in f. g. caligo. Th. αἶρα, αἶρα, ὁ, aër. θ. 9.

Ἡεροειδής, obscuro, ab ἡεροειδής, εἶ, ὁ καὶ ἡ, obscurus, ab ἡε, εἶ, pro αἶρα, apud Poëtas, pro caligine & tenebris, & εἶδ, forma. Them. εἶδω, video. θ. 252.

Ἡερόεις,

Ἡρόεις, tenebrosus, ἡρόεντ, ab ἡρ, pro αἷρ, αἷρ, ο, aer. §. 807.

Ἡρεα, mores, acc. pl. ut & ἡρε, domicilia. ἡρε, habitaculis. ε. 166.

Ἡρεῖ, patruus, ἡρεῖ, vocat. pro ἡρεῖ, à ἡρε, patruus.

Th. θεός, Deus. α. 103,

Ἡρε, ε, το, mores, ἐπικλοπον ἡρε, furaces mores. ε. 67.

Ἡρελον, volebant, imperf. ab ἡρελω, volo. ἡρελω, idem. f. ἡρελήσω, p. πηρεληκα. ε. 135.

Ἡρινη, nomen mul. §. 255.

Ἡριση, incedebant, 3. pl. plusq. Alii volunt esse 3. pl. imperf. pro ἱση, quia η, initio aliquando abundat. Sunt qui volunt esse 3. person. pl. aor. i. inusitat. ἱσην, & Poëtice ἡσην. Th. εἶμι, eo. α. 170.

Ἡρε, immissit, 3. sing. a. i. act. ab ἡρεμι, mitto. α. 343.

Ἡραα, percussit, a. i. act. ab ἡραῖω, f. ἡραῖω, a. i. ἡρασ, pro ἡραε, vulneravit, p. ἡρακα. α. 363, 419.

Ἡρεκτη, nomen mul. §. 266.

Ἡρεκτηῶνη, nomen mul. α. 86.

Ἡρεκτηῶν, nomen viri. α. 3.

Ἡρεκτη, ε, η, & ἡρεκτηον, ε, το, electrum, à ἡρεκτηον, lectus.

Th. λίθωμα, cubo. α. 142.

Ἡρῆλαντ, 3. pl. imperf. pass. ab ἄλημι, erro, vagor. Attica reduplicatione, pro ἡ-

λαντ. Th. ἀλάομαι, ἄμα, vagor. Alii volunt esse pl. perf. pass. per Atticam reduplicationem ab ἡραῖω, f. ἡραῖω, in pl. perf. ἡραῖωμαι, σω, το, & cum augmento temporali in pl. ἡρῆλαντ, discurrebant. α. 143.

Ἡλθε, venit. a. 2. Vide ἡλυθη. α. 81.

Ἡλιότοιο, gen. Ion. ab ἡλιότ, τω, ο, η, tam altus locus, ut soli uni sit pervius, ab ἡλι, sol, Æolic. ἡλι, & βαῖω, eo. θ. 422.

Ἡλιτεν, peccavit, a. 2. act. ab ἡλιτέω, vel ἡλείτω, a. 2. ἡλιτον. α. 80.

Ἡλυθημεν, venimus, præmed. ab ἡρχομαι. Vide ἡλυθη. §. 619.

Ἡλυθη, venit, a. 2. & per syncopeν, ἡλθεν, ab ἡρχομαι, venio, f. ἡλύσομαι, p. m. ἡλυθη, a. 2. m. ἡλθήμεν.

Ἡμεθίων, αν, nomen regis, §. 985.

Ἡμεθόνη, arenosa, genit. ab ἡμεθόεις, Ionice pro ἡμεθόεις, εν, Idem quod ψαμαθώδης, arenosus. Them. ψάμμ, ε, η, arena. α. 360.

Ἡμερ, dies, gen. ἡμερ, ἡμερ. hinc ἡμερ, diurnus. Th. ἡμέρα, α, η, dies. α. 174, 417, 776.

- Η' *μελλε*, imperf. augmentum Atticum, sic ἡ ἐβλήθην, pro ἐβλήθην, à μέλλω, futurus sum, f. μελλήσμαι. θ. 478.
 Η' *ῥο*, &, sequente plerumque, ἡδὲ, &. ε. 337.
 Η' *ῥον*, part. præf. ab ἤμαι, se- deo. ε. 499.
 Η' *μέρη*, Ionice, pro ἡμέρα, dies. ε. 823.
 Η' *μερόχθι*, ε, qui tota die dormit, epitheton furis, ab ἡμέρα, dies, & χθίς, ης, ἡ, lectus. ε. 603.
 Η' *μέτερον*, nostrum, ἡμέτερον, ἡ- μετέρη, dat. pl. Ion. Th. εἰς, ego. α. 367.
 Η' *μη*, a. i. ind. act. ab ἀμείνω, μετο, f. ἦσω, p. ἤμηναι. hāc per tmesin, pro ἀπήμεναι. θ. 181.
 Η' *μίθιοι*, *semidei*, ab ἡμίς, ε, dimidius, & θεός, Deus. ε. 159.
 Η' *μίονων*, gen. pl. ἡμίονοις, dat. pl. ab ἡμίονο, ε, ὁ κὲ ἡ, *mi- lus*, q. d. semiasinus, ab ἡμί- *ς*, dimidius, & ὄν, ε, *afinus*. ε. 46.
 Η' *μις*, dimidium, in masc. ἡμίς, in f. ἡμίς. ε. 40.
 Η' *μ*, quando, adverb. ε. 418.
 Η' *μων*, *metebant*, 3. pl. imperf. act. ab ἀμείνω, μετο, f. ἦσω. α. 288.
 Η' *ν*, erat, 3. perf. imperf. ab εἶμι, sum. α. 178.
 Η' *ν*, quam, acc. ab ὅς, ἡ, δ. α. 408.
 Η' *ν*, *β*, pro ἀν, ἀν vero per aphæresin, pro ἰάν. ε. 399.
 Η' *νία*, ας, ἡ, *habena*. α. 323.
 Η' *νίοχη*, nomen mul. *agitatrix*. α. 83.
 Η' *νορέης*, *fortitudinis*, genit. ab ἡνέρα, idem quod ἀνδρεία. Thema, ἀνῆρ, *vir*. θ. 516.
 Η' *νύνα*, quam, acc. ab ἡνς, ὅς, ὅτι, gen. ἡνός, ὕπνος. ε. 761.
 Η' *νίοχη*, ε, *auriga*, q. d. τὴν λυίαν ἔχων, qui manu habe- nas tenet, equosque quo li- bet inflectit. α. 323.
 Η' *νωγε*, iussit, imperf. vel præ- med. ab ἀνάγω, *jubeo*, λῶξ, pro λῶξαι, *jussit*, a. i. act. f. ἀνάγω. ε. 68. α. 479.
 Η' *ως*, genit. ab ἡώς, *aurora*. Vide in ἡώς. ε. 722.
 Η' *παρ*, αἰ, τὸ, *jecur*. θ. 524.
 Η' *πρ*, ε, ἡ, *Epirus*, terra continens. θ. 189.
 Η' *πρτα*, Poëtice, pro ἔπτα, *de- inde*. ex ἐπὶ, & εἴτα, postea. ε. 290.
 Η' *προπαύσας*, part. a. i. act. *qui decepit*, ab ἡπροπαύω, *de- cipio*, q. d. ἀπείρω ἐπὶ, infi- nitis vocibus impostores sunt verbosi. Th. ὁψ, ἐπὸς, ἡ, vox. ε. 55.
 Η' *πι*, ε, *placidus*. θ. 235.
 Η' *πυ*, *profecto*. α. 92.
 Η' *πυν*, imperf. *clamabant*. Th. ἀπύω, f. ὑπώ, *tono*. α. 316.

Ἡρακλῆς, ἦϠ, ἦϛ, Hercules, propter carminis dimensionem legendū est hic τὸ ἦρα-κλῆϊ, tanquam ἦρακλεῖ. hinc ἦρακλεῖη, Herculea. Thema, κλεῖω, celebros. θ. 318. α. 115.

Ἡρεῖον, imperf. *proscindebant*, ab ἡρείω, *scindo*, f. ξω. α. 287.

Ἡρείω, sustinuit se, a. 1. med. ab ἡρείω, f. εῖω, fulcio. α. 362.

Ἡρύον, pro ἡρίω, Dorice, *venabantur*, à ἡρύω, *venor*. Them. ἡρ. Alii scribunt, ἡρίω, imperf. Doric. esse, pro ἡρην, ab αἰρίω, *capio*, f. ἦω, p. ἡέηκα, imperf. ἡρεον, ἡρην, a. 2. εἶλον. α. 302.

Ἡρή, Iuno, pro ἦρα, Ionice. ἦρα vero videtur per metathesin dici, pro α' ἦρ. θ. 314.

Ἡερίη, *mane genita*, proprie *verenaia*. Metaph. ver ad annum se habet, sicut matutinum tempus ad diem. θ. 381.

Ἡερανός, nomen fluvii. θ. 338.

Ἡελεῖν, contendit, a. 1. act. ab ἡελεῖω, *rixor*, f. ἴω. Th. ἡελεῖ, ἡελεῖ, contentio. θ. 928.

Ἡελεῖν, a. 2. ind. cecidit. Thema, ἡελεῖω, f. ψω, *everto*. α. 421.

Ἡεραρεῖν, rapuit, a. 1. ind. ab ἡεραρεῖω, *rapio*, F. σω, & Dor. ξω, p. ἡεραρεῖω, a. 2. pass. ἡε-

παρεῖω, p. m. ἡεραρεῖω. θ. 914. **Ἡρυον**, *hauriebant*, imperf. ab ἡρύω, f. ὕω. α. 301.

Ἡρώς, ωϠ, ὁ, heros. α. 37.

Ἡρῆς, *suas*, genit. ab ὅς, ἡ, ὅν, *suus*, a, ut, ἡς ὡς μητρὸς, à *suas matre*. α. 18.

Ἡρῶν, erant, 3. pl. imperf. ab εἰμι, *sum*. ε. 111.

Ἡρῶν, pro ἡρῶν, per pleonasmum ἦρ, est, 3. dual. imperfecti ab εἰμι, *sum*. α. 50.

Ἡρῶν, fuisti. 2. singul. imperf. ab εἰμι. ἦα est paraloge Æolica. α. 119.

Ἡρῶν, imperf. *edebant*, ἡρῶν, *comedebat*, ab ἡρῶν, *edo*, f. ἴω, p. ἡρῶν. Them. ἡρῶν, *edo*. ε. 146.

Ἡρῶν, nomen autoris, ex ἡρῶν, *delectatio*, & ὁδός, *via*, q. d. via delectationis. Facetus comes est in via pro vehiculo. θ. 22.

Ἡρῶν, pro αἶς, *quibus*, Ionice, ab ἡ, quæ. θ. 904.

Ἡρῶν, *suus*, pro αἶς, ab ὅς, ἡ, ὅν, *suus*. ε. 47.

Ἡρῶν, *sint*. 3. sing. præf. subj. pro ἡ, σιν, est paraloge Poëtica, ab εἰμι, *sum*, sic Homerus ἡρῶν, pro ἡρῶν, ἡλιδ. α. 408.

Ἡρῶν, 3. pl. imperf. ab αἰσάρομαι, f. σμαί, *amplector*.

Ἡρῶν, Attice, ἡρῶν, minus. ab ἡρῶν.

ἥσων, οἰ, minor. à positi-
vo μικρὸς, parvus, caret su-
perl.

Ἡτο, poëtice pro ἦτο, sede-
bat, 3. sing. imperf. ab ἦμαι,
sedeo. α. 214.

Ἡσυχοι, quieti, ab ἥσυχ, quie-
tus. 9. 763.

Ἡπι, hacque. ἦ, est articul. præ-
pos. accentum habet ob seq.
dict. encliticam πι. sic & ἦτ',
ε. 316. Th. ἦ, aut, five. ε. 20.

Ἡπ, vere, certe, adverb. α. 79.

Ἡπς, quæ, ὅς πς, ὅ π, Vide ἦν
πνα. ε. 404.

Ἡτοι, siue, seu, Th. ἦ, aut.
ε. 165.

Ἡτορ, τὸ, cor. ε. 358.

Ἡυχομ, pulchricoma, genit.
ἡυχόμεν, & poëtice ἡυχόμεν,
poëtice ἡυχομένη, ex ὠ & ἡ-
μη, ης, ἦ, coma. 9. 625.

Ἡω, accus. ab ἦς, bonus. Th.
εὖς, εἰ, ὁ, bonus. 9. 817.

Ἡύξειτο, 3. sing. imperf. pass. ab
αὐξομαι, pro αὐξάνομαι, au-
geo, perf. ἡύξημαι, a. i. pass.
ἡύξηθην. f. i. med. αὐξήσο-
μαι. Th. αἶξω, augeo.

Ἡφαισ, υ, ὁ, Vulcanus, sic di-
citur, ab αἶψω, accendo, &
αἶψω, destruo, fabrorum me-
tallicorum deus: α. 319.

Ἡχεῖ, 3. person. præf. act. verb.
ἡχῶ, f. ἦσω, sono. Th. ἦχ, υ,
sonus.

Ἡχέτι, pro ἡχέτι, vocativus.

Th. ἦχ, υ, ὁ, sonus, unde
ἡχῆ, fragor. ε. 380. α. 438.

Ἡχῆεις, εἰ, ὁ, sonorus, ab ἦ-
χ, υ, sonus. 9. 767.

Ἡχθῆρε, a. i. act. ab ἡχθίρω,
odio prosequor, f. ἡχθῶ, p. ἡ-
χθαρεῖα. Th. ἡχθ, ε, τὸ,
odium. 9. 138.

Ἡχθον, 3. pl. imperf. ab ἡ-
χθομαι, succenseo. f. ἡσσομαι,
vel ἡσσομαι. Th. ἡχθ, ε, τὸ,
pondus. 9. 155.

Ἡχῶ, ὁ, υς, ἦ, sonus recipro-
cus, Echo, ab ἦχ, υ, sonus.
α. 279.

Ἡώς, ὁ, υς, ἦ, aurora, acc.
ἡὸς, ἡὸς, ἐπ' ἡὸς, circa auro-
ram, & ἡὸς, auroramque,
pro ἡὸς π. vel ἡὸς π. ε. 548.
9. 372.

Θ.

Θ, pro τε, ε. 554.

Θαλαμηΐα δῦρα, ligna tha-
lamo vel ædibus struendis
apta. Th. θαλαμ, υ, ὁ, tha-
lamus. ε. 805.

Θαλίη, nomen mul. (pro θαλία,
ας, ἦ,) Ionicè, à θαλάω, vi-
reo. 9. 245.

Θαλία, convivia, θαλίησι, dat.
pl. Ion. Th. θαλάω, vireo.
ε. 115.

Θάλασσα, ης, ἦ, mare. ε. 163.

Θάλαα, nomen Musæ, ut Poætæ
finxerunt. 9. 77.

Θαλερὸς, ἦ, ὅς, in flore existens,
à θαλ-

ἀ φάλλω, f. λῶ, floreo, vireo.
§. 138.

Θάλλουσιν, florent, præf. ind. ἀ
θάλλω, f. αλλῶ, vireo, floreo.
ε. 234.

Θαλφθεῖς, calefactus, a. i. part.
pass. θάλλπω. F. ψω. §. 864.

Θαμνά, frequenter, crebro, ad-
verb. ε. 360.

Θανάτιον, α, & θανάτοιο, Ion.
mors. Th. θνήσκω, f. θνή-
σκω, morior. ε. 153.

Θανείν, mori, a. 2. inf. θάνοιο.
a. 2. act. opt. ἀ θνήσκω, mo-
rior. f. 2. θνήσκω. f. 1. pass.
θνήσκω. p. τέθνηκα. a. 2.
ἔθανον. p. m. τέθναα. ε. 173.

Θάπτειν, sepelivit, imperf. Ion.
verbi θάπτω, sepelio, f. ψω,
p. τέπτεφα, aor. 2. ἔπτεφον,
præf. med. τέθηπα. α. 472.

Θάρσος, α, τὸ, animi præsen-
tia, (fiducia) θράσος, auda-
cia. Hinc θαρσύνω, a. i. part.
verb. θαρσύνω, fiduciam ha-
beo. ε. 317. §. 186.

Θαρσύνω, f. νῶ, fiduciam affe-
ro. θαρσύνωσαι, præf. part.
Th. θάρσος, α, τὸ, fiducia.
α. 326.

Θάσσον, celerius, comparat.
pro τάχον, ex ταχύς, celer.
α. 95.

Θάυμα, τὸ, res mira, θαυμά-
διον, mirum visu, Th. θαυ-
μαζέω, f. σω, miror. α. 140.

Θαύματιον, genit. ἀ θαύματιον,

αὐτιον, ὁ, nomen viri. §. 265.

Θεά, ας, Dea, θεῶν, gen. Dor. pl.
num. & θεῶν, Æolicè. α.
338. θ. 41.

Θεῖς, imperf. pro ἔθεις, discurre-
bant, ἀ θεῶν, curreo, f. θέωσα-
μαι. α. 224.

Θεῖς, Ionicè pro θεῶς, deabus.
Vide θεῶ. ε. 62.

Θεῖος, ε, ὁ, cum admiratione
spectandus, ἀ θεῶν, cum ad-
miratione spectro. Th. θεάο-
μαι, spectro, contemplor. f.
θέομαι, Ionicè ἡσθόμαι.

Θεῖα, nomen mul. & θεῖον, di-
vinam, Ionicè pro θεῖον, ἀ
θεῖον, α, ον, adject. Th. Θεός,
Deus. θ. 371. θ. 32.

Θεῖν, 3. perf. præf. sub. ponat, h. c.
faciat, more Hebræorum, ἀ
θεῖω, pono, pro quo Poëtæ
θεῖω, sicut pro πείω, πείω.
vel est aor. 2. Poët. pro θῆ, ἀ
πῆμι, pono, a. 2. ἔθην. ε. 554.

Θεῖναι, a. 2. act. infinit. ἀ πῆμι,
pono, f. θῆσω, a. 2. ἔθην.
ε. 813.

Θεῖον, divinus, gen. α, vel Ion.
θεῖοιο. α. 138.

Θέλω, volens, præf. part. f. g.
ἀ θέλω, F. ἦσω. θ. 446.

Θεμέθλοις, dat. pl. ἀ θεμέθλον,
idem quod θεμελιον, funda-
mentum. θ. 816.

Θέμω, ponere, Ionicè pro θεῖ-
ω, a. 2. inf. ἀ πῆμι, pono.
ε. 61.

Θεῖος,

Θέμις, ἐϛ, vel ἰδ, ἡ, *jus*, acc. *ἡμίον*. *ἡμισίων*, gen. pl. pro *ἡμίονων*, Ionismus enim ille non habet locum in Genit. declin. *ς*. simplicium, nisi dicamus *ἡμισίων* esse à *ἡμισι*, ἡς. *ἡμισὺς*, ἡ, ὄν, *legibus consensationis*. ε.136. θ.235. Est & *ἡμίς*, nomen Deæ. θ.16.

Θεμιστινόω, nomen mul. quæ sapit ex legibus. α.356.

Θεμιστώ, ὅ, ἡ, nomen mul. θ.261.

Θεοειδής, forma Deum referens, ex *θεός*, & εἶδ, forma. Th. εἶδω, video. θ.350.

Θεόσδω, divinitus data, à *θεός* δωμι, do. ε.313.

Θεός, Deus, gen. *θεῶ*, & *θεοῖο*, Ion. α.415. dat. pl. Ion. *θεοῖσι*, *θεοῖσιν*. α.28. *θεόφιν*, adverb. ex Deo. θ.871.

Θεραπείην, præf. inf. act. à *θεραπέω*, famulor, servio. f. *άσω*. Th. *θεράπων*, ἐν, ὅ, minister. ε.134.

Θεράπων, ἐν, ὅ, minister famulus. θ.100.

Θέρ, *ἡέρ*, πῶ, æstas. ε.501.

Θερμός, ἔ, ὅ κῆ ἡ, calidus. Th. *ἡέρω*, f. *ἡέρω*, & Æol. *ἡέρωω*, calefacio. θ.696.

Θέαζ, α.2. med. infinit. à *πῆμι*, pono. ε.23.

Θεοκέλα, divina, per syncopen pro *θεοείκελα*, Deo similia, ex *θεός*, & εἶκω, similis sum. α.34.

Θεωσιᾶ, ἡ, divina. à *θεοσίω*, ὅ κῆ ἡ, divinus. Th. *θεωσις*, ὅ, ἡ, vaticinus. α.383.

Θέπς, nomen mul. θ.244.

Θέτω, fecit, pro *ἔθετο*. ab *ἔθελω*. α.2. med. verbi *πῆμι*, pono. θ.886.

Θεώντων gen. pl. part. Alii *θεόντων*, à *ἡέω*, *currō*. At illi, à *ἡέω*, *exhibeo me videndum*, α.146.

Θήκη, ἡ, nomen urbis. *θηῶης*, &c. α.105.

Θηβαίη, ἐ, ὅ, ex urbe Thebarum oriundus, à *γίνομαι*, nascor. θ.530.

Θήγ, acuit, 3. perf. præf. ind. à *θήγω*, f. *ξω*, acuo. α.388.

Θητόν, mirandum. à *ἡίομαι*. Th. *θηάομαι*, ὤμαι, *specto*. *θηήσονται*, suspicient, f. i. à *ἡίομαι*. ε.480. θ.31.

Θήων, α.1. ind. *θήκω*, α.1. med. verbi *πῆμι*, pono, f. *θήω*, α.1. *ἔθηκα*, α.2. *έθω*, α.465.

Θήλυς, ἐ, ὅ, vel ἡ, fæmineus. *θήλειαι* fæmina, θ.667. *θηλυπέρη*, gen. Æolic. à *θηλυπέρη*, comparat. à Th. *θηλυς*, εια, fæmineus. α.395. α.4.

Θησαυρός, ἔ, ὅ, thesaurus. ε.717.

Θήρ, ρός, ὅ, fera, in pl. *θηρες*, dat. *θηρσι*. ε.275.

Θηρόλης, pro *θηρόταις*, Poët. à *θηρότης*, venator. *θηρόται*, in pl. à *θηρόω*, *venor*. Th. *θηρ*, fera, α.388.

Θησία, acc. à ἡσοῖς, nomen viri. α. 182.

Θῆτα, accus. sing. servus, à ἡς, ἡτὸς, ὁ, *servus*, ἡτοσα, ης, ἡ, *ancilla*. ε. 600.

Θιῆσπον, moriebantur, pro ἔθνησπον, 3. pl. imperf. verbi θνήσκω, morior. Vide in θανείν. ε. 116.

Θιητὸς, ὅ, ὁ, mortalis, θνητῇ, θνητῶσι, à θνήσκω, morior. α. 73. ε. 88.

Θοίη, ης, ἡ, epulum. hinc θοιναῶ, *epulor*. α. 114.

Θοὸς, ὅ, ὁ, celer. α. 97.

Θόρε, *desiliit*, α. 2. act. à θορίω, vel θύρω, *salio*. α. 392.

Θόρον, defilierunt, imperf. pro ἔθωρον, à θύρω, *salio*. α. 370.

Θοὸς, adverb. *celeriter*. Them. θοὸς, ὅ, ὁ, celer. α. 418.

Θραεία, f. g. à θρασὺς, *audax*. Th. θυεῖσθαι, εἶσθαι, τὸ, fiducia. α. 263.

Θραυχεῖσθαι, audaci præditus corde, à θρασὺς, *audax*, hoc à θάραξ, εἶσθαι, fiducia, & καρδία, ας, ἡ, cor. α. 448.

Θρεπτήρα, educationis præmia. Them. τρέφω, f. θρέψω, alo. ε. 186.

Θρέφην, α. 1. pass. Ion. à τρέφω, alo, f. ψω, p. φα, α. 2. ἔτρεφον, p. m. τέτρεφα. hinc & θρέψαζα, α. 1. part. θρέψε, pro ἔθρεψε, α. 1. θ. 198. 328.

Θρηκίς, genit. à θρηκίς, Θρηκίς, α. 1. θ. 198. 328.

Thracius, à θρήξ, ηκός, *Thrax*, nomen gentile. ε. 551.

Θρήκη, ης, ἡ, Thracia, nomen regionis. ε. 505.

Θυγάτηρ, ἡ, filia, acc. θυγάτηρα, & θυγατέρα Poëtica, vocat. ὡς θυγάτερ. α. 3. θ. 265.

Θύει, æstuabant, imperf. Ion. à θύω, maçto, & impetu feior. θ. 848.

Θύελλα, ης, ἡ, procella. θ. 742.

Θύεσθαι, victimis, dat. pl. Ion. à θύω, εἶσθαι, τὸ, victima, à θύω, *immolo*. ε. 336.

Θυήεις, εἰσθαι, redolens, ὁ, à Them. θύω, f. ὕσω, maçto. θ. 558.

Θυμολγία, accus. à θυμολγία, afferens dolorem in animo, ex θυμός, animus, & ἄλγος, εἶσθαι, dolor. θ. 629.

Θυμύνασθαι, α. 1. part. f. g. pl. succensentes, à θυμαίνω, irascor, F. θυμῶν, α. 1. act. ἐθυμύνα, hinc part. α. 1. act. θυμύνας, α. 1. part. αν. Them. θυμύς, ira. α. 267.

Θυμωθόρειν, præf. inf. à θυμωβόρειν, animum exedo tristitia, ex θυμός, animus, & βορέα, pabulum, esca. ε. 737.

Θυμωλέων, acc. sing. à θυμωλέων, *leonino animo præditus*, ex θυμός, animus, & λέων, οἰσθαι, leo. θ. 1007.

Θυμωθόρον, acc. à θυμωθόρος, ani-

animum labefactans, ex θυ-
μῷ, animus, & φθείρω, cor-
rumpo. Th. φθίω, corrumpo.
s. 715.

Θυμῶς, ἔ, ὁ, animus, ira. s.
379.

Θύων, θ, ἰσι. furians, part. præf.
act. g. n. à θυῶν, maſto, cum
impetu feror. s. 618.

Θύραξ, adverb. foras, θυρήφι,
foris, adverb. aut dativus ad-
verbialiter positus, à θυρά,
janua. s. 97, 363.

Θύπνοι, οἱ, villi, seu nodi, qua-
les dependent à crumenis,
simbria. s. 225.

Θύων, præf. part. à θυῶν, sacri-
fico. sumitur & θυῶν, pro ὀρ-
μῶ, impetu quodam feror:
item furo. hinc μεθύων, q. d.
μετὰ τὸ θυῶν, à sacrificiis enim
solebant epulari. θ. 109.

Θύων, acc. à θυῶν, s, sedile,
pro θυῶν, s, τὸ, à θυ-
άσσω, sedeo. Th. θυός, ἔ, ὁ,
celer. s. 491.

Θώραξ, thoracem, acc. pro
θύραξ, Ionice, à θυάξ,
ακῷ, ὁ, Ionice mutatur α
in η, θυρήξ, pectus: unde θυ-
ρήσσω, ἔω, pectus armis seu
lorica munito, per syn. speciei
arma, θυρήσσειν, armantur,
præf. ind. θ. 431.

Θωπία, nom. pl. θυῶν ἔργα, ad-
miranda opera, θυῶν, Io-
nice, idem est quod θυῶν,

& hinc θυῶν, pro θυῶν,
Ion. Th. θυῶν, f. ἄσσω,
miror. s. 165.

I.

Ἰάλλων, volitabant, 3. pl. im-
perf. pro præf. enallage
temporis, ab ἰάλλω, mitto,
volo, f. αλλῶ. θ. 269.

Ἰάνη, ac, ἡ, nomen mul. ex
ἰα, sola, & ἀνῆ, quæ sola ani-
mo virum imitatur. θ. 536.

Ἰάνη, nomen mul. ab ἰαίνω, ca-
lesfacio. item, exhalo, lati-
tia perfundo. θ. 349.

Ἰαπεῖος, gen. Ion. ab ἰαπετός,
nomen viri, ab ἰάπῳ, mitto.
item, maledicti læſſo, ἰα-
πεῖον, vocat. casus, filius
Iapeti, à ἰαπετοῖδης. s. 54.

Ἰασίω, dat. nomen viri, ab ἰάω,
F. ἰάσω. θ. 970.

Ἰάχ, ἰάχων, 3. pl. imperf. act.
verb. ἰάχων, vociferor, cla-
mo. hinc in part. ἰάχων, ον-
τῷ, hinc ἰάχ, clamor. θ.
69. s. 441.

Ἰαλκή, ἔ, ἡ, nomen urbis.
s. 474.

Ἰδάλιμος, sudorificus, ab ἰδῷ,
ἰδῷ, τὸ, sudor. idem quod
ιδρώς, ἄτῳ, ὁ. s. 413.

Ἰδῶ, a. 2. act. imperat. ab ἰδῶν,
video, f. ἰδῶμαι, a. 2. ἰδῶν,
& ἰδῶν, in part. ἰδῶν, ὀνῶν,
& ἰδῶν, pro ἰδῶν. s. 445.

ΙΔ', idem quod ἰδδ', Ε', atque.

α. 19.

ΙΔ', æstu, dat. sing. ab ἰδ', ε', το, sudor. α. 397.

Ιδεῖν, a. 2. act. infinit. ἰδᾶς, a. 2. med. infinit. ab εἶδω, video. Vide ἰδδ'. α. 16.

Ιδης, genit. ἡ Ἰδη, Mons Creta, sic dictus, quod ex eo longe lateque licuerit circumspicere. θ. 1010.

Ιδης, videris, 2. sing. a. 2. act. subj. ab εἶδω, video. α. 335.

Ιδμεν, pro ἰσμεν, & hoc per synopen, pro ἰσμεν, scimus, ind. præf. 1. pl. Th. ἰσμεν, scio. Imperat. ἰσθε, & ἰδθ. θ. 27. Hinc ἰδμων, peritus & ἰδυσαῶν, peritia, dat. pl. Ion. ἰδυσαῶν. θ. 377.

Ιδοντε, 3. pl. a. 2. med. indic. aspexerint, ab εἶδω, video. θ. 451.

Ιδεας, periti, ab ἰδεας, quod est ab ἰσμεν, scio. α. 351.

Ιδεας, ε', ο, ἡ, provida, sic κατ' ἐξοχὴν, dicitur, formica. Th. ἰσμεν, scio. ε. 776.

Ιδρωτε, acc. ab ἰδρως, ὠτε, ο, sudor, per metonym. effecti labor molestus. Thema est, ἰδω, ε', το, sudor.

Ιδῶα, ας, ἡ, nomen mul. quasi εἰδῶα, gnara. θ. 352.

Ιεῖται, emittentes, part. præf. g. f. pl. num. ab ἵναι, mitto, alii scribunt ἱεῖται, idque Ἄο-

lice, imperf. ἵλω, ης, η, 3. pl. ἱεῖται, f. ἱεῖται, p. εἶναι, a. 1. ἱεῖται, a. 2. ἵω, ης, η, præf. pass. εἶμαι, a. 1. pass. ἵλω. θ. 10. 43.

Ιεμεν, Ionice, pro ἱεμεν, Attice, præf. inf. ab ἱεμαι, ubi Iones αἱ, in fine abjiciunt, accentu in sua sede relicto, ab ἵναι, mitto. ε. 594.

Ιεμενοι, cupientes, part. præf. m. ab ἵναι, cupio. Verba desiderii regunt Genitivum, ἵναι, cupiebant, imperf. med. 3. pl. α. 23. 251.

Ιεμαι, ire, ab εἶμαι, eo, pro quo etiam dicitur ἵναι, ὡς ἵναι, perrexit ire. α. 40.

Ιεπός, ε, ο, sacer. item, magnus, immensus, ἱεπῆ, Ionice, pro ἱεπῶ. ἱεπῶ, g. n. pl. num. intelliguntur sacrificia, ἱεπῶ, pro ἱεπῶ, ἱεπῶν, facere sacra, h. e. sacrificare, ἱεπῶν (pro ἱεπῶν, in f. g.) Dorice. θ. 1014. α. 201. θ. 417. ε. 334.

Ιησ, tranat, ab ἵναι, mitto, spiritu differt, ab ἵναι, eo, de quo paulo ante. θ. 806.

Ιησος, dat. sing. nomen viri, ab ἵησων. θ. 1000.

Ιησται, ab ἵησ, εἶναι, ὡ, idem quod εἶησ, rectus, ἵησται, dat. pl. Ionic. ε. 36.

Ιηθ, præf. imperat. accede, ab εἶμαι, vel ἵναι, eo. ε. 491.

Ι'θυδ'ἡμοισι, justos, dat. pl. Ionic. parage ab ἰθυδικης, ὤ, ὅ, cujus judicia sunt recta, ab ἰθύς, ἰθεῖα, ἰθύ, rectus, a, um, & δίκη, jus.

Ι'θύς, dirigit, 3. sing. præf. ab ἰθυώω, dirigo. Th. ἰθύς, εἶ, ὅ, rectus. ε.7.

Ι'κ'ανεν, pervenit, ab ἰκάνω. Th. ἴκω, f. ἴξω, a. i. ἴξα, venio. θ.697.

Ι'κ'ελ, similis, & εἴκ'ελ, ab εἴκω, similis sum. ε.302.

Ι'κέτ'όσε, a. i. ind. ab ἰκετ'όω, supplico. Th. ἰκέτης, ὤ, ὅ, supplex. α.13.

Ι'κέτησι, supplicibus, dat. pl. Ion. ab ἰκέτης, ὤ, ὅ, supplex. ε.325.

Ι'κετ', aor. 2. med. ἰκετ' ἐς ἀθανάτους, pervenit ad immortales. Vide in ἰκηαι. θ.286.

Ι'κηαι, attigeris. 2. sing. a. 2. med. subj. Ionice pro ἰκη, ab ἰκνέομαι, venio, f. ἴξομαι, p. ἴγμα, a. 2. m. ἰχόμεν, ὤ, εἶ, & in 3. pl. ἰχοντο, in aor. 2. sub. ἴκωμαι, η, ηται, ε.466.

Ι'κ'τερ, Adverb. celerrimè, ὀπὸ ἑκιάδ. Th. ἰκνέομαι. θ.691.

Ι'κ'το, per syncopen pro ἰκέθ, pervenit, a. 2. med. ἰκνέομαι. Vide in ἰκηαι. θ.481.

Ι'λαδον, catervatim, ε.285.

Ι'λαον, ab ἴλα, propitius, Atticè ἴλεως. ε.338.

Ι'λάσκεσθ, præf. inf. ab ἰλάσκομαι, placō. Th. ἰλάω. ε.336.

Ι'μάσας, Poëtice pro ἰμάζας, part. a. i. act. à verbo ἰμάζω, lorīs cado. F. ἰμάσω. Th. ἰμάς, αἴθ, ὀ, lorum. θ.857.

Ι'μείρω, desidero, cupio. f. εἶ, hinc ἴμερ, desiderium, & δεσπερόντας, acc. pl. desiderabiles, ab ἰμερόεις, εσσα, εν. Th. ἰμείρω, α.31. ε.616. θ.359.

Ι'ν', pro ἴνα, ut. ε.544.

Ι'νῶ, ὀ, ἡ, valida, nomen mul. ab ἰς, ἰνός, ἡ, robur, fibra. θ.976.

Ι'ξε, 3. sing. a. i. act. indic. Th. ἴκω, venio, f. ἴξω, a. i. ἴξα. α.32.

Ι'ξ'εαι, pervenies, 2. sing. fut. i. med. Ionicè pro ἴξη, ab ἰκνέομαι, ἔμαι, F. ἴξομαι, Præt. pass. ἴγμα, a. 2. med. ἰχόμεν, ὤ, εἶ. ε.475.

Ι'οειδ'α, acc. sing. in nom. ἰκειδ'ς, εἶ, niger, ab ἰον, ὤ, τὸ, viola purpurea, nigricans, & εἶδ, εἶ, forma, & hoc ab εἶδω, video. θ.3.

Ι'όλα, ὤ, nomen peritissimi aurigæ. Iolaus, q. d. ἰδς ἑλας, jaculum seu telum populi, α.78.

Ι'όντε, euntem, a. 2. act. part. ab εἶμι, eo. part. a. 2. act. ἰών, ἴστα, ἰόν. θ.773.

Ι'οχάιρα, ας, ἡ, sagittis gaudens. ex ἰδς, ἔ, ὀ, telum, & χαίρω, gaudeo. θ.14.

Ι'ππόδαμ, equorum dormitor.

- ἵππῳ, & δαμῶν, domo. α. 346.
- ἵπποῦν, nomen mul. *celer infar equi. vel valde celer.* Nam ἵππῳ in compositione quandoque auget, sic & βη quod est ex βῆς, ut βῆλυμῳ. θ. 251.
- ἵπποῦν, nomen mul. *valde intelligens.* θ. 251.
- ἵππῳ, *equus*, dat. pl. Ion. ἵπποιζιν. α. 341.
- ἵππῳ, vocativi casus. ab ἵππότης, α, ὁ, *equus*, vocativus pro nominativo ponitur Poëtica, & Attice. α. 216.
- ἵππουκλήν, *equi fons*. Nomen fontis, in Boeotia, non procul ab Helicone monte. θ. 6.
- ἵρῃξ, ηκῳ, ὁ, Ionice, pro ἵεραξ, ακῳ, ὁ, *accipiter*. ε. 201.
- ἵρις, ιδῳ, ἵρις, & ἵρις, η, *iris*, in accusi ἵρις. θ. 780.
- ἵρις, ἵρις, η, *vis*, ἵρις ἀνέμῳ, *vis venti*. θ. 332.
- ἵσ', pro ἵσσε, ab ἵσσω, παρ. α. 350.
- ἵσαν, *ibant*, 3. pl. imperf. act. ab εἶμι, εὐ. imperf. εἶν. α. 2. ἵον, pl. perf. m. ἥεν. θ. 68.
- ἵσασι, & ἵσσειν, 3. pl. ab ἵσημι, *scio*. ε. 40.
- ἵσων, *parem, æqualem*, ab ἵσσω, παρ. α. 325.
- ἵσων, *æquale*, scilicet prima in ἵσσω est anceps, & proinde scribitur etiam ἵσσω, quum prima corripitur. α. 750.
- ἵσσω, pro ἵσσω, præf. med. infinit. *æquare*, ab ἵσσω, ὦ, αἴο. Th. ἵσσω, α, ὁ, παρ. ε. 560.
- ἵσσω, *æquiparat*. q d. ἵσσω φέρει. ε. 428.
- ἵσσω, part. præf. pass. ἵσσω, *stans*, genit. Ion. ἵσσω, ab ἵσσω. ε. 567.
- ἵσσω, pro ἵσσω, 2. sing. præf. pass. imperat. ab ἵσσω, sto, f. ἵσσω, α. 2. ἵσσω. α. 449.
- ἵσσω, Ionice pro ἵσσω, ab ἵσσω, α, η, *Vesta*, focus. θ. 454.
- ἵσσω, *stiva*, dat. sing. ab ἵσσω, temo, stiva. ab ἵσσω, tela, quod ab ἵσσω, sto, & βῆς, *bos*. ε. 433.
- ἵσσω, *telam*, acc. ab ἵσσω, ἔ, ὁ, tela, & malum navis. Th. ἵσσω, sto. ε. 64.
- ἵσσω, ab ἵσσω, ὁ, η, *gnarus*, *sciens*. ε. 790.
- ἵσσω, acc. ab ἵσσω, nomen fluvii Germani, *Danabius*. θ. 339.
- ἵσσω, *detinet*, ab ἵσσω, idem quod ἵσσω, habeo. Th. ἵσσω, habeo. ε. 493.
- ἵσσω, εἰς, εἰ, idem quod ἵσσω, habeo. ἵσσω, 3. pl. præf. sub. act. ε. 623.
- ἵσσω, ὦ, η, *robur*. dat. ἵσσω, acc. ἵσσω, *fremittum*. Hinc ἵσσω, *robustus sum*. θ. 146.
- ἵσσω, *abierunt*, 3. dual. præf. actiui, ab εἶμι, εὐ. ponitur

verò præsens, pro, a. 2. ἰον, qui 3. dual. format ἰέτλω enallage temporis. s. 197.

Ἰτν, extremam oram. ab ἴτυς, υ, ἡ, extremus ambitus, circumferentia. a. 314.

Ἰφθίμν, genit. fortis, ab ἰφθι- μ, & hoc ab ἴφι, fortiter, quod est ex ἰς, ἰνός, ἡ, vis, ro- bur, ἰφθίμν, θ. 768.

Ἰφι, adverb. fortiter, ab ἰς, ἰνός, ἡ, vis, fibra. s. 339.

Ἰφικλιδίω, nomen viri. a. 111.

Ἰφικλῆα, nomen viri. ad for- mam ἡρακλῆα. à nominati- vo ἰφικλῆος contractè ἰφι- κλῆς, q. d. valde honoratus, gloriosus. a. 54.

Ἰχθυόοντις, piscibus inhiantes, præf. part. ab ἰχθυόω, ὦ, piscor. Th. ἰχθῦς, υ, ὦ, ὦ, pis- cis. a. 210.

Ἰχθῦς, υ, ὦ, ὦ, pisces, ἰχθῦς pro ἰχθῦς sicut ὄρνις pro ὄρνις &c. a. 212.

Ἰχν, υ, τὸ, vestigium. s. 678.

Ἰφ, dat. sing. ab ἰός, ὦ, ὦ, sagitta. quod est ab ἰμῖ mīto. item arugo, quæ in metallo serpit, venenum quod transmittitur in venas. At ἰφ, ἰα, ἰον, idem quod οἶφ, α, ον, solus, a. ut. a. 409.

Ἰωη, ἡς, ἡ, clamor, vociferatio. θ. 682.

Ἰωληός, acc. ἰωληός, ὦ, ἡ, urbs Thessalia. θ. 997.

Ἰωχμῶς, tumultus, genit. Ion. ab ἰωχμῶς, ὦ, ὦ, persequutio hostilis, idem quod ἰωνῆ. Th. διώκω, f. ξω, persequor. θ. 683.

K.

K' pro κ, & κ' dixit ὦ. θ. 547.

Κάββαλε, & κῆββαλ', prostravit, a. 2. ind. pro κατέβαλε à κα- βάλλω deicio, κῆββαλετ', a. 2. m. 3. perf. sing. Th. βάλλω, f. βαλῶ, p. βέβληκα, a. 2. ἔβα- λον, p. m. βέβολα. a. 130. 462.

Καδύαμιν pro καδύ δυνάμιν, pro virili, à δυνάμεις, εως, ἡ, po- tentia Th. δυνάμει, f. ἡσυναμ, possum. s. 334.

Καδῖ, καδ' ἢ βάλε pro κατέ- βαλε ἢ, deiecit vero. a. 384

Κάδμν, κ, nomen viri, hinc καδμείφ, καδμείφισι, dat. pl. & in f. g. καδμείφ, & καδμνίς, ἰδφ, Cadmæa. s. 161. θ. 937.

Καταπύμν, præf. part. à κα- τὰ πτω, inuado. Th. ἀπύμα, tango, f. φομα. s. 330.

Καθαρός, pure, adverb. à καθα- ρός, ὦ, ὦ, purus. Th. καθαίρω, purgo. s. 335.

Καθεζομένη, præf. part. residens. à καθεζομαι, sedeo. Th. ἔζο- μα, f. ἐδῶμα, sedeo. a. 34.

Καθίζε, 3. perf. præf. ind. sedet. καθίζε, præf. inf. colloca. à καθίζω. Th. ἰζω, f. ἰω, sede- re facio. θ. 434.

Καί, *sed etiam*, τε καί, quæ duo simul juncta sunt distributiva, ὁμῶς καί, *simul etiam*. s. 43. 241.

Καίεν, *adolent*, pro καίενσι, καίοντο, *ardens*, præf. part. ἡ καίω, *uro*, accendo, f. καύω, p. καύωκα, a. 2. pass. ἐκαίην, f. i. pass. καυθήσομαι, θ. 557.

Καινία, ἡ καίνεις, ἡ, ὅ, nomen proprium regis, α. 179.

Καιρός, ὁ, *tempus opportunitatis*, occasio. s. 692.

Κακῶν, ille: ex καί & ἐκόν. s. 293.

Κακκρύπτων, pro κακὰ κρύπτων, abscondens, præf. part. ἡ κρύπτω, abscondo. f. ψ. p. φα. a. 2. ἐκρυβον. s. 469.

Κακοημοσύνη, *ignavia*, ex κακόν, malum & ἡμῶν, ὄν, ὅ, acervus rerum simul congestarum. Th. πῆμι, pono. s. 470.

Κακός, *malus*, propriè piger, ἡ χαίω, *cedo*. κακῇ, ἡ, neur. κακόν, κακ' pro κακῶ. dat. pl. κακῶϊ. κακόν, pro κακῶς, *adverb.* s. 321. comp. κακίων, κακίς. s. 264. 344.

Κακότης, dat. sing. ἡ κακότης, ητ, ἡ, *improbitas*. α. 93.

Κακὸς χαρὶ, *alienis malis gaudens*, ex κακόν, malum, & χαίρω, *gaudeo*. s. 28.

Κακτοῦμαι, *occidere*, Dor. pro κακτοῦμαι, & hoc pro κα-

κακτοῦμαι, ἡ. i. inf. act. ἡ κακτοῦμαι, pro κακτοῦμαι. Th. κτείνω, f. κτείνω, *occido*, p. ἡκτοῦκα, a. 2. ἐκτοῦνον. α. 433.

Κάλα, λίγνα. ἡ κάλας, α, τὸ, lignum. s. 125.

Καλεῖν, *vocare*, invitare, ἡ καλέω, *voco*, f. ἔσω, p. κέκληκα, καλέσκει. 3. perf. imperf. ἰσάνικε, pro ἐκάλει, α, καλέσθ', pro καλέσθι, *vocant*. θ. 207. s. 340.

Καλιῖ, horrea. καλιῖ, αἱ, ἡ, *pidam ex virgultis*, καλιῖν ἰονικῇ pro καλιῖν. Th. κάλας, α, τὸ, lignum. s. 305.

Καλλιγυνώσκει, acc. ἡ καλλιγυνώσκει, αἱ, ἡ, *pulcris mulieribus abundans*. ex καλῶ, ἡ, τὸ, *pulcritudo*, & γυνή, *mulier*. s. 651.

Καλλιμέγισ, genit. ἰον. καλλιμέγισ, *pulchricoma*. ἡ καλός, ἡ, ὄν, *pulchra*, & μέγισ, ἡ, *coma*. θ. 915.

Καλλιπάρη, Æol. seu Boeoticè pro καλλιπάρη, *pulchras habens genas*, ex καλός, ἡ, ὄν, *pulcher*, & παρῆα & Æol. παρῆα, αἱ, ἡ, *malas genas*. θ. 238.

Καλλιρέθρον, *pulchritudum*, ἡ καλός, ἡ, ὄν, *pulcher*, & ῥέω, *fluo*, f. ῥέσω, p. ῥέκα. θ. 339.

Καλιόπη, ἡ, ὅ, nomen Musæ, *cujus est elegans eloquium*, *facunda*, ex καλῶ, ἡ, τὸ, *pul-*

- pulchritudo*, & ὁ ψ, ὁ πός, ἡ, νοχ. θ. 79.
- Καλλιρέη*, nomen mul. θ. 280.
- Καλλιτερχας*, pulchricomos, καλλιθερεξ, ἡ, pulchros crines habens, ex καλός, ἡ, ὄν, pulcher, & θερεξ, τερχός, ἡ, pilus. α. 372.
- Καλλιρόον*, limpidam, ex καλός, pulcher, & ῥόο, fluentum. Th. ῥέω, f. ῥόω, fluo. ε. 735.
- Καλλίσφυρο*, pulcros talos habens. ex καλός, & σφύειον, malleolus. Th. σφύρα, ρας, ἡ, malleus. θ. 526.
- Καλός*, ἡ, ὄν, pulcher, bonus. Comp. καλλίων, ὄν, ὁ, ἡ, & καλλιον, τὸ, Superl. καλλιστός, optimus, pulcherrimus. θ. 384.
- Καλυπτοίμοι*, contextæ, præf. part. pass. à καλύπτω, tecto, f. ψω, p. φα, a. i. ἐκαλύψα, ας, ε, a. 2. ἐκαλύβην. α. 134. ε. 139.
- Καλύπτειν*, acc. Ion. à καλύπτειν, tegmen capitis muliebri. Th. καλύπτω, tecto. θ. 574.
- Καλυψώ*, nomen mul. θ. 359.
- Κάμαξι*, dat. pl. palis, pedamentis, à κάμαξ, ακ, ἡ, palus. α. 298.
- Κάματ*, ε, ὁ, labor. hinc καματώδης, ε, ὁ, ἡ, laboriosus. Th. κάμνω, μώ, p. κέκμηκα, lassescō. ε. 175. 582.

- Κάμω*, pro κῆ, ῥω. ε. 437.
- Καμπύλα καλα*, curva ligna. à καμπύλ, ε, ὁ, Th. καμπύλω, f. ψω, p. φα, flecto. α. 324.
- Κάπ*, quatuor, etn, ex κῆ & ἄν, ῖ. ε. 335.
- Καναχή*, crepitatio, sonitus. hinc καναχηδόν, adverb. cum strepitu. Th. ἤχ, ε, ὁ, sonus. α. 164. θ. 267.
- Καναχίζε*, imperf. substrebat, à καναχίζω & καναχίω, resonō, hinc καναχή, crepitatio, καναχήσι, dat. plur. Ionice. Th. ἤχ, ε, ὁ, sonus. α. 373.
- Καπνός*, ε, ὁ, fumus. ε. 43.
- Κάπς*, ε, ὁ, aper, item verres, quo sensu accipitur. ε. 781.
- Κάρεν*, τὸ, indeclinabile, caruit, per apocopen pro κάρηνον, ε. ε. 532.
- Καρπαλίμως*, cito, raptim, adverb. q. d. ἀρπαλίμως, ab ἀρπαζω, f. σω, & ξω, rapio. α. 432.
- Καρπός*, ε, ὁ, fructus. ε. 170.
- Καρίει*, robore, pro ὀνκράτι, h. e. κρατερῶς, more Hebræorum, καίει, pro κραίει, ε, τὸ, robur. θ. 73.
- Καρπερόθυμω*, dat. καρτερόθυμω, à καρπερόθυμ, ε, ὁ, pertinax, qui toleranti animo est, ex καίει, per metathesin litterarum pro κραίει, ε, τὸ, robur, & θυμέ, ε, ὁ, animus. θ. 476.

Καρπρόφρων, acc. à καρπρόφρων, *ον*, *ο*, *η*, *πραστῆς*, item *magnanimus*, à καρτ, *ου*, *ου*, *το*, *robur*, & *φρῶν*, *ανίμους*.

Κάρησι, præstantissimum, pro *καρπῶσι*, ab ἀγαθός, *bonus*, *κρείσσων*, *καρπῶσι*. *θ*. 981.

Κάρφῃ, ficcatur. Th. *κάρφω*, *siccō*, *arefacio*, f. *ψω*. *ε*. 7.

Καρραρόδοντα, acc. sing. *dentibus asperum*, à *καρραρόν*, *asper*. Th. *καρραρόν*, f. *ξω*, *sculpo*, & *δόντα*, *όντα*, *ο*, *dens*. *ε*. 602.

Κασίγνη, *υ*, *ο*, *ex* *κασίς*, *ου*, *ο*, *η*, *frater*, *soror*, & *γείνομαι*, *nascor*. *θ*. 756.

Κασίπερ, *κασίπερ*, gen. *ο*, *stannum*. *θ*. 862.

Καί, cum Genitiv. per. Cum Accus. *ad secundum*. *καί* *ὄν*, *in monte*; *καί* *οἶκον*, *domi*. *καί* *ὥρην*, *ad tempus*, idem quod *ὥρην* *καί*. *ε*. 615. 100.

Καίθεξιθαι, *onusa sunt*. 3. pl. præ. medii, à *βαίθω*, *onero*, *sum gravis*, f. *σι*, p. *κα*. *ε*. 232.

Καίθεσι, intrat, f. i. à *καίθεσι*, *νω*, f. *βήσομαι*, *descendo*. Th. *βαίνω*, *eo*, a. 2. *έβω*. *θ*. 750.

Καίθεσι, præf. ind. à *καίθεσι, *senesco*. Th. *γῆρας*, *αί*, *το*, *senectus*. *ε*. 93.*

Καίθεσι, 3. præf. sub. hume-

fiat, à *δύω*, *trigo*, f. *δύσω*. *ε*. 544.

Καίθεσι, Att. & Dor. *ingredi*, pro *καίθεσι*, a. 2. act. infinit. à *καίθεσι*, a. 2. act. *καίθεσι*, *υ*, *υ*. Th. *δύω*, & *δύω*, *subeo*. a. 196.

Καίθεσι, occidentem, part. a. 2. act. Them. *δύω*, *subeo*, vel *δύω*. *θ*. 596.

Καίθεσι, poneret, 2. sing. a. 2. med. opt. *καίθεσι*, *deposueris*. 2. sing. a. 2. med. subj. *καίθεσι*, *καίθεσι*, & pro hoc *καίθεσι*, Ionicè, à *πίθμι*, *pono*. *ε*. 45.

Καίθεσι, poet. pro *καίθεσι*, & *καίθεσι*, *reconde*, a. 2. imperat. med. à *καίθεσι*, *repono*. Th. *πίθμι*, f. *θήσω*, a. 2. *έθω*. *ε*. 625.

Καίθεσι, præf. part. à *καίθεσι*, *jaceo*, *decumbo*. *ε*. 362.

Καίθεσι, distillat. præf. ind. à *καίθεσι*, *destillo*. Th. *λείβω*, f. *ψω*, *libo*. *θ*. 786.

Καίθεσι, præf. inf. à *λείπω*, *linquo*, f. *ψω*, p. *φα*, a. 2. *έλιπον*, p. m. *λέλοιπα*. *ε*. 744.

Καίθεσι, cubat. fut. ind. à *λείπω*, *cubare facio*. *ε*. 521.

Καίθεσι, opprimat, a. i. sub. à *καίθεσι*, *comprehendo*. Th. *μάρι*, f. *ψω*, *capio*. *ε*. 494.

Καίθεσι, *exterrita*, perf. part.

part. activi, per syncopen,
 ἔχ, pro καὶ ἐπιπλήχῃα. à
 verbo καὶ ἐπιπλήσσω, ξω, per-
 terresio, præter. act. καὶ ἐπι-
 πλήξα. Th. πλοῖον, ὄ, f. ἦσαν,
 exterreo. α. 265.

Καὶ ἀπίε, deglutiebat. imperf.
 Ion. Th. πίνω, bibo, f. πίνω,
 p. πίπικα, α. 2. ἔπιον, inde
 in imperat. πῖθι & πῖε. 9.
 459.

Καὶ ἄσπι, opacus, à σπιά, ἄς,
 ἦ, umbra. ε. 311.

Καὶ σφύελλ, σ, à σφύελλος, du-
 rus, asper. Thema, σφύω,
 astringo, f. ψω. 9. 806.

Καὶ σφθιμύοιζιν, morruis, dat.
 pl. præf. part. à σφθίω, idem
 quod σφθίω, f. ἦσαν, corrumpo.
 θ. 850.

Καὶ σφλίξα, combussisset, 3.
 sing. α. 1. act. opt. à σφλίξω,
 uro, f. ξω, p. 2α. α. 18.

Καὶ σφραζέσθαι, præf. imperat.
 pass. à καὶ σφραζομαι, confi-
 dero. Th. σφραζω, dico, f. σφ.
 p. κα. α. 2. ἐσφραδον, p. m. πῖ-
 σφραδον. ε. 246.

Καὶ σφύειν, effundit, 3. imperf.
 à καὶ σφύομαι. Th. χύω, f.
 χύσω, fundo. ε. 581.

Κατεῖεν, descendebat, ex κατ-
 εἶμι, εσ, est 3. sing. præter. med.
 εἶα, & Attice ἦα, αἰ, ε. κα-
 τῶν, part. α. 2. à κατεῖμι. θ.
 723. α. 254.

Κατεργάτω, redarguat, præf.

imperat. à κατελέγχει. Th.
 ἐλέγγω, f. ξω, arguo. ε. 712.
 Κατέλεξε, recensuit, α. 1. ind.
 κατελέγω. Th. λέγω, ξω, dico.
 9. 627.

Κατενοῶσιν, adverb. ex adver-
 so, coram. Th. ἀντί, pro.
 α. 73.

Κατενοῶσι, α. 1. ind. pro κατενοῶσι,
 ab inusitato verbo, κατενοῶω,
 habitandum do. Th. ναῶω,
 habito. ε. 167. 9. 538.

Κατενήνοθεν, constraverat, præter.
 med. à κατενήνω, ἐνήνω ex ἐν
 & νέω, romo. per metathesin
 ἐνήνω, in præter. med. λῶθα,
 & per reduplicationem ἐνή-
 νηθα, præposita præpositione
 κατ, fit hinc κατενήνωθα, con-
 stravi. Errant qui à κατεν-
 θίω, derivant. Sic n. redu-
 plicatio foret κατενήνωθα, &c.
 Malo ita resolvere, ut dicam,
 κατενήνωθα, esse duntaxat præ-
 teriti medi, & carere præ-
 senti. Præsens, si usitatum
 foret, esset κατενήθω. α. 269.

Κατίπαυσι, diremit, sedavit,
 α. 1. act. ind. verb. κατ-
 παύω, desisto. Th. παύω, fi-
 nio, cesso. 9. 87.

Κατίσθαι, oppositi sunt, pro κα-
 τεστάθησαν, Æolice, α. 1. ind.
 pass. à κατίσταιμαι, consti-
 tuor. Th. ἵστημι, f. στήσω, sta-
 tuo. 9. 674.

Κάπικε, imperf. ut & κατίχθε, deti-

detinebat, pro ἔχω, dicitur
χίω. 9. 700. 575.

Καίηρεφί', pro καίηρεφεία, à κα-
τηρεφής, ἰϙ, ὁ κῆ ἡ, tectus,
dat. pl. Ion. καίηρεφείωσι. Th.
ἐρέφω, ψω, tego. 9. 778.

Καίηωρεῖντο, suspensi erant, 3. pl.
imperf. pass. Doricè pro κα-
τηωρεῖντο, à verbo καίωωρεό-
μαι, dependeo, ex κῆ & αἰω-
ρεῖω, f. ἦσω, in sublime tollo.
α. 225.

Καὶπαίζη, expulerit, præf. sub.
ab ὀπαίζω, f. σω, persequor.
s. 322.

Κάτω, infra, deorsum. 9. 301.

Καυάξαις, fregeris, a. i. opt.
act. à καυάζω, contero, fran-
go. sic Æoles pro αἶψ, dicunt
αὐῆς, vel pro καυάξαις, poet.
sublato, τ, & inserto, υ, Æol.
ab ἄζω, frango. s. 664.

Καῦμα, αἶϙ, τὸ, incendium,
à καίω, uro, f. καύου. 9.
844.

Κι, & κεν, particula potentialis,
sicut in prosa αἶν, vel exple-
tiva. s. 10. 12. 33.

Κίαϑ, jacebant, pro ἔκειντο, Io-
nicè, & κίαϑ pro κείαϑ, à
κείμαι, jaceo. α. 241.

Κίγχοιζι, dat. pl. Ion. à κέγ-
χοϙ, milium, genus legu-
minis. α. 398.

Κεδνῆ, castæ, dat. sing. à κεδνός,
ἡ, δν, castus, probus. Th. κῆ-
δϙ, ἰϙ, π, cura. s. 69.

Κείνω, illo, pro ἐκείνω, per aphæ-
resin. κείνοις, κείνοισι, dat. pl.
Ion. ab ἐκείνϙ, ille. 9. 628.
836.

Κεῖϙ, jacet, κεῖτ', pro ἔκειτο, im-
perf. Ion. à κείμαι, jaceo.
α. 227.

Κεκαλυμμένη, perf. part. pass.
à καλύπτω, operio, tego, f.
ψω, p. φω, a. 2. ἐκάλυτον.
9. 745.

Κεκασμένον, perf. pass. à κάζω,
orno, f. σω. 9. 529.

Κεκάθη, occultabat, Ion. plusq.
perf. med. à κάθω, κάδω,
p. κα. in præf. med. κέκαθα.
sicut, πλήθω πέπληθα, γηθίω
γέγηθα, &c.

Κεκλήρωτες, præf. med. Æolice
pro κεκληρώτες, à κλάζω.
verior analysis hæc est: ex
præterito κέκληρα, novum
verbum κεκληρώ, quod Græ-
cis est usitatissimum, unde
in part. præf. κεκληρών, οἶϙ,
in pl. οἱ κεκληρωτές. α. 412.

Κεκληγώς, vociferans, præf.
med. à κλάζω, clamo, in f.
κλάγξω, a. 2. ἐκλαγν, p. m.
κέκληρα, hinc in part. f. g.
κεκληγγή. s. 447.

Κέλνυτε, audite, à κλδμι, (The-
ma κλύω audio.) Hinc κλδ-
θι, & poetica redupl. κέκλυ-
θι, in 2. pl. κλδτε, & κέκλυ-
τε, audite, correpta penulti-
ma. 9. 644.

Κεκορημμένος, pulverulentus, Attice, pro κεκορησμένος, à κορίζω, pulvere impleo, quod est à κόνις, εως, ή, ρυλνις. ε. 471.

Κεκορημένος, satiatum, à κορίω, satio, F. έσω, & ήσω, p. κεκόρηκα. ε. 391.

Κεκορημένος, diversam. Them. κείνω, f. νά, secerno, p. κίκακα. α. 55.

Κεκεύφα, latent, 3. pl. præf. pass. Ionice, pro κεκευμμένοι είσί. à κρύπτω, abscondo, f. ψω, p. φα. α. 2. έκευβον. ε. 384.

Κεκτηάχ, comparare, præf. pass. infinit. à κτάομαι, acquirō, f. κτήσμαι, p. κέκτημαι. ε. 435.

Κελάδω, genit. Poëticus, pro κελάδω, à κέλαδω, υ, ό, strepitus. θ. 926.

Κελαυνέφει, nubium offuscatōri, dat. à κελαυνέφης, ex κελαυνής, niger, idem quod μέλας, & νεφω, εω, τὸ, nubes. α. 53.

Κελαυνή, nigra, dat. Thema est μέλας, μέλαινα, μέλαινα, niger, pro μ, ponitur κ, κελαυνόν. α. 173.

Κελούθω, genit. κελούθως, υ, ή, via. ε. 578.

Κελύω, jubeo, præf. ind. à κέλομαι, Poëtice, κέλομαι, κέλονθ'. pro κέλονθ', 3. pl. imperf. θ. 33. ε. 304. θ. 686.

Κενίω, Poëtice, pro κενίω,

à κενός, ε, ό, vacuus. ε. 496.

Κένταυροι, Centauri, ex κεντέω, stimulo, pungo, & ταυρω, Latine, ταυρις. α. 184.

Κεραμίδες, εω, ό, figulus, à κίραμω, υ, ό, urceus, vel terra figularis. ε. 25.

Κερατοί, cornuta, à κεραός, ε, ό, hoc à κέρας, cornu. ε. 527.

Κεραυνός, gen. sing. à κεραυνός, ό, fulmen, q. à κείρω, scindo, & αὐω, uro. hinc κεραυνώω, fulmino, fulmine percutio. κεραυνώθην, a. i. part. pass. genit. θ. 846, 859.

Κέρας, αλω, τὸ, cornu. θ. 311.

Κέρερον, Cerberus. θ. 311.

Κέρδω, εω, τὸ, lucrum. hinc κερδαίνει, lucrari, à κερδαίνω. ε. 321, 350.

Κερκήης, nomen mul. θ. 315.

Κέρως, 3. perf. a. r. ind. Ionice, verbi κείρω, tondeo, f. ρω, & Æol. κέρσω; a. i. έκρω, & έκρω. hinc κέρσι, per τμήζω, pro άπέκρω. α. 419.

Κέρωμα, convicia, quasi dicas convocia, à κέρωμω, mordax, cavillatorius. hinc κερτομέω, convicior, ex κείρω, tondeo. & τομή, sectio, quod est à πίνω, seco, p. m. πίτομα. ε. 786. θ. 541.

Κόθητι, dat. pl. à κούθω, εω, τὸ, caverna profunda, à κούθω, occulto. unde etiam est κούθων όω, ό, locus qui occult-

occultat. Regula. Nomina appellativa in ὦν, & εἰον, significant locum. ut, ἀμπέλων, ὦν, ὅ, vineium. 300.

Κεφαλῇ, ἥς, ἡ, caput, gen. pl. κεφαλείων, Ionice, pro κεφαλῶν, dat. κεφαλῇσι. 3. 827. ε. 416.

Κεφαλῶ, dat. sing. in nom. κεφαλῶ, υ, nomen viri. 3. 986.

Κεχαίρητο, *latatus est*, 3. sing. a. 2. med. ut, ἐχαίρομαι, υ, οτο, & per reduplicationem Poëticam, κεχαρόμην. Dicitur vero, κεχαίρετο, per συσπλῶν, ut vocant. Mallem à plusq. perf. formare, ἐκεχαρήμην, ητω, ητο, à χαίρομαι, lætor. perf. κίχαρμαι, & κεχαίρημαι, quasi à χαίρω. α. 65.

Κεχαρισμένη, grata est, perf. part. à χαρίζομαι, rem gratam facio. Th. χάρις, ἰ, ὅ, ἡ, gratia. ε. 681.

Κεχρημένος, indigus, præter. perf. part. à χρῶμαι, uxor, f. χρῆσμαι, p. κίχρημαι, a. i. m. ἐχρησάμην. ε. 476.

Κέχυ, fusa est, 3. perf. perf. pass. à χύω, f. ὕσω, p. pass. κίχυμαι. Them. χέω, χέσω, fundo. θ. 727.

Κηδῶ, lædit, 3. perf. præter. à κηδῶ, ango. Th. κηδῶ, ε, τὸ, cura. ε. 362.

Κηδεα, acc. pl. à κηδῶ, ε, τὸ, cura, damnum. ε. 49.

Κηλα, tela, n. g. pl. num. à κηλον, Ionice, pro κηλον, lignum. θ. 708.

Κηλεῶ, dat. à κηλεῶ, calidus. Thema, κηλεῶ, f. κηλεῶ, uro. 3. 865.

Κηρ, κηρος, ἡ, parca, mendose scribitur, κηρ. α. 156.

Κηρ, pro κίαρ, αἰ, τὸ, cor. (sicuti pro ἑαρ, ἡρ, dicitur) κηρα, κηρες. α. 249, 435.

Κηρόδι, ex corde, adverb. à κηρ, τὸ, cor. α. 85.

Κηρίον, υ, τὸ, favus, à κηρὸς, ε, ὅ, cera. 3. 597.

Κηλειτρίφω, gen. pl. à κηλειτρίφης, ἑός, ὅ, ἡ, morti obnoxius, q. d. fato nutritus, à κηρ, fatum, & τρίφω, alo. ε. 416.

Κηρυξ, υκ, ὅ, praco. ε. 79.

Κητώ, ὅ, ἡ, nomen mul. forte sic dicta à prodigiosa crassitie, qualis est in balæna seu ceto, monstro illo marino, κηλῆς, genit. contract. θ. 270, 336.

Κηῦκα, acc. sing. à κηῦξ, υκ, ὅ, nomen regis. α. 354.

Κηφῶσαι, dat. pl. Poëticus, pro κηφῶσι, à κηφῶ, λῶ, ὅ, fucus, ex apum genere. 3. 595.

Κίσις, ἡ, pera, sacculus, ubi κείται βόσις, ubi victus reconditur. α. 224.

Κιθαρίζειν, personabat, imperf. ab-

abjecto augmento à καθαρί-
ζω, f. ίσω, cithara cano. Th.
κιθάρα, ας, ή, cithara, est or-
ganon musicum. α. 202.

Κιθαριστής, ὤ, ὁ, citharista, pl.
οἱ κιθαρισταί, à κιθάρα, ας, ή,
cithara. θ. 95.

Κικλήσκω, vocat. 3. person. ind.
à κελίω, voco, Poët. κικλή-
σκω. θ. 418. *

Κίον, columnis, dat. pl. à κίων,
ον, ή, columnas, κίων,
acc. pro κίονα. θ. 521. 779.

Κίρκη, Circe, nomen sagæ. θ.
957.

Κλάζοντε, præf. part. dual. num.
à κλάζω, clamo. Vide supra
κικλήσκω. α. 406.

Κλαίω, fletus, præf. part. à
κλαίω, flet, f. κλαύσω, p. κί-
λαω. ε. 220.

Κλεία, pro κλέα, & hoc ex
κλέα, res præclare gesta, à
κλείω, ε, τὸ, gloria. Them.
κλείω, celebros. θ. 160.

Κλείω, præf. imperat. celebra-
τε, à κλείω, celebros. hinc κλ-
τός, ὤ, inclutus. α. 473.

Κλίω, ὄ, ή, nomen mul. &
Musæ. θ. 77.

Κλίω, ε, τὸ, gloria, pro quo
etiam dicitur κλέω, ε, τὸ,
gloria. Th. κλείω, cele-
bro. α. 107.

Κλέψας, furatus, a. i. part. à
κλέπτω, clepo, furor, fut. κλέ-
ψω, p. κίλεψα, p. pass. κί-

κλεμμαι, p. med. κίλεσται.
ε. 55.

Κληῖρον, acc. à κληῖρ, ε, ὁ,
fors, patrimonium. ε. 37.

Κλόνον, acc. à κλόν, ε, ή, τιν-
batio, tumultus. hinc κλο-
νίω, ὤ, commoveo, f. ήσω.
θ. 935.

Κλυζομένη, inundanti, dat. præf.
part. à κλύζω, elmo, f. σω, p.
κίκλυω. α. 209.

Κλυμένη, nomen mul. θ. 351.

Κλύοιμι, præf. opt. audirem, à
κλύω, audio, κλῶ, præf. im-
perativi est à κλῶμι, at κί-
κλυ, & κίκλυτε, per redup-
licationem, pro κλῶ, &
κλῶ, in præf. imperat. hinc
κλυτός, κλυτός, inclutus. θ. 32,
644. ε. 9. 70.

Κλωῖ, nomen Paræ. Vide Ca-
lepin. α. 258.

Κνήμη, dat. pl. Ion. pro κνή-
μας, Ionice, à κνήμη, tibia,
fura, crura. α. 123.

Κνημίδας, acc. pl. à κνημεις, ἰδ, ή,
ocrea. Th. κνήμη, ης, ή,
tibia. α. 122.

Κοῦροι, à κούρω, epitheton
fuci, τὸ κούρω, τὸ κούρω, quod aculeum non ex-
erat, more apium, à κούρω,
occulo, & κούρω, cauda. ε.
303.

Κοίλω, cavus, κούλη, dat. pl.
κούλη. ε. 52, 687.

Κοιμηθεῖσιν, a. i. part. pass. à

κρῖμα, *sapio, facio dormire*,
κρῖμαμαι, ὤμα, *dormio, f.*

1. pass. κρῖμηθήσομαι, α. 1. m.

ὁκρῖμησάμενος. θ. 214.

Κοινῷ, genit. à κρινός, ὤ, ὁ, com-
munis. ε. 721.

Κοῖτ, κρίε, nomen viri. θ.
407.

Κοιρανίαν, præf. part. imperans,
à κρίραν, κ, ὁ, rex. hinc
κρίραν, ὤ, dominor. θ.
33.

Κοῖτον, acc. à κοῖτ, κ, ὁ, idem
quod κρίτη, ης, ἡ, *cubile*.
ε. 572.

Κοκκυζέ, canit. 3. pers. præf. à
κρκευζω, coccyyzo, à κρκευζέ,
υγ, ὁ, *cuculus*. ε. 484.

Κοκκῆντα, feruginati, nom.
pl. à κρκκῆς, εσσι, εν, glutinatus.
Thema, κρκκα, ης, ἡ, *gluten*. α. 309.

Κολοσσεῖ, palearum strepitu,
à κρλοσσεῖς, ὤ, ὁ. Schol. ἡ-
χ, φρευζάντων συραμάνων. h.
e. strepitus farmentorum,
quum trahuntur. ex σύρω,
τραφο. & κῆλον, lignum, seu
κῆλ, murilus. Est enim
farmentum lignum defra-
ctum. θ. 880.

Κομῶν, nutritio, præf. inf. à κρ-
μία, ἦσσι, nutritio & curam
gero. hinc κρμίζω, & κρ-
μίσμα, α. 1. m. inf. ε. 602.
315.

Κονάβη, edidit fragorem, α. 1.

ind. Ion. à κονάβω, ὤ, re-
sono. Th. κονάβω, κ, ὁ, so-
nitus. θ. 840.

Κονή, dat. pl. Ionice, pro κρ-
νίας, à κρνια, ας, ἡ, idem
quod κόνις, εως, ἡ, pulvis,
acc. κόνιν. α. 365. θ. 706.

Κονίητες, pulverem excitantes,
præf. part. à κρνίω, vel κρνί-
ζω. Them. κρνις, εως, ἡ, pul-
vis. α. 342.

Κοπῶμεν, excitatus, præf. part.
à κόπτωμαι, pulsor, scindor.
Them. κόπτω, f. ψω, scin-
do. α. 63.

Κορεσάμεν, satiatus, α. 1. m.
part. Poët. pro κρεσάμεν.
Vide κρεσάμα. ε. 33.

Κορέσσει, saturato, α. 1. infinit.
pro imperativo. Hellenis-
mus. à κρρῶμεν, vel κρρῶ,
fatur. θ. 366.

Κόρηναν, collegit, imperf. act.
pro κέρηναν, verbi κερῆναι,
vel κερῆναι, coacervo. The-
ma, κέρης, υθ, ἡ, acervus.
θ. 853.

Κόρ, κ, & Ion. κόρσι, fatie-
tas. Thema, κρῆν, facio.
θ. 593.

Κόρυθ, genit. à κόρυς, υθ, ἡ,
galea. α. 417.

Κορύσσει, præf. inf. à κρρύσσει,
armo. q. d. galea munio, κρ-
ρύσσει, præf. part. f. g. The-
ma, κόρυς, υθ, ἡ, galea. α.
198, 148.

Κορυφῆς, genit. θ. 62. κορυφῆσι,
dat. pl. Ionic. à κορυφῇ, ἡς,
ἡ, vertex. θ. 1010.

Κοράνη, ἡς, ἡ, cornix, hinc κορωνιάωντα, acc. rostrata, Poëtice, pro κορωνιάοντα, à κορωνιάω, ὦ, incurvus & lufatus sum. à κοράνη, summitas, curvatura. ε. 677. α. 289.

Κοσμεῖν, præf. inf. fic κόσμησε, ornavit, a. 1. pro κόσμησεν, à κοσμέω, f. ἔσω. Th. κόσμος, ε, ὁ, ornatus, ordo. ε. 72, 76.

Κοτίς, 3. præf. ind. est infestus, κοτίσας, præf. part. f. g. κοτίοντι, dual. num. part. à κοτίω, ἔσω, & ἔσω, irascor. Th. κῆτος, ε, ὁ, ira vetus. ε. 29. θ. 315.

Κότις, ε, ὁ, nomen viri, seu gigantis. θ. 714.

Κόρη, ἡς, ἡ, puella, idem quod κόρη, ex eoque factum Ποëtica epenthesi, ὅ u. pl. κῆραι. Thema, κορέω, verro. α. 126.

Κυεῖς, α, ὁ, teneris educant, 3. pl. præf. verbi κύειν, à πuerili ætate educo, à κύειν, idem quod κῆρ, puer. Th. κορέω, verro. θ. 347.

Κυρότερος, junior. Etiam substantiva apud Græcos per sepe comparantur, à κύειν, idem quod κῆρ, juvenculus. Thema, κορέω, f. ἔσω,

& ἔσω, verro. ε. 445.

Κυροτέφω, ε, juvenicularum nutritor, à κύειν, hoc à κόρη, juvenicula, κορέω, orno, quæ dum se comit, annus it. θ. 450.

Κυφίζω, præf. part. f. g. à κύφω, f. ἔσω, levo, à κύφω, levis. ε. 461.

Κύφω, ε, ὁ, levis, ut, κύφω ἰλίπιδι, levis spes. ε. 759.

Κράδι, ἡς, ἡ, pro ficu sylvestri. ε. 697.

Κράδιον, acc. sing. Ion. à κραδία, per metathesin, pro καρδία, ας, ἡ, cor. ε. 338.

Κράτις, dat. sing. imperio, à κράτις, ε, ὁ, robur. hinc κρατίστες, validus, κρατίστως, gen. pl. Æolice, κρατερώτερος, superl. validissimus. θ. 49, 683, 864.

Κρατεῖς, præpotens est, 3. perf. præf. ind. à κρατίω, ὦ, imperium obtineo, f. ἔσω, p. κεραιώτα. Them. κράτις, ε, ὁ, robur. θ. 403.

Κρατερόφρων, dat. sing. à κρατερόφρων, infracto animo sum, ex κράτις, robur, & φρῶν, animus. α. 458. κρατερόφρονα. ε. 146. θ. 509. κρατερόφρον. θ. 297.

Κράνιον, capiti, dat. sing. à κράνις, κρανίος, ὁ, vel τὸ. Th. κράνιον, ε, τὸ, caput, unde per apocopen, κράνι, τὸ ἄκλιον, per

pro κάρη, dicitur κάρη. Do-
rice, & per novam apocopen
κάρη, pro κάρη. item, pro κάρη,
per metathesin κάρηαι, αἰῶ,
& κάρηαι, κάρηαι. unde etiam
descendunt κάρηιον, &, τὸ, &
diminutivum κάρηιον, & τὸ,
calvaria. α. 136.

Κάρηαι, αἰῶ, & Attice, κάρηαι,
τὸ, caro. ε. 589.

Κάρηιον, acc. ἃ κάρηιον, & ὁ, no-
men viri. 9. 134.

Κάρηιον, acc. sing. nomen viri.
ἃ κάρηιον, αἰῶ, ὁ. α. 83.

Κάρηισαν, vel κάρηισαν, αἰῶ, ὁ
καὶ ἡ, praestantior vel me-
lior, ἃ positivo ἀγαθός, bo-
nus. Th. κάρηισαν, εἰς, τὸ,
robur. ε. 208.

Κρεμάσας, α. 1. med. infin. ἃ
κρεμάσαι, suspendor, conju-
gatur ut ἵστασαι. Th. κρε-
μάσας, & κρεμάσας, f. ἀσας,
suspendo. ε. 627.

Κρεῖν, & τὸ, proprie capi-
tis ligamentum, ex κρεῖν, &
δένω, ligo. per metaph. ριννα
τιμωράται, & ponitur pro
maenibus. α. 105.

Κρεῖν, adverb. ἃ capite, ex
κρεῖν, ἀπὸς. Thema est, κρε-
ῖν, & τὸ, caput. α. 7.

Κρεῖν, genit. ἃ κρεῖν, ης, ἡ,
fons, ἃ fundendo, quia fun-
dit aquas, κρεῖν, Ἀολι-
ce, pro κρεῖν, genit. pl.
ε. 756.

Κρήτη, κρήτης, nomen Insulae.
θ. 477.

Κρητῆρος, genit. Ion. κρητῆρος,
Ionice, pro κρητῆρος, ἡ, ὁ,
Latine, crater, ἃ κεράννυμι, f.
ἀσας, misceo, tempero, quia
in eo merum diluitur, ne
noceat. ε. 742.

Κεῖν, pugnarunt, 3. pl. a. 1.
med. ἃ κείνω, discerno, f. ἰδῶ,
κείνω, 3. pl. a. 1. act. subj.
κείνας, part. a. 1. act. ε. 799.
9. 882.

Κεῖν, nomen mul. θ. 359.

Κεῖν, nomen mul. θ. 375.

Κρόκα, trama, per syncopen,
pro κροκίδα, ἃ κροκίς, ἰδῶς,
ἡ, vel tanquam ἃ κρόξ. The-
ma, κρόκη, ης, ἡ, trama.
ε. 536.

Κροκόπεπλος, croceo peplo, ἃ
κρόκος, & ὁ, trocus, & πέπλος,
& τὸ, peplum, vestis mulie-
bris. 9. 358.

Κρονίδης, & ὁ, filius 9 κρόνος,
h. e. Saturni. Sic vocatur ὁ
ζεύς. κρονίδης, Ionice, pro
κρονίδης. ε. 18.

Κρονίαν, αἰῶ, idem quod κρο-
νίδης, ἃ κρόνος, & ὁ, Satur-
nus, qui sic videtur dictus
ἃ splendore. Hebr. keren,
splendere. Fr. Iun. Aliis
quasi κρόνος tempus: pluri-
mum enim temporis consi-
cit in emetiendo suo orbe.
ε. 274.

Κροτάφοισι, dat. pl. Ion. à κρότ-
φῳ, u, ò, *tempus*, pars capitis,
τοῦτο τὸ κροτεῖν τὴν αἰφῶν,
quod ibi evidens sit venarum
pulsus. α. 226.

Κρύθῳ, εῳ, τὸ, frigus, hinc
κρυερὸς, εῖ, & Ionice κρυεροῖο,
frigidus. hinc κρυόεις, ἐνθῳ,
ὁ, Poëtis idem quod κρυερὸς,
ε. 492. θ. 657. 936.

Κρυπιδίης, secreti, gen. à κρυ-
πιδίῳ, apud Poëtas idem
quod κρυπῶς, occultus. hinc
& κρύφῳ, abditus. Th. κρύ-
πῳ, ψῳ, occulto, abscondo,
α. 2. ἔκρυψον. ε. 327. 787.

Κρύψει, α. 1. Ion. à κρύπτω, occul-
to. hinc κρύψας, α. 1. part.
κρύψασα, f. g. θ. 174. ε. 50.

Κρώζῃ, præf. sub. à κρώζω, cro-
cito, quod est cornicis. ε. 745.

Κρόδρης, occisæ, part. α. 2. med.
ab indic. ἐκρόμην, ad formam
ἐκρόμην, ab α. 2. act. ἐκτῶν.
pro quo Doros ἐκτῶν. à κτῆ-
μι, occido, f. κτῆσθαι. Th. κτεί-
νω. α. 402.

Κτεάνων, gen. pl. à κτεάνων, u, τὸ,
possessio. Poëtis idem quod
κτῆμα & κτεαρ, αἰῳ, τὸ, idem.
Th. κτίζομαι, f. ἥσομαι, ac-
quiro. ε. 315.

Κτείναντα, acc. à κτείνας, αἰῳ,
part. α. 1. act. à κτείνω, occido,
f. κτείνῃ, p. ἐκτείνῃ, α. 2. ἐκτείνον,
α. 1. ἐκτείνῃ, κτενέμεναι, Dori-
cè pro κτείνειν, præf. inf. act.

α. 414. 448.

Κτήμας, dat. pl. pro κτήματι,
per apocopen. à κτήμα, pos-
sessio. Th. κτίζομαι, ὤμαι, ac-
quiro. ε. 34.

Κτητῶν, famulam, acc. à κτητῶς,
acquisibilis. Th. κτίζομαι, f.
ἡζομαι, acquiro. ε. 404.

Κτύπῳ, sonitus, à τύπτω, pul-
so. α. 98.

Κυανόπιπλον, cæruleo peplo. à
κύανῳ, cæruleus, & πίπλον,
peplum. θ. 406.

Κυανόπτερος, nigras alas ha-
bens, ex κύανῳ, cæruleus, &
πτερόν, u, τὸ, ala.

Κυάνη, genit. à κύανῳ, cæru-
leus. hinc κυάνηα, nigra, dat.
pl. κυανήισι pro κυανήαις, &
κυανηάων, Æolicè, pro κυαν-
ήων. α. 143. 249. α. 7.

Κυανοχαίτης, u, nom. ex κύανῳ,
u, ò, cæruleus, color niger,
& χαίτη, ἡ, juba, coma. α.
120.

Κυανῶπις, nigroculam, acc. à
κυανῶπις, ἡ, cæruleus aspe-
ctu, à κύανῳ, cæruleus &
ὤψ, ὀπίς, ò, oculus. Th. ὀπτε-
μαι, video. p. m. ὀπν. α. 356.

Κυδάλιμος, idem quod κύν-
δῳ, gloriosus, à κύνδῳ,
εῳ, τὸ, gloria. α. 74.

Κύνδῳ, εῳ, τὸ, gloria, in comp.
κύνδιον, gloriosior, superl. κύν-
δισῳ, u, ò, gloriosissimus.
ε. 311. θ. 548.

- Κυδαίνων**, *illustrans*, præf. part. à **κυδαίνω**, gloriosum reddo, **κῶ**, p. κα. Th. **κῦδ**, εἶ, τὸ, gloria. ε.38.
- Κυδίσων**, exultans, jactabundus, præf. part. pro **κυδῶν**, à **κυδιάω**, glorior, jactito, Th. **κῦδ**, εἶ, τὸ, gloria. α.27.
- Κυδνός**, ἡ, ὄν, inclytus, celebris. Th. **κῦδ**, εἶ, τὸ, gloria. ε.255.
- Κυδιμός**, ε, ὁ, *tumultus*, q. à **κύω**, pario, & **δεῖμα**, timor. α.156.
- Κυθήρεια**, ας, ἡ, *Venus*, ὅτι καὶ θιτὰς ἔρωτες, occultat amorem veneris. Tenebras amat propter opera tenebrarum. θ.937.
- Κυθήροις**, **κυθήροισι**, dat. pl. à **κύθηρ**, ε, ὁ. Th. **κυθήρα**, urbs Cypri. θ.192.
- Κυκλοπετής**, εἶ, ὁ, κῆ, ἡ, tornando rotundus factus, ex **κύκλ**, ε, ὁ, *circulus*, & **πέριω**, terebro. α.208.
- Κύκλωψ**, **ωπ**, ε, ὁ, οἱ **κύκλωπες**, Cyclopes, ex **κύκλ**, ε, ὁ, *orbis*, *circulus*, & **ὦψ**, oculus. Th. **ὄψεσμαι**, video. θ.144.
- Κύκν**, α. 65. 346. 368. 413. **κύκνον**, α. 57. 329. 331. 466. 472. **κύκνε**, α. 350. **κύκνοι**, α. 316.
- Κυλινδῆς**, præf. ind. pass. à **κυλινδῶ**, volvo. hinc **κυλινδῶ**, **μδ**, Th. **κυλῖα, ῖα**, volvo. α.378.438.
- Κυμαίνοντος**, genit. præf. part. à **κυμαίνω**, fluctuo. Th. **κύμα**, ατος, τὸ, fluctus. ε.388.
- Κύματι**, nom. pl. à **κύμα**, ατος, τὸ, *fluctus*. q. à **κυκία**, misceo, unde est **κύκημα**, pro quo **κύμα**. **κύματ'**. θ.352. ε.685.
- Κυματόληγη**, nomen mul.
- Κύμῳ**, acc. casus, à **κύμη**, ης, ἡ, nomen urbis. ε.634.
- Κυμοπέλαια**, nomen mul. θ.819.
- Κυμοδέκη**, ης, ἡ, nomen proprium mul.
- Κυμοθήη**, nomen proprium mul.
- Κυνίη**, ης, ἡ, (sub. **δορα**) pellis canis, galea. Th. **κύων**, **κυωνός**, canis. α.227.
- Κυμῶ**, nomen mul. θ.255.
- Κυπαρίσκει**, epitheton Veneris, quæ nata dicitur in insula Cypri. Cuprum quoque ceu scortum, metallis omnibus misceri dicitur, verum metri dimensio videtur postulare, ut hîc legatur **κυπαρίσκει**. θ.199.
- Κύπρις**, ε, nomen insulæ Veneri sacrae : unde & **κύπρις** Venus. θ.193.
- Κυρήσαι**, a.1. part. à **κυρίω**, incido. Th. **κύρω**, fut. *Æol.* **σω**, incido. ε.753.
- Κῦρσται**, a.1. inf. incidere. à **κῦρω**,

κύρω, F. κύρω, κύρας, a. i. part. α. 326.

Κυσαμνή, a. i. part. med. f. g. pro κυσαμνή, quæ concepit, verbi κύομαι, in utero gestor. Th. κύω, osculor. θ. 125.

Κύν, κυνός, ὁ vel ἡ, canis. κυνά, acc. κυνίς, nom. & acc. dual. κυσὶ, dat. pl. θ. 769.

Κῶμα, τοι, τὸ, veterinus, sompnus profundus. θ. 798.

Κάμωζον, imperf. Ion. pro ἐκάμωζον, verbi καμίζω, comessor. Th. κάμωζ; υ, ὁ, comessatio.

Κάμη, ης, ἡ, vicus. α. 48.

Καπίπασα, præf. part. f. g. à καπίπασ, garrus. ε. 372.

Λ.

Λάβῃσι, prehenderit, a. 2. act. subj. ζι est paragoge Ionica, à λαμβάνω, accipio, f. λήψομαι, p. λείψα, Att. εἴψα, aor. 2. ἔλαβον, inde in part. λαβὼν, ἔσσι, ὄν. θ. 765.

Λαγός, acc. pl. Dor. pro λαγός, lepores. Accusativus Atticus: pro λαγός, à λαγός, υ, ὁ, lepus: Atticè λαγός, ὦ, ex λα, particula quæ intendit significationem & ἔς, ὡς, τὸ, auris, quia habet longas aures. Alii à λαῶ, τὸ βλέπω, video, quia dormit apertis oculis. α. 302.

Λάδωνα, nomen fluv. acc. sing. θ. 344.

Λάθωθι, obliviscimini. 2. pl. a. 2. med. imperat. à λανθάνομαι, f. λήσομαι, præf. pass. λείησμαι, a. 2. act. ἔλαθον, præf. m. λείηθη. ε. 262.

Λαθιφρόγιο, facientis oblivisci vocem. gen. Ion. à λαθιφρογίω, vocis oblivionem inducens. à λάθος, ε, τὸ, oblivio. Th. λήθω, lateo. & φρόγιο, sonus, hoc à φρέγιομαι, f. γέρομαι, loquor. α. 131.

Λαίτμη, magnus maris fluctus. ex λα valde & ἵναῖ ire. vel dictum quasi λαίτμημα. Nam quum universum distributum esset in partes duas, terram & mare, λαίον τμήμα vocabatur ἡ γαλασσα. Vide in τέμνω, feco. ε. 163.

Λαίψηροκέλυθον, rapidum, acc. ex λαίλαψ, α, τ, ἡ, tempestas, & κέλυθος, υ, ἡ, via. θ. 379.

Λάκσι, crepitabat, pro ἔλακε, a. 2. act. à ληκίω, crepitum cico, a. 2. ἔλακον, præf. med. λείλακε. θ. 694.

Λακέρυζα, ης, ἡ, loquax, stridula. ε. 745.

Λάμπιν, collucebat. imperf. Ion. pro ἔλαμπιν, à λάμπω, luceo, f. ψω, p. φα. α. 71.

Λαμπέζων, fulgentia. Poëtice pro λαμπεῖων à λαμπέω, luceo.

luceo. dat. λαμπύωντι, à Th. λάμπω, f. ψω, luceo. θ. 110.
 Λαμπύροον, splendens, λαμπυ-
 ροοις, dat. pl. Ion. part. præf.
 Th. λάμπω. α. 143.
 Λαμψύς, ἡ, ὄν, splendidus, cla-
 rus, à λάμπω, luceo. θ. 18.
 Λαομίδεια, nomen propr. mul.
 θ. 257.
 Λαός, populus, λαοῖς, dat. pl.
 Ion. Attice λαῶς, ὡ, ὅ, popu-
 lus. θ. 430.
 Λαοσώτης, populorum defensor,
 vel agitator. ex λαός, ὅ, ὅ, po-
 pulus, & σώω, servo. Th. σω, ὅ,
 salvus, vel ex λαός & σείω,
 moveo. α. 37.
 Λαπιθήων, pro λαπιθῶν, genit.
 pl. Dorice, à nominativo
 λαπίθης, ὡ, ὅ, Lapitha. vide in
 Calepino, *Lapitha*. α. 178.
 Λαπῖν, nomen viri. θ. 1013.
 Λάχσις, in Genit. Atticè λα-
 χσίως, ἡ, *Lachesis*, nomen
 Paræ. à λαγχάνω, sortior.
 α. 258.
 Λάχνη, ἡς, ἡ, *lanugo*, vellus.
 ε. 511.
 Λέγειν, dicere, præf. inf. verbi
 λέγω, dico, f. λέξω, p. λέλεχα,
 præf. m. λέλοχα. θ. 27.
 Λειανθή, nomen propr. mul.
suaviloqua. ex λείω, ὡ, ὅ,
 lævis, & ἀγροῖσμαι, concio-
 nor. Th. ἀγροῖς, ἡ, forum.
 Λείβεται, stillat, à λείβω, f. ψω.
 α. 390.

Λειμῶνι, dat. à λειμῶν, ὦν, ὅ,
 Latine, *pratium*, q. d. *para-
 tum*, ubi non opus est satio-
 ne. *Namque injussa virescunt
 gramina*. θ. 279.
 Λείπει, pro λείπει, imperf.
 pass. Ion. verbi λείπω, lin-
 quo, relinquo, f. ψω, p. φω,
 p. m. λέλοιπα, α. 2. m. ἐλπί-
 μω. θ. 490.
 Λειροσόγη, dat. sing. *florida*. Th.
 λείρον, ὡ, τὸ, *lilium*. Hinc est
 λειροῖς, ἐν, ὅ, in f. g. λει-
 ροῖος, *liliaceus*, α. & per syn.
 sp. *floridus*, *suavis*. θ. 41.
 Λελαθόις, poet. lateret, pro λεί-
 θοις, α. 2. med. opt. à λαν-
 θάνομαι, lateo. Mutuatur
 sua tempora à λήθω, f. λήσω,
 α. 2. med. ἐλαθόμην, hinc in
 opt. λαθόμην, οἶο, οἶτο. p. m.
 λέληθα. θ. 471.
 Λέλακας, strepis, p. m. à. ληκίω,
 resono, crepo. in α. 2. ἔλακον,
 unde est præf. med. λέλακας,
 strepi. accipitur hic in signi-
 ficatione præsentis, cujus ge-
 neris apud Græcos sunt plu-
 rima. ε. 205.
 Λέλειμαι, relicta est, præf. pass.
 λέλειμαι, ψω, πτω, à λεί-
 πω, linquo. ε. 282.
 Λειλῶτες, *lambentes*, part. præf.
 act. per syncopen, & epen-
 thesin, ἔ, ε, pro λειλῶτες,
 πτω, à λειλῶ. Th. est λείχω,
 lingo, f. ξω. θ. 826.

Λέλογχα, *consecuta est*, 3. sing. præf. med. indic. (tanquam à λέγω) Thema est λαγχαίνα, *fortior*, f. κληρώσμαι, a. 2. έλαχο, p. m. λέλογχα. §. 203.

Λέοντες, pl. num. à λέων, ονί, ο, leo. in dual. λίουσι, dat. pl. α. 175.

Λεπιή, *macilentus*, dat. à λεπής, ε, ο, *tenuis, exilis, viribus destitutus*. s. 495.

Λερναίω, acc. Nomen hydræ. à λέρνη, ης, ή, palus Argivorum, ubi *erant sordium confluges*. pron. λέρνη κακῶν, *Lerna malorum*. Dicitur hydra seu serpens λερναίη, quod in illa versata fuerit palude, à loco. §. 314.

Λέχη, dat. sing. à λέχη, ης, ή, fermocinatio: & pro loco publico sumitur, ubi confabulantur. s. 499.

Λευγαλίοιςιν, dat. pl. Ion. *tribus*. h e. in casulis pauperulorum, à λοιγαλίας, ε, ο, perniciosus. Thema λοιγός, pernities. s. 523.

Λευκός, ε, ο, *candidus, albus*, affine τῷ λούσσω, *video*. alba sunt lucida, λευκοῖσι, Ionice, dat. pl. pro λευκοῖς. s. 169.

Λευκώλει, pulchris ulnis, ex λευκή, alba, & ὀλίγη, ulna, quæ habet candida brachia. §. 913.

Λούσασιν, vident, 3. pers. pl. præf. ind. à λούσω, *video*, poëticum est. s. 248.

Λέχ, ε, ο, τὸ, *lectus*, dat. pl. λέχέσσι, poëtica pro λέχασσι. Th. λέγω, vel λέγωμαι, cubo, dormio. §. 57.

Λέων, leo. Vide paulo ante λέοντες. §. 323.

Λήγ, cessat, 3. pers. præf. à λήγω, *cesso, desino*, F. λήξω. s. 412.

Λήθει, latet. præf. ind. à λήθω, lateo, f. λήσω, a. 2. έλαθον, p. έλεθω. s. 266.

Ληϊδ, pro ληϊδα, acc. à ληϊς, ιδ, ή, *pecus*. à λεία, ας, ή, *præda*. ληϊς, proprie *præda*. item *pecus*, quia pecudes à prædonibus rapi & abigi solent.

Ληϊζέτ, fortitur. imperf. Ion. verbi ληϊζομαι, nanciscor, f. ισμαι, hinc ληϊσέ, f. i. pro, ληϊσέ. Th. λεία, ας, ή, *præda*. s. 320. 700.

Ληϊον, ε, τὸ, *seges*. α. 288.

Λευγαίνω, acc. à λευγαῖον, ὦν, ο, *Ianuarius*, quo Ethnici vina libabant idolo Baccho. Them. λῦδος, ε, ο, *lacus preli torcularii*, hinc Λευαῖ, Bacchus. s. 502.

Λησμοσύνη, ης, ή, *oblivio*, à λήθω, seu λανθάνω, lateo. θ. 55.

Ληϊδής, ε, ο, *Latona filius*. α. 479.

Λητώ, ὀ, ἔ, ἡ, *Latona*, acc.
λητώα, λητώ. θ. 19.

Λιγύας, *stridule*, adverb. à λι-
γύς, εἶα, λιγύ. α. 206. à λίγ-
γω, *strideo*, α. 233. Hinc λί-
γυρός, *sonorus*. λιγυζώ. ε. 581.

Λιγύφωνοι, *arguta*, nom. pl. qui-
bus vox erat gracilis, & acu-
ta, αἶς ἡ φωνή λιγυῖα. Th.
λίγγω, f. ξω, *strideo*, & φωνή,
ἦς, ἡ, vox. θ. 275.

Λίθον, acc. à λίθ, ο, ε, ὁ, *lapis*.
θ. 485. hinc λίθοις, dat. pl.
Ionicus. ε. 622.

Λιλαίοιροι, *cupientes*, præf.
part. à λιλαίομαι, apud poë-
tas idem quod γλίχουμι, cu-
pio, desidero, verba desiderii
regunt Genitivum. α. 113.

Λιμῶν, εν, ὁ, *portus*, q. ex λίαν
ῥῥειν, quod ibi naves tutæ
à fluctuum agitatione con-
quiescunt. α. 207.

Λίμνη, ης, ἡ, *stagnum*, ραῖς,
lacus, ω, ῥ, τὸ λίαν ῥῥειν.
θ. 365.

Λιμός, ε, ὁ, *fames*. ε. 228.

Λιπαρῶ, Ionicè pro λιπαρῶν,
splendidam, acc. sing. λιπα-
ρός, α, ὁ, proprie *pinguis*, à
λίπ, ο, ε, τὸ, *pinguedo*.
θ. 63.

Λίπ', pro λίπ, (ut vult Tzet-
zes) dativus sing. à λίπος,
ε, τὸ, *pinguedo*. per apo-
strophum etiam diphthon-
gum abjici patet ex ιλιαδ. α.

117. βέλομι ἐγώ, pro βέλομαι
ἐγώ. Effet ergo appositio, *pin-
guedine*, nempe *oleo*, sicut di-
cimus, *urbs Komæ*. At alii
λίπ. pro λιπαρῶ.

Λίπειν, dialysi poetica pro λι-
πεῖν, α. 2. act. infin. λίποιεν.
3. pl. α. 2. act. opt. à λείπω,
linquo, f. ψω, p. φα, α. 2.
ἔλιπον, hinc in opt. λίποιμι,
& in 3. pl. λίποιεν, α. 2. part.
λιπών, ἔσσε, ὁν. α. 332. ε. 435.

Λίς, *leo*, acc. λῖν. Poëticum est,
pro λέων, οἶ, ὁ. α. 172.

Λίχμαζον, 3. pl. imperf. act.
lingeant, à λιχμάζω, *lingo*,
lambo. quod est à Them. λεί-
χω, f. ξω. α. 235.

Λόγον, sermonem, acc. à λόγ, ο,
ε, ὁ, dat. pl. Ion. λόγοις. Th.
λέγω, dico, f. ξω. præf.
med. λέλογα. ε. 106.

Λοσσαμῖν, *lota*, poetice pro
λεσσαμῖν, part. α. 1. med.
ubi ε resolvitur in εο, & τὸ
σγμ duplicatur, *lota*, λέ-
σσαι, *lavari*, poet. pro λέ-
σαι, præf. inf. pass. poetæ
abjiciunt τὸ υ, metri causa.
Th. λέω, f. σω, *lavo* ε. 510.

Λοιγός, ε, ὁ, *perniciēs*. α. 240.

Λοιμὸν, acc. à λοιμός, ε, ὁ, pe-
stis. ε. 241.

Λοιδοτάτῳ, *postremam*, à λοι-
δο, pro quo etiam λοι-
δο, ε, ὁ, *postremus*, *ulsi-
mus*. θ. 921.

Λοκροί, nomen nationis, Locri.
α. 25.

Λατρεύω, *balneo*, dat. à λατρεῖν ἔ,
τὸ, *lavacrum*. λατρεῖν vero
aqua sordida, quia nos *lavimus*.
Accentu differunt. Th. λῶω, f. σω, lavo. ε. 752.

Λοφίη, *dorso*, Ionicè pro λοφιά,
dat. sing. à λοφιά, ἡ, cervix.
Th. λόφῳ, α, ὁ, cervix, col-
lum. α. 391.

Λόχος, dat. pro ἐν λόχῳ, in *infi-*
diis, elliptis præpositionis ἐν.
à λόχῳ, α, ὁ, *insidiæ*, à λήγ-
μαι τὸ κείμαι, *jacere*, quod so-
leant κεισθῆναι οἱ λοχῶντες,
federe *insidiantes*, hinc λο-
χίω, ὦ, *insidior*. θ. 174.

Λοχοῖο, gen. sing. Ion. ex *infi-*
diis, ubi additur præpositio,
à λοχέας, ἔ, ὁ, idem quod λό-
χῳ, α, ὁ, *insidiæ*. θ. 178.

Λυγγῆ, genit. à λυγρεῖς, εῳ,
ὁ, nomen gentis. α. 327.

Λυγρή, pro λυγρὰ, Ionicè gra-
vis, λύγρ' εἰδῆσθαι, pro λυγρὰ,
odiosa edoctam. θ. 313.

Λύκρον, acc. à λύκρῳ, α, ἡ, no-
men urbis in Creta, θ.
477.

Λυπηρς, *molestus sis*, 3. pers. præf.
sub. à λυπέω, ὦ, f. ἤσω, do-
lore afficio, contristo. Th.
λύπη, ης, ἡ, dolor. ε. 399.

Λύσσει, a. i. act. infinit. & λύσει,
pro ἔλυσε, a. i. ind. *solvit*, h.
ε. liberavit. à λύω, solvo, f. λύ-

σω, p. λείλυκα, a. i. ἔλυσα. ε. 606.

Λυσίανκασα, nomen mul. θ. 258.

Λυσίμελης, *solvens membra*. so-
mni epitheton est, à λύω, sol-
vo, & μέλῳ, εῳ, τὸ, mem-
brum. Alii tamen dictum
putant, ὥστε ἔλυσεν τὰ μέλη
δήμω, id est, curas. θ. 911.

Λύσιν, solutionem, à λύσις, εως,
ἡ. Th. λύω, solvo. ε. 402.

Λώβη, ης, ἡ, *contumelia*, πῶπαλ
λώβῳ, *ulcisci contumeliam*
illatam. θ. 165.

Λωβητὸς, ἔ, ὁ, *infamia notatus*.
à λωβάομαι, ὦμαι, contume-
lia afficio. Th. λώβῃ, ης, ἡ,
injuria. α. 366.

Λώϊον, *melius*, comp. à positivo
ἀγαθός, comp. λώϊον, superl.
λῶς, Th. λῶ, λῆς, volo.
ε. 348.

M.

Μᾶζα, ης, ἡ, *libum*. Hinc
Latinum *massa*. ε. 588.

Μαίανδρος, α, ὁ, nomen fluvii.
θ. 339.

Μαίη, proprie *obstetrix*. Hic ve-
ro nomen mul. quæ fuit so-
ror Atlantis. θ. 938.

Μαιόμβροι, *inquirentes*, præf.
part. à μαίομαι, cupio, item
pro ζητῶ, quæro. Th. μαίω,
ὦ, vehementer cupio. ε. 530.

Μαίηρες, beati, nom. pl. à μαί-
ηαρ, αεῳ, ὁ καὶ ἡ, καὶ τὸ, bea-
tus, felix, in dat. pl. μαίηεσσι,
& Ionicè μαίηεσσι. Μαίηαρ,
sic vi-

sic videtur dici, quasi μή κη-
ει, (Dorice *μῆκει*) ὑποκεί-
μεν, morti non subiectus:
hinc *μῆκειν*, *ε, ο, δ*, dicitur,
ὅ ἐν τοῖς ἀγίοις. *ε. 138. 140.*

Μακίλλω, acc. *ligonem*, à *μά-
κειλα*, *η, λigo*, à *μία*, & *κέλα*,
moveo: Poëta propter me-
trum hic λ abjicit. *ε. 468.*

Μακρός, *ε, ο, δ*, longus, κύμφο
μακρό, *fluctus decumani*. h.e.
magni, in acc. *μακρὺν*, Io-
nicè pro *μακρὺν*, *μακρῆσι*,
dat. pl. pro *μακρῶν*, Ionicè.
Th. *μῆκ*, *ε, ο, τὸ*, longi-
tudo. Dor. *μῆκ*. *ε. 288.*
778.

Μαλακῶ, acc. f. g. & *μαλακῶ-
σι*, dat. pl. Ion. *μαλακῶς*, *ε, ο, δ*,
mollis. Th. *μαλάσσω*, mol-
lio, f. *ξω*. *θ. 92.*

Μαλάχη, *ης, η, ἡ*, *malva*, sic dicta,
quia alvum natura sua *μα-
λάσσει*, mollit. Th. *μαλάσσω*,
vel *πω*, f. *ξω*, mollio. *ι. 41.*

Μάλα, *valde*, adverb. & *μάλ*,
pro *μάλα*, in comp. *μᾶλλον*,
superl. *μάλιστα*, maxime. *ε.*
341. ε. 308. α. 176.

Μαλερῶ, *flagranti*, dat. sing. à
μαλερός, *ε, ο, δ*, uftivus, perni-
tiosus. Th. *μαλός*, pro *ἀμα-
λός*, *ε, ο, δ*, tener. *α. 18.*

Μαμαῖς, *velleribus*, dat. pl.
à *μαμῶς*, *ε, ο, δ*, *vellus*, *lana pro-*
missa. *ε. 232.*

Μαπτεῖν, apprehendere, per syn-

copen *ε, ο, δ*, pro *μαρπτεῖν*, à
μαρπῶ, apprehendo, in a. 2.
infin. *μαρπτεῖν*, & poëtice
μαρπτεῖν, & poëtica reduplica-
tione *μεμαρπτεῖν*, ceperant.
a. 2. opt. act. præ. med. *μέ-
μαρπη*. *α. 231. & 252.*

Μαρμαίρεια, *splendida*, pl. f. g. à
μαρμαίρει, *splendidus*. Th.
μαρμαίρω, *splendo*, f. *αρω*,
hinc in part. f. g. *μαρμαίρου-*
σα. *θ. 699. 811.*

Μαρνώμεθα, pro *μαρνώμεθα*,
Ionicè pro *εμαρνώμεθα*, *pu-*
gnemus, i. pl. subj. medii.
μαρναί, & *μαρναί*, 3. pl.
imperf. pro *εμαρναί*, Ionic.
Th. *μαρναί*, pugno. *α.*
110. 401.

Μάρτυρο, acc. sing. à *μάρτυρ*,
υρ, *ο, δ*, *testis*, hinc *μαρτυρίη-*
σιν, dat. pl. Ionicè pro *μαρ-*
τυρίαις, à *μαρτυρία*, *αι, η, τε-*
stimonium. *ε. 369. 280.*

Μαστίγω, *flagellaverunt*. 3.
dual. imperf. vel, a. 2. act.
à *μαστῶ*, poëtice pro *μαστι-*
γῶ, flagello. duo illa tem-
pora hic coincidunt. *μαστιγῶν*,
flagellans, per syncopen pro
μαστιγῶν. Them. *μαστιγῶν*,
η, flagellum. *α. 431. 466.*

Μασχώνη, *mandenti*, dat. sing.
part. à *μασχάω*, *α, δ*, & poëtice
μασχάω, *μασχάονη*, *ωνη*, &
poëtice *μασχώνη*. Sed de
hac voce altum est silentium

in omnibus Lexicis, quæ quidem videre licuit. α. 389.

Μαίψ, sine usu, frustra, Adv. §. 872.

Μαυρίσι, obscurant. 3. pl. præf. ind. per aphæresin pro αμυρῶσι, ab αμυρώω, obscuro, offusco. Th. αμαυρός, ὤ, ὁ, obscurus. ε. 303.

Μάχη, ης, ἡ, pugna, à μάχουμαι, f. μαχῶμαι, & μαχίστομαι, p. μεμαχίστομαι, pugno, prælior, μάχεσθαι, 3. dual. imperf. med. Ion. μαχέσασθαι, 2. i. inf. m. α. 176. 361. 387.

Μαχλόπει, falacissimæ. à μαχλῶ, libidinosus, ε. 584.

Με, & μέ pro ἐμέ, acc. ab ἐγώ, ego. §. 24.

Μέγας, μεγάλη, μέγα, magnus, α, um, multus, α, um, μέγα. valde. ε. 58. μέγα νήπι, valde stulte, h. e. stultissime, μέγ pro μέγα, item pro μεγάλως. ε. 774. Comp. μείζων, ου, superl. μέγιστος, η, ον, maximus. α. 237. ε. 147. 41.

Μεγαθήρεϊ, dat. sing. à μεγαθήρεος, magna fiducia prædictus. ex μέγας, μεγάλη, μέγα, magnus, α, um & θήρεος, ου, τὸ, fiducia. α. 485.

Μεγαθύμην, magnanimum, acc. à μεγαθύμος, μεγαθύμων, ex μέγας, & θυμός, ου, ὁ, animus. α. 17, 57.

Μεγαλήτορα, acc. sing. à μεγα-

λήτορα, magnanimus, à μέγα, magnum, & ἡτορα, cor, animus. α. 450. Th. ἡτορα. μεγαλήτορες. ε. 654.

Μεγάρεϊ, dat. pl. Ion. à μέγαρον, ου, τὸ, magnitudo. Th. μέγας. ε. 375.

Μεγάθι, dat. à μέγαθος, ου, τὸ, magnitudo. Th. μέγας. α. 5.

Μεγέρεα τέκνα, perquam amabiles liberi, ex μέγα, valde, & ἐρέω, απο. alii legunt μεγέρεα. §. 240.

Μεγέτος, superlat. maximus, à μέγας, μείζων, major. θ. 49.

Μέδουα, nomen mul. à μέδω, κυρο. μεδίωσα, præf. part. f. g. à μεδέω, idem quod μέδω, impero. §. 776.

Μίζ, pro μίξη ex μίξια, τὰ, rudenda. Thema μίξου, ου, ὁ, medius. ε. 510.

Μεθ', pro μετ', præposit. cum gen. cum acc. post. §. 137.

Μεθίσου, dimittam, f. i. Thema ἱημι, f. ἦσω, p. εἶξα, 2. 2. λῶ, unde μεθήμι, dimitto. ε. 307.

Μεΐδισιν, 2. i. à μεΐδω, subrideo. μεΐδημα, acc. pl. à μεΐδημα. α. 115.

Μείζων, major, comparat. à μέγας, magnus, in superl. μέγιστος, maximus, in acc. sing. μείζω ex μείζονα, μείζονα. ε. 270.

Μείλιχος, ου, ὁ, ἡ, blandus. hinc με-

μελίχιον, ἡ, ὄν, idem. Them.
 μελίσιον, f. ξω, p. χα, delinio,
 demulceo. θ. 406. 192.
 Μείναντες, part. a. i. Thema,
 μῆνω, maneo, expecto, f. μῆνῶ,
 p. μεμῆρηκα, a. i. ἔμεινα. hinc
 in aor. i. part. μείνας, αὐτό, ὁ.
 ε. 650.
 Μείονα, acc. ex μείων, minor, in
 genit. μείων, ὁ καὶ ἡ, & τὸ
 μείον, est comparativus irre-
 gularis, nominis μικρός. ε.
 688.
 Μείς, mensis, Æolicè pro μῆνι,
 μῆνυς, ὁ, mensis. ε. 555.
 Μελαγχραΐτις, acc. sing. à με-
 λαγχραΐτης, nigram cæsariem
 habens, ex μέλας, μέλαινα,
 μέλαν, niger, ra, um, & χραΐ-
 τη, ης, ἡ, juba, cæsaries. α.
 186.
 Μελάνδριον, nigro illigatus ca-
 pulo. ex μέλας & δῆν, ligo.
 α. 221.
 Μελάνθησαν, 3. pl. a. i. pass. in-
 dic. Ion. nigrescebant. à με-
 λαίνω, denigro, f. αὐτό. Th.
 μέλας, αὐτό, niger. α. 167.
 Μέλας, μέλαινα, μέλαν, niger,
 ra, rum. ε. 140. 634.
 Μελεδῶνας, acc. pl. curas. à με-
 λεδῶν, ὡν, ὁ, cura. à μέλε-
 δαίνω, curo. ε. 66.
 Μελίσσων, & μέλισσων, membris,
 dat. pl. Ion. & Poët. à μέλι, ὡν,
 ὁ, τὸ, membrum. ε. 148.
 Μελίοισι, dat. pl. miseris. Th.

μέλι, ὡν, ὁ, vanus, infelix.
 θ. 563.
 Μελετᾶς, 2. perf. ind. præf. act.
 à μελετᾶω, ὧν, curam gero. f.
 ἦσιν. Th. μέλει, curæ est. ε. 314.
 Μελέτη, meditatio. Th. μέλει.
 ε. 278.
 Μελία, ας, ἡ, fraxinus arbor,
 hinc μελία, pro Nymphis,
 ita dictis.
 Μελίαι, Nymphæ creditæ sunt
 dictæ μελία, διὰ τὸ ἐν ὧν
 δένδροφοῖς ἀναπρέσασθαι. Epi-
 theton hoc ergo est à μελία,
 ας, ἡ, fraxinus. Ionice μελίη,
 μελιά, Dorice pro μελιῶν,
 gen. pl. ε. 144. θ. 187.
 Μελιηδῆς, dulcem, acc. à με-
 λιηδῆς, dulcis instar mellis.
 ex μέλι, & ἡδῆς, suavis. ε.
 170.
 Μελισσῶν, gen. pl. Æol. pro
 μελισσῶν, à μελίσσα, vel τίς,
 ἡ, apis. ε. 303.
 Μελίτη, ης, ἡ, nomen pro-
 prium mul. θ. 246.
 Μελίφρονα, dulcem, acc. sing.
 à μελίφρων, qui mellea dul-
 cedine animum perfundit, à
 μέλι, mel, ac φρῶν, εὐδῆς, ani-
 mus. α. 428.
 Μέλις, cura sunt. à μέλει, im-
 personale, curæ est. θ. 216.
 Μελπομένη, nomen Musæ. à
 μέλπομαι, cano. θ. 77.
 Μεμύποιον. Vide paulo ante με-
 πέον. α. 251.

Μεμολομαί, η, *εταί*, curo, pro
μέλομαι, per syncopen, &
pleonasmum τῷ β ad eupho-
niam: & denique η Attico
more in ω mutato. à μέλει,
(impersonale) curæ est. 9.
61.

Μεμάρπης, præteritum me-
dium. à μάρπτω corripio.
Vide supra μαρπίν. μέμαρ-
πον, α. 2. act. initialis litera
repetitur, prout in præteri-
to fieri solet, pro ἔμαρπον,
præt. med. μέμαρπον. ε. 202.
α. 245.

Μεμαῶς, μεμαῶτες, *studentes*.
perf. part. act. pro μεμακῶς,
à μέω, ὦ, vehementer cupio.
α. 240.

Μέμηλε, curæ est, per syncopen
pro μεμέληκε, præt. act. Th.
μέλει, μεμηλότω, acc pl. part.
præt. ε. 229.

Μεμίξεται, admiscebuntur. 3.
sing. futuri paulo post, à μέ-
γνυμι, F. μέζω, P. μέμιχα,
præt. pass. μέμιγμαί, μέμιξαι.
ε. 177.

Μέμνηται, meminit. præt. perf.
pass. à μνάομαι, ὦμαι, recor-
dor. f. μνήσομαι, præt. μέμνη-
μαι, α. 1. pass. ἐμνήσθην. θ.
103.

Μέμνονα, nomen viri. acc. sing.
à μέμων. θ. 984.

Μέμνυκε, remugit. præt. med. à
μυγκίω, μυγκίο, in α. 2. act.

ἔμυκον, sicut à πρῶν est ἔπ-
κον. Hinc præt. med. μέμνυκε.
ε. 506.

Μέν, quidem. ε. 5. 12.

Μενεαίνων, *furens*. præf. part. à
μνραίνω, cupio, ira percitus
sum. Th. μνῖν, εἶν, τὸ, ani-
mus. α. 361.

Μένειν, pro μενείν, *exspecta*,
præf. inf. à μνῖν, maneo, ex-
specto, f. μνῶ, p. μεμνήκη,
α. 1. ἔμεινα. ε. 672.

Μενεσθῶ, ὁ, ἔς, ἡ, nomen mul.
θ. 357.

Μενίππη, nomen mul. q. d. *val-
de robusta*. θ. 260.

Μένειν, εἶν, τὸ, animus, ira.
412. α. 235.

Μερίμνα, ης, ἡ, cura. ε. 176.

Μερόπων, genit. pl. à μέρωψ,
divisam vocem habens. ex
μέρῳ pars, & ὀψ vox. ε.
109.

Μερμερεῖ, sollicita, acc. pl. à
μέρμερῳ, ε, ὁ, anxius. Th.
μερμαίρω, anxie cogito. θ.
604.

Μερμερεῶν, gen. pl. Æol. pro
μερμερῶν, à μέρμερε, ἡ, cura.
Th. μερμαίρω, vel μερμέρω,
curo. θ. 55.

Μεσάειν, loro, dat. sing. à μέσπ-
βον, ε, τὸ, medium lignum
inter boves, ex μέσῳ, ε, ὁ,
medius, & βῆς, bos. ε. 467.

Μέσῳ, ε, ὁ, medius, μέσῳ,
media. μέσῳ, pro μέσῳ, Poë-
tice,

tice, *μεσότης*, adverb. in medio, *μεσότης*, è medio, *μεσότης*, pro *μεσότης*, adverb. inter. ε. 231, 500, α. 367, 417.

Μετὰ, & *μετ'*, præposit. regit genit. & acc. θ. 449.

Μεταδύποι, intermedia, incerta, à *δύπ* & *ο*, *sonus aquarum ex alto ruentium*. *μεταδύπ* & *ο*, *cataracta*, quod est ab *δράσω*. ε. 821.

Μεταναίτες, cohabitatores, acc. pl. à *μεταναίτης*, & *ο*. Them. *ναίω*, habito. ultima per naturam longa, hîc licentia Poëtica corripitur. θ. 401.

Μελέυ, idem quod *μεσότης*, inter. Th. *μελ'*. ε. 392.

Μελέπεις, eminet, 3. perf. ind. à *μελέπειν*, decorus sum inter. *μετέπειν*, præcellebat, imperf. Th. *πέπειν*, decorus sum. θ. 430.

Μελεναχίζει, ingemiscebat, 3. sing. imperf. medii. Th. *μενός*, & *ο*, angustus. α. 92.

Μελέτεσθαι, qui potest converti, mutabilis. Hinc

Μελέτεσθαι ἔργα πλεῖστα, *res in integrum restitunt*, ex *μελ'* & *τέπειν*, verto. θ. 89.

Μελέφρενον, & *τὸ*, *tergum*, q. d. post pectus. Th. *φελών*, *costas*, *η*, mens. α. 223.

Μεταχρόνιαι, in cælo degentes, à *μεταχρόνι*. Sed sunt qui

hic legant *μεταχρόνιαι*, ut sit relicta terra, à *χρόν*, terra. Est & *χρόν*, *cælum*, vel, *μετ'*, *trans*, q. d. quæ sunt trans tempus, à *χρόν*, & *ο*, tempus. θ. 269.

Μετέπει, interlocutus est, pro *μελεῖν*, 2. i. ind. Th. *ἔπει*, dico, a. i. imperat. *ἔπει*, *αὖτω*, aor. 2. ind. *ἔπειν*, εἰ, ε. θ. 643.

Μετέπειν, præf. inf. cum dat. interesse, ex *μετ'*, inter, & *εἰπὶ*, sum. ε. 172.

Μετέπειθε, & *μετέπειθε*, pone, post, adverb. Th. *ἐπίσω*, retrorsum. ε. 283.

Μεταπώρον, in autumno. Adverb. à *μεταπώρον*, autumnalis. Th. *ὀπώρα*, *αἰ*, *η*, *autumnus*. ε. 413.

Μετρώω, præf. inf. pass. à *μετρώμαι*, *ἐμω*, mensuram admitto. Them. *μέτρον*, & *τὸ*, mensura. ε. 347.

Μέτρον, & *τὸ*, mensura. hinc *μέτρον*, & *ο*, modum non excedens. ε. 131, 304.

Μετώπ, genit. à *μέτωπον*, & *τὸ*, frons, ab *ὄψομαι*, video. α. 147.

Με, pro *με*, me, Dorice, genit. ab *ἐγώ*. θ. 644.

Μη, Adverbium prohibendi, ne. ε. 211.

Μη, Adverbium negandi, non. ε. 21,

Μηδὲ,

Μηδὲ, neque, & μηδ'. ε. 486.
 Μηδία, consilia, genitalia, à
 μηδ̄, ε̄, τὸ, cura, consi-
 lium, & significat etiam, τὰ
 αἰδοῖα, pudenda. θ. 180,
 398.
 Μηθ', pro μήτε, idem quod μη-
 δέ. ε. 294. ut & μήτ'. ε. 268.
 Μηθρον. θ. 1001. μηθρ̄, nomen
 viri, & μηθρα, nomen mul.
 θ. 961.
 Μηθρ̄, nihil, q. d. μηδὲ ἐν. ε.
 393.
 Μηθρὸς, nunquam, ex μηδὲ,
 neque, & ποτὲ, aliquando.
 Th. ὅτε, quando. ε. 715.
 Μηθρ̄, pro ἐμήδρ̄. Vide ἐμή-
 σου, versabat, imperf. ver-
 bi ἐμήδομαι, f. ἐμήσομαι. Th.
 μηδ̄, ε̄, τὸ, cura. α. 34.
 Μηδ̄, ε̄, τὸ, cura, consi-
 lium: & significat etiam τὰ
 αἰδοῖα, pudenda. θ. 180.
 Μηκέπ, idem quod οὐκ ἔπ, non
 amplius. Thema, ἔπ, adhuc.
 ε. 172.
 Μηλα, oves, à μῆλον, ε, τὸ. ε.
 793. Sic & μῆλεν, & Dorice,
 μῶλον, ε, τὸ, pomum. Th.
 μελία, αἰ, ἡ, malus arbor.
 θ. 335.
 Μηλόβοζις, nomen mul. q. d.
 ovium custos. θ. 354.
 Μῶν, ἢ μῶν, quanquam. α. 11.
 101.
 Μῶνός, genit. à μῶν, mensis,
 μῶνα, acc. μῶν φθινόγοντων,

mensibus decrefcentibus. ε.
 764. θ. 59.
 Μῶν, à μῶνός, ε̄, ἡ, ira invu-
 terata. α. 21.
 Μήποτε, ne quando, ex μὴ, ne,
 & ποτὲ, aliquando. Th. ὅπ,
 quando. ε. 86.
 Μήπως, ne quando. Them. πῶς
 (adverb. interrog.) quomo-
 do? ε. 392.
 Μηρὸν, femur, crus, à nom. ὁ
 μηρός, ὅ. Dicitur & μηρόν,
 ε, τὸ, idem quod μηρός, fe-
 mur. α. 363.
 Μηρύσασθαι, α. 1. med. infinit. à
 μηρύω, revolvō, intexo, agglō-
 mero, f. ὕσθαι. ε. 536.
 Μήσουρ, pro ἐμήσουρ, α. 1. m. à
 ἐμήδομαι, curam gero. Them.
 μηδ̄, ε̄, τὸ, cura. θ.
 165.
 Μητέρα, ἡ, mater, μητρός, μη-
 τέρα, & μητέρα, acc. μητέρα,
 tantum. hinc μητρηά, & Io-
 nice, μητρηή, poverca. ε.
 551, 822.
 Μητίεα, consultor, vocativus
 pro nominativo, μετίτης, ε,
 ὁ, μήτις, ε̄, ἡ, consilium,
 à μεθδομαι. item. θ. 358. No-
 men mul. μήτις. θ. 886. ε.
 104.
 Μηκόωνος, genit. τῷ μὲν μὲν-
 ὄν, à consulto, consilio pollen-
 te, à μελίκωνος, ὄ, ὁ. The-
 ma, μήτις, ε̄, ἡ, consilium.
 ε. 51.

Μηχανάα, *machinatur*, 3. præf. ind. m. pro *μηχανᾶται*, per Poëticam novi ἔ αλφα e-penthesin. Sic pro ἀποτροπῶα, *aversari*, dicunt metri causa ἀποτροπῶαα, ἃ μηχανάω, *machinor*. Thema, μηχανή, ἥς, ἡ, artificium. ε. 239.

Μηχανή, ἥς, ἡ, artificium, machina. pl. αἱ μηχαναί.

Μία, ας, una, in dat. μιᾷ, & Ionice, μιῇ, in masc. εἷς, unus. ὁ. 321.

Μιγεῖσα, a. 2. part. pass. f. g. ἃ μίγνυμι, *misceo*. F. μίξω, P. μέμιχα, a. 2. pass. ἐμνήλω, præf. pass. μέμιψα, ξα, πια, a. 1. pass. ἐμίχθην, &c. μιγήρω, Dorice, pro μινύω, a. 2. pass. infinit. paulo post fut. μεμίξομαι. θ. 53. 305.

Μίμω, acc. μίμας, αὐτῷ, ὁ, nomen viri. α. 186.

Μίμω, mane, 3. perf. præf. ind. ἃ μίμνω, verbum Poët. pro μῶω, f. νῶ, maneo. ε. 518.

Μίρ, ipsa, Poët. pro αὐτὸν, αὐτὴν. ε. 18, 48.

Μινύθ, *minuit*, 3. præf. ind. ut, μινύθ, sub. *minuatur*. ἃ μινύω, minuo. Th, μινυός, ὅ, ὁ, parvus. ε. 6, 407.

Μίρω, genit. ἃ μίρως, αὐτῷ, ὁ, nomen viri. ὁ. 948.

Μισγόμεν, præf. part. ἃ μίσσω, idem quod μίγνυμι, *misceo*,

f. μίξω, p. χα, a. 2. ἐμίζον. ὁ. 238.

Μισθός, α, ὁ. merces, μισθός δ' ἀνδρὶ φίλῳ εἰρημὸν ἄε-χιῷ ἔστω, ein wort ein wort/ ein man ein man. ε. 368.

Μισθεῖς, a. 1. part. pass. Vide paulo ante μίγεισα.

Μνημοσύνη, nomen Deæ, & idem quod μνήμη, ἡ, memoria. Th. μνώομαι, f. ἔσομαι, memoro, commemoro. ὁ. 54. hinc a. 1. med. μνησάμενοι, *memores*. θ. 651.

Μογή, acc. perpassus, a. 1. part. ἃ μογίω, ὦ, ærumnas patior. Them. μόγῳ, α, ὁ, labor. θ. 997.

Μόρον, acc. pugnam, ἃ μόρος, α, ὁ, q. ὡς τὸ ὁμῶς εἶναι, ἃ concurrando. α. 158.

Μοί, pro ἐμοί, *mihî*, per aphæresin, ab ἐγώ, ego. θ. 30.

Μοῖρα, ρας, *fatum*, ἃ μέρω, *divido*, in præf. med. μέρεα, unde est μέρος, α, ὁ, *fatum*, mors, & μοῖρα, ας, ἡ, propriè, *portio*. item, *fatum*, idem quod εἰμαρμένη, quæ omnia ejusdè sunt etymologia. Sic enim dicitur *fatum* quasi *effatum*, quod Deus prout decrevit & in seipso q. effatus est, distribuat sua, & cuique suam assignet sortem, in qua acquiescere debet. Scæus qui agunt, dicuntur,

tur, μεμψίμοιροι. ε. 743. θ.
204.

Μολωῆ, dat. sing. à μολῶ, can-
tilena. hoc à μέλπωμαι, ca-
πο, in præt. med. μέμωλπα.
θ. 69.

Μόρϙ, ε. Vide in μῶρϙ.

Μορφνοῖο, nigra, genit. Ion. à
μορφνός, obscurus. ab ὀρφνῇ,
caligo. α. 134.

Μονογῶς, unicus, à μῶνϙ,
pro μόνϙ, solus, & γίνομαι,
nascor. ε. 374.

Μῶνϙ, pro μόνϙ, solus, Poë-
tice. θ. 143.

Μῦσαι, nom. pl. & in genit. pl.
μουσῶν, Æolice, pro μέσων,
à μῦσαι, ης, ῆ, Musa. ε. 1.
θ. 100.

Μόχθος, ε, ὁ, labor. α. 306.

Μόψον, nomen viri. α. 181.

Μυδαλίον χρῶπα, madidum cor-
pus. Th. μυδαίω, destillo, f.
ῆσιν. ε. 554.

Μυθησαίμεν, dixero, a. 1. m.
opt. Vide in μῶθος. ε. 10.

Μῶθος, ε, ὁ, verbum, sermo,
dat. pl. μῶθοις. Ion. Hinc
est verbum μυθόμαι, dico,
μυθησαίμεν, dixero, a. 1. med.
opt. μυθησάμην, a. 1. inf. θ.
24. ε. 10.

Μυλιῶντες, præf. part. pro μυ-
λιῶντες, ex μυλιάω, ὦ, denti-
bus frondeo, epenthesi Poë-
tica, ὅ ο μικρῶ. Scilicet
præcedenti syllaba brevi in-

terponitur ο μικρὸν, ut, ἰράω,
ὀράω, ὀρόω, ac præcedenti syl-
laba longa, interponitur ω
μέζω, ut, ἡδῶν ὦ, Poëtice,
ἡδῶω, ζῶω ζῶω, ζῶω. Th.
μύλη, ης, ῆ, mola, molaris
dens. ε. 528.

Μύξα, nom. pl. à μύξα, ας, ῆ,
mucor, mucus, & ἐν μὲν ῥι-
νῶν μύξαι ῥέον, cujus quidem
ex naribus mucores fluabant.
α. 267.

Μύρϙ, imperf. Ion. pass. luge-
bat, à μύρω, propriè fluo, at
μύρομαι, lugeo, ubi lacrymæ
per genas defluunt. ε. 204.

Μύριοι, mille, οἱ μύριοι, infi-
niti, innumeri, à μυρίος, ε,
ὁ, infinitus. ε. 250.

Μυρμιδῶν, gen. pl. Græcorum,
à μυρμιδῶν, ὄνϙ, Græcus.
Vide μύρμηϙ, ε, ὁ, formica.
α. 380.

Μύρον, prima longa, 3. pl. im-
perf. act. pro ἔμυρον, à μύρω,
mædeo, fluo, unguentis im-
buo, à μύρον, ε, τὸ, unguen-
tum. α. 132.

Μυχῶ, dat. sing. in recessu, in
penetrati, à μυχός, ὤ, pene-
trale, à μύω, claudio, f. σιν.
θ. 119.

Μῶμϙ, ὁ, Momus, Deus qui-
dam reliquorum omnium
deorum irrisor & reprehen-
sor. sumitur & pro dede-
core,

N.

Nαῖδ, incolit, à ναῖω, habito, incolo. ναῖον, pro ἑταῖον, imperf. Hinc ναῖσ(αί), idem quod ναῖω, ναῖσ(αί)ς, 3. pl. ind. præf. Hinc ναῖσας, habitavit, a. i. m. pro ἐνάσας, & hoc pro ἐνάσας, à ναῖω, habito. in Themate, ναῖω. θ. 387. ε. 637.

Νάρθηκι, dat. sing. à νάρθηξ, ηκ, ὅ, ferula, bacillus. ε. 52.

Ναυσίθοον, nomen viri, qui navem currit. Navem Plautus vocat ligneum equum. θ. 1021.

Ναυσίθοον, nomen viri, cujus animus est in navibus. θ. 1022.

Ναῦτης, acc. pl. à ναῦτης, η, ὅ, nauta, a ναῦς, ναὺς, ἡ, navis. θ. 876.

Ναυηλίας, genit. Ion. à ναυηλία, ας, ἡ, navigatio. Th. ναῦς, navis. ε. 616.

Νέας, naves, acc. pl. pro νῆας, & simpl. ναῦς, à ναῦς, navis, genit. ναὺς, & Att. νεῶς, & Poët. νηὸς, dat. νηῖ, acc. ναῦν. ε. 245.

Νεαδ, præf. inf. redire, à νεομαι, vel ex νέω, eo, redeo. ε. 552.

Νεῖ, net, spinneti à νέω, f ἦσιν, no, neo. ε. 775.

Νεῖκα, acc. pl. à νεῖκ, ε, τὸ, contentio, νεῖκε, pro νεῖκεα,

lites, νεκείη, probrii affecerit, pro νεκείη, 3. sing. præf. act. subj. à νεκείω, ὦ. Them. νεῖκ, ε, τὸ, jurgium, lis. Quidam componunt ex νε, non, & εἶπω, cedo. hinc νεικετήρα, conviciatorem, acc. à νεικετήρ. Th. νεῖκ. ε. 33, 714.

Νεῖλ, η, ὅ, nomen fluvii maximi. θ. 338.

Νεῖον, adverb. loci, pro νεαλόθι, in imo fundo, νεῖον, ex ima parte, à νεῖ, novellus. Th. νεῖ, η, ὅ, novus. θ. 567.

Νεῖ, η, ἡ, Ion. pro νεὸς, ἔ, ἡ, novalis. ε. 462.

Νεῖστον, navigant, 3. pl. præf. à νεῖστομαι, eo, navigo. Th. νέω, eo, redeo. ε. 235.

Νέκταρ, genit. à νέκταρ, αρ, τὸ, potus generosus. θ. 640.

Νεμοίης, nomen regionis, sic dictæ à nemoribus, νέμω, ε, τὸ, nemus. à νέμω, pascō. hinc νεμεαῖος, Nemeaus. θ. 327, 329.

Νέμεσις, εως, ἡ, indignatio, à νεμεσῖω, indignor. Est & nomen certæ deæ, quæ præ cæteris insolentiam hominum reprimere, & de injuriosis pœnas sumere solet. ε. 198.

Νεμεσῶ, indigne fert, Poëtice, pro νεμεσῶ, 3. præsent. ind. à νεμεσῖω, ὦ, irascor, succenseo. ε. 754.

Νέμω, fruuntur, 3. præf. pass. νέμεμαι. Them. νέμω, f. μῶ, possideo, tribuo, p. νεέμεναι, a. 1. ἐνέμω. ε. 229.

Νεοκηδής, εἶ, recentem dolorem habens, νεοκηδῆ, dat. Th. κηδῶ, εἶ, τὸ, cura, & νέ, ε, ὁ, novus, recens. 3. 98.

Νέον, recens, nuper. Th. νέ, novus. ε. 567.

Νεώτερος, recens vulneratus, à νέ, novus, & ἔπειω, ὦ, f. ἔσω, vulnere. α. 157.

Νέσος, nomen fluvii. θ. 341.

Νύοισιν, nutabunt, vergent, præf. ind. opt. à νέω, innuo, nuto, f. ὄσω. ε. 471.

Νύρω, dat. à νύρον, nervus. hinc νύρης, genit. Ionice, à νύρα, ῥᾶς, ἡ, nervus arcus. ε. 542. α. 409.

Νεφέλη ἑρέτω, genit. Æol. à νεφέλη ἑρέτης, ε, ὁ, nubes excitans, ex νεφέλη, nubes, & ἑγείρω, excito. ε. 53. θ. 745.

Νέφος, εἶ, τὸ, nubes, dat. pl. Ion. νεφέεσσιν. ε. 202.

Νεωμύη, iterata, præf. part. f. g. scil. γῆ, à νεάω, renovo. Th. νέος, novus. ε. 460.

Νεώτερος, junior, comp. in superl. νεώτερος, à νέος, novus. ε. 443.

Νῆ, pro νῆα, acc. Poët. pro ναῦν, navem, ἀνῆες, νηδες, dat. pl. νῆεσσιν. ε. 163. θ. 641.

Νηδὺν, acc. à νηδύς, ὕ, ἡ, venter. θ. 460, 890.

Νῆα, navalia, à νῆι, ε, ὁ, navalis. Thema, ναῦς, navis. ε. 806.

Νηκεροί, sine cornibus, à νήκερος, ε, ὁ κὴ ἡ, ex νῆ, & κέρως, ἄλς, τὸ, cornu. ε. 527.

Νήκεσον, insanabiliter, ex νῆ, negandi particula & ἀκίω, sano. ε. 281.

Νηλεὺς, εἶ, ὁ κὴ ἡ, crudelis. νηλεῖ, per sync. pro νηλεῖς, dat. sing. ex νῆ, & ἔλ, εἶ, τὸ, misericordia. Sic & νηλεῖς, σωμ, pro νηλεῖς. 3. 770. 765.

Νηλεόποινος, immitis, crudeli supplicio puniens, à ποίνη, pæna, & νηλεὺς, immitis. 3. 217.

Νήματ', pro νήματι, fila, à νῆμα, τὸ, filum. Th. νῆα, neo. ε. 775.

Νημερτής, verus. Th. ἀμφοτέρων, aberro, f. ἔσω, a. 2. ἔμφοτον, & νημερτής, nomen proprium mul. θ. 234. 262.

Νηοῖς, templis, pro ναοῖς, à ναός, ε, ὁ, templum. θ. 990,

Νηοπόλον, ædituum, à νηοπόλος, ε, ὁ, æditus, qui circa templum versatur, ex νῆος, pro ναός, & πολίω, verso. item, versor. θ. 991,

Νηὸς, navis, genit. Poët. dat. pl. νηυσί. Vide in νῆας. ε. 626, 632.

Νῆ-

- Νήπιον**, *ν*, *ι*, infans, vocat. *νήπιον*. *ε*. 284. 130.
Νηρη, pro *νηρέως*, à *νηρός*, nomen viri. *θ*. 240.
Νήριον, ex *νή* negativo, & *ἔριον*, idem, *η*, *lus*. tanta, ut adversus eam non integrum sit sese opponere.
Νησση, nomen mul. à *νήσος*, *insula*, q. d. in salo. *θ*. 249.
Νήσιον, *insulis*, dat. pl. Ion. à *νήσος*, *ε*, *η*, *insula*. *ε*. 169.
Νησών, nomen mul. *θ*. 261.
Νηυσί, dat. pl. à *ναῦς*, *navis*, vide in *νάος*. *ε*. 632.
Νήυτιμον, *anima expers*, ex *νή*, negativo, & *αὐτμή*, *ἦς*, *η*, *spiritus*. Alii legunt, *νήπιμον*, *infaustus*. *θ*. 795.
Νήχον, pro *ἑήχον*, natabant, à *νήχω*, *ξω*, idem cum *νάω*, nato. *α*. 317.
Νίκη, *νίκης*, *victoria*, à *νικῶ*, *f. ἵσσω*, *vinco*. *α*. 311.
Νικηθεὶς, *victus*, part. a. i. pass. *νικῆς*, part. a. i. act. à *νικῶ*, *ω*, *vinco*, *f. ἵσσω*, *p. νενίκηκα*. *θ*. 496. 73.
Νίσσων, imperf. pro *νίσσονται*, *revertabantur*. Vide *νόσσω*, *redeo*. pro quo, *νίσσασμαι*, seu *νέισσασμαι*. *α*. 462.
Νίφα, acc. per apocopen pro *νιφάδα*, à *νιφάς*, *ἄδδς*, *η*, *nix*. à *νίφω*, *ningo*, *f. ψω*, *p. φα*. *ε*. 533.
Νιφέντης, g. sing. à *νιφείς*, *ni-*
- vosus*, à *νίφω*, *f. ψω*, *p. φα*, *ningo*. *θ*. 42.
Νιφάδην, *lotus*, a. i. part m. à *νίφω*, *lavō*, *f. ψω*. *ε*. 737.
Νοή, *sapit*, 3. præf. sub. à *νοέω*, *ω*, *νοεῖν*, *Doricè* pro *νοεῖν*, *cogitantes*, præf. part. Th. *νό*, *νῆς*, *mens*. *ε*. 294. 259.
Νόημι, pro *νόημα*, *τὸ*, *intellectus*, *cogitatio*. Th. *νό*, *νῆς*. *α*. 222.
Νοήσας, a. i. part. *νοήσων*, *inf. νόησε*, pro *ἐνόησε*, Ion. a. i. ind. Th. *νό*, *νῆς*, *mens*. *ε*. 12. 482.
Νομὸν, *pabulum*, acc. à *νομός*, *ε*, *ο*, *pabulum*. Th. *ρέμω*, *pascō*. *ε*. 524.
Νόμος, *lex*, *νόμους*, *leges*, à *ρέμω*, *tribuo*. *ε*. 274. *θ*. 66.
Νόος, *νῆς*, *ο*, *mens*, *νόοις*, gen. Ion. *ε*. 683. 481.
Νόσφι, *absque*, ut & *νόσφιν*, *seorsum*. *ε*. 91. *νόσφιν ἄπερ τι κακόν*, hoc est, *plane absque malis*. Adverbia quæcunque ingeminata, sunt *ἐμφαλικά*. *ε*. 91.
Νότης, *ε*, *ο*, *νότοις*, gen. Ion. *notus*, *auster*. *ε*. 673.
Νῶς, *ε*, *η*, *Ionice*, pro *νόσος*, *ε*, *η*, *morbus*. *ε*. 102.
Νυ, apud Poëtas est particula expletiva. *ε*. 205.
Νύκτα, *noctem*, acc. à *νύξ*, *nox*. *νύκτ*, pro *νύκτα*. *θ*. 166.

Νύκτωρ, adv. noctu, à νύξ, νυκ-
τὸς, ἡ, nox. s. 175.

Νύμφη, ἡς, ἡ, Nympha, νυμ-
φίων, *nympharum*, Ionicè,
pro νυμφών, à νύμφη, sponsa,
h.e. promissa, nempe fœdere
promissa, fœderata. 9. 298.
305.

Νῦν, nunc, adverb. temporis.
s. 174.

Νύξ, νυκτὸς, ἡ, nox, νύκτ', pro
νύκτα, acc. sing. s. 17.

Νυχίη, nocturna. Thema, νύξ,
νυχίη, *nocturna*, pro noctu.
Sic Vergil. Georg. 3. *lupus
nocturnus obambulat.* s. 521.

Νύκτορις, præf. part. à νύσσω,
pungo, f. ξω. α. 62.

Νῶθ', pro νῶτα, à νῶτ', α, ὁ,
dorsum, in pl. τὰ νῶτα. α. 286.

Νῶϊ, & νῶϊν, in genit. & dat.
duali. Thema, ἐγὼ, ego.
α. 358.

Νωμήτας, *Vibrans*, a. 1. part. à
νωμάω, agito, πορευο, à νέμω,
sicut σπρωφάω, à σπείρω. α. 462.

Νάνυμ', ignobilis, ex νή, &
ὄνυμ', Æol. pro ὄνομ', no-
men. s. 153.

Νῶτα, pl. num. à νῶτ', α, ὁ,
dorsum, & in pl. τὰ νῶτα.
s. 532.

Ζ.

Ζαῖη, nomen mul. θ. 356.
& Ζανῖη, ἡς, ἡ, flava. 9.

247.

Ξέν', Poëtice pro ξέν', α,
peregrinus. s. 181. dat. pl. ξεί-
νοι. s. 222.

Ξεινοδόκω, hospiti, dat. à ξεινο-
δοκ', Ionicè pro ξεινοδό-
κ', α, ὁ, qui recipit peregri-
nos, *hospes publicus*, ex ξέν',
& δέχομαι, f. δέχομαι, capio.
s. 181.

Ξεσὶ, *raffles*, à ξεσθς, ε, ὁ. Th.
ξέω, f. έσω, rado. α. 133.

Ξύλα, ligna, à ξύλον, α, τὸ, li-
gnum. s. 806.

Ξύμπασι, universa, in m. g.
ξύμπασι. Th. πᾶς, πᾶσι, πᾶν,
omnis. s. 238.

Ξυῶ, Atticè pro συῶ, cum, præ-
posit. dativum solum regens.
9. 347.

Ξυῶνας, participes, acc. pl. à
ξυῶν, ον', ὁ καὶ ἡ, à ξυνός,
pro καρινός, *communis*, unde
ξυνήν, ον', ὁ καὶ ἡ. 9. 595.

Ξυνιόντων, configentibus, part.
a. 2. aët. genit. à ξυνίημι,
congregor, configo, vel ξυνί-
μι. Th. ἵημι, & εἶμι, eo. illud
in a. 2. ἵον, ες, s. 9. 705.

Ο.

Ο', Ille, εργ. 89. αα. 135. &
ὁ ponitur pro ὅπ. α. 22.

Ο'άρεις, *confabulationes*, acc. pl.
nam pro ὅαρες, dicimus &
ὅαροι. Th. ὅαρ, αρ', ἡ, κχορ.
9. 205.

Ο'ελεμν, *terribilem, fortiter*,
poni-

- ponitur adverbialiter, ab ὀ-
βελμῶ, validus, hoc à
βελάω, fortis sum. §. 839.
- Ὀβελμοειρῆς, fortium facino-
rum patrator, composita cum
voce εἰρῆν, sunt ὀβελμῶνα. θ. 996.
- Ὀβελμῶνυμς, υ, ὀ, ab ὀβελ-
μῶ, robustus, & hoc à βελάω,
robustum reddo, & νυμς,
animus. §. 140
- Ὀβελμοπάτης, forti patre na-
ta, genit. sing. ab ὀβελμοπά-
την. Epith. Palladis, ab ὀβελ-
μῶ, fortis, & πατήρ, ἐρῶ,
pater. §. 587.
- Ὀγδάτη, dat. ab ὀγδάτῳ,
poët. pro ὀγδοῦ, octavus
Th. ὀκτώ, octo. §. 788.
- Ὀγ, g. m. §. 355. ὄγ, g. n. §.
244. & ὄδ, pro ὄδι. §. 361.
- Ὀδύζω, dentem, acc. ab ὀδύς,
ὀδῖ, ὀ, dens. α. 146.
- Ὀδύς, ὀδῖ, ἦ, via. §. 577.
- Ὀδυσῆι, dat. & ὀδυσῆϊ, pro
ὀδυσῆος, genit. Ion. ab ὀδύσ-
σας, Ulysses.
- Ὀδύσας, 3. sing. a. i. med.
iratus fuit, ab ὀδυζομαι, F.
ὀδύσσομαι, a. i. med. ὀδυσαί-
μην. Th. ὀδυσα, irascor. §.
1012.
- Ὀζῶ, υ, ὀ, proprie significat
ramusculum, stolonem. Me-
taphoricè, homo bellicosus
Ὀζος Ἀρηῶ dicitur, quasi
ramus è Martis stirpe pro-
gnatus. α. 181,
- Ὀθρῦ, genit. ab ὀθρὺς, ὕ, ἦ,
nomen montis. §. 632.
- Οἰ, illi. §. 69. 77. 86.
- Οἰ, qui. §. 29.
- Οἰ, qui. §. 39. οἶδ'. §. 118.
- Οἰ, h. e. αὐτῶ, illi, ab οἶ, οἶ, ἦ.
263. α. 10.
- Οἶμα. α. 288. 301.
- Οἶα, qualia, ab οἶ, υ, ὀ, qua-
lis. α. 400.
- Οἶμα, aperi, præf. imperat. act.
ab οἶω, aperio, f. οἶξω, p.
ὄξα, & ἔαξα, præf. med.
ἔαξα. §. 817.
- Οἶδιπῶδο, genit. Æol. pro οἶ-
διπῶδε, ab οἶδιπῶδης, υ, ὀ, no-
men viri. §. 162.
- Οἶδ', pro οἶδε, novit. præf. med.
οἶδα, pro οἶδαθα, nosti. γα,
Æolica paragoge, præf. med.
οἶδα, ας, §. ab οἶδω, vel οἶδη-
μι, scio, f. οἶδησω, p. οἶδηξα.
§. 454. α. 355.
- Οἶδμυ, dat. sing. ab οἶδμυ, per
syncopen pro οἶδμυα, αἶ, n.
g. tumor. Th. οἶδω, vel οἶ-
δύω, f. ὄω, tumeo, inflatus
sum. §. 109.
- Οἶζυ, genit. ab οἶζυς, ὕ, ἦ,
arumna, in acc. οἶζυν, hinc
οἶζυρὸς, calamitosus, οἶζυρῆ, ἦ,
Ionicè pro α. §. 637. θ. 214.
- Οἶκίαν, poëtice pro οἶκίαν,
præf. part. habitans, commo-
rans, f. ἦσω, p. ὄκηξα, ab
οἶκίω. Th. οἶκ, υ, ὀ, do-
mus. §. 330.

Οἰκηία, πῆ, res domesticæ. ab οἰκηίῳ, Ion. pro οἰκηῖῳ, domesticus. Th. οἰκός, ὤ, ὅ, domus. ε. 455.

Οἰκόν, acc. ab οἰκός, ὤ, οἰκίῳ, pro οἰκία, à singul. οἰκίον, ὤ, πῆ, domuncula, οἰκόν δὲ & οἰκᾶδὲ, domum. ε. 574, 521. θ. 758.

Οἰμῶ, ὤ, ἦ, femita, idem quod οἰμη, ἦς, ἦ, via, femita. ε. 238.

Οἰνῶν, genit. pl. Ion. pro οἰνῶν, ab οἰνη, ἦς, ἦ, vitis Th. οἶνῳ, ὤ, ὅ, vinum. ε. 570.

Οἶνοπι, dat. sing. nigro. οἶνοπα, acc. ab οἶνοψ, οἶνοπῳ, qui vinci coloris est. q. ὀψις & οἶν, niger instar vini. Vina illa Græcorum calidissima subnigrum imitantur colorem. Th. οἶνῳ, vinum, & ὀψ, oculus. Th. ὀπῶμαι, video. ε. 620. 815.

Οἶνῳ, οἶν, vinum. ε. 594.

Οἶῳ, pro ὀμοῖῳ, similis. ε. 312. α. 386.

Οἶνοχην, ἦς, ἦ, patib. libatoria, ex οἶνῳ, & χῆω, fundo, trulla, ex qua vinum fundebatur. ε. 742.

Οἶῳ, pro ὀμοῖῳ, similis, οἶῳ, ergo qualis, item, similis, sed οἶῳ, ὤ, ὅ, solus. Neut. οἶον, solum. ε. 311.

Οἶον, tantummodo, adverb. ab οἶῳ, οἶη, οἶον, solus, α, um. θ. 386.

Οἶς, contractè pro ὀϊς, oves, acc. pl. Thema est οἶς οἶος, vel ὀϊς, ὀϊῳ, ἦ, οὐν. ε. 773.

Οἶς, & οἶζιν, dat. pl. Ion. ab ὀς, quis. ε. 144.

Οἶσι, sagitta. ab ὀϊσος, ὤ, ὅ, sagitta. ab οἶω, fero, f. οἶσω. α. 30.

Οἶτι, & οἶτ', nom. pl. ab ὀτε. θ. 46.

Οἶπνες, nom. pl. ab ὀπς, ἦπς, ὀπ, quicunque. α. 150.

Οἶωνοις, dat. pl. ab οἶωνος, ὤ, ὅ, avis. hinc οἶωνισῆς, ὤ, ὅ, augur. α. 185. ε. 799.

Οἶω, sive οἶω, puto. item fero. α. 111.

Οἶων, ovium, genit. pl. Vide supra ὀϊς. θ. 446.

Ὄκτω ἑλῶμον, octo morsuum. à βλωμός, ὤ, ὅ, pro panis portione, bucella, & ὀκτώ, octo. ε. 440.

Ὄκτεπόδιον, octopedalem, acc. ab ὀκτεπόδης, à πῆς ποδός, pes. ε. 423.

Ὄλῳ, ὤ, ὅ, beatitudo, felicitas. q. d. ὅλῳ βίῳ, hinc ὅλῳ, beatus. ε. 824, 324.

Ὄλεθρον, adject. ab ὀλεμαι, perdo, F. ὀλίγω, α. i. act. infin. ὀλίσσω, præt. m. ὀλῶ, & Att. ὀλωλα. θ. 326. ε. 178. 666.

Ὄλιγον, pauxillum, adverb. ab ὀλίγος, ὤ, ὅ, paucus. hinc ὀλίγισῳ, superl. paucissimus. ε. 721. 478.

Ὀλμειδς, ὤ, ὁ, fluvius in Helicone Bœotiz, sic dictus ab Holmeio Sisyphi filio.

Ὀλμς, ο, ὁ, mortarium. ε. 421.

Ὀλοή, pernitiōsa. ab ὀλὸς, ἡ, ὄν, hinc & ὀλῶϊ, idem. Th. ὀλῶμι, f. ὀλῶσω, perdo ε. 743.

Ὀλυμπος, ο, ὁ, Thessalię mons altissimus, & pro ipso cœlo ponitur. Hinc ὀλυμπι, cœlestis, & ὀλυμπιάδες. Musę dictę, tanquam Olympias domos inhabitantes. α. 203. θ. 390. 25. 52.

Ὀμῶ, similia, ab ὁμῶς, similis. α. 50.

Ὀμῶδς, ο, ὁ, tumultus, multitudo. Th. ὁμῶς, ὤ, ὁ, similis. α. 155.

Ὀμωρτήας, secutus. α. 1. part. ab ὁμωρτέω, ᾧ, sequor, f. ἵσω. Th. ὁμωρτή, idem quod ὁμῶ, simul. ε. 674.

Ὀμβρῶς, pluviosa. Alii ὀμβρηῶ. est adject. g. f. ab ὀμβρ, imber. hinc ὀμβρῶδς, pluviosus. ε. 449.

Ὀμβριμς, robustus. Vide supra ὀβριμς. ε. 144.

Ὀμβρ, ο, ὁ, imber. ὀμβρῶ τὸ ὁμῶ ρεῖν simul fluere. ubi aqua copiosè fluit, quod in imbre (quæ ipsa vox hinc orta est) fieri solet, hinc ὀμβρῆσαι, pluyente. α. 1. part. ab ὀμβρέω, ᾧ, pluo. ε. 490. 413.

Ὀμῆται, jurabit, 3. sing. fut. 2. med. verbi ὀμνῶμι, juro, f. ὁμῶσω, f. 2. med. ὁμῶμαι, ἦ, εἶται, p. ὁμῶσα, α. 1. ὁμῶσαι. ε. 192.

Ὀμήλικας, coxtaneos, acc. pl. ab ὁμήλιξ, ικς, coxtaneus. Th. ὁμῶς, similis, & ἡλικίας, ας, ἡ, statura. ε. 442.

Ὀμνηῶσαι, pro ὁμνηῶσαι, præf. part. f. g. pl. num. ab ὁμνηῶν, in unum convenio, Thema ὁμνης, ο, ὁ, obses. q. ex ὁμῶ, simul, & εἶρω, loquor. θ. 39.

Ὀμιληδὼν, turmatim, Adverb. Th. ὀμιλ, ο, ὁ, turba. α. 170.

Ὀμιχῆν, mejere, præf. inf. ab ὀμιχέω, q. d. ὁμῶ χεῖν. ε. 725.

Ὀμμι, oculis, dat. pl. ab ὀπμι, video. F. ὀφομαι. P. ὀμμαι. hinc est ὀμμι, ατος, τὸ, oculus. α. 262.

Ὀμῶθεν, simul, ab ὁμῶ, Th. ὁμῶς, ὤ, ὁ, similis. ε. 107.

Ὀμῶ, sive ὁμῶι, ο, ὁ, similis, Poëtice ὁμῶι, Th. ὁμῶς, ὤ, ὁ, similis. ε. 143.

Ὀμῶκλῆς, genit. ab ὁμῶκλῆ, ἡ, hortamentum, comminatio. q. ὁμῶς κέκλεαθ. Eustath. Th. κέλομαι, hortor, jubeo. α. 341.

Ὀμῶν, eundem. ab ὁμῶς, unde est ὁμῶι. θ. 508.

Ὀμῶση, juraverit. α. 1. sub. ὁμῶσαι. α. 1. part. pro ὁμῶσαι.

ab ὁμνυμι, fut. ὁμῶσω, a. i.
act. ὁμῶσαι. θ. 232.

Ο'μῶ, simul, ab ὁμῶς, similis. s.
241.

Ο'μφακες, nom pl. q. ὁμῶς ἐς πῶ
φαγεῖν, crudi ad vescendum,
ab ὁμφαξ, ακΘ, ἡ, uva acer-
ba. α. 399.

Ο'μφρων, ουΘ, ὁ κῆ ἡ, concors,
acc. pl. ὁμῶφρονας, ab ὁμῶς,
similis, & φρέων, ενὸς, ἡ, mens,
animus. θ. 60.

Ο'μῶς, tamen. sed ὁμῶς, simul.
Th. ὁμῶς, ἔ, ὁ, similis. ε. 3. 20

Ο'ν δε. ἀφίκετο ὃν δε δόμου δε,
redit domum suam. δε post-
positum accusativo, valet ad.
α. 38.

Ο'ντε, quemque. ε. 3.

Ο'νειαρ, ατος, τὸ, utilitas, emo-
lumentum, ab ὄνημι profum,
f. ἡστω. ε. 41.

Ο'νειδος, εΘ, τὸ, probum. hinc
ὀνειδίζω, exprobrare. ε. 309.
716.

Ο'νειζων, somniorum, gen. pl. ab
ὄνειρος, ε, ὁ, somnium. Th. ὄναρ,
somnia, nomen indeclina-
bile. θ. 212.

Ο'νιηζω, juvat. 3. praesent. ind.
sing. ab ὀνιημι seu ὄνημι, f. i.
ὀνήσω, a. i. ὀνιηζα. θ. 429.

Ο'νομα, αλΘ, τὸ, nomen, Aoli-
cè ὄνυμα, ὄνομ' pro ὄνομα.
hinc ὀνομαστοί, celebres, nomi-
nandi. θ. 148. 369.

Ο'νόμηγε, appellavit, a. i. act. ab

ὀνομῶνω, nomino, f. αὐῶ, a. i.
ὀνόμηνα. Th. ὄνομα, nomen.
ε. 80.

Ο'νοπέζων, praef. part. convicians,
ab ὀνόω, vituperō, f. ὄσω. Th.
ὄνημι, vituperō. ε. 256.

Ο'ντα, quemcunque, ab ὅτις,
ἐπνΘ, ὅπνι. ab ὅς, & πς,
quis. θ. 82.

Ο'νυχας, ungues. ab ὄνυξ, ὄνυχΘ,
ὁ, unguis. prov. ἐξ ὄνυχας λέον-
τα, ex ungue leonem. ὄνυ-
χασι, dat. pl. Ion. α. 266. ε. 202.

Ο'ξεῖα, acutum. In plur. pro
ὀξεῖα, capitur, & metri gratia
pro ὀξεῖως, ab ὀξύς, εΘ, ὁ, acu-
tus, ὀξεῖν(ι), dat. pl. Ion. ut
αἰχμῆς ὀξεῖν(ι), macronibus
acutis. α. 289. 348.

Ο'κ' pro ὅπα, vocem, sonum,
acc. ab ὅψ, ὀπός, ἡ, vox, q. ab
ἔπω, dico.

Ο'πίζει, dat. praef. ind. ὀπῖσσι,
a. i. act. inf. ab ὀπάζω, perse-
quor, sequi jubeo, praebeo, ὀ-
πῖσας, pro ὀπῖσας, part. a. i.
act. ε. 166. θ. 433.

Ο'πτε, quod. θ. 864.

Ο'πηδεῖ, comitatur, 3. perf. praef.
ind. ab ὀπηδέω, comitor. Th.
ὀπάζω, f. ὀζω, persequor,
comitem do. ε. 141.

Ο'πὶ, voce, dat. ab ὅψ, ὀπός, ἡ,
vox. Vide ὅπα. ε. 29. 804.

Ο'πιζέτω, curabat, imperf. ab
ὀπιζομαι, curo, ab ὀπις, ἰδδς,
ἡ, ultio, cura. α. 21.

Ο'πι-

Ο'πιθεν, metri causa, pro ὀπιθεν. Th. ὀπίω, retrorsum. θ. 3.

Ο'πιπιδόντ', pro ὀπιπιδόντω, spectantem, præf. part. acc. casus, ab ὀπιπιδόνω, ab inusitato ὀπιδόνω. Thema est ὀπιγμαι, video. ε. 29.

Ο'πιν, acc. sing. ab ὀπις, idus, η, ultio, vindicta, cura. ε. 249.

Ο'πιθεν, adverb. pone, à tergo. ab ὀπίσω, Poët. pro ὀπίω, retrorsum, retro. ε. 467. 739.

Ο'πλα, instrumenta, ab ὄπλον, ε, τὸ, arma. θ. 813.

Ο'πλία, acc. ab ὀπλίας, ἐϞ, ὁ, nomen viri. α. 180.

Ο'πλῶν, ungulam, ungulâ pecus est armata, ab ὄπλη, ἡς, ἡ. Th. ὄπλον, ε, τὸ, & in pl. τὰ ὄπλα, arma. ε. 587.

Ο'πλόπεγος, minimus natu, superlat. grad. in comp. ὀπλόπερϞ, ε, ὁ, junior. ab ὄπλον, ε, τὸ, arma. θ. 137.

Ο'πότε, quando, cum, ex ὅτε, ὅπ' ὀπληκόν η, ut liquet ex ὀπόςος ὀπείϞ, &c. sicut & ληκῆ- κῆ sunt complura, quorum alia ratio reddi nequit, ut πενήτηκον, &c. ὀππότε idem quod ὀπότε. π duplicatur metri causa, ὀππότεων ex ὀππότε & ἂν, ubi. α. 397. θ. 782. ε. 541.

Ο'ππη, Poët. pro ὀπη, ubi. θ. 387.

Ο'πποτέρω, utram, acc. f. g.

Poët. ab ὀπότερϞ, uter. Th. πότερϞ, ε, ὁ, uter. θ. 549.

Ο'πωρινός, ε, ὁ, autumnalis, ex ὀπώρος, ας, ἡ, autumnus, q. d. ὥρος ὀπου, tempus succi. ε. 672.

Ο'ρεῖται, spectat, 3. perf. præf. ind. verb. med. κέρη δ' εἰς ἔδας ὀρεῖται, caput pavimentum spectat, est senis descriptio. ab ὀρέω, video. imperf. εἰρών, perf. εἰρεκα. ε. 532.

Ο'ρείχαλκιο, genit. Ion. ab ὀρείχαλκος, orichalcum, æs montanum, ab ὄρϞ, εϞ, τὸ, mons, & χάλκος, ε, ὁ, æs. α. 122.

Ο'ρέξαι, porrigere, a. i. infinit. ὀρεξάμεν, part. f. g. a. i. med. ab ὀρίζμαι, porrectis manibus prendo. Th. ὀρίζω, f. ξω, porrigo, extendo. θ. 433.

Ο'ρεϞ, montis, gen. sing. à τὸ ὄρϞ, mons. α. 374.

Ο'ρεσινόμει, in montibus pascens, genit. ex ὄρϞ, εϞ, τὸ, mons. & νέμω, pasco, in præf. m. νένομαι. α. 407.

Ο'ρηται, oris fuerit, 3. sing. a. 2. med. subj. ab ὄρω, in med. ὀρομαι, η, ηται, præfens & aor. 2. coincidunt. in subj. Hinc est Latinorum orior. θ. 782.

Ο'ρθός, rectus, erectus. hinc

Ο'ρθαί τείχες, erecti pili. α. 391.

Ο'ρθϞ, g. com. arduus, ex ὀρθός, ε, ὁ, rectus. ε. 288.

Ὄρρορρῆ, ης, ἡ, *manè lugens*. ab ὄρρῳ, & ὄ, tempus matutinum, & ρῶω, f. ῥω, gemo. ε. 566.

Ὄρρῡ, genit. ab ὄρρῳ, τὸ, *diluculum*, ὄρρῡ ἀνιστάμεν, ἵνα τοι βίῃ ἀρξῇ εἶν. *Diluculo surgens, ut tibi victus sufficiens sit.* ε. 275.

Ὄρθῳ, dat. sing. nomen proprium viri, ὄρθος, & ὄ. θ. 293.

Ὄρκος, & ὄ, *juramentum*. ε. 217.

Ὄρμῶσιν, *impetum faciunt*, 3. pl. a. i. act. subj. ab ὄρμῳ, ὄ, *impetu feror*, f. ῥω, ὄρμηθήναι, a. i. pass. infin. Th. ὄρμη, ῥῆ, ῥ, *impetus*. α. 403. ε. 524.

Ὄρμης, *monilia*, acc. pl. ab ὄρμῳ, & ὄ, *monile, colli ornamentum*. ε. 74.

Ὄρνις, ῖνος, ῆ, *avis*. ε. 210.

Ὄρῳ, εῳ, τὸ, *mons*. At ὄρεῳ, & ὄ, *terminus*. θ. 2.

Ὄρυσαν, *irruerant*, pro ὄρυσαν, 3. pl. a. i. act. indic. ab ὄρῳ, ab ὄρῳ formatum est, sicut & ὄρῳ, & ὄρῳ. item, ὄρῳ, à præf. med. ὄρῳ, per metath. ὄρῳ, ὄρῳ, pro ὄρῳ, *precipitans*, part. a. i. act. f. g. ab ὄρῳ. α. 437.

Ὄρρηξ, *stimulum*, acc. ab ὄρρηξ, ῥῆ, ῥ, *virga aculeata* ἐκ ramo. ε. 466.

Ὄρφανῶ, *orphanos*, ab ὄρφανός, ῥ. ὄ, *orphanus, pupillus*, q. ab ὄρφνός, *obscurus*, q. d. ὄ ὀσκότῃ ὤν, *negligitur enim & veluti in tenebris versatur*. Flectitur more adjectivorum. ε. 328., Vide Manuale N. T.

Ὄρχομαι, ῥμαι, salto, 3. perf. pl. num. ὄρχομαι, *tripudiant, saltant*, Dorice, pro ὄρχεσθαι, f. ῥομαι, a. i. med. ὄρχομαι. Hinc ὄρχηθῆς, ῥ, ὄ. *chorea*. α. 282. θ. 4.

Ὄρχῳ, & ὄ, *pulvinus*, ordines vitium. α. 296.

Ὄρῳ, *excitabatur*, 3. plusq. perf. med. verbi ὄρῳ, *excito*, f. ῥῳ, & ὄρῳ, præf. m. ὄρῳ, & ὄρῳ, quod activè & passivè usurpatur. α. 274.

Ὄρῳ, *videns*, præf. part. ab ὄρῳ, ῥ, f. ὄρῳ, p. ὄρῳ. Att. ὄρῳ. α. 426.

Ὄς, *qui*. ε. 8.

Ὄς, *suus, patēr* εἰς ὃν, *ad patrem suum*. θ. 71,

Ὄσα, *quanta*, & ὄσα, ab ὄσῳ, & Poët. ὄσῳ, & ὄ, *quantus*. θ. 475.

Ὄσα, ῥς, ῆ, *vox*. θ. 10.

Ὄσαι, pro ὄσαι, *quotquot*, pl. n. f. g. ὄσαι, pro ὄσαι, *quacunque*, ab ὄσῳ, & Poëtice, ὄσῳ, & ὄ, *quantus*. θ. 183.

Ὄσας, *prævidebat*, imperf. verbi ὄσας, *video*, Æolice, pro

pro ὀφθαλμῶν, f. ὀφθαλμοῦ, p.
ὀφθαλμοῦ. θ. 551.

Ὄσος, ο, ὁ, & εἶδος, πὶ, *oculus*.
ὄσους, *oculis*. ὄσος, dualis nu-
meri, pro ὄσους, per apoco-
pen ὄ & ψιλῶ. α. 426.

Ὄσων, *quantum*, Poëtice, pro
ὄσων. θ. 49.

Ὄσκειν, quicumque, Poëtice, pro
ὄς αὐτοῦ. ὄσκει, *quotquot*. ὄσκει,
pro ὄσκει. θ. 154. ε. 301.

Ὄσσεια, *ossa*, pl. num. ab ὄσσειον,
ἔν, ἐξ, ἔ, os ossis. θ. 540.

Ὄτ, pro ὅτε, ut & ὅθ'. ε. III.

Ὄπ, *quando*, *quum*. Notetur
discrimen. ὅτε, *quando*, ex-
tra interrogationem. πότε,
quando? in interrogatione.
ε. 89.

Ὄπθος, ο, ὁ, *sonus*. θ. 709.

Ὄτρεαλίως, *celeriter*, *ocysissime*,
adverb. Th. ὀτρεαλίω, f. ὠῶ,
incito, instigo. α. 410.

Ὄττι, *quia*, *quoniam*, ὅτι πέχεται,
quam celerrime, Poëtice, pro
ὅπ, quod. ε. 48.

Ὄν, *non*, ὅ δίκη, pro ἀδικία,
more Hebræorum. ε. 242.

Ὄν, *non*, Poëtice, pro ὅ.
θ. 182.

Ὄντα, acc. pl. *aures*, ab ὄτας,
αἰῶ, πὶ, Poëtice, pro ὄτας, ὠ-
τός, dat. pl. ὄτασιν. θ. 702.

Ὄνδ', *neque*, ὅδ', pro ὅδ', per
apostrophum. ε. 40.

Ὄνδαμῆ, *nusquam*, adverb.
ab ὀνδαμῶς, ex ὅ, & ἀμῶς,

ἔ, ὁ, unus. α. 218.

Ὄνδαι, τὸ, *parvimentum*, idem
quod ὅδ', εἶδος, πὶ, hoc in
nominat. inusitat. illud in
nom. & acc. tantum usita-
tum. ε. 532.

Ὄνδιν, *nullum*, ab ὀνδεις, ὀνδμία,
ἔδιν, nullus, a, um. ε. 309.

Ὄνδισπορ', *nunquam*, ex πότε,
quando. Thema, ὅτε. idem.
ε. 174.

Ὄνδιστερ', neuter, ex ὀνδ', &
ἔτερ', alter. α. 178.

Ὄνδιν, neque ullum, ex ὅ, &
πὶ, quid. ε. 145.

Ὄνδης, ἔ, ὁ, *limen*, ab ὀνδης, εἶδος,
πὶ, solum. θ. 749.

Ὄνχ, sequente tenui, *non*: ὅχ,
sequente vocali aspirata. ε.
II, 318.

Ὄνχην, non amplius, ex ὀνχ, &
ἔην, adhuc. ε. 34.

Ὄνχιος, idem quod ὀλοός, ἔ, ὁ,
sic ὀνχίος ἀφης, *pernitiosus*
Mars. Th. ὀνχυμι, f. ὀλέσω,
perdo. α. 192.

Ὄνχιδίω, Poëtice pro ὀλο-
ιδίω, *miseram*, acc. ab ὀ-
λόιδω, factum ex aor. 2.
ὀλόιδος, interposito υ, metri
causa. Th. ὀνχυμι, f. ὀλέσω,
aor. 2. med. ὀλόιδω. ε. 715.

Ὄνχυμπος, *olympus*, quasi ὀλό-
λαμπ', *totus lucens*, ὀνχί-
μιο, gen. Ion. ὀνχίμιοι δὲ,
ad olympum. hinc ὀνχίμιοι,
olympius, vel *caelestis*, ο, mu-
tatur

- tatur in *ε* Poëtice. θ. 855.
- Οὐρανός, pro *ε* *ένερα*, *cujus* *ver*
gratia, *ένερα*, per apostro-
phum *ε* α. ε. 137. 515.
- Οὐν, igitur, *τοιγαρύν*. α. 299.
- Οὐπὸς, *nunquam*, ex *ε*, & *πότι*,
& hoc ab *ότι*, quando. ε. 811.
- Οὐπω, *nondum*, ex *ε*, & *πω* (en-
clitic.) quodammodo. hoc
ab *ός*. ε. 271.
- Οὐρανίδη, dat. sing. ab *ε* *ερανίδης*,
ε, *ό*, *cœlestis*. Th. *ερανός*, *ε*,
ό, *cœlum*. θ. 486.
- Οὐρανός, *ό*, *cœlum*. Hinc *ε* *ερα-
νίη*, Ionice, pro *ε* *ερανία*, Ura-
nia, una ex Musis, *ε* *ερανίθεν*,
ε *cœlo*, *cœlitus*, *ε* *ερανίωνων*,
cœlicolarum, genit. pl. ab
ε *ερανίωνων*, *ων*, *ό*. θ. 45, 78, 939.
- Οὐρεῖν, *mesere*, præf. infinit. pro
imperativo, more Hebræo-
rum. Vide in *ε* *ρήσης*. ε. 757.
- Οὐρσος, pro *όρεος*, *montis*, *ε* *ρεα*,
pro *όρεα*, Poëtice, *montes*,
dat. pl. *ε* *ρεα*, ab *όρεα*, *ε*,
τὸ, *mons*. ε. 230.
- Οὐρή, Ionice, pro *ε* *ρε*, dat. sing.
ab *ε* *ρε*, *αῖ*, *ή*, *cauda*. α. 431.
- Οὐρήας, *mulos*, acc. pl. ab *ε* *ρεας*,
Ionice, pro *όρεας*, *έ*, &
Ion. *ή*, *ό*, *mulus*, ab *όρεα*,
ε, *τὸ*, *mons*, quod hujus ju-
menti magnus sit usus circa
montana opera. ε. 789.
- Οὐρήσης, *meias*, 2. sing. a. 1. act.
subj. ab *ε* *ρεω*, *mejo*, f. *ήσω*.
Th. *ε* *ρον*, *ε*, *urina*. ε. 727.
- Οἶον, seu potius, *ε* *ρδον*, nomen
viri. ε. 186.
- Οὓς, *quos*, ab *ό*, *ή*, *ό*. At *ε* *ς*, *suos*,
ab *ός*, *ή*, *όν*. θ. 45.
- Οὐλάδην, Ionic. pro *ε* *λάειν*, præf.
inf. ab *ε* *λάμι*, seu *ε* *πείω*, vul-
nero. hinc part. *ε* *πείδην*,
vulneratus. nisi velis in præf.
pass. per syncopen dici, pro
ε *πείσμερος*, ab *ε* *πείζω*, *ατω*. idē
quod *ε* *πείω*, *ω*, f. *ήσω*. α. 335 363
- Οὐτως, pro *ε* *τως*, *vulneravit*.
ab *ε* *ζω*. α. 461.
- Οὐπ, *neque*, & *ε* *τ*, pro *ε* *τε*, ut
& *ε* *θ*. α. 217. ε. 128, 782.
- Οὗτ, *cujusque*, genit. ab *ός*,
qui. ε. 532.
- Οὐπς, *ό*, & *ή*, nullus, non aliquis,
h. e. *nullus*. ε. 15. *ε* *π*, nul-
quam. ε. 105.
- Οὕτ, *αὐτή*, *τῷ*, ex *ό* *αὐτὸς*,
hic. ε. 291.
- Οὕτως, sequente vocali, *sic*, *ε*-
τω, sequente consona. ε. 422.
- Οφείλει, *auget*, 3. præf. ind. ver-
bi, *όφείλω*, *adaugeo*. in præf.
imperat. *όφείλε*, *fove*. ε. 14. 211.
- Οφθαλμός, *ε*, *ό*, *oculus*, *όφθαλ-
μοῖσιν*, dat. pl. Ion. Th. *όπτε-
μαι*, *video*. ε. 265. θ. 451.
- Οφί, *serpentis*, genit. ab *όφις*,
ε, *ό*, acc. *όφιν*. α. 161.
- Οφρα, adverb. Poëtice, pro *ίνα*,
ut. ε. 258. *όφρ' εἶπω*, *ut di-
cam*. ε. 339.
- Οφρύσι, dat. pl. ab *όφρὺς*, *ε*, *ή*,
supercilium, θ. 827.

Ὁ χή(ας, a. i. part. act. *con-*
tristatus, ab ὀχθῆω, ᾧ, *gra-*
vate fero.

Ὁ ψαρότης, s. ὁ, *qui fero arat*,
ex ψῆω, *aro*, & ὀψῆ, *fero*,
adverb.

Π.

Π α γ α σῆς, genit. pro πηγα-
σῆς, Doricè, a πήγας, s. ὁ,
Pegasus, alatus Persei
equus. Th. πηγῆ, ης, ἡ, fons.
α. 70.

Π ά γ κ α ρ ς, omnino malus, ut
π ά γ κ α ρ ο ν ἡ μ ε ς, *infaustissi-*
mus dies, ex π ά ς, π ά τ α, π ά ν,
omnis, e, & κ α ρ ς, s. ὁ, ma-
lus. ε. 811.

Π ά ρ ς, s. ὁ, collis ubi multi la-
pides sunt quasi compacti, &
in unam coaluerunt cautem.
Th. π η γ νύ ω, vel π ή γ νυ μι,
compingo, f. ξω. α. 439.

Π α γ χ ρύ σ τ α, prorsus aurea, quasi
dicas, π ά ν τ ω ς χ ρύ σ τ α, à χ ρύ -
σ τ ς, s. ὁ, aurum. θ. 335.

Π α θ ώ ν, *passus*, in f. g. παθῶσι,
a. 2. part. act. à π ά χ ω, pa-
tior, f. πείσσω, a. 2. ἔπα-
θον, *præt. med. πίπονθα*. ε. 216.
θ. 276.

Π αῖ ς, puer, & Ionica *diarefi*,
παῖ ς, παιδῶς, in acc. παῖδ',
pro παιδα, in dat. pl. & Ion.
παισὶ, παιδέωσι. ε. 397. 129.
50. 376.

Π αῖ ζ ο ν τ ς, ludentes, *præf. part.*

à παίζω, F. παίζω, & σω, *ludo*.
α. 277.

Π α ι π α λ οῖ α ς, dat. pl. *Ionicus*,
asperis, à παιπαλόεις, εσσα,
εν, *asper, præruptus*. Th. π αῖ -
παλα, πᾶ, *loca prærupta*.
θ. 360.

Π α λ αῖ ο ι, *luctatur*, à πάλη, ης, ἡ,
λήττα, hinc π α λ αῖ ω, *luctor*.
ε. 411.

Π α λ ά μ α ι ς, *manibus*, dat. pl. à
παλάμη, *palma*, παλάμησι,
dat. pl. Ion. pro παλάμαις.
α. 320.

Π ά λ ι ν, adverb. *iterum*, *rursus*.
ε. 671.

Π α λ ι ν ά ρ ε τ ο ς, *revocabilis*, ex
πάλιν, & ά γείρωμαι, *colli-*
gor. Th. ά γείρω, f. ρά, *con-*
grego. α. 93.

Π α λ ί ω ξ ι ς, pro παλιδώξις, q. d.
post *insecutio*. Thema δώ-
κω, *persequor, insecutor*, f. ξω,
p. ωξα.

Π α λ λ ά ς, ά δ ο ς, ἡ, Pallas, Sa-
pientiae dea, quæ & Minerva
dicitur. ε. 76.

Π ά λ λ α ν ῆ, dat. à πάλλας, *nomen*
viri. π ά λ λ α ν ῆ α, acc. θ. 376.

Π ά λ λ ι ν, *jaçtabat*, imperf. pro
ἔπαλλεν, à π ά λ λ ω, *vibro, agi-*
to, f. α λ ῶ. α. 321.

Π ά μ π α ν, adverb. *prorsus*, q. d.
π ά ν τ ω ς π ά ν τ ω ς. ε. 273.

Π α μ φ αῖ ν ω ν, *præf. part.* à παμ-
φαῖνω, *totus appareo*. μ est
ante φ, quæ literæ sunt co-
gnatæ.

- gnatae, & ut ita dicam, con-
sanguineae, ex πᾶς, πᾶσα,
πάν, omnis, & φαίνω, appa-
reo, f. αὐῶ, p. πίφαγχα, a. 1.
ἔφασα, a. 2. ἔφανον, ε. 565.
- Παναίολος, omnino varius. ex
πᾶς, & αἰόλος, ε, ό, varius.
a. 139.
- Παναπήμων, prorsus innoxia,
ex ἀπήμων, οντος, ό κς ή, il-
læsus. Th. πήμω, αἰος, τό,
damnum. ε. 809.
- Πανάρετος, longe præstantissi-
mus, ex πάν, & ἄρετος, præ-
stantissimus. Th. ἄρης, εος, ό,
Mars. ε. 291.
- Πανδιονίς, Fabula de filia Pan-
dionis. ε. 566.
- Πανδώρα, nomen mul. videtur
epitheton telluris, quæ o-
mnis generis fruges profert.
ex πάν, & δώρα. ε. 81.
- Πανελλώεσσι, dat. pl. Ion. omni-
bus ad unum Græcis, à πα-
νέλλωις, ex πάν, & ἔλλω,
οντος, ό, Hellen, Græcus. ε.
526.
- Πανίφθς, genit. à πάνιφθος,
omni ex parte coctus. The-
ma, ἔψω, coquo, elixo, f. ἐ-
ψήσω. α. 208.
- Πανημέριος, toto die. ex πάν, &
ἡμέρα, seu ἡμέρα, dies. α. 396.
- Πανύχτιος, tota nocte, elegancia
poëtica, ubi nomen ponitur
pro adv. Th. νύξ, νυχτός, ή,
nox. ε. 46.
- Πανόπη, nomen mul. q. d. pro
omnibus loquens. 9. 250.
- Παντοθεν, undique, adverb.
à πᾶς, πᾶσα, πάν, omnis.
ε. 623.
- Πανθίλω. acc. f. g. πανθίων. gen.
pl. à πανθίος, ε, ό, omnige-
nus, varius. Th. πᾶς, omnis.
9. 830 ε. 619.
- Πανθς, πανθς, πάνθεος, &c. Vi-
de in πᾶσα.
- Παπταίνων, præf. part. à παπταί-
νω, circumspicio. ε. 442.
- Παρεξ, cum Genit. à, ab. ε. 51.
παρ, pro παρξ. ε. 27. Cum
dat. apud. ε. 129. Cum accus.
trans, præter, &c. ε. 169. παί-
ρα, pro πάρεσι, urgens. ε. 452.
- Παραγίγναι, 3. perf. præf. adest.
Th. γίνομαι, seu γείνομαι, sum,
f. 2. pass. γήνοσμαι, p. γί-
γηνημαι, a. 2. m. ἐγηνόμην. 9.
432.
- Παρακαίερα, importuna, à παρκαί-
ερα, seu παρκαίερα, in-
tempestivus. Th. καυρός, ε, ό,
occasio, tempus. ε. 327.
- Παραμείβεται, praterent. 3. præf.
sub. à παρμείβω, praterereo.
Th. ἀμείβω, f. ψω, commu-
to. ε. 407.
- Παραβασία, delictum, transgres-
sio, idem quod παρβασίς, ex
παρξ, & βαίω, eo, incedo.
220.
- Παραφάιδροι, appellantes, me-
tri gratia, inserto, vel per e-
penth-

penthesin Poët. est aor. i. part. med. à ὠδύφηναι, hortor. Th. φημί, seu φάω, dico. θ. 90.

Παρεκρίτη, dativ. à ὠδύκρης, u, ò, maritus, ὠδύκρης, ἡ, marita, uxor, σὺ ἀδιδή παρ-εκρίης, ex ὠδύ, juxta, & κρίτη, ης, ἡ, cubile, lectus. θ. 328. 928.

Παρεφαινέμεν, Ionicè pro παρ-εφαίνειν, revelare, præf. inf. pro imperat. Th. φαίνω, f. νῶ. ε. 732.

Παράχῃν, est a. 2. act. infin. à παρέχω, efficio, præsto, παρ-είχον, 3. pl. imperf. act. Th. ἔχω, habeo, f. ἔξω, & χήσω, p. ἔχησα, a. 2. ἔχον. ε. 710. α. 84.

Παρεῶν, gen. pl. à παρεῖα, κῆ, ἡ, gena, maxilla. α. 267.

Παρεκβαίνεσι, exorbitant. 3. pl. ind. præf. ex ὠδύ, ex, & βαίνω, co, f. βήσομαι, p. βέβηκα, a. 2. ἔβην. ε. 224.

Παρελαύνω, auheo, prætervehor. Th. ἐλαύνω, agito, f. ἐλάσω, p. κῶ. α. 353.

Παρελέξατο, concubuit, cum dat. a. i. m. ind. à λέξωμαι, cubo, f. λέξομαι. θ. 278.

Παρελθεῖν,ervenire. a. 2. inf. Th. ἔρχομαι, venio, f. ἐλδύ-σομαι, a. 2. ἤλυθον & ἤλθον, p. m. ἤλυθα. ε. 214.

Παρεξ, extra, dicitur & πα-

ρεξ. Th. ἐκ vel ἐξ, ex, è. α. 352.

Παρόντος, presentis, Ionicè pro παρόντος, genit. præf. part. à ὠδύ & εἰμι, sum. ε. 364.

Παρεστέμεν, adesse, adflare. Ionicè pro παρ-εστέμεν, præf. act. infin. à παρ-έσημι pro παρ-έσημι. Non solum ἔσημι, sed etiam ἔσημι usitatum est, f. σήσω, a. 2. ἔσλω. θ. 439.

Πάρεσιν, à πάρεμι, adsum. Th. εἰμι, sum. θ. 420.

Παρέχεται, apposuit. 3. perf. præf. imperf. à ὠδύχῃν, idem quod παρέχω, præbeo. Th. ἔχω, habeo. θ. 639.

Παρέτρεπε, deflexerunt, a. 2. act. à ὠδύτρεπω, diverto, defle-cto, f. ψω, p. φα, a. 2. ἔτρεπον, p. m. τέτρεπα. θ. 103.

Παρθένῳ, u, ἡ, virgo, hinc παρ-θένῳ, & παρθενικός, ἡ, òν, virgineus, virginalis. ε. 254. θ. 344. ε. 63.

Παρκλίνεσι, deflectunt, pro παρ-εκλίνεσι, 3. perf. pl. ind. præf. à κλίνω, f. νῶ, reclino, p. κί-κληκα. ε. 260.

Παρινήσσεια, genit. Ion. à παρ-νη-σσεια, u, ò, nomen montis in Delphis. θ. 499.

Πάροιθεν, seu πάροιτε, idem quod πάρῳ, ante. θ. 531.

Πάρῳ, ante. Adverbium vel temporis vel loci. α. 119.

Πᾶσι, f. g. à πᾶς, omnis, πυν-τέι,

τός, in acc. πάντα, πᾶσαν, πᾶν, gen. pl. πασῶν, Ionicè pro πασῶν, dat. pl. πᾶσι, & πᾶσιν, & Ion. πάντεσσι. πᾶσι(ν), pro πάσας, πάντ', pro πάντα, πάντη, adverb. passim. s. 124. 76. 509. θ. 828. 372.

Πασίτη, nomen mul. θ. 247.

Πασίτη, nomen mul. quia ad omnes currit. θ. 352.

Πάσχει, patitur. à πάχω, F. πείσομαι, prat. med. πίποισθε, aor. 2. ἔπαθον. s. 109.

Πατήρ, pater, genit. πατρός, πατρὸς, dat. πατρί, acc. πατέρα, tantum. vocat. ὦ πάτερ. hinc πατρίς, ἰδὲς, ἡ, patria. a. I. ε. 5. 2257. θ. 73.

Πατρώου(γενήτης), patruos. ex πατρός, pater, & κασίγνητος, frater. Th. κώσις, frater, & γέτομαι, nascor. θ. 501.

Πατρώϊος, & ὁ καὶ ἡ, paternus. Th. πατήρ, pater. ε. 374.

Παῦσι, desiste, præf. imperat. act. παύθη, 3. sing. a. I. pass. f. παύσω, p. πίπαυμαι, a. 2. ἔπυον. α. 449. θ. 533.

Παῦρον, exiguum. παῦρον δὲ ἐπὶ χρόνον, ad exiguum tempus. à παυρὸς, & ὁ, Poët. paucus. Hinc παῦρα, neut. pl. adverb. raro. hinc & παυρόδιον, paucillum. Th. πύω, f. παύσω, cesso. ε. 132. 324. θ. 780.

Παχίας, densas, acc. pl. à παχύς, εἶα, ὃ, densus, crassus, in

genit. παχέος, in accus. παχυὸς. ε. 507. 495.

Πέδιλον, & τὸ, calceus, talare, θ. 12.

Πέδιον, & τὸ, campus. πιδίοιο, genit. Ion. πιδίῳ, adverb. ex fundo. Th. πίδον, & τὸ, solum. α. 378. 342. θ. 680.

Πείθ' pro ἔπειθε, persuasit, imperf. à πείθω, persuadeo, πείθω, Suada, dea eloquentiæ præses. Th. πείθω, f. πείσομαι, a. 2. m. ἐπιθύμην, prat. med. πίποισθε. α. 450. ε. 73.

Πείκην, tondere, prat. inf. à πείκω, vel πίκω, pecto, f. ξω, a. I. pass. ἐπέχθην. α. 773.

Πείραξ, pro πέραξ, termini. dat. pl. πέρασιν. à πέρω, αἶμα, τὸ, finis. ε. 167.

Πειρηθῆναι, periculum fecisse, a. I. inf. pass. à πειράω, ὦ, conor, nitor, f. ἄσω, vel ἦσω, p. πειρεύω. Th. πείρα, ας, ἡ, conatus. α. 359.

Πειρήσον, nomen viri, ardeio. α. 179.

Πέλως, & τὸ, profunditas maris, pelagus, πέλας τῆς ἀκτὸς κατ' ἀντίφρασιν, vel quia πέλας ἀλά. α. 131.

Πελάζας, accedens, a. I. part. à πελάζω, f. σω, appropinquo. Th. πέλας, adverb. propè. ε. 370.

Πελεμίζετ' pro πελεμίζετο, imperf. pass. contremuit, quasi

fatuus

satus fuit, πελεμίζεται, con-
cutitur, 3. præf. ind. pass. à
πελεμίζω, f. ξω, moveo, quas-
so. θ. 842, 458.

Πέλδ, 3. perf. ind. à πέλω, *sum*,
πέλεν pro ἔπελεν, 3. imperf.
act. πέλονται, idem quod πέλ-
ω. α. 164. ε. 806.

Πελίης, υ, ό, nomen viri. θ. 996.

Πελώρη γαῖα, *terra vasta*, πέλ-
ωρη, υ, ό, ingens, πελώ-
ρη, idem quod πέλωρη,
à πέλωρη, ωρη, τὸ, monstrum.
θ. 159. 295.

Πέμπι, pro ἔπιμπι, *misit*, im-
perf. πέμψαν, pro ἔπεμψαν,
α. 1. ind. act. à πέμπω, f. ψω,
mitto. ε. 84.

Πέμπη, *quinta*, dat. cas. πέμπ-
της, acc. pl. πέμπτες, dat.
pl. à πέμπη, υ, ό, quintus.
Th. πέντε, *quinque*. ε. 801.
800.

Πένεα, præf. inf. à πένομαι, *ago*,
efficio, unde est η πένια, *rau-
pertas*, Ionicè, πένιη. ε. 495.
771.

Πένθος, ε, τὸ, *luctus*, mæror.
κράδι η μέγα πένθος ἔχοντες, *pre-
mente altum corde dolorem*.
θ. 98.

Πέντε, *quinque*. ε. 611.

Πεντήκοντα, *quingenta*. ε. 661.

Πεντηκοντοχάρων, ex πενήκοντα,
quingenta, & χάρων, υ,
τὸ, *caput*. θ. 312.

Πεντέζοιο, genit. Ion. à πέντε-

ζος, υ, ή, *manus*. ex πέντε
quinque, & ὅζοι ramus. Di-
giti sunt veluti quinque ra-
musculi, & homo est quasi
arbor inversa. ε. 740.

Πεπалаγμύρ, *pollutus*. perf.
part. pass. à παλάσσω, *inqui-
no*, fædo. f. ξω. p. πεπала-
ρα. α. 1. ἐπαλάξα. Th. πάλ-
λω, αλῶ, *vibro*. alii à πη-
λός, υ, ό, *lutum*. ε. 731.

Πεπαρμύνη, *confixa*, perf. part.
pass. à πείρω, *transadigo*, f.
περῶ, perf. pass. πέπαρμαι, p.
m. πέπορα. ε. 203.

Πεπείρημαι, *expertus sum*, perf.
pass. Doricè pro πεπείρημαι,
à πείρω, ῶ, *tento*, f. ἄσω &
ήσω. Th. πείρα, ας, ή, *conat-
us*. ε. 658.

Πεπνυμῆα, *sapientia*. perf. part.
Th. πνύω, flo, *spiro* : unde
πνύμι seu πνύω, f. σω, præf.
pass. πέπνυμαι, *sapiens sum*.
ε. 729.

Πέποιθ', pro πέποιθε, præf. m.
confidit. à πείθω, *persuadeo*, f.
πίσω, p. πέπειχα, α. 2. ἔπειθον.
ε. 373.

Πέπον, *mollis*, vocativi casus, à
πέπων, ον, ό, ή, *maturnus*,
mitis. Th. πέπωτω, *coquo*, f.
ψω, præf. pass. πέπιμμαι. α.
350.

Πεπόνη, *volabat*. 3. sing. plusq.
pass. à ποτιόμαι, ὠμαι, *volo*.
Thema πίτομαι, unde est

ποτὴ *volatus*, & hinc *ποτίομαι*. α. 148.

Πίστω, *fatis constitutum esset*, 3. sing. pl. perf. pass. per syncopen pro *πιστάτω*. à *πίσσω*, determino, f. *άσω*, perf. pass. *πιστάτωμαι*, & per syncopen *πίπτωμαι*. Th. *πίσας*, *άίθ*, τὸ, terminus. θ. 464. 475.

Πισχυασμύ, pl. perf. part. pass. hinc *πισχυασμύ* νόον, prudens, callidus, à *πυχάζω*, denso. Thema *πίχη*, dense. θ. 484. ε. 791.

Πίτελ, pro *πίπελα*, folia. à *πίτελον*, *folium*. à *πίτνυμι*, *ex-
pando*, vel *πίτνω*, f. *άσω*. ε. 678.

Πιρᾶν, præf. inf. Th. *πιρᾶω*, *ω*, f. *ήσω* & *άσω*, transeo. ε. 736.

Περ in fine *quamvis*. *ἦτοι* *πῶς*, *quamvis* sint dii. θ. 739.

Πέρω, *ultrà*, Ionicè pro *πέραν*, idem quod *πέρα*, *ultrà*. θ. 215.

Περᾶν *ἴδναι*, induit, imperf. à *περιδῶν*, induo. Th. *δῶν* & *δῶα*, f. *δύσω*, α. 2. *ἴδω*. α. 124.

Περᾶν *ἴηκε*. Vide in *ἴησαν*. α. 123.

Περγλώχης, *cuspidulosa folia*, per syncopen pro *περγλώχης*. Th. *γλωχίν*, vel *γλωχίς*, ἦ, *cuspis*, *acies*. α. 398.

Περί, cum Genitivo *pra*, *circa*. *περί* *ἅπασιν*, *super omnes*. Cum Dativo, *circa*,

περί *ἡρώων*, *propter*. Cum Accusativo, *circa*. *περί* *τόμου*. θ. 3. α. 129. 279. 247. ε. 817.

Πίει, *valde*. ε. 54.

Πίει *ἔστι*, *excellit*. θ. 656.

Πίει τ' *ἀμφίπε*, *circumquaque*. θ. 848.

Πε, particula est, quæ annecti aliis orationis partibus solet, & plerumq; significat, *quamquam*, *quantumvis*. Sæpe etiam vacat. ε. 20. 153. 206.

Περίαχε, *insonuit*, α. 2. act. à *περιήχην*, Doricè *περιαχίω*, *ω*, *circumsono*, f. *ήσω*. Th. *ήχ*, *ω*, *ο*, *sonus*. θ. 678.

Περίσσω, *circum induito*, α. 1. med. infin. à *περίσσωμαι*. Thema, *ἔω*, *induo*, pro quo *ἔνυμι*, f. *έσω*, p. *είμαι*, α. 1. m. *έσσωμένω*. ε. 537.

Περικαλλία, acc. sing. f. g. à *περικαλλής*, *perpulcher*. *περί* enim auget significationem. Th. *καλός*, *λή*, *λόν*, *pulcher*. θ. 10.

Περικεταί, *circumdati*, 3. perf. præf. à *κείμαι*, *jaccio*, f. *κείσομαι*. θ. 733.

Περικλυτὴν, *celebrem*, acc. à *περικλυτός*. Th. *κλύω*, *audio*. ε. 60.

Περγαίνε, *circumquaque furit*. 3. perf. præf. ind. *περί* intendit significationem, à *μείνομαι*, *furo*, f. *μεινέμαι*. α. 99.

Περί

Πειμαρνάμεθ', *propugnauimus*.
pro **πειμαρνάμεθα**, i. pl. præs.
ind. verbi **μάρναμαι**, pugno.
θ. 647.

Πειμῆδα, nomen viri. α. 187.

Πειμήκεες, prælougæ, pl. num.
à **πειμήκης**, εἶ, ο, ἡ, Th. μῆ-
κης, εἶ, τὸ, longitudo, **πει**
in compositione auget signi-
ficationem. α. 133.

Πεινασιζῶσι, *circumhabitant*.
3. pl. præs. subj. à **πεινασι-**
πῶ, *circumhabito*. Th. **ναίω**,
habito. θ. 370.

Πειπλομήν, *circumvoluto*, pro
πειπιλομήν. Th. **πέλω**, *mo-*
ueo, sum. ε. 384.

Περίρρυτος, ε, ο, circumfluus. Th.
ρύω, pro **ρίω**, fluo. θ. 193.

Πειροτά, *eximia*, pl. num. à
πειροτός, εἶ, ο, *excellens*. à
πει, præpositio, variam ha-
bens constructionem & si-
gnificationem. θ. 399.

Πεισινάχιζ, *circumquaque in-*
gemiscebatur, 3. persona im-
perf. à **πεισινάχιζω**, idem
quod **πεισίνω**, *circum circa*
gemo. Th. **σινός**, εἶ, ο, *angustus*.
α. 344.

Πειλάμνιδν, *incidito*, Ionicè,
præs. act. infin. pro **πει-**
λάμνειν, à **πειλάμνω** pro **πει-**
λάμνω, *circumcido*. Thema
πέμνω, secō, f. **πέμω**, p. **πέτμη-**
ν, aor. 2. **έπεμν**, præt. med.
πέτομα. ε. 568.

Περίφρον, *prudentis*, genit. à
περίφρων, ον. Th. **φρῶν**,
mens. α. 297.

Περμησός, εἶ, & Ion. **οῖο**, ο, flu-
uius Bœotix ex Helicone,
Phæbo & Musis sacer.

Περσός, εἶ, ο, nomen viri.

Περσεφόνη & **Περσεφόνηα**, ας, ἡ,
Proserpina, filia Iovis & Ce-
reris. Th. **φίω**, occido. θ. 768,
913.

Περσής, ιδ. ἡ, nomen mul.
θ. 356. 957.

Πέρσης, nomen viri. Frater He-
fiodi etiam ita appellatus
fuit, ὃ **πέρση**, vocativi casus,
ε. 27. 211.

Πίσιν, cecidit, pro **έπισιν**, 3.
sing. a. 2. act. a **πίσω**, cado,
f. **πισέμαι**, p. **πίσων**, a. 2.
act. **έπισιν**, inde in part. **πι-**
σών, εἶσα, ον. α. 365. 375.

Πέταλ', folia, à **πιπελον**, folium,
in dat. pl. **πέταλοι**, à **πέτίνν-**
μι, seu **πέτω**, *expando*, f.
άσω, præt. pass. **πέτωμαι**.
ε. 678.

Πέλιανοῖς, volucris, dat. pl.
pro **πέλινοῖς**, per epenthesein
Poëticam, à **πέτινόν**, εἶ, τὸ,
volatile, avis, & Poëticè **πι-**
τεινόν, à **πέτομα**, *volare*, in
imperf. **έπετόμην**, & in 3. plu-
rali, **έπίτοντο**. ε. 276. α. 308.

Πέτηλα, Ion. pro **πέταλα**. Vide
πέταλ'. α. 289.

Πέτην, Ion. pro **πέτρα**, *petra*,
V 2 *rupes*,

rupes, cautes. Differunt, *πί-
τσα*, & *πίτρε*, quod *πίτσα*,
sit grande saxum, *rupes*. *πί-
τρε* vero, *lapis manu tra-
ctabilis*, *πίτρεσι*, dat. pl. Ion.
θ. 728. *πίτσα*. θ. 7. Hinc
πίτσαίη, saxatilis. ε. 587. &
πίτρεήν, saxosum, à mascul.
πίτρεής, εἰς. δ. ε. 531.

Πύδοτο, imperf. à *πύδομαι*,
idem quod *πυνθάνομαι*, in-
terrogo, sciscitor, f. *πύδο-
μαι*, præt. pass. *πίπυσμαι*,
aor. 2. med. *ἐπυδόμην*.

Πεδύα, *abietes*, à *πύκη*, ης, ἡ,
abies, α. 376.

Πύκειδας, acc. à *πύκείδης*, υ, ό,
nomen gentile. α. 187.

Πεφρεδύτω, commemorarunt.
3. dual. 2. 2. act. pro *ἐφρε-
δύτω*, π, initialis litera præ-
ponitur à Poëtis, prout in
præterito fieri solet. Th.
φρεζώ, dico, memoro, F.
φρεζώ, α. 2. act. *ἐφρεδον*, ες,
ε. & Poëticè, *πέφρεδον*, ες, ε.
πεφρεδύμην, Ionicè pro *φρε-
δύην*, α. 2. act. infinit. p. m.
πέφρεδα. θ. 475. ε. 764.

Πεφρηδών, ό, η, nomen mul.
à *πέφρεδα*. Them. *φρεζώ*,
dico. θ. 273.

Πεφύαζι, nati, seu producti sunt.
3. plur. perf. act. Poëticè pro
πιφύαζι, à *φύα*, f. *ύσω*, gi-
gno, p. *πίφυκα*, α. 2. *ἐφυσον*,
& *ἐφυν*. θ. 728.

Πεφυλαγμένοι, *observans*, perf.
part. *πιφύλαξο*, esto cautus,
2. singul. præt. pass. impera-
tivi modi, à *φυλάσσω*, f. *ξω*,
custodio, p. *χα*. ε. 704. 795.

Πηγάδας, accus. pl. à *πηγάς*, ά-
δ, η, *glacies*. Th. *πηγνύω*,
seu *πήγνυμι*, f. *ξω*, compin-
go. ε. 503.

Πήγας, υ, ό, Pegasus, ala-
tus Persei equus, ita dictus
quod circum Oceani fontes
natus esset. Th. *πηγή*, ἡς, ἡ,
fons. θ. 281.

Πηγαι, pl. α. *πηγή*, ἡς, ἡ, fons.
ἐν τῷ τῷ πηγναδῷ, quia circa
fontes domicilia struxerunt,
unde Latine *pagi*, acceperunt
nomen. Etymol. quasi *πηδή*,
à *πηδαίω*, *salio*, quod scaturiat
è terræ visceribus, *πηγάς*,
acc. pl. θ. 809.

Πηδάλιον, υ, τὸ, *temo*, *guberna-
culum*. Th. *πηδ*, υ, ό, ligni
species. ε. 45.

Πηκτεν, *compactum*, à *πηκτε*, ε,
ό, compactus. Th. *πηγνύω*,
vel *πήσσω*, f. *ξω*, compingo.
ε. 431.

Πηλεΐ, dat. sing. à *πηλεύς*, εἰς,
ό, *Peleus*, nomen viri. θ. 1006.

Πήμα, αἰς, τὸ, *damnum*, *ποκα*.
ε. 56.

Πλωεΐς, nomen viri. θ. 343.

Πήξας, *insurgens*, part. α. 1. act. à
πήτω, *πήσσω*, pro quo etiam
dicitur *πηγνύω*, & *πήγνυμι*,
paugo,

- ρᾶνγο**, compingo, f. πῆζω, a. 1. ἐπηξα. ε. 428.
- Πῆξααλ**, fabricato, a. 1. med. infin. à Th. πῆσσω, vel πῆττω, vel πῆγνυμι, compingo, f. ξω, a. 1. m. ἐπηξάμεν. ε. 453.
- Πηοί**, Ionicè pro παῖσι, cognati, affines, à παῖς, ὅ, Th. πῶω, ᾧ, vel potius πῶομαι, possideo, præf. pass. πίπαμαι. ε. 343.
- Πίειν**, bibere, pro πείν, (a. 2. act. infin.) dialysi Ionica, à πίνω, bibo, f. πῶσω, p. πέπωκα, a. 2. ἔπιον, a. 2. imperat. πῖθι. α. 252.
- Πιέζεις**, premas, præf. opt. Th. πίεζω, f. ἴσω, premo. ε. 495.
- Πιερίη**, ης, ἡ, nomen regionis in finibus Macedoniae, quæ ob summam amœnitatem credita fuit Musarum sedes. Hinc est **πιερίηθεν**, Adverb. è loco, ad formam, Θήκηθεν, κλισίηθεν, ex tentorio, ἱλιάδ. λ. 603. à κλισίη, Ionicè pro κλισία. **Πιερίδες**, Pierides, pl. num. à **πιερίς**, ἰδῶ, ἡ. ε. 1. α. 206. θ. 53.
- Πιήζας**, fretus, a. 1. part. act. à **πιήω**. Th. πείθω, persuadeo, f. πείσω, p. πέπεικα, a. 2. ἔπιθον. ε. 357.
- Πίθηται**, paruerit, 3. sing. a. 2. med. subj. Th. πείθω, F. πείσω, a. 2. ἔπιθον, p. m. πέποιθα. ε. 293.
- Πίθω**, **υψίς**, genit. à **πίθῶ**, ὅ, **δολιόν**, **πίθοιο**, poetice pro **πίθω**. ε. 98.
- Πιλναῖ**, **dejicit**, 3. præf. ind. à **πιλνάω**, idem quod **πελάω**, appropinquo, **πίλναε**, imperfect. pro **ἐπίλναε**, à **πίλναμαι**, ab act. **πίλνημι**, quod est à **πιλνάω**, **appropinquo**. Th. **πίλνας**, **prope**. ε. 508. θ. 703.
- Πῖλον**, **πίλοισ**, à **πῖλῶ**, ὅ, **pileus**. ε. 540.
- Πιμπλιδέσων**, **replentes**, præf. part. f. gen. pl. num. pro **πιμπλάσων**, **Æolice**, à **πίμπλημι**, ης, ησι, idem quod **πλήθω**, **impleo**, hinc in pass. **πίμπλημαι**, **σαι**, **ται**, expletur. Th. **πλήῶ**, ὅ, **plenus**. θ. 880. ε. 299. α. 429.
- Πινέδω**, Ionicè pro Dorico **πινέδωμαι**, abjecto **αι**, & retento accentu in loco suo, pro **πίνειν**, **bibere**, præf. inf. à **πίνω**, f. **πῶσω**, p. **πέπωκα**, a. 2. ἔπιον. ε. 590.
- Πίων**, genit. Th. **πίων**, **ονῶ**, ὅ, ἡ, **pinguis**. θ. 538. Hinc in comp. **πίοτερον**, superl. **πίοτατον**. ε. 583.
- Πίπλωσιν**, **incidentes**, pl. num. f. g. præf. part. à **πίπλω**, **cado**, f. **πιπέλωμαι**, p. **πέπλωκα**, a. 2. ἔπιλον. sub. **πίπλω**, in præf. ε. 618. θ. 873.
- Πίστις**, nom. pl. à **πίσις**, **ewis**, ἡ, **fides**. Th. **πέθω**, f. **σω**, **persuadeo**. ε. 370.

Πίσσω, *fretus*. Th. *πέσω*, f. *σω*.
 p. κx. *persuadeo*, a. 2. *ἐπι-
 θον*, p. m. *πίποιθα*. θ. 506.
 Πιφάσκειν, Ionicè pro *πιφά-
 σκη*, *loqueris*, 2. perf. *πῆξ*.
sub. à *πιφάσκομαι*, pro *φά-
 σκω*, *factive*, dico, à *φημί*, di-
 co, & hoc à *φάω*, dico. θ. 655.
 Πλάσσει, *finxit*, a. 1. ind. pro
πλάσσει, Poëtice, & rursus
πλάσσει, pro *ἐπλάσσει*, Poëtæ du-
 plicat literam, ut syllaba
 possit produci, & abjiciunt
 augmentum, ne syllaba re-
 dundet. Th. *πλάσσει*, *finigo*.
 f. *άσσει*, p. *πίπλασκα*, a. 1. pass.
ἐπλάσσει. hinc *πλάσσει*, ἡ, ὄν,
fictus, a, um. θ. 512. ε. 70.
 Πλατί, latapro *πλατία*, pl. num.
 g. n. à *πλατύς*, *εἶα*, ὄ, *latus*.
 θ. 445.
 Πλείη, Ionicè pro *πλεία*, hoc
 pro *πλεία*, *plena*: à mascul.
πλέος, *plenus*, Poëtice *πλείος*.
 Attice, *πλείας*. ε. 101.
 Πλείη, plurima; & *πλείων*, plu-
 rimum, superl. à *πλὺς*, mul-
 tus. Vide in *πλήων*. ε. 718.
 Πλείων, *major*, & pro *πλείων*,
 Poëtæ *πλείων*: unde est *πλείο-
 νες*, & dat. pl. Poëticus *πλείο-
 νος*, & pro *πλείονα*, *plura*,
 Poëtice *πλείονα*, nec non per
 syncopen & crasin, *πλείω*.
 ε. 688. 377. 378.
 Πλείων, ὄν, ὄ, *annus*, sic di-
 ctus quod eo compleantur

tempora. Th. *πλὺς*, *multus*.
 ε. 615.

Πλεκθίσιν, *plexatis*, dat. pl. Ion.
 à *πλεκθῆς*, ἡ, ὄ, *plexus*. Th.
πλέκω, *necio*, F. *ξω*, *præt.*
αἶτ. *πῆπλεχα*, a. 2. *ἐπλεχον*,
 p. m. *πίπλεχα*. α. 63.

Πλείον, *plus*, dicitur & *πλείων*,
 n. g. Neutra, ut hic, sæpe ad-
 verbialiscunt, à *πλείων*, &
πλείων, ὄν, ὄ, *amplior*.
 in superl. *πλείος*, plu-
 rimus. Th. *πλὺς*, *πολλή*, *πο-
 λὺ*, *multus*, a, um. ε. 40.

Πλῆρες, acc. pl. à *πλήρης*, ἄς,
 ἡ, *latus*, *costa*. α. 430.

Πλήρ, *pleno*, in dat. à *πλήρ*,
plenus. ε. 790. & *πλήρ*, plu-
 ra. Vide in *πλείων*.

Πληγόν, *percussit*, genit. part.
 a. 2. pass. pro *πληγόν*,
πληγέσσει, ejusdem temporis
 & modi f. g. à *πλήσσω*, vel
πλήττω, *percussio*, f. *ξω*, a. 2.
ἐπληγον, & *ἐπληγον*, p. m.
πέπληγα. θ. 861. Hinc *πλη-
 γή*, ἡ, ὄ, *plaga* Doricè, *πλη-
 γά*, *πληγῆσιν*, dat. pl. Ion.
 θ. 857.

Πληθόν, *impleantur*, *præt.* *sub.*
 à *πλήθω*, *impleo*, f. *ήσω*, sed
 quum de mari aut fluviis di-
 citur, *inundo*. Th. *πλή*, ἡ,
 ὄ, *plenus*. ε. 306. 459.

Πληϊάδης, Poëtice pro *πλειά-
 δης*, *vergilie*, *fidus in dorso*
tauri, à *πλειά*, ἄδ, & hoc
 à *πλείω*

ἀ πλείονες, quod ibi sint stel-
lae complures. Them. πολλὺς,
multus. i. 613.

Πλημεναι, nom. pl. f. g. ἀ πλήμ-
νη, rota modiolus. Sunt fistu-
lae, quae axi inferuntur. Eu-
stath. ὡς τὸ πλήθιας ἦτοι
πληρῶς ὑπὸ τῶ ἀξονος. Th.
πλῆτος, u, o, plenus. α. 309.

Πλὺν, cum Genit. prater, ad-
verb. α. 74.

Πληξώρη, nomen mul. quae
multiloquio aërem verberat.
θ. 353.

Πληξεν, percussit, a. i. ind. Th.
πλήσσω, percutio, f. ξω, p.
m. πίπλησ. θ. 855.

Πληξίωποι, nom. pl. ἀ πληξι-
πες, agitator equorum, ex
πλήσσω, f. ξω, percutio, &
ἵππος, u, o, equus. α. 24.

Πληρ, implebatur, 3. sing. plusq.
perf. pass. Poëtice, pro ἐπι-
πληρ, ἀ πληρῶ. Sic & πλῦ-
το, in plurali. Verum malim
derivari ab imperf. verbi
πλημι, ἀ πληρῶ. Th. πλῆτος,
plenus. α. 146. θ. 688.

Πλό, & contractè, πλῆς, na-
vigatio, ἀ πλῆω, f. πλόω, πλῶ,
navigo. i. 663.

Πλύσι, dives, ἀ πλῦτος, u, o,
divitia. i. 22.

Πλυπιδίω, Dorice, pro πλυ-
τῆν, prael. part. acc. ἀ πλυ-
τίω, disesco. Th. πλῦτες, u, o,
divitia. i. 311.

Πλυτῶ, ὁ, u, nomen mul. q. d.
opulenta. θ. 355.

Πλῦτ, u, o, q. ex πολλῷ, & ἔτος,
divitia, ex multis annis col-
lecta. at ἄφει, i, o, τὸ, di-
vitia (ἀφ' ἐνὸς ἐτος) ex uno
anno superstites. i. 375.

Πλωίζεσκε, navigabat, 3. perf.
sing. imperf. act. Poëtice, ἀ
πλωίζω. Th. πλώω, f. πλώ-
ω, navigo. i. 632.

Πνείοντες, anhelantes, prael. part.
Poët. pro πνέοντες, πνέουσιν,
acc. f. g. prael. part. πνέουσιν-
τ, part. a. i. act. Thema,
πνέω, f. πνέω, f. πνέω, f. πνέω.
i. 504.

Πνοῖς, flatu, acc. pl. ἀ πνοῖς,
quod est ἀ πνέω, flo, spiro, F.
πνέω, in prael. med. πνέ-
ω, unde est πνοή, ης, η,
flatu, Poët. πνοή, πνοή, πνοή,
dat. pl. Ionice, pro πνοῖς.
θ. 253. 268.

Πόδι, accus. sing. ἀ πῶς, pes, in
dat. duali. ποδῶν, & Poët.
ποδῶν. α. 158. i. 495. ποδῶν,
gen. pl. θ. 70.

Ποδώκεα, acc. sing. q. ὠκύς τοῖς
ποσὶ, pedibus celer, ἀ ποδῶ-
κης, i, o, ὁ κῆ, η, pedibus ce-
ler, ἀ πῶς, ποδὺς, pes, & ὠκύς,
celer. θ. 320.

Πόθ, u, desiderium. α. 41.

Ποίει, facit, 3. prael. ἀ ποίω, ὦ,
facio, ποίησι, & ποίησι, a. i.
pro ἐποίησι. i. 100.

Ποίη, Ionice, pro πόα, ας, ή,
herba. hinc ποιήσασα, herbo-
sa. §. 194. α. 381.

Ποικιλόεσθ, *versutus*, qui
animo suo agitat varia con-
silia, à ποιείλ, α, ό, varius,
& βελή, ής, ή, consilium.
§. 521.

Ποικιλόδερρον, *caporatum*, *variantem*
vocem, à δερή, ής, ή, seu
δερή, *collum*, & per meto-
nym. causā vox, & ποικίλος,
ό, varius. s. 201.

Ποικίλ, α, ό, varius. §. 300.

Ποιμαίνονθ, *pascentem*, acc. sing.
præf. part. verbi ποιμαίνω, f.
αυθ, pasco, aor. 1. έποιμανα.
Th. ποιμώ, έν, ό, pastor.
§. 23.

Ποιμώρι, dat. sing. à ποιμώ,
έν, ό, pastor. Hinc ποιμνή,
ης, ή, grex ovium. §. 100,
446. s. 785. hinc & ποιμνήϊος,
ό, ad ovium gregem perti-
nens.

Ποιή, ής, ή, *ραηα*, s. 753.

Πολεμής, Ionica dialysi, pro
πολέμ, *bellicus*. Thema,
πόλεμ, α, ό, bellum. α.
238.

Πολίαι, *multos*, acc. pl. Poëtice,
pro πολλός, (differt à πό-
λεας, *urbes*, solo accentu.)
Th. πολύς, in genit. usitatē
πολλή à πολλός, sed Poëtice
etiam πολί. s. 578.

Πολέω, *verte*, præf. inf. à πολίω,

ω. *verto*, έαρι πολέιν, *verte*
verte. Hic in dimensione
legendum ήρι πολέιν. s. 460.

Πόλεμ, α, & Ion. πολέμια,
acc. πόλεμον, *bellum*. s. 14.

Πόλις, ή, urbs, in Genit. πό-
λι, πόλεως, & Poëtice, πό-
λη, in acc. πόλιν, & πόληα.
Poëtice, dat. pl. πολίεσιν,
Ion. & Poëtice. s. 238. α. 285.
105. s. 119.

Πολιεκρότσοι, *capicirca tem-
pora*, κρόταφ, α, ό, pars ca-
pitis dicta *tempus*. Homo pro-
priè canescit. Vide κρότα-
φ. s. 179.

Πολλάκι, Poët. pro πολλάκις,
saepe. Th. πολύς. s. 238.

Πολλή, πολύς, & πολλός, & πολύ,
multus, α, um, dat. pl. πολ-
λοίσι, πολύ, adverbialiter ac-
cipitur, pro *multò*, πολλή
μᾶλλον, *multò magis*. πολλόν,
pro πολλῶ, ponitur & accipi-
tur adverbialiter. s. 19. πολ-
λὸν ἀμείνω, *multò meliora*.
πολλά, adverb. *valde*, *mul-
tium*. Comp. πλείων, έν, Superl.
πλείς, ή, εν, plurimus, α, um. α. 92, 274.
§. 9. s. 9, 19, 126.

Πολυγηθής, genit. à πολυγα-
θής, *multum latitia afferens*.
Th. πολύ, *multum*, & γηθίω,
f. ήσω, *lato*. s. 612.

Πολυζήμφων, *multos clavos ha-
bentium*, ex πολύς, *multis*,
& ζήμ-

& ῥήμφῳ, υ, ι, clavus. ε. 658.

Πολυδαίδαλῳ, multo artificio elaboratus. ex πολὺς, multus, & Δαίδαλῳ, υ, ι, Daidalus, ingeniosus ille artifex Cretensis. ε. 64.

Πολυδερκίῳ, genit. à πολυδερκῆς, multos intuens, ex πολὺς, multus, & δερκω, video. θ. 451.

Πολυδῶρη, nomen mul. θ. 354. πολυδῶρον, nomen viri. θ. 978.

Πολυήρατος, peroptabilis. Th. ἱεράω, ᾧ, f. ἄσω, amo. θ. 404.

Πολύιδραν, multiscium, idem quod πολυῖστρα, à πολὺς, multus, & ἴδρα, εως, ὅ κη ἡ, sciens. Th. ἴσκημι, scio. θ. 616.

Πολυκλήϊδα, acc. sing. à πολυκλήϊς, multis transstris instructa, vel multa comprage juncta, à κληῖς, sedes nautica: vel à κληῖς, pro κλεῖς, δός, ἡ, clavis. Th. κλείω, f. σω, claudio. ε. 815.

Πολυκλύσω, in dat. à πολυκλυσῳ, υ, ι, undis agitatus. à κλύζω, abluo, f. σω. θ. 189.

Πολύμηλοι, pecorosi, ex μῆλον, υ, ι, ovīs. Th. μηλία, αἱ, ἡ, malus arbor. ε. 306.

Πολύμνια, αἱ, ἡ. Nomen Musæ, à πολὺς, multus, & ὕμνῳ, ὁ, hymnus, carmen, & hoc ab ὕδω, celeberr, cano. θ. 78.

Πολύξηνῳ, multorum hospes, à ξίηνῳ, υ, & Ποῖτ. ξείνῳ, hospes. ε. 713.

Πολύπλοχῳ, υ, multiplex, implicatum sphaeris, à πλόσω, f. ξω, complico. θ. 113.

Πολύς. Vide in πᾶν.

Πολυαερίεις, dispersa, à πολυαερίης, εἶ, ὅ κη ἡ, multum sparsus. Th. αείρω, disseminō, f. ρῶ. θ. 365.

Πολυφλοῖστος, multisoni, gen. Ion. à φλοῖστος, υ, fremitus undarum. ε. 646.

Πολυφόρης, genit. casus, multos nascentis. Th. φέρεω, ψω, palco. θ. 912.

Πολυφραδῖεσι, assuto, à πολυφραδῖς, valdè consultus. Th. φράζω, f. σω, dico, a. 2. ἑφραδον. θ. 494.

Πολύχρυσῳ, affluens auro. Th. χρυσός, υ, ι, aurum. α. 8.

Πολύωνυμῳ, multa habens nomina, celebris, ab ὄνομα, αἱ, τὸ, nomen. θ. 715.

Πονησάμενῳ, laborans, part. a. 1. med. verbi πονέω, ᾧ, f. ἦσω, laboro. Th. πίνομαι, facio, p. m. πίπονα. ε. 430.

Πόνῳ, υ, labor, πόνεισ. genit. Ion. Thema, πίνομαι, facio. ε. 91.

Πόντῳ, υ, ι, mare. ε. 668.

Ποντοπόρος, nomen mul. pontivaga. Sic ποντοπόρια, à πόντος, υ, ι, mare, & πορεία, αἱ, ἡ, iter.

- ἦ, iter. Th. *παίρω*, transeo. *ῥ*. 256. *ε*. 626.
- Πόρον, acc. à πόρος, *ε*, ὁ, iter. Th. *παίρω*, f. *παῖω*, transeo. *θ*. 292.
- Πόρε, *dedit*, a. 2. act. à πόρω, Poëtice, pro *πορίζω*. *πύρειν*, pro ἑσπείρειν, a. 2. act. *πόροι*, *præbueris*, a. 2. opt. act. Th. *παίρω*, f. *παῖω*, transadigo, pertranseo, præ. m. *πέπορεω*. *ῥ*. 904, 412. *ε*. 377.
- Ποσειδῶν, & contractè, *ποσειδῶν*, genit. *ῶνος*, ὁ, Neptunus. *ε*. 665.
- Πόσις, *εως*, ἡ, g. f. *potus*. idem quod *πόμα*, τὸ. Th. *πίνω*, f. *πίω*, bibo. *α*. 395.
- Πόσ', pro ποσὶ, *pedibus*, & *πόσ'*, pro ποσὶ, & hoc pro ποσὶ, dat. pl. Poët. à *πῆς*, *ποδὸς*, ὁ, pes, vocat. ᾧ *πῆς*. *ε*. 539.
- Πόταμος, genit. Ion. à *πόταμος*, ὁ, *fluvius*. *ῥ*. 242.
- Πότε, ποτ', & ποτ', *quando*. *ε*. 86. 228. *θ*. 22.
- Ποτίοντες, *volabant*, imperf. Ion. à *ποτίομαι*, f. *ήτομαι*, idem quod *πίτομαι*, volo, as. *ῥ*. 691.
- Ποτή, Dorice, pro *πότης*, ad. *ε*. 550.
- Πότνια, *veneranda*, à *πότνιος*, *ε*, ὁ, *venerandus*. *ε*. 73.
- Πῶ, *ubi*, adverb. ab ᾧ. Th. *ὅς*, qui. *ε*. 88.
- Παλυσότερα, *multoties alim-*
- na*, epitheton terræ, ex *πυλὺς*, Poët. pro *πολύς*, *multus*, & *βόσκω*, f. *ήσω*, *pasco*. à Th. *inuſitat.* *βόω*, ᾧ, f. *όσω*, *pasco*. *ε*. 156. *θ*. 531.
- Πυλὺν, acc. sing. m. g. pro *πολὺν*. Vide in *πολὺς*. *θ*. 258.
- Πραΐειν, *uſſiſſime*, Ionice, pro *πραΐειν*, a. 2. inf. verbi *πέρῃω*, *vaſto*, f. *πέρσω*, f. 2. *παρῃω*, & per metathesin *πραῖω*, hinc a. 2. ἑπραῖον. *α*. 240.
- Πραπίδοσι, dat. pl. à *πραπίδης*, *αῖ*, *præcordia*. *θ*. 608.
- Πρέπς, 3. præf. à *πρέπω*, decorus sum. *μελεπρέπω*, decorus sum inter. *θ*. 92.
- Πρεσβῆς, *seniores*, Ion. à *πρεσβύς*, *εως*, ὁ, idem quod *πρεσβύς*, *υῖ*, ὁ, *senex*. *α*. 245.
- Πρεσβύτατον, *maximum natu*, superl. grad. à *πρεσβύς*, *senex*. *θ*. 363.
- Πρίων, *εί*, ὁ, ἡ, *pronus*. *α*. 365.
- Πρήεις, *facies*, f. i. ind. Ionice, pro *πράξεις*, à *πράττω*, *facio*, f. *ξω*, p. *χα*. *ε*. 400.
- Πρηήρων, *valde spirantium*, gen. pl. à *πρηήρ*, ἦρ, ὁ. Th. *πρήζω*, *incendo*. *θ*. 846.
- Πρηύνει, *mitigat*, 3. sing. præf. Ionice, pro *πρηύνει*. Thema, *πρηύνει*, vel *πρηύνει*, *ε*, ὁ, *lenis*. *θ*. 254.
- Πρηύνει, *præcipitio*, genit. à *πρηύνει*, ᾧ, ὁ, *eminentia montis*. *α*. 437.

Πρίν, prius, adverb. ε. 90.

Πρίνιον, ilignum, à πρίν, ε, η, ilex, arbor. ε. 427.

Πρίνυ, genit. πρίν, ε, η, ilex. ε. 434.

Πρό, juxta, una. πρὸ τ' ἰόντα, praterita. θ. 32. α. 303.

Προῦδῶ, adverb. in progrediendo, à προβαίνω, progredior. Th. βαίνω, eo, f. βήσομαι, p. βίβηκα, α. 2. ἔβην. ε. 727.

Προβάλοιτε, proponat, α. 2. med. opt. à προβάλλω, profero, propono. Th. βάλλω, f. αλά, jacio, p. βέβληκα, α. 2. ἔβαλον, p. m. βίβωλα. ε. 777.

Προβάτις, dat. pl. à προβαίνω, ε, τὸ, οὐκ, pecus. ε. 556.

Προβίβηκε, antiſtat, perf. ind. act. Th. προβαίνω, anteo, supero. Vide in προβαδῶ. α. 355.

Προχέοντ', procedebant, pro προχέοντο & hoc pro προχέοντο, 3. pl. α. 2. med. indic. Th. γίνομαι, sum, nascor, f. γήνησομαι, p. γέγηνηκα, α. 2. m. ἐγήνημην, p. m. γέγονα, α. 1. m. ἐγενάμην. α. 345.

Προγύεα, impetioſa, à γύεα, η, η, procella. videtur hæc vox dividenda & τὸ πρὸ per τμήτιον referendum ad τὸ φέρει. θ. 742.

Προιδάξ, α. 2. med. infinit. à προείδω, prævideo. Th. εἶδω, video, f. εἶσομαι, α. 2. εἶδον & ἴδον. α. 386.

Προῖωξίς, ius, η, persecutio, pro προδιώξις, per syncopen, à προδιώκω. Th. διώκω, f. ξα, p. χα, persequor, abigo. α. 154.

Προλιπών, relinquens, α. 2. part. act. & in f. g. προλιπύσας, προλιπόντι pro προλιπόντι, nominat. dual. α. 2. part. Th. λείπω, linquo, f. λείψω, p. φα, α. 2. ἔλιπον, p. m. λέλοιπα. ε. 197. 564. α. 1.

Πρόλοχος, nomen viri, q. d. primus insidiator. α. 180.

Προμηθεύς, Prometheus, nomen viri. Thema μῆδης, ε, τὸ, κυρ, sed in composito προμηθῆς, ε, τὸ, ὁ, η, προμίδης, mutatur δ in θ, quæ sunt literæ cognatæ. ε. 48.

Προνόη, nomen mul. θ. 261.

Πρόπαν, univēsum. Th. πᾶς, πᾶσα, πᾶν, omnis, ε. θ. 525.

Προπάραιτε, pro πρὸ, ante, cum Genit. vide πάρ, ante. πρὸς, per apocopen, pro προπάραιτε, ε regione. θ. 518. α. 285.

Προπεφραδιδῶ, prædeliberata, Doricè pro προπεφρασθῶ. perf. part. à φράζω, dico, f. σω, in α. 2. ἔφραδον, p. m. πῑφραδα, perf. pass. πῑφρασμαι. ε. 653.

Προρίδ, præf. ind. profluit, προρέοντων, influentium, præf. part. gen. pl. Th. ρέω, fluo, f. ῥάσω, p. ἔρραυκα. θ. 792.

Πρὸς,

Πρὸς, cum Dativo *ad*, cum Accus. *ad*, πρὸς ὑμῶν, *ad coelum usque, prater, adversus*. s. 208. 317.

Προσαρτῆται, adaptaverit, est 3. sing. præs. pass. indic. à προσαρτῶμαι. A præterito enim medio formatur præsens, significans idem quod primitivum. Sic ab ἄρω, *arbo, congruo*, f. εἶω, præt. m. ἦρα & Atticè ἀρηρα, unde præsens hoc ἀρῶμαι. s. 429.

Προσέστητο, accessit, a. r. med. à προσσταίω, accedo. Th. βαίνω, co. α. 33.

Προεῖπε, alloquebatur, imperf. vel a. i. vel a. 2. à προείπω. Vide Them. ἵπω, dico. a. i. εἶπα, a. 2. εἶπον. α. 349.

Προσέειπα, adesse, juvare, præs. inf. ex εἶδ; & εἶμι, sum. s. 351.

Προσέκυρτε, appulit, a. i. act. à προσκύνω, appropinquo. Th. κύρω, f. Æol. κύρω, incido. θ. 198.

Προσελέστω, versat, a. i. m. Th. λέω, dico, f. ξω, p. χα. s. 497.

Προσέφη, a. 2. act. ind. à προσφῆμι, *alloquor*. Th. φημι, dico, vel φάω. s. 53.

Προσηύδα, alloquebatur, imperf. act. à προσευδάω, f. ἦσα. Th. αὐδή, vox. α. 117, 326.

Πρόσθε, *prims*, ante, & πρόσθ',

pro πρόσθ'. Th. πρὸς, ante. s. 98. α. 277.

Προσιόν, dat. sing. part. a. 2. act. à προσίειμι, *accedo*, in aor. 2. προσίπον, s. adivi, ex πρὸς, *ad*, & εἶμι, θο, a. 2. ἴον. s. 351.

Πρόσωπεν, τὸ, *vultus*, ex ὤψ, oculus. Th. ὄπθωμαι, *video*. s. 592.

Προτέροισιν, dat. pl. Homer. ἀνδράσι δὲ προτέροισιν ἐμαξέμεσθαι ἐθέλω. *Cum viris majoribus contendere noluero*. Hic locum habet illud, *cedo majori*. & Rom. 13. 7. *honorem, cui honor*. πρὶν, *prior*. Th. πρὸς, ante. θ. 424.

Προὔηκε, *proposuit*, pro προέηκε, a. i. ind. à προήκημι, f. ἤκα, propono, p. τέθηκα, a. i. ἔθηκα, a. 2. ἔδω. θ. 537.

Προὔκειτο, *propositus erat*, pro προέκειτο, imperf. verbi κείμαι, f. κείσομαι. α. 312.

Προφείβ, *promouet*. 3. sing. præs. Th. φέρω, *fero*, f. οἶσω. s. 577.

Προφέρης, ἴθι, ὁ καὶ ἡ, *praestans*, in comp. προφείρεται, superl. προφείρεται, à προφέρω, *praesto*. Th. φέρω, α. 260.

Πρόφρων, ὄν, *prudens*, εὐφρονίως, adverb. θ. 433. s. 665.

Προφυγεῖν, a. 2. act. infinit. à προσφύγω, *effugio*. Th. φάγω, *fugio*, f. φάγομαι, a. 2. ἐφυγον, p. m. πέφουκα. s. 645.

Προ-

Προχέειν, *infunde*, præf. inf. Th. χέω, ὄσω, fundo. ε. 594.

Προχεῖν, *alveo, gutturnio*, ex αὐθ & χέω, f. ὄσω, fundo. ε. 755.

Προχεῖν, *gutturnio*, dat. à αὐθ & χέω, ε, ὁ, *aqualis, vas aquarium*. Th. χέω, fundo. θ. 785.

Πρυλίσσασθαι, *pedestribus*, dat. pl. à πρυλῆς, εἶ, ὁ. Legitur tantum in pl. πρυλίσσας, οἱ, *pedites, conferti*, Iliad. λ. 49. α. 193. ε. 744.

Πρυμνὴ, ὄ, ἡ, *nomen mul. q. d. ultima*. θ. 350.

Πρωῖ, *mane*, cui opponitur ὀψέ, *vesperi*. ε. 459.

Πρώτη, *prima*, à πρῶτος, ε, ὁ. Th. αὐθ, ante. θ. 397.

Πρωτηρότης, *illi qui tempestivè aravit*, dat. sing. à πρῶτηρότης, ex πρῶτος & ὀρώω, αἶρω, f. ὄσω. ε. 488.

Πρωτογένων, *primogenitorum*, genit. pl. à πρωτόγονο, ex πρῶτος, *primus*, & γείνομαι, *nascor*, inde γένος, *genus*. ε. 541.

Πρωτομείδεια, *nomen mul. quæ prior curat*. θ. 249.

Πρωῶτον, τὸ αὐθῶτον, *Adverb. primum*, αὐθῶτι, ut & superl. αὐθῶτα & αὐθῶτα. Th. αὐθ, ante. ε. 289, 456, 809.

Πρωτὴ, ὄ, ἡ, *nomen mul. ἡ αὐθῶτα*, *germ. groß*. θ. 241.

Πτελής, *ulmo*, genit. Ion. à πτελίω, αἱ, ἡ, *ulmus*. ε. 433.

Πτερόν, acc. pl. à πτερόν, αἱ, hinc πτερόεις, ἐν, ὁ, *alarus*, acc. pl. πτερόεντα, & πτερόων, genit. pl. à πτερόν, υγ, ὁ, ἡ, αἱ, πτερόωνται, dat. pl. Ion. Th. πτερόν, ε, τὸ, αἱ. ε. 626. 682. α. 117 134.

Πτελεμίζεν, *Poëtice pro πολεμίζεν*, præf. inf. à πολεμίζω, f. ἴσω, bello. Th. πόλεμος, ε, ὁ, *bellum*. α. 358.

Πτελίσθρον, *orpidulum*, pro πόλις dicunt Poëtæ πτελίσ, εως, ἡ, unde est πτελίσθρον, ε, τὸ, idem. α. 81.

Πτελίστρον, dat. sing. à πτελίστρον, urbium eversor, ex πτελίσ, pro πόλις, *urbs*, Poët. & πέρω, *vaso*, in præf. med. πτελίστρον. θ. 936.

Πτέρω, genit. Ion. à πτερόν, ε, ὁ, *rampus*. Th. ὀρῶς, ε, ὁ, *rebus*. ε. 419.

Πτύχας, *plicæ*. pl. num. à πτύξ, πτύχης, ἡ, *plica*. Thema πτύσσω, f. ξω, *plico*. α. 143.

Πτώσας, 2. pers. sub. præf. à πτώσω, *mendico*. hinc πτώσας, ε, ὁ, *mendicus*. Th. πτέω, ὦ, f. ἡ, *perterrefacio*. ε. 393. & 26.

Πυρόλα, ε, ἡ, *qua nates vestibus ornat*. ex πυρὴ, ἡς, ἡ, *nates, clunes*, & ἔλαω, *orno*. f. ἐλάω. ε. 371.

Πύρεται, 3. præf. ind. ὅστις, πύρεται, ossa computrescunt. à πύρεται, f. ὕσταται.

φ. ὕσσω, *putrefacio*, unde est
Latinorum, *puteo es ére*, πύ-
θωμαι, *putrefacio*. α. 153.

Πύθῃ, 3. perf. præf. subj. act. à
πύθω, f. ὕσσω, *putrefacio*. ε. 624.

Πυθῶνι, dat. sing. à πυθῶνι, ὅ, *fundum, ita pars*. Th.
πύθω, *putrefacio*. θ. 952.

Πυθῶι, dativ. sing. à πυθῶ, ὅ, ἡ,
nomen urbis. θ. 499.

Πυθῶι δὲ, *pythum versus*. Hic δὲ
postponitur Dativo, alioquin
postponi solet accusativo, ut
οἱ κύνες δὲ. ἰλιαδ. β. 158. Uni-
cum hoc exemplum, ubi δὲ
dativo postponitur, non ever-
tit regulam. δὲ post accusa-
tivum casum postpositum si-
gnificat, *ad, versus*; & est dic-
tio enclitica. Sic legimus
αἰγυπῶνι δὲ. ὀδυσ. ε. 426. α.
480.

Πυκνίζω, a. i. inf. à πυκνίζω, F.
άσσω, *munio, fulcio*. proprie
condenso. Nam πύκνω. Th. est
Adverb. & vertitur *densè*.
item *accuratè*. ε. 622.

Πυκνός, idem cum πυκνός, ὅ,
creber. à πυκνά, *densè*. ε. 530.
551.

Πύλας, nom. pl. à πύλη, ἡ, ἡ,
porta, & πυλίων, gen. pl. Ion.
pro πυλῶν. α. 272. 246.

Πύλας, acc. pl. à πύλη, *porta*.
θ. 732.

Πύλῃ, genit. à πύλῃ, ἡ, ἡ, no-
men regionis. α. 360.

Πύμαλῃ, Poëtice *ultimus*. à
πυθῶνι, ὅ, fundum. Th.
πύθω, *putrefacio*. θ. 497.

Πύξ, Adverb. *pygno*. mit der faust.
α. 302.

Πῦρ, πυρὰς, τὸ, ignis. ε. 57.

Πῶσα, acc. pl. à πῶν, ὅ, τὸ,
grex. Th. πῶν vel πῶσμαι,
possideo. ε. 514.

Πῶμα, pro πῶμα, ατῷ, τὸ, *oper-
culum*. ε. 98, 94.

Πῶποτε, *unquam*, Th. ὅτε, quan-
do. ε. 648.

Ρ.

Ρ' Ἀδνοῖσι, *mollibus*, à ραδνός,
ὅ, ὅ, *gracilis, mollis*, q. d.
ῥέα δινέμερ, *qui facile mo-
vetur*. Th. δῖνη, ἡ, ἡ, vor-
tex. θ. 195.

Ρ' α, per *metathesin*, pro ρε, ex
ῥεα, dictio encl. ε. 323. α. 4.

Ρ' ρ, pro ρα, dictio enclitica, hīc
expletiva. Græcè μέλον συμ-
πληρωματικόν, *vocula exple-
tiva*, quæ nihil significat, sed
carmen explet. α. 125.

Ρ' ἀράμινξ, pl. num. *gutta*, à
ραδάμινξ, ἡ, ἡ, *gutta*,
Poëtice, q. à ραίνειν θαμῶς,
perfundere semper. θ. 183.

Ρ' εα, constituit unam syllabam,
vulgo mendose, ῥεῖα. Vide
in ρεῖα. ε. 5.

Ρ' εἶθεα, *fluenta*, à ρεῖθρον, ἡ, τὸ,
fluentum. Th. ῥεῖω, f. ῥέωσιν,
fluo. θ. 695.

Ρ' ἴλω,

P'ίλω, acc. *Rheam*, à *ρίη*, *Rhea*,
est nomen mul. §. 625.

P'εία, Poëtice pro *ρία*, *facile*,
idem quod *ρήιδίως*. Th. *ρά-*
δι, *ε*, *ο*, *facilis*, comp. *ράων*,
superl. *ράς*. §. 6. 7.

P'εία, nomen mul. *Rhea*. θ. 453.

P'έζωσι, *faciunt*, 3. pers. præf. pl.
num. à *ρίζω*, *facio*, f. *ρέζω*,
p. *χα*, præf. m. *έροχα*, & per
metathesin *έορχα*, *feci*. *ρέζω*,
a. i. inf. act. §. 683. §. 209.

P'έω, fluo, *ρίεν*, pro *έρρεν*, 3. sing.
imperf. ut *ρίον*, pro *έρρεον*, 3.
pl. imperf. act. f. *ρόσω*, p.
έρρων. §. 84. α. 314. 267.

P'εκληρ, ἄρ, *ο*, factor, à *ρέζω*,
ζω, *facio*. §. 189.

P'ήγνυν, *refringuntur*, 3. pl. ind.
præf. à *ρήγνυμαι*, *frangor*.
Thema *ρήσσω*, f. *ζω*, *frango*,
unde *ρήγνυνω*, *ρήγνυμι*. α.
377.

P'ήιδίη, *facilis*, à *ράδι*, Ionice
ρήιδι, *facilis*, hinc *ρήιδίως*,
facile. §. 43. 290.

P'ηξήνορα, acc. sing. à *ρηξλώωρ*,
ορ, *ο*, qui virum frangere
potest, *strenuus*, *bellicosus*,
martius, à *ρήσσω*, *ζω*, *frango*,
& *αὐήρ*, vir. §. 1007.

P'ηζ, nomen fluvii. §. 340.

P'ητοι, *clari*, ἄρητοι, *ignobiles*, à
ρίω, *ήσω*, *dico*. §. 4.

P'ιγλός, *ε*, *rigidus*, *horrendus*,
hinc *ρίχον*, *durius*, compara-
tivi significatione, à *ρίγ*,

ε, *το*, *rigor*, *frigus*. α. 131.
ε. 701.

P'ίζησι, pro *ρίζαις*, Ionice, à *ρί-*
ζα, *ης*, *η*, *radix*. §. 19.

P'ιμφα, *facile*, *celeriter*, à *ρί-*
πλω, f. *ψω*, *projicio*.

P'ινός, *ε*, *ο*, *η*, *pellis*, per quam
ιδρώτες *ρέουσι*, *ρίνοιο*, gen. Ion.
pro *ρίνω*. §. 513.

P'ινότρω, dat. sing. *clypeos disse-*
canti, à *ρίνότρω*, proprie
pellem tenebrans, *pertundens*,
transverberans: est Martis
epitheton, ex *ρίνός*, *ε*, *ο*, *η*,
pellis, & *τρώς*, *penetrans*, ex
τρώω, f. *ίωω*, *terebro*, item *vul-*
nero. §. 934.

P'ιωῆ, impetu, *πρὸς* *ρίωῆ*, pro
ρίπῆς, dativus pro genitivo:
αὐτίπῳ, à *ρίπῆ*, *ης*, *η*, *im-*
petus rei, *qua projicitur*, à
ρίπω, f. *ψω*, *projicio*. θ. 681.

P'ιωσκεον, *abjiciebant*, 3. pl. im-
perf. act. Ion. pro *έριπώζον*,
à *ρίπω*, *ζω*, *jacto*. Thema *ρί-*
πω, *jaicio*, f. *ψω*. α. 256.

P'ίψι, 3. pl. a. i. pro, *έριψι*, à
ρίπω, *abjicio*, *projicio*, f. *ψω*,
p. *έριψα*. §. 868.

P'οδία, nomen mul. q. d. *rosea*,
quæ colore rosam fuit imi-
tata. §. 351.

P'όδι, nomen fluvii, à *ρόδον*, *ε*,
το, *rosa*.

P'οδοδάκτυλ, *habens roseos di-*
gitos, ex *ρόδον*, & *δάκτυλ*,
digitus. §. 608.

Ρ' ὀδὸ πηχυς, *qua habet roseos cubitos*, ex ῥόδον, ὤ, τὸ, ῥοῖα, & πῆχυς, ὤ, cubitus. θ. 247.

Ρ' ὀθ, ὤ, *impetus, undarum strepitus, fragor*. ε. 218.

Ρ' οἰζων, *stridebat*, 3. perf. imperf. pro ῥοῖζασκε, propter sequentem spiritum asperum, à ῥοῖζέω, *strido*, in imperf. act. ἑρροῖζέον, & poetice ἑρροῖζέσκον. Sed Hesiodus magis gaudet litera α. confer. θ. v. 157. ubi est, δῖπκρὺ πῆχους, pro δῖπκρὺ πῆχους. Th. ῥοῖζ, ὤ, *stridor*. θ. 835.

Ρ' ὄον, acc. sing. à ῥό, ὤ, ὄ, *fluxus*. à præf. med. ἑρροα, verbi ῥέω, *fluo*, f. ῥέω. ε. 564.

Ρ' ὕστα, *tuetur*, 3. præf. ind. verbi ῥύω, vel ῥύομαι, *servo*, hinc fut. i. med. ῥύσμαι, & in pl. ῥυσόμεθα, *vindicabimus*. θ. 662. α. 105.

Ρ' ὑπᾶ, τᾶ, *frana*, à ῥύω, *traho*. α. 308.

Σ.

Σ Αχάεον, σαχάει, *nomen viri*. θ. 344.

Σαῖν, *adulatur*, 3. præf. sing. ind. à σαῖν, idem quod σείω, *moveo*, pro quo dicitur etiam σαῖν : quod tribuitur proprie canibus caudam moventibus. θ. 771.

Σάκ, ε, τὸ, *scintilla*, σάκδω, Doricè pro σάκω, ex σά-

κω, genit. *Dores mutant*, ὤ, in α. Th. σάπω, f. ξω, p. χα, *opero*. α. 139. 460.

Σαπείσης, *putrefacta*, part. a. 2. pass. g. f. ex σήπω, f. ψω, a. 2. ἑσάπων, *putrefacio*. α. 152.

Σὰς, tuas, acc. pl. à σὸς, σὴ, σὸν, *tuus*, α. u. Th. σὺ, tu. α. 107.

Σαῶ, ὄ, ὤ, ὤ, *nomen mul. salua*. θ. 243.

Σαινυδράων, *non amplius latitantium*. Æolice pro σαινυδράων, quæ dialectus in illo casu genus distincte exprimit. gen. pl. part. præf. à σένινυμι, f. σένιν, p. ἑσένιν, a. i. pass. ἑσένιν. ε. 588.

Σὲ, & πένιν, pro σείνιν, per syncopeν, ὅ, ο, μιν, ex σείω, pro σεί, τιν. Th. σὺ, tu. θ. 341.

Σείω, præf. part. Th. σείω, *moveo*, f. σείω, p. σείω. α. 298.

Σείω, *Sirius*, nomen stellæ, quæ etiam *canicula* dicitur, à σείω, *verro*, item *bio*. ε. 415.

Σέλα, *jubare*: dativus contrarius, pro σέλαϊ, à σέλας, α, τὸ, *fulgor*. α. 60. θ. 867.

Σελών, ἡς, ἡ, *luna*, à σέλας, α, τὸ, *fulgor*. θ. 18.

Σιμέλλω, à nom. σιμέλη, ἡς, ἡ, nomen mul. θ. 940.

Σίω, pro σῖ, ex σῖ. ε. 476.

Σεσπεῖω, *ridens, dentes stridens*, præf. med. in m. g. σεσπεῖω, proprie *scopis purgatus*, à σείω,

οὐχ ὦν, item *sum ore hianti* seu diducto, prout illi faciunt, qui cachinnantur, unde pro vidente accipitur, f. ἀρῶ, p. σίταρχος, p. m. σίσηρος, & σίσαρος. α. 268.

Σοφισμῶν, *peritus*, cum Genitivo, à σοφίζω, *reddo sapientem*, f. ἰσῦ, p. κῶ. Th. σοφός, ἔ, ὁ, sapiens. ε. 647.

Σηκόν, acc. *stabulum*, à σηκός, ἔ, ὁ, *stabulum ovium, caprarum*, affine Hebræo שֶׁפֶרֶץ *sepire*, vel תִּפְרֵן *tegere*. ε. 785.

Σῆμα, αἰ, τὸ, *signum*, & σῆμα, pro σῆμα. Hinc σημάτω, *signum do, jubeo*, unde σημάτωρε, ορ, ὁ, *praefectus, dux*. ε. 448. α. 56.

Σῶν, acc. sing. à σῆ, τῶν, σῆσι, & σῆσιν, pro σῶς, Ionicè τῶς, à σός, ἡ, ὄν, *tuis, a, ut*. ε. 272. α. 104.

Σθενῶν, ὁ, ἡ, nomen mul. *robusta*, à θέν, ὁ, *robur*. θ. 276.

Σθέν, *robur*. ε. 62. 613. 617. α. 97. 420.

Σιγῇ, *tacite*, dativus, adverbialiter sumitur, à σιγή, *silentium*. Th. σιγῶν, *fileo*. ε. 104.

Σίδηρ, ὁ, ἡ, *ferrum*, hinc σίδηρος, *ferreus*, & contracte σιδῆρῆς. ε. 150. θ. 764.

Σίμβλος, acc. pl. à σίμβλος, ὁ, ἡ, vel σίμβλον, & σίμβλη, *alveare*, capsa ubi mellificant apes. θ. 598.

Σιμῶντι, pro σιμῶντι, nomen viri. θ. 342.

Σίνε, 3. præs. ind. à σίνομαι, *lado, noceo*. ε. 316.

Σῖτ, ὁ, ἡ, *frumentum*, σῖτον, ὁ, τὸ, *panis ex frumento*. ε. 145. 602.

Σκαῖ, dat. sing. unde Latino-*rum scava*, à σκαός, ἡ, ὄν, *sinister*. Th. Σκαίζω, f. σῶ, *claudio*. θ. 179.

Σκαμάνδρος, *fluvii nomen*. θ. 345.

Σκαφ, fossio, à σκάπτω, f. ψω, *fodio*, p. ἑσκαφα. ε. 570.

Σκέπα, *tectum*, acc. pl. per apocopen pro σκεπάσμεθα. Th. σέπω, *tego*. ε. 530.

Σκῆπτρον, ὁ, τὸ, à σκῆπτω, *nitro, innitro*. Est ergo σκῆπτρον, *baculus*, cui quis inniti potest. θ. 30.

Σκιδναρῆν, *dispersa*, præs. part. Thema est, σκεδάω, f. άσσω, unde σκεδάννυμι, & σκίδνημι, *dissipo, dispergo*, in passivo σκιδνάμαι, unde est part. præs. pass. σκιδνάμεθ. θ. 42.

Σκιά, *umbra*, σκιῇ, Ionicè pro σκιά, hinc σκιερὸς, ὁ, ἡ, *umbrosus*. ε. 572. 587.

Σκληρόν, acc. à σκληρός, *durus*. Th. σκέλλω, *exicco*. θ. 839.

Σκολιόν, acc. sing. à σκολιός, *tortuosus, obliquus*, metaph. *parvus*, dat. pl. σκολιῇσι, pro σκολιαῖς, Ionicè, hinc σκολιδίς,

λιῶς, *tortuose*, adverb. ε. 217.

256.

Σκόλυμ, υ, ο, *carduus*. ε. 580.

Σκοῦεν, in mascul. σκοποῖς, εν-
τ, *caliginosus*. Th. σκοτ, υ, feu, ε, τ, *tenebra*. ε. 553.

Σκυλάκειον, dat. pl. Ion. à σκύ-
λαξ, ακ, ο, *casulus*. Th. υλάω, ω, f. άσω, *latro*, as.
9. 834.

Σκυλάσσεις, a. i. part. pl. num. à
σκυλάσας, αῖ, verbi σκυ-
λάω, idem cum συλάω, vel
συλάω, ω, *spolio*. Th. σύλη,
ης, ή, *spolium*. α. 468.

Σμύωσι, dat. pl. Ion. à σμύω, ε, τ, *arum examina*. θ. 594.

Σμικρόν, pro μικρόν, *parum*, me-
tri causa. ε. 358.

Σμερδαλίον, *terribiliter*, proprie
visu, à σμερδαλέ, idem
quod σμερδός, *aspectu terri-
bilis*. Th. μέρδω, ιμιασθ.
α. 341. 840.

Σοῖ, tibi, σοῖ αἰ' αὐτῶ, pro σεω-
πῶ, à σὺ, tu. ε. 34. 56.

Σός, ή, αν, τίς, α, um. ε. 631. α. 98.

Σπαρτανίσαια, *fasciis involu-
tuta*, part. a. i. act. à σπαρτα-
νίζω, f. ίσω, *fasciis involvo*,
idem quod σπαρτανάω. Th.
σπάργανον, *fascia*. 9. 485.

Σπείρειν, *serito*, præf. inf. pro
imperat. Ionice, à σπείρω, f.
ερω, *sero, semino*, f. 2. σπαράω,
9. σπαρσάω, a. i. σπείρω, a. i.
inf. σπείρω, a. 2. σπαρον,

præt. m. σπείρω. ε. 389.

Σπειώ, ή, *Spero*, nomen mul.
q. d. in specu latitans. θ. 245.

Σπι, ε, τ, *spelunca, specus, antrum*. 9. 301.

Σπέρματιν γένεω, *serere prosa-
riam*, h. e. procreare liberos,
redolet Hebraismum, posteri
enim Hebræis dicuntur, *se-
men*, à σπέρματιν, idem quod
σπείρω, f. ερω, *semino*. ε. 734.

Σπέρματι αῖμαξ, *sementem
incipere*, σπέρματι, à σπέρμα,
αῖ, τ, *semen*. Th. σπείρω,
sero. α. 444. 469.

Σπρχνόν, *celerem*, acc. à σπερ-
χνός, ή, *festinus*: hoc à σπέρ-
χνω, idem quod σπέρχω, ur-
geo, à σπέρχω, *festinare co-
gor*. α. 454.

Σπύδω, *festinat*, à σπύδω, σπύ-
δω, acc. part. pro σπύδω, f. σπύσω, p. κω, præf. m. σπύ-
δα. ε. 22.

Σπῆι, alii legunt, σπῆι, idque
melius. Dativus sing. à σπῆος,
ε, τ, *antrum*, pro quo
poëtæ per epenthesein σπῆ-
τι, dicunt etiam σπῆ, &
in dativo pro σπῆι, per syn-
copen σπῆτι, pro σπῆι, di-
cunt σπῆι, per novam σπῆ-
τι ἐπίθεσιν. θ. 297.

Σπονδῆαι, *libaminibus*, dat. pl.
Ionice pro σπονδαῖς, à σπιν-
δω, *libo, promitto*, f. σπείνω,
præt. m. σπονδῶ. ε. 336.

Σταθμῶ,

Σταβμόδ, dat. sing. σταβμόδ ἐν ἡ-
ρόνῃ, in stabulo obscuro, στα-
βμόσι, dat. pl. stabulis, à στα-
βμός, ὅ, stabulum. Thema,
ἴσημι, στο. θ. 294.

Σταφυλή, νῆς, ἡ. Th. σαφίς, ἰδῶ,
ἡ, νῆα. α. 300.

Σπείχους, spica, nom. pl. σπεί-
χυν, genit. pl. à σπείχους, υῶ,
ἡ, spica. α. 290. ε. 471.

Στενομόρη, arctata, Ionice, pro
στενομήν, præf. part. f. g. à
στίνω, gemo, & hoc à στενός, ὅ, ὁ,
Ionice, στενός, angustus, ar-
ctus. θ. 160.

Στέχον, pro ἔσταν, 3. pl. imperf.
act. incedebant. Th. σείχω,
eo, vado, f. ξω, p. χα, α. 2.
ἔσταν. θ. 10, 690.

Σπινάχιζε, ingemiscebat, 3. perf.
imperf. Ion. à σπινάχιζω, idem
quod στίνω, gemo. Thema,
στενός, ὅ, ὁ, angustus. θ.
858.

Σπινώνῳ, acc. pl. à στενός, ἐν-
τῶ, ὁ, gemebundus. Th.
στενός, ὅ, ὁ, arctus. ε. 145.

Σπρίν, privatur, pro σπρίνται.
Th. σπρίω, privo, f. ἴσω, &
ἥσω, pro σπρίομαι, ἔμαι, dici-
tur Poëtice σπρίομαι. ε. 209.

Σπροπῶ, per aphæresin, pro
ἀσπροπῶ. fulgur, ab ἀσπρά-
πῳ, fulguro, & σπροπῆς, no-
men proprium Cyclopi. θ.
146, 845.

Στέφον, pro ἑστέφον, coronantur,
imperf. à στέφω, corono, f. ψω,
p. φω, præf. pass. ἑστέφου.
ε. 75.

Στήθεσι, Poëtice, pro στήθεσι,
dat. pl. Ion. à στήθεσ, ἰδῶ, τῶ,
pectus. ε. 77.

Στήμονι, stamine, dat. sing. à
στήμων, ἰδῶ, ὁ, stamen. Th.
ἴσημι, στο. 536.

Στήριξε, pro ἰστήριξε, firmiter
fixit, a. i. ind. à στήριζω, F.
ξω, a. i. ἰστήριξα. θ. 498.

Στήσται, ordiatur, faciat stare,
a. i. med. opt. στήσῃ, statnere,
fut. i. act. infinit. ἰσστήσῃ,
στο. ε. 777. α. 114.

Σπάροις, & σπάροισι, validis,
dat. pl. à σπάρος, densus, item,
robustus. Th. στίβω, calco.
Quæ calcantur, condensan-
tur: quæ vero condensantur,
evadunt densiora, spissiora,
& proinde firmiora. hinc &
σπάρως, culcitra. α. 76.

Σπύγμα, puncta, nom. pl. à
σπύγω, τῶ, punctum, à σίζω,
pungo, f. σίζω, p. ἴπχω, p.
pass. ἰσπύγω. α. 166.

Σπῆς, αἱ, ordines, à σπῆ, πῆς,
ἡ, ordo. Th. σείχω, ordine in-
cedo, more militum, f. ξω, α. 2.
ἔσταν. α. 170.

Στελίζας, ornate preparans, a. i.
part. à στελίζω, amicio, appa-
ro. Th. στέλω, f. λῶ, apparo,
orno. ε. 626.

Στόμα, στόματι, πρὸς, os. 9. 40.
α. 146.

Στοιχιζέτω, imperf. pass. verbi
στοιχιζομαι, f. ιστομαι. idem
quod σῖνω, f. νῶ, gemo, in-
gemisco. Th. σπῶς, ὄ, ὁ, an-
gustus. θ. 159.

Στοιόνειος, συσπριος, acc. pl. à
σπρίεις, σπρί, ὁ, gemebundus.
Th. σπῶς, ὄ, ὁ, arctus.
9. 684.

Στρατός, ὄ, ὁ, exercitus. ε. 244.

Στρυμόνα, acc. à στρυμών, ὄν, ὁ,
nomen fluvii. θ. 339.

Στρωπῶς, dat. pl. à στρωπός, stra-
pō, hoc à στρώννυμι, sterno,
sternō. Th. στρίω, εἰ, f. ἴσω,
sterno. θ. 798.

Στρωφᾶται, vertitur, 3. præf.
ind. pass. à στρωφάομαι. Th.
στρίω, f. ψω, verito, p. φω,
α. 2. ἑστρωφον. ε. 526.

Στυγερή, Ionice, pro στυγρῇ,
horribilis, à στυγῶ, εἰ, f. σύξω,
odio prosequor. θ. 226.

Στυγρώτης, invisus, ex στυγρός,
horribilis, & ὠψ, ὠπός, ὁ,
vultus. ε. 194.

Στύξ, ἡ, Styx, nomen flu-
vii. Th. στυγῶ, εἰ, f. σύξω, ab
inufit. σύγω, odio prosequor,
exhorresco. 9. 361. 805. ε.
308.

Σύ, tu. ε. 27.

Σύες, sues, à σῦς, υῖς, ὁ, ἡ, sus,
pro quo usitatus, υῖς, υῖς, ἡ.
α. 177.

Σύλασσι, vi spoliabat, imperf.
Ionic. vel Poëtic. pro ἐσύλα,
à συλάω, ὦ, spolio. Thema,
σύλη, ἡ, ἡ, prada. α. 480.

Σύμμιξις, omnigenus, à συμ-
μίσγωμι, commisceo. Thema,
μίσγωμι, misceo, f. μίξω, p.
μίμιχα. ε. 561.

Σύμπλασσε, pro συνήπλασε,
conformavit, α. 1. ind. Ion.
à πλάσσω, & Attic. πλάττω,
f. άσσω, p. πίπλασσα, α. 1. pass.
ἐπλάσθω. 9. 571,

Σύμφορος, υ, comes, à σὺν, &
φέρω, fero, f. εἶσω. ε. 300,

Συμφορέσασα, suggerent, α. 1.
med. infinit. à συμφράζομαι,
simul delibero. Th. φράζω, f.
σω, dico, p. ρα, α. 2. ἐφραδόν,
p. m. πείφραδα. θ. 471.

Σὺν, cum. σὺν κείνοις, cum illis.
9. 628.

Συναικτῶν, 3. dual. plusq. per-
fecti, pro συνήικτῶν, irru-
ebant, à συναίωσω, una im-
petu feror. F. συναίωμαι,
præt. pass. συνήϊγμα, plusq.
perf. συνήϊγμῶν, ἔο, κῆ. Th.
αἰώσω, f. ξω, cum impetu
feror. α. 189.

Συναντῶσι, occurrerint, 3. pl.
præt. sub. à συναντῶ, & hoc
ab ἀντίω, εἰ, f. ἴσω, occurreo.
Thema, ἀντί, præposit. pro.
9. 877.

Συνέχε, continebat, imperf. à
συνέχω, contineo. Th. ἔχω, ha-
beo,

beo, f. ἔξω, & ἄρῃσω, p. ἔχνη-
ται, imperf. ἔχον, a. 2. ἔχον.
α. 315.

Συνεχώς, continue, adverb. à
συνεχής, εἶ, ὁ, ἡ, continuus.
Th. ἔχω, habeo. θ. 636.

Συνεπείκει, confertur, 3. præf.
ind. ab ἐπείκω, Poëtice, pro,
ἐπείγω. Th. φέρω, f. οἶσω, a. 1.
ἠώγω. α. 440.

Συνήθεας, acc. pl. à συνήθης,
εἶ, ὁ, ἡ, consuetus. Thema,
ἡθῶ, εἶ, τὸ, mos. θ. 230.

Συνίσταμι, Ionice, pro συνίσταμαι,
præf. inf. à συνίστημι, com-
mitto, intelligo.

Συνίστανται, concurrerunt, una ive-
runt, 3. pl. imperf. act. ex
συν-, & εἰμι, eo, in imperf.
εἶν, εἶς, εἶ, ἴτον, ἴττω, ἴδω, ἴτε,
ἴσαν, a. 2. ἴον. α. 383.

Συνιστόμεθα, congregiamur, 1.
plur. fut. 1. med. verbi
συμφέρω, f. οἶσμαι. Thema,
φέρω, fero. α. 358.

Συνωχῶ, adverb. confertim,
à συνέχω, contineo. Th. ἔχω,
habeo. θ. 690.

Συνείχων, genit. pl. à συνέγχε,
εἶ, ὁ, ἡ, tibia. Th. συνείσω,
sibilo. α. 278.

Συνήπτειν, consuevere, à ῥάπτω, f.
ψω, p. ῥήραφα. ε. 542.

Συνοικιάσαι, adumbrato, a. 1. inf.
act. à συνοικιάζω. Th. οἰαῖ,
αἶ, ἡ, umbra. ε. 611.

Συρφετὸν, paleas, sordes corrasas,

tanquam à σύρω, f. ῥῶ, traho.
Συδὼν, aprorum, gen. pl. à σῦς,
Dorice, pro quo ὕς, sus.
α. 168.

Σφίων, ipsorum, vel ipsarum,
σφ', illos duos, pro σφῆ, ac-
culativus dual. σφι, pro σφί-
σι. σφιν, pro σφίσιν. σφίας,
σφας, ipsos. θ. 144, 624.
α. 62.

Σφίτερον, suum, à σφίτερ, εἶ, ὁ,
suus. σφίτεροι, & σφίτε-
ρη, dat. pl. Th. ἐ, se, pro-
nomen. ε. 2. α. 247.

Σφίγ', pro σφίγξ, acc. à σφίγξ,
σφίγξ, ἡ. Th. σφίγξω, con-
stringo. Vide in Calepino,
Sphinx. θ. 326.

Σφύρα, ας, ἡ, malleus. ε. 423.

Σχάδον, prope. α. 426. 432.

Σχέτλι, εἶ, ὁ, miser, σχέτλια
ἔργα, prava opera. ε. 185.

Σχίσσας, conscindens, pro χίσσας,
part. a. 1. act. à χίζω, findo.
F. ἴσω, p. ἔρχω, p. pass. ἔ-
χισμαι, a. 1. pass. ἐχίσθω.
α. 428.

Σώζοι, servarit, præf. opt. à
σάζω, f. σω, p. σέσωκα, p. pass.
σέσωμαι, a. 1. pass. ἰσωθῶ.
ε. 374.

Σώμα, αἶ, τὸ, corpus, σώματι.
α. 426.

Σωρὸν, acc. à σωρὸς, ἔ, ὁ, acer-
vus. hinc σωρῶ, concervo.
ε. 776.

T.

TA', τῆμα, τῆδε, τῆδε. ε. 266.
 πῆ, τ'. ε. 396. ταῖ, Poëti-
 ce, pro αῖ. α. 162.

Ταλαίρων, genit. pl. laborioso-
 rum, à τάλαιρος, qui patien-
 ter opus facit, à τῆλας, ανθ,
 ὁ, miser. Th. τῆλᾶω, suffero,
 vel τλῆμι, fero. ι. 46. 789.

Ταλαχῆδιθ, magnanimitus, qui
 animo res arduas perferre,
 & superare potest, ex τῆλᾶω,
 suffero. & χαρδία, ας, ἡ, cor.
 α. 424.

Ταλάρις, cistas, acc. pl. à τῆλα-
 ρθ, υ, ὁ, squalus, in quo lana
 & fusi. Th. τῆλᾶω, suffero,
 f. ἄσω. α. 293.

Ταλασίφρωνθ, arumposi, genit.
 sing. à τῆλασίφρων, cujus pe-
 ctus omnia tolerat, ex τῆλᾶω,
 suffero, & φρήν, ενος, ἡ, mens.
 θ. 1012.

Ταροῖν, α. 2. inf. act. τίμνειν,
 pro τίμνει, τιμνέμεναι, Do-
 rice, pro τίμνει, præf. act. in-
 finit. pro τίμνει, τίμνειο, α. 2.
 opt. med. verb. τίμνω, seco,
 f. μῶ, p. τίτμηκα, α. 2. ἔπαμον,
 p. τίτομαι. Sic & τίμνειο, per
 τμήσιν, pro ἄπο τίμνειο. ε. 421.
 423. 789. 805.

Ταυῖπεκλθ, longa vestis, à τα-
 υῖω, idem quod τῆνω, exten-
 do, & πίπλον. α. 83.

Ταυῖριζθ, expandens radices.
 Epitheton arboris, ut hoc in

loco populi, quæ radices in
 visceribus terræ diffundit,
 in aëre vero ramos, à ταυῖω,
 pro τῆνω, tendo, & ρίζα, υς,
 ἡ, radix. α. 377.

Ταυῖσιπρθ, expandens alas,
 ex ταυῖω, pro τῆνω, extendo,
 & πῆρον, τῶ, ala. ε. 210.

Ταυσφύρις, procera, à ταυῖσφυ-
 ρθ, ex ταυῖω, pro τῆνω, ex-
 tendo, & σφυρᾶ, malleolus
 pedis, qui festinat, & extensis
 passibus incedit. θ. 364.

Ταυῖτελα, hirsutam, acc. sing.
 à ταυῖτελεξ, qui laxo capillo
 est, ex ταυῖω, seu τῆνω, ex-
 tendo, & τελεξ, τελεξος, ἡ, ca-
 pillus. ε. 514.

Ταυῖπτε, ταυῖπτ', ut primum.
 Th. πθ. ε. 465.

Ταρῖρις, Tartari, gen. à τάρ-
 πρθ, υ, ὁ, in plural. τάρ-
 περα, quam anomaliam Sca-
 pula præterit. θ. 807.

Ταρῖρις, crebra, nom. pl. à τάρ-
 φης, seu τάρφους, θ, ὁ, ἡ,
 densus, creber. Th. τάρφθ,
 ιθ, τὸ, densitas. θ. 693.

Ταῦτε & πῶτ', acc. pl. ab ἔτος,
 αὐτή, τῷτο, hic, hæc, hoc.
 ε. 27. θ. 75.

Ταῦριςθ, υ, ὁ, idem quod ταῦ-
 ρειθ, ταυρινus. Th. ταῦρθ,
 υ, ὁ, ταυρις. α. 104. θ. 832.

Ταφίον, populi quidam dicun-
 tur τῆφιοι. α. 19.

Τάφθ, υ, ὁ, sepulchrum, à τῆπ-
 τω,

- τω, ψω, *sepelio*, in a. 2. ἔπαφον. α. 477.
- Τάχα, ποx, adverb. à πεχὺς, *ceter*, in acc. πεχὺς, & τὰχ', pro πέχα, πεχὺς. superl. πέχυσται. αὖς πέχυσται, *quam occyssi- mēd.* ε. 85. 310. θ. 490.
- Τάων, *Æolicè* pro τῶν, in g. f. ab articulo, ἡ. ε. 824. α. 6.
- Τ'. Vide κ'. ε. 4. 7.
- Τε respondet Latino *quo*, & hinc est, Θ. ε. 3. 4. τε ἰθι. αἰque. θ. 624.
- Τῶ, acc. Doricè, pro σῶ, à σὺς, σὴ, σὸν. Th. est σὺ, Doricè τὸ. ε. 299.
- Τέθλη, *flormis*. præt. med. à τέλλω. τέθλη pro τίθλη metri causa. hinc in part. med. τεθλήα. θ. 901. ε. 225.
- Τέθειωτ, mortuum, part. præt. act. pro τεθεικός, à τέθειμαι, pro θνήσκω, *poerior*, f. 2. m. θνήσκω, 2. 2. ἔθνηον, præt. τέθεικα, & τέθεικα, ad formam ἑ τέθεικα. pro τεθεικός, *poerior*, Plato in Epist. τεθεικός, *Poëticè* etiam τεθνηός, p. m. τέθναα. α. 454.
- Τέχ, Θ, π, πω, α. 244.
- Τέκε, & τέκ', 2. 2. act. pro ἔτεκε, à τέκω, *pario*, τέκεα, 2. 2. med. infin. Vid. ἔτεκε. θ. 53.
- Τέκεται, dat. pl. Ion. pro τέκεσι, à τέκε, Θ, π, πω, α. 244.
- Τέκω, *pario*. θ. 478.
- Τέκετο, *perperit*, 3. sing. 2. 2. med. indic. pro ἔτεκετο, metri causa abjicitur augmentum. Th. τέκω, f. τέχομαι, 2. 2. ἔτεκεν. θ. 308.
- Τεκμαίρεται, *destinat*. 3. perf. præt. à τεκμαίρομαι, ad finem *perduco*, *struo*. Th. τέμωρε, π, finis. ε. 227.
- Τέκνα, *liberi*, à τέκνον, & τὸ, *filius*. Th. τέκνω, *pario*. ε. 233.
- Τέκον, *perpererunt*, 3. pl. 2. 2. act. indic. pro ἔτεκεν, à τέκω, *pario*. α. 6.
- Τέκος, Θ, π, τὸ, *fatus*, *proles*. à τέκω. α. 216.
- Τεκῶσαι, *pariens*, part. 2. 2. act. ut & τεκῶν, à τέκω, *pario*. 2. 2. ἔτεκεν, p. m. τέτοκα. θ. 471.
- Τέκον, ον, Θ, ο, *faber*, pro τέκων, à τέκω, *fabricor*, f. ξω, p. πασι. τέτογα. ε. 25.
- Τελαμῶν, ὦν, Θ, ο, *lorum ensis*. Th. τελαῶν, ὦ, f. ὦν, *suffero*. α. 222.
- Τελέω, præt. inf. pass. τελέω, ἔμελλον, *perficiendum erant*. à τέλω, ὦ, f. ὦν, p. πα, ad finem *perduco*, præt. pass. τετέλωμαι. ε. 271. θ. 552.
- Τελέω, præt. subj. à τέλω, (Poët.) *sum*. Thema τέλω. ε. 175.
- Τελεσθῶ, ὦ, Θ, ἔς, ἡ, *nomen mul.* θ. 353.
- Τελέωμαι, *peragaw*, 2. 1. opt. act. à τέλω, f. ὦν, *perficio*, π, πω, α. 244.

τέλειον, pro ἐτέλειον, a. i. act. τελίστη, a. i. subj. πτελομένη, perf. part. θ. 170. α. 36. ε. 559.

Τελευτή, pro τελευτή, Doricè, à τελίω. Th. τέλη, ε, τὸ, finis. 89.

Τελοφάρε, ad finem perducentis vel perductus, ex τέλη, ε, τὸ, finis, & φέρω, fero. θ. 740.

Τελούτων, acc. à τελούτη, ἥς, ἡ, idem quod τελετή, finis, exitus. Th. τέλη, ε, τὸ, finis. ε. 331.

Τελευτή, gen. à τελέτης, perfectus. Th. τέλη, ε, finis. θ. 242.

Τέλη, ε, τὸ, finis exitus. ε. 165, 216.

Τελευτή, luto, à τέλω, ε, τὸ, lucus. Th. τελευτή, μω, seco. α. 58.

Τένδη, arrodit, 3. præf. ind. à τένδω, rodo, arrodo. ε. 622.

Τένοντε, accusf. dual. à τένων, οντος, ό, tendo. Thema est τένων, tendo, f. τῶν, p. τέτωνα, α. 419.

Τέξασθαι, paritura, fut. i. med. infinit. à τέκνω, f. i. m. τέξομαι, α. 2. ἔτεκον, a. i. pass. ἔτεχθην, præf. m. τέτρεκα. θ. 469.

Τέον, τεύω, à τέος, ἡ, όν, τεύω, Doricè, pro τός, σή, σόν. Th. σὺ, tu. ε. 339.

Τέρας, αἶμα, τὸ, prodigium. 9. 744.

Τέρενα, accusf. sing. à τέρω, εν, ό, tener, mollis. Th. τέρω, uexo, affligo. θ. 5.

Τερμίδοντα, talarum, acc. sing. à τερμίδεις, εν, ad pedes usque demissus. Thema τέρενα, αἶμα, τὸ, terminus, meta. ε. 335.

Τέρπεται, 3. præf. ind. τέρποντ, pro τέρποντο, delectabantur; imperf. abjecto augmento.

Th. τέρπον, ψω, delecto. ε. 115. Τέρπει, delectat. à τέρπον, f. ψω. θ. 37. α. 47.

Τερπικέραυνον, fulminibus gaudentem. à τέρπον, delecto, & κέραυνος, ό, ό. ε. 52. 271.

Τερψίχρη, ἥς, ἡ, nomen Musæ, tripudiis se oblectans. à τέρπον, delecto, & χρεός, ό, ό, chorus, tripudium. θ. 78.

Τέρψις, εως, ἡ, delectatio. Th. τέρπον, delecto, f. ψω. θ. 917.

Τεσσαράκοντα, quadraginta. Th. τέσσαρες, quatuor. ε. 383.

Τεσσαρεκονταετής, quadragenarius, ex τεσσαράκοντα, quadraginta, & hoc à τέσσαρες, quatuor, & ἔτος, ε, τὸ, annus. ε. 439.

Τέπειται, extensus est, præf. pass. & τέπειτο pro ἐτίετο, plusq. perf. verbi τείνω, f. τῶν, p. τέτρεκα, præf. pass. τέπειμαι. 9. 638.

- Τέταρτη, *quarta*, dat. à τέταρτος, &, ὁ, *quartus*. Th. τέσσαρες. ε. 798.
- Τεπιδρή, *honorata est*, per epenthesein Poëticam τεπιδρή, perf. part. pass. à τίω, punio, honoro, f. ισω, p. ηα. θ. 415.
- Τεπίμηται, *honorata est*, à πμείω, honoro. Thema, τίω, *idem*. θ. 449.
- Τέτλαθ', *sustineas*, pro τέτλαθι, per reduplicationem pro τλήθι, a. 2. imperat. ab aor. 2. ἔτλω, verbi τλήμι vel τλάω, per syncopen pro παλάω, f. τλήσω. ε. 716.
- Τέτμη, 3. sing. præf. subj. à τίτμω, *sortior*, *invenio*. Vide τέμνω, *seco*. unde τμήω, τμῶ, & per reduplicationem (uti placet Eustathio) τέτμω. θ. 610.
- Τετοκῆς, *enixa*, præf. med. part. à πκτω, *pario*, f. τέχομαι, a. 2. ἔτεκον, p. m. τίτοκα. ε. 589.
- Τέπερ' pro τίπερ, in dual. num. τίπερ, *quatuor*. sic accipitur à Poëtis pro τέσσαρες. Videmus hic aptari numerum dual. etiam non dualibus. ε. 696.
- Τετραμυρῶ, *versus*, perf. part. pass. à τέπω, *verto*, f. ψω, p. m. πέποπα. ε. 725.
- Τετρας, *addes, ἡ, quaternarius*, τετραδί, τεράδι, acc. pro τε-
- τραδῶ. Th. τέσσαρες, *quatuor*. ε. 792. 796.
- Τετρατέρυφον, qui in quatuor partes finditur, ex τετρας, *addes, ἡ, quaternio*, & hoc à τέσσαρες, *quatuor*, & ἡρύπλω, *frango*, f. ψω, perf. part. τί-ηρυμμαι. ε. 440.
- Τέτρας, per metathesein τέπερτω, &, ὁ, *quartus*. Th. τέσσαρες. ε. 594.
- Τέπιξ, ιγῶ, ὁ, *cicada*. α. 393.
- Τετύκται, 3. perf. part. à τέτυγμα, verbi τέλλωμαι, *sum*. Th. τέλλω, *ξω, fabricor*. ε. 743, 750.
- Τέτυκθ, pl. perf. pro ἐτίτυκθ, à τέλλω, *fabricor*. Vide in τίτυκται. α. 154.
- Τεῦ, Doricè pro ἔ, & hoc pro σῆ. Th. σὺ, tu. ε. 328.
- Τεῦξε, a. 1. ind. pro ἔπευξε, ut & πῦξαν pro ἔτῶξαν, a. 1. act. 3. pl. πύξια, Ionicè pro τῶξῃ, 2. sing. fut. i. med. ε. 399. 79. θ. 141.
- Τῶχα, τὰ, *arma*, πύχ', pro τῶχια, πύχλι. α. 60. θ. 186.
- Τῶχων, *machinans*, à verbo τέλλω, *eis, ei, fabricor*, f. ξω. ε. 263.
- Τέχνη, *ἡ, ars*, τέχνησι, Ionicè pro τέχλαις. θ. 496. 863.
- Τεῶ, dat. à τεός, *tuus*. ε. 23.
- Τῆ, hac, τῆδ'. ε. 206, 633.
- Τηθὺς, ὅ, ἡ, *nomen mul. in acc. πθῶν*. θ. 136.

Τήκεται, liquefcit, à τήκω. 9.
866.

Τήλε, procul, adverb. τηλῶ pro-
cul, idem cum τήλε, τηλόθεν.
θ.785.

Τηλεβοάων, gen.pl.nomen gen-
tis. κ.19.

Τηλεκλειτῶ, gen. Ion. pro τη-
λεκλειτῷ, inclyti, & τηλη-
κλειτὸς, ὅ, ἐ, est nomen viri.
q. d. longè latèque celeberr-
imus. ex τήλε, procul, & κλει-
τὸς, inclyti, Th. κλείω, cele-
bro. κ.327.

Τηλεσκοπὼν, eminus apparen-
tem, ex τήλε, procul, & σκέ-
πτομαι, f. ψομαι, video. 9.
566.

Τῆμος, τῆμος, τημῶτος, pro τῆμος.
Th. ἡμος, quum. ε.574.

Τὴν, τὴν δὲ, τὴν γε, τῇτιν pro
ταῖτιν, Ionicè ab ἡ. ε.12.39.
9.917.

Τητῶ, cæreas, 2. perf. præf. à τη-
τῶμαι, ὠμαι, Th. τητῶν, ὠ,
f. ἡτῶ, privo. ε.406.

Τι, interrogativum quare. ε.
205. κ.380. π̄ indefinitum
aliquid. ε.88.

Τίσαν, honorabat, imperf. Poë-
tice pro ἔπει, à τίω, honoro, f.
πίζω. α.9. hinc & πίσται.

Τίη, Poëtice pro τί, quid. θ.35.

Τίησι, πητίσι, faciunt. πητιν.
præf. opt. ε.516.

Τίησι, præf. part. πητιν, Ionicè
pro πητιν, præf. inf. à τίη-

μι, ποιο, α.2. ἔθλω. ε.742. θ.
597.

Τίηων, dat. casus nomen viri.
9.984.

Τίητι, Poëtice pro ἔπει, im-
perf. præf. verbi τίητι, pario,
f. τίηομαι, α.2. ἔπει, p. m.
τίηος. θ.223.

Τίηω, honorat. τίηω, imperf.
pro ἐτίηω, honorabat. Th.
τίω, honoro. τίησι. α.1. ind.
pro ἐτίησι. θ.532.

Τίηη, ἡς, honor. πηην, à τίω,
honoro. θ.203.

Τίνυαδ, puniri, præf. inf. idem
quod τίσαδ, πινυδῶς, vin-
dicantes, præf. part. Th. τίω,
punio. ε.802.

Τίον, honorarunt. 3. pl. α.2. act.
pro ἔπον, prima in α.2. bre-
vis est, cæteroquin longa, à
τίω, honoro. α.85.

Τίρωτος, nomen oppidi. τίρωθ',
per apostrophum insolentem
pro τίρωτον. α.81. θ.292.

Τίς, quis? interrogativum, ge-
nit. τίνος. α.72.

Τίς, indefinitum in g. maf. qui-
spiam. εἴ τις, si quis. in form.
g. τίς, ulla, & in neutro τί,
quod. ε.21.188.

Τίςσμεν, uli fuerimus, 1. pl.
α.1. med. opt. τίω, ulciscor,
punio, f. πτω, α.1. ἔπει. 9.
165.

Τίσιν, ultionem, acc. à τίς, ul-
tio. Th. τίω, punio. 9.210.

T,

Τιτάνων, nocentes, acc. pl. præf. part. à τινών, idem quod τίνω, punio, ludo. τίνω, habet primam longam. Alii vertunt festinantes, à τείνω, sed sic prima foret brevis. §. 209.

Τιτάνω, calce, gypso, dat. sing. à τίνω, υ, η, calx. α. 141.

Τιτῶν, Titanes, posterii Saturni. πῆσι, dat. pl. & πτῶσι, Poëtice à τινών, ulciscor, pœnas luo. Th. τίνω, punior. θ. 630.

Τιμῆσαι, cesa, a. 1. part. pass. à τίνω, seco, scindo, f. 1. τιμῶ, p. τέμνω, a. 2. ἐτιμω, a. 1. pass. ἐτιμήθην, præf. med. τέ τιμω. α. 418.

Τὸ, τόγ', & τόδε, articulus præposit. α. 483. 362. 50.

Τόθ', pro τότε, tunc, & τόθεν, idem. α. 32. 76.

Τοί, particula est enclitica, quæ adverbis vel conjunctionibus adnectitur: interdum ornatus tantum gratia. α. 106.

Τοίγα, illi. α. 724.

Τοῖο, Poëtice pro τῷ, ab ὁ, art. præpos. pro αὐτῷ. θ. 493. 210.

Τοῖ, talis. Th. οἷ, qualis. α. 41.

Τοῖς, ipsis, dat. pl. τοῖσι, parago-ge Ionica, τοῖσιν, ab ὁ, η, τὸ, artic. præposit. α. 57. 170.

Τοκῆι, dat. Ionice, pro τοκίῃ, à

τοκεῖς, parens, acc. τοκῆα, dat. pl. τοκεσιν, à τίλω, f. τίλωμαι, pario. θ. 155. α. 186.

Τόν, quem, acc. ab ὁ, art. præp. α. 32.

Τόσ, & Poëtice τῶσ, tantus. Th. ὅσ, & Poëtice ὅσ-σ, υ, ὁ, quantus. α. 658. α. 441.

Τότε, τέρ', pro τότε, tunc. Th. ὅτε, quando. α. 563. 614.

Τὸ, τ', hocque, artic. præposit. ab ὁ, η, τὸ. α. 358.

Τοπρώτον, primum. Sic τὸ πρῶτον, mane, τὸ καθήμερον, quotidie, eleganter præponitur, τὸ. α. 485.

Τοπαρ, idem quod παρ, Poëtice pro παρ, ante, ταπαρώσε. α. 182. §. 394.

Τῷ, & τῷδε, quo, art. præp. ab ὁ, η, τὸ. α. 33. 282.

Τῷτο, & τῷτ', τῷθ', pro τῷτο, ab ἔτ, αὐτῇ, τῷτο, hic, hac, hoc. α. 120. 360.

Τῷνε, quocirca, pro τῷνε, cujus gratia. α. 49. §. 88.

Τῷς, hos, ab ὁ, art. præp. α. 136.

Τρεῖν, timebant, 3. dual. imperf. act. pro ἐτρέιν, ad formam ἐτρεῖν, à τρέω, tremo, f. τρέω. α. 171.

Τρεῖν, imperf. pro ἐτρέιν, tremabant, à τρέω, tremo. α. 213.

Τρεῖς, oi, & αἱ, tres. θ. 148. 321.

Τρέψας, convertens, & in acc. τρέψαντα, a. 1. part. act. τρέ-πω,

σειχω, ξω, ordine eo. θ. 727.
Τεῖτον, tertium, pro τεῖτῳ,
dicitur etiam τεῖπτον. Th.
τρεῖς, tres. ε. 142.
Τετράβλιον, nomen mul. θ. 924.
Τεῖχος, pili, à nominat. Τεῖξ,
τεῖχος, η. α. 391. in dat. pl.
Τεῖξι. ε. 537.
Τροίη. Trojam, à τρώς, τρώδης,
ὁ, Trojanus. ε. 164.
Τροπή, conversio, τροπῆς, acc.
pl. ubi ας corripitur per li-
centiam Poëticam, quam
vocant συτολῶν. ε. 477. 562.
Τροχαλῆς, incurvus, metaphora
desumpta à rota. Th. τρέχω,
curro. ε. 516.
Τρυγητῆρων, gen. pl. à τρυγη-
τῆρ, ἥρῳ, ὁ, vindemiator,
h. e. qui vina demit, à τρυ-
γαῖω, fruges carpo. item, per
syn. gen. vindemio. Thema,
τρύγη, ης, ὅ, triticum. α.
293.
Τρυφάλειον, galeam, q. τριφα-
λον, à triplici cono. Th. φα-
λῆς, ὅ, conus galeæ. α. 199.
Τρύχεζιν, absunt, à τρύχω,
idem quod τρύω, attero. ε.
303.
Τυών, tu, pro Dorico, τυ, & hoc
pro τυ, tu. ε. 10.
Τυπείς, percussus, a. 2. pass. à
τύπτω. α. 361.
Τυρλωσίον, dat. pl. Tyrrhenis,
nomen populi. θ. 1015.
Τυτῆς, ὅ, παρυνς, & τυτῆν,

paullulum. Adv. Neutra po-
nuntur pro Adverbiis. Th.
πτῆς, ὅ, μαμμα. ε. 467.
Τυφάονα, acc. à τυφάων, ενῳ,
ὁ, nomen proprium viri, τυ-
φάονιον, nomen proprium
loci. θ. 306. α. 32.
Τυφάειῳ, genit. τυφάω, no-
men est gigantis. θ. 869.
Τύχη, nomen proprium mul.
θ. 360.
Τυχόνε, ei qui obviam fuerit,
part. a. 2. act. à τυχαίνω, sum,
evenio, incido, f. τούχομαι,
aor. 2. ἔτυχον, p. τετόχα. θ.
973.
Τώγ', hi, dual. num. ab ὁ, hic.
ε. 437. sed τῷ, dat. sing. ε. 279.
Τῶν, & τῶν γε, genit. pl. ab ὁ,
ἡ, τὸ, hic, hæc, hoc. ε. 333.
244.
Τῶς, sic, pro ἔτως, per aphære-
sin. Th. ἔτος, ε, ὁ, hic. α. 219.

Υ.

Υ' Ἀδς, stella septem in corni-
bis tauri, qua quum oriun-
tur aut occidunt, pluvias ex-
citant, ab ὕω, pluo. ε. 613.
Υβείς, ὕβειῳ, ὕβειν, ὕβεις,
injuria. Hinc est ὕβελζω,
consumelia afficio. unde est,
ὕβεισθς, ὅ, insolens, pro-
tervus. in acc. ὕβεισλῶ. ε.
212. θ. 307.
Υγρός, ὅ, humidus. hinc ὕ-
γρην, humectio. ε. 623.

Υῤ,

Υδ, *aqua*, dat. cas. ab ὕδῳ, εἰς, τὸ, Poëtice, pro ὕδωρ, *aqua*. ε. 61.

Υδρίω, Ionice, pro ὕδραν, Hydram, ab ὕδωρ, αἰῶ, τὸ, aqua. θ. 313.

Υδωρ, *aqua*, genit. ὕδατος. ε. 194.

Υῖ, *pluit*, 3. præf. ind. ab ὕω, *pluo*, f. ὕσω. hinc ὕετο, ἔ, ὅ, *pluvia*. ε. 550. 543.

Υῖι, à nominativo ὕϊς, *filius*, in genit. ὕϊος, & contractè ὕϊ, in dat. ὕϊι, & contractè ὕϊ. α. 150. ὕϊς, ὕϊες, ad formam βασιλῆες, ab ὕδωρ, *filius*. vox hæc variè declinatur, in 3. simpl. itemque in 2. & 3. contractorum. θ. 368.

Υλη, ης, ἡ, *sylva*. hinc ὕληεις, εἰς, *sylvosus*, ὕληος ης. θ. 1010.

Υληκρίται, *qui in sylvis dormiunt*, nom. pl. ab ὕληκρίτης, ex ὕλη, ης, ἡ, *sylva*, & κρίτη, *lectus*, confer supra ἡμερόκριτος, *qui toto die dormit*. ε. 527.

Υλοτόμος, ε, *casor lignorum*. hinc & ὕλοτόμιον, *ligna in sylvis cado*. ab ὕλη, *sylva*, & τέμνω, *seco*, f. μῶ, p. m. τίμω. ε. 420. 805.

Υλοφάγιο, genit. Ion. ab ὕλοφάσκειν, *qui sylvas depascitur*, ab ὕλη, *sylva*, & φάγω, *edo*, α. 2. ἐφαγῶν. ε. 589.

Υμεῖς, vos. à σὺ, tu. hinc ὑμέτερος, *vester*. θ. 963.

Υμῆμαι, *hymeneus*, ab ὑμελῶς, ὅ, *pellicula*, *qua facies involvitur*. α. 274.

Υμμι, *vobis*, Æolice, pro ὑμῖν. ὕμῶν, pro ὑμέτερον. θ. 662. α. 328.

Υμνῶ, *celebro*, *laudo*, f. ἦσω, ὑμνεῖσθαι, Poëtice, pro ὑμνεῖσθαι, pl. part. præf. f. g. ὑμνήσῃ, α. 1. act. subj. ὑμνεῖσθαι, Dorice, pro ὑμνεῖσθαι, ὑμνεῖσθαι, part. præf. f. g. pl. num. pro ὑμνεῖσθαι, Dorice, ab ὕμνος, *hymnus*, *carmen*. Th. ὕδω, *celebro*, *cano*. ε. 2. θ. 11. 33.

Υμνος, ε, ὅ, *carmen*, ab ὕδω, *celebro*. ὕμνω, *carmine*. ε. 655.

Υῖς, ἔ, ὅ, *filius*. ε. 269.

Υπαί, præposit. pro ὑπὸ, Poëtice. ubi redundat α. 71. 278.

Υπαλῶσας, *subterfugere*, scilicet debes, (α. 1. med. infin. Th. ἀλῶ, *molo*, *vito*, Poëtice, ἀλῶ.) ε. 555.

Υπαλύξαι, *effugere*, α. 1. act. infin. ab ὑπαλύσκειν, f. ὑπαλύξω. Thema, ἀλῶ, *vito*. α. 304.

Υπιδέσθαι, *suscepit*, pro ὑποδέσθαι, 3. sing. plusq. perf. pass. habet significationem mediam, ab ὑποδέχομαι, *exoriam*, præf. ὑποδέδισμαι, *suscepi*. Th.

Th. *διχομαί*, f. *χομαί*, *capio*.
§. 513.

Υπὸθηκα, *instruxit*. 3. sing. a. i.
med. indic. ab ὑποθημι,
suppono. Th. *πῆμι*, pono.
§. 175.

Υπὸαντίος, *adversarius*, ab ἐναν-
τίῳ, *oppositus*. Thema, ἀντί,
propositio, pro. α. 347.

Υπὸερθε, ab ὑνερθε, *infra*. Th.
ἔρθε, ας, ἡ, *terra*. α. 410.

Υπὲρῆλυξε, *evitavit*, a. i. ind.
Th. ἀλύω, unde ἀλύωσα, F.
ξω, a. i. ἤλυξα, ας, ε. θ. 615.

Υπερ, praeposit. pro *supra*. ε. 45.

Υπερβάλλων, *superans*, praef. part.
Thema, βάλλω, jacio, f.
αλλῶ, p. βέβληκα, a. 2. ἔβα-
λον. ε. 487.

Υπερβασία, ας, ἡ, *transgressio*,
Poetice, pro ὑπερβάσις, ab
ὑπερβαίνω, *transgredior*. Th.
βαίνω, eo, f. βήσομαι, a. 2.
ἔβην. ε. 825.

Υπερβίῳ, *violentus*, omnem
vim excedens, ex ὑπερ, *su-
pra*, & βίαιας, ἡ, *vis*, *robur*,
unde est, *Latinoꝝ super-
bus*. §. 139.

Υπερβανής, & ὑπερβανῶ, α,
ὁ, ἡ, *superbus*, *conspicius*
super alios; ut ὑπερβανὰ
πέντα, *superba proles*, ex
ὑπερ, & φαίνω, f. ανῶ, p. πι-
φαίνω, ostendo, in lucem
edo. §. 149.

Υπερβώνες, ορῶ, ὁ, *superbus*,

Thema, ἀνῆρ, ἀνδρὺς, ὁ, *vir*.
§. 995.

Υπερθε, seu ὑπερθε, *supra*. Th.
ὑπερ, *super*. ε. 543.

Υπερθευμῶ, ὁ, *magnanimus*.
Thema, θυμός, ὁ, *animus*.
§. 937.

Υπερθεύειν, *superluminare*. Th.
θεύειν, ας, ἡ, *janua*. α. 271.

Υπερθεονίδας, gen. *Æolice*, pro
ὑπερθεονίδης, ab ὑπερθεονίδης,
α, ὁ, *nomen gentis*. θ. 1010.

Υπερθεῖον, genit. ab ὑπερθεῖον,
nomen viri. θ. 134, 374.

Υπερθευδανῶ, acc. ab ὑπερθευδανῶς,
αῖῶ, ὁ, *gloria superemi-
nens*. Them. κυδῶ, εἶ, τὸ,
gloria.

Υπερθευδής, praepotentis, ab ὑ-
περθευδής. Th. μῦθος, εἶ, τὸ,
animus. α. 413.

Υπερθεῖον, α, ὁ, *pistillum*, vete-
res mortario usi fuerunt pro
molis. ε. 421.

Υπερθεῖον, genit. ab ὑπερθεῖον,
insolens, *cujus robur arma*
superat. Th. ὄπλον, α, τὸ, &
in pl. πῶ, *arma*. θ. 516.

Υπερθεῖον, *pollicitus erat*, a. 2. acc.
ab ὑπερθεῖον, suppono. Them.
ἵστημι, statuo, f. ἵστημι, a. 2.
ἔστημι. θ. 402.

Υπερθεῖον, *superlatius*, superl. ab
ὑπερ, *super*, comp. ὑπερπε-
ρῶ, *superior*, ab ὑπερθεῖον,
dicitur etiam ὑπερθεῖον, per
syncopen, *Consul*. ε. 8.

Υπερθεῖον

- Υ' *παραστηῖς*, *congressa*, a. i. part. pass. pro *παραστηῖσα*, ab *παραστάω*. Th. *δύη*, *ἦς*, *ἡ*, *le-ctus*. θ. 374.
- Υ' *πῆζαν*, *prominebant*, imperf. ab *ὑπείμι*, *subsum*. α. 266.
- Υ' *πνῶ*, *α*, *ὀ*, *somnus*, *ὑπνῶ*. ε. 116.
- Υ' *πὸ*, & *ἐφ'*, *à* vel *sub*. praposit. α. 63. 367.
- Υ' *ποδδείζας*, *subversitus*, part. a. i. act. δ. ingeminatur metri causa, ab *ὑποδίδω*. Th. *δίδω*, *timeo*, f. *δίδισμα*, p. *δίδωκε*. α. 98.
- Υ' *πικρῶς φύγη*, a. 2. act. subj. alii *ὑπικρῶς φύγῃ*, a. 2. act. opt. *effugerit*, à *φύγω*, *fugio*, f. *φύξομαι*, a. 2. *ἔφυγεν*. α. 42.
- Υ' *ποδμηῖσαι*, *subjugata*, participium, a. i. pass. ab *ὑποδμήομαι*, f. *ἤσομαι*, p. *δίδμημαι*, pro *ὑποδμησέομαι*. Th. *δαμῶ*, *ᾧ*, *domo*. α. 53.
- Υ' *ποκυοσαμένη*, σ duplicatur metri causa, part. a. i. med. ab *ὑποκύνωμαι*, *sio gravis*. Th. *κύνω*, f. *σῶ*, in utero fero. θ. 308.
- Υ' *πόδρα*, *torve*, adverb. ponitur *ἐπὶ ῥήματι* καὶ *ὑπόδρα*, pro *ὑπὸ*, per epenthesein & δ. Th. *ὄρα*, f. *ᾶσῶ*, p. *ᾶσκα*, & Att. *ᾶσκα*. α. 445.
- Υ' *πολαμπές*, neutri, ab *ὑπολαμπής*, *sublucidus*. Th. *λάμπω*, f. *ψω*, *luceo*. α. 142.
- Υ' *παλλεύω*, *fuge*, pro *ὑπαλλεύω*, prax. imperat. ex *ὑπὸ* & *ἀλλέομαι*. Thema est *αἰλέω*, *molio*, item *vito*. α. 758.
- Υ' *πόπορις*, *quæ liberos habet*, à *πόρις*, *ἰσ*, *ἡ*, *vitula*. ε. 601.
- Υ' *ποταρταροί*, *sub tartarum detrusi*. Th. *τάρταρ*, *α*, *ὀ*, *tartarus*. θ. 851.
- Υ' *ποσδομήρων*, *irruentibus*, prax. part. verbi *σδύω*, *agito*, idem quod *σείω*. α. 373.
- Υ' *ποχόμη*, part. a. 2. med. ab *ὑπέχομαι*, *promitto*, f. *ὑποσχέσομαι*, p. *ὑπέχημαι*, a. 2. m. *ὑπεχόμεν*, ab *ὑπέχω*. Th. *ἔχω*, *habeo*. θ. 170.
- Υ' *σμίη*, *ἡ*, *pugna*. Th. *μῆρ*, *maneo*. α. 178.
- Υ' *τερ*, *α*, *ὀ*, *posterior*, *sequens*. ε. 349.
- Υ' *φαίνε*, *texebat*. imperf. act. ab *ὑφαίνω*, idem quod *ὑφαίω*, *texo*. α. 28.
- Υ' *φήσων*, *aliquanto minor* ἢ *junior*, q. d. *subminor*, ab *ὑπὸ*, & *ἦπῶν*, vel *ἦσων*, *ον*, *ὀ*, *ἡ*, *minor*. α. 258.
- Υ' *ψηλός*, *ἡ*, *ὄν*, *altius*, *α*, *υψ*, ab *ὑψ*, *ἰσ*, *τὸ*, *altitudo*. α. 440.
- Υ' *ψῳρεμέτης*, *α*, *ὀ*, *altitonans*, ex Adverbio *ὑψι*, *alte*. Th. *ὑψ*, *ἰσ*, *τὸ*, *altitudo*, & *βρέμω*, *fremo*, *resono*. ε. 8.
- Υ' *ψιζυγ*, *altijugus*, ex *ὑψι*, *alte*. Th. *ὑψ*, *ἰσ*, *τὸ*, *altitudo*.

titudo, & ζυγός, *jugum*. Th. ζυγόν, *jungo*. ε. 18.

Υψίκομος, *alè comatus*. Epith. quercus, ex ὑψί, *altè*, & κόμη, ης, ἡ, *coma*. α. 376.

Υψιμέδωντος, genit. ab ὑψιμέδων, *in alto regnans*. ex ὑψί, *altè*, hoc ab ὑψι, ε, αλτι-
tudo, & μέδω, *impero*. θ. 529.

Υψόθεν, & ὑψέ, *altè*, adverbia. Th. ὑψι, ε, αλτι-
tudo. ε. 847, 549.

Φ,

Φαέτων, *Phaëtonta*, nomen viri. φαέτων, ον, ο, *lucidus*. praef. part. q. d. *lumen currens*. à φαέτω, idem quod φάω, *luceo*. θ. 760.

Φαείν, *lucet*, 3. praef. ind. act. à φαείνω, *luceo*. Th. φάω, *luceo*. ε. 526. θ. 372.

Φαεινός, ε, ο, *splendidus*. à φαείνω, idem quod φάω, *splendeo*. α. 225.

Φαειμιβρότε, genit. à φαειμιβρότε, *lucem hominibus praebens*. à φάω, *luceo*, & βροτός, *mortalis*. θ. 958.

Φαίδιμος, ε, ο, ἡ, *illustris*. Th. φαίδριος, ε, ο, *hilaris*. θ. 940.

Φαιδριώδης, *ablue*, praef. inf. pass. à φαιδριώω, *nitidum reddo*. Th. φαιδρός, ε, ο, *alacer*. ε. 751.

Φαινομήδης, *apparentem*, praef. part. pass. à φαίνω, *ostendo*,

facio apparere. φαίνετε, *ostendite*. φαίνε, *praefatui*, *exferebat*, imperf. Ion. Vide φαίειν. θ. 443, 689.

Φάλαγξας, acc. pl. φάλαγξ, ης, ἡ, *acies quadrata*. θ. 935.

Φάληρον, nomen viri. α. 180.

Φανείν, *apparuerit*, 3. sing. a. 2. pass. ut & φανῆ, 3. sing. a. 2. pass. subj. φανείτω, part. a. 2. pass. verbi φαίνω, *in lucem profero*, f. φανῶ, a. 1. ἔφηναι, p. πέφασθαι, p. pass. πέφαμμαι, a. 2. pass. ἐφάνην. ε. 456, 596.

Φάος, ε, ο, τὸ, *lumen*. à φάω, *luceo*. ε. 154.

Φαρίεσσι, dat. pl. Poëticus, à φάρ, ε, ο, τὸ, *vestis exterior*, *palla*. ε. 196.

Φαρίεσσι, acc. Ion. φάρ, τὸ φέρεσσι, *quia sagitte in ea feruntur*. α. 129.

Φάρμακον, ε, τὸ, *remedium*, accipitur etiam pro *veneno*. ε. 483.

Φασί, & φασίν, *ajunt*, 3. pl. ind. praef. à φημι, *dico*. ε. 801.

Φάσις, nomen fluvii.

Φάσκε, *dictitabat*, imperf. pro ἔφη, Poëticè, ab inuit. φάσκω, Sic φαίσκε (ιλιad. β. v. 60.) pro ἔφη. θ. 209.

Φατός, *celebris*, φατός, *enarrabilis*. & in genit. pl. φατειών. Th. φημι vel φάω, *dico*. ε. 3. α. 144, 161.

Φάτο, a. 2. med. pro ἔφατο, *ad for-*
mam

- mam ἱσάμελιν, αἶσος, ἔσπετο. Th.
 φημί, vel φάω, dico. α. 115.
 Φείδο, *parcas*, præf. imperat.
 m. Ion. pro φείδω, verbi φεί-
 δωμαι, *parco*, f. φείδομαι, p.
 πίφεισμαι. ε. 602.
 Φειδῶ, ἰ, η, *parsimonia*. 4. con-
 tract. hinc φειδῶν, *parca*. ε.
 367, 718.
 Φερβέειν, Ionicè pro φέρειν,
pacere, præf. inf. à φέρω,
 f. ψω, *pacso*. ε. 375.
 Φερίοικ, epitheton cochleæ.
domiporta à φέρω, *fero*, &
 οἶκ, *domus*. ε. 569.
 Φερίσβ, ε, ο, η, *almus*. à
 φέρω, *fero*, & βί, ε, β, *vita*.
 ε. 693.
 Φερεσάκεις, *ferentes scuta, scu-
 tiferos*, à φερεσάκης, hoc à
 φέρω, *fero*, & σάκ, ε, σ, *τό,*
scutum. Th. σάκτω, *onero*. α. 13.
 Φεροειν, *gererent*, 3. præf. ind.
 opt. φέρω, præf. part. φέ-
 ρειν, pro ἑφέρτο, 3. perf. im-
 perf. φερέμεν. Ionicè pro φέ-
 ρειν, à φέρω, *fero*, f. οἶσω, α. 1.
 ἡνεργα, p. m. ἡνεργα. α. 150.
 ε. 213.
 Φέρω, ε, η, *nomen Nym-
 phæ*. θ. 248.
 Φερίτω, superl. *præstantissimus*.
 à φέρω, φερετε. θ. 49.
 Φέρων, φερεται, *ferens*, præf. part.
 Vide in φεροειν. ε. 202.
 Φεύγουσιν, *fugientes*, præf. part.
 f. g. pl. num. à φεύγω, *fugio*,
- φεύξασθ, f. i. inf. α. 2. ἑφυγον.
 p. m. πίφυγα. ε. 618. α. 112.
 Φῆ, dixit, pro ἑφη, α. 2. vel imperf.
 à φημί, *dico*. ε. 550.
 Φηλητηζι, (alii φιλήτησι.) *fu-
 ribus*, dat. pl. Ion. à φιλήτης,
 ε, ο, *fur*. hoc à φίλ, ε, ο, *amicus*. sed
 φηλήτης, ε, ο, *impostor*, à φῆλ, ε, ο, *impo-
 stor*. hinc φηλέω, *decipio*. ε.
 373.
 Φήμη, ε, η, *fama*. à φημί, vel
 φάω, *dico*. ε. 759.
 Φημί, *dico*, præf. ind. ἑφλω, α. 2.
 hinc φημιζω, *divulgo*, *dico*.
 ε. 654, 762.
 Φημί, *antevertens*. part.
 α. 2. med. à φημί, *prævenio*,
 F. φθάω, α. 1. ἑφθαται, α. 2.
 act. ἑφθώ. α. 2. med. ἑφθί-
 μεν, *ad formam* ἑφθίμεν.
 ε. 552.
 Φημιζω, pro ἑφθίζοντο, *sona-
 bant*, imperf. à φημιζομαι,
loquor, φημιζατο, α. 1. med.
 Ionic. præf. pass. ἑφθιζομαι,
 præf. m. ἑφθίζα. θ. 831.
 Φημιζοι, *perdunt*, 3. perf. pl. ind.
 præf. à φημιζω, f. ερῶ, p. ἑφ-
 θιζομαι, α. 1. ἑφθιζομαι, α. 2. ἑφ-
 θιζομαι, p. m. ἑφθιζομαι. Th. pri-
 mum φθίω. ε. 876.
 Φθίω, *pereo*, *deficio*, præf. ind.
 hinc in genit. part. φθιόν-
 τ, φθιόντων. θ. 59. ε. 796.
 Φθισινορα, acc. sing. à φθισινώω,
perdens viros, epitheton bel-
 lo con-

- lo congruentissimū, à φῆω, *corrupto*, & αὐτῷ, *vir*. θ. 431.
- Φθονεί, *invidet*, 3. pers. præf. ind. à φθονέω; *invideo*, f. ἤσω, p. ἐφθόνηκα. Th. φθόνος, u, o, *invidia*. ε. 26.
- Φίκιον, acc. à φίκιον nomen montis. ex ἴφι, *fortiter*, & κίω, *incedo*, quia ardui montes summis viribus sunt superandi. α. 33.
- Φιλήτηρι, *furibus*, dat. pl. pro φιλήταις, à φιλήτης, u, o, *fur*. Th. φίλον, *amicus*. ε. 373.
- Φίλον, u, o, *amicus*. φίλα & φίλ' in pl. ε. 304. 182.
- Φιλεῖ, *amat*, 3. præf. ind. à φιλέω, f. ἤσω, p. πεφίληκα, præf. m. πέφιλα. ε. 15. 298. 340.
- Φιλειῶται, *Doricè pro φιλεῖν*, 3. pl. præf. à φιλέω, *amo*. Th. φίλον. θ. 97.
- Φιλοφρίδης, nomen gentile. θ. 1002.
- Φιλοφραιδής, ἐφ, o, κῆ, *amans risus*. die gem lachet / Poët. gemitant μ. ex φίλον, *amicus*, & φραιδής *rideo*. θ. 989.
- Φιλομμηδία, acc. sing. à φιλομμηδής, ἐφ, quæ amat genitalia, à φίλον, & μῆδος, ἐφ, cura, & μῆδεα τὰ, πὲ αἰδοῖα *prudenda*. In carminis dimensione hic legendum φιλομμηδῆ. θ. 200.
- Φιλότης, ητ, *amicitia*. Th. φίλον, o, *amicus*. θ. 651,
- Φίλῃ, *chari*. genit. à φίλον, u, o, *amicus*. θ. 180.
- Φίλῳ, *amico*, dat. sing. ut & φίλῃ, in f. g. φίλοισιν, & φίλῃρι, dat. pl. Ion. θ. 283, 162. ε. 368.
- Φίλπερον, *charior*, comparat. pro φιλόπερον, in superl. φίλτατος, à φίλον, u, o, *amicus*. α. 78. ε. 307.
- Φλεγέγοντες, *ardentis*, genit. part. præf. à φλεγγῶ, ex φλέγω, uro, & γῶ, *curro*. θ. 846.
- Φλεγύαο, *aquila*, genit. Æolicus à φλεγύας, u, o, *aquila*. 2. πὸ φλέγων κῆ λαμπερὸς εἶναι. α. 134.
- Φλόξ, γός, ἡ, *flamma*, à φλέγω. ξω, uro. θ. 697, 859.
- Φόβος, *timor*, à φέβομαι, in præf. med. πέφοβα. α. 144, 155.
- Φοβέσκειν, 3. pl. imperf. Poëticè pro ἐφόβει, à φοβέω, o, *timorem inficio*, terreo. φοβέομαι ἔμαι *timeo*. Th. φέβομαι, *timeo*. α. 162.
- Φοῖος, φοῖον, *purus*, *lucidus*. estque Apollinis epitheton: & φοῖον, nomen Dex. θ. 404.
- Φοινικέας, ἐν, *punicus*. à φοῖνιξ, ιος, o, *palma arbor*. color *ruber*. α. 194.
- Φοιτῶρι, à φοιτέω, *ventito*, *frequentio*, f. ἤσω, p. ηκα. ε. 103.
- Φόνος, eadem, à φόνος, u, o, *caedes*, à φένω, *occido*, unde præf. med. πέφονα. θ. 228. α. 17.

ΦόρκυνΘ, genit. à nominat.
 φόρκυν, υνΘ, ὁ, & φόρκυνΘ,
 nomen monstri marini in acc.
 φόρκυν, in dat. φόρκυι, pro
 φόρκυνι. θ. 237.

Φόρμιγξ, dat. ἡ φόρμιγξ, ιγξΘ,
 cithara, testudo. α. 280.

Φορμός, ὅ, ὁ, sporta. ε. 480.

Φορπίξαι, imponito, præf. inf.
 pass. verbi φορπίζω, onero,
 f. σω. p. πέφαρπιγ. Th. φόρτος,
 ὅ, ὁ, opus. ε. 688.

Φόρτος, ὅ, ὁ, opus, hinc φορτίον, ὅ,
 τὸ, opus. φορτία, φορτί, pro
 φορτία, opera. ε. 642.

Φόως δὲ, in lucem, à φώς, idem
 quod φῶς, οὗτος, τὸ, lux. Th.
 φάω, luceo. θ. 669.

Φραδυσωύησιν, dat. pl. Ion. pro
 φραδυσωύαις, à φραδρ-
 σωύη, ἡ, consilium. Th. φράζω,
 f. σω, dico. ε. 243.

Φράζαι, cogitare, præf. inf. φρε-
 σάττω, 3. dual. α. 1. act. Ion.
 φράσασθ', pro φράσαισθαι,
 φράσαιτο, pro φράσαιτο. 3.
 sing. α. 1. med. opt. φρασά-
 μινΘ, part. α. 1. medii, pro
 φράσαιμινΘ, metri causa, à
 φράζομαι, considero. Th. φρά-
 ζω, dico, f. σω, p. ηα, α. 2.
 ἐφραδον. ε. 365. θ. 892. α. 218.

Φρεσι, & φρεσιν, præcordiis, men-
 te, dat. pl. à φρέω, mens. ε. 47.
 389.

Φρέσθ', horret. 3. præf. ind. à
 φρέσσω, contremisco, f. ξω, p.

χα. φρέσσω, pro φρέσσει.
 φρέσσω pro ἐφρέσσω, imperf.
 α. 171. ε. 510.

Φρονέω, sapio, cogito, f. ἦσω, p.
 πεφρόνηα. Th. φρέω, ενός, ἡ,
 mens. ε. 200. θ. 461.

Φύγεις, effugeris, α. 2. opt. act. à
 φάγω, fugio, f. φάξομαι,
 α. 2. ἐφυγεν, p. m. ἐέφυγα.
 ε. 682.

Φυλῶ, naturam, indolem, à φυή,
 ἥς, ἡ. Th. φύω, nascor. α. 88.

Φύλακες, nom. pl. à φύλαξ, α-
 κΘ, ὁ κῆ, custos. Th. φυ-
 λάσσω, custodio. ε. 122.

Φύλλα, folia, nom. pl. à φύλ-
 λον, ὅ, τὸ, folium, dat. pl.
 φύλλοι. ε. 419.

Φυλάσθ', custodit, 3. præf. φυ-
 λάσσειο, pro φυλάσσει, præf.
 imperat. pass. à φυλάσσω, cu-
 stodio, f. ξω, p. χα. θ. 769.
 ε. 489.

Φύλον, ὅ, τὸ, idem quod φυλή.
 ἥς, ἡ, tribus, genus, φύλ', pro
 φύλα, nom. pl. ε. 90. 197.

Φύλοπις, ιδΘ, ἡ, pugna, in acc.
 φύλοπιν & φυλάπιδι, pro-
 prie clamor bellicus, à φύλον,
 seu φυλή, ἥς, ἡ, natio, gens,
 & ὁψ, ὁπός, ἡ, vox, q. d. ὁψ,
 ἢ φύλων, clamor nationum.
 Sic βουή, ponitur pro bello,
 ἱλιάδ. β. 408. per metony-
 miam adjuncti, vel quasi, ἡ
 ἢ φύλων ὁπῆς, quod bellis
 puniat Deus homines, ab
 ὁπῆς,

ῥπς, ιδθ, ἦ, ultio. α. 23. 114.
200.

Φύρειν, *miscere*, præf. inf. à φύ-
ρω, f. υρῶ, & Æol. φύρω, p.
κρ. α. 61.

Φυτόν, ἔ, τὸ, *planta*, in dat. pl.
φυτῶσι, hinc φυτῶω, *planto*,
φυτῶση, *plantaret*, 3. perf.
α. 1. sub. φυτῶσαίῃ, α. 1. m.
ind. Ion. Th. φύω, *nascor*.
ε. 569. 780. 810. α. 29. 9.
986.

Φωκῆς, *nomen gentis*. α. 25.

Φάκον, *nomen viri*. *phoca*, est
bellua marina φάκων, φά-
κη, *vitulus marinus*, pessime
olet. ὀδνός. δ. 443. 9. 1004.

Φωνή, dat. sing. à φωνή, ἦς, ἦ,
vox. α. 382.

Φῶτες, *viri*, genit. sing. φῶτι,
virum, accus. sing. à φῶς, *vir*,
φωτῶν, *virorum*, per syn. spec.
hominum, φῶτες, *viri*. Sed
φῶς, ὦς, τὸ, *lumen*, diffe-
rentiæ causa facit Genitivum
pluralem, φῶτων. Th. φάω,
luceo. ε. 191. α. 149. 420.

Χ.

Χ, propter sequentem Vo-
calem aspiratam pro κ. pro
καί, sæpe pro κε, κεν, quæ sunt
dictiunculae potentiales. ε.
390. 432.

Χάει, genit. sing. à χεί, ε, ῥ,
τὸ, *rudis indigestaque mate-
ria qualem fingeant*. Vide

in χεί. 9. 123.

Χαίρεις, *gaudes*, 2. pers. præf.
verbi, χαίρω, *gaudeo*, f. χαίρω,
p. κέχαρκα, α. 2. ἔχαρον, f. 2.
pass. χαρήσομαι, p. m. κέχαρκα.
ε. 55. 356. α. 327.

Χαλαίνοντες, *laxantes*, præf. part.
à χαλαίνω, idem quod χα-
λάω, f. ἀλώ, *laxo*. α. 308.

Χαλίπτω, *damno afficio*, *evertō*,
hinc χαλεπός, *gravis*, χαλε-
πῇ, χαλεπῶ, genit. Ion.
χαλεπῶσι, dat. pl. Ion. χαλε-
πῶσι, *difficillimus*, superl.
& χαλεπῶς, *adverb.* ε. 5. 290.
91. 330. 555. 672.

Χαλκίῳ φωνῶ, α, ὁ, *area voce*, ex
χαλκός, ἔ, ὁ, ας, & φωνή, ἦς,
ἦ, *vox*. 9. 311.

Χαλκιοχρυσῶν, *area galea muni-*
tum, acc. sing. à χαλκιοχρυ-
στῆς, ex χαλκός, ἔ, ὁ, ας, &
χόρυς, υθ, ἦ, *galea*. 9. 984.

Χαλκῶ, αἶρε, dat. sing. χαλκός, ἔ,
ὁ, ας. α. 415. ε. 150. hinc
χάλκει, ἔς, *æreus*, & χάλ-
κει, metri gratia. χαλκί-
δω, acc. à χαλκίς, *nomen ur-*
bis. ε. 143. 149. 653.

Χαμαί, *humī*, *adverb.* hinc
χαμαιῆριν, *humī prognato-*
rum, à χαμαιῆρης, ex χαμαί,
& γίνομαι. 9. 879.

Χάει, hiatus, *tenebræ*, à χαινῶ,
hisco : hinc χαῶς, in chaos
verto. 9. 116.

Χαλεκοσύμβου, præf. part. χα-
λεκοσί-

ερασίμῳ, Doricē & Æolice
 προ χαράσσειν, à χαράσσω, f.
 ξα, sculpo, incido, acuo. ε.
 571.

Χαρίωνας, acc. pl. à χαρίεις, χα-
 εῖοσα, εν, elegans, à χαεῖς,
 ιτΘ, η, gratia. 9. 129.

Χάρις, ιτΘ, η, gratia, in acc.
 χαῖεν. ε. 707. 718.

Χάριες, Dea, in genit. pl. χα-
 εῖτων. 9. 907. ε. 73.

Χάρμα, αἰΘ, τὸ, gaudium. Th.
 χαίρω, gaudeo. α. 400.

Χαραπόιο, gen. Ion. à χαραποί,
 truces, fulvi alioquin, χαρο-
 πός, ε, ο, latus, vultu serenus,
 casius, caruleus, ab ὠψ, ocu-
 lus. Th. ὄπτομαι, video, &
 χαίρω, gaudeo. θ. 321.

Χάσμα, αἰΘ, τὸ, hiatus. Th.
 χαίνω, hisco. 9. 740.

Χαπίζων, egens, præf. part. à χα-
 τῖω, egeo. ε. 21.

Χαυλιόδων, οἷΘ, ο, curvus den-
 tes habens, dicitur & χαυλιό-
 δας, ab ὀδὺς, οἷΘ, ο, dens.
 α. 387.

Χείρ, fundit, 3. præf. ind. verbi
 χῖω, seu χῖω, fundo, f. χῖω,
 χῖω, & χύω, a. i. ἔχυσαι,
 ἔχουα, & ἔχεα, a. i. pass. ἐχέ-
 θην. ε. 419.

Χείλεσι, dat. pl. à χῆλΘ, εΘ,
 τὸ, labium, labrum. ε. 97.

ΧείμαρΘ, clavus ligneus sub ca-
 rina. χίμαρρος, hyeme fluens,
 à χῆμα, αἰΘ, τὸ, hyems, &

ρίω, fluo. ε. 624.

Χεῖμα, χίμαλΘ, hyems, hinc
 χιμῶν, ὠνΘ, idem, hinc
 χεῖμεριΘ, & χεῖμερίη, hye-
 malis. ε. 638. 673. 492.

Χεῖςιν, i. pl. præf. ind. Poëtice
 προ χῆςιν, à χῖω, fundo, f.
 χύω, a. i. ἔχουα, & ἔχεα, pro
 ἔχουα, f. 2. χῶ, a. i. pass.
 ἐχέθην, quasi à χῖω. 9. 83.

Χειροδίκη, nom. pl. à χειροδίκη,
 cuius est in manibus, ex χεῖρ,
 manus, & δίκη, η, jus. ε. 187.

Χεῖρς, genit. à χεῖρ, manus,
 χεῖρ, χῖρα, χῖρες, dat. pl.
 χερσὶ, χερσιν, & χερσασι, Ion.
 & poet. ut & χερσασιν. ε. 478.
 795. α. 188. 9. 747.

Χείρων, Chiron, nomen viri. 9.
 1001.

Χελιδὼν, ὀνΘ, η, hirundo. ε.
 566.

Χερείων, deterior, & χειρότερον,
 deterius, novus comparati-
 vus, à χειρὺς, malus, in comp.
 κακίων, χείρων, & Poët. χε-
 ρείων, in superl. κακίσΘ, &
 χείρισΘ. ε. 819. α. 51.

Χηλῆσι, dat. pl. Ion. à χηλή, ἔε,
 η, ungula, forfex. α. 62.

Χηρωσὴ, remoti cognati. The-
 ma χῆρΘ, ε, viduus. 9.
 607.

Χήτῃ, dativus sing. à χῆτΘ, εΘ,
 τὸ, penuria. Thema χητῖω,
 ὦ, egeo. 9. 605.

Χθόνι, genit. à χθόνιΘ, terre-
 stris,

stris, à *χθών*, *αἰς*, ἡ, *terra*.

α. 373. *

Χίλιαι, in f. g. & *χίλιοι*, *mille*,
in n. g. *χίλια*. θ. 364.

Χίμαιρα, in gen. *χμάρης*, Ionice, *capra hyeme-nais*, à *χείμα*, τ@, τὸ, *hyems*, per syncopen, & *ψαλ*, metri causa. θ. 322. 323.

Χιτῶνα, acc. sing. à *χιτῶν*, ὦν@, ὁ, *tunica*, Ionice *κιτῶν*. α. 287. ε. 534.

Χλαῖναν, acc. à *χλαῖνα*, ἡ, *lepa*. vestis species. ε. 535.

Χλοερῶ, dat. à *χλοερὸς*, *viridis*, unde per crasin, *χλωρὸς*, *χλωρῶ*. ε. 741. α. 393.

Χλῆναι, *agrestes*, à *χλῆνης*, per crasin pro *χλοεύνης*, ut sit qui in virenti gramine cubat, epitheton apri, ex *χλόα*. *herba virens*, & *δύνῃ*, ἡ, *cubile*. α. 177.

Χοάνοιο, genit. Ion. *χῶαν*@, *catinus*, à *χῶν*, *fundo*. θ. 863.

Χόλοιο, gen. Ion. pro *χόλ*, à *χολ*@, ε, ὁ, *bilis*, item *ira*. Th. *χολή*, ἥς, ἡ, *bilis*. θ. 221.

Χολέριον@, *iratus*, præf. part. à *χολόομαι*, ἔμαι, *irascor*. Th. *χολή*, ἡ, *bilis*. ε. 137.

Χολωσάριον@, *iratus*. part. a. i. med. pro quo Poëtæ quoque dicunt, *χωσάριον*@, à *χολώ*, *irascor*. Th. *χολή*, *bilis*. ε. 53.

Χορὸς, ᾗ, ὁ, *chorus*, *chorea*, *tripudium*. α. 201.

Χόρτ@, ε, ὁ, *fanum*, hinc *χορτίζειν*, proprie *herbis*, seu *jæno* *pascere*, per synced. *saturare*. ε. 604.

Χρεῖα, *debita*, in dimensione Poëtica legendum, *χεῖ*, vel *τὲ*, abesse debet, quod mihi fit verisimilius, *χρεῖα* vero derivatur à *χρεῖον*, ε, τὸ, *debitum*, *χρεῖ*@, ε@, *idem*. ε. 645.

Χρειῶν, genit. pl. à *χρεῖα*, *as*, ἡ, *egestas*, *utilitas*, ἔς. ε. 402.

Χρέμιζαν, *hinnivere*, a. i. Ion. à *χρεμιζω*, per syncopen pro *χρεμείζω*, *ἴσω*, *hinnio*. α. 348.

Χρηρίζειν, præf. inf. à *χρηρίζω*, *idem* quod *χρηίζω*, *egere*. Th. *χρεῖα*, *indigentia*. ε. 365.

Χρηῖμα, αἰ@, τὸ, *res*, *χρηῖμ*, pro *χρηῖμα*, & *χρηῖμαθ'*, pro *χρηῖμαθ'*. ε. 342. 603.

Χειράμωρη, part. a. i. med. *uneta*. Errant ergo qui ajunt, a. i. med. non habere passivam significationem, à *χειώ*, *ἴσω*, *ungo*, perf. p. *κέχρασμαι*. ε. 521.

Χρόν@, ε, ὁ, *tempus*. ε. 132.

Χρός, genit. à *χρεῖ*, *cutis*. Th. *χρεῖα*, *as*, ἡ, *color*. Dicitur *χρεῖ*@, ε, ὁ, & *χρεῖ*, *χρεῖς*, ὁ, *χρεῖ*, *χρεῖα* ε. 534. 74. 196.

Χρυσάμπυξ, *aurea mitra revincta*, ex *χρυσὸς*, ᾗ, ὁ, *aurum*, & *ἀμπυξ*, *υκ*@, ὁ, ἡ, proprie *funiculus auratus*, quo *juba equorum* in fronte

sparsa colligantur, ab ἀμπίχῳ, *circumdo*. Deinde per metaph. tribuitur mulieribus. *ῥ. 916.*

Χρυσῶρ, accinctus aureo gladio, nomen viri, in acc. χρυσῶρα. *ε. 769.* cx χρυσός, *aurum*, & ὄρε ρῶ, τὸ, ensis. *ῥ. 282.*

Χρυσῶν, pl. à χρυσία, χρυσῆς, pro χρυσῆς. *θ. 975.* χρυσῶν. *ε. 65.*

Χρυσῶν, idem quod χρυσῶν, *α. 313.*

Χρυσῶν, & contractè, χρυσῶν, *apprens*, à χρυσός, ὤ, *aurum*. *α. 297. θ. 216.*

Χρυσόχρῆς, ὤ, *aureo crine confpicuus*, ex χρυσός, & χόρη, ἡ, *coma*. *θ. 947.*

Χρυσουπιδίλου, *anreis calceamentis gaudentem*, ex χρυσός, ὤ, *aurum*, & πιδίλου, ὤ, τὸ, *calceus*. *θ. 454.*

Χρυσοτίφαν, aurea redimitus corona, à χρυσός, ὤ, *aurum*, & τίφαν, corona. Th. τίφω, *corono*. *θ. 17.*

Χρῶς, ὡτός, ὤ, *corpus*, idem quod χρῶς, χρῶς. Th. χρῶς, ἡ, *color*. *ε. 596.*

Χυτροπόδων, gen. pl. à χυτρόπας, *olla pedes habens*, ex χύτρο, ὤ, *olla*, & πῶς. *ε. 746.*

Χωρόμῳ, *succensens*, part. prael. med. pro χολοόμῳ. *χωσῶ*

μῳ, part. a. i. med. verbi χῶμα, idem quod χολῶμα, *irascor*. Th. χολῶ, ἡς, ἡ, *bilis*. *ῥ. 533. α. 12.*

Χῶρε, genit. à χῶρ, ὤ, *locus*, *sedes*. item, *spatium*, item, *ager*, *pradium*, *fundus*. *ῥ. 731. α. 410.*

Χῶρε, pro ἐχολῶρε, *iratus fuit*, a. i. m. Ion. à χῶρε, *irascor*. Thema, χολῶ, ἡς, ἡ, *bilis*. *α. 554.*

Ψ.

Ψαμάχη, nomen mul. à ψάμμη, ὤ, *arena*, *sabulum*. *α. 260.*

Ψόδια, *mendacia*, acc. pl. à ψιδῶ. *ψιδῶς*, ubi indimentione legendum *ψιδῶς*, acc. pl. à ψιδῶς, τῶ. ὤ, ἡ, *falsus*, *mendax*. Th. *ψιδῶ*, *fallo*, f. *ψιδῶ*, p. *ἔψιδῶ*, p. pass. *ἔψιδῶμαι*, a. i. m. *ἔψιδῶμαι*. *ε. 78. ῥ. 229. 783. ε. 707.*

Ψιάδας, *guttas*, acc. pl. à ψιάς, ὡτός, ἡ, *roris gutta*. *α. 384.*

Ψολόεν, *ardenti*, dat. sing. à ψολόεις. Th. *ψολῶ*, ὤ, *fuligo*. *α. 492.*

Ψυχή, *vita*, *anima*. *ψυχῆς*, *vitam*. per metonym. *causæ*. *α. 173.*

Ψυχρός, *frigidus*, à ψύχω, *ξω*, *refrige-*

frigero. ψυχρὴ, pro ψυχρῇ,
Ionice. ε. 545.

Ω

Ω, ὦ, vocativus. ε. 27.

ῶ, cui. ε. 57.

Ωδῆ, sic. ε. 35.

Ωκεανίη, Oceanis, nomen puer-
peræ. ὠκεανίαι, filia Oceani.
θ. 364. 956.

Ωκεανὸς, Oceanus, ex ὠκίως,
citò, & νάα, fluo. ε. 169. ὠ-
κεανοῖα, pro ὠκεανῷ. ε. 564.
θ. 133.

Ωκίαι, pl. veloces. ὠκίης, ge-
nit. sing. ab ὠκὺς, celer, in
f. g. ὠκεία, in n. g. ὠκὺ. α.
61. θ. 998.

Ωκείαν, acc. ab ὠκὺς, ἰθὺς, ὦ.
celer, ὠκία, ὠκίης. pro ὠ-
κίαις, Ion. dat. pl. θ. 286.
780.

Ωκυπέτης, celeriter volans, ex
ὠκὺς, ἰθὺς, ὦ, celer, & πέτο-
μαι, volo. est & ὠκυπέτη, no-
men mul. ε. 210. θ. 267.

Ωκυπόδων, alipedum, ab ὠκὺς,
πῦς, ἰθὺς, ὦ, idem quod πο-
δῶκης. ὠκυπόδοι, dat. pl.
Ion. α. 470. 302.

Ωκυρόη, nomen mul. θ. 360.

Ωλέει, a. i. ind. ab ὄλυνμι,
perdo, in fut. ὀλέσω, a. i. ὄ-
λεα, 3. pl. ὄλεαν. ε. 370.

Ωμωρετη, a. i. ind. act. ab ὠ-
μωρεῖν, sequor, f. ἦσω. Th.

ὀμωρετῇ, simul. idem quod
ὀμῶ. θ. 201.

Ὀμίον, θ. Ὀμίον, pro ὀμίον,
quod dimidium. Them. Ὀμι-
ῶν, εἰς, ὀ, dimidius. ε. 557.

Ὀμωρετῶν, crudis vescentem, acc.
ab ὠμωρετῆς, ὤ, ὀ, crudivorus,
ὠμωρετὸν τὸ πρὶν ὠμωρετῆς, ab ἰδῶ,
edo, & ὠμωρετῆς, ὤ, ὀ, crudus.
θ. 300.

Ὀμωρετῶν, cruda, dat. ab ὠμωρετῆς, ὤ,
ὀ, crudus. item, crudelis.
ε. 703.

Ὀμωρετῶν, ε, ὀ, humerus, ὠμων,
gen. pl. ὠμωρετῶν, & ὠμωρετῶν.
dat. pl. α. 468. 159.

Ὀμωρετῶν, 3. sing. præf. subj. med.
ab ὠμωρετῶν, εἶναι, f. ἦσμαι.
ε. 539.

Ὀμωρετῶν, acc. ab ὠμωρετῶν, ὠμωρετῶν, ὠ,
vul-
tus. Th. ὠμωρετῶν, video. ε. 62.

Ὀμωρετῶν, dedit, & ὠμωρετῶν, a. i.
act. indic. ab ὠμωρετῶν, f. ὠμωρετῶν,
prabeo, item inseguor. θ. 442.

Ὀμωρετῶν, tempestivus, speciosus,
ab ὠμωρετῶν, ας, ἦ, pulchritudo,
tempus. ε. 32.

Ὀμωρετῶν, matura reddunt, pro
ὠμωρετῶν, ἄλκι, ἄλκι, ἄλκι, ἄλκι, ἄλκι,
Th. ὠμωρετῶν, tempus. θ.
903.

Ὀμωρετῶν, petiit, a. i. med. à Th.
ὠμωρετῶν, porrigo, f. ξω, p. χα, a. i.
pass. ὠμωρετῶν. θ. 178.

Ὀμωρετῶν, Ion. pro ὠμωρετῶν, hora. & per
syn. membri tempus, ὠμωρετῶν,
ὠμωρετῶν, ὠμωρετῶν. θ. 501. ε. 30.

Ωριγνώρ, certabant, porrigebantur, 3. pl. imperf. pass. ab **ὀριγνώμαι**, ὠμαι, idem quod **ὀρίω** vel **ὀρίγνυμι**, f. **ῶ**, p. **χα**, porrigo. α. 190.

Ωρει, concitat, a. i. act. ab **ὀρειω**. Th. est, ὄρω, excito. ε. 674.

Ωρει, tempestivus. ab **ὠρεα**, **ῶρα**, ὠρεα, ὠρε. ε. 392. ε. 490.

Ωρίων, ὠν, ὦ, Orion, signum cœleste. ε. 607.

Ωρυ, excitabatur, imperf. pass. ab **ὀρυμι**. Them. ὄρω, excito. θ. 191.

Ωρει, immisit, a. i. act. ab **ὄρω**, f. **ὄρω**, & Æol. ὄρω, ὄρω, 3. sing. præter. plusq. pass. ut & ὄρω. α. 40. θ. 990. 523.

Ωρύων, antiquum. ab **ὠρύων**, antiquissimi Thebanorum regis nomen, per syn. speciei, vetustus, antiquus. θ. 806.

Ως, particula varios habens

usus. ε. 86, 108. ὡς κ', ὡς περ. ε. 697. θ. 402.

Ως, pro ὅπως, sic. ε. 44.

Ως, perinde. α. 189.

Ως, adeo ut, ὡς utique, pro ὡς π. α. 405. θ. 831.

Ωπνι, cui, dat. ab ὅς, quis. ε. 31.

Ωτρυνον, jubebant, imperf. ab **ὀτρύνω**, incito, f. **ωῶ**, p. **γηα**. θ. 883.

Ωπώνω, auritum. h. e. anatum, ab ὤς, ὠτός, τὸ, auris unde est ὠτόεις, εἶσα, εν, auritus. ε. 655.

Ωφειλον, imperf. ab **ὀφείλω**, debeo, f. **ὀφείλω**, p. **ὀφείλη**, χα, α. 2. ὀφειλον. ε. 172.

Ωχτο, gradiebatur, 3. sing. imperf. med. ab **εἴχμα** abeo, unde **ἀποίχμα**, abeo, morior, f. **οἰχίζομαι**, perf. **ᾤχισα**. α. 200.

F I N I S.

